

زانا دانایه، دانا توانایه

میژووی پهخشانی کوردی

میژوو، ئهدهب، زانیاری

«میژوویهکی پهخشانه له سهردهمیکی کۆنهوه تا ئهگاته سالهکانی ١٩٨٠ .
ئهدهبی پهخشانی کوردی لهم میژووهدا ئاوینهیهکه بۆ ههموو سهردهمهکه.
زانیارییه چونکه له گهلی بابهتی زانیاری و کۆمهلایهتی و ئابووری یهوه ئهدهبی.
هر ده سالتیک پهردهیهکه و هر ده سالتیک باوهریک.
ئهم کتێبه نمونهی ئهو پهردهو باوهرانه پیشان ئهدا»

علاءالدین سجادی

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی
ئاراس

زنجیره‌ی روشنبیری

خاوه‌نی نهمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زده‌ین

سه‌رتوو‌سه‌ر: به‌درا‌ن شه‌مه‌د هه‌بیب

کتیب: میژووی په‌خشانی کوردی
دانانی: علاءالدین سجادی
پیت لیدان: لاله‌ سامی و ره‌هیل ره‌شید
بلاو‌کراوه‌ی ئاراس - ژماره:
چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده
هه‌ولیر - ۲۰۰۰

له‌ کتیب‌خانه‌ی به‌رتوه‌به‌رایه‌تیبی گشتیبی روشنبیری و هونه‌ر
ژماره (۱۸۲) ی سالی ۲۰۰۰ دراوه‌تی

*

پیشەکی

له سالی «۱۹۶۳» دا که وتمه خولیای ئه وه که له باره ی ئه ده بی هۆنراوه ی کوردیییه وه جگه له «مبژووی ئه ده بی کوردی» به رهه مێک ئه گهر بۆم بکری بێنمه به رهه م. له ژێر ناوی «ئه ده بی کوردی و لی کۆلێنه وه له ئه ده بی کوردی» دا توانیم ئامانجه که م بێنمه دی وله سالی «۱۹۶۷» دا دهستی چاپی گه یشتی. له وی دا ههر له باره ی هۆنراو و ستایشی هۆنراوه وه، وه یا لیکۆلێنه وه له هۆنراو دا. زیاتر بابه تی کتیبه که ئه دوا. ئه مه نه وه ک من به لکوو زۆربه ی خوێنده واران ی پیش من و رۆشنیرانی هاوچه رخی من ههر قسه یه کیان که کردی له باره ی ئه ده بی کوردیییه وه ههر له لایه ن هۆنراوه وه بوو، که چی له گه ل ئه وه شا ئه دب وه یا ئه ده بی زمانیک به گوزاره ی تایبه تی وه کوو هۆنراوه یه به و جوړه په خشانیشه وه یا بلێن: ئه دب وه نه بی ههر بریتی بی له هۆنراو، به لکوو په خشانیش لقیکه له و ئه ده به و ئه دب په خشان و هۆنراو به جووته.

له بهر ئه م که م قسه کردن له په خشانه وه ماوه یه ک بوو که وتبوومه سهر فیکری ئه وه که به لکوو بتوانم له باره ی په خشانیشه وه ئه وی پیم بکری دهستیکی بۆ بهرم. له م رووه وه سوپاسگوزاری دۆستم دوکتور «کامل به سیر» یشم که ئه ویش به بی ئه وه ئاگای له نیازه که ی من بی دهستیکی تیه ژه ند و وه کوو بلێت ئه ونده تر وریای کردمه وه بۆ ئه م نیاز، وتی: تۆ له کتیبی «ده که کانی ئه ده بی کوردی» دا به شی هۆنراوت داوه، به لام په خشان بی نازه. ئه بی له م رووه وه دهستیکیش بۆ په خشان به ریت و دهقی ئه م لقه ش به شی خۆی وه ریکری. له راستی دا ری به دیی که ی ئه وم به ته وایی بوو به تیژکردنی بلێسه ی ئاگره که. ئیتر دلی خۆم یه ک لایی کردوه بۆ ئه م سوچه ش، که وتمه سهر ئه وه که بتوانم به ئه ندازه ی ده سه لات دهقی په خشان ی کوردی له و رۆژه وه که به راستی په خشان هاتۆته ناوه وه و دهستی چاپی پی گه یشتوه - په خشان ی کوردی - کۆ بکه مه وه له گه ل ره وه ره رۆژدا تائیمپۆ به خمه به رچاوی خوێنده واران ی.

له نیوانی دوو لاپه ره ی به رگی ئه م کتیبه دا ئه وه دێته پیشه وه که په خشان ی کوردی له بهر ههر هوپه ک بوو کۆ نه کراوه ته وه به لکوو دهستی چاپی به هیچ جوړ پی نه گه یشتوه. دیاره زار به زاری - ش له گه ل گیرانه وه دا دهقی ئه و دهقه تیک ئه چی. ئه مه له شیوه ی هه موو زمانیکه که تا تۆمار نه کری و نه نووسریته وه ئه و دهقه به پوختی نامینیته وه. قسه کردنیش له دهقی په خشان ی کوردی ئه بی به دوو به شه وه؛ یه کێ هه لگرتنی دهقه که،

یه کئی جی بوونه وهی له ژیر بالی «هونه ره قسه ییه ئاشکراکان» دا. من ئیسته بهشی یه کهمی به ئەندازی دەسلالت دینمه دی، بۆ بهشی دووهمی ئەوه کتیبیکی تری سەر به خۆی ئەوێ. ئەگەر بۆم کراو ژیان ماوهی دا له دهرفه تیکی تر دا ئەوهش ئەکه، له گهڵ ئەوهشا ئەم ئەرکه هه موو رۆشن بیرانی کورد لێی پرسراون به رانهی، ئومید ئەکه هه ر رۆشن بیریکی کورد به ئەندازی دەسلالت په نجهی بۆ راکیشی.

ئهمه و دیسان ئەم قسه یهش ئەبێ به دوو جۆره وه؛ جۆریکی ئەسلێ دهقه که، جۆره کهی تری شیوهی ئیملائی ئەو دهقه یه که له رۆژانی رابوردوویا به چ جۆره ئیملائیک نووسراوه ته وه. ئیملائی نووسینی کوردی کۆریه یه! که ئەلیم کۆریه یه ئەویش له بهر ئەوه بووه که هه ر له زووه وه له و ناوچانه دا که ئایینی ئیسلامی تیدا بلاو بوو بووه و پیتی عه ره بی شوین هه واری خۆی خۆش کرد و پیتی ناوچه کان نه ما! به تایبه تی زمانی فارسی به و پیتانه که وته نووسینی به ره می خۆی، کوردیش له بهر ئەو هۆیانه که له ناو کتیبه که دا باس ئەکرێ هه ر به و پیتانه شتی ئەنووسی، ئەو پیتانهش دهنگه کانی کوردی پر ناکه نه وه، سه ره تا هه ر به و جۆره ئەیاننووسی، که چاپیش که وته ناویه وه هه ر به و رێبازه ی ئەوانه شته که ی خۆی چاپ ئەکرد. رۆشن بیرانی کورد ورده ورده که وته سهر دۆزینه وه ی رێگایه ک بۆ پرکردنه وه ی دهنگه کان، تا ئەندازه یه ک به نووسراوی ده ستنوس ئەوه بلاو بووه وه، به لام ده ستنوس دادیک نادا بۆ فره بلاو بوونه وه. له سه ر ئەو رێبازه من له سالی «١٩٥٢» دا هه ندیک نیشانه ی ئەوانه م خسته ناو چاپه مه نی کوردیه وه و قالبم له رووی چاپه وه له لهنده ن و قاهیره بۆ دارشتن، هه ره ها له هه مان میژوودا زانای فره زان «توفیق وه بی» ئەویش ته قه لایه کی زۆری دا بۆ دارشتنی هه ندی له نیشانه کانی پیتی کوردی به چاپ، ئەویش له گرته ی ئەو رێگایه دا سه رکه وت و کۆشش وته قه لاکه ی بوو به مایه ی سوپاسگوزاری هه موو کوردیکی رۆشن بیر له م رووه وه.

جا به پیتی ئەو چهرخانه و به پیتی ئەو رۆژانه که په خشانه که یان تیا یا تۆمار کراوه هه ر رۆژه جۆره ئیملایه ک بووه، هه تا رۆژ هاتبێ به م لاوه شیوه ی ئیملاکه گۆرانیکی تری به سه را هاتوه. من ئەم سووچه یانم له م کتیبه دا واز لێ هینا، چونکه ئەمه خۆی باسیکی سه ره خۆیه و کتیبیکی تایبه تی و درسه یه کی تایبه تیتری ئەوێ. لێره دا ته نیا لق یه که میم گرت که -هینانی ده قه کانه- و زۆریه یانم به شیوه ی ئیملائی ئەم رۆژه نووسی بۆ ئەوه ئەوه ی ئیمپرۆژیش میژووێک بێ بۆ له مه ودا. ئیتر هه ر که م و کووریه ک له م کتیبه دا هه بی هیوادارم خۆینده واران و رۆشن بیرانی کورد به چاوی لێ بووردنه وه لیم ئەبوورن و ئەوان

که لینه که - که نه گهر هه بوو - پری نه که نه وه. نه بی نه وهش بزانی نیشی ته واو و بی که م و
کوو پری هه ره ده ست خوا دیت و نیمه هه موومان داوای یارمه تی ته واو لهو نه که یین، نه بی
نهو له هه موو نیشیکمانا پشتیوانمان بیت.

علاءالدین سجادی

۱۹۸۱/۳/۱

ئادەمیزاد و ئەدەب!

ئېمە ئەبى ئەو بزانين كە سەردەمىكى زۆر زۆر و كۆن ئەدەب لەگەڵ ئادەمیزادا پەيوەندى ھەبوو ھەيە، بەلكو لەگەڵ ئادەمیزادەكەدا ۋەكوو دوو لقى دارىكن كە شان بە شانى يەك بەرز ئەبنەو. كەوابوو لەو رۆژەو ئادەمیزاد ھەبوو ئەدەبەكەى لەگەڵا بوو. لەراستیدا ئەدەبىش ۋەنەبى ھەر برىتى بى لە ئەدەبى قسە بەلكو نەخش و نىگار، وینەو سازو ئاواز و پەيكەرى بە دیمەنىش ھەر ئەدەبە، بەلام ئەوان لە روویەكەوین و ئەدەبى زمان لە روویەكى ترەو، ئەوئەدە ھەيە لەگەڵ وینەو پەيكەردا پەيوەندىيەكە زیاترە، چونكە ئەمان ئەدەبىكى بى دەنگن و ئەدەبى زمان وینەو پەيكەرىكى دەنگدارە، ھەردوو لایان چۆنیەتى رابواردن و مېژووى ئادەمیزادەكە ئەگىرنەو، ھەر دوو لایان تابلۆيەكن بۆ گىرانەو پلەى بەرزى و نزمى ئادەمیزادەكە لە سەردەمەكانى كۆن و نوێى ئەو ئادەمیزادە.

ئېمە لێردا بابەتەكەمان لە سەر ئەدەبى زمانە، ئەم ئەدەبە ئەبى بە دوو بەشەو؛ ئەدەبى پەخشان، ئەدەبى ھۆنراو، ئەدەبى ھۆنراو لە وێژدانەو سەر ھەلئەدا، ھى پەخشان لە ژىرى ئەقلەو پەيدا ئەبى، وێژدانىش لە پېش ژىرىيەو پەيدا بوو ئەبى، چونكە ئادەمیزاد لە پېشا ھەست بە وێژدان ئەكا پاشان بىرو ھۆشى بۆ دروست ئەبى و لەسەر ئەم بناغەيە ھۆشى خۆى ئەخاتە كار. لەسەر ئەمە ئەبى لە پېشدا ھۆنراو بوو بىت، پاشان پەخشان ھاتبىتە ئاراو.

ئەو بەلگەيە كە ئەلى: لەپېشدا ھۆنراو پەيدا بوو تەنانت ئىستەش ھەر ماوئەو لە ناو ئەو كەسانەدا كە بە «تەور»ە كانیان دارەكانیان شەق و پەق ئەكەن و نركەيان لىوہ دىت، ئەو نركە بە ئاوازە رىك و پېكە سەردەمى ھەرە سەرەتايى ئادەمیزادمان بۆ ئەگىرپتەو كە لەكاتى خۆيا بازبان ئەداو لەسەر دارەكانەو و زاقى خۆيان ئەدا لەم لق بۆ ئەو لق نركەو دەنگىكان لىوہ ئەھات كە مووزىقايەكى رىكوپىكى ھەبوو، ئەو نركەيە كاتى كە زمان پڑا چوہ قالى و شەو بە وشەى ئاوازەدار ئەھاتە دەرەو، بەلام ئېمە مەبەستمان ۋەزن وقافىيە و ھىجاو پەنجە نىيە، چونكە ئەمانە ترازوويەك بوون بەگەلى مېژوو بەسەر ئادەمیزادا ھاتن بە سەر ئەو ئاوازەيدا.

ژىرى ئادەمیزاد گەيشتە پلەيەك كە بە وینەى ھىرۆگلىفى نىيازى خۆى دەرپىت، دوور كەوتەو لە سەردەمى سەرەتايى و پېشكەوت.

بەگەلى ھەزاران سال پېش پەى بردنى بە داھىنانى ھىرۆگلىفى ھەتا ھەنگاويك لە

دهوری سه‌ره‌تایی دوور ئەكه‌وته‌وه دوو هه‌نگاو به لای بیر کردنه‌وه نزیكتر ئەبووه‌وه. له‌مه‌وه ورده ورده كه‌وته سه‌ر ئەوه كه قسه‌ی ره‌وان و رێكویك بكاو ویسته‌كه‌ی خۆی به‌و قسه‌ رێكانه‌ ده‌رپێ. لێره‌دا په‌خشان په‌یدا بوو و ده‌ستی كرد به‌ خۆپیشاندان. دیاره ئەمه‌ش سه‌ر ده‌میکی زۆری ویست تا به‌ ته‌واوی رێكویك بوو، نووسین له‌ ئارادا هه‌ر نه‌بوو به‌لام قسه‌و زنجیره‌ی قسه‌ رۆژ به‌ رۆژ هه‌ر زیادی ئەكرد. كه‌ نووسین په‌یدا بوو په‌خشانكه‌ نموودیکی تری دا به‌ خۆی و دیه‌نیکی تر بوو په‌یدا بوو. ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ ناو ئەم بۆته‌یه‌دا مایه‌وه، كه‌ چاپ هاته‌ كایه‌وه په‌خشان به‌ ته‌واوی په‌لی خۆی بلاو کرده‌وه. جارێ كه‌ هه‌ر له‌ ناو عیلمه‌ زانیاریه‌كاندا بوو هاته‌ ئەو مه‌یدانه‌شه‌وه كه‌ رازو نیاز و سكاڵا له‌ ده‌ردو مه‌ینه‌تیش بلاو بیسته‌وه، باسی چه‌وساندنه‌وه و خوشی و شادی، ئارام و ئاژاوه‌ له‌ سه‌ر زمانی خه‌تیب و گوێنده‌كانه‌وه بلیسه‌ بستین، مه‌لبه‌نده‌كان له‌ یه‌ك نزیك بینه‌وه، بیرورای هه‌موو ولاتیك بگا به‌ ولاتیکی تر. هۆنراو ئەمانه‌ی پێ نه‌ئەكرا، به‌لام په‌خشان به‌ تیزی و به‌ ئاسانی ئەم شتانه‌ی پیشان ئەدا.

به‌لێ! په‌خشان له‌ دواي هۆنراو په‌یدا بوو و كه‌وته سه‌ر زاره‌وه، وه‌ ئەتوانین بڵێین به‌ درێژایی گه‌لێ سه‌رده‌م و چه‌رخ هه‌ر له‌ زارا بوو – سه‌رده‌مه‌كانی دوو سێ هه‌زار ساڵ له‌مه‌و پێشتر – ته‌نانه‌ت له‌پیش داها‌تنی خه‌ته‌كانی میخی و فینیقی و چینی و په‌هله‌وی دا له‌زار به‌ولاوه‌ هیچی تر نه‌بوو كه‌ گوزارشت له‌ په‌خشانه‌كان بداته‌وه. خۆ ئەگه‌ر «ته‌ورات» یا «ئینجیل» یش بگرین به‌ ده‌سته‌وه – كه‌ ئەمانه‌ په‌خشان – به‌ ده‌گمه‌ن ئەكه‌وته سه‌ر شیوه‌ی خه‌تی عیبری و پاشان خه‌ته‌كانی تر. «گاتا» كانی زه‌رده‌شت كه‌ ئه‌ویش هه‌ر په‌خشانه‌ ئەگونجا به‌ خه‌تی میخی بوايه، به‌لام ئەو هه‌موو تێ نه‌ئەپه‌ری له‌ سێ چوار نوسخه‌ به‌و لاوه‌! نامه‌و فه‌رمانی پادشاکانی پیش ئیسلام مه‌گه‌ر هه‌ر می‌رزا بیانی‌نووسیا‌یه‌وه ئەگینا شتیکی تر نه‌بوو بلاویان کاته‌وه، هێرشێ ئەسکه‌ندره‌ی كه‌ هات ئەوانه‌شی نه‌هیش، باس و خواسی گزنگ ئەخرايه سه‌ر خه‌ت و زمانی یۆنانی و ئەوانیتر له‌ ناو ئەدران. راسته‌ كه‌تیه‌ی سه‌ر به‌رد كه‌ له‌ پادشاکانی پیش ئیسلامه‌وه هه‌ندیکیان مانه‌وه ئەوانه‌ش ئەو په‌خشانه‌ فراوانه‌ نین كه‌ ئیمه‌ ئەمانه‌وین. له‌ سه‌ده‌ی پانزه‌هه‌می میلادی‌دا چاپی گۆته‌نبه‌رگ داها‌ت خزمه‌تیکی گه‌وره‌ی كرد به‌ بلاو بوونه‌وه‌ی په‌خشان. په‌خشان به‌ بێ جیاوازی چ له‌ ئاوروو‌پادا و چ له‌ رۆژه‌لاتدا، چ له‌عاله‌می ئیسلامی چ له‌ غه‌یری ئیسلامیدا. له‌ سه‌ده‌ی چه‌وته‌می میلادی به‌دواوه‌ په‌خشانه‌كانی ئیسلامی كۆ ئەكرانه‌وه‌و ئەنوسرانه‌وه، زیاتر به‌ خه‌تی كووفی و به‌بێ نوخته، نامه‌كانی پیغه‌مبه‌ر

«د.خ» که نه نووسران گه لیکیان به شیوه خه تی کووفی و هه ندیکی که میشیان به م شیویه بوو که ئیسته پیتی ئه لیتن عه ره بی و له ولاتی فینیقی که و ته حیره و نه بارو له ویشه و هه که و ته دو ورگه ی عه ره بی.

که ئیسلام داهات و که و ته نه و ولاتانه که بوون به ئیسلام خه تی عه ره بی بو نووسینه و هی هونراو په خشان نیسته و هه به جیگا هه واری نه و خه تانه که هه بوون، له گه ل نه و هه شا په خشان و نه بی له گور که و تیبووی، به لکوو سنگی خوی له ناو زمانه سه رکه و توه کانی نه و رژه دا هه نه نا بو پیشه و هه له جم جوول نه که و ت و به شیوه خه تی عه ره بی نه نووسرانه و هه، خه ته کانی خویان - خه ته کونه کان - نه مان و له ناو چوون. هوی نه مانه ش یه که م هیرشی نه سه که ندهر بوو له پیش ئیسلامدا، دوو دم سه رکه و تنی عه ره ب بوو له پاش ئیسلام. خه تی عه ره بی له پاش ئیسلام خزه تی کرد به په خشان، هه رچه نده خه تی کونی خاوه ن په خشانه کان نه مان و له ناو چوون!.

زیاتر نه و ولاتانه که خاوه نی خه تی خویان بوون ولاتی ئیران و ولاتی هره قلی بوو - که پاشماوه ی رومانی و یونانی بوو -. تا دوو سه د سالی پاش داهاتنی ئیسلام ورده و ده خه ته کانی خویان له ناو چوون و نووسراوه کانیان به خه تی عه ره بی نه نووسی. به لام له بهر بی چاپی نه و نووسراوانه له عاله می ئیسلامی و له عاله می گاوری دا به زوری هه ره له مزگه و ت و که نیسه کانا بوون. که چاپ داهات - چ هونراو و چ په خشان - که و ته دهره و هی دیواری مزگه و ت و که نیسه کانیش. لیته دا په خشان به ته وای دهستی هیتا به خویا نوو دیکی تری تازه ی بو په یدا بوو.

به لئی! شیوه خه تی سوربانی - که خاوه نه کانی له ژیر ئالای ئایینی ئیسلام دا نه بوون - هه ره مایه و هه، به لام نه م له بهر ته سکی به سه رهاتی نه و نه بوو که بتوانی خه تی خوی و هونراو و په خشان خوی به لیشاوی و به فراوانی به هه موو لایه کدا بگه یه نی و ناره زوه که ی به ته وای به جی بی نی.

ئیسلام به خوی و به زمانی عه ره بییه و هه په ره ی سه ندو بلاو بووه و هه، شوتانی نه گرت و به یداخی خوی دانه کوتا، تاما و هیه ک زمانی هره قلی بو شتی که م و بو گوزارشتی هه ندی کاروباری میری له ده زگا کانا به کار نه هیترا، به لام له پاش نه و هه که زمانی عه ره بی به هوی ئایینه و هه به ته وای خوی چه سپاند نه وانه ش نه مان! له نه نجامی نه م گور په یدا له ده ورو به ری سه ده ی سیته می هجری و نه نه و نه وانه که زمانی عه ره بی کاری کردبووه سه ر

زمانه‌که‌یان له باری نه‌ه‌یشتنه‌وه و له ناو‌بردنی هۆنراو و په‌خشانیان که‌وته‌وه سهر زیندوو کردنه‌وه‌ی زمانه‌که‌یان و ده‌ستیان دایه‌وه به‌گه‌شه‌پیدانی هۆنراو و په‌خشانیان، به‌لام خه‌ت ههر خه‌تی عه‌ره‌بی بوو، بۆیان نه‌کرا ئه‌مه‌ لاه‌رن! به‌تایبه‌تی زمانی فارسی لهم رووه‌وه هه‌نگاوی گه‌وره‌گه‌وره‌ی نا، هۆنهر و ئه‌دیبه‌کانیان چاکیان لێ به‌لادا کرد، هۆنراو و په‌خشانیان به‌ زمانی خۆیان وه‌کوو بارانی به‌هار بلاو کرده‌وه به‌سهر نه‌ته‌وه‌که‌یان، گه‌لێ گه‌لێ به‌رزتر له‌ سه‌رده‌می پێش ئیسلام هاتنه‌ ناوه‌وه؛ هاتنه‌ ناوه‌یه‌کی وابوو که‌ بۆ زۆر شت کاریان کرده‌ سهر زمانی عه‌ره‌بی - ش. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا که‌ زمانی تورکی له‌ شوێن هه‌واری رۆمانی په‌یدا بوو و حوکه‌می گرتنه‌ ده‌ست و به‌و زمانه‌ هۆنراو و په‌خشانی له‌ ولاتی خۆیا به‌ ته‌واوی بلاو کرده‌وه، تاکه‌ تاکه‌ی ئه‌و زمانی فارسییه‌ بۆ ئه‌ده‌بیات و بۆ کارو باری میری ههر کاری کرده‌ سهر ئه‌وانیش.

کورد؛ کورد یه‌کیکه‌ له‌ نه‌ته‌وه‌کانی «ئاری»، شوێن و جیگایه‌کی هه‌بووه‌ هه‌یه‌تی. ئه‌مانه‌ ئه‌و رۆژه‌ که‌ ئیسلامه‌تی داها‌ت پێش ئه‌وه‌ له‌سهر ئایینی زه‌رده‌شتی بوون، به‌و خه‌ته‌ که‌ «گاته‌ها» و ئه‌و جو‌ره‌ خه‌تانه‌ که‌ ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ باویان هه‌بوو - وه‌کوو سانسکریتی و په‌هله‌وی - نیازه‌کانی دلیان به‌و نه‌خشانه‌ ده‌رپه‌وه. بۆیه‌ ئه‌مه‌ ئه‌لیم چونکه‌ نه‌ته‌وه‌ بوون، نه‌ته‌وه‌ش بێ گومان زمانیکه‌ هه‌یه‌، که‌ زمانی هه‌بوو دیاره‌ رازونیا‌زی خۆی به‌و زمانه‌ ده‌رپه‌وه. ئه‌مه‌ وه‌نه‌بی تاییه‌تی بێ به‌ کورده‌وه، چونکه‌ ههر نه‌ته‌وه‌یه‌ک که‌ هه‌بوو ئه‌بی زمانیکه‌ هه‌بووبێت و به‌و زمانه‌ شتی خۆی ده‌رپه‌بێت. به‌لێ! نه‌ته‌وه‌ی واهه‌بووه‌ که‌ پوو‌کاوه‌ته‌وه، له‌ پوو‌کاوه‌وه‌که‌یا زمانه‌که‌شی دوا‌یی هاتووه‌ نه‌ماوه، به‌لام کورد ئه‌وا هه‌یه‌و ماوه، به‌ دێژایی چه‌رخ ئه‌گۆنجی جو‌ره‌ گۆرانییک هاتبێ به‌سهر تاکه‌ تاکه‌ی وشه‌کانیا - وه‌کوو ئه‌مه‌ له‌ زا‌هره‌ی هه‌موو زمانیکه‌ - به‌لام ئه‌سلێ ته‌شکی زمانه‌که‌ ماوه‌ته‌وه‌ و ئیسته‌ قسه‌ی پێ ئه‌کری، پێشه‌ات و کاره‌ساتی ره‌وره‌وه‌ی میژوو له‌پێش ئیسلامدا وه‌کوو به‌لگه‌و شوێنه‌واری زمانه‌کانی تری ئه‌و ولاتانه‌ی پلێشانده‌وته‌وه‌ هی کورد - یشی وای کرد. که‌ ئیسلامه‌تی هاته‌ پێشه‌وه‌ کورده‌که‌ چووه‌ ژێر ئالای ئه‌و ئیسلامه‌تییه‌وه. زمانه‌که‌ی مایه‌وه، به‌لام به‌لگه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانی هه‌موو که‌وته‌ ژێر کاریگه‌ری زمانه‌کانی تهره‌وه. سه‌رباری ئه‌مه‌ ولاته‌که‌ی که‌وته‌ نێوانی دوو سێ سنووری به‌هێزه‌وه؛ سنووری عه‌ره‌بی به‌ هۆی ئایینه‌وه، سنووری فارسی به‌ هۆی حوکه‌مه‌وه، لهم ئاخ‌ره‌شا سنووری تورک ههر به‌هۆی حوکه‌مه‌وه! کورده‌که‌ به‌لێ ئه‌سلێ زمانه‌که‌ی خۆی پاراست، به‌لام ده‌رپه‌ینی ئه‌له‌هاکانی دلی

به زمانهكهی خۆی بۆ نهپارتیزا بهتایبهتی له پهخشاندا، ههر شتیکی ئهوت و ئهنووسی یا به فارسی بو، یا به عهرهبی، وه ههندی جاریش به تورکی، ئهنده ههبو له هۆنراودا مهوادی زیاتر بو، توانی هۆنراو به زمانهكهی خۆی داپرتی بهلام له پهخشان ئهو توانیه نهبو چونكه زمانهکانی پیشوو - ئهوانه که وتمان - به تهواوی جیگای خۆیان قایم کرد بوو وه وهرابوو دلیهوه که به زمانی خۆی شت نهنووسری و نابن بنووسری! تهناهنهت لهوانه بو «نامه»ش بهزمانی خۆی ههر نهنووسری، بهپیتی بهشکردنهكهی ئهبن به زمانهکانی تربیت!

نهتهوهکانی تری دراوسی ئهم لهپاش داهاتنی ئیسلامهتی و بهتایبهتی له پاش چاپ بهلگهکانی خۆیان کۆکردهوه پوختهیان کرد، لهپیش داهاتنی چاپدا ههمووی دهق کرد، که چاپ داها تئیر به تهواوی بلایان کردوه، بهلام کورد وهکوو ئاوی مهنگ له شوینهكهی خۆی مایهوهو ههچ جم وجوولیکی به سهرا نههات!

ئهم بئ دهرفتهیه درتیه کیشا تا گهلی چهرخ و سهردهم، له چهرخ نۆزدههم دا وهکوو بلیت لهو تاسه راجهنی و وهکوو یهکی له خهوهبری بیهتهوه کهوته بزوتنهوه، لیتهدا ئهو ههستهی بۆ پهیدا بوو که ئهگنچ بهزمانی خۆی پهخشان بوتری، ئهگنچ به زمانی خۆی خامه بکهوتیه کار بۆ نووسینی ههمه چهشنه، ئهتوانی نیازی خۆی بیهجه له هۆنراو به شتیکی تر دهرپری که پهخشانه، جا ئهم پهخشانه پهخشانیکی ساده بئ وهیا پهخشانیکی ئهدهبی بئ که پهخشانی هونهری - ش بگریتهوه. لیته بهدواوه ههتا ئههات پهردهی پهخشان رووناکتر ئهبوو. جگه له نامه تاییهتی دهستی خسته ناو نامیلکهو رۆژنامهو گۆزارو کتیبیشهوه، کهوته سهرا لاپههه چاپ و بلوو بووهوه. ئهتوانم بلیم لهم رووهوه ههنگاونانی کورد بۆ پیشهوه به گورتر بوو له ههنگاونانی نهتهوهکانی دراوسی، چونکه ئهوان له پیش داها تنی چاپدا نووسراوه پهخشانهکانی خۆیان ههموو کۆمهل کرد بوو به سهرا یهکاو له تاقهکانا بهو تاقه نوسخه وهیا دوو نوسخه یه کهله که کرابوون، که چاپ داها ت ئهو وهخته به تهواوی بلوو بوونهوه، بهلام هی کورد له کاتی دهستدانه پهخشانیانهوه چاپ له ئارادا ههبوو، توانرا تا ئهنهزیهک له چاو بئ هیزی خودی کوردهکهدا پهخشانهكهی ههنگاوی فراوان فراوان بهاویتری.

راست بوو دهورهکانی پیشوو بۆ دهرنهبرینی پهخشانی کوردی له لایهن کوردهکه خۆیهوه به زمانی خۆی دهستیکی بالای ههبوو، بهلام بهرانبهه به هۆنراو ئیجگار بهو جۆره نهبوو.

چونکه هۆنراوهكه خورپه يهك بوو بۆ هه ندى كهسى تايبه تى پهيدا نه بوو، نه وانهش زياتر دوور بوون لهو شوپنه كه دهستى حوكمه وايانى غهبرى كورد تيايانا دهستدار بوون، هۆنره كانيان هۆنراويان نهوت و به دهستنوس بلاو نه بووه به جىگايانى ترا، وه هۆنراو وىش زياتر زووتر نه چوووه دله وه مهردمه كه باوه شيان بۆ نه گرته وه، حوكمداره كانيش نه ونده به تهنگيه وه نه بوون بۆ نه هيشتنى، چونكه وايان نه زانى كه هۆنراو له ناو كورددا نه ونده كار ناكاته سه ر ميشتكى كورده كه، به لام په خشان وا نه بوو. سروشتى په خشان وايه كه زۆر باب ته پى نه نووسى؛ له ميژو، له نه دب، له فله سه فه، له ريازيبات، له شه رتعه ت، له فله كيات، له ته فسير... هتد. كورده كه بۆ نه م شتانه هه موو نه و مه يدانه ي نيبه كه نه مانه بنووسى و هه ليان بگرى. نه بوونى مه يدانه كهش نه وه بوو كه و ابرا بووه دليه وه: نه مانه هه موو نه بى به زمانى عه ره بى يا فارسى يا توركى بنووسرين. نه وهى به دلا نه دههات كه نووسينى نه مانهش به كوردى نه گونجيت و نه بيت!. به شى زۆرى خاوه ن قه له مه كان نه و كه سانه بوون كه نه م جوړه شتانه بنووسن، نه گه ر به كى له وان نه مانه ي به زمانى خوى بنووسيايه - له كاتىكا نه گه ر به فيكرىا به اتايه!- نه وانيتير لى راست نه بوونه وه، له باتى هانه هانه دانى دهستيان نه كرد به تيتالى كردن پى و پىيان نهوت چون نه م جوړه شتانه به زمانى كوردى نه نووسرين؟! نه مانه عيلمن، عيلم نه بى به زمانى تايين و حوكمدار بنووسى، نه مه دياره خوينده وار نيبه بو به زمانى كوردى نه م جوړه عيلمانه نه نووسى!. نه وىش **نه رامه ننه** ئيتير سه رى نه چوووه به قولاخى خويداو دهستى نه نه دايه وه به قه له مى كوردييه وه!. به لام هۆنراوه كه وانه بوو، له بهر نه وه هۆنراو له دهست هه موو كهس و خاوه ن قه له ميك نه دههات نه ونده به رپه رچيان نه نه دايه وه. له ناو ره مه كى مه رد له پايه بيه كه مدا، وه نه گه ر هۆنراوه كان به رز بوونايه له ناو خاوه ن قه له مه كانيشدا بلاو نه بووه وه له پايه ي دووه مدا.

نه توانم بلتم په خشان زۆرتر بووه له ناو كورددا تا هۆنراو به لام نووسين و نووسينه وهى له سه ر نه بووه. كه نه لىم په خشان نه و په خشانانه بوون كه به چيرۆك و رازو نيازى گوئ ناگردان هه ر له زه مانىكى كۆنه وه به ده ماو ده م گير راونه ته وه نه م پشت بۆ نه و پشتى ده ور كردۆته وه. چرۆكىش كارساتى رۆژ و سه رده م باس نه كا. نه و چيرۆكانه كه ئيمرۆژ به نووسين نه نووسرين جيايه له و چيرۆكانه كه له رابوردوودا گيراونيانه وه. چيرۆكه كانى پيشوو باسى پاله وانى و ته ليسم و جادوو و دلدارى تيدايه كه نه مه ئاشنايه تيه كى به تهنگوچه له مه ي ژيانى رۆژانه كه وه نه بووه، ته نيا بۆ راباردنى كۆرى گوئگران بيتراوه،

به لام چیرۆكه كانى سه دهى بیستهه - كه دهستی چاپیشیان گه یشتوتی - ناشایه تییان له گه ل کاروباری نه ته وه که دایه .

ئه مه و له لایه کی تریشه وه که ئیمه قسه له په خشانى کوردیییه وه ئه که یین ئه بهی ئه وه شمان بۆ ده رکه وئ که په خشان به جۆریکی تیکراییی؛ واته هی کورد وهیا هی غهیری کورد بوویی له رۆژه کانی پیش ئیسلامدا - وه کوو وترا - هه ر سادهیه کی په تی بووه و دوور بووه له هه موو جۆره رازاندنه وهیه کی رواله تی، هه تا بچین به و لای میژوووه په خشان ئه مه کاره ساتی بووه؛ دوو کهس پیکه وه قسه یان کردیی، وهیا یه کییک شتیکی به یه کیکی تر فیر کردیی، وهیا فه رمانیک رووی دابی، ئه م جۆره په خشانه له گه ل قسه ی ئاساییدا هیچ جیاوازیه کی نه بووه، که زه مان هاتوو به م لاوه له سه ره تای میژوو دوور که وتۆته وه ورده ورده جۆره په خشانیکی تر پهیدا بووه که خاوه نه که ی ویستوو به قسه کانی کار بکاته سه ر دل و ده روونی گوێگر، ویستوو به قسه ی به زه ی بجوولیی، زات و پالنه وانیان تیا بهه ژیی، بیروباوه ری سه روست په ره ستیان تیا بهه ملیی، دلایان به رانه به به هیزه کانی سه روست بهه سپیی. ئا ئه م جۆره په خشانانه که ئیمه گوزارشتی لی بدهینه وه ئه لێن: په خشانى هونه ری له گه ل هۆنراوی ئه و سه رده مانه دا جیاوازییه کی وایان نه بووه، به لکوو ئه توانین به لێن هه ر ئه م جۆره په خشانه بووه که له سه رده مه کانی زۆر کۆندا ناویان ناوه ته هۆنراو. ئه وه ند هه یه که سوورانه وه درێژه ی دا به ته وه ره ی خۆی و ئاده میزاده که ی زیاتر ئالان به بالای ئه و ده ورانه وه جۆری قسه گۆرا، چه شنه ئاوازیکی له و قسه ماندا پهیدا بوو، لیچکچواندن و کورته ری تیدا دروست بوو، هه ژانی نه وس به هیزتر بوو، له مه وه په خشانى هونه ری هاته کایه وه و به ته وای له ساده که جیا بووه وه. له پاش سه رده میکی تر چه شنی قسه و باس به به رگیکی تر رازینه وه ناوی هۆنراوی ریکوپیکی خرایه سه ر. له هه مانکاتا وه کوو په خشانه که روخساری خۆی گۆری وه نه بهی هۆنراوه که ش هه روا له جیگای خۆی راوه ستایی، به لکوو ئه ویش که وته باله فری و که وته ته کاندان، ئه و ساویلکه یه ی که جاران هه یبوو ئه و به رگه ی له به ر خۆی دارنی و به دیمه نیکی تر هاته پیشه وه. چه ند په خشان ته کانی ئه دا، هۆنراویش به و جۆره شان به شان له گه لیا ئه هاته خواره وه، تا وای لی هات باوه شی کرد به هه موو جۆره «هونه ره قسه ییه ناشکراکان» داو به ئه ندازه ی زیاد له ده سه لات تاکی ته رازووی خۆی له په خشان قورستر ئه کرد، نه یه یشت له باری ره وره ی پیشکه وتن و گۆراندان له په خشان دوا بکه وئ.

په‌خشان له‌پیش ئیسلام دا

وه‌ک‌وو و‌ترا په‌خشان له‌بهره به‌یانی می‌ژوو‌وه‌و زۆر ساده و ساکار بووه، ئه‌مه‌ش له‌بهر ئه‌وه بووه که پ‌ی‌ویستی ئاده‌میزاد به‌یه‌ک و ئه‌رک و فرمانیان به‌یه‌ک که‌م‌تر بووه. ئه‌م که‌م‌تر بوونه‌ی له‌بهر ب‌ی بوونه‌وه‌ی ئاده‌میزاده‌که و له‌بهر که‌م‌تر گوزاره‌ بووه بۆ ئه‌وه و‌شه‌ی بۆ دان‌ین. هه‌تا ت‌یک‌لا‌وی ئاده‌میزاد به‌یه‌ک زیاتر ب‌ی مه‌عانی زیاتر په‌یدا ئه‌ب‌ی، که مه‌عانی زیادی کرد به‌ناچاری ئه‌ب‌ی و‌شه‌ی بۆ دا‌ن‌ر‌ی، که و‌شه‌ زۆر بوو په‌خشانه‌که زۆر‌تر ئه‌ب‌یت، له‌ زیاد بوونه‌که هه‌موو جۆره رسته‌یه‌ک دروست ئه‌ب‌ی. ئه‌م جۆره‌ گۆرانه به‌م جۆره‌ ئه‌کاته کاری که په‌خشانه‌که له‌کاشی پ‌یش‌وو ب‌یتته ده‌روه‌و روخساریکی تر وه‌ر‌ب‌گ‌ر‌ی، سروشتی گۆران ئه‌مه‌ کرده‌وه‌یه‌تی، به‌لام ئه‌و ده‌قانه نام‌یننه‌وه بۆ پاشه‌روژ ئه‌مه‌ ئۆبالی ناچ‌یتته ئه‌ستۆی ده‌ق و په‌خشانه‌که به‌ل‌ک‌وو ئه‌چ‌یتته ئه‌ستۆی ره‌روه‌ی می‌ژوو که هه‌مووی ه‌ا‌ر‌پ‌ون و شارۆیه‌ک نه‌ماوه‌ته‌وه هی ئه‌و سه‌رده‌مه بۆ ئیم‌رۆ!.

ئه‌مه‌ش به‌که‌م له‌بهر تۆمار نه‌کردنیکی ر‌یک‌وپ‌یک، دووه‌م له‌بهر چه‌توونی خودی ئاده‌میزاده‌که، که: هه‌ر ده‌سته‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو هاتوته پ‌یشه‌وه شو‌پنه‌واری پ‌یشی خۆی له‌ ناو داوه‌! س‌ی‌یه‌م‌یش هۆی بلاو کردنه‌وه‌یه‌کی فراوان نه‌بووه له‌ ناودا که ئه‌گه‌ر روونوس‌ی‌کی له‌ناوچوو روونوس‌ی‌کی تری ب‌م‌ین‌یتته‌وه. ئه‌مانه هه‌موو بوون به‌ هۆی ئه‌وه که په‌خشان‌ی‌کی سه‌رده‌می کۆن - به‌ چاو ت‌یک‌را‌ی ئاده‌میزاده‌وه - نه‌م‌ین‌یتته‌وه. به‌ کورده‌وه ئه‌م هۆیه‌ گشتیان‌ه‌و هۆه تایبه‌تیه‌که‌ی خۆیشی هاته سه‌ر که: سه‌ر ل‌ی شی‌واوی و‌پ‌ر ب‌ی بوونه‌وه‌یان و ده‌رفه‌ت پ‌ی نه‌دان‌یان بۆ ئه‌وه فیک‌ر‌یک له‌ خۆیان بکه‌نه‌وه و ئه‌و هۆشه‌یان بۆ په‌یدا ب‌ی که ئه‌مان‌یش خاوه‌نی ش‌ت‌یک‌ن و ئه‌ب‌ی به‌ ته‌نگ‌یه‌وه بن‌!.

به‌ده‌ختی کورد ئه‌وه‌یه که هه‌ر‌گ‌یز خاوه‌ن‌ی‌کی نه‌بووه بتوان‌ی کورده‌که و ئه‌ده‌بیاتی کورده‌که ب‌پ‌ار‌یز‌ی‌! راسته له‌ کاتی خۆیا ئه‌م کورده به‌ ناوی ئاریبه‌تیه‌وه له‌گه‌ل فارس و نه‌ته‌وه‌کانی تری ئاریدا ژباون و ئه‌ده‌بی هه‌ر دوولایان - کوردو فارس - له‌یه‌ک ریشه‌وه بووه، پادشاو حوکمداره‌کانی پ‌یش ئیسلام ئه‌و زمانه موشته‌ره‌که‌یان خستوته بره‌و، له‌پاشا حوکم ناوی کوردی له‌ بیر بردۆته‌وه، له‌ چه‌رخه‌کانی دوا‌ییدا که باس له‌ زمانی پ‌یش ئیسلامه‌وه کراب‌یت. ناوی ئاو‌یستاو زمانی په‌هله‌وی ه‌ین‌راوه‌ته ناوه‌وه‌وکراوه به‌ به‌ل‌گه‌ی کۆن، به‌لام به‌ ب‌ی ئه‌وه که ناویکی کورد ب‌یتته ناوه‌وه و ب‌ل‌ین ئه‌مه به‌شی کورد - یشی پ‌ی‌وه‌یه‌! هه‌ر

ئەوئەندەيە كراوہ بە بەلگەي كۆن بۆ زمانى فارسى!

پاش ئەوہ كەئىسلام ھاتە ناوہوہ، ئىسلام ئەو شانازى كردنە بە خۆو بە باو باپىرەوہ -
چ لە ناو عەرەب و چ لە ناو غەيرى عەرەبدا - پيشانەوہوہ بە دەستورى:

«يا ايها الناس إنا خلقناكم من ذكر وانثى وجعلناكم شعوبا وقبائل لتعارفوا إنا
اكرمكم عند الله اتقاكم، إنا لله عليم خبير» (۱)

بەيەك چاو سەيرى ھەموو نەتەوہيەكى كردو تەنھا بايەخى بەوہدا كە گەورە و
خۆشەويست لە لاى خوا ئەو كەسەيە كە عبادەت و تەقواو لە خوا ترسانى ھەي. لىرە
ھەموويانى يەكسان كردو كەسى بە سەر كەسا بە زياد دانەنا. ئەم دەستوورە بەم جۆرە
مايەوہ تا سەردەمى ھەر چوار جى نشينەكان بەسەرچووو كەوتە دام و دەزگاي
ئەمەويەكان. نەتەوہيە زۆر لە غەيرى عەرەب كەوتنە ژىر ئالاي ئىسلامەوہ. ئەمەويەكان
كە چوونە سەر حوكم بۆ ئەوہ ئەو حوكمەو ئەو پاشايەتيە لە نەتەوہى ئەو بنەمالەيەدا
بمىنيتەوہ لە ئەسلى دەستوورەكە لايانداو كەوتنە سەر رەگەزپەرستى! بۆ عەرەبەكانى ئەو
سەردەمە دەستى ئەدا، چونكە ئەوان پيشتر شانازىكەر بوون بە باو باپىرى خۆيانەوہ،
ئىسلام ئەوہى لى ھەلپرووكاندن، ئەمەوى ئەمەى بۆ زىندوو كردنەوہو ئەوانىش دايانە
پاليان. لىرەدا كەوتنە **رەشخەنكردن** بە غەيرى عەرەب، كەوتنە ئەوہ بە چاوى سووكەوہ
سەريان بكەن! واى لى ھات ئەگەر يەككى غەيرى عەرەب - با زۆر گەورە و عالم و
بنەمالەش بوايە - بە ناوى خزمەتكارى «موالى» يەوہ خۆى نەدايەتە پال عەرەبىك بە ھىچ
جۆر نەدەژياو وەكوو بەردىكى سەر ريگاي لى ئەھات، كى شەقى تى ھەلدا تى
ھەلئەدا!...

ئەم رەگەزپەرستى بەم جۆرە كردىە كارى كە «شەعوبىيەت» پەيدا بى. تەنانەت وا
ئەگىرئەوہ «زياد ابن ابىہ» كە لە نەسەبەكەيدا قسە ھەيە، بەلام لە كارزانى و سىياسەت و
زمانپاراويدا يەككىكە لە پياوہ بلىمەتە گەورەكانى ئىسلام - لەژىرەوہ بە پەنامەكى ھانە
ھانەى چەند كەسكى غەيرى عەرەب لە ئەھلى ھونەر و عىلم و دانش ئەدا كە لە بارەى
تانووتدان لە عەرەب كتيب دابىن! لە سەردەمى عەباسىيەكاندا چونكە ئەوان پى گەيشتن
و مانەوہيان لە سەر حوكم بەھۆى غەيرى عەرەبەوہ ئەزانى دەستيان دايە بەلى غەيرى
عەرەب. بنەچە عەرەبەكانىش كە زياتر ھەوا خواى ئەمەوى بوون و مابوونەوہ بۆ ئەو
دەورەو شتيان لە حوكم دەست نەكەوتبوو - كە ئەمە رەوشتىكى تەبىعىيە لە نىوانى

دهسته‌ی حوكمدار و حوكم به‌سه‌را كراوا له هه‌موو ده‌ورێكدا - ئه‌وانیش كه‌وته‌ پیا هه‌لوتنی غه‌یری عه‌ره‌ب! لێره‌دا دوو «به‌ره» دروست بوو؛ به‌ره‌یه‌کی عه‌ره‌ب، به‌ره‌یه‌کی غه‌یری عه‌ره‌ب، هه‌روه‌ها هی واش هه‌بوو غه‌یری عه‌ره‌ب بوو ئه‌یدایه‌ پال عه‌ره‌به‌كان، وه عه‌ره‌ب بوو ئه‌یدایه‌ پال غه‌یری عه‌ره‌به‌كان. «شعووبیه‌ت» له‌ نێوانی ئه‌م دوو به‌ره‌یه‌دا به‌ ته‌واوی بنجی داكو‌تا وه‌ر ده‌سته‌یه‌ك له‌ چاكه‌ی خۆی و خوسپی ئه‌و‌یتر به‌ سه‌ده‌ها كتیبیان دانا، به‌لام له‌ پاشا ده‌یله‌مییه‌كان و وه‌زیره‌كانیان وه‌كوو «ابن عمید» و «صاحب ابن عباد»، وه‌ توركه‌كانی غه‌زنه‌وی و سه‌لجوقی سیاسه‌تی خو‌یانیان وا به‌ باش زانی كه‌ بده‌نه‌ پال عه‌ره‌ب.

به‌داخه‌وه‌ ئه‌و هه‌موو به‌لگه‌ ئه‌ده‌بی و په‌خشانه‌ كه‌ له‌باره‌ی شعوبیه‌ته‌وه‌ دانه‌ربوون هه‌موویان فه‌وتان. له‌ نووسراوی شعوبیه‌كان مه‌گه‌ر چه‌ند كه‌سی‌کی وه‌كوو «جاحظ، ابن عبد ربه و مسعودی» - به‌وێنه‌ - كه‌ به‌ناوی وه‌لام دانه‌وه‌و ره‌خنه‌ لێ گرتن لێیان هه‌ندی له‌ قسه‌كانیان هه‌یناوه‌ ئه‌گه‌ینا ئه‌وانیتر هه‌موو له‌ناو چوون و بوون به‌ ئاردی ناو دركان!.

مه‌به‌ست له‌م درێژه‌ پێ دانه‌ بۆ به‌لگه‌ی پێش ئیسلام و پاش ئیسلام و هه‌ینانی باسی «شعووبیه‌ت» ئه‌وه‌ بوو كه‌ نه‌ له‌ پێش ئیسلام و نه‌ له‌ دوا‌ی ئیسلام - كه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌رده‌مه‌كه‌دا كورد هه‌بووه‌ و هه‌یه‌، وه‌ به‌ حوكمی ته‌بیعه‌ت هاوبه‌شی بووه‌ له‌و شتانه‌ كه‌ به‌و زمانانه‌ نووسراون و له‌و په‌خشانه‌ كه‌ نووسراون - به‌لام له‌ هه‌چ ده‌ورێکیانا ناوی كورد نه‌هه‌ینراوه‌ تا هه‌ندی له‌و په‌خشانه‌ بدریته‌ پال ئه‌وان؛ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا هه‌ر هه‌بوون و هه‌بووه‌. جا ئه‌مه‌ هه‌موو ئه‌گه‌ر ته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ كه‌ له‌ هه‌چ ده‌ورێکیا كه‌یانێکی به‌ مه‌عنای كلمه‌ی نه‌بووه‌ تا ئه‌و كه‌یانه‌ بتوانی باسی ئه‌و به‌شه‌ زمانه‌ بكاو هانه‌ هانه‌ بدا بۆ باس لێوه‌ كردن.

هی پێش ئیسلام ته‌نها «ماد»كان هه‌بووه‌، ئه‌ویش به‌لگه‌كانی ئێرانی دانی پیا نانین كه‌ كورد بووه‌، رۆژه‌لاتی ناسه‌كانیش شوین ئه‌و به‌لگانه‌ ئه‌كه‌ون! ئه‌وانه‌ش - واته‌ زمان و ئه‌ده‌بی ئه‌و مادانه‌ - لێشاوی یه‌ك به‌ دوا‌ی یه‌ك كه‌ هات به‌سه‌ر ولا‌ته‌كه‌یانا زمان و به‌لگه‌ی زمانی نه‌هه‌یشت. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا هه‌ندی له‌ زانیان دان به‌وه‌ دانه‌نین كه‌ «گاتا» كانی زه‌رده‌شت به‌ زمانی مادی بووه‌. دیسان هه‌ندی‌کی تر دان به‌وه‌ دا ئه‌نین كه‌ زمانی كوردی پاشماوه‌ی زمانی مادییه‌. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش هه‌ر هه‌یه‌ كه‌ له‌ سه‌رده‌مه‌كانی كۆندا

کوردەکان مەیدانی لەوەرگا و رەشمالی خۆیان گەیاندووە تا کیتوکانی «ئەسفەهان» و دەورو بەری خەلیجی فارس و کیتی «کیلویه». وەکوو چۆن گەزەنەفۆنی یۆنانی لە گەڕانەوێ دە هەزار کەسە سەربازەکی دا لە «٤٠١» ی پێش میلاد ناوی کوردی هیتاوە و بە ولاتەکیان تێ پەربووە. لە کەتیبە ی پادشایانی ئاشۆردا ناوی «کردو» هاتووە. لە کتیبی پەهلەوی «شارەکانی ئێران» ناوی «کوهباران کردو» هاتووە کە بەبێ گومان ئەمانە کوردەکانن. «تەبەری» ئەڵێ: ئەردشیری پاپکان سەر زنجیرە ی ساسانیەکان لە کوردەکانی «بارزنگی» بوە، کە ئەم بارزنگیانە هەتا ماوەیەکی پاش ئیسلام هەر لەو بەشە خاکی ولاتی فارسدا دانیشتون.

پاش ئیسلامیش دیسان چەشنی سەمەرە هەر رووی داو هانە هانە یەک نەبوو بۆ ئەوە کە بەلگە یەکی پەخشان بێنیتەو بۆ ئیمڕۆ. ئەگەر قسە یەکی کەمی لێ کرابێ ئەویش لە کەلێن و قوشینی هەندێ کتیبی عەرەبی وەیا فارسیدا بوو، ئەوەش بەبێ ئەوە دەقیکیان لێوە پیشان دابێ. بەلکوو هەر ئەوەندە ناوی کوردەکیان بردووە و هیچی تر، وە دوو نپیه ئەو بەلگە یەش نەبێت، چونکە وەکوو وترا بیر و باوەری وا لێ کراوە کە پەخشانی بەزمانی خۆی نابێ بێ و ئەبێ ئەو پەخشانی بە زمانی ئەو دراوسێیانە بێ!!.

ئەمانە هەموو ئەوە بە ئیمە پیشان ئەدەن کە ئەم کوردە هەبوو و لە دەورەکانی پێشویدا تێکلاو بوو یا لەگەڵ هاو رەگەزەکانی خۆیدا، وە یا لەگەڵ غەیری ئەواندا، لە هەموو رووبەکەو هەبەشیان لەگەڵیان کردووە. هیچ نەبێ لە مەیدانەکانی جەنگدا بێ گومان ئەبێ پەخشانیکیان بووبێ کە ئەو سەردار لەشکرەیان بەو پەخشانی هانە هانە لەشکرەکی خۆی دابێ، چونکە ئەو لە شکرە زمانی دراوسێی نەزانیووە تا ئەو سەر دارە بەو زمانە بیانجولێن. بەلام لەبەر بێ نووسینەووە لەبەر گوێ نەدانی حوکمفەرما ئەو پەخشانی نەماوەتەو. هۆنراو لەبەر ئەوە کە لەبەرکردنی ئاسانتر بوو زووتر ئەچیتە دڵەو، ئەو لەبەرکردنە ی بە پشتاویشت ماوەتەو، پەخشان ئەو ئاسانیە نەبوو تاوەکوو خودی دەرکە لەبەر بکری و بێنیتەو.

ئەمە شێوە ی پەخشانی لە هەموو زمانیکا؛ بەوینە لە سەرەتای ئیسلام دا ئەحادیسی پیغەمبەر «د.خ» لەسەرەتای ئیسلامدا هەر ئەوە بوو کە ئیوت و خەڵکە کە لەبەریان ئەکرد، لەپاشان ئەو دەماو دەمە ئیشیکی وای ئەکرد کە هەندیک لە وشە ی دەرکە نەدەوترا، وەیا بە جۆریکی تر ئەوترا، ئەمە ئەبوو بەمایە ی سەر لێ تێکچوون!. هەر لەبەر

ئەم جۆرە شتانە بوو كە «بوخارى» ھەو سال بە شوپن ساغ كوردنەو دەى يەك تاقە ھەدىسا گەپا بە عالەمى ئىسلامىدا. خوتبەكانى ئىمامى عەلى - كە شەرىفى رەضى - كۆى كوردنەو كى ئەلنى ئەمە ئەو دەقانەيە كە لەدەمى ئىمامى عەلى دەرچوون و ناوبراوە بە «نەج البلاغە»؟! ھەروەھا گەلىكى تر لە خوتبەو قسەى ناودارانى ئىسلام. بى گومان كارەسات لە غەبرى عالەمى ئىسلامىدا ئالۆزاوتر بوو!.

لەگەل ئەم ھەموو بى دەرفەتەيدا كە لەلاپەرەكانى مېژوودا بەسەر كوردا ھاتووە، من لە سەر ئەو باوەرەم ئەگەر لە شوپنە دوورە دەستەكانى ئەو سەردەمە لە مەرکەزى ھۆكەمەو - وەكوو ھەورامان و بن چىكانى ئارارات و تاقى مزگەوتى گوندە كوستانە سەختەكان - گەپان و تۆزىنەو دەيەك بكرى ئەبى گەلى پەخشانى كوردى لە دواى سەدەى سېھەم و چوارەمى ھجرى بەم لاو بەدۆزىتەو! ئەلەم پەخشان نەو ك ھۆنراو، چونكە ھۆنراو بە ھۆى لەبەر كوردنەو بەختى باشتەر بوو...

بۆ پشتىوانى ئەم قسەيە زانای بە ناوبانگ «محمد تقى بهار - ملك الشعرا» لە لاپەرە «١٦» و «٣٨» ى بەرگى يەكەمى كىتەبەيدا «سبك شناسى» باسەك ئەكاو ئەلنى:

«كۆنتر بەلگەيەك كە لە خەت و زمانى پەھلەوى ئەشكانى مابوو پىتەو دوو قەوالەى مەكە كە لە ولاتى ھەورامانى كوردەواری لەم چەند سالانەى دوايدا دۆزاونەتەو، بە زمانى پەھلەوى لەسەر پىستى ئاسك نووسراو و مېژووى ئەگەپىتەو بۆ «١٢٠» سال پىش مەسىح. لە يەكەك لەم قەوالانەدا نووسراو: «ئەگەر يەكى باخىكى كرى ئەبى ئاگای لى بى وئاودانى بكاتەو نەيەلنى ويران بى، ئەگەر ويرانى كرد ئەبى ئەوئەندە جەريە بدات». ھەروەھا ئەلنى: ھەر لەو جىگايەدا - واتە ھەورامان - دوو پىستى تر ئاھوو دۆزاونەتەو كە قەوالەى ئەرزىكن بەختى يونانى، لە مېژووى «١٥٠» سال پىش مەسىح نووسراونەتەو.

لەمەو ئەمە ئەكەوينە سەر ئەو كە لەو سەردەمانەدا خەت و زمانى پەھلەوى ئەشكانى - واتە پەھلەوى كۆن - لە شوپنىكى وادا باوى ھەبوو و شتى مىرى پى نووسراونەتەو، ئەبى دانىشتووەكانىش شتى خۆيان بە زمانى خۆيان بەو خەتە نووسىيەت و داياننايەت، بەلام ھارەى زەمان وەكوو خەت و زمانى فەرمانپەرەيانى ھارپو ھى ئەمانىشى ھارپو! خويەنەر ئەم لىكۆلەنەو و تۆزىنەو دەيەم لى بە زياد نەزانى، بەلكو ئەبى وازانى چۆن ئىستە گەلى جار لە شوپنەكانى كوردستاندا زمانەكەى خۆيان بەختى بىگانە ئەنوسن ئەو

سەردەمەش لەسەر ئەم بەراوردە چەشنی شت بوو.

نووسەرانی ئێرانی پەربونەتە سەر ئەو هەر ئەلێن «زمانی ئێرانی»، مەگەر هەندی جار نەبێ کە بێلێن «زمانەکانی ئێرانی»، ئیتەر نایانەوێ، وەیا نەیانویستوو بە درێژی باسی ئەو بەشە بکەن کە بە پوختی ئەم زمانەیان دروستکردووە بەهەموویانەو مەوجودییەتی زمانەکیان پەیدا کردووە، لەگەڵ ئەوەدا زمانی کوردی یەکیکە لەو بەشە هەرە گەرمەکانە کە بوو بە بته و کردنی ئەو ساقەتە، ئەگینا بۆچ ئەبێ دان بەم راستییەدا نەنرێ؟! دوور نییە ئەمەش هەر لە سەرەتای مێژوووە لەبەر حوکم و لەبەر سیاسەت بووبێت!.

لە لایەکی تریشەوە من لام وایە: لەپاش دوایی هاتنی حوکمی فارسی و بێزەنتی و پەیدا بوونی عەرەب لەو ولاتانەو لە ولاتی کوردەواری دەستەوی خۆبەندەواری تازە ئەوانە بوون کە بە هۆی ئایینەو ئاشنای زمانی عەرەبی بوون، وە ئەو کەسانەش ئەهلی مزگەوت و ئەوانە بوون کە ئێستە ئێمە بە «مەلا» ناویان ئەبەین. بە دووری نازانم کە لە ناو ئەمانەدا گەلیکی وایان تێدا بوو بێ کە شتیان لە عەرەبیەو کەردبێ بە کوردی، بە تاییەتی ئەو شتانە کە پەڕەندیان بە ئایینی تازەو هەبوو. وێنە ئەمە لە ناو فارسەکانا هەبوو؛ وەکوو لە سیستاندا لە سەدە سێهەمی هجری بەدواوە دەستی پێ کردووە و مەولوود نامەیان لە عەرەبیەو کردووە بە فارسی. کوردیش ئەبێ ئەمە هەبوو بێ، بەلام هێ فارسەکان بە هۆی حوکمەو ماوەتەو هێ کوردەکان رزبوو. ناھەقی نییە پرزی، چونکە دراوسێکانی کورد لە پاش ئیسلامەتی روویان ئەکرده بەغداو قاھرە، قورتوبەو ئەستەموول و تاران و پایتەختەکانی تر شتیان ئەنووسی و ئەمایەو، کورد روو بکاتە چ پایتەختێکی تا شتی خۆی و پەخشانی خۆی بە زمانی خۆی و بە زمانی میری خۆی بنووسیت و بیهێڵیتەو!!؟.

په‌خشانى كوردى و ده‌قه‌كانى

بېينه سهر په‌خشانى كوردى و ده‌قه‌كانى په‌خشانى كوردى. پيش ته‌وه بچينه جهرگه‌ى باسه‌كه‌وه پيوسته بزانه‌ى په‌خشان به‌جۆزىكى تېكرايى چييه و چەند به‌شى هه‌يه ؟:

په‌خشان لقىكه له دوو لقه‌ى ته‌دهب به گوزاره‌ى تايه‌تى؛ واته نه‌وهك ته‌دهب به گوزاره گشتييه‌كه‌ى كه قسه‌و مووزيقاو وینه‌و نيگاره، به‌لكوو به گوزاره‌ى تايه‌تى كه برتتييه له هونراو و په‌خشان.

بناغه‌ى بنه‌ره‌تى بۆ هونراو سۆزه، بۆ په‌خشان بېره؛ بېر ياريه‌ده‌رى سۆزه‌كه‌يه، واته پله‌ى دووه‌ميه‌تى، سۆزىش بۆ په‌خشان ياريه‌ده‌رى بېره‌كه‌يه و پله‌ى دووه‌مه بۆ. له راستيدانه سۆز به‌بى بېر ته‌كرى، وه نه بېريش به‌بى سۆز. ههر له‌بهر ته‌مه‌يه بۆه هونراو و په‌خشان هه‌ردوو‌كيان چوونه‌ته ژير خپوه‌تى ته‌دهب به گوزاره‌ى تايه‌تى و ته‌دهب به‌م دووه ته‌وترى.

په‌خشان له زمانى كورديدا به‌شتىك و تراوه و ته‌وترى كه بلاو بكرتته‌وه؛ واته: شته‌كه‌ى په‌خشان په‌خشان كرده‌وه. وه‌يا ته‌لى: «په‌خش و بلاو كرده‌وه». ته‌م وشه‌يه «چاوگ - مصدر» ى ته‌لفييه و ينه‌ى زۆره له زمانى كورديدا وه‌كوو «پېچ، پېچان، بېژ، بېژان. په‌خش، په‌خشان» ته‌م ته‌لف و نوونه وه‌كوو ته‌لف و نوونى چاوگييه «كۆمه‌ل - جمع» يش ههر به‌و كۆ ته‌كرتته‌وه، وه‌كوو! «خزم، خزمان. پياو، پياوان. دار، داران». ته‌وه‌ى ئيمه‌ لېردها بۆ چاوگه نه‌وهك بۆ كۆمه‌ل، چونكه له كۆمه‌له‌كه‌يا له‌سهر ده‌ستوور ته‌وترى «په‌خشانه‌كان»، يا په‌خشانان.

ته‌مه ته‌سلى بناغه‌ى وشه‌كه. ته‌مجا وه‌كوو شپوه‌ى هه‌موو زمانىكه كه وشه‌كه‌ى له‌كاتى دانانیا، واته «دانانى زمانى - لوغه‌وى» بۆ شتىكى تايه‌تييه و پاشان «زاراوه - اصطلاح» داينه‌نى بۆ شتى تر به‌لام نابى ئاشنايه‌تى زمانىيه‌كه‌ى له‌گه‌لا بېچرى. په‌خشانيش يه‌كىكه له‌وانه؛ سه‌ره‌تا بۆ بلاو كرده‌وه بووه، پاشان؛ واته له چاره‌كه يه‌كه‌مى سه‌ده‌ى بيسته‌مه‌وه ورده ورده له‌سهر زمانى خوينده‌وارانى كورد كرا به ناو بۆ ته‌و رسته‌و نووسينانه كه هونراو و «هه‌لبه‌سه» نين، دياره ئاشنايه‌تى له‌گه‌ل زمانىيه‌كه‌شيا نه‌پچراوه، چونكه بلاو كرده‌وه‌ى ههر تيدا هه‌يه؛ واته ته‌و نووسينانه له‌سهر لاپه‌ره‌ى كاغه‌ز په‌خش و بلاون.

«نهر - نهر» له‌زمانى عه‌ره‌بيدا به مانا بلاو كرده‌وه‌يه، پاشان به «اصطلاح» كرديان به ناو بۆ په‌خشان، واته بۆ وتارو نووسينىك كه هونراو «هه‌لبه‌سه - نظم» نه‌بیت. ته‌م

وشه‌یه به‌و قالبه جیگای خۆی گرت له ناو ئەو زمانانەدا که زمانی عەرەبی تیکلاوی زمانەکیان بوو، بە تایبەتی زمانی فارسی که بۆیان نەگونجا ئیستەش وشەیه‌ک بەرانبەر به‌و دابنێن له زمانەکیان بۆ ئەم چەمکه - مەفهوومه. ئەتوانم بڵێم لەم رووه‌وه زمانی کوردی پیشکەوتوتر بووه که توانی وشەیه‌ک بەرانبەر به «نثر» دابنێ، که ئەوهش «پەخشان» بوو.

ئەمجا ئەم پەخشانە که به‌م جوړه باسکرا ئەبێ به دوو به‌شه‌وه؛ یه‌که‌م پەخشانیکێ سادەو ساکار، واتە دووره له هه‌موو شتیه‌یه‌کی به‌ده‌سه‌نقه‌س به‌لاغی، وه‌کوو قسه‌کردنی دوو که‌س له به‌ینییه‌کا له کاروباری فرمانیکدا، وه‌یا گێرانه‌وه‌ی سه‌رگوزه‌شتیک، وه‌یا وتاریکی ساکار له‌لایه‌ن باسیکه‌وه، وه‌یا شه‌رح کردنی بابەتی ریازیات و جوغرافیا. ئەم جوړه پەخشانانە وه‌نه‌بێ پتوبستیان به‌وه بێ که پیاو خه‌ریک بیت «هونه‌ره قسه‌یه‌یه ئاشکراکان» یان تیا به‌کار بێنێ.

جوړی دووه‌م پەخشانیکه که به پەخشانێ هونه‌ری ئەناسرێ. ئەمه‌شیان ئەوه‌یه که به هه‌موو مه‌عنایه‌ک هونه‌ری تێدايه و به هه‌موو چه‌شنیک شتیه‌یه‌کی ئەده‌بی دایه‌گریته‌وه. ئەمه‌یان هه‌ر چه‌نده هونه‌رییه له‌گه‌ڵ ئەمه‌شیا له چه‌ند شتیکا له‌گه‌ڵ هۆنراودا جیا ئەبنه‌وه؛ له‌وه‌دا که هۆنراو بێجگه له‌وه که له‌سه‌ر بناغه‌ی وێژدانه، کیش و پێوانه‌شی تێدايه. له هۆنراودا «سه‌روا - قافیه» هه‌یه ئەمه له‌م پەخشانەدا نییه، زۆرتەر ئەوه‌یه وشە‌ی هۆنراو هه‌ل‌بژاردیه، له پەخشانانە ئەم هه‌ل‌بژاردنه مه‌رج نییه. خوازه و خواستن و گو‌شه له هۆنراودا زۆرتەر ئەبێ، له پەخشانانە هیچ پتوبست ناکا به‌و زۆرییه، چونکه ئیشی پەخشان ئاشکراییه نه‌وه‌ک هێماو ئیشاره، به‌لام لێکچوون زیاتر له پەخشانانە بیت، چونکه ئەم لێکچوونه بۆ زیاتر ئاشکراکردنی رسته و چه‌مکه، ئەم ئاشکراییه به‌م جوړه له‌کرد و کۆشی پەخشانە. له هۆنراودا ئەو سه‌ربه‌ستییه هه‌یه که وشه له‌هه‌ر شوێنیک دابنێ دانه‌نێ به‌لام له پەخشانانە ئەو سه‌ربه‌ستییه نییه، چونکه ئەگەر وابکرێ پەخشانەکه ئەنجامی خۆی نادا به‌ده‌سته‌وه. ره‌وشتی هۆنراو کورت‌بیرییه، به‌و پۆنه‌وه هه‌ر رسته‌ی سه‌ره‌کی ئەتوانی دابنێ و ئیتر گوێ به‌شتی تر نه‌دا؛ به‌وێنه «مسند» بڵیت و «مسندالیه» لایبا، یا «مقدمات» بڵیت و «نتیجه» نه‌لێت، وه‌یا به‌پێچه‌وانه‌وه، پەخشان له‌به‌ر ئەوه که «ته‌وزیم - واجب» ی ئەو ئاشکراییه ئەمانه‌ی پێ ناکرێ. ئەگەر

هۆنراویک دهستکاری له دهقه که یا کرا له هۆنراوی ئه که وێ، به لام په خشان با دهستکاری ئه و دهقه شی بکری له په خسانی هه ر ناکه وێ. ئه مانه شتییک بوون که په خسانی هونه ری سه ره خۆبیه کی تاییه تی و دهنگیکی تری هه بی.

جا ئه م په خسانی ئه ده بییه ئه بی به دوو به شه وه. به شی یه که م «کیش» ی هه یه وه کوو هۆنراو، به لام «سه روا - قافیه» ی نییه، که ئه مه په خسانی وه ک هۆنراو «نشری مرجز» ی پی ئه لێن. به شی دووهم «سه روا دار - سجع» ه به لام کیشی هه یه - که پی ئه لێن «په خسانی سه روا دار - نشری مسجع»-. هه ر ئه م به شه ئه بی به سی لقه وه؛ «هاو پروو - متوازی» واته له دوایی دوو رسته ی له شوین یه که وه دین. دووهم «هاو سه ر - مطرف» واته ئه و په خشانه خاوه ن سه روا دارانه که له دوو، وه یا چه ند رسته و به ندیکی به شوین یه کدا دروست ئه بن. سی هه م «هاو کیش - متوازن» واته ئه و په خشانه خاوه ن سه روا دارانه که دیسان له دوو، وه یا چه ند رسته یه کی به شوین یه کدا دروست ئه بن. جیا یی ئه م به شه یان له گه ل به شی یه که م دا - هاو پروو - ئه وه یه ئه مه یان له گه ل هۆنراو دا توژی هاو به شن، جیا ییه که شی له گه لیا ئه وه یه که هۆنراوه که کیش داره، ئه وه ند هه یه ئه م له گه لیا - واته له گه ل هۆنراوه که دا - له پیتی دوایی دا وه کوو یه ک نین و جیا ئه بنه وه. ئه م جیا ییه به م جوړه ئه کاته کارئ که له گه ل به شی دووهمیش دا - هاو سه ر - مطرف - جیا بینه وه.

ئه م په خشانه که وا به و جوړه له زمانی کوردیدا باسکرا ئه مانه وێ له ناو چوارچیوه ی ئه و کۆششه دا که بۆی کراوه و هه ندیکی به یادگار ماوه ته وه به ئه ندازه ی ده سه لات و توانا قسه له دهقه کانییه وه بکه ین.

وه کوو وترا به ره هه می کوردی له هۆنراو دا زیاتر بووه و زیاتر ماوه ته وه، ئه مه ش له به ر ئه و شتانه بوو که باس کرا، به لام هی په خشان ئه وه ند ه قسه ی لێوه نه کراوه و به ده ستنووسیش شتیکی وای نه ماوه ته وه. من له باره ی «دهقه کانی ئه ده بی کوردی» یه وه کتیبیکم دانا و له سالی «١٩٧٨» دا له چاپ درا، به لام له ویدا زۆر تر کۆشش خرایه سه ر هۆنراو و به شی سه ره کی کتیبه که له و رووه وه بوو. له م شوینه دا ئه مه وێ ئه م کتیبه تاییه تی بی به دهقی په خشانه وه، چونکه په خشانه که دهستی خزمه تی که متر گه یشتوتی.

جاری «دهق» له زمانی کوردیدا وهختی خۆی که دانهری زمان دایناوه بۆ جل و

به‌رگیتیکی داناوه که قه‌د بکری و له ناو بوخچه‌دا هه‌لبگیرئ. که دانرا له‌پاش ماوه‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌و قه‌ده ئه‌وه‌ستی و چه‌سپ ئه‌بی. به‌و چه‌سپ بوون و شیوه‌یه ئه‌وترئ ده‌قی گرتووه، واته ته‌خت بووه، وه‌کو له‌پاش ماوه‌یه‌ک «پووان» ی‌ک روو ئه‌کاته خه‌تی به‌سه‌ر یه‌ک که‌وته‌که‌دا ئه‌لین: ده‌قه‌که خواردوو‌یه‌ته‌وه، وه‌یا ئه‌گه‌ر شیوه‌ی ئه‌و جو‌ره ده‌ق‌کردنه‌ی نه‌ما ئه‌لین: ده‌قه‌که‌ی شکاوه، وه‌یا یه‌کی‌ک قسه‌یه‌ک ئه‌گی‌پ‌ته‌وه، ئه‌ویتر ئه‌لین: ده‌قی خو‌به‌تی. وه‌یا یه‌کی خوی ئه‌رازی‌تیته‌وه ئه‌لین: خوی داوه له‌ده‌ق.

که‌وابوو «ده‌ق» له‌ زمانی کوردیدا به‌ مه‌عنا «نص»، رازاندنه‌وه و چه‌سب بوون هاتووه و ریختی زمانه‌که به‌و جو‌ره دای‌پشتوووه. ئه‌مجا له‌ناو زمانی کوردیدا له‌م ده‌ورانه‌ی دوا‌یه‌دا که‌نوسین زیاتر باوی سه‌ند له‌ناو خو‌پنده‌وارانا بوو به‌ناو بۆ ئه‌و پارچه نووسین و ئه‌و شتانه که له‌ پێش‌وو‌دا هه‌بوون به‌بی ده‌ستکاری به‌یترین و له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی کاغه‌ز به‌خرینه به‌رچاو، ئه‌مه‌ش وه‌نه‌بی ئاشنایه‌تی ب‌رای ئه‌گه‌ل دانانی زمانی وشه‌که‌دا که وه‌ختی خوی بۆی دانراوه؛ واته په‌یوه‌ندی هه‌یه له‌ نیوانی «وضع‌ی لغوی» و «اصطلاح‌ی» وشه‌که‌دا. ئه‌وه‌نده هه‌یه بۆ که‌وته‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی چاپ به‌و چه‌مکه لام وایه یه‌که‌مجار له‌ دروشمی ناوی «ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی» دا هاته ناوه‌وه.

له‌ راویژی زمانی عه‌ره‌بیدا بۆ ئه‌م جو‌ره چه‌مکه وشه‌ی «نص» به‌کار هاتووه، ئه‌م وشه‌یه‌ش سه‌ره‌تا ئه‌م چه‌مکه‌ی نه‌بووه، به‌ل‌کو له‌ وه‌ختی خو‌یا به‌مانا ئاشکرا کردنی شتی‌ک، یا عباره‌تی‌ک که غه‌یری ئه‌وه شتی‌کی تر هه‌لنه‌گرئ - بووه، پاشان «اصطلاح» کردوو‌یه به‌ناو بۆ ئه‌و ده‌قانه که ماونه‌ته‌وه؛ وه‌کو ئه‌لین ئه‌مه نصی قرآنه، وه‌یا ئه‌مه نصی حدیثه‌که‌یه، وه‌یا ئه‌م نصه نصی ئه‌و کاغه‌ز و قسانه‌یه که بووه و تراون. زمانی فارسی هه‌ر ئه‌و وشه‌یه له‌ عه‌ره‌بیه‌وه وهرگرتوووه و به‌ کاری هێناوه ئه‌یه‌ینی بۆ «ده‌ق» تا ئیسته به‌رانبه‌ر به‌و چه‌مکه وشه‌یه‌کی بۆ دانه‌ناوه!

وه‌کو و‌ترا کورد له‌ نه‌ته‌وه‌ی ئارییه، ئه‌م ئارییانه گه‌لێ لکیان لێ بووه‌ته‌وه، یه‌کی له‌و لکانه‌ش دیسان نه‌ته‌وه‌ی «فارس»ه، جا ئایا فارسی کۆن بی - که پارسه - یا فارسی ئیسته بی که خاوه‌نی ئه‌ده‌بیاتی‌کی نمایانه و به‌هه‌زاران کتیب و دانراوی له‌ سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه هه‌یه ئه‌مه شتی‌کی تره. بناغه‌ی زمانی ئه‌م دوو شیوه‌یه ئه‌چیته‌وه سه‌ر سانسکریتی و په‌هله‌وی کۆن و تازه - که په‌هله‌وی ئه‌شکانی و ساسانییه. له‌ نیوانی

ئەوانەدا «ماد» و «هەخامەنشی» هاتن. بەلگەى نووسراوى ئەمانە هەمووى بە ھێرشى ئەسكەندەر پاشان عەرەب لەناو چوون! ئەوانەى كە مابوونەو تەنیا نووسراوى سەر پەيكەر ديارو كۆشكە كۆنەكانن، بەتایبەتى نەخشى دیوارەكانى «بێستوون» و «پەيكۆلى». ئەمانەش وەنەبێ شتیكى وا بدەن بە دەستەووە كە دلى عینسان ئاو بخواتەو، چونكە هەموو رستەى كورت كورت و باسى سەرکەوتنى پادشاکان و «دیوكس»ى مادى و كوورش و داریوش و ئەردەشیر و ئەوانەن، كە بێجگە لەمە شتیكى تر ناگیرنەو، ئەمانەش لەوانە نین كە بكرین بە سەر مەشق بۆ پەخشانیكى فراوانى رێكویێك بۆ ئەو سەردەمە.

ئەمەو دیسان لە سەدەى ھەوتەمى پێش میلاد «ماد»ەكان ئیمپراتۆریەتییكى گەورەیان دامەزراندو «۱۵۰» سال مانەو، لە «۵۵۰»ى پێش میلاد بە ھۆى ھەخامەنشییەكانەو بەرانبەر ئەو كە لە دەورەى پێش ئیسلام و پاش ئیسلام قەلەمى ولاتى كورد زۆربەى ھەر بەدەست فارسەو بوو ناویكى تاییەتى بۆ بەلگەى تاییەتى كورد نەھێنراوەتە ناو، بەلكوو ھەموو بەلگەكانى ئاریایی ولاتى ئێرانیان ھەر بە ئێرانى ناو بردوو بە زمانى فارسى داویانەتە قەلەم، لێكۆلینەو ھەیکى و ھاش نەھاتۆتە ناو، كە بەشە زمانى كوردى لە ھى فارسى جیا بکەتەو، لەگەڵ ئەو ھەدا بەشى كوردى خۆى بەشتیكى سەربەخۆیە، ئەو وشەو رستانە كە بەشى فارسى و توویە ئەوانە فارسى-ن من ئەوانە بە كوردى ئەزانم، و ھەیا ھیچ نەبێ ئەو شتانە شەریكەن لە بەینى كورد و فارسدا، بەلام بەداخەو لەبەر ئەو كە قەلەم بە دەست فارسەو بوو و ئەو نووسراو فارسىیانە كە كەوتوونەتە ولاتى كوردەو و كوردەكە خۆندوونییەو و لە پاشا وشەپەكى باو كە كوردێك وتبێتى و ھاتبێ بەسەر زمانیا بەشى خۆندەوارانى ئەو دەورە و گەلیكى ئیستەش وتوویانە و ئەلێن ئەو وشەپە فارسىیە! لەگەڵ ئەو ھەدا وا نییە بەلكوو «بضاعتنا ردت الینا»! ئەگەر ئەو وشەپە ھى كوردى ساغ نەبێ ھیچ نەبێ موشتەرەكە لە بەینى كورد و فارسەكەدا، بەلام كوردەكە تۆزینەو ھى نەبوو بۆیە وا ئەو جۆرە بیرو باو ھەر كەوتۆتە مێشكیەو!!

ھەندى شت ھەپە كە پێ ئەلێن «ئەمرى واقع» ئینسان ناتوانى بە ھیچ جۆر لێى لادا؛ دوو لەگەڵ دوو ئەكاتە چوار، ناتوانى بێجگە لەو شتیكى تر بلیت. خۆر كە ھەبوو ناتوانى بلیت نییە. بەلگەى كۆنى ولاتى رۆژھەلاتى ولاتى ئیسلامى ھى پێش ئیسلام ھەوێ ئەو ھەموو لێشاو ھەو كە ھاتوو بە سەریا ھەمووى لە ناو چوو، ئەوانەش زۆرتر كە

بەشیئە خەتە مەخە و ئارامی و عیلامی نووسراونەتەو، ئەو خەتەنە نەمان، خەتە پەهلەوی کە تا ئەندازەیک جیگرە ئەوانە بوو ئەویش نەما، لافاوی لەشکری ئەسکەندەر وەکوو دام و دەزگای سەردەمی تێکدا خەت و بەلگەشی ھەر تێکدا!! ئەوێ کە بەکەلک بوو چەپاوی کرد بۆ یۆنانی، کورتە نووسراوی سەر بەردەکان مابوونەو ئەوانەش ھەر بەسەر و گۆتلاک شکاوی مابوونەو!! ئەو رۆژھەلاتی ئیسلامییە لە پاشا ئەگەر کۆلکە شارەزاییەکی لە بەلگە کۆن پەیدا کردیبت ئەویش بە ھۆی شت گێرپانەو بوو لە یۆنانەکە، ئەمانەش لە ناوچوون، لەگەڵ ئەو شا وەنەبێ ئەمانەش کە وەریان گرتبوو راستە و راست بە ھۆی خۆیانەو بوو بێت، بەلکۆ رۆژھەلاتی ناسەکان لە رۆژھەلات نزیک بوونەو و کەوتنە تۆزینەو، پسپۆرەکانیان لە بارە نووسین و خەت و بەلگەو دەستیان کرد بە وردبوونەو، ئەویش لەھی نووسراوی سەر بەرد و پەیکەر و کۆشکەکان، ئەوێ تا ئەندازەیک بۆیان روون بوو ئەو دایانەو بە رۆژھەلاتی ئیسلامی و ئەمانیش وەکوو قوتابی کەوتنە خۆیندەوێ ئەوانە!!

سەر ئەکەین ئەم ھەموو شتانە و ئەم ھەموو تەنگ و چەلەمانە ھاتنە رێی زانیی بەلگە کۆن، ئەمە بێجگە لە شلەژاوی و ئالۆزی ناوێ خۆی!! وە بێجگە لەو لە دەست راکێشان بۆ مێژووی کۆن - ھی ھەموو نەتەوێک - زیاتر لە ناراستیو نزیکتەر تا راستی، مەگەر بەلگە سەر بەردەکان و شتە دۆزراوەکانی ژێر زەوی نەبێ!! کەوا بوو قسە کردن لە چەرخیەکانی کۆن - ئەو چەرخانە کە بەو جۆرە باس کران - وەکوو تیر نانە بەتاریکیەو!!

ئەمجا کوردێک کە لەناو ئەو ھەموو گێژاوە لێلەدا سووراییتەو ئەبێ چی بۆ مابووبیتەو؟ و بگا بە چ بەلگە یەکی دێنیاکەر کە ھەم خۆی و ھەم غەیری خۆی تێنویستی بشکێ؟! ئەرمەنەکان لەگەڵ ئەو ھەموو پەڕیشانیەدا کە لە لاپەرەدی مێژوودا بە سەربانا ھاتووە!! چونکە جار جار قەلەمێکیان ھەبوو و بە ھەر کۆلەمەرگیەک بووبیت شتیکیان نووسیو و کەلەپوورێکیان پێکەو ناو. تەنانەت نووسراوی گەلی لە زاناکانیان بوو بە سەرچاوەی نووسینی زانیانی تر کە بابەتەکانیان نەتەو ناسین بووبیت. کورد ئەو قەلەمەشی نەبوو، ئیتر چۆن ئەتوانی لە کردو کۆشی رابوردانی خۆی بگا بە بەرھەمیەک بۆ دۆزینەوێ پەخشانیەک بۆ ئەو بیکا بە چەپکە گۆلیک و بیگری بە دەستەو!!

لە پاش ئەم قسانە ئێستە ئەگەر ئێمە دان بەو دابنێن کە زمانی پەهلەوی - چ

ئەشكانى، چ ساسانى- واتە پەھلەوى كۆن وتازە، بناغەو سەرچاوەن بۆ زمانى كوردى
ئەوا ئەو بەلگە كورتانە دەرکەوتن كە لە پەخشانى كۆن دواون و ئەوانە ئەبن بەنمونه بۆ
پەخشانىكى كورتى كوردى پيش ئىسلام، بەلام لەبەر ئەو قسانە كە کران ئیمە لەم رۆژەدا
شتىك كە شت بى و لەبەر دەستا بى و لە سەر بناغەيەكى تەواو پەخشانى كوردى راستى
ئەو سەردەمانە روون بكاتەو لەبەر دەستمانا نىيە. بەو بۆنەو ئیمە لەو چەرخانە واز
دینين و دینە سەردەمى ئىسلامى.

پهخشانی کوردی پاش ئیسلام!

وهكوو وترا له سهردهمی سهردهتای ئیسلامهتیدا بههژی هاتنی ئایینی تازهوه دهسهلات پهیداگردنی ئهه ئایینه بهسهه ولاتانی رۆژههلاتی توخومی ئیسلامی ئهه وهخته دا بهلگهی پهخشانی ئهه ولاتانه لهناو چوون. **لهپاش ماوهیهکی سی سهد چوار سهد سهدهیی ههندی** لهه نهتهوانه دهستیان دایهوه به نووسینی پهخشان. کورد لهبهه فرمانپهواپی ئههوانه بهسهه ریا نا بۆیان نههواوه که به زمانی خۆیان شت بنوسن. تا نزیکهی چوار سهد سالیک لهمهه پێش توانیویهانه ئهه بیت به دلاینا که ئهه گونجی به پهخشانیش - وهكوو هۆنراو - شت دابنن، ئهه وشتانهش زیاتر ههه لهباری ئایینههه بووه؛ که ئهه ئیم ئایینی مهه رج نییه روهوت ئایینی ئیسلام بیت، بهلکوو قسهه که لههه دایه که بابتهه که بابتهی ئایینییه، واته پهخشانهه که لهه روهه وهیه، ئهه گینا دوور نییه روو نهکاته ئهه جهه وههه که ئیمه ئیسته به جهه وههه ری پوهتی ئیسلامی دانهنن.

ئهم جوهره شتانهه گهلیکی تر به داستان له سهه زاری مهه ردمه کهوه بهشیوهی پهخشان ههه بووه، بهلام چاپ لهه ناوچانهه نهه بووه تا چاپ بکرتن، بهلکوو ههه به دهماو دهه بۆ یهکیان گیراوه تهوه. ئهم جوهره شتانههش زیاتر لهه شوپانهی کوردهه رای بووه که تهه ریک بوون له هوکمی فهه مانپهه وایانی بیتگانهه ئهه بیانانه ئهه ونده به تهه نگیهه نهه بوون بۆ نهه شستنیان، له پاشا له ههه ندی شوپن که ورده ورده چاپ داهاه، بیرو باوهه رپش گۆرانیکی تری به سهه راهات، ههه ندی لههوانه کهوتنه بهه پهلی چاپ و چاپ دهستی پیا گهیشته. من لیرهه بهه نهه ندازهی دهسهلات ئهه وهی که بهه دهستم کهوتوه لهه پهخشانهه نمونهه یهک دینمهه وه بۆ دهقی پهخشانی کوردی بهی ئهه وه سهه یری بابتهه کهی بکهه، به سهه ره پیا دیمه خوارهه تا ئهه گاته ئهه مپژه:

یهکیک لههوانه سهه روودی «یارسان»ه. ئهم «یارسان»ه زنجیره سهه روودیکی دینن، ههه به پهخشان و ههه به هۆنراو وتراون. ئهه مانه تاییهتین به تهه ری «یارسان»، وهیا «تایفهسان» وهیا «علی الله»ی که به ههه رسی ناوهه که ناویان دهه کردوه، وه ئهه سلی شیوهه کهی - واته شیوهی ئهم سهه روودانه - تیکلاوه له شیوه کوردی ههه ورامی و کرمانجی لهکی و کرمانشانی. ئهم سهه روودانه بهه جوهره - ئههوانه یان که کوکراونه تهوه - پیا ئهه ئین «دهه تهه». به ناوبانگترین ئهم دهه تهه رانه به ناوی «سهه نهجام»هه ناوی دهه کردوه. ئهم «کهلام»انه که «سهه نهجام» و «دهه تهه»یان لی دروستبووه ئهه ئین هی «سوالتان سوهاک» وهیا «سوالتان

ئیسحاق» ه كه ئەم سولتان ئیسحاقه له سه دهی چواردە میلا دیدا ژیاوه و «ئیمامی عەلی» به رەمزی خوا ئەزانێ وە به دارو دەسته کهیان وتوو «علی اللہی»، وە دوور نییە سولتان ئیسحاقی لای «نەوسوو» ی هەورامانی «لەهۆن» - که مریدەکانی هەموو دەم ئەچن بۆ زیارەتی مەزارەکی - ئەو سولتان ئیسحاقه بێ، وە ئەگەر ئەویش نەبێ تەریقەتەکی ئەچیتەوه سەر ئەو.

ئەم کۆمەڵە سروودی ئاینیی «اهلی حق». گەنجی به نرخ «ماشاء الله» سووری کرماشانی له پینش پانزە سالد، واتە له سالی «١٣٤٤» ی شەمسی بۆ لیسانسێهێ ئەدەبیات کۆی کردنەو چاپی کردن. من لێرەدا نمونە یەک لەو پەخشانانە بۆ پەخشانی کوردی دینمەوه، وە گومانیشم تیدا نییە ئەو سروود و پەخشانانە هێ سەردەمیکی کۆن، زار بەزار و پشت بە پشت «علی اللہی» یەکان بۆ یەکیان گیراوەتەوه، ئەوەندە هەیه به کۆششی رۆشنییری ناوبراو دەستی چاپی له سالی «١٣٤٤» ی شەمسیدا پێ گەشتوو. بەشی پەخشانەکی لەسەر بیست و یەک بەشە، دیارە وەکوو «ئاوێستا» چۆن لەسەر بیست و یەک نوسوکه ئەمیش وا دانراوه. ئەمەش دەقەکیە به چەشنی شێوەی خۆی:

سروودی «یارسان»

بەشی یەکمە:

(ئاو دەلیا بەحر بی، چەند وەقت دەر دەلیا بی، بەحر و بەر نەوی، سولتان عالم هەببەت دا وە سەنگ توقیا، ریزە بەرد بی وە دوود، وە بەر دوود سەنگ گرد، وەلی هیز گرد بی وە هەوا).

بەشی دووهم:

«یەک پارچە وەسەنگ بەرد شانا وە هەوا بی وە ئاسمان و ستارەگان هەم سازنا وەشمارە ی غولامان دراو دەورە ی، مەلائکە مواچوون وە مۆنگ و هور و هەم وە حەجەر نوور ویش داخل گردو سازنا وە ئاسمان، وە شەوو رووژ هەم قەرار دا وە چەهار فەسل گەردش سال هەم وە چەهار مەلەک قەرار دا،

گاهی چه هار تن و گاهی هفت تن».

بهشی سییهم:

«هەر کاری وه ههفتهن ساختهن، وه له كهف دهلیا گهوههر بی ماسنا، کورسی ویش دا قهرار وه ناو ویش نیا خاوه‌ندگار، كه شه‌ریعت موأچوون خودا، یا الاله. یا سایر مه‌زه‌هبان موأچوون به‌عزی «تاری»، به‌عزی «باری»، به‌عزی خاوه‌ندگار، به‌عزی «یه‌یوق»، به‌عزی «ده‌یاوه‌ند» -ریاوه‌ند-. هەر میلله‌ت وه ئیسی موأچوو».

بهشی چواره‌م:

«ئه‌خی جیره‌ئیل ئافهریده كه‌رد وه فه‌رمای بِلۆ سه‌یری دنیا كه‌ره بزانه كه‌سی هه‌نه‌ن، هه‌م هه‌نه‌ن یا نه‌؟. جیره‌ئیل لوا كه‌سی نه‌وی سوای یه‌ك دانه دو‌ر وه شكله‌ مینایی، وه ناو ئه‌و دو‌ره هه‌نه‌ن وه وینه‌ی زه‌وره‌ق، به‌عزی كه‌شتی وه رووی به‌حر مه‌نه‌ن، خه‌یال مه‌نالهن! چیش مه‌زانو؟!. اعتنا نه‌كه‌رد وه ئه‌و مه‌نالنه، په‌رو باله‌ش سوو‌چیاو سوو‌چه!».

په‌رو بالش وه رووی كه‌ف گه‌وههر رشیا وه رووی ده‌لیا بی وه زه‌مین، به‌عد هەر یه‌ك وه هه‌فته‌ن ئیجاد كه‌رد، هەر یه‌کی وه رووژی، تا هه‌فت رووژ هه‌فته موأچوون، هه‌فت ئاسمان، هه‌فت زه‌مین، هه‌فت كه‌واكب وه ئیسم هه‌فته‌ن دنیا، چوار گووشه‌ی چوار قورنه وه ئیسم مه‌له‌ك عه‌رزو توول دنیا قه‌راردا كه بی وه هه‌فته‌ن!».

بهشی پینجه‌م:

«به‌عد هه‌زه‌تی ئاده‌م و هه‌ووا ئیجادی‌ش كه‌رد، وه ئینس و جن ئیجاد كه‌رده‌بی؛ یه‌عنی شه‌ش ده‌وره هه‌ن غه‌یر جه‌ئاده‌م سازه‌نا وه فه‌نا كه‌رد، وه به‌عد ئاوان ئاده‌مش ئیجاد كه‌رد كه‌ ئه‌شه‌رف مه‌خلووقاته‌ن، كه‌ هه‌ق مه‌یل داشت جلوه‌ی زات وه به‌شه‌ر باوه‌رۆ، وه هه‌فته‌ن چه‌هار تن، وه خود هه‌ق وه سه‌ر بیوو ته‌مام، غولامان هه‌م وه‌سه‌ر یاوه‌رۆ ئاما وه دوون به‌شه‌ر وه زات مهمانی، خه‌یلی ئامان تا ده‌وره‌ی عه‌لی زات وه به‌شه‌ر هەر دوو داخل كه‌رد وه دین شه‌ریعت ده‌وره‌ی محمه‌د قه‌راردا، هه‌فته‌ن هه‌فتوانه وه هه‌فتادو دوو‌پیر هه‌م وه ده‌وره‌ی شه‌ریعت ته‌مام بین».

بهشی شه‌شه‌م:

«به‌عد یاوا وه دوون شاه‌خوشین وه زات به‌شه‌ری هه‌م ده‌وره «مفصل» كه‌لامش هه‌نه‌ن، به‌عد لوا وه دوون بابا ناعوس، دوو زات مهمانی، وه به‌عدا

لوا وه دوون بابا جهليل وه بابا سه رههنگ وه بههللول، وه بابا بی وه ده وریش تهمام وه ذات مهمانی تا یاوا وه دوون سولتان سحاک وه ذات بهشهری وه ده وردهی شاه خوشین یه کدغه وه دهر زه رات، هم یه کدغه مه نزل ویش قهراردا، وه ساج نار ده وردهی زه رات ویان (وتیان) وه ساج نار ده وردهی شاه خوشین، وه ژیر ساج نار بیا بهس کهرد وه ههفتوانه وه شکل وژ سازی، وه ههر دوو ههفت که ههفت تهن و ههفتوانه هه نهن، یهک یهک رهمزی دارون؛ که گاهی جسم و ذات موو وه دوو ذات، گاهی ههفتنه، گاهی چار تهن، گاهی سی نهفهرن، گاهییهک تهن یا چهل تهن».

بهشی ههوتهم:

«همه مینته و تهغیپرو ته بدیل گاه زیاد گاه کهم، چون ههفتوانه را به شکل وژ سازی ههفتنه یه کتهن وه ههفتوانه بی وه ههشت تهن، وه ژیر ساج نار ههفتنه حازر بی وه پیرالی (پیرعالی) هم وه بهر جنی غولامان ویرتن.

پیرالی چون روحش وه ساج نار بی جسمش وه بهر بی جسم هم لوا وه پی جوز تا ساج نار، چون جسمش ناپوخته بی ذات هم نه داشت نه توونست بلو وه ساج نار چز ناورد بیوی غولامان ویرتن، واتش شاه هانه ساج نار، بنیامین لوا وه ساج نار، دیش که ههشت هانه ساج نار».

بهشی ههشتهم:

«ئهو که لله زهرده ناوردشان کهردش وه قوریانی، وه (غوض) ساحب کهرم خوی زیاد گریوا و بهس که لله زهرده ناوردن دان، وه تهمام جهم نیشتن، بهش دوو رهنگانه شان نه دا، خه یالش کهرد که بهش تهمام بیه تا دوعا دریا بهش ئه و دوو رهنگ نه داشان، وه نه زهر خیر وه شهش میزان کهرد، دیش چه وه ردش هه نهن وه ردشان، وه رهنگ شاه زهردوه بی».

بهشی نۆیهم:

«زاناش که شاه ههر یهکی وهن، وه ئیسسم ههفتوانه شان نیان، وه سولتان ئه مر کرد بنیامین وه شهرت ویت بهر، بنیامین عهرز کهرد قه بوولم نیسه یاشاه ههفتوانه دوو رهنگه، سولتان فه رما بنیامین واتش ویم خاس مه زانم ئیجاد کهردهن وه کوو که مهر».

وه ده وردهی پیر دیور باید بوون، وه پیر جای ئیمه ویمان بلمی وه جامه ی به کتاش (ته ریه). ئه مجا ته ریه ی عه له وییان شه هر دمشق میره م، پیر بنیامین قه بوول نه کهرد، سولتان فه رمایش کهرد ویت مه زانی، ئه ی پیر من اقرار ئه وه ل

وه تووم دان هه رچی مه کهری بکه ره، بایه د وه جاویم دوعا بده روون».

بهشی دهیم:

«بنیامین هم ئارمائی کهر د، ههفت خهلیفه قهرار مه ده ری وه جای ویم بهش بده روون، وه اقرارشان دان، وه بیبا بهس شان کهر د، وه که لام هه نه ن، تا ئاما وه دهو ره ی سولتان سه ها ک و په ردیور، یا نه شیخ عیسا بهر زنجانی وه سال «۵۲۸» هجری، وه له ئه و ساله پیر مه رموو (فه رموو) ته شریف بهر د وه دین حه قیقته ئاشکار کهر د، وه دهر تأریخ «صفوی» هم مه علووم ئه ست که سولتان سه ها ک پادشاهی ئیران وه شیخ سه فی داو پاشاهی عوسمان بو شیخ عوسمان جن مه شهوورهن، وه کوچه ک سفیدی وه حدوود نیا په رتشان».

بهشی یانزههم:

«وه له دمای سه د سال که دین حه قیقته ئاشکار کهر د ته شریفش بهر د وه جامه ی حاجی به کتاش، وه لی وه ههفتشان، هم گاهی ئیسمشان ئاشکار کهر د، هه ر یه کی وه ئیسمی وه ته ریقته عه له و بیان قهرار داد، ههفت ته ن وه سولتان چانا، په ی ههفتوانه له په ردیور پیر یاره سان بی، تا سه د سال هه نه ن، به عد وه نه زهر عه له و بیان غرووب فه رمای، هم وه ئاو زات و ئاو به شه ر ته شریف ئاو هردو په ردیور، وه فه رمایش کهر د وه پیر محهمه د بارگاه بر د ئاو کوی «شندروی»، داود حسنی هه ژار گلیمه کوول وه ده ریا ئاو رد!».

ئهم رازو نیازی «یاره سان» ه وه کوو و ترا بیت و یه ک به شه، ئیمه مه به ستمان چۆنیه تی ئه و ریگا و ته رتقه ته نییه، ئه و به ریگای خو ی، هه ر ریگایه کی گرتوه گرتویه تی، به لکو مه به ستمان ده قی کی په خسانی کوردییه، نیاز که ی ئیمه به ئه وه نده پیک دیت و وازمان له ده به شه که ی تری هینا. ئه وه نده هه به وه کوو له به شی ده یه مدا ئه یلیت دانانی ئهم ده قه ئه بی پاش هاتنی بنه ماله ی «صفوی» دانرا بیت، چونکه باسی «شیخ صفی» ئه کا که ئهم شیخ صفییه ئیسماعیلی سه فه و ییه له میژووی «۱۵۰۲» ی میلادی دامه زرینه ری زنجیره ی پادشایه تی سه فه و ییه کان بوو. ئهمه و دیسان له به شی یانزه هه مدا ناوی کیوی «شندروی» دینی که ئهم کیوه که وتوته سه روی شاری «هه له بجه» وه وه یه کی ک بووه له شوینه پیروژه کانی «ئه هلی حه ق».

ئهمه یانزه بهش له «۲۱» به شه ی «سه ره نجام» بوو که بو نمونه ی په خسانی کوردی میژوو پیک له مه و پیتش ده ست نیشانمان کرد. ئیسته بو زانین و ئاگاداری له گوزاره ی ئهم

به‌شانه يه‌که يه‌که وه‌ريان ئه‌گيترينه سهر شيويه‌که روتی سۆزانی بۆ ئه‌وه هه‌موو کهس له شيويه‌ی وتنی «سهره‌نجام» ه‌کان به پوختی تیی بگا:

به‌شی يه‌که‌م:

«ئاوی ده‌لیا به‌حر بوو، (واته هه‌موو دنیا ده‌لیا-ئاو بوو). چهند وه‌ختی «ده‌ره‌کان - دۆله‌کان» ده‌لیا بوو، -ده‌لیا واته ئاو - و وشکانی نه‌بوو. سولتانی جيهان -واته خوا- خوری له به‌رد، ته‌قی و ورد بوو، ئه‌م ورده به‌ردانه بوون به‌ گهرد، ئه‌م گهرده هه‌تزی دایه خۆی و به‌رز بووه‌وه بوو به دووکه‌ل».

به‌شی دووه‌م:

«یه‌ک پارچه له‌و کوچکه‌ی فری دایه هه‌وا، ئاسمان و ئه‌ستیره‌کانی دروست کرد، ژماره‌ی غولامه‌کان که له‌و سهرده‌مه‌دا فریشته‌یان پێ ئه‌وتن، وه مانگ و خۆر -واته رۆژ- هه‌م به‌ردی دروست کرد و نووری خۆی تێ خست. ئاسمان و شه‌وو رۆژی دیسان دانا، گه‌رانی چوار وه‌رزهی سالی له چوار مه‌لانکه‌دا دانا -واته دایه ده‌ستیان-. هه‌ندێ جار چوار فریشته‌و هه‌ندێ جار حه‌وت بوون».

به‌شی سێهه‌م:

«هه‌ر کارێکی له - به - حه‌وت کهس ده‌س پێ کرد، له که‌فی ده‌لیا گه‌وه‌ه‌ری ئاوساند، کورسی خۆی داناوه‌ ناوی خۆی نا «خاوه‌ندگار»، که ئه‌ه‌لی شه‌ریعه‌ت پێی ئه‌لێن «خوا»، یا «الله». مه‌زه‌به‌که‌ی تر هه‌ندیکیان ئه‌لێن «تاری»، هه‌ندیک ئه‌لێن «باری»، هه‌ندیک ئه‌لێن «خاوه‌ندگار»، هه‌ندیک ئه‌لێن «یه‌بووق - خاوی یه‌گانه»، هه‌ندیک ئه‌لێن «دیاوه‌ند». به‌ کورتی هه‌ر مێله‌تێ به‌ جۆری ناوی ئه‌با».

به‌شی چوارم:

«براده‌ر جیه‌ئیل-ی دروستکرد، وه پێی فهرموو بچۆ سه‌یری دنیا بکه‌ بزانه که‌سێک ماوه‌ یان نه‌؟. جیه‌ئیل رۆیشت که‌سێک نه‌بوو بێجگه‌ له یه‌ک دانه دوپ له‌ وینه‌ی مینایێکدا، وه له‌ ناو ئه‌و دورده‌دا هه‌بوو شکلی «به‌له‌م»-یک، هه‌ندێ که‌شتی له‌سه‌ر ده‌لیاوه‌ ماوه‌ لای وابوو مناله‌! چي ئه‌زانی؟. گوێ نه‌دا به‌و مناله‌ په‌رو بالی سسوتا، سسوتاوی ئه‌و په‌رو باله‌ - واته «بوول»-که‌ی له‌سه‌ر که‌فی وه‌ک گه‌وه‌ه‌ری ده‌لیاکه‌دا رژاو بوو به‌ زه‌وی. پاشان هه‌ر یه‌که‌ی له حه‌وت که‌سه‌که‌ی دروست کرد، هه‌ر یه‌کێ به‌ رۆژی تا حه‌وت رۆژ، که به‌وه ئه‌لێن: حه‌وت رۆژی حه‌فته‌. به‌م جۆره حه‌وت ئاسمان، حه‌وت زه‌وی، حه‌وت

ئەستىڧەرە ناۋى ھەر ھەوتىيان لە چوار گۆشەى عەرشدا دانرا، بەينى ئەمانە ھەر يەكە چوار قەرپە، بە ناۋى فرىشتەى پان و درىژ دىباى دانائو بوون بە ھەوت كەس» .

بەشى پىنجەم:

«پاشان ھەزەرەتى ئادەم و ھەوۋاى دروست کرد، ئادەمىزادو جنۆكەى دروست کرد، واتە شەش سەردەم ھەيە جگە لە ئادەم ھەموۋى دروست کردو لە ناۋى دان، لە دواى ئەوانە ئادەمى دروست کرد كە ماقوولتەر دروستكراۋەكانە. ئارەزوۋى کرد - واتە خوا - كە تىشكى زاتى خۆى لە بەشەردا دەريخا و بنۆينى. ئەم ھەموۋى لە ھەوت تەن و چوار تەن - دا و خۆشى بىتە سەريان، فرىشتەكانىشى ھېنانە سەر، خۆى بەبى ئادەمىزاد ھات بە مېوانى، زۆرى خاياند تا دەورەى عەلى «زات و بەشەرى» ھەر دوو پىكەو تىكلەو کردو ئايىنى شەرىعەتى مەھمەدى دانائو دروست کرد، ھەو كەسى ھەوتەوانەو ھەفتاۋ دوو پېر ديسان لە دەورەى شەرىعەتدا تەواۋ بوون» .

بەشى شەشەم:

«لە پاشدا ھات بەشۋىنى شاخوشىن و زاتى بەشەرى - كە ئەم دەورە دەورەى «مفصل كلام»ى پېتى ئەلەين. پاشان چوو بەشۋىن بابا ناعووسدا بە شكلى مېوانى دوو زاتەو - واتە لەودا حلۋولى کرد - . پاشان چوو بەشۋىن بابا جەليل و بابا سەرھەنگ و بابا بەھلول داۋ لەوانا حلۋولى کردو بابا بوو بە دەرويشىك و لېرەدا تەواۋ دوو زاتەكە بوون بە يەك، تا چوو بەشۋىن سولتان «سحاك» و زات بەشەرى لە سەردەمى شاخوشىن يەك جارو لە زەرپاتەكانىشيا يەك جار جىگای خۆى دانائو کردى بە مەنزىلگا. وە «سىل»ى ئاگر - سىل بە دەورەى زەرپات ناۋ ئەبەن، وە ساجى ئاگر دەورەى شاخوشىن - ى پېتى ئەلەين - . لە ژىر ئەم ساجى ئاگرەدا كەلامى سەرەنجامى بەيان کرد، وە ھەوتەوانەى بە شكلى خۆى دروست کرد، وە ھەردوو ھەوتەكە - كە ھەو كەس و ھەوتەوانەن - ھەر يەكە رەمىزىكيان ھەيە؛ كە ھەندى جار لەشەكە ئەبى بە يەك زات و دوو زات، وە ھەندى جار بە ھەوت كەس، وە ھەندى جار چوار كەس و ھەندى جار سى كەس و ھەندى جار يەك كەس و ھەندى جار چل كەس» . .

بەشى ھەوتەم:

«بەم جۆرە گۆران و ئالۆگۆر ھەندى جار زياد و ھەندى جار كەم پەيدا بوو؛ كە

«حهوت تهن -حهوتهوانه» که ی لهسه ر شکلی خۆی دروست کرد، ههوت تهن و یهکیکیش له ههوتهوانه که بوون به ههشت کهس، چوونه ژیر سیلی ئاگره که وه، ههوت تهن حازر بوون و پیرالی-ش ههم لهوئ له بهرانبهر فریشته یه کی بن شوماره وه حازر بوو!.

پیرالی له بهر ئه وه گیانی له ساجی ئاگرو لهشی له خاک و وه چووبویش بو گوژی هندستان تا گه یشته سیلی ئاگره که، له بهر ئه وه که، له شه که ی پوخته نه بوو بوو، وه زاته کهشی له گه لا نه بوو نه ی توانی بجیتته ژیر ساجی ئاگره که وه، ئاگره که «چز» ی لی هه لسان وههستی به سووتان کرد! وتی من له ریزی فریشته کانا له خزمه تام، وتی: شا وا له ناو ساجی ئاگره، بنیامین چوه ژیر ساجی ئاگره که وه، سهیری کرد ههشت کهس له ژیر ساجی ئاگره که دان!.

بهشی ههشتم:

«نهو گه وه زنه -نیری کیوی- زهردهیان هینا کردیان به قۆچ، له باتی ئه و خاوهن که رهم زۆر گریا، پاشان گه وه زنه زهرده که یان هینا لییان دا هه موویان به کۆمه ل دانیشن، بهشی دوو رهنه گه کانیان نه دا، وای زانی که بهشی ته و او بووه تا دوعا کرا، بهشی ئه و دوو رهنه گه یان نه دا، به سهیر کردنیکی خیر به شه که ی هه لسه نگاند، سهیری کرد چ خواردنیک هه یه؟! کاتیک که خواردیان رهنگی شا زهره هه لکه را!..»

بهشی نۆیه م:

«زانی که شا ههر یه کیکه و ئه وانه ی به ناوی ههوتهوانه وه ناو نا، وه سولتان ئه مری کرد: بنیامین له سه ر مهرجی خۆت به، بنیامین وتی: قبول ناکه م ئه ی پادشا ههوتهوانه دوو رهنه گه!. سولتان فهرمووی: بنیامین!. قسه ی خۆم چاک ئه زانم، هیناومه ته ناو له کیتو و که مه ر.

له ده وره ی پیر دیور ئه بی بن، پیر له جیگای ئیمه ئه بی بجیت بو ته ریه ی به کتاشی، به لام من ئه چمه ته ریه ی عه له وییانی شاری دمشقه وه، پیر بنیامین قبولی نه کرد، سولتان فهرمووی خۆت ئه زانی ئه ی پیر من پریری ئه وه لبم به تو دا، ههرچیک ئه که ی بیکه، ئه بی له جیگای من دوعا بکه یه!..»

بهشی ده یه م:

«بنیامین-یش قبولی کرد، ههوت خه لیفه قه رار ئه ده ی له جیگای من و بهشیان بده، قه راریان داو جی گیر بوون. له م لایه نه وه قسه یه کی زۆر هه یه تا سه ره گه یشته سه ر سولتان سه هاک و په ردیور له مالی شیخ عیسی

بەرزنجانی لە ساڵی «٥٢٨»ی هجری. لە ئەو ساڵە پیر ئەفەرمووی تەشریف برد و ئایینی حەقیقەتی ئاشکرا کرد، وە لە میژووی «صفوی» دا هەم دیارە کە سولتان سەهاک پادشاهی ئێران بە شیخ سەفی داو پادشاهی عوسمانی دا بە شیخ عوسمان - کە جنۆکە یەکی بەناوبانگە - وە کوچکیکی چەرموگی دانا بە سنوور لە بەینیان!.

بەشی یانزەهەم:

«وێ لە دوای سەد ساڵ کە دینی راستی ئاشکرا کرد تەشریفی برد بۆ جامەیی حاجی بەکتاب، بەلام هەندێ جار حەوتەوانە و هەندێ جاریش ناویانی ئاشکرا کرد، هەریەک بە ناویک و بە تەریقەیی عەلەوی قەراری دان، حەو کەسی بە سولتان و ت بۆ حەوتەوانە، ئەوانە پیری ئەهلی حەقن تا سەد ساڵ هەن، پاشان لە لای عەلەوییەکان ئاوا بوو، هەم بەزات و هەم بەلەش تەشریفی هێنایە پەردیور، وە فەرمووی بە پیر محەممەد کە بارەگای بەری بۆ کێو «شندروێ». داوودی هەژاری حوسەینی پەرچە گەلیمی لەسەر پشتیەو لە دەریا هێنا.

دەقی مەولوودنامە کە ی شیخ حسینی قازی

نمونه یەکی تر لە دەقی پەخشانی کوردی کە لە نیووی یەکەمی سەدەیی نۆزدەهەمدا بوو «مەولوودنامە» کە ی «شیخ حسین»ی قازییە، کە ئەم زاتە لە «١٢٨١»ی هجری کۆچی دوایی کردوو و مەولوودنامە کە ی لە «١٢٦٠»ی هجریدا داناو. ئەم مەولوودنامە یە لە لایەن مەلا «عبدالکریم» حاجی ئەحمەدی هەکزییەو لە ساڵی «١٩٣٥» لە بەغدا چاپکراو، وەکوو چۆن نۆسخە ی دەستنۆسیشی لای من هەیە. بەم بۆنەو ئەوەش ئەلیم کە نۆسخە چاپکراوە کە ی مەلا عەبدولکەریم بە چاو نۆسخە دەستنۆسە کە ی لای منەو گەلی ناتەواوی تیدا هەیە؛ واتە زۆر شت لە دەستنۆسە کە دا هەیە لە چاپە کە دا نییە!. جا ئەم نمونە یە وەکوو لە دەستنۆسە کە وەرم گرت ئەمە ی لای خوارەو یە:

«ئە ی موسڵمانینە بزائن ئەم مانگە مانگی مەولوودە، مانگیکی زۆر موبارەک و مەحمودە، ئە ییامیکی گەورەو عەزیمە، رۆژکاریکی شەریف و کەریم،

به واسته ی ئەم مانگەوه بووین به مؤمن و موسولمان، به واسته ی ئەم مانگەوه زاهر بوو نووری ئیمان. چوار یاری پیتغه مبهەر (ص) ئەبووبه کړو عومەر و عوسمان و عهلی خوايان لى رازی بى مه دحى ئەم مانگەيان زۆر کردووه، وهه مېشه به ته عزم و گه وره يان نيو بردووه. ئەمير المؤمنين هه زه تى ئەبووبه کړى سديق فه رمويه: که سىک سه رف بکا دره مېک له مه ولوودى پیتغه مبهردا «ص» ره فیتى من ده بى له به هه شتدا. ئيمامى عومەر فه رمويه: هه رکه سى به گه وره بگري مه ولوودى پیتغه مبهەر «ص» ئەو که سه - کانه - احياى دىنى ئيسلامى کردۆته وه. ئيمامى عوسمان «عليه الرضوان» فه رمويه که سى قوروشى سه رفى مه ولوودى پیتغه مبهەر (ص) بکا شه رىکى غه زای به درو حونه ينه. ئيمامى عهلى (کرم الله وجهه) فه رمويه که سى ببى به سه به بى خویندى مه ولوودى پیتغه مبهەر (ص) به شه هیدى ده مرئى و داخلى به هه شت ده بى بى حساب و بى عيتاب.

عوله ماو مه شاىخ (عليهم الرحمه) مه دحى مه ولووديان زۆر کردوه. من جمله شىخ هه سه نى به سى «قدس سره» فه رمويه که سى قه درى مه ولوودى پیتغه مبهەر (ص) بگري له دنيا دا به ئيمان ده رده چى. شىخ مه عرووفى که رخی (قدس سره) فه رمويه: که سىک جىگه يه ک موززه يه ن بکا، لبا سىکى تازه له بهر بکا، فه رش راخا، سفره داخا، بخۆر بسووتىنى، زينه ت بنووتى، گولاو بپريوتى، مه جلس «معطر» بکا، شه مان «منور» بکا، ته عام دروست بکا، عوله ماو سوله حاو فوقه هاو فوقه را گرده وه بکا مه ولوود بخووتى ئەو که سه هه شى ده کرى له گه ل فرقه ی ئەوه لىن، له به هه شتى ئەعلا عليين ده بى. ئيمامى فه خرى رازى خوداى لى بى رازى فه رمويه ئەگه ر که سى بخووتى مه ولوودى پیتغه مبهەر «ص» له ناوتىکى پاک، يا له خواردنىک، يا له دراوتىک، چ ئالتوون بى، چ زيو بى هه رکه سه له و ئاوه بخواته وه داخلى دلى ده بى هه زار نوورو هه زار ره حمه ت، له دلى ده رده چى هه زار ده ردو هه زار عىلله ت، دلى هه رگيز نامرى، وه هه ر که سى له و ته عامه بخوا ئەو ته عامه قه رار ناگرئ له سکيا تا خوا لى خۆش ده بى، وه هه رچيشتى ئەو ته عامه تىکه ل ببى صاحب به ره که ت ده بى، وه هه م ئەو دراوه تىکه ل به هه ر دراوى ببى صاحب به ره که ت ده بى، ساحبى قه ت فه قير نابى.

سولتان العارفين «جلال الدين» سى سىوتى فه رمويه له هه ر جىگه يه ک مه ولوود پیتغه مبهەر (ص) بخووتى چ مزگه وت بى، چ سه حرابى مه لاکه سه ف ده به ستن و راده وى ستن، جه مع ده به ستن به ده ور ئەو خانووه دا و ئەو مه حه لله دا

سه‌له‌واتيان لى دده‌دن، رهمه‌تيان نازل دهيته سهر، مه‌لائكه‌تاني «مطوق» به نور يه‌عنى جبرائيل و ميكائيل و ئيسرافيل و عزرائيل و قه‌ربائيل و عه‌ينائيل «صافين و حافين» نه‌وانيش سه‌له‌واتيان لى دده‌دن، نه‌هلى نه‌و ماله‌و نه‌و مه‌حه‌لل له وه‌باو قه‌حت و له تاعوون و له به‌لاو له سووتان و له زورى زالمات و له بوغزى هه‌سه‌دى حاسدان دوور ده‌بن. عوله‌ما فه‌رموياه زور كه‌س بوون تووشى موسييه‌ت هاتوون مه‌ولووديان نه‌زر كردوه بى زه‌حمه‌ت له‌و موسييه‌ته خه‌لاس بوون.

نامينه ده‌فه‌رموى كه‌ هه‌لم گه‌يشته شه‌ش مانگه‌ بيستم ده‌نگى له غه‌بيه‌وه ده‌فه‌رموو كاردروستى خۆت بكه‌ نه‌ى نامينه له بۆ وه‌له‌دى كه‌ موباره‌كه‌. فه‌رمووى كه‌ هه‌لم گه‌يشته هه‌وت مانگه‌ «عبدالمطلب» باپيرى پيغه‌مبه‌ر(ص) به «عبدالله»ى كورى خۆى گوت: نزديكه‌ هه‌رمى موخته‌ره‌مت وضعى هه‌ملى بى ده‌بى گوتزه‌بانىك بكه‌ بن به‌ناوازه له‌ناو قه‌بائالاندا بيگيرنه‌وه. عبدالله ته‌داره‌كى كرد چو بۆ ته‌ره‌فى مه‌دينه، له‌ريدا قه‌زاي مه‌حتووم نازل بووه سهرى وه‌فاتى كرد!. مه‌لائكه‌ ده‌ستيان كرد به‌ نالاندن و گوتيان نه‌ى عالمى سرو خه‌فييات باقى ما هه‌بىبى تۆ، نازدارى تۆ به يه‌تيمى!. ختاب له ته‌ره‌ف **ره‌ب الغه‌روه** هات فه‌رمووى: نه‌ى مه‌لائكه‌ من حافزى نه‌وم، من نازرى نه‌وم، من ناسرى نه‌وم، من سه‌ردارى ده‌كه‌م، من ئاگادارى ده‌كه‌م. نه‌هلى قافله‌ هاتنه‌وه نه‌م خه‌به‌رى وه‌حشه‌ت نه‌سه‌ره‌بان گيرايه‌وه، نامينه گريه‌.

ئيمامى واقدى ده‌فه‌رموى كه‌ نه‌وه‌ل شه‌و هات له مانگى مه‌ولوود حاسل بوو له بۆ نامينه فه‌ره‌ح و سروور و كه‌يف خۆشى. له شه‌وى دووه‌مدا مژده‌ هات به‌ حصولى مه‌قسوود. له شه‌وى سيبه‌مدا ووتيان نزيكه‌ زهوورى نوورى كه‌ هه‌مد و شوكرى ئيمه‌ ده‌كا. له شه‌وى چواره‌مدا نامينه ته‌سبيح و زكرى مه‌لائكه‌تاني ده‌بيست. له شه‌وى پينجه‌مدا ئيبراهيمى پيغه‌مبه‌ر «عليه السلام» مژده‌ى ده‌دا به‌ زهوورى هه‌بىبى خودا. له شه‌وى شه‌شه‌مدا زاهر بوو نه‌نوار له ته‌تراف و نه‌قتارى دنيا. له شه‌وى هه‌وته‌مدا خرۆشى هه‌مد و سه‌نا كه‌وته ناو مه‌لائكه‌تان. له شه‌وى هه‌شته‌مدا زباني فه‌ره‌ح و سروور به‌شاره‌تى ده‌دا به‌ زهوورى كۆهى نور. له شه‌وى نه‌هه‌مدا خيف و منا - كه‌ دوو مه‌كانن له

که عبه - مژدهيان به يه ک ددها. له شهوی ددهمه دا سړی ئيمان زاهر بوو. له شهوی يازدهمه دا مه لائکه ته سبيح و ته هليلی خودايان ده کرد. له شهوی دوازددهمه دا - که شهوی ولادتهی پيغه مبه ر بوو «ص» ئامينه ده فهرموئ:

شه ویک بوو وهک دلی مؤمنان رووناک بوو، له نوور پر بوو، له تاریکی پاک بوو، ئه ستيړی سه عاده ت تیدا دره خشان بوو، نووری یومن و بهر که ت تیدا دره خشان بوو. ئه و شهوه «قران السعدين» بوو، «شرف النيرين» بوو، ئه ستيړی ئيسلام روو له خيتر بوو، تالعی کافران سهر بهر وژيتر بوو، «لات»، مات بوو، «عوززا» داخزا، «نسر» نه سرتهی چوو، وه وه کوو قه ررووی رهش بوو، «يه عوق» غه رق بوو، ئاوی «ساوا» وشک بوو، ئاگری فارس کوژايه وه، ئه یوانی کيسرا شق بوو، جی به کافران له ق بوو...

«عبدالمطلب» باپیری پيغه مبه ر (ص) ئه ولادو مالتی خوئی هه موو برد بو حه رده می که عبه تا هه ر خراپيکی بیی چاکی بکاته وه، هيچ کهس له لای ئامينه نه ما بوو، چ «مذکر»، چ «مؤنث». ئامينه فهرموئ: گريام بو ته نهايي خوم، گوتم وا حه سره تا که سئ نييه مونسم بی، که سئ نييه جه ليسم بی، هيچ کهس نييه پشتيوانم بی، هيچ سهر سپی نييه مامانم بی، که سئ نيه ئاگاهدارم بی، هيچ کهس نييه غه مخوارم بی! ئامينه ده فهرموئ ئه مانم ده گوت روانيمه روکنی دیواری حوچره کهی خوم، دیوار شق بوو، چوار ژنی ماه روخساری فرېشته کرداری لیبی هاتنه دهر وه، له حوسن وجه مالدا وه کوو کچانی عبدالمنافيان بوون. ئه وه له مينيان هاته پيشه وه وتی کتيه به ميسلی تو ئه ی ئامينه؟. حامله بووی به پيغه مبه ریک که سهر داری هه موو پيغه مبه رانه، وتم تو کتي؟ وتی: من هه ووام دايکی هه موو ئينسانم، له لای راستمه وه دانېشت. ئه وی دووهم هاته پيشه وه گوتی: کتيه؟. به ميسلی تو ئه ی ئامينه حامله بووی به سه يیدی به شهر، فه خری ره بيه و «مضر» له لای چه پمه وه دانېشت. گوتم تو کتي؟. وتی ساره خاتونم حه رده می ئيبراهيم پيغه مبه ر. ئه وی سييه مين هاته پيشه وه گوتی: کتيه به ميسلی تو ئه ی ئامينه حامله بووی به فه خری عالم له پشتمه وه دانېشت. گوتم تو کتي؟. وتی ناسيه ی کچی موزاحم. چواره مين هاته پيشه وه له هه موویان شيرينتر بوو، له هه موویان به ته مکينتر بوو. گوتی: کتيه؟ ميسلی تو ئه ی ئامينه حامله بووی به پيغه مبه ریک که ساحبی موعجزه وه علاماته، سه يیدی ئه هلی ئه رزو سه ماواته. گوتم: تو کتي؟. گوتی: مريه می کچی عومران، ئيمه هه موومان هاتووين جاريه ی حه ريبی ئاستانه ی توین...

.....

ئەمە نموونەيەك بوو ناو بەناو لە مەولوودنامەكەى شىخ حسيىنى قازى كە دەقى
 پەخشانى كوردى نيوەى يەكەمى سەدەى نۆزەهەمى ئەو سەردەمەمان پيشان ئەدا، وە ئەو
 ئەلى كە چۆن زمانى كوردى خراوەتە سەر پەخشان و بە چ جۆرە شىوہيەك ھاتۆتە
 ناوہو؟ ئەمە بۆ ئيمە ئاوينەيەكە لە بيروباوہرى ئەو سەردەمە، ج لە رووى ھەستەوہ، چ
 لە رووى دارشتن و ريكخستنى پەخشانەوہ.

دەقى بالى و بارام

وہكوو وترا نووسينى پەخشان لە ناو كورد دا تا ئەو سەردەمە شتيكى دەگمەن بووہ. ھۆ،
 ھەر ھۆيەك بووبيت دەريپينى بيرو باوہر بە پەخشان زۆر كەم بووہ تينوانى زمانى كوردى
 ھەر شتيكيان بووہ، ھەر بە ھۆنراو دەريان بريوہ. داستانە پەخشانەكان ھەر ئەو چيروكانە
 بوون كە لە گوى ئاگردانەكانا وتراون.

بەلى ئەمانە دەورى كۆن ئەگيرنەوہ بەلام نەكەوتونەتە سەر لاپەرەى كاغەز، بەلكوو
 ھەروا دەماو دەم گيرراونەتەوہ. ئەم جۆرە داستانانە تا سالى «١٩٥٢» نەچوونە سەر
 كاغەز، لەو ميژووہدا «ميژووى ئەدەبى كوردى» دەرچوو، ھەندى لە چيروكى كۆنى كوردى
 -كە لە سەر زارەوہ بوو- ئەو خستىيە سەر كاغەزو سەر چاپ، ئەتوانين نموونەيەكيش لەو
 بينينەوہ، وەلى بەو ناوہو كە ھەم گوزارەكانيان كۆنن و ھەم عيبارەتەكەش، چونكە ئەو
 عيبارەتە ئەو دەقەيە كە لە زارى نەخويندەوارە سادەكانەوہ وەرگيراوہ و خراوەتە سەر

لاپهړه چاپ. هەر چه نده رښتني چاپي تازه يه به لآم رښتني عيبارت و گوزاره ي كونه. بۇ دارپشتني قالبى چاپ و دروستكردنى عيبارت هه يه پيش ميژووى «١٩٥٢» كه وتبى، به لآم بۇ ئه سلى شپوه كه ئه م گه لى پيشتر كه وتووه، نه ك هه ر ئه و نده به لكوو كوښيكي كوښيشه، ئيمه سه يري ئه م لايه نه مان كرد بۇ يه ئه م جوړه ده قانه مان له ريزى پيش ئه وانا دانا. جا ئه مه نمونه يه كه له و داستانه كه ئه لى:

.....»

رؤښت، رؤښت هه تا سه رى له بيا بانيتكى كريكماي كريكه وه ده رچو، ته ماشاي كرد بيتجگه له ئاسمان و له زهوى هيچى تر ديار نييه، گه ليكي تر رؤښت سه يري كرد وا له دووره وه كوښكيكي گه وړه دياره، رووى نا بۇ كوښكه كه، به ده وريا گه را ده رگاي به رچاو نه كه وت، شه ش جار سوورايه وه هيچى نه دى، له جارى حه وته ما قاپيه كي بچكوله ي به رچاو كه وت، چوه به ر قاپيه كه هات ده ستي پيوه بنيت له ته نيشت قاپيه كه وه ده نكيكي به ر گوى كه وت وتى: «له ده ورت گه ريم شاروخ زرگارم كه!» ..

كه ته ماشاي كرد ئه مه ده لاقه يه كه و پيريتنيك له ويدا توند شه ته ك دراوه و كه وتووه! زورى به زه يي پيا هاته وه، چوه به لايه وه كه رزگاري بكا، كوتوپر ده نكيكي ترى بيست كه: «شاروخ نه كه ي به رده لاي بكه ي، ئه گه ر بيتو رزگاري كه ي جاريكي كه چاوت به خوت ناكه وپته وه!» .. هه ر چه ند ته ماشاي كرد خاوه نى ئه م ده نكيكي به رچاو نه كه وت! زور سه رى سرما، پيريتنه كه ش هه ر ليى ئه پا رپته وه! ديسان چوه وه به لايه وه و ده ستي بۇ دريژ كرد، ديسان وه ده نكيكي به ر گوى كه وت وه، ئه مجاره به ته ووى سه رى لى تيكچوو، نه يزانى چى بكا، هه ندئ له دلى خويا ليكي دايه وه له پاشا شيره كه ي ده ره ينا داي له ملى پيريتنه كه په راندئ! زريكه يه كي كرد وتم و مژنيك پهيدا بوو! پاش تويك سه يري كرد وا قاپيه كه كراوه ته وه و تويي خوينيش رزاوه، ئيتير له شى پيريتنه كه ي به رچاو نه كه وت!

له قاپيه كه چوه ژووره وه ئه بينى وا هه تا چاو كار نه كا باغ و بيتستان و گول و گولزارو كانيا و يكه دلى هه زار دل حه يرانيه تى، له دووريشه وه كوښكيكي گه وړه دياره. ده ستي كرد به گه ران هه تا شه و داها ت ئينجا رووى كرده كوښكه كه ته ماشاي كرد هه موو شتيكي تيذا ناماده يه: له نوين، له خواردن، له خواردنه وه چراش له هه موو ژووره كانا داگيرساوه به لآم كه سيان تيا نييه! له ژوورتيكانا دانېشت و له بهر خويه وه كه وته فيكر كرده وه له حالى خوى و دلى

زۆر تەنگ بوو. کوتوپر وا «ریتی» یک کردی به ژوررا! هاتنی ریتییک لہم وەختەداو لہم ناکاوەدا تۆژی شلەژاندی، دەستی دایە شیرەکە و پەلاماری ریتیەکە داو هات بیکوژی. ریتیەکە هاتە قسە و وتی: «شاروخ شا! مەمکوژە بەکەلت دیم، کەس ریتی نەکەوتۆتە ئەم شوینە ئەوا تۆ هاتویت، دیارە بە ئیشیکی گەورەو هینراویت بۆیە ئەم قاپیەت بۆ کراوەتەو و ئەم تەلیسمەت بۆ شکینراوە». شاروخ کە ئەمە ییست شیرەکە کردەو بە کالانەکەیاو دانیشتەو لەگەڵ ریتی دەستیان کرد بە قسە کردن. کە وەختی نووسن هات لی دا نوست و بەیانی کە هەستا ریتیەکە نان و بەرقلیانی نایە بەردەمی خواردی و چوو بۆ راو گەشت و گوزار.

چەند رۆژیک بەم جۆرە رایبوارد، ئیوارەییکیان هاتەو دانیشتبوو خەیاڵی گولپوخ دای لە کەللە، دلی تەنگ بوو، خوێخوێ ناو بە چاویا هاتە خوارەو! ریتیەکە لەوکاتەدا هات بە سەراو لیبی پرسی ئەو بۆچ ئەگریت؟. هیچ دەنگی نەکرد، ریتی گەلیکی تری لەگەڵ خەریک بوو تاراستی پین دەرخیست کە گولپوخی ئامۆزای دەزگیرانیەتی و ئیستە مامی نایداتی و وا بەم جۆرە دەرەدەری کردووە! مام ریتی و تی: جا ئەمە شتیکی ئاسانە من بەیانی بۆت چار ئەکەم! شاروخیش وتی: چۆنم بۆ چار ئەکەیت و ئەم دەرە چۆن بە تۆ دەرمان ئەکەیت؟. مام ریتی و تی ئاسانە، من بەیانی نان و چیشتیکی زۆر دروست ئەکەم و هەموو درندە و پەرنەدی ئەم ولاتە - کە لەئێر فەرمانی تۆدان - بانگیان ئەکەم، تۆ پیاو بلتی نانم بۆ دروست کردون و ئەبێ نان بخۆن، جا ئەو وەختە من ئەزانم چی ئەکەم! شاروخیش وتی جا ئەمە چۆن ئەبێ و ئەمانە چۆن بە قسە من ئەکەن و لەقسەم تۆ ئەگەن؟! ریتی و تی تۆ هەر ئەوئەندە من سەرەست بکە، ئیتر کارت نەبێ. ئەویش وتی باشە وا سەرەستم کردیت.

بەیانی مام ریتی نان و چیشتیکی زۆری دروست کردو کەوتە دەمە دەمە نیوەرۆ شاروخ لە سەر کۆشکە دانیشتبوو تەماشای کرد وا دەستە دەستە جانەوەر و پەلەوەر لە شیر، لە پلنگ، لە ورچ، لە گورگ، لە قاز، لە باز، لە هەلۆ، لە هەموو شت کۆبوونەو و ئەو دەشتە پر بوو. نان دانرا، نانیاو خواردو ئینجا ریتی هەستایە سەر پین رووی کردە سیمورغ وتی: «ئە سیمورغ! ئەمانە هەموو لەگەڵت دین تا ئەچنە شاری «گومەتە» لەوێ روو ئەکەنە ناو شار، هەموو ئەشلەژین و ئەبێ بە هەراو غەلبە غەلب، کچی پادشا لە سەر تەلارەو سەر دەردینێ کە سەیری ئەم کارەساتە بکا، هەلیبگرە بیخەرە سەر شاپەری خۆت و بیهێنەو بۆ ئێرە ئەمانیش هەموو بگەڕێنەو لە گەلتا».

سیمورخ سه‌ریکی دانه‌واند و که‌وته عاسمان، هه‌موو په‌له‌وه‌ره‌کان که‌وته شوتینی. له‌خواریشه‌وه شیر پیتش که‌وت و هه‌موو درنده‌کان به‌دوایه‌وه! ئه‌م له‌شکری جان‌ه‌وه‌ره به‌م جو‌ره روویان کرده شاری «گومه‌ته». که‌نزیک بوونه‌وه خه‌لکی شار ئه‌مه‌یان چاو پی که‌وت هه‌موو وخت بوو زاله‌تره‌ک بپن و هه‌را که‌وته شاره‌وه و ده‌نگه ده‌نگ که‌وته باره‌گای پادشایی. گولپوخی کچی پادشا له‌ته‌لاره‌که‌وه سه‌ری هینایه ده‌ره‌وه که‌سه‌یری ئه‌م کاره‌ساته بکا. سیمورخ په‌لاماری دایه هه‌لیگرت و خستیه سه‌ر شاپه‌ری خۆی و هینای. که‌ئه‌و گه‌رایه‌وه هه‌موو جان‌ه‌وه‌ره‌کانیش گه‌رانه‌وه‌و بۆ عه‌سر گه‌یشته‌وه جی. ریوی چوو به‌پیریانه‌وه گولپوخی له‌سیمورخ وەرگرت و بردی له‌ژووری شاروخ دایناو به‌سیمورگی وت ئیتر ئیوه‌پرۆن، سیمورخ و جان‌ه‌وه‌ران بلاوه‌بان لی کرد.

گولپوخی له‌م کاره‌ساته هه‌روا سه‌ری سه‌ماو له‌ترسانا نیوه گیانیکی تیدا ما بوو. ریویش هه‌ر دلی ئه‌دایه‌وه‌و پیتی ئه‌وت مه‌ترسه ئیسته ئه‌وه‌نده دلت خو‌ش ئه‌بی هه‌موو شتیکت له‌بیر ئه‌چیته‌وه. به‌م قسانه ئه‌یخلافاند تا بوو به‌ده‌مه ده‌می خو‌راوا، شاروخ له‌راو هاته‌وه‌و کردی به‌ژوورا، که‌چاوی که‌وت به‌گولپوخی وه‌کوو گول گه‌شایه‌وه، گولپوخیش که‌له‌و ناکاوه‌دا شاروخی دی وه‌کوو گولپوکی به‌ری به‌یان ده‌می کرده‌وه، هه‌ر دووکیان باوه‌شیان کرد به‌یه‌کاو تیرو پر یه‌کتریان ماچ کردو که‌وته قسه‌کردن رازو نیاز گێرانه‌وه!...

.....
 «.....».

ده‌قی خاله مه‌حموو

نمونه‌یه‌کی تر له‌ده‌قیکی ساده‌ی کوردی که‌خاله مه‌حمووی حه‌مه‌ی سه‌مینی ورده‌شتری له‌زمانی باوکیه‌وه گێراویه‌ته‌وه‌و له‌به‌رگی هه‌وته‌می «رشته‌ی مرواری» دا بۆ جاری یه‌که‌م چوه‌ته سه‌ر لاپه‌ره‌ی چاپ. وا دیاره ده‌قه‌که‌ له‌سه‌ره‌تای نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا بووه:

«باوکم خوا بیخاته ناو خه‌زینه‌ی ره‌حه‌ته‌ی خۆیه‌وه، له‌زه‌مانی حه‌مه‌ پاشادا گشت جاری له‌ژیر ده‌وارو به‌ر ده‌وارا ئه‌یفه‌رموو:

بینایی چاوان نازانم بیژم تۆ چیت؟. ئەوەندە ئەزانم ئەها، ها ئەودی که تا چا و بێ ئەکا لەو درێژی ئاسمانە تۆ گشتت دروستکردگە. هەر بۆ هەر ناوڕێتەوه، پیاو و ئەزانێ ئەوه بڕایەوه کهچی هەر له هەوێتەوه! ئەگەر من دوو بەلەم هەوێ و بۆم وەو ئاسمانەدا، بەلەکانم شل ئەون و وائەزانم چوونگم کهچی ئاسمان هەر دووتر ئەوێتەوه! گەرەکمە هەسوونیکم بەرچاو کهوێ، کهچی هیچ دیار نییە، کهواسە تۆ ئاسمانت بێ هەسوون وەبێ هەسوون راگرتگە! ئەو ئەستێرانە ئێتری چرای نیو شەون وەک گولمێخی دەروازە بازاردەکی شار کوتیاگن وەو ئاسمانەدا که ئێتری پیرۆزەیه! تۆ دەست وەگشت شتیکەوه ئەژەنیت، کهچی تۆیش دیار نیت! رزقی مارو میروو ئەدەی لەپشت پەردە غەبەوه، کهچی ئەگەر من بێمە ئەو پشت پەردە تۆ لەویش نیت!.

تۆ دەریا گەورەکان وە «زێوار» یشەوه هەندێ جار ئەیانکە وە یەخ، هەندێ جار ئەیانکە وە ئاوی رووت، کهچی ئەو گشت گیاندارانە له ناویانا هەر هەلەقونینەوه، بەشی گشتیان تۆ داگە، نایەلی کهسیان وە بێ رزق سەر بنینەوه! من ئەو گیانە لەبەر مایە تۆ داتنیاگە، لەگەڵ ئەوەدا که وە منەوێه من نازانم چیبە؟! دەست ئەدەم دەوارەوه هەلێتەدەم ئێتری رۆستەم کهچی نازانم ئەو زۆرە چیبە که تیمدایەو دەوارەکه هەلێتەدەم!...

ئەو دەشتی «مێرگەپانە» له وەختی بەهارا -خوایەنی- پڕبەسی له هەلەلەو بەبسون، هەر گولێ وە رەنگێ رەنگ ئەداتەوه، گشتی تۆ دروست کردگە، من وەم فرەزانی خۆمەوه سەرم تیا سێ ماگە نازانم چیبە؛ یەک تۆمە پەرهی گولەکی پەلێکی سوورە، پەلێکی کهوێ، خەتێکی زەردوامە، تۆ له گشتیا هەیت کهچی وەچاویش ناوینریت! ئەو کهی «سەراوی سوپانە» ئێتری هەزار چاوی قرزانگەو کۆ بووگەسەوهو بووگە وەو گۆمە، که خوا نەبوێ گشت مێگەلی جاف ئاوی لێ بخواتەوه هەر پێوه دیار نییە تۆ زیادی ئەکە کهچی تۆیش دیار نیت! جۆگە ئەو کهی که لەبەری هەلەگێری له دوورەوه ئێتری رەشماری «بێسانسور» وە وەپێچەو دەورە ئەروا، تۆ پالێ پێوه ئەنیت کهچی تۆیش دیار نیت!.

خوزگا جارتیک ئەبوویت وە میوانم، بەره مەشکەیه کهردم بۆ دانهنایت وە گەزۆی چەرمگی «بانە» وە نوشی گیانت بکەدایە، ئەوه ئەوو وە مەهەرک بۆ گشت مێ گەلەکم، وەلێ بیژم چی پێم رازی ئاوی سەری بکە وەم کاولە ئاشەدا، تێت وەلێ نه من ئەتوینم، وە نەشتیش ئەخۆی. ئەزانم هەیت وەلێ نازانم چیت؟. هەرچی من بیژم تۆ هەونیت! تۆ فرە بێ کەسی کهچی له گشت

كەس دارەكان و لەگشت عەشرەتى جاف وەتواناترى. ئېژن دوو كەس وەيەكەو
دانىشەن چاويان لەيەكە، تۆلە پال مەنەيت، تۆ چاوت لە مەنە، كەچى مەن تۆ
ناوينم، ئەمە مۆجەزە نەيە!

ئەوسالە مەن چووم بۆ حەج، وتیان تۆ لەو ولاتەو لەورەيت، مەلتەم دى كەچى
خۆتەم نەدى، وەختى ھاتمەو ژىر دەوارەكەى خۆمان لە «قەدەفەر» وتیان تۆ
لەيرەش ھەيت، نازانم تۆ چىت؟. والە گشت لایەكەيت!

بەينايى چاوان! ئەوئەندە ئەزانم باوكەيت نەيەو نەتبەو پەيت بېژى رۆلە،
كۆرەشت نەيەو نەتبەو تا پەيت بېژى باو! نازانم تۆ چىت و چۆن بوگەيت؟!
ھەر چەندە ورد ئەومەو لەكەس ناكەيت. خاس ئىژم چونكە ئەگەر لەكەست
بكرادىە ھەر زوو سەرت تەبا ئەچوو. كەسەيكەشت نەيە يارىدەت بەدا بۆ
تۆنەوئەو، وەكەلام ئەگەر بېوايە، ئىشت بۆ ئەكەرا، وەكوو ئاسياوئەكەى
حەمەسەنى حەمەى نالە لە «مەشەياو» ھەتا ھەر خۆى بوو دايمە گەر بوو، كە
بوو وە شەرىك لەگەل كاواراى «بەرلووتى» دا، دوو رۆژ ئەگەر او چوار رۆژ
ئەوئەسا!

وەكوو پەيم وتەيت ئەزانم ھەيت، لە گشت لایەك ھەيت، وەلام وە تاقەيت
نازانم لەكام لايت تا پەيم وە لاتەو وە بترگم. خۆ وەو سەى ساقە لە بن دەسى
مەشەو ھەيت وەلى لیمەو ديار نەيت. فەلەيكەى خاست بۆ خۆت دېگەسەو
كە خۆت دەرناخەى بۆكەس. ئەوئەندە دەردت داو وەو خەلەكە، ئەگەر خۆتت
دەربخستايە رۆژى خۆت ئەوينى، وەكەلام ھەر پەلەكت ئەكەوتە دەس ھەزار
كەس!

دەسا بەينايى چاوان بەردت لى نەوارى، بکە وە خاترى ئەو دەم و نفوسەت
خۆتەم لە سووچەكەو بۆ دەرخە با لەم گەتارەو دەرچەم بزانم تۆ چىت؟. وە سەى
ساق و بالانتەران ھەرچە بېژم راس ئەكەم، وا مەزانە شتەكت لى
ئەكەم، قەسەكانت وە لاو «با» نەوتە، پياوى درۆزن بناسە!

ھەر چەندە ئەم دەقە كەوتنە سەر چاپى تازەيە، بەلام شەپوئە دەرپەنەكەى كەمتر نەيە لە
«١٥٠» سال لەمەو پەشتەر. ئەبەين بە زمانىكى سادە و كوردیەكى پەتى خاوەنەكەى
ھاتۆتە قەسە.

وەكوو لە پەشتەرا و ترا: لەبەر گوئ نەدان لە پەلەى يەكەمدا، وە نەبوونى چاپ لە پەلە
دووەمدا بەلگە زمانىيە پەخشەنەكانى كورد ھەمووى بوون بە ژىر خاكەو، زرووف و زەمان
واى ھەناوئە پەشتەو كە كەسەيك نەبەيت بە تەنگیانەو پەيت، رۆژى كورد رۆژەيكەى

په‌ریشانی و چه‌وساندنه‌وه بووه، که‌س نه‌په‌رژاوده‌ته سهر ئه‌وه که کورد که‌له‌پووری خۆی به زمانی خۆی بیاریزی، هه‌چ داستان و رازو نیازتیکی بووه ده‌سته‌ی خۆینده‌واری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بۆیان نه‌کراوه بیخه‌نه سهر کاغه‌زو هه‌لیبگرن بۆپاشه‌روژ، وه‌یا ههر له‌و رۆژه‌شا بیخه‌نه به‌رچاو. له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا نابێ ئیمه‌ تیری لۆمه‌یان ئاراسته‌ بکه‌ین، چونکه‌ بیرو باوه‌رکه‌یان به‌ جوړی گوشرا بوو ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌شیان به‌ دلا نه‌هاتوه‌ که ئه‌گونجی به‌ زمانی کوردی شتی په‌خشان بنوسریته‌وه‌!

ئه‌مه‌ له‌ لایه‌که‌وه، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ که وه‌کوو به‌رخ‌ی بێ دایک بوون هانه هانه‌و دلسۆزییه‌کیان نه‌دیوه‌ که بتوانن ریگای پاراستنی ئه‌و جوژه‌ که‌له‌پووران به‌گرنه‌ به‌ر. رانه‌ مه‌رێک که‌ شوانی نه‌بوو گورگ به‌ئاره‌زووی خۆی ئه‌که‌ویتته‌ ناویه‌وه، وه‌یا ههر که‌سه‌ بۆ خۆی دیت ملی چوار سهری ئه‌گرێ ئه‌بیا بۆ خۆی به‌ کاری دیتی و مه‌ری به‌سته‌زمانیش به‌ هه‌ناسه‌ساردی ئه‌می‌یتته‌وه‌! من گله‌ ناکه‌م چونکه‌ شپوه‌ی دنیا ههر وا بووه. دوو بنجه‌ گیا له‌ یه‌ک تۆوه‌وه‌ سهر هه‌له‌ده‌ن، یه‌کی‌ک له‌ بنجه‌کان به‌هه‌تره‌ ئه‌ویتریان وشک ئه‌کاو خۆی ئه‌می‌یتته‌وه‌، به‌لام ئه‌و بنجه‌ ئه‌گه‌ر خۆی شایانیه‌کی تیدا هه‌بێ ئه‌م به‌سه‌ر ئه‌وا زāl ئه‌بێ، له‌ باتی ئه‌وه‌ خۆی وشک بێ ئه‌و وشک ئه‌کا. من ئه‌وه‌نده‌ ئه‌زانم و به‌ هه‌موو خۆینده‌وارانی کورد-یش ئه‌لیم: که‌ ئیمه‌ نه‌ته‌وه‌ین، نه‌ته‌وه‌ زمانی هه‌یه‌ گومانی تیدا نییه‌ که‌ به‌و زمانه‌ی گه‌لی شتی وتوه‌، نه‌مانه‌وه‌ی بۆ ئیمه‌رۆ ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی که‌ نه‌یووه‌. بێ چاوێک که‌ له‌ رووناکی چاو بێ به‌ش کراوه‌، ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی که‌ خۆر نییه‌!...

نموونه‌یه‌ک له‌ په‌خشانی کوردی نیوه‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م، که‌ «ئه‌مین فه‌یضی به‌گ» له‌ پێشه‌کی کتێبه‌که‌یا «ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان» ئه‌یخاته به‌رچاومان ئه‌لی:

«ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان»

مقدمه

ئوده‌باو شوعه‌رای کورد زۆن، لاکین ئاشاریان به‌ ته‌واوی جه‌مع و ته‌للیف نه‌کراوه‌. من نییه‌تم کرد که به‌عضی له‌ ئه‌شعاری کوردی بابان طه‌بع و نه‌شر بکه‌م تا بزانی موڵکی بابان چه‌ند مه‌نبه‌عی فه‌یض و زه‌کایه‌. له‌شیعری ههر شاعیری چه‌ند پارچه‌یه‌کم ئینتخاب کردو له‌و مونته‌خه‌بانه‌ رساله‌ی «ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان»م هه‌تیایه‌ وجود، به‌م وه‌سیله‌یه‌ طالبان و راغبان که‌می‌ک خه‌لاص بوون له‌ شیعر نووسینه‌وه‌ له‌سه‌ر ده‌فته‌ر پارچه‌ پارچه‌. هه‌زیشم کرد له‌ پێش

هه‌موو چشتی یه‌ک نوڤه له ئه‌وصافی ئه‌و شاعیرانه به‌یان بکه‌م. ئه‌وانه که شوهره‌تیان هه‌یه ئه‌مانه‌ن:

«مه‌ولانا ضیاء‌الدین شیخ‌خالد»، «مه‌لا خضر-نالی»، «شیخ‌ره‌زا»،
«ئه‌حمه‌دی کۆر»، «مه‌لا‌سالح-ناهی»، «سید عبدالرحیم-مه‌وله‌وی»،
«هجری-کوردی»، «سالم» و سائره‌.

«نالی» خه‌لکی دیتی‌که له شاره‌زوور، که واقع بووه له طه‌ره‌ف شرقی سلیمانی، ئیسمی «خاک و خۆل»ه. مه‌رحووم ته‌حصیلی له‌قه‌ره‌داغ و له سلیمانی دا ئیکمال کردووه. قه‌ره‌داغ شه‌ش سه‌عات دووره له سلیمانیه‌وه. «نالی» بۆ ئیفای هه‌ج چووه‌ته حیجاز، له‌وێ ده‌رحه‌قی هه‌زه‌رتی فه‌خری ره‌سوول قه‌صیده‌یه‌کی موکه‌مه‌ل و موطه‌ول نه‌ظم کردووه. چووه‌ته ئه‌سته‌موول له ئه‌ثنای صوحبه‌تا له‌گه‌ڵ ئوده‌با و فوضه‌لای ئه‌وێ گه‌لی نااری فیکری و فه‌طانه‌تی نواندووه‌و زۆر مه‌ظه‌ری ته‌وه‌جووه‌ بوو. تا نیه‌هایه‌تی عومری له ئه‌سته‌موولا ماوه‌ته‌وه. مه‌دفعه‌نی موباره‌کی له «ئوسکودار»ه. زه‌کای نالی ئینکار ناکرێ، لاکین ئه‌وه‌نده‌ی سه‌نایه‌ی له‌فطیه‌ی ئیستعمال کردووه پیاو ره‌نگه‌ بلێ: شیعی ئه‌و نه‌تیجه‌ی علیم و ئیشتغاله‌.

«شیخ‌ره‌زا» له عه‌شیره‌تی تاله‌بانیه‌ له قه‌زای بازیان دا هاتۆته دنیا. له که‌رکووک دا گه‌وره‌ بووه، ئه‌ویش وه‌کوو نالی هه‌م فه‌ریزه‌ی هه‌جی ئیفا کرد بوو هه‌م چووبووه ئه‌سته‌موول، له‌ئه‌ثنای مولا قاتدا به‌ قووه‌تی زه‌کا و درایه‌تی خۆی گه‌لی ئه‌کابرو ئه‌فاضلی ئه‌سته‌موولی مات و مه‌به‌هوت کردبوو، یه‌کێ له‌وانه ئه‌دیبه‌ مه‌شه‌هور «که‌مال» به‌گ بوو. باوکی مه‌رحوومی که مه‌شه‌هوره به شیخ عبدالرحمانی تاله‌بانی هه‌م شیخیکی ساحب نه‌زه‌ر بوو هه‌م شاعریکی پر هونه‌ر.

شیعی شیخ‌ره‌زا ئه‌وه‌له‌ن وه‌هبی و فیتری بوو، ثانیه‌ن که‌سبێ. له‌چوار لیساندا شاعیر بوو، بیلخاسه ئه‌شعاری کوردیه‌ی هه‌موو عیبارته له فه‌ساحه‌ت و به‌لاغه‌ت، له نیکاتی ده‌قیقه‌و زه‌رافه‌ت و سه‌نه‌ته‌ی قه‌ریحه‌و مه‌علووماتی، خارجی ته‌قریره. له به‌غدا وه‌فاتی کرد، له جیواری هه‌زه‌رتی گه‌یلانی دا مه‌دفوونه. دوو به‌یتی ئاتی -که‌هی خۆیه‌تی- له‌سه‌ر کتیلی قه‌به‌که‌ی هه‌ک کراوه:

«یا رسول الله چه باشد چون سگ اصحاب کهف»

«داخل جنت شوم در زمهره اصحاب تو»

«او رود در جنت و من در جهنم کی رواست»

«او سگ اصحاب کهف و من سگ اصحاب تو»

له گهل بهنده موخابه‌ره‌ی نه‌غلب به نه‌ظم بوو. چهند پارچه لهو نه‌ظمانه که
بو بهنده‌ی نووسیبوو نه‌گهرچی فارس‌یشن، بو ته‌به‌روک کردم به خاتمه‌ی نه‌م
رساله‌یه.

«هجری و کوردی» و «سالم» نه‌هلی سلیمانین، شیعیان پر ته‌راوه‌ت و
عاشقانه‌یه.

بیتینه سهر به‌حشی مه‌وله‌وی:

مه‌وله‌وی نه‌هلی هه‌ورامانه، له ساداتی کرام و له مه‌شایخی عظامی
نه‌قشبه‌ندییه، خه‌لیفه‌ی شیخ عوسمانی ته‌وتله‌یه. مه‌سله‌کی مه‌وله‌وی
مه‌سله‌کی زوهدو ته‌قوایه، له‌گهل نه‌وه‌ش شاعریک بوو بی نه‌زیر. هه‌ورامان
عیبارته له به‌عظی دپهات که واقع بوون له مابه‌ینی کوردستانی عوسمانی و
کوردستانی ئیراندا. مه‌وله‌وی به‌موقته‌زای نه‌و مه‌وقعه که تیدا بوو هیچ چاوی
به شیعی فه‌ره‌نگ نه‌که‌وتوو، له‌گهل نه‌وه‌ش له سهر ئوسلویی نه‌وان شیعی
نه‌ظم کردوو؛ له قه‌تعه‌یه‌کدا مه‌صره‌عی نه‌وله‌لی ته‌قفیه کردوو له‌گهل
مه‌صره‌عی ثالث و قافییه‌ی مه‌صره‌عی ثانی ریک خستوو له‌گهل مه‌صره‌عی
رابع. نه‌و قه‌تعه‌یه له تاخری نه‌م کتیبه‌دا نووسراوه. نه‌م ئوصوله خیلافی
ئوصولی شوعه‌رای ئیرانه‌و مه‌وله‌وی له کهس نه‌دیوه، مه‌حضه‌ن به حوسنی
ته‌بیتعه‌تی خو‌ی مونسایی زانیوه و ئیستعمالی کردوو. له مابه‌ینی شوعه‌رای
کوردا مه‌وله‌وی موقابل به «نیظامی» یه. نه‌گهرچی له‌هجه‌ی هه‌ورامان و
له‌هجه‌ی سلیمانی نه‌ختی له‌یه‌ک دوورن. نه‌ما شیعی مه‌وله‌وی نه‌مه‌نده
ناه‌گوزارو روح نه‌وازه نه‌هلی سلیمانی له‌گوزانیدا شیعی نه‌و ده‌خوتنه‌وه.

«ناهی» نه‌هلی سلیمانییه، ئیشتغالی له‌گهل علیم بووه، زور وه‌ختی له
شاری کۆیه‌دا رابواردوو. شیعی نه‌ویش ره‌نگینه.

«نه‌حمه‌دی کۆر» نه‌هلی ته‌ره‌فی سابلاغه، عالم نه‌بووه نه‌ما شیعی
به‌غایه‌ت موزه‌بییه‌ن و غایه‌ت عارفانه‌یه. نه‌و نه‌عتی ریساله‌ته که له‌م ریساله‌دا
مونده‌رجه هه‌موو موزه‌بییه‌ به‌سه‌نعه‌تی ره‌دد عه‌جوز له سهر صه‌در. نه‌حمه‌دی
کۆر لایقه موله‌قه‌ب بی به «شاعری پیغه‌مبه‌ر» که‌لامی هه‌موو پر سۆزو
گودازن.

.....

ئەستەموول پايتهختى حكومهتى عوسمانى بوو. ھەر شتىك كە كەوتە ناو سالەو ھە پىر بوو بى ھىز ئەبى، ئەو حكومەتە پان و پۆرە كە بە حكومەتى ھىلالى ناو ئەبرا لاوازی رووى تى کرد و شیرازەى کاروبارى وردە وردە لەبەر يەك ھەلەشا.

پايتهختى حكومەتى عوسمانى سەرشارى ئەو پىاوانە و ئەو ولاتانە بوو كە سەر بەو بوون. ھەر لایەك تا مەردمى زۆرتەر لى بى پىرو باوەرى جوراوجۆرى زۆرتەر تىا پەيدا ئەبى. ھەر ولاتىك لە ولاتەكانى ژێر دەستى ئىمپراتۆرى كەوتىبونە سەر ئەو ھەوايە كە خۆيان رزگار بكەن لەو كۆتە و زنجیرانە كە پىيان بەسترايونەو. پىاوانى ئەو ولاتانە لە ئەستەموول كۆئەبونەو، پىروراى ھەريەك لەو پىاوانە لەگەل پىروراى پىاوانى شوێنانى ترا دەستا و دەستى ئەكرد ھەر لایە بە ئەندازەى دەسلەتتى خۆى؛ ھى وایان ھەبوو ئەيانەويست لە رىگای شۆرشى چەكەو لەو پێوەندە رزگاریان بى و سەربەستىيەكيان دەستكەوى. ھى وایان ھەبوو سەرەتا ئەيانەويست لە رىگای نووسینەو ھوار پاك كەنەو بۆگەبشتن بە ئامانج. ھى واشیان ھەبوو كە سووروا سوور دژى ئەو نىزامە بوو كە لەو رۆژەدا ھەبوو و بە ئاشكرا بانگى ئەو دژايەتییەى ئەدا، كە «نامق كەمال» يەكێك بوو لەو بەشەيان.

بەدرخانپىيەكان ئەوانىش سەرەتا لە رىگای شۆرشى چەكەو خەرىك بوون، كە سەیریان كرد ئەو شۆرشە بە بى قەلەم كاری خۆى ناكا ھاتنە سەر ئەو كە لە رىگای قەلەمىشەو نەتەو خەبەر بكەنەو. لە ناو ئەم گىژاوى جموجوولەدا كۆلۆنىل «ئەمین فەيزى بەگ» ئەويش لەو رۆژەدا كە لە ئەستەموول ئەژيا ئەو كارەساتانەى ھەموو بە دوو چاوى دل و دیدە ئەبینى. بەدرخانپىيەكان لە رىگای رۆژنامەو خەرىك بوون، ئەم لە رىگای ئەدەب و زیندوو كەندەو ئەدەبى نەتەو كە یەو خەرىك بوو. گومانى تىدا نىيە كە بەشداریى لەگەل بەدرخانپىيەكانا كەردو، ھەم بۆ بارى سیاسى، ھەم بۆ بارى ئەدەبى، چونكە لە يەك سەردەما لە يەك شوێنا بوون؛ ئەوان رۆژنامەى «كوردستان» یان بە شىوێى بادىنى لە «١٨٩٨» دا دەرکرد، ئەمىش بە ماوەيەك پىش ئەو لە گەلەلەى «ئەنجومەنى ئەدىبان» دا بوو بە شىوێى سۆرانى، بەرھەمى ئەو گەلەلەيە لە ١٩٢٠ لە ئەستەموول دەستى چاپى گەبشتى. لەم ئاخەرەشا دەستەى كورد لە كۆرى زانیارى عىراق لە بەغدا بۆ جارى دووھم چاپى كەردو. بناغەى ئەنجومەنى ئەدىبان وەنەبى لە ١٩٢٠ دا بووبى، بەلكوو لە نىوێى دووھمى سەدەى نۆزدەھەم دا بوو. ئەمین فەيزى بەگ خۆى خەلكى سولەيمانى بوو و بە ئەفسەرى لە ئەستەموول و ولاتانى سەر بە ئەستەموول ئەژيا، لەگەل شىخ رەزای تالەبانى

دا به نامەى ھۆنراوى گەلى نامە لە بەينيانا ھاتوچۆى کردووہ.

ئەوى ئەمىن فەيزى بەگى خستە سەر دانانى ئەنجومەنى ئەديبان بە پەخشان گومانى تيدا نيبە کە ھۆنراوى ھۆنەرانى پيش خۆى و ھاوچەرخى خۆى بوو، ئەدەبىياتى تورک و فارسى ديوہ، پەخشانى سەر ئەو ئەدەبىياتەى ديوہ، ھەستى غەربىيەتى خۆى لە ولاتىكى دوورە دەستا ديوہ. ئەمانە کاربان کردۆتە سەرى کە دەست بدا بەم شاکارەيەوہ. من وا تى ئەگەم لەو رۆژانەدا ئەبى زۆر نامەو شتى پەخشان بە زمانى کوردى لەو ولاتانەدا ھەبووبى بەلام بەداخوہ زۆربەيان لەناو چوون و شتىكى وایان نەماوہتەوہ!.

خاوەنى پەخشانى سەرەوہ بەو تەحرە زمان و قسە کردنە کە لەو رۆژە لە ناو رۆشنبىرانى کورد دا باوى ھەبوو ھەر بەو جۆرە لە نووسىنا بەکارى ھىناوہ. پەخشانەکە خۆ عەزىەتدانى تيدا نيبە، ناوەرۆکىكى بەرزو بالای ھەيە. ئەم ناوەرۆکە ئاوتنەى بىرو باوەرکەيەتى. لە روخسارا ئيمە واسەير ئەکەين کە پريەتى لە وشەى بىگانە، بەلام ئەبى سەيرى ئەوہ بکەين کە ئەو سەردەمە چەشنە گوزارشتى وا باوى ھەبوو. رۆشنبىرانى ئەو رۆژە ئەو وشە بىگانانەيان کردووہ بە مالى زمانى کوردى. ھەرەھا شىوہ نووسىنى ئەو رۆژە شىوہيەک بوو کە زۆر جيا بوو لەگەل رىئوسى ئەم رۆژەدا. من زۆر لەو رىئوسەم ھىناوہتە سەر شىوہ نووسىنى ئيمىرۆ، وە گەلىکيشم ھەرەکوو خۆى ھىشتۆتەوہ بۆ ئەوہ زۆر دوور نەکەوينەوہ لە مەبەست.

ئەنجومەنى ئەديبان بۆ مپژووى پەخشانى سۆرانى تا ئەندازەيەک شان ئەدا لە شانى رۆژنامەى کوردستانى ئەو رۆژە کە بە بادىنى دەرچووہ. ئەم دوو شىوہ گەورەيە دوو کۆلەکەى بەھيژن بۆ زمانى کوردى کە لە يەک شوتناو لەيەک سەردەماو لەژيەر دەوارى يەک حوکما ماونەتەوہ بۆ بەلگەى پەخشانى کوردى ئەو سەردەمە.

نمونەيەک لە دەقى رۆژنامەى «کردستان» کە لە سالانى «١٨٩٨-١٩٠٢» لە لايەن «بەدرخان» يەکانەوہ لە «جنىف»، «قاھرە»، «لەندەن» و «فۆلکستۆن» دەر ئەچوو. ئەم نمونەيە ھى لاپەرە «٣» ژمارە «١١» ي رۆژى پينجشەمبەى «٢٤» ي رەمەزانى سالى «١٣١٦» ي ھجرى کە بەر «٢٨» کانونى دووہمى سالى «١٣١٤» ي رۆمى کەوتووہ.

«هلاک امتى من عالم فاجر وعابد جاهل وشر الاشرار اشرار العلماء، وخير الخيار خيار العلماء. حەزەرەتى فەخرى عالەم «عليه الصلاة والسلام» گوتیە

عالمی فاسق و فاجرو عابدی جاہل دیہ موجب ہلاکا امتا من وہ مرؤی ژ
 ہمیا قہنجتر عالمی عہمہل قہنجہ، گہلی عولہما ژقئی حہ دیسا پیغہمبہر
 «علیہ السلام» مہ علوم دہ، کوو ہہ گہر عالمی فاجر یہ عنی ٹو مرؤی کوو
 خوندایہ، یا خودی و پیغہمبہر نہ مرو نہ ہی کری دزانہ قہنجی و خرابی ژھہف
 فہرقی دکہ، رپیہا شہریعہ تی نیشان کری ناس دکہ فاجری بکہ موجب
 ئینقراضا میللہ تی خوہ وہ ہلاکا ٹومہ تی موسولمانا دہ «معاذ اللہ» ژقئی
 گونہ ہی خرابتر تشتک نابہ لوما، کوو دیسا وی حہ دیسا شہریف دہ سہرہری
 نہ نبیا دبیتہ کوو دین دہ مرؤی عالم و فاسق ژ حہمی کہ سی خرابترہ، چونکہ
 خرابیا عالم دکہ مرؤی جاہیل نکارہ.

لووما مہولانا «جلال الدین» رومی کتیبہ خوہ دہ گوتیہ: «بد گہرا علم وفن
 ٹاموختن - رادن تیغ است بدست راہزن!...» یہ عنی تہ علیما مرؤی بہد
 تہ خلاق و ہک دانا شیرہ کیبہ دہست دزہکی، چونکہ عیلم و ہونہرو قوہت و
 ئیقتدارہ ہہ گہر مرؤی بہد تہ خلاق بہوی عیلم و ہونہری سوو ئیستعمال
 دکہ. وہ بالعکس ہہ گہر ٹو مرؤو صاحبی تہ خلاق قہنج بہ بالطبع وی
 قوہت و ئیقتداری حوسن ئیستعمال دکہ و دہ مرؤی ژ حہمی خیرتر، چونکہ
 سایا عیلمی خوہ ژ حہمی کہ سی زیدہ تر دکارہ قہنجی بکہ، لکن صورہ تی
 تہوہل دہ ژ حہمی کہ سی خرابترہ، چونکہ بہ عیلمی خوہ دکارہ گہلہک خرابی
 بکہ. لووما پیغہمبہر «علیہ السلام» و ہا گوتیہ، وہ عابدی جاہیل ژ
 «مضر» میللہ تہ، چونکہ تشت و ہک جہہلی ہادی دین و دہولت نابہ؛
 یہ عنی جہہل حہوقاس خرابہ، کوو ہہ گہر مرؤی جاہیل عابدی بہی دیسا
 میللہ تا وی نکارہ خوہ ژ زہرہرا وی حفظ و حمایہ بکہ، و ہکی تہم تاریخا
 عالہمی دخونن تہم دبیتن کوو، ہہمی زہمانا دہ میللہ تی جاہیل مغلووی
 میللہ تین عالم بینہ، چجارا جہمعییہ تیک جاہیل پایدار نابہ، لوما ہہ گہر
 تہعضایین میللہ تہکی جاہلیین ہہر چعاس عابدو ساجد نژی دیسا ٹو میللہت
 زہمانک ہندک دہ ہہلاک دہ، حاصل ئیمکان نینہ پایدار نابہ، تہحوال
 سابقہی میللہ تین بوورین حہمی وی حہ دیسا پیغہمبہر تہ صدیق دکہ.

قیجا گہلی عولہمایین کوردا ٹوون دبیتن کوو ہندہ ٹاہت، ہندہ حہ دیس،
 ہندہ تہحوال ماضییہ حہمی ئیعلام دکن کوو ہہ گہر ٹوون حالی خوہ دہ دوام
 بکن ٹونی زہمانک ہندک دہ مونقہ رض بین، چونکہ ٹون عالم بعلمی خوہ
 عہمہل ناکہن، خدمہ تا پیغہمبہرو میللہت ژوہ ئینتظار دکہ، نہ ہہما صوم و
 صلاتہ، تہوہل ب تہوہل دقئی مرؤو تہسابی بقای میللہ تی اکمال بکہ ہہ گہر

نه دشمنی بیت ملکی وه ژوه بستینه وی ههنگی ئوون نکارن صلاتا ئه دا بکن،
 زاروویین وه ژی پاش چهند ساله کی دینی خوه ژی وندا بکن، مأمورین سهر
 قظام هادیمین میلله تا وه نه حتی ئوون وان ژ سهر خوه ناڅیژن حتی کوو ئوون
 وان دشمنی میلله ت ژ ولایتین خوه طردو ته بعید نکن عیباده تا وه نه
 مهقبوله، چونکه ئوون دزانن کوو وه قتی شه پیده نه جائزه مرؤو شیری خوه دانه
 وه بچه عیباده تی بکه، چونکه پاشی دشمنی غه له به به که ئه وهل ب ئه وهل
 کوژتنا دشمنی لازمه. حالی نهۆ ئه ف میلله ت تیده زه مانئ فته رته ته. هه گهر
 ئوون نهۆ شه پیده نه. سایا عیلمی خوه ئوون وزانن خدمه تین قه نچ بکن. هه گهر
 ئوون نکن ئوون دبن عوله مایین فاسق یه عنی سه به با ئینقراضی میلله ت ئوون
 دنیاو تاخره تا خوه وندا دکن. هه وقاس ئه فراد میلله ت قوربانا سه بیئاتا وه
 دبه. ئوونئ چاوه خوه ژبن وی گونه هی دهرین. هنگی دهست وه هات غیره ت
 بکن وه مه دره سا شه کن مرؤوین جاھیل ته علیم بکن. به لکه ژنا ف وان
 مرؤوین صاحب هیممه ت ظوهوور بکت سایا هیممه تا وان کوردین ره بن ژ بن
 ظولمی دهرکه فن. نه ز هه ر جه ریدا خوه دبیرم ئه ف دیسا ته کرار دکم هه گهر ئه ف
 جه هلا جاھیلن کوردا و هه گهر ئه ف مه سکه نه تا عوله مایین را دهوام بکه
 کوردستانئ بکه ف دهست نه یارا ده فیکرتین ئه رمه نی چقاس صاحب هیممه ت
 و غیره تن ئه و ژی وه ک کوردا مه ظلومین لکن حوریه تا خوه فیدا دکن.
 جاھیلین کوردا نزانن ئه رمه نیا دکوژن. ئه م حال و کرداره گه له ک خرابه. دفی
 عوله ما بیزن کوردا کو ئه ف حال قاتلیه دفی کورد خوه ژوی گونه هی محافظه
 بکن. دفی کورد ژی ئه رمه نیارا بالاتفاق مه ءموورین ظالمین خونکار ریدکه
 سه روه باوینن، شوونا ئوون بچن ئیمدادا ئه رمه نین مه ظلوم ئوون دچن وان
 دکوژن. ئه و حال گه له ک گونه و قهیتته، خودی و پیغه مه به ر ژوی حال نه رازینه.
 خودی ته عالا کتیبیا خوده فه رمان کریه (وعزتی وجلالی... الخ) یه عنی نه ز به
 عیزه ت وجه لالا خوه قه سه م دکم کو ئه وی مه ظلومه کی ببینه ئه و نه چه ئیمدادا
 وی نه زی حه یفا خوه ژوی بستینم، گه لی کورد نو وی ئایه تی بخوونن و ژ
 کوژتنا ئه رمه نیا هه زه ر بکن چونکه ئه و مه ظلومن دفی ئوون بچن ئیمدادا
 وان، علی الخصوص کو ئوون ژی وه ک وان مه ظلومین».

له ئاخرو ئۆخری سه ده ی نۆزده هه م زمانی کوردی له داستانی زاره وه و له گو شه ی تاقی
 مزگه وته کانه وه که وته سهر لاپه رهی رۆژنامه وه. ئه سته موول له به ر ئه وه پایته ختی چهند
 سه د ساله ی ئیمپراتۆری عوسمانی بوو جیگای کۆیونه وه ی پیاوانی ژیر ئالای ئه و
 ئیمپراتۆریه ته بوو، له هه موو لایه که وه هه موو جوړه که سیک رووی تی ئه کرد، ئه م رووتی

کردنه ئەبوو هۆی ئەو کە هەر یەکە بیرو باوەر لە نێوانی ئەو پیاوانەدا - لە لایەکەوە هاتبوون - دەستاو دەست بکا. ئەو نەتەوانە کە کەوتبوونە ژێر ئالای ئەو ئیمپراتۆریەو هەموو کەوتنە ئەلھای سەربەستی و کەوتنە سەر ئارەزووی جوولانەو بۆ گەیشتن بەو سەربەستییە. روژنبیرانی نەتەوانەکان بزوتنەوێیان بە تەوژمی خوێان زانی. کورد یەکیک بوو لەوانە، لەناو کورد - یشا «بەدرخان» یەکان یەکەم دەستە بوون کە ئەو مەشخەلەیان ھەڵکردو ھەلگرت. یەکەم بەیداخی روژنامەیان بە شێوەی بۆتان و بادینی لە ئاسۆی ولاتا داکوتا و وردە شەپۆلی رووناککردنەوێ بیرو باوەرێیان بە ھەموو ولاتانی بۆتان و سۆراندا بلأو کردەو. ئەمە گەورەتر بەھریەکی بادینی بوو کە زمانی روژنامەو دەرچوونی روژنامە یەکەمجار لە عالەمی کورددا بەو شێوەیە دەرچوو.

روژنامەی «کوردستان» ی «١٨٩٨» کەوتە ئامۆژگاری کردنی کورد کە ئەبێ یەک بگرن، ئەبێ عیلم و زانیاریتان ھەبێ، دین بە بێ عیلم و بە بێ مەدرەسەو بە بێ زانیاری ھیچ کەلکێکی نابێ، خواناسێکی بێ عیلم زانی زۆر زۆرتەر بۆ نەتەو لەبێ دینیکی زانا بۆ ئەو نەتەوێ. بە ئایەت و بە ھەدیس پێشڕەوی نەتەو کە کرد بۆ عیلم و زانیاری و بۆ یەلگرتن، بە تابیەتی ئەو روژە ئیمپراتۆرییەتی عوسمانی بە تەواوی لە دژی ئەرمەنییەکان بوو. ئەرمەنی سەرلێ شێواو لە ھەموو لایەکەو ھانی خەلکی لێی ئەدرا کە لە ناویان بەرن و تەفرۆ توونایان کەن! روژنامەی کوردستان بیرو کوردی رووناک ئەکردەو بەو کە ئەرمەنیش نەتەوێکی سەرلێ شێواو و ھەکوو ئێو، ئەوان داوای سەربەستی ئەکەن بۆ خوێان، ئەوان سەم لێ کراون. پێغەمبەری ئیمە «د.خ» ئەفەرمووی یارمەتی سەم لێ کراو بدەن. ئێو: ئەو کوردی سەر لێ شێواو و ھەکوو ئەرمەن، لەباتی ئەو بچن و لە ناویان بەرن ئەبێ پشتگیریان بکەن، یارمەتیان بدەن، بیانپاریژن. خواو پێغەمبەر ئەوێان پێ خۆشە کە نەپەلن زۆر لێ کراو زۆری لێ بکری، نەپەلن داری زۆر بە دەستی زۆردارەو بمێنی، زالمی خۆنمژ لەناو بەرن. دینی راستی ئەمە یە نەوێ خەو لێ خست!

ئەمە دەقی زمانی کوردی روژنامە یەکی کوردی ئاخری سەدەی نۆزدەھەم بوو کە چاپ بەو جۆرە بلأوی کردەو و بیرو باوەری ئەو روژە کوردی گەیانە بە نەتەوێ ئیمپروۆی.

نووسینی کوردی لەسەر لاپەرە ی نامە باوی سەند، چاپ وردە وردە کەوتە ولاتی کوردەواری سۆرانەو، لە ھەولێر و سولەیمانی بنجی داکوتا. لە سالانی «١٨٩٨-١٩٠٢»

سهره تا بیرو باوه‌ری چاپدانه که له ولاتی نهسته مووله دهستی پێ کرد، شه‌ری یه که می جیهانی-۱۹۱۴-۱۹۱۸- هات به سهر، دام و ده‌زگای عوسمانی تیکچوو، پاشه‌له‌قه‌ی جه‌نگ هه‌رچه‌نده هه‌ر مابوو، به‌لام بیرو باوه‌ری به ته‌واوی په‌رده‌یه‌کی تری به سهر اهات، رۆشن‌بیرانی کورد راچه‌له‌کین، له ولاتی سوله‌یمانی بزوتنه‌وه په‌یدا بوو، بزوتنه‌وه‌یه‌کی وه‌ها که نووسین که‌وته سهر لاپه‌ره‌ی رۆژنامه و به ده‌ستووری رۆژ بلاو نه‌کرایه‌وه.

جا نه‌مه‌ی خواره‌وه نمونه ده‌قیکی تری په‌خشانی کوردیه که رۆژنامه‌ی «پیشک‌ه‌وتن» ی ژماره «۳» سالی «۱» له «۱۹۱۹-۱۹۲۰» دا له شاری سوله‌یمانی ده‌رچوو، له ژیر ناوی «بۆ‌چرووک» دا، به قه‌له‌می «زه‌کی صائب» بلاوی کردۆته‌وه:

«هه‌چ وه‌ختی نه‌م قامیشه دوو له‌ته، نه‌م ئاسنه دوو که‌رتنه نه‌گرم به ده‌سته‌وه زمانم توێ توێ نه‌بی، خوێنی دل نه‌و دلۆبه دلۆبه سوورانه له هه‌موو شاره‌گی له‌شمه‌وه کۆ نه‌بیته‌وه نه‌تکێ حه‌وزیکێ سوور ده‌خاته به‌ر چاوم، تنۆک تنۆک له چاومه‌وه فرمیسک نه‌رژێ و له‌به‌ر پیتما بیرتک په‌ییا نه‌بی، سهرم وه‌کوو مزراحیکێ دگ دگ به‌گور دایکوتی گیترو سوور نه‌خواو له بنیا نه‌میته‌وه!». نه‌و هه‌نسکانه‌ی له بنکی دله‌وه هه‌له‌کشێ له گه‌روما کۆ نه‌بیته‌وه هه‌ناسه‌م لی ده‌برێ، ده‌مه‌وی نه‌ختی له‌م کاسه لیو ریتیه‌ی دلم بریتیم و سهرم سووک که‌م، سه‌د حه‌یف گه‌یه‌ی دل، گریه‌ی جه‌رگ، بۆ‌چرووکی ناو زک که بلتسه نه‌به‌ستی وه‌ک زمانی هه‌ژده‌ها له قورگمه‌وه سهر نه‌کیشی هه‌رچی سهرچاوه‌ی فرمیسکم هه‌یه نه‌یکا به هه‌لمیکێ سوورو له کونه لووتقه‌وه ده‌ری نه‌کا، هه‌ر وه‌کوو دوا هه‌ناسه‌ی مردوو لیوم، چاوم وه‌کوو نانی سهر ساج وشک و ره‌ش نه‌کا ته‌وه!». له‌و وه‌خته‌دا ده‌مه‌وی به هه‌موو هیتری زمانم هاوار که‌م وکه‌سی به دادمه‌وه به‌یتیم به‌لام زمانم به‌ستراوه، ده‌مه‌وی به هه‌موو هیتری نه‌ژنۆم راکه‌م به‌لام ریم لی گیراوه، به هه‌ر دوو ده‌ست نه‌کیشم به سه‌رو پۆته‌لاکی خۆمان و نه‌زیرینم به‌لام هه‌موو که‌س چاوی نوقاوه، هه‌موو لا گوێ که‌ر بووه‌!. که‌س ده‌رد له من ناشنه‌وی، که‌س چاوم بۆ ناگیتێ! هاوار سه‌د هاوار من چیم کردوه خوا وام لی بکا؟! نه‌گه‌ر نه‌بوايه به ناشوکی نه‌و ده‌ست و چاوه، نه‌و گیانه‌ی خوا داوین وه‌ک بوخچه‌ی بووک نه‌مپیتچایه‌وه نه‌مکوتا به سه‌رو چاوی عزرائیلا، نه‌مه‌و‌یست، به‌لام نه‌ویشم پێ ناگرێ، عزرائیل-یشم ده‌ست ناکه‌وی، له دووی نه‌گه‌ریم ونايگه‌می، لیم بووه به سیبه‌ری خۆم که بۆی نه‌چم نه‌روا، راوو دووی ده‌نیم را نه‌کا، هه‌ر نایگه‌می تا رۆژی خۆی نامگرێ، منیش نه‌بی تا نه‌و رۆژه بتلیتمه‌وه وه‌گه‌وزی خۆم بده‌م!». .

ئەم دەقە بە چەشنى گوزارشتى خۆى نووسراوئەوئە تەنھا ئەو نەبى كە شىوئەى ئىملاكەى
گۆراوئە بە شىوئەى ئىملاى ئەم رۆژە، بەوئىنە ئەو لە وەختى خۆيان وا نووسراوئە:

«هچ وختى ام قامىشە دو لئە، ام آسنە دو كرتە اكرم بە دستوئە زمانم توى نوى
ابى، خوئىنى دل او دلويە دلويە سورانە لە هەمو شاركى لشمەوئە كو آبىتەوئە و
اتكى حوزىكى سور دخاتە بر چاوم تنوك تنوك لە چاومەوئە فرمىسك ارژى
ولبر پىما بىرىك پىيا ابى... هتد»

تەماشائەكەىن دەقى ئەم دەقە كوردىيەكى پەتى رەوانى ئەو رۆژەيە ئەوئەندە هەيە لە
دەمى خوئىندەوارىكەوئە دەرچوئە؛ بەلئى لە دەمى خوئىندەوارىكەوئە دەرچوئە بەلام ئەبى
ئەوئەش بزائىن كە خوئىندەوارى ئەو رۆژەش دوو جۆرە خوئىندەوار بوون؛ جۆرىكيان خوئىندن و
نووسىنيان تىكلاو بووئە لەگەل فارسى و عەرەبىدا كە ئەوانە گوزارشتيان لە چەشنە
زمانىك داوئەوئە كە باو بووئە لە ناو دەستەى خوئىندەوارانى ئەو رۆژەداو پىيان وتوون
«منور»، وايان داوئەتە بەر چاوم كە نووسىن و قسەكرن ئەبى بەو شىوئەيە بى بۆئەوئە لە
رەمەكى مەردم جىا بىنەوئە؛ جۆرەكەى تريان كۆششيان كوردوئە بۆئەوئە كە شىوئەى نووسىنى
زمانەكە ئەبى پەتى بى، ئەو هەستە لە ناو ئەم دەستەيەدا پەيدا بووئە كە زمان ئەبى خاوتىن
بى، بە تاييەتى زمانى نووسىن، لەگەل ئەوئەشا ئەمانىش هەر «منور-مۆنەوئە» بوون و لە
مۆنەوئەرى نەكەوتوون!.

ئەمىنئەتەوئە سەر شىوئەى نووسىنى ئىملاكە -رئى نووس- لام واىە لەم رووئەوئە هەموو هەر
يەك بوون؛ يەكەم لەبەر ئەوئە كە شىوئەى نووسىنى فارسى و ئىملاى ئەو رۆژە هەر ئەوئە
بووئە، دووئەم چاپ تازە كەوتبووئە كوردەوارىيەوئە، پىتەكان هەر لە سەر ئەو شىوئەيە
داڕژاون. بەلئى! دەستكارى لە نووسىنى شىوئەى ئىملاى كوردىدا لە پىش ئەو مۆژوئەدا لە
ولائى سولەيمانى هاتبووئە ناوئەوئە، بەلام ئەو دەستكارىيە هەر نەخشەيەك بوو بۆ نووسىن،
نەكەوتبووئە سەر پىتى چاپ. بۆئەم لايەنە من لە غەبرى ئەم كىتەبەدا بە دوورو درىژى لىتى
دواوم و روونم كوردۆتەوئە.

مۆنەيەكى تر لە پەخشانى «كوردى» سالى «١٩٢٥» كە لە گوڤارى «دىارى
كوردستان»ى ئەو سالەو لە نووسىنى مىرزا حەسەن ئەحسەن كوردوستانى بلاو كراوئەتەوئە،
بە چەشنى گوزارشتى خۆى ئەيخەينە بەر چاوم، ئەوئەندە هەيە شىوئەى ئىملاكەى هەينراوئەتە

سەر شێوهی ئیسته‌مان، ئەویش لەبەر ئەو شتانه‌یه‌ که وتمان:

«چەند خۆشه‌ ئینسان چشتی که له‌ دلایه‌ به‌ ئەزمانی ماده‌رزادی خۆی به‌یانی بکا.

بۆ ده‌ستکه‌وتنی حه‌یاتیه‌تی تازە ئیمه‌ که‌ میله‌ته‌ی کوردی-ن‌ و‌ا‌ چاکه‌ بیده‌ینه‌ به‌ر نه‌زه‌ری فیکرو به‌ دقه‌ته‌یه‌تی وردی خه‌یالیی بیزانین. میله‌ل و‌ ئەقوامی عاله‌م‌ ئەوه‌ل چلۆن بوون و‌ چیان کرد و‌ ئیسته‌ چلۆن؟. وه‌ سه‌به‌به‌ی ئەم ته‌ره‌قی و‌ ته‌عالیه‌یه‌ چی بووه‌ که‌ ئیمه‌ژ له‌سه‌ر کوردی ئەرزدا هه‌ر یه‌ک به‌ ده‌ره‌جه‌یه‌ی ساحیه‌ی حه‌یاتیه‌تی تازە و‌ مالکی شه‌ره‌ف و‌ سه‌عاده‌یه‌تی بێ ئەندازنه‌؟! «معلوم» -زه‌میری ئەم جومله‌یه‌ موسته‌تر نییه‌، بارزه‌ - ئەوه‌ل هاتن به‌ ده‌ستی ته‌عاون و‌ ته‌وافق شقاق و‌ نیفاقیان له‌ ناو خۆ فریدا، پاش بۆ خاتری تیکدانی بناغه‌ی وه‌حشه‌ت مه‌یل و‌ ره‌غه‌تیان که‌وته‌ سه‌ر مه‌عارف، له‌ سایه‌ی عیلم و‌ مه‌عارفه‌وه‌ سه‌نایع و‌ تجاره‌تیشیان ته‌ره‌قی کرد. خولاسه‌ به‌م نه‌وعه‌ چشتانه‌ میله‌ل و‌ قه‌ومیه‌یه‌تی خۆیان بۆ سابت بوو، وه‌ به‌ هه‌موو که‌سیکه‌شیان دا زانین، وه‌قتی که‌ له‌کن دراوسێکانیشیان مه‌علوم بوو که‌ خولق و‌ ته‌بیعه‌تی درنده‌ییان نه‌ماوه‌ به‌ جددی تالبی ته‌مه‌ددن حه‌قی ژانیان به‌ده‌ست که‌وت و‌ فرسه‌تی خۆیان نه‌فه‌وتان، به‌ واسته‌ی میعماریه‌کی مه‌یهرانی بنائی «هه‌ستی» خۆیان داناو به‌ وه‌سیله‌ی سه‌عی و‌ مه‌عارف مه‌سکه‌ن و‌ مه‌وتنی خۆیان ئیعمار کرد. بۆ ئیمه‌ی کوردی-ش‌ و‌ا‌ لازمه‌ له‌وان سه‌رمه‌شق و‌ له‌ «وضع» و‌حاله‌تی چەند ساله‌ی پیشووی خۆمان عبیره‌ت بگرین.

له‌ واقعه‌دا ئەگه‌ر پیمان بلین: کورد له‌ بن وه‌حشه‌ت و‌ جه‌هاله‌تانه‌، له‌ حه‌قی مه‌ده‌نییه‌ت ساقن، حه‌قی ژانیان نییه‌، جوامان «جیه»؟. «به‌لێ» ئەگه‌ر ئەم سوئاله‌مان به‌ سووره‌تی مونسفانه‌ له‌ ئیمه‌ بکری جوابی سه‌حیح و‌ موسکت و‌ حسابی له‌ ده‌ست ئیمه‌دا هه‌یه‌ که‌ بلین: له‌ نیمه‌ی وارداتی سه‌نه‌ویان زیاتر ته‌کالیفاتمان لێ ئەسه‌نرا، وه‌لێ له‌ خوسووسی مه‌عارفه‌وه‌ هه‌یج موساعده‌ی بۆ ئیمه‌ نه‌کرا تا به‌م حاله‌ گه‌یشته‌ین و‌ له‌ سه‌ر ئەم ئەحواله‌ مایه‌وه‌! دیاره‌ بێ ئیستعدادی له‌ ته‌ره‌ف ئیمه‌ نه‌بووه‌، وه‌ ئیلا کورد میله‌ته‌یه‌کی موسته‌عده‌ن و‌ قابلی هه‌موو چشتیکن.

«ئەگه‌ر نه‌ختی و‌ ازحتر قسه‌ بکه‌م خۆ عه‌یه‌ی نییه‌»: ته‌به‌قه‌ی ئەسه‌به‌قی کورد چونکه‌ هه‌موو ئیش و‌ کاری خۆیان له‌ ده‌ست خۆیاندا بوو حه‌یاتیه‌تی به‌ شه‌ره‌فیان رابوارد. ته‌به‌قی سابق نا ئیم ئه‌سیر نه‌بوون، ئەما وه‌کی ئه‌سیر بوون ئەم ته‌به‌قه‌ی ئه‌خیره‌ عاده‌تا مردبووین، لاکن زۆر شوکر وه‌ک ده‌بینی مه‌رگیکی

مودققه تی بوو، جارێکی تر دهژینهوه.

بهس لازمه بۆ براگه وره کائمان و بۆ ئه شخاسه مونه و وه ره کائمان ئیمه که وه قستمان له دهست ده رچوو ه جاهیله ماینه وه، چاره ی له ئه ولادی حازرو ئه حفادی ئاتییه مان بفرموون «مه کاتب و مه عارفمان زۆر لازمه» چونکه مه داری حه یات ئهم نه خته مال و مه رو جووته نییه. کورد به عومومی موحتاجی عیلم و مه عارف و ته ربیه یه تاکه ئه قه للا ئه ولادو ئه حفادی قه دری دین و قیمه تی وه ته نی خۆیان بزائن و له رووی شوکرانی نیعه مه ته وه بێ ئهمه که شه رمیش بکه ن بته وانین بلێن ئیمه کوردی-ن و ئهم خا که وه ته فمانه، گۆرخانه ی باب و با پیرمانه.

فه قه ره یه کی تر؛ ئه گه ره یه کی له وان ریگه بکه ویتته شاریکی دوور هیچ نه وی به ته زمانی ئه هلی ئه و شاره بته وانن نان و ئاوێ بخوازن، یا ریگه ی ئوتیلێ پیرسن، ئه گه ره سوئالیکی لێی کرا سه رو لاقوونی خۆی نه خوړیتنی، له جوابدانه وه عاجز نه میتنی، بته وانیت جوابیکی موافق بداته وه».

حه سه ن کوردستانی

گوزارشتی ئهم ده قه هی سه ره ده میتکه وه کوو ئه بیهین وشه و زمانی کوردی هیشتا پاک نه بوه ته وه له زمانی بیگانه، به لام سۆزی نه ته وایه تی سوورا و سوور ئه بیهین که په ره یه کی تری به سه را هاتوو؛ داوای ئه وه ئه کا که له ریگای خۆبندن و خۆبند ه وارییه وه هه موو نه ته وه یه ک ئه توانی بگا به هه موو په یه کی بهرز، به تاییه تی نه ته وه ی کورد که بێ بهش بووه له گشت به شیکی خۆی ئه توانی له و ریگایه وه بگا به و به شانیه ی و له ئه نجاما بچن به پیر شابه شی خۆبه وه. ئه و نه ته وانه که سه ره تا هیچ و پوچ بوون هیچ شتی که به رزی نه کړدو نه ته وه خۆبندن نه بی، خۆبندنی ش ئه بی له رووی هه ستیه که وه بیت که بزانی و بته وانی وه کوو له باری ئایینه وه ئه کوئیتته وه له باری دنیا ییدا ئه و لێ کوئینه وه یه هه بیت، سه ره نجام لێک بداته وه، ئه وه ی بۆ روون ببیتته وه که ئه گه ره ئه میش کۆشش بکا وه نه بی له نه ته وه کانی تر بۆ گه یشتن به ئامانج که متر بیت. هه ر دوو لا هه ر ئاده میزادن، خۆبندن و خۆبند ه واری ئهم دوو ئاده میزاده جیا ئه کاته وه؛ خا وه ن زانیاری بهرز ئه بیتته وه، نه زانه که هه ر ئه بی بی به په یکه ری چه وسانه وه بۆ ئه ویتتر، به دیل و چه پا و کرا و بۆ ئه ویتتر، بی به لانه واز و سه رلی شیوا و بۆ ئه ویتتر. زێر و زیوی به رو بوومی بۆ ئه ویتتر بی و خۆله میشه که شی بۆ ئهم بیت. ته و ره که ی ره جالی بکاته ملی و ده ربه ده ری شوینان بیت. ده نگه ی وه ها کپ بی که که س گوێ لێ نه بیت، له خه رمانه سووره که ی جگه له کۆزه ره هیچی تر بۆ

ئەم نەمىنىتتەو!.

دىسان پلەي يەكەم، وەيا دوو دەم نەهتشتنى دوو بەرەكىيە لە ئەو نەتەوئەدا كە بىهەي بگا بە قولەي بەرزى. ئەللى ئەگەر نەتەوئە كورد-يش بىهەي بگا بەو قولەيە ئەبى دوو بەرەكە لایەرى، ھەموو وەكوو خىزانى مالىكىيان لى بىت، ئەم دوو بەرەكىيە لە ھەموو دەورىكىا كوردوويە تە كارى كە جەلەوى ئىش و كاربان بکەوئتە دەست بىگانە، لەم جەلەو بەدەست دانەو بە كىوى و بەنەزان ناوبراون و بە چاوپىكى ئابروو مەندانەو سەير نەكراون، لەگەل ئەوئەشا لە كەسى تر كەمتر نىن، بەلام نەخوئندەواری و دووبەرەكى كەمترى كوردوونەتەو...

«رۆژى كوردستان» رۆژنامەيەكى سىياسى، ئەدەبى، كۆمەلایەتى، رەسمى بوو، ھەفتەيەك جارى لە «۱۹۲۲-۱۹۲۳» لە سولەيمانى دەر ئەچوو. لە ژمارە «۶» ى سالى يەكەمیدا - كە بەر رۆژى چوارشەنبەي «۹» ى جمادى الاولى «۱۳۴۱» ى ھجرى «۲۷» ى كانونى يەكەمى «۱۳۳۸» رۆمى ئەكەوت - «عارف صائب» لەژىر ناوى «يەك بوون- ئىتحد» دا ئەم پەخشانەي ئەو سەردەمەمان ئەخاتە بەرچاو:

«بە تەرخ و تەجرەبە دەرکەوتوو ئەوى قەومى لە دەست درىژى وخەفای خولوقى نازادو دلشاد بکات ھەر ئىتحد، ئىتفاق، لە ساىەي فەيزو بەرەكەتى ئىتحدەوئە كە ئەم مىللەتە بچکۆلانەي رووى زەمىن لە دواي ئەسارەت و زەبوونى رزگارو بەختيار بوون، ھەر لە ساىەي ئىتحدادو ئىتفاقەو ئەم ھکومەتە گەورانە ھەر يەكلى لە چەند تەحر مىللەت و چەند قەتە ئەرازى جىاواز تەشەككىيان كوردو، موحافەزەي مەوجودىيەتى خويان ئەکەن، بە كەمالى حورمەت و عىززەتەو ئەژىن، وە ھەر يەكە ھاکمىكى بەرو بەحرن. ئەتوانم بلتیم خاسىيەتى ئىتحدادو ئىتفاق لە کائناتدا لە ھەموو شتىکدا جارىيە. دوور نەچىن: رانى بە کۆمەللى بلەوئەي ھەمىشە لە ئافەت و بەلا دوورو نازادە. سەعدى ئەللى:

«دوھىزم را بهم خوشتر بوزد»، قوودەت بە ئىتفاق پەيدا ئەبى، ئىتفاق موحەبى تەوفىقە، خوشمان ئەللىن: ھەر قەوم و عەشرەتى رىک و پىک بن قەت نافەوتىن. بەللى ھەر قەوم و مىللەتى كە لەناو خۆیدا پاک و چاک بى و بە کوتلەيەكى عومىمى بژى، عەنەنات مىللىيە و ئايىن و كوردەوى خوى لە بىر نەچىتەو، جەمعیەت و مەوجودىيەتى خوى راگىر بکات لە عالەمى

به شهرييه تدا هميشه روو سوورو مه سرووره. بۆ ئهوه فائدهی ئيتحادو ئيتفاق بېته بهرچاو با چهند شوولتي كۆيكرتتهوه، ئهم شوولانه هه رچهنده يه كه يه كه شكاندنيان ئاسانه بهلام ئه گهر چهند دانه يه كيان پيكره وه بن قهت قابلي شكاندن نين و نابن. لاکن بۆ ئيمه ئيمرو ئيتفاقيكي ماددى و مه عنهوى پيويسته، چونكه ئه گهر ئيتفاقي ئه فكار نه بێ، نهك ئيتفاقي ميلليه ئيتفاقي خزمایه تيش بێ سوودو سه مه ره. ئيتحاد و ئيتفاقي كورد شتيكي زه حمهت نييه، به لكه زۆر سووك و ئاسانه، مادام ئيمه له هه موو خوسووسيكره وه كوردین و له يهك وه ته ندا ئه ژين و ئه مرين و مه نافع و مونا سبه تمان و سه عادهت و فه لاکه تمان پيكره وه يه وه به سه به ئي اسلامييهت و ئينسانيهت و سياسي هت و قه ومييهت مه ءموور و مه جيورين به ئيتحاد بۆ ئيسباتي حه قي ئهم ژيانه و بۆ به قاي مه وجودييه تي ميلليه مان ئه بې قهت له يهك جيا نه بينه وه.

كه وابې با ئيتتر رقه به ري و درۆزني و سه ركزي و ته مه لتي بخينه لاه، هه موومان وه كوو عوزويكي عه زيز بۆ ته رقي و ئازادي ئهم ملك و ميلله ته هه ر چيمان له ده ست بې فتور و قوسوور نه كه ين. له مه قاماتي عاليه ي حكوماتي موعه زه مه دا نيعمه تي حقوقي ئازادي هه موو قه ومي به عه دالهت و حققانيهت به شكراوه. له بهر ئه وه له م نيعمه ته به ش خوراو نه ين كائنات هه لساوته به ين به هه موو مه وجودييه تي خويان سنگيان داوه ته به ره وه داواي حقوق و خوددي حه قيتي وته بېتعي خويان ئه كهن. بې شو به ه له م بيسته مه ين عه سري مه ده نييه ته دا هېچ قه ومي به ش خوراو و دلشكاو نابې و كه س ناتواني بچيته سه ر شوين و به شي كه س. له م رۆژه موباره كه دا كه جه معييه تي ئه قوام حقوقي ئازادي هه موو ميلله تتيكي به قه ده ر خۆي به ش و دلي عاله مي گه ش كر دۆ ته وه، كوردستان كه نزيكه ي ۱۰-۱۵ مليون نفوسه و مه نتقه ي جوغرافياي له گه لي جيگا خۆش و ساحب خيرو به ره كه تتره و عونسور و خيلقه تي كورد له هېچ خوسووسيكره وه له ئه مسالي خۆي كه متر نييه، چۆن ئه بې ئيتتر ژيتر ده ستيي ئهم و ئه و قوبول بكات و په ريشان و سه رگه ردان بسوورپتته وه؟!.

شوكرى خودا بۆ عومووي ميلله تي كورد ئيمه بوينه پيشوي ئازادي و ئيستقلال و سه رچاوه ي سياسي هت و سه عادهت كورد هه ر لېره وه يه، له بهر ئه وه هه موو قه ومه كامان چاوه رواني خيرو خۆشي له ئيمه ئه كهن. دوست و دشمن ته ماشاي ئه و زاع و جه ردياني سياسي و ئه ساسي ئهم حاله ي ئيمرو مان ئه كهن. ئه گهر ئيمه ش وه كوو سايري ئه قوام ئيتفاقيكي پاك و چاك بكه ين و ده ستي

محبت و براهی بدهینه دهست یهک، به حوسنی نییبت و به کۆمه لێکی رێک و پێکهوه له شاهراه ئازادی و ئینسانییبت دا تۆزێ بجینه بهروه، به دیداری حوقوقی مهشروعی خۆمان شاد ئهبین، و به سه عادهتی دین و دنیا ئهگهین، بهم نهوعه سه حیفه یهکی ته رێخ به ناو نیشانی خۆمان رهنگین و زهپین ئهگهین. ئه و هخته به که مالتی سه ر بلندی و ئیفتخارهوه له ناو ئه قوامی کوردی ئهرزدا ئهژین. ئه مین بن ئه و حه له بۆ ئه وه له مه و جوودییهت و سیاسه تی ئیسه ئیستفاده بکات، هه موو حکومه تی به گیان و دل حه ز به دۆستی و ناشایه تی و موعاوه نهت و هه مپاهیمان ئه کات. ئه وهنده ئه زانم ئیتر ته مه لێ و سه رکزی بۆ مه رد نه هاتوه، فرسه ت له دهستدان زۆر عه ییه، په شیمانی شیوه ی ئه ربابی عه قل و مه عرفهت نییه، له که که داری و به دناوی ته رێخ ده ردیکی بی ده رمانه، گله یی و عیتابی نه سلی دوا بی زۆر گرانه...

عارف صائب»

له و رۆژهوه ئاخوتن وه یا نووسین په یدا بووه ئه بی ئه و بابته له ناوا بوویت که قسه وه یا نووسینه که ناوه رۆکی بابته که ده رخا، ئه گه ر ئه و بابته نه بوویت بی گومان ئه و قسه و نووسینه نایه ته ناوه وه؛ ده سته ی جوتیاران له کۆره که ی خۆیان قسه له کاروباری جووته وه ئه که ن، قه سابه کان ههروه ها، فیته ره کان به و جوړه، زانایانی ربازی له کۆره که یانا قسه له بابته ی ربازیاته وه ئه که ن. به کورتی هه موو به ره یه ک قسه له به ره هم و کاروباری ئیشی خۆیه وه ئه کا.

سه رده م، سه رده می حوکمداری شیخ مه حموو بووه له سوله یانی و ده ور به ری سوله یانی و به لکوو له به شه کوردستانی سۆراندا. وادیاره سه رده می عه شایری و ئاغه واتی و په یدا بونی تازه ئه فه ندیه کان بووه ئه مانه هه ره که به بارێکا رایان کیشاوه و هه ره که به لایه کدا رۆیشتون، ئه و دوو به ره کی و یه ک نه بوونه له ناوا هه بووه!. ئه م نووسینه قسه له وه وه ئه کاو ئه لێ: ئه و یه ک نه بوون و یه ک بوون و یه ک گرتن، چونکه هه ر ئه م یه ک گرتنه یه که گیاندارو بی گیان پێش ئه خا و ئه یانکا به هێژیک که که س پیا نه وێری. ئه م په خشانه وێنه ی نه ته وه کانی تر دێنیته وه بۆ کورد که ئه وان له ئه نجامی یه کبوون و یه کگرتنیا نا گه یشتن به هه موو پایه یه کی به رزی. ئه م قسه یه راسته که ئه نجامی یه کگرتن بوو بۆیه ئه سته یه نه ته وه پێشکه و ته وه کان له ئاسمانی به رزیدا ده سته ی کرد به دره وشانه وه، هه ر له ئه نجامی ئه م باوه ری یه کگرتن و یه کبوونه بوو که له ناو ئه و نه ته وانه و نه ته وه ی پله ی دووه میشا ره وه ری رۆژگار نه قابه و ئیتحاداتی هینایه پێشه وه بۆ ئه وه ئه و

دهسته بههۆی چوونه ناوی ئەو دەزگایانەوه ئیش و کاری کۆمەڵایەتی و نههیششتنی تهنگوچه له مهی ناوه و دیان به پوختی بپوا.

ناوه روکی ئەم پهخشانه ئەو میژوو و هه مان بۆ ئەگێڕێتهوه که یهکنه بوون له ناو کورداو لهو رۆژه دا دهستیکی بالای هه بووه، وهکوو ئەمه ی تێدا یه ئەوهشی هه ر لی وه ر نه گیرێ که گله له کاروباری چۆنیه تی هوکمی ئەو رۆژه وه ئەکا. له رووی روخساریشه وه که سهیر ئەکه یه ی بێجگه له شێوه ی ئیملا که - که ئیمه ئەوه مان خسته سه ر شێوه ی رێنووسی کوردی ئەم رۆ- ئەو وشه دراوسێیه بێگانانه که ئەو سه ر ده مه به سه ر زاری «منور» انی کورده وه بووه هه ر ئەوانه ن که رێخت و ریزی ئەم دهقه یان دا رشتوو، کوردی نووسینی ئەو سه ر ده مه ئەبوایه وابوایه، چونکه رۆشن بیره کانیان کۆششیان ته نیا بۆ ناوه روک و ری رووناک کرد نه وه بوو بۆ نه ته وه له ریگای باب ته کانیانه وه، هیشتا ئەو ههسته نه جوو لا بوو بۆ پاکسازی و بزاری زمانی کوردی. شێوه ی ئەو رۆژه، چ له لایه ن رێنووس و چ له لایه ن رێخته وه هه ر له سه ر شێوه ی نووسینی زمانی دراوسێکانی کورده وه بووه. ئەبێ ئەوهش بزانی که بزاری زمانیک گه لی ساڵ و چه ند به ریه کی ئەوی تا به ته وای پاک ئەکرێته وه، به تایبه تی بۆ نه ته وه یه کی وهکوو کورد که هه ر رۆژ له بهر دهستی یه کیکا بووه!.

رۆژنامه ی «بانگ کوردستان» له ژێر ئەم ناوه و به م تابلۆیه له ژماره «١٠» ی ساڵی یه که مهیدا که بهر رۆژی یه کشه نبه ی ٢٣ صفری ١٣٤١ ی هجری و ١٥ ی کانوونی یه که می ١٩٢٢ ی میلادی ئەکه وت، چه ند فه رمانیکی هوکمداری بلاو کرد بووه وه، له گه ل هه ندی دهنگ و باسی ناوه و دا. بۆ وێنه ی ئەو جو ره پهخشانه ئیمه ئەیان خه ی نه وه بهرچاو بۆ پاشه رۆژی میژوو.

صورت ادارهء علیهء حضرت حکمداری

عدد-١

١٨ سه فەر الخهیر ١٣٤١ - ٩ تشرینی ئەوهل ١٩٢٢.

له مهمله که تی سلیمانی دا نووسرا، له مهحمود ابن سه عید بۆ کافه ی میلیه تی کورد.

له پاش ته له بی سه عاده ت و مه غفره ت له باره گای ئەحه دییه ت، بۆ ئەم میلیه ته مه زلوومه ی خۆمه ئیعلان ئەکه م، که له بهر به عزێ ئەسباب و عه وازی

سیاسییه وه مودده تیکه له خزمهتی ئەم میلله ته سادقهی کورده دوورو مههجوور مابووم، ئیمپۆ له سایهی خوداو رۆحانییهتی «مصطفی» «صلعم» و هیمهتی ئەجدادو له سایهی نیازو «تفرع» و قووهتی ئەم میلله ته سادقه وه گهیشتمه ئەم رۆژه موقه ددهسه که موهفقا هاتوومه وه له ئیمپۆ وه دهستم کردوه به ته دویر پهروانهی حوکومهت و موحافه زهی مهو جودیهت و ئیستقلالییهتی کوردستان. ئومید و ئارهزوو ئەکهه مه مووتان به یهک غایه و مهسلهک و بێ فاسله سهعی بۆ دهوامی ئەم رۆژه و کۆشش بۆ تهعالی ئەم میلله ته ئەکهه.

کورد وهکوو یهک عائله موتته فقاو موتتهدا له گهڵ مندابوو، تهحکیم و دهوامی ئەم حهقکه سه رتیهیه که دهستمان کهوتوه، لازم و فرسه ته سهعی و غیرهت بکهین. ئەم میلله تم! ئەمین بن که زامنی سه عادهت و موهفقه قیهیهتی ئەقوام ئیتحادو ئیتتفاقه، وه میلله تی که خۆینی رشتبێ بۆ حهققی خۆی، قه تعیا مه حرووم و ئەسیر نابێ، وه قه راری عاله می مه دنیه تیش ئەمهیه که ههر قهومی و ههر عونسوری خۆی به خۆی ئەبێ ئیداره بکات. ئەوه له ن ئیمه که میلله تی کوردین، سانبه ن بۆ ئەم غایهیه قوربانیه کی زۆرمان دا به ئەو شه رته که یهک دڵ و یهک زبان و یهک وجود بێ، به ئیژنی خودا هیچ کهس زه فهرمان پێ نایا، وه منیش تا ناخر قه تره خۆین و مالتی خۆم و ئەولاد و ئەتباعم بۆ سه عاده تی ئیوه سه رف کردبوو، وه تکرار ئەیکهه، هیممهت له ئیوه موهفقه قیهیهت له خودا.

حوکمداری کوردستان

مهحمود

صورت ارادهی علیه حضرت حکمداری

عدد- ۲

۱۹ سه فهر الخیر «۱۳۴۱» - ۱۰ ی تشرینی ئەوهل ۱۹۲۲، له مهمله که تی سلیمانی دا نووسرا.

بۆ تهشکیلاتی حوکمه تی کوردستان نه سب و ته عیین ئەم زاتانه م له قابینهی حکومهت دا مونسایب دیی:

سوپه هسالار... شیخ قادر.

ره ئیسی داخلیه ... شیخ محمد غریب.

ره ئیسی مالیه ... عبدالکریم عه له که.

ره‌ئییسی معارف ... میر لوا مصطفی پاشا.
 ره‌ئییسی شرع و عدل ...
 ره‌ئییسی گومرک ... احمد به‌گی فتاح به‌گ.
 ره‌ئییسی نافعه ... محمد ناغای عبدالرحمن ناغا.
 ره‌ئییسی امنیت‌تی عمومیه ... سید احمدی به‌رزنجی.
 موفه‌تتشی عومومی کوردستان میر لوا صدیق القادری پاشا.
 هه‌رکه‌سه مه‌قام و وه‌زیفه‌ی خۆیم پێ سپاردن ئیراده‌ی ئه‌که‌م ده‌رحال ده‌ست به
 ته‌دویری ماکینه‌ی هوکمه‌ت بکه‌ن. ومن الله التوفیق.
 هوکمداری کوردستان

مه‌حمود

هه‌زه‌راتی موخته‌ره‌مه‌ی به‌گه‌زادانی جاف
 جه‌نابی علی به‌گی محمود پاشا، جه‌نابی کریم به‌گی فتاح به‌گ، جه‌نابی حسین
 به‌گی محمود پاشا، جه‌نابی حامد به‌گی مجید به‌گ، جه‌نابی احمد موختار
 به‌گی عثمان پاشا، جه‌نابی احمد به‌گی محمود پاشا، جه‌نابی حسین به‌گی
 حسن به‌گ، جه‌نابی احمد به‌گی محمد صالح به‌گ، جه‌نابی داود به‌گی محمد
 سعید به‌گ، جه‌نابی محمد به‌گی فتاح به‌گ، جه‌نابی شهاب السلطنه عثمان
 به‌گی عبدالله به‌گی شه‌ره‌به‌یه‌یانی. رۆژی دوو شه‌موی ٩ تشرینی ئه‌وه‌لی
 ١٩٢٢ ته‌شریفیان هاتوه‌ بۆ سوله‌یه‌یانی بۆ زیاره‌تی هه‌زه‌ره‌تی هوکمداری
 کوردستان. وه‌ له‌ مه‌عیه‌یه‌تیانا که‌د خودایانی جاف، له‌ شاتری:

که‌د خودا محمد ئیبراهیم و احمد محمود و هه‌مه‌ تالب سلیمان عه‌لی
 وه‌یس. وه‌ له‌ روغزادی: که‌د خودا صالح کاکه‌ خان و رۆسته‌می هه‌مه‌ی محمود
 و هه‌مه‌ ره‌شید باباجان و فتاحی کامه‌رانی خه‌سه‌ره‌ و هه‌مه‌ علی محمود. له
 ته‌رخانی: هه‌مه‌ حسن و هه‌مه‌ی شاسوار و رۆبیتنه‌ سلیم احمد. له‌ هاروونی:
 علی محمد امین و عبدالکریم حاجی و عبدالحمید محمد امین. له‌ سه‌دانی:
 خه‌سه‌ره‌ مصطفی و که‌د خودا احمد ئه‌له‌به‌جه. له‌ نه‌ورۆلی: علی عزیز. له
 میکائیلی: رۆستم حسن حاجی قادر و عزیزی هه‌مه‌ گه‌روون و میرزای حاجی
 حسین و حسین احمد شاسوار و هه‌مه‌ی فتاحی سمایل و حاجی کاکه‌ وه‌یس
 هاتوون بۆ سوله‌یه‌یانی.»

رۆژنامه‌ی «کوردستان» و «بانگی کوردستان» هەر دووکیان له نیوانی سالانی «۱۹۲۲-۱۹۲۳» ده‌قی ده‌رچوونیان یه‌کی گرتۆته‌وه، به‌تایبه‌تی «بانگی کوردستان» بۆ فه‌رمانه‌ ره‌سمیه‌کان زیاتر زمانی حال‌ی حوکومه‌تی شیخ مه‌حمود بووه. قه‌له‌می هه‌ردووکیان هه‌ر یه‌ک قه‌له‌م بووه، چه‌شه‌ی هه‌ردووکیان هه‌ر یه‌ک چه‌شه‌ بووه له‌به‌ر ئه‌وه بۆ می‌ژووی پاشه‌ رۆژی په‌خشان ئیمه‌ له «بانگی کوردستان» دا هه‌ندیک له فه‌رمانه‌کانی حوکمه‌تی شیخ مه‌حمود و ده‌نگ و باسی ناوه‌دی ئه‌و سه‌رده‌مه‌مان هه‌لبێژارد بۆ ئه‌وه رۆژانی پاشه‌ رۆژ ئاو‌پێک له رۆژانی رابردووی خۆی بداته‌وه و ته‌زوێک به‌سه‌ر ئه‌و کوردانه‌دا بێت که له‌و رۆژانه‌دا ئه‌ژین! ته‌زوێکی به‌ تاسه‌وه!

کورد زۆر ده‌وری به‌خۆیه‌وه دیوه، وه‌ یا زۆر ده‌ور به‌سه‌ر کورد را هاتووه، نووسه‌رانی کۆن و تازه‌ بانگی ئازادی ئه‌ده‌ن، که‌چی داخه‌که‌م ئه‌و بانگه‌ ناچی به‌گوێ که‌سدا، وه‌یا ئه‌چی و له‌ گوێ که‌ی تره‌وه‌ ده‌رئه‌چی! به‌ئێ! زرووف و پێش‌هات شت دروست ئه‌کا به‌لام پێویسته‌ ئه‌و که‌سه‌ش که‌ که‌وتۆته‌ ناو شه‌پۆلی زرووفه‌که‌وه‌ خۆی ئاماده‌ بکا بۆ ئه‌وه‌ که‌ شه‌پۆله‌که‌ راینه‌مالی، به‌لکوو ئه‌بێ که‌لکی لی وه‌رگیری. چه‌رخ و فه‌له‌ک راناوه‌ستی، هه‌ر له‌ خوڵخواردن‌دايه، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی که‌ له‌ناو چه‌رخ و فه‌له‌که‌دايه ئه‌بێ له‌ کاتی به‌رزبوونه‌وه‌که‌یدا ئاگای له‌ نزمیه‌که‌ی هه‌بێ، وه‌ له‌ نزمیه‌که‌شیا ئاگای له‌ به‌رزیه‌که‌ی هه‌بێ! زۆر خانه‌دان له‌ناو چوون، زۆر بێ مایه‌ش بوون به‌خاوه‌ن پایه‌. ئه‌مه‌ شیوه‌ی دنیايه. ته‌نانه‌ت هه‌ر له‌م چه‌رخه‌دا گه‌لی پالنه‌وان هه‌بوون که‌ داوا‌ی حوکمداریی دنیا‌یان ئه‌کردو به‌لکوو رۆژ له‌ ولاته‌کانی ئه‌وانا ئاوا نه‌ده‌بوو، که‌چی ئێسته‌ ئه‌وانه‌ نه‌مان و ده‌سته حوکمداریکی تر هاته‌ پێشه‌وه‌!

که‌لک له‌ می‌ژوودا ده‌رس وه‌رگرته‌. نمونه‌ په‌خشانه‌کانی ئیمه‌ هه‌ر یه‌که‌ ده‌رسی‌کمان ئه‌دات، ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌رسه‌ نه‌خه‌ینه‌ قوولایی دلمان‌وه‌ مه‌عنای وایه‌ وه‌خته‌که‌مان به‌ هیچه‌ ئه‌روا وه‌کوو ئه‌و تاشه‌ به‌رده‌مان لی دێ که‌ باران هه‌ر ئه‌دا به‌ سه‌ریاو کاریکی تی ناکا! له‌گه‌ڵ ئه‌مانه‌شا پاشه‌روژی ئیمه‌ ئه‌بێ ناوچه‌ی حوکمداری شیخ مه‌حمود له‌ سوله‌یانی‌دا به‌شتیکی ره‌سمی بناسیت.

«ژیانه‌وه» رۆژنامه‌یه‌کی هه‌فته‌یی حوکومه‌تی بوو، له «۱۹۲۵» له‌ سوله‌یانی ده‌رئه‌چوو، به‌ناوی «کوردیک» له‌ ژێر ناوی «بۆ منوران و شبانی کورد - ئه‌وانه‌ی له‌ به‌غدان» له‌ ژماره‌

«١٣» ی سالی یه که میدا، که بهر رۆژی دووشهنبه ی ٢٦ ی کانونی دووه می سالی ١٩٢٥ که وتبوو ئەم په خشانه ی خواره وە ی بلای کردبووه:

«هاوارێک له به عدادوه بۆ مونه وهران و شوبانی کورد - ئەوانه ی له به عدادان-

هه ر چهند لێکی ئەدهمه وه و بیر ئەکه مه وه نازانم چۆن رووم بێ قسه بکه م و ناوی «منور و شوبانی کورد» بێنم! چونکه له عومری خۆم هیشتا ئیشیکێ باش و ته شه بیوسیکی خێرم لێ نه دیون و ئیتر که سیش هیوای پێیان نه ماوه!. جا مونه وهر و شه بابێ که میلله ت ئیعمادو ئەمه لی پێ نه مینێ بۆچی چاکه و ئیتر چی ئەکا؟! نه ختی بیر بکه نه وه ته ماشای میله لی ئەترافتان وه مونه وهره کانپان بکه ن، ئیتر به زه ویتان به عومری خۆتان و ئیستقبالی میلله تتان بێته وه.

هیچ نه بێ هه ر تۆزێ عیبه رت وه رگرن له هاوولا تیه کانی خۆیان. ئەوه مونه وهران و شوبانی شیمالی بزانی چیان کرد و چی ئەکه ن؟! هه وه ل که سی که بناغه ی حورپیه ت و مه شرو و تیه تی دانا و عه له می ئیسلامی له زولم و ئیستبداد رزگار کرد له زه مانێ پێشوودا کوردیکێ شیمالی بوو، هه وه ل فیکرێ که له کوردا هه لکه وت بۆ ئیتحادو کۆمه ل به ستن له کوردی شمالیدا بوو. هه وه ل شه رێ که بۆ میلله ت کراو له وێ دا هه زار نه وجوانی به کوشتن داو کردی به قوربانی کورد، کوردی شیمالی بوون کردیان. هه وه ل ئەسه رێ که به کوردی چاپکراو زمانی میلله تی پێی زیندوو کرایه وه ئەسه ری کوردی شیمالی بوو. هه وه ل چاپخانه یه ک که کرایه وه کوردی پێی بلای کرایه وه کوردی شیمالی بوو کردیان.

کوا! ئێوه چیتان کردو خه ریکێ چین؟! هه ر یه که ساحبی مه وقع و روتیه ن، هه ر یه که تان مالکی ده ست و بازووی خۆتان و قیسمه ن پاره سازو ده ولتیه مند، کوانی له رتی ئەم میلله ته هه ژارو مه زلوومه دا چیتان کردو چه ندتان سه رف کرد؟! به هه مووتان ناتوانن چاپێک جه لب بکه ن، غه زه ته یه ک، وه یا مه جموعه یه کی هه فته یی پێی ده ربێتن. که ئەوه ئەکه ن، که غه زه ته و کتیبی کوردی ده ر ئەکه ن و نه شری ئەکه ن و که مانگی خۆتان له رتی میلله ته که تانا هیلاک و ماندوو ئەکه ن ئیتر چی ئەکه ن و چۆن ئەفه رموون «کورد» ین؟! له سه ر قه نه فه دانیشن و سه یری کتیب بکه ن و عومر رابوێرن، به کوردی هه ناسه سارد و بێ زانست چی؟! بزانی ئێوه که ٣٠ - ٤٠ گه وره ی کوردن له به عداد بۆچی دانیشتون و هیچ ناکه ن بۆ ئەم میلله ته دوکه وتووه و

کۆیره؟!.

باو و باپیرتان ئیوهی بۆ شه خسی خۆتان و بۆ حیات رابواردن نه هیناوه ته
سه ر دنیاو ئهم و ده نهی بۆ وه حشیه کان به جی نه هیشتوه. کوانی چیتان بۆ ئهم
میلله ته کرد چیتان کرد بۆ ئهم و ده نه؟! کهی حسی حجابان بی که له بهر
چاومان هه ننێ میلله ت که دوتنی وه کوو ئیمه و له ئیمه دواکه و تووتر ئیمه
سه رکه وتن وتی گه یشتوه کانیا رۆح و مالیان سه رف و فیدا ئه کهن بۆ
میلله ته که یان! کهی حسی حجابان بی هه ر له جزیره و بۆتانه وه تا هه ورامان
خاکیکی زل و پر فه یز، غه زه ته یه کی کوردی تیا نییه، دوو کتیبی کوردی نییه
و جه معیه تیکی تیا نییه و ئاسارو ئینسانیه تی نییه و نییه!.

عه یب و شوهره بی نییه عاسمه ی عیراق پر له مونه ووه رو شبابی کورد
که چی هیشتا یه کتری ناسن و هه ز به یه کتری نا کهن و نابن به یه ک و دوو
که سیان له قوژبنیکا دانانیشن موباحه سه یه ک بکهن ده رقه ق به حیات
و ئیستقبالی میلله ت و وه نه که یان؟! ئیتر تا که ی؟! تا که ی ئهم باری
حجابه هه لئه گرن و تاکه ی نابزوون نایه وه بهر خۆتان و تۆزی غیره ت
ناکیشن؟! کوا جه معیه تان؟! کوا رۆژنامه تان؟! کوا ئیتحادتان و کوا کتیبان
و خزمه تان، کوا... کوا؟! که رکوک نان له خۆیان ئه برن و پاره کۆ ئه که نه وه بۆ
ده ره ده رکهانی خارجی که بیته وه! ئیوه! ئه ی تی گه یشتوانی کورد چیتان کرد
و چی ئه کهن؟! حقووق و شه ره فی میلله ت و زمانتان سبه عینه یی کین
ئه یپاریزی؟!.

ئه ی مونه ووه ران و شوبانی کورد! ئیتر حسی مه رحه ت و جه مییه تی
میللیتان بیته جۆش و به زه ویتان به م حاله په شیوه مانا بیته وه. وه کوو
ئه فه رموون «کوردین» شتیک بکهن و له قسه دا ئه مه مه هیلنه وه، وقارو
شه ره فی میللیتان موحافه زه بکهن، ناوتان ره ش وکویر مه که نه وه، له جیاتی
وه خت رابواردن، به کۆمه لی ئیشیک بکهن و تیکۆشن ئه گینا رائه بوورین و
حه قی ژیانیشمان نامینێ! تۆخوا بو شه ره فی میلله تان شین نییه: که ئه مرۆ
له دنیا دا هه ر ئیوه ئه ی ئه ولادی ئه ییوب! جه معیه تییک، غه زه ته یه ک،
ئه سه ریکتان نه بی و گالته تان بی بکهن؟! تۆخوا! عه یب و عار نییه
مونه ووه ریکی کورد ده س بداته غه زه ته ده ره یان له سه ر دوو هه زار روپییه
«دیپۆزیتۆ» دایینی و ئیشه که ی سه ر نه گری؟! و که چی به غداد پر بی له
ده وڵه مه ندو پاره داری کورد و له ئاخیشا ئه و مونه ووه ره به مه ئموورییه تیکه وه
دانیشی و هیچ نه کا! له مه زیاتر گوناھی ته ئریخی، له مه زیاتر تاوان؟! ئیتر

به سیه تی. ئۆبالی ئەم میلله ته به گەردنی ئیوه ئه بێ، خزمه تی میللیه و
وه ته نییه به قسه کردن نابێ. کوا ئیتحادتان؟ کوا غه زه ته تان و کوا خزمه تان؟
ئهمانه مان له ئیوه ئه و ئی تهی تیگه یشتوانی میلله ت!

کوردیک

روژانی ئه و روژهی سوله یانی و هه موو شوینه کانی تر وه کوو ئیمپرو نه بوو که پیاو نانی
به یانی بخواو بو نیوه روژه له به غدا بێ، هاتوچو زور که م بوو، هه موو که س پێ نه ئه کرا به
ئاسانی ئەم لاو ئه ولا بکا، چونکه ترمییل و شته که م بوو. له و سه رده مه دا چه ند که س له
کورده کان به ناوی بازرگانی و کاربه ده ستی و نوینه ربیه وه له به غدا جیگیر بوو بوون. به غدا
پایته خت بوو، له هه موو ده وریکا ئه و شتانه که له پایته ختا هه یه له شوینه کانی تر وا به
ئاسانی نین.

کوردایه تی له ولاتی سوله یانی دهنگی ئەدایه وه، له لایه ن کوردی خاوه ن په خشانه وه
بانگه وازیکی ده رچوو بو ئه و کوردانه که له به غدا دانیشستوون، له بهر ئه وه که ئه وان له
جیگای حوکم و له بنکه ی بازرگانی دان ئه بێ زیاتر کوشش بکه ن بۆجی به جی کردنی ئه و
شتانه که هۆی پیشکه وتنی کورده که ن. خاوه نی په خشان به ره خنه گرتن و به تانوت لێ
دان دبی به ویزه ی ئه و کوردانه دا که له به غدان و پێیان ئه لێ: بۆچ ئه بێ هه ر له خه می
خوتانا بن و خه میکی ئەم نه ته وه یه تان له به را نه بێ؟! ئیوه هه ر بو خوتان نین، به لکوو بو
نه ته وه که شن، هه ندی له ئیوه نوینه رانی ئەم قه ومه ن؛ ئه وی خاوه ن زمانه، ئه وی خاوه ن
قه له مه، ئه وی خاوه ن سامانه هه ر یه که به ئەندازه ی خو ی ئه بێ به شداری بکا له
هه لسو وړاندنی کاروباری کورده دا.

ناوه روکی ئەم په خشانه بلێسه یه کی کوردایه تییه. هه ر چه نده رووی کردۆته ده سته یه کی
تایبه تی به لام ئامۆژگارییه که بو هه موو ئه و کوردانه ش که له ده ره وه ی به غدا، وه ته نانه ت بو
کورده دانیشسته کانی ولاتی کورده واریش. دیمه ن و روخساری ده قه که ئه و کورده ییه
ئه گیڕیته وه که له و سه رده مه دا به سه ر زمانی خوینده واره کانه وه بووه؛ ئه و ده سته
خوینده واران ه که سه ره تای خوینده وارییان فارسی و ئه فسه رانی تورکی و پاشان عه ره بی-
ش ها ته ناوه وه، به ریک خستنی رسته ی تیکلاو له م زمانانه و ئاویته کردنیان له ناو زمان
کورده دا په خشانیکی دروست کردوه، مه به ست ئه وه بووه که خوینده واران ی ئه و سه رده مه
له مه به سته که بگه ن و تیش گه یشتوون.

ئاخاوتن و نووسين له ههـموو رۆژتيكا بۆ ئهـوهـيه ئهـو دانيسـتوانهـو ئهـو گوـيـگرانه له ناوهـروـكي ئهـو شـتهـ بـگهـن، ئهـگهـر تـيـي نهـگهـن كهـلـكيـك له نووسين و ئاخاوتنهـكهـدا نابـي بۆ گوـيـگران. ههـر لهـبهـر ئهـم مهـبهـستهـيه بۆـيه عـالـهـم هاوار ئهـكا ئهـلـي: ههـر نهـتهـوهـيهـك ئهـبي به زمانی خۆی بخوینێ و بنووسیت، ئینجا ئهـم خویندن و نووسینهـش وردهـوردهـ بژار ئهـكری و لهـ بـيژنگ ئهـدری ههـتا لهـ ئهـنـجـا ئهـگاته زمانیـکی پهـتی ئهـو زمانهـ.

ئهـم پهـخـشـانهـ مـیژووی نووسين و ئاخاوتنی ئهـو سهـردهـمهـمان بۆ ئهـگـيـرـيـتهـوه لهـگهـل ههـستی جوولانهـوهـی نهـتهـوايهـتیهـكا كه له ناوهـروـكي پهـخـشـانهـكهـوه دهـر ئهـكهـوی.

زمانی پهـخـشـانی کوردی لهـ ماوهـی سالانی دواي «١٩٢٠» بهـ ئ ناوچهـو بهـ پـيـي شـيـوهـی ناوچهـ ديمهـنيکی تری وهـرگـرتـوهـ. ئهـمهـش دهـولهـمهـنديهـكهـ بۆ بلاوی و بلاوبونهـوهـی زمانهـكهـ. بهـ وینه له سالانی «١٩٢٥» تا «١٩٣٢» گوڤاری «زاری کرمانجی» لهـ روانـدز دهـرچـوهـ، زمانی ئهـم گوڤاره له بارهـی شـيـوهـی ناوچهـوه جیاوازيهـکی كهـمی ههـبووه له شـيـوهـی مهـرکهـزی حوكمی بابان. بۆ وینه دهـقه پهـخـشـانیکی ئهـو سهـردهـمه ئهـخهـينه بهـر چاوهـ كه له ژماره «١٠» ی «٣» ی تهـمووزی سالی «١٩٢٧» چیرۆکیـك ئهـگـيـرـيـتهـوه ئهـلـي:

«دهـلـيـن پـياوـيـکی جووت بهـندهـی وریای تیـگهـیـشتـوو رۆژتيکی پـيـنج ههـرمی گولای كه دهـستـچـینی خۆی بوو له داری كردهـوهـو بردنیهـوه مالى، چوار كۆری ههـبوو، لهـو ههـرمـيـيانه ههـر يهـكهـی يکيکی دانێ و يکيکيشی دا به ژندهـی كه دايکی مندالهـكان بوو. كه پـي دابهـ شـكـردن گهـراوه سهـر جووت و ئاوـدـيـری خۆی، ههـتا ئیـوارێ بهـ کارو کاسبی خۆی خهـريـك بوو بانگی شـيـوان چـوهـوه مالى، مندالهـكاني له خۆ خـيـ كردهـوه لـيـي پـرسـين چـتان له دانه ههـرمی خۆتان كردهـ؟»

يکيکیان له پيش ههـموواندا وتی: بابـه گـيان گوشتـهـكهـيم خوارد و دهـنـكهـكانيشم له ناو باغچهـی خۆماندا چهـقاندن و ئاویشم دان تا زوو شين بن و بینه داری گهـوره ههـتا ههـرمـيـيان بيـتن ههـم ليـيان بخۆم وهـم ليـيان بفروشم بهـلـكوو پـي دهـولهـمهـند بـم. باوکی وتی: ئافهـرين رۆله، چاکت كرد، ئهـتـو دهـبيهـ باغهـوان و جووت بهـندهـيهـکی باش و ئازا.

دوهـمهـينـيان وتی: بابـه ههـرمی كهـی خۆم خوارد دهـنـكهـكانيشم فری دان و لهـبهـشهـكهـی دايکيشم نيوتـيـكم بهـ زۆر ليـي ئهـستـاندو خواردم. باوکی گوئی: ئهـتـو بهـخـيل و رهـزـيل و بهـ تهـماعی، بيـتـجـگه له زوڵم چی دی ناکهـی، حقوقي

خەلک لە عەردی دەددی، مادام تەجاووزی حقوقی دایکی خۆت کرد هیچ
هەویام پێت نییە!.

لە کوڕی سیپەمینی پرسی، ئەویش گوتی: دهنکهکانی که براهەم فری دابوو
هەلەم گرتەوه و خواردم و هەرمی کە ی خۆم لە بازارێ بە دراو «پارە» یک فرۆت
و لەو دراوەشدا بە چەند سیوێکی سوورو جوانی گوندی خۆمان کە پیاویک
بە دەستیەوه گرتبوو بۆ فرۆتنی. باوکی گوتی: ئەمە ی کە تۆ کردووتە کاری
تجارانە و فێری کرین و فرۆشتن دەبی، بەلەن دەترسم کە گەورە بووی تووشی
نەخۆشی و دەردی بەخیلی و تەماع بی، چونکە عادەتە پیاو هەتا دەولەمەندو
بە دراو و مالت بێ هێندە لە چەرو پێستەر دەپێت! ئەگەر هەر لەسەر ئەم
دەستوورە بێت زۆر باشە.

کۆرەکە ی چوارەمین هەر کە باوکی لێی پرسی وتی: کۆرەکە ی دراوسێمان
نەخۆش بوو، چونکۆ دەستەبرام بوو چۆمە کنی، کە دیتەم کەوتبوو هەرمی
کە ی خۆم دایە تا بیخوا بەلکۆ پێ چا پێتەوه، ئەویش لێ وەرە گرتەم، هندی
لەبەر پارامەوه وەری نەگرت و نەیهو یست، منیش لەسەر سەرینە کە ییمدا دانا
کە نەبادا لە من شەرم دەکا بۆیە وەری ناگرت، کە لە لای دەرکەوتم ئیشتیای
بزووت و خواردی بە ئەمری خودا چاک دەپێتەوه. کە لە دوا ی دوو سەعاتان
سەرم داوه دیتەم هاتبوه و سەرەخۆ و گوتی بە هەرمیکە ی تۆ چابوومەوه. باوکی
گوتی: ئافەرین لە وجدان و پیاو دەتیت، تۆ لە براکانت چاتری، چونکۆ لەگەڵ
لێ قەوماو و دەست تەنگان پیاو دەتیت کردووه، کە سیکی حەز لە ژبان و سەر
بەلندی بکا دەبێ بۆ قازانجی دۆستان بکۆشی و لە زاری خۆی بگرتەوه بە لێ
قەوماو و هەمسایە و کەس و کاری بدات.

چاکی گوت ئەم پیاو ی کە بە بەرو میو ی دار لە مندا لانی خۆی گەشت.

شێو ی ئەم دەقە - کە ئیمە زیاتر مەبەستمانە - جۆرە وشە و گوزارشتێک دەست نیشان
ئەکا کە جیاوازیەکی کەمی لێ پەیدا ئەبێ لەگەڵ ئەو شێو دا کە ئەو سەردەمانە زمانی
رۆژنامە بوو. دوو ئەمین چیرۆکی ئامۆزگاری و پەند تەوانیویە لەناو پەخشانیکی
چا کراودا جیگای خۆی بکاتەوه، ئەم جۆرە چیرۆک و قسانە تا ئەو رۆژانە هەر بە سەر
زارەوه بوون، رۆژگار هینایە پێشەوه کە لە زارەوه بکەوێتە سەر کاغەزو لە سەر کاغەزهوه
بکەوێتە سەر لاپەرە ی چاپ، ئەمە کردیە کاری کە ئازۆخە یەکی پەخشانی کوردی بە
دەقیکی ریک و پیک بپێتەوه بۆ پاشەرۆژ. سیپەم ئەم پەخشانی سووراو سوور دیارە کە
زمانەکە ی سادەیه و بەچە جۆر بیستراوه هەر بەو جۆرە هیلراوه تەوه، خۆتە واریک و

نەخوئىندەوارىك لە گىپرانەو دەكەيا نەيانتوانىيوە لە دەقەكەى لا بدەن، بەلکەو خوئىندەوارەكە شوئىن پى نەخوئىندەوارەكەى ھەلگرتووە بۆ گىپرانەو دەكەى.

حسین حوزنى موکریانى خوئىندەوار بوو، بەلام لە گىپرانەو و چاپکردنى ئەم چیرۆکەدا خۆى بە تەواوى بردۆتە پىستى ئەو نەخوئىندەوارەو کە ئەم چیرۆکەى بۆ گىپراوەتەو، نەھاتووە وەکوو خوئىندەوارانى ئەو سەردەمە چیرۆکەکە پر بکا لە وشەى بىگانەو روخسارى جەوھەرەكەى بگۆرێ. وەکوو مەزەقەى دەستپاک دەقە خاوەنەكەى پاراستوو؛ ئەو دەقە کە لە ناوچەى رواندزو لاجان باوى ھەبوو ھەبە، چونکە دەقەكە رابەرێک بوو بۆ ئەو کە شىوہى ئاخواتنى ئەو ناوچانە ئەو جۆرەبە کە ئەم دەقەى لىي دروستبوو، لە پال ئەمەو ئەو نامۆژگارەش ئەکا کە پیاو وەنەبى ھەر بۆ خواردن و نووسن ھاتبىتە ناوہو، ئەگەر وابى لەگەڵ گياندارانى تر دا ھىچ جياوازیەكى نىبە. ئىمەش دەقەكەمان بەبى دەستکاری لە وشەو گوزارەيا خستە بەر چاو، تەنیا شىوہى ئىملاکەيمان دەست لى داو خستمانە سەر شىوہى ئىمەر. ئەبى ئەوہش بزانی کە مەبەست لەم کتیبەكەدا رىختى دەقى پەخشانى کوردیپە نەوہک جۆرى ئىملاو نووسىنى!...

نموونەيەك لە دەقى پەخشانى نىوانى سالانى «١٩٣٠-١٩٤٠»

«يادگارى لاوان» کە لە سالى «١٩٣٣» لە لایەن ھەندى لە گەنجە کوردەکانى ئەو سەردەمە لە بەغدا دەر ئەچوو. لەژێر ناوى «شاعەرەکامان» و تارىكى دوورو درىژى بلاو کردۆتەوہ. بۆ نموونەى دەقى پەخشانى ئەو رۆژە ئىمە پارچەيەك لەوہ ئەخەينە بەرچاو:

.....»

وہرە شعرىكى دلدارى شاعەرەکامان بخوئىنەرەو-کە ئەمە بەشى ھەرە زۆرى خەرمانى شعریانە-. ئەگەر شىوہى ژنىکت ھاتە يادەو، پىم بلنى چ ژنىکە؛ چىنى، ھىندى، ئەفغانىپە؟. نازانم ھەرچى بىي، ژنىكى کورد نىبە! بەلنى! ناھەقىان نىپە، ژنى کوردیان نەديوہ؛ نەيانديوہ «بەھى» مەر بدۆشى، «شېرىن» مەشکە بژەنى، «گولتان» بە شەدەى لاریوہ گۆزە لە سەرشان لەکانى بىتەوہ، «رەعنا» گولەوچنى بکا، «نازدار» شل و مل لەرئى رەز بگەریتەوہ! نەيانديوہ، با بەس تەفرەى خۆمان بەدەين، با راست بروئىن ئەگەرچى بۆ خوشمان خراپ بى، با ئاو لە دنگا نەکوئىن، پى بە جەرگى خۆماندا بنىن و بلىن: شاعەرەکامان دزن، لاساى کەرەوہن! دزن بەلام توئىکل ئەدزن و ناوہرۆک بەر

ئەدەن! لاسایی کەرەدەن بەلام رییان لی ون ئەبی، دۆش دائەمییەن!

شاعران ئاویئەنی ژیاانی کۆمەلەن، پیتشەویانن لە ژیااندا، بەلام ئەمانەنی ئیمە
ئاویکی لیتلن، تاماریی بێگانەیان تیا دیارە، قوروون لە دوویانەو ئەوون، لە
عەسری بیست هەمی شارستانیەتیدا لاسایی شاعرانی فارسی هەوت هەشت
عەسر لەمەوبەر ئەکەنەو! نازانین ئەوان شاعری زەمانیک و زەمانیک و ئەمان
شاعری زەمانیک و زەمانیک ترن. بەلێ! باشە لاسایی «سەدی» و
«حافظ»ی شیرازی بکەنەو بەلام داخەکەم نایانگەن، ئەوان سوارن و ئەمان
پیادە!

لەبابەت و پتەگرتنی ژیاانەو ئەتوانم بلیم کە گۆرانی بێژە نەخویندەوارەکانان
گەلێ لە شاعەر بەناو بانگە «بەلاغەت ئارا» کان لە پیتشتەن. بەلێ! ئەو
لادییە «کۆلەنجەرێ» و «خالەی رییوار» و... داناو گەلێ لە پیتشتە
لای من لەو شاعری کە ئەلێ:

«ئەنی جیلوودەری حوسنی جلەوکەش بە تەماشایا»

«سەر روشتی دین بی مەدەدی تۆ نییە حاشا»

وہ یا ئەلێ:

«بە مەحزی تەجرەبە جانا ئەگەر دەستم بە باخەلتا»

«لە بندا بیسەر قوریان ئەگەر نەبیو یەدی بەیزا»

چونکە ئەویان سەیری دەور و پشتی خۆی کردووە، روانیوە تە دلی خۆی،
چی بێنیی بە چەند واتەیک سادە ریکی خستوو بە ئەرک و ئازار، بەلام
ئەمانیتەر ویستووینە دیوانەکیان چ قافیەیکە کەم نەبی، ویستووینە بوتی
دروست بکەن بۆ بوتەهرستان تاکوو نرخی هەموو بوتیکی پیتی بشکێن بە
نەفامی، ویستووینە واتە ریز بکەن کەسێ تێ نەگات! شعر بلین مەعنای لە
سکی خۆیاندا بپیتیتەو!

وەرە پیتشەو بە چەند شعری بخویننەو، چاو لەوێش بپۆشە کە شعرەکانیان
بێگانە لە ئیمە زیاتر بەشی پیتوویە، چونکە واتەنی ئەوانی لە ئیمە زۆرتر تیا
وشتووینی ئیمە زیاتر لە هی ئەوان ئەچی. بەلێ! ئەو رۆژە ئەم چەشنە شعرە
باوی بوو، لە دواي ئەوێ لە قامووسا مەعنای هەموو واتە بێگانەکان
دەرئەهینی - ئەگەر زمانی بێگانەت زانی، خۆ ئەگەر نەشتزانی وا هیچ! -
پیم بلی لە دواي تێ گەشتن چی تێ گەشتن؟ هیچ! بەلێ! لە هیچ هەر
هیچ تێ ئەگەیت. ئینجا پیم بلی لەو دەورەش - دا وەک بەکار هێنانی واتە

بیگانه باوی بووه وتنی شعری بی مهعناش باوی بووه!..:

«بووکه به بارانهیه که رازینراوه ته وه»

«گیانی نییه مردووه!».

جاری ئه وه هیچ که له شعره کائماندا لیکدانه وه مست ناکه وی، نه گهر بشین
لیکدانه وه یه کی مهنتقی نییه، زۆرتر له هی مندالیککی ساوا ئه چن که گوی
ناداته خه می رابواردن و ئازارو ئه رکی ژیان و مردن. لیکدانه وه یه که هیچی
به سهر هیچه وه نییه، له شارراوانی ژین و مهرگ و گیان و مان چ نه تینه کمان بۆ
ده رناخن... به پیچه وانه ی ئه مه پیتیست بوو شعری شاعرانی کیتو که ژ و چیاو
نه وای گولشن و گولزارو که و ره بووانی ناو ده ردو خه فته پ پوایه له بییری
فله سه فی بهرز بهرز.

به لێ! ئه گهر راست پوایه که به ده به ختی دهستیکی زۆری هه یه له
هه لگیرساندنی بلتیه سی زیره کیدا، وه لافاوی فرمی سک بهری لیکدانه وه
به ره لا ئه کا. پیتیست بوو شاعره کائمان «باسی ئاسمانی ژیان، ههنگی شیرین
مژی گولان و ده ر خه ری رازی دلان بوونایه!» . به لێ! ئه وانه ی و وتم راسته و
شاعره کانی شمان رهنگه ژهنگی کۆبی بهریان بدا ئه گهر خۆیان بخه نه بۆته ی
ژیانه وه، جله و بۆ ئه سپی لیکدانه وه بیان شل بکه ن، ده ست له کلکی سیمورخ و
گویتسوانه ی شاری جابولقا بکه نه وه!».

ئه مه نمونه ی دهقی پهخشانی که که له نیوانی سالانی «۱۹۳۰-۱۹۳۳» دا نووسراوه و
وتراوه، بیرو رای به شی له خۆینده وارانانی ئه و وهخته له سهر ئه وه بووه که ده ست گیر که ن
له یه قه ی ئه و هۆنه رانه که به ره هه مه کانیان له سهر شیوه ی کۆن رویشته وه ئه روا. جاری
دهقه که ئه وه مان بۆ ده ر ئه خا که شیوه ی ئه ده بی بۆ جۆری گوزارشت دانه وه دهستی به سهر و
پۆته لاکی خۆیا هی ناوه و به پوختی توانیویه گوزارشت له مهعانی بداته وه. ئه مه جا ئه و
ههسته دروست بووه که دیمه ن په رستی ولات به بایه ختره له ئالان به بالای خه یالانی
خه یالیه وه، وه سپی گۆشه یه کی سه رچاوه گه لێ به تینتره له وه سپی چاویکی کال و
ئه گریجه یه کی شه قل کراو. راسته هه ر زه مانیک زمانیکی هه یه، هه ر داستانیک
کاره ساتیکی هه یه، هه ر په یکه ریک دیمه نیکی هه یه، پیاو ئه بی له گه ل ره و ره وه ی میژو و دا
پروا شان به شانی سستی و تیژی ئه و میژو وه بچی به رتیه. ئه و وتاره له و رۆژده ههستی
به وه کردووه و ته قیوه ته وه. وتاره که دانه وه ی ئاوتیه ی دلی دهسته یه که که ئه و دهسته یه
دیسان ئاوتیه ن بۆ به شیکی زیاد له نه ته وه که. ئه و دهسته یه - که خاوه ن وتار په کی که

لهوان- له ناو تارمایی رۆژتیکا ژباون که گۆرانیکی فیکری و سیاسی له ناو نهتهوهکانا به گۆر پهیدا بووه، دنیا له دیوجامهیهکی بهرو پشت دارهوه رووی خۆی له روویهکهوه وهرگێپرایه رووهکهی تری. نهتهوهکانی تر وهکوو له باری سیاسیهوه پهردیهکی تریان بۆ خۆیان دروستکرد له باری ئهدهبی-شهوه دیسان پهردیهکی تریان ههر دروستکرد. «یادگاری لاوان» له شویتیکا بوو که گۆرانی ئهوه نهتهوانه تا ئهندازهیهک ئهبینی، ئهمیش وتی ئهبی ئیمهش وا بین؛ وهکوو زماغان ئهپارتیزن ئهبی بیریشمان زاخاو بدهینهوه وژنگی له سهرا بهرین، ئهمهش تهنیا به پاراستنی زمان نابێ، ئهبی بیریشی لهگهڵ مشت و مال بدری. ئهمانه ههموو راستن، بهلام لیڤه دا منیش قسهیهکم ههیه، قسهکهم بۆ رهخنه نییه بهلکوو بۆ دهپرینی راستیهکه. ئهلیتم:

رۆژانی زۆر زوو بیرو باوه له ولاتی رۆژههلاتهوه ئهتهنیهوه بۆ شویتانی تر. ههموو شتیک گهنجیهک و پیرییهکی ههیه، رۆژههلاتهکه به خۆبو بیرو هۆشیهوه رووی کرده پیری و له ناوچهی پیرییهکهدا وهکوو ناوی مەنگ مایهوه، تهنیا دهستهیهکی خاوهن دهسهلاتی کیشوهردار نهتهوهی خۆیان و غهیری نهتهوهی خۆیان ئهچهوساندهوه. له ئهنجامی ئهم گێژاوهدا ولاتی رۆژاوا «کان»ی ئاگرینی بۆ تهقینهوهی شتی نوێ تیدا پهیدا بوو. دیاره ئهمهش ماوهی گهلی چهرخی خایاند، لهو ماوهیهدا کهوتنه چهپاو کردنی کهلهپووری رۆژههلات، پاش ئهوه ورده ورده پزیسکی ئهوه ئاگره کهوته بهرهی رۆژههلاتهوه، ئهمیش لیڤه دا هیدی هیدی کهوته تهنیهوه. سهرهتا ئهوه شویتانه که نزیک بوون بهوان هاتنه سهرا ئهوه که گۆرانیکی بهسهرا بیرو باوهی ئهدهبی و سیاسی خۆیا نا بیتن. دیسان له مانیشهوه بلیسهکه تهنیهوه بۆ ئهوه نهتهوانه که زۆر دووره دهستن له کیهو ئاگرینهکانهوه. دیاره ئهم تهنیهوهیه به هۆی هات و چۆی بهینی دوو دهستهی دوو لهیهکهوه بوو؛ به هۆی خوێندنهوهی کتیب وگۆقارو رۆژنامهی ئهوانهوه بوو. لیڤه دا تاک تاکي نهتهوهیهکی وهکوو کورد تیکالای ئهوه تیکالاییه بوو، ئهوانیش فیکریان پهردیهکی تری به سهرا هاتو وتیان با ئیمهش وریا بیینهوه، دهستیان دا به دامهزراندانی فیکریکی نوێه. بهلام ئهبی ئهوهش بزاین تاکۆن ئهبی نوێ دروست نابیت، به تایبهتی له بیرو باوهرا. ئهبی ئیمه ئهوه بزاین که کهلهپووری به بایهخی ئیمه بهلگه ئهدهبییه کۆنهکامنان، ئهگهر ئهوانه مان به دهستهوه له بهر دهستا نهبی، ئهبی لهولای هیچهوه دهچین!

کهوابو نابێ بکهوینه رهخنهگرتن لهو شاعرو ئهدهبییه پیشینانهمان که له سهدها سال له ژیر ههموو جۆره چهوسانهوهیهکی غهیری خۆیا نا تالونهتهوه! هیچ نهبی ئهوان بهشیکی

زۆرى زمانه كەيان بۆ پاراستوين. بۆرى و شوپىنىكى فیکرى-ش ئەوان كە لەژێر دەواری رهشی بێگانه دا بهژانه وه خهريكی تالوتل بن چۆن ئەكهونه سەر ئەو فیکره كە فیکرى نوێ پێكه وه بن؟! كهوا بوو له چاو لی كهری بهولاوه هیچی تریان بۆ نه ماوه ته وه. له بهر ئەم شتانه نابێ ئیمه ئەوان به وه دابنێین كه ئاویان له دنگ دا کوتاوه.

نمونه یه كی تر له دهقی پهخشانی نیوانی سالانی « ۱۹۳۰ - ۱۹۴۰ » كه خوا لیبی خوشبوو ئەمین زهکی بهگه، بهرگی دووه می كتیبه كهی «كورد و كوردستان» له سالی «۱۹۳۷» چاپكراوه، له لاپهړه ی «۱۵۲» دا ئەلێ:

«سولتان سهلاح ددین و ئەهلی سهلیب.

سولتان سهلاح له دواي ئەمه كه ئیش وکاری سووریه و جزیره ی بریه وه، ئاگری هه سادەت و نفاقی ئومهرای ئەو ناوێ كوژانده وه هه مووی تابعی ئەمرو فه رمانی خۆی كردن، قوه ته بلا وه كه ی ئومهرای موسلمین، كه ئەغلب بۆ شه پ و ده عوای ناو خۆیان سه رف ئەكرا، كۆكرده وه و بۆگه یشتن به و مه قسه ده موباره كه كه ی خۆی كه فه تخی قودس و ده په راندنی ئەهلی سه لیب له فه له ستین بوو توانی به عه مه ل به یینی و ئەم وه حده ته و نفوزی حاكمه ی خۆی به ته واوی ئەمین بوو. ئینجا قه راری به جهادی موقه دده س به رامبه ر به فه رەنگ دا. ته فره قه و نفاقی ئومهرای فه رەنگ له فه له ستین دا بۆ ته تبیقی ئەم قه راره زۆر موساعده بوو، باخه صه له دواي مر دنی مه لك «باددوین» ی چواره م ئیشو کاری حكو مه به ینیك به وه كاله ت به ده س «ریاموند» ی حاكمی «ته رابلوس» وه بوو، له دوا یی دا «سیبیل» ی خوشکی پادشا مر دوه كه شووی كرد به «جوی» ناو ئەمیرێکی فه رەنگ و تاجیشی نایه سه ر سه ری. ئەم «جوی» یه له شكری كرده سه ر «ریاموند» كه له «ته به ریبه» بوو، وه ئەم «ریاموند» هه داوای كۆمه کی له سولتان كرد، به لām سولتان ئاره زووی ئەه كرده كه له پێش ته واو بوونی موده ته ی موعاه ده هه لكو تیتته سه ر فه رەنگ.

ئەم نه قزی عه هده ئەم جاره ش له ته ره ف فه رەنگه وه و به واس ته ی «رینولده» ی ئەمیری «كه رگ» وه كرا، واقعا له «۵۸۲» ه دا، كاروانی كی گه وه ی ئیسلام، له وه قتی كدا كه له نزیک «كه رگ» وه تی په ر ئەبوو، توشی ته عه رۆزی فه رەنگ بوو، وه هه موو مالیان له ده س چوو، پیاو و ئافره تی ئەم كاروانه ش ئەسیركرا. به ریوا یه تیك خوشکی سولتانیش له ناو ئەم ئەسیرانه دا

بوو. «رینولد» بهمهش رازی نه‌بوو، وه به‌عزئی ته‌حقیرات و ته‌عه‌روزاتی به دینی ئیسلامیش کرد. ئەم خه‌به‌ره که گه‌یشته سولتان زۆر سه‌غله‌ت بوو، وه سویندی خوارد ئەگەر «رینولد» بگری ئه‌بی به ده‌س خۆی بیکوژی.

له دواى ئەم وه‌قعه‌یه سولتان ئیعلانی غه‌زای کرد و بۆ موخافه‌زه‌ی هه‌ججایش ئەوی پیتیست بوو کردی و له «قه‌سری سه‌لامه» که له نزیک «بوسرا» یه‌وه بوو ئوردووگاھی دامه‌زراند. زۆری پتی نه‌چوو له شکری «میسر» یشی گه‌یشتی، وه مه‌لک ئەفزه‌لی کوپیشی له جیهه‌ت «عه‌کا» وه شکستیکی باشی به به‌شیتی ئوردووی فهره‌نگ دابوو.

نیهایه‌ت «ریاموند» یش له‌گه‌ڵ فهره‌نگ ئاشت بووه‌وه به‌م ته‌رحه‌ قوه‌ته‌ی فهره‌نگ زۆر بوو.

سولتان سه‌لاحه‌ددین مه‌جلیسی شوورای هه‌ری کۆکرده‌وه و ئەم مه‌جلیسه قه‌راری به شه‌ری فهره‌نگ دا. رۆژی شه‌ممو ١٦ ره‌بیع الاول ٥٨٣هـ، له‌شکری ئیسلام به به‌رده‌میدا رابوواردو رۆژی دوا‌یی له‌دواى نوێی جمعه له‌ خوار «ته‌به‌رییه» وه له‌ چه‌می «ئوردون» په‌ریه‌وه، وه ناردی بۆ که‌شفی له‌شکری دوژمن که له «سه‌خوورییه» بوو، له دوا‌ییدا قوه‌ته‌تیکی به‌رامبه‌ر دوژمن داناو خۆی چوه سه‌ر «ته‌به‌رییه» و زه‌وتی کرد، به‌لام ماڵ و مندالی «ریاموند» خۆیان هاویشته قه‌لاکه‌وه و ته‌له‌بی موعاوه‌نه‌تیان له «مه‌لک جوی» کرد، له‌دواى موزاکه‌ریه‌کی دوور و درێژ فهره‌نگ قه‌راری شه‌ری دا، وه ویستی ریگه‌ی ئاو له سولتان بیری، به‌لام به‌غه‌له‌ت چوو چونکه سولتان ئەم خصوصه‌ی ته‌مین کرد بوو ریگه‌ی ئاو له‌شکری فهره‌نگ پرپیسوو. رۆژی ئه‌وه‌ڵ له‌شکری فهره‌نگ هه‌ولتی بۆ پرینی ریگه‌ی ئاو دا به‌لام موه‌ففه‌ق نه‌بوو، وه له‌و رۆژه گه‌رمایه‌دا خۆیان له‌به‌ر بی ئاو شپ‌رزه‌ بوون و گه‌رانه‌وه ئوردووگاھی خۆیان.

رۆژی دوا‌یی له‌شکری ئیسلام به هه‌لمه‌ته‌تیکی شیرانه‌ روویان کرده له‌شکری فهره‌نگ و ته‌فرو تونایان کردن. له لایه‌که‌وه هه‌مله‌ی ئیسلام و له لایه‌کی تریشه‌وه تاسیری تینویه‌تی فهره‌نگی به ته‌واوی له کار خست و ئەم رۆژی ٢٦ی ره‌بیع الاخری «٥٨٣» یه رۆژی روخانی بناغه‌ی ئەماراتی فهره‌نگی فه‌له‌ستین بوو. مه‌لک جوی ئەمیری که‌رگ برای مه‌لک و به‌عزئی ئومه‌رای تریش له‌گه‌ڵ فهره‌نگیکی زۆر به دیل گیران، داری سه‌لیبی موقه‌دده‌سپیش له ئاو تالانا بوو، وه له‌و رۆژه‌ی که فهره‌نگ هاتبوه ئەم ناوه تا ئەو رۆژه‌ تووشی شکستیکی واگه‌وره و به ته‌سیر نه‌بوو بوو.

«.....»

له نێوانی دوو لاپه‌ره‌ی سالانی « ١٩٣٠-١٩٤٠ » په‌خشانى زمانى كوردى شپوهى سۆران ئاوپى له‌وه دایه‌وه كه‌بیجگه له رۆژنامه‌و گۆڤار ده‌ست بدا به دانانى كتیپیشه‌وه. ئەمێن زه‌كى به‌گ سه‌ربازىكى ئازای ئه‌و مه‌یدانه بوو، میژووی «كورد و كوردستان» ی له‌و سالانه‌دا دانا، ئه‌توانین چاویك به‌خشینین به‌و په‌خشانه‌یدا كه میژووی په‌خشانى ئه‌و سه‌رده‌مه‌یه: روخسارى په‌خشانه‌كه ئه‌وه ده‌ر ئه‌خا كه خاوه‌نه‌كه‌ی بیرو رایه‌كى تایبه‌تى هه‌بووه به‌رانبه‌ر به‌ نووسینی كوردی. هه‌رچه‌نده سه‌ره‌تای ژبان و پێ گه‌یشتنی خاوه‌نى ئەم په‌خشانه له پیاوانى سه‌رده‌مى عوسمانى و پله‌ی زانیارییه‌كه‌ی له ئه‌سته‌موول ته‌واو كردووه و پاشان گه‌راوه‌ته‌وه بۆ عێراق. ئه‌و زمانه‌ی كه له به‌غدای عێراق و حكومه‌تى عێراق-دا له ئارادا بووه زمانى عه‌ره‌بى بووه، تاكه تاكه‌ی وشه‌ی عه‌ره‌بى له ناو زمانى كوردیدا پێشتر به‌هۆی ئیسلامه‌تییه‌وه جیگای خۆی هه‌ر كردۆته‌وه. خاوه‌نى ئەم په‌خشانه خۆی به‌یه‌كێ له به‌رزتر «منور» ه‌ كورده‌كانى ئه‌و سه‌رده‌مه زانیوه، وه راسته واش بوو چونكه فره‌زاناو خاوه‌نى «میژووی كوردو كوردستان» بوو. باوه‌ری ئه‌و له سه‌ر ئه‌وه بوو كه چۆن ئاخاوتن له ناو مونه‌وه‌ره‌كانى كورددا ئه‌بێ و چۆن قسه ئه‌كهن ئه‌بێ نووسینه‌كه‌ش وا بێ، ئه‌وه‌نده هه‌یه جیایی ئەم له‌گه‌ڵ مونه‌وه‌ره‌كانى تردا ئه‌وه بوو كه ئەم به‌ عانقه‌س به‌شوتن كه‌لىماتى عه‌ره‌بیدا نه‌ه‌گه‌را بۆ ئه‌وه عیباره‌تى پێ برازینیته‌وه، به‌لكو ته‌نیا زرنگیی ته‌بیعه‌تى خۆینده‌وارىكى مونه‌وه‌ره‌ بوو كه عیباره‌ته‌كه‌ی دروست ئه‌كرد. ئه‌و ئه‌یوت دوو كه‌سى خۆینده‌وار له‌و رۆژهدا كه دانه‌نیشن چۆن پێكه‌وه قسه ئه‌كهن ئه‌بێ نووسینه‌كه‌ش وابێت. ئه‌و له ریزی ئه‌و ده‌سته مونه‌وه‌ره‌نه‌ی ئه‌و رۆژه نه‌بوو كه یه‌كێك له‌وانه لێیان پرسى:

قوربان هه‌لامه‌ته‌كه‌ت چۆنه؟. وتی:

«نابێ به‌هه‌لامه‌ت ناو بېرێ، ئه‌بێ بووتری زوكام!». زوكامه‌كه‌م كه‌مه‌كێك ته‌خفیف بووه، وه‌لكن وه‌جه‌عى ره‌سم هه‌ر باقییه‌و سه‌یه‌لانى ئه‌نفیشم هه‌ر ده‌وام ئه‌كات!». .

ئەمێن زه‌كى به‌گ له‌وانه نه‌بوو چونكه هه‌ر به‌ سه‌لیقه‌و به‌ بێ خۆ عه‌زیه‌ت دان قسه‌ی ئه‌كردو ئه‌و قسانه‌ی ئه‌خسته رێختی عیباره‌ته‌وه، ئه‌و ئه‌یوت شتى تازه‌كووره نابێ هه‌بێت. ئەمه له‌ باره‌ی خاوه‌ن په‌خشانه‌وه، ئەمجا له‌ بارى په‌خشانه‌كه‌ خۆیه‌وه:

ئەم په‌خشانه میژوویه‌كى تا ئه‌ندازه‌یه‌ك گه‌ت و گوێ نووسینی ئه‌و سه‌رده‌مه‌مان بۆ

ئەگىر پىتەو؛ ئەو ھەمان پىشان ئەدا كە لەو رۆژەدا دوو قوتابخانە ھەبوو؛ يەككى ئەو دەرزی داداوە كە ئەبى بە كوردییەكى پەتە شت بنووسى، ئەبى زمانى كوردی لە ژێر بارى زمانى بێگانە بێتە دەرەو. ئەو پتر ھەر لەسەر ئەو رۆشتوو: كە كوردی شىوێ بابان بە چ جۆر ئاخاوتنى كەردوو بەو جۆرە ئەبى بشنووسى، چونكە ئەو نووسىنە بۆ خوێندەوارەكانە، ئەگەر وانەكا لەوانەيە ئەو خوێندەوارانە ئەگەر وەكوو زمانى قسەكەردنیا نەبى لى تى نەگەن. بە وینە - ھەر بە دەقى ئىملاكەى خۆى - ئەلئى:

«اینجا قرارى به اعلانی جهادی مقدس بهرانبر به فەرەنگدا، تفرقه و نفاقی امرای فەرەنگ له فلسطیندا بو تطبیقی ئەم قراره زور مساعد بو، باخصوص له دواى مردنی ملک (بالدوین) چوارەم ایشوکاری حکومه بینیک به وکالت به دەس (ریاموند)ی حاکمی (طرابلس)دەو بو».

لە راستى دا ئەم عىبارەتە ھەرچەندە پریەتە لە وشەى عەرەبى بەلام ئەو وشانە لەوانە نین كە ئەو رۆژە بە سەر زارى خەلكەو نەبوو بن، ھەر كەسێكى ئەو رۆژە و ئىمرۆژیش ئەو بەخوێنپتەو بەبى گىرو گرتى لى تى ئەگا و ھىچ كۆسپىك نایەتە سەر رىگای بۆ لى تى گەشتنى.

پاش ئەو تىكرا سەراپای پەخشانەكە سووراو سوور پیت ئەلئى ئەو وشە بێگانانە كە وان لەم پەخشانەدا لەبەر ئەو ھەموو كەس لىیان تى ئەگا تازە كوورەنن ھەموو بوون بە مالى كوردو لە ناوڕۆكى زمانەكە دائەنرێن.

ئەمە باوەرێ روخسارى پەخشانەكەيە، جا لە راستى دا ئەم قسەيە راست بى يان نە ئەمە دراسەيەكى تری ئەوئى كە لەم شوێنەدا جىي ناییتەو، چونكە ئەو دراسەيە شتىكى سەرەخۆيە، مەبەستەكەى ئىمە لەم دەقەدا ھەر ئەوێ: كە ئەمە نموونە دەقى پەخشانى ئەو سەردەمەى يەككى لە قوتابخانەكانەو مېژووى رەوێو پەخشانى ئەو رۆژەيە.

نمونه يەك لە دەقى مەلا رەشىد بەگى بابان كە لە پىش سالانى « ١٩٤٠ » و تووێو نووسىوێ:

«.....»

من كە عەبدىكى فەقىرو گوناھكارم بە تەو فىقى خوا دەست ئەكەم بە تەرجمەي «مجمع البحرين». ھەمدو سەنا مەخسوسە بە خواو، سەلات و

«بخاری»، وانه مسال له دوانزهی «محرم الحرام» بحمدالله تهواو بوو. هر چنده هر دوو کتیبه که له سځ «ثواب» ی «فقه» ته رتیب کراون، مهسه له که یان له یهک جوئیسه، هر یهک له مهسه له کی خوځان نه زهری کی مه عقوولی هیه؛ «مسلم» - رحمه الله - له کوللی بابیکا نهو هه دیسانه ی که ربوایه تی کردووه توروکی سنده کانی هه موو کو کردووه نهو مهجا هه دیسه که ی زکر کردووه، کوللی هه دیسی کی له بابی خوځا زکر کردووه، کهم واقع نه بی که هه دیسی کی له دوو بابا زکر کردی.

«بخاری» رحمه الله تعالی - حدیسی کی به مونساه به له ثوابی موته فقه ده زکر کردووه، له هر جیبه که به ته ریقی کی غه یی ته ریقی پی شو نهو هه دیسه ی یا به ته واوی، یا پارچه یی، به موسنده ی، یا به موعه لله قی ئی عاده کردووه، ته رجهمه یه کی مونسب بهو بابیه یو داناه، وانه بی بهو نهو عه ته نه هه دیسی کی له دوو یا سځ «الی» بیست جیگه ده ئی عاده کردووه. به سه به ب نهو وه نه حادیسی بوخاری - که نه مهجا دوو هزار و هه وسه د بی - گه بیوه به نزیکی هه شت هزار، نه حادیسی موسلم گه بیوه به نزیکی پینج هزار. تا پیم کرابی وهک موسلم نه حادیسی بابیکم - با مونسابه ی به گه لی باب بی - هر له یه کی لهو بابانه ما نووسیوه، ئی سنده کانی شم مه جووری بهت حاصل نه بو بی هه مووم «طی» کردووه، ته نه هه حابه ی هه دیسه کهم نووسیوه.

نهو پیاوانه - رحمهم الله تعالی - تا به عیلمی ده قتی موسلم و بوخاری و مه شایخی نهوان، تا به گوره و بچوکیان به ته واوه تی ته حقیقی کی وسوق و حفزو دیانه تیان نه کرابی - که نهو ته حقیقاته یو نه هلی نهو زه مانه له ئی مکان خارجه - نه قلی هه دیسیان لی نه کردووه. ئیمه نهوانه هیچیان ناسین، ئی عتمادی موسلم و بوخاری بهوان یو دای خوځان کافیه، یو ئیمه هر نهو ونده لازمه که بزاین هه دیسی موسلم و بوخاری به. له سه ر علیم وفه زل و وسوق و قووه تی حفزی نهو دوو «نیری اعظم» ه ئی جماعی هه موو نه هلی سوننه ت وجه ماعه ت هیه. نهو دوو کتیبه له دای قورثانی جه لیل نه سه حی کوتوبی ئی سلامیه ن - احسن الله جزاءهما مع سائر المحدثین والمجتهدین والعلماء الناقلین -.

به م ئیختساره هه دیسی هر دوو کتیبه که هاتو ته سه ر سځ هه زارو نو سه دو شه ست و پینج هه دیس. نه گه ر به ته واوه تی «تنقیح» بکری رهنکه گه لی لهو میقداره ش که متر بکا. به نه مری مه لا حوسه یان ناوم ناوه «اقتران النیرین فی

مجمع البحرين». له عومری هفتاو دوو سالیما ئەم باره قورسەم هەلگرت، له هفتاو چوار سالیما -بتوفیق الله تعالی- تەواوم کرد. له کۆکردنەوه یانو نووسینیا لەبەر پیری و دەست له رزین و فوتووری عەقل و زینەن و شعور زۆر زەحمەتەم تیا کێشاوه، رەنگە له تەرجەمەیشیا غەلەت و سەھوم زۆر بێ، ئومیدەم له خەمەتتانا وایە کە غەلەتێ، یا سەھوێکتان بە چاوە کرد زۆرم له سەر و گۆتاک بەدن تا ئیسلامی ئەکەن، مەیشیلن بھەوتی و مەھۆ بیئەوه، له ئەھلی خۆی مەنە مەکەن. ئەمە شتێکە بۆ عەوام و نااشنا بە عەلوومی عەرەبییە کراوه، عەولەما ئیحتیاجیان پێی نییە، ئەوی عەرەبی ئەزانێ ھەر مەتنێ حەدیسە کە ی بنووسی چونکە جامیعی ھەموو موسلم و بوخارییە، حەدیسێکیان لێ تەرک نەکراوه، ئەوان لەبەر موختەسەرەتی ئیستفادە ی لێ ناکەن. ئەوی عەرەبی نازانێ ھەر کوردییە کە ی بنووسی، فەقەت ھەر دوو لا ھەر دوولای بنووسن بێ فائیدە نابێ.

.....«.....»

مەلا رەشیدبەگی بابان خەلکی سولەیمانی و لە بنەمالە ی ئەمارەتی بابان بوو، له سالی ١٩١٢ چۆتە ئەستەموول، له ١٩٤٢ دا ھەر له وی کۆچی دوا یی کردوو و لەویش نێژراوه، حەدیسەکانی موسلم و بوخاری شەرح کردوو بە کوردی. بەرگی یە کە مە کە ی لەسەر حسابی حاجی عبدالقادری جبار و له ژێر چاویتری محمد علی قەرەداغی له سالی ١٩٧٣ له بەغدادا چاپکراوه. مەلا رەشید بەگ دۆستێکی گیانی بە گیانی مەلا حوسەینی پێسکەندی بوو له سولەیمانی. له سەردەمی فەقێتیدا تا دوا ھەناسە ی مەلا رەشید بەگ ئەو دۆستایەتیە ی لەگەڵیا رۆژ بە رۆژ ھەر بتەوتر بوو تەو.

ئەم پەخشانە شیوە ی نووسینی عالمێکی گەورە ی ئاینی-مان پێشان ئەدا کە ماوہ ی سی «٣٠» سال کەوتۆتە ئەستەموول و لەوێو بە کوردی ولاتی سولەیمانی ئەم کە لە پووری ھێشتۆتەو.

جەنگی جیھانی ی یە کەم ھاتە پێشەو، خاوەنی پەخشان له پایتەختی ئیمپراتۆرییەتی عوسمانی دابوو، ئەوہ ی بەرچاوی کەوتبوو کە نەتەوہ کان بۆ زیندوو کردنەوہ ی زمانە کە ی خۆیان و بۆ گەشتن بە سەر بە خۆی خۆیان له جوولانەوہ دان. ئەم ھەستە ئەویشی بە تەواوی ھەژان بۆ ئەوہ ئەویش له رووی زمانەوہ بەشی خۆی تیخواو بەش بەحالی خۆی ئیشیک بکا. ھینای ئەحادیسی موسلم و بوخاری کرد بە کوردی و ھەر جارە بۆ گەلێ شت بە «نامە» پرس ی بە مەلا حوسەین کردوو له سولەیمانی. لەوسەردەمانە دا شتی تر ھەبوو

به كوردی كه له كاروباری ئایینییه وه دوابیت، بهلام ئەم پهخشانی خاوهن پهخشانه شهقلێکی ههیه به تهواوی جیایه لهو ههموو شهقلانه. شێوهیهکی پهتی سولهیمانی هاتوته ناوه؛ كه ئەلێم پهتی، ئەو شێوهیهیه كه ئەو سهردهمانه مونهوهرانی سولهیمانی قسهیان پێ کردوه ئەمه نرخێکی زیاتر كه لهم پهخشانه دا ههبیته: ئەوهیه كه له ولاتیکی دوور له کوردستانه وه به شێوهیهکی پوختی سۆرانی وتراوه. جگه لهمهش خاوهنی ئەم پهخشانه یهکیک بووه لهو کهسانه كه له چارهکه یهکهمی سهدهی بیسته مدا قهلهمی خۆبو بیری خۆی بۆ نووسینی کوردی به ئیملایهکی تایبهتی و خاوهن ئیشاره خستبیتته کار.

لێره دا دوو شت ههیه؛ یهکی بابهتهکه، یهکی روخسارهکه. بابهتهکه رووی کردۆته ئەو فهرمایشانهی پیغه مبهه «د.خ» که وتوونی و موسلم و بوخاری کۆیان کردۆته وه و ئەم مهعنای به کوردی لێی داونه وه. ئەمه به چاو زمانی کوردیییه وه پیشکه وتنیکی به گوره بۆ ئەو سهردهمه. دووهم روخسارهکه. ئەمه ههبووه كه له ولاتی کوردهواری پهخشان، چ به رۆژنامه و چ به گۆڤار لهو سهردهمانه دا نووسراوه بهلام له ولاتیکی دووره دهستی وهکوو ئەسته موول و نهمانی ئیمپراتۆرییه تی عوسمانی لهو وهخته دا، بیر کردنه وه له نووسینی شت به کوردی ئەمه بۆ ئەو سهردهمه ی ئەو لهو شوێنه دا به شتیکی شاکار دائه نری. زمانی رۆشنبیر و رۆژنامه کانی ئەو سهردهمه ی ئەو له ولاتی کوردهواری و به غدادا و نه بهی پهتیر بووبی له زمانه که ی ئەو که هه ر زۆر زۆر دووره دهست بووه له کوردهواری و ته نانه ت لهو کوردانه ش که له زهمانی عوسمانیدا له ئەسته موول مۆلیان به ستبوو. که وابوو ئەم پهخشانه له چه ند روویه که وه دیارییه کی پر مایه یه بۆ سامانی پهخشانی کوردی.

دین بهم لاوه بۆ سالانی « ۱۹۴۰ - ۱۹۵۰ »

ئهمه نمونه دهقی پهخشانیکی سالی « ۱۹۴۰ » ه، که زانای فره زانا «توفیق وههبی» له ژماره « ۲ » ی سالی یه که می گۆڤاری «گه لاوێژ» ی سالی « ۱۹۴۰ » له باره ی بنج و بناوانی زمانی کوردیییه وه نووسیویه و ئەلی:

«کۆچی ئارییه کان:

وا زان ئەکرێ که ئەگه ر بکرایه و بگه راینایه وه بۆ بهرو پشته سه دهی «قه پنی» سی و پینجه مینی پیش میلاد، لهو سالانه دا له نیوه رۆی «جنووی» رووسییه، لهو دهشته پانانه دا که له باکوړی «شمالی» زریه ی قه زوین و کیوی قاف و زریه ی رهش و رۆژاوی ئۆراله کاندان، بزوتنه وه یه کمان ئەدی که ئاسایی «ئییعیادی» نه بوو بۆ خاوه نه کۆچه ریه کانی ئەو تووره یه «بوقعیه». ئەم

بزوتنه وده په بارکردنیکي گشتیې «عمومی» که له لایښ نه تهنه وده په «قهومی» گه وده دهس پې کرا بوو که له سه رده می نه زانراوه ده له ده شتانه دا له باری «وه زعی، حالی» کوچه ریدانه ژبان. نهوا عه شیرته زه بنده کانی «متعدده کانی» نه تهنه وده وده بهو خواسته «قه سده» که جاریکی تر نه گه رینه دواوه، هر یه که به شوی نی تووره بیکه وه که هه موو پیو بستیکي رابواردنی تیدا پې، بهرو نهو ناقارانه «انجها نه» که سازگاریان «موساعدیان» دی بوو، له باری هه لاتندا بلاو نه بوونه وه.

نه تهنه وده په نه تهنه دی ناری بوو که نازانین له کوټوه هاتبونه ئیره، هوی «سه بهی» بارکردنیشیان لیره وه به بری «قه تعی» لمان زانراو نییه، به لام وا گومان نه کړی که وشک بوونه وده له وده و چایه له رووی بی وچانیی هندی وشکه سال و سه رما و سوله ی بهرگه نه گیراو «غیر قابل تحمل»، و له گه له نه مه شدا په رده سندنې مرؤ «نفوس» و گاوه له به چه شنی که ئیر له وده بهشی نه کردین بوو بیتنه هوی نه بلاو بوونه وده. به گومانم که هندی قه و ماوی «حادثاتی» کوته لایته و جه نگیش له مه دا دهستی بوو.

ناریه کان له ده شته گه وده دا ژبانی عه شایریان هه بوو، و دهر نه که وی که نه تهنه که له عه شایریکی زه بنده ی سه ریه خو دروست بوو، و نه تهنه عه شیرتانه که له تووره ی جوی جوی داو، به لام له ته نشت یه که وه رایانه بوارد به سترای یهک ناوچه «مه رکز» نه بووین، و نه شتی که له ناو خویانا هندی جاریش تووشی رقه بهری و دژمنایه تیش بووین. باری کوته لایه تیپان «نه حوالی اجتماعیه یان» زمانیان له هر تووره یه کی سه ریه خو دا بهرو ریکیییک و شیوه یه کی تاییه تی چوه، تووره دراوسیکان له مانده له یه کتر کاریان «تاثیریان» کردووه. به وینه «مثلا» شیوه ی زمان و کوته لایه تیپ دوو عه شیرته تی ته نشت یهک له چاو نه وانیتردا پتر له یهک نه چوون، و ده دوو عه شیرته تی سه ر په له مانده له یهک زورتر دوور که و تونه تهنه.

ناریه کان نه سپ، گا، مه و بزنیان به خیتو نه کرد، سه گی پاسیان هه بوو، نه په به یان هه بوو که ره وده کانیان له کوټکه داریک تاشرابو. زور ژنداری «تعددی زوجات» پیشه یان بوو، بووک فراندنیان لا باو بوو. گه وده مال له مالدا زه بهر به دهستی لی نه پرسراو «حاکم غیر مسؤول» بوو. به که لک هینانی زیر، زیو، ناسن و زهردیان نه زانی، ده زویان نه رست، جلیان نه دروو، و ده کشت و کالیان نه کرد، نه شتی نووسین و خویندنیشیان زانی بی، دینیشیان عیبارته بوو له په رستنی عه ناصری طبیعیه، وده کوو ناسمان، نه ستیره، با ... هتد.

وا دەر ئەکەوئ کە ئاریبەکان کیشوهری ئورووپایان زۆرتەر سازگار دیبوو بۆیه
 تێدا بلاو بوونهوه، لهبەر ئەوهیه کە بەشی گه‌وره‌یان ئەم کیشوهره‌یان په‌سەند
 کردووه‌و دەسیان کردووه، به‌ داگیر کردنی هه‌تا گه‌یشتوونه‌ته‌ زریه‌کانی
 قه‌راغی، به‌شه‌که‌ی تریان له‌ ده‌شته‌کانی نیوه‌رۆی رووسیه‌وه‌ بۆ ئاسیا رێیان
 گرتۆته‌ به‌ر وه‌ هاتوونه‌ته‌ رۆژاوا‌ی ناوه‌راست و رۆژاوا‌ی نزیک‌ی و هه‌تا نیوه‌رۆی
 هندستان داگیران کردووه‌، ئیمه‌ له‌م وتاره‌دا به‌شه‌ ئاسیاییه‌که‌ شوێن
 هه‌ڵه‌گرین.

.....».

له‌ ده‌مه‌ ده‌می سالانی « ١٩٤٠ » دا کوردی نووسین به‌ په‌خشان له‌ کتێب و گو‌ف‌ار و
 رۆژنامه‌دا که‌وته‌ گه‌شه‌ کردن و په‌روبال ده‌کردن. وا دیاره‌ سروشت ئەمه‌ دروست ئەکا که
 هه‌ر جه‌نگێک ئاشتیبه‌ک بێتیه‌ ناوه‌وه‌. جه‌نگی جیهانیی دووهم « ١٩٣٩-١٩٤٥ » گه‌لێ
 نه‌خشه‌ی گو‌ری. به‌ چاو کورده‌وه‌ هه‌ر ئەو نه‌خشه‌یه‌ گو‌ری که‌ ئاشتییی نووسین په‌یدا بێت.
 ئەلیم: ئاشتی! مە‌به‌ست ئەوه‌یه‌ که‌ هه‌موو جو‌ره‌ نووسینییک و هه‌موو جو‌ره‌ بابه‌تیکی
 په‌خشان بۆ که‌وتنه‌ سه‌ر کاغه‌ز ده‌ست له‌ ملان بوون؛ لاپه‌ره‌ی نووسین له‌ سه‌ر لاپه‌ره‌ی
 چاپ ژوانی ئاشتییی دروست کرد، چونکه‌ ئەنجامی ئەوه‌، ئەوه‌ی هێنايه‌ پێشه‌وه‌ که‌ گو‌ف‌ار
 و رۆژنامه‌ به‌ جو‌ریکی فراوانتر بێته‌ ناوه‌وه‌. ئەم گو‌ف‌ار و رۆژنامه‌ نه‌بوون به‌ وه‌کو
 دیواخانی ماله‌ گه‌وره‌یه‌ک که‌ هه‌موو جو‌ره‌ میوانێک رووی تی‌ کا، ئەو میوانانه‌ بیرو
 باوه‌ریان یه‌ک بێ، یا جیا بێ هه‌موو هه‌ر روو ئەکه‌نه‌ ئەو دیواخانه‌، نووسه‌رانیش بیرو
 باوه‌ری بابه‌تی خاوه‌ن نووسراو یه‌ک بێ یا یه‌ک نه‌بێ هه‌موو روو ئەکه‌نه‌ ئەو گو‌ف‌ار و
 رۆژنامه‌ و ئەه‌ن به‌ مۆلگه‌ی فره‌ چه‌شنه‌ نووسین. ئەمه‌ گه‌ردوونه‌ی گو‌رانه‌ که‌ ئەم جو‌ره‌
 شتانه‌ دروست ئەکا، هه‌ندێ جار به‌زمه‌و هه‌ندێ جار ره‌زم!...

جا له‌ ده‌ورو به‌ری ئەم میژووهدا به‌ چاو نووسینی په‌خشان کوردییه‌وه‌ قوتابخانه‌یه‌کی
 تر دروست بوو، که‌ قوتابخانه‌ی نووسینی په‌خشان کوردی په‌تی بوو، شاسواری
 مامۆستایانی ئەم قوتابخانه‌یه‌ زانای فره‌زانی به‌ جه‌رگ «توفیق وه‌بی» بوو؛ ئەم له‌ سه‌ر
 ئەو باوه‌ره‌ بوو که‌ نووسین له‌ زمانێ کوردی ئەبێ به‌ کوردیه‌کی په‌تی بێ، نابێ له‌غه‌یری
 خۆی تێک‌لاو بکری، خۆی ئەوه‌نده‌ ده‌وله‌م‌ه‌ندی و شایانیی هه‌یه‌ که‌ پێویستی به‌ خواستن
 و کاسه‌ دراوسی نه‌بێ، رۆڵه‌کانی ئەبێ زرنگ بن، چاویان مووروی ره‌ش له‌بن ده‌لیاوه‌
 بکه‌نه‌ دیی، ئەبێ بگه‌ڕێن به‌ شوێن ئەو شتانه‌دا که‌ له‌ کاتی خۆیا هه‌یانبووه‌و لێیان بزر

بووه بۆ ئەوه بیدۆزنهوه.

کە ئە شلێم بە جەرگ بوو لام وایه راست ئەکەم، چونکە ئەو رستە ی ریز ئەکرد، بەلێ وشەکانی کوردی بوون بەلام تا ئەو رۆژە ئەو وشانە لەو شوێنانەدا کوردهکه بەکاری نەئەهینا، ئەو پیتی بە جەرگی خۆیا ناو بە کاری هینان، سلی نەکردەوه لەوه که تانوو تاراستە ی ئەکرا! ئەو رینگایه که گرتبووی هەر گرتی و لپی لانهدا تاوای لی هات قوتابیهکانی ورده ورده راهیناو قوتابی زۆر بوو.

ئەمە خۆی، ئەمجا بزانی پەخشانهکە ی:

ئەگەر ئیمە حسابی ئەوه بکەین که پەخشانی شپوی موکری و بابان لە سەرەتای سەده ی بیستەمەوه کهوتە سەر کاغەزو سەر چاپ، ئەم پەخشانه بە ئاشکرا دیاره که رێبازی رێختهکە ی هیچ لەو رێختانه ناچێ که تا ئیستە باوی هەبووه ، وشەکان راستە هەموو کوردی-ن و هیچیان لاوهکی نین، بەلام شپوێ رێختهکە ی و داڕشتنەکە ی ئەو داڕشتنە نییه که پیشتر هەبوو. لە هۆنراودا ئەمە هەیه که وشە لە غەیری شپوێ خۆیا دائەنری، بەلام لە پەخشانا ئەم دەستووره پەیره ی ناکرێ. بەوێنە ئەم پەخشانه ی که ئەلێ:

«ئەوا عەشیره ته زەبەندهکانی ئەم نەتەوه گەورەیه بهو خواسته که جاریکی تر نەگەرێته دواوه، هەر یه که به شپوێن توورەیه که وه که هەموو پیتووستیکی رابواردنی تیدا پر بێ، بەرهو ئەو ئاقارانە که سازگارییان دیوو له باری هەلاتندا بلأو ئەبوونهوه» ..

وهیا ئەلێ:

«بێ وچانیی هەندێ وشکه سال و سەرماو سۆله ی بەرگه نەگیراو، وه له گەل ئەمەشدا پەره سەندنی مرۆ و گاوهل به چه شنی که ئیتر له وه ی به شی نەکردن بووبێته هۆی ئەم بلأو بوونهوهیه» ..

ئەم عیبارەتانه بەم جوۆره راستە که وشەکانی هەموو کوردییهکی پەتین بەلام تا ئەم میژووه رێختی عیبارەتی کوردی وا نەبینراوه نەبیستراوه! کوردێک که ئەمە ئەخوینیتەوه سەرەتا وا نازانی که عیبارەتیکی سادە ی کوردی ئەخوینیتەوه، وه کوو ئەوهشی به دلأ نایه که پارچه یهکی ئەدهبی ئەخوینیتەوه. لەپاش چەند جار خویندنهوه ئەو وهخته هەست ئەکا به مەعناکه! گومان لەوهدا نییه که خاوهنی ئەم پەخشانه زانا بووه، وه گومان لەوهش-دا نییه که ئەم جوۆره پەخشانه شوێشکی خسته ناو پەخشانی کوردی

موکرییه وه، عیباره تی کوردی هه لگێپراییه وه له روویه که وه بۆ روویه کی تر. له گهڵ ئه وه شا من لام وایه ئه توانی عیباره تی ساده ی کوردی به کوردی په تی دابنری و هیچ ئه م خو عه زیه تدانه شی تیدا نه بی و به بی گێرو گرفتی هه موو که س لپی تی بگا. ئه وهنده هه یه ئه م قوتابخانه یه ریگای کرده وه بۆ ئه وه که خۆتنده واران و رۆشنیریانی کورد بکه ونه سه ر ئه وه که به کوردی په تی دوور له هه موو ئالۆزیه ک شت بنووسن، با له سه ر ئه و ریگا گری لپی دراویه ش نه بی. به لپی! ئه گه ر عیباره ت له مه یدان ی ئه دهبدا بیت هه موو جوړه شتیکی تیدا ئه کری، به لام له میژوو، ریازیات و... هتد، ئه م جوړه شیویه په پیره ی ناکری. ئه وهنده هه یه قاره مانپی ئه م په خشانه ئینکار ناکری که بوو به بناغه ی شوړشی جوړه نووسینی وا ...

وتمان له سالانی «۱۹۴۰-۱۹۵۰» نووسینی په خشان ی کوردی به ته وای که وته باله فری، ئه م گه شه کردنه ش نه ک هه ر ته نیا له شیویه موکریدا په یدا بوو، به لکوو شیویهکانی تریش که وتنه جم و جوول. ئه و بۆ نمونه ی شیویه کی تر له شیویهکانی تر-که شیویه که له وره- دهقیکی په خشان ی ئه و شیویه ئه خه یه بهرچا که له بهینی ئه م سه رو ئه و سه ری ئه و میژوو دهایه.

ئه م شیویه که به دهستنوسی «یداللهی ره زایی» له گیلانی غه رب وهختی خو ی هات و له گوڤاری «گه لاوێژ» ی ژماره «۴» ی سالی «۵»- ۱۹۴۴- چاپ کرا، دهستنوسه که ی له لای من مایه وه. هه ندی جیاوازی له نیوانی دهستنوسه که و چاپه که دا هه بوو- وا دیار بوو چاپه که هه له ی تیدا هه بوو - من له رووی دهستنوسه که وهرم گرتیه که ئه مه ی خواره وه یه:

«سه ره نجامی پادشایه سه فاریه ل

له ئه وه ئه و دیوا که عه مرو له یس پادشایه سه فاری وه ئه و جووره که بایه سی و دت له بازیه یله شه گه فته ته قدیره وه چه نگ پادشایه سامانی که فت، وه ئه وه لی وا په یخام نارد که حازه ره ته مام گه نج نامه یه له خو ی وهشایه سامانی به یه ید وه ئه ی شه رته که ئازادی به که ید، وه وه پی ئیجازه به ید که وه مه که به چوود. پادشایه سامانی وه ئه ی جوړه جه واه ده یه؛ که چوینگه له چ ده ریگ نه ته یونه سید ئه وه ل مه نا دشمنی به که ید ئیره نگه له ئه ی دهره ده راته ید. تو خود زانی که نه باوگه د خه زینه یه گ داشته یه وه نه به راد، ئه ی

خەزىنە گىشت خەنە وەرزىرەل و مەردەمە، كە وە زوور لە لەيان سەنیدەسى، وە ئېرەنگە تەواىد ئەپای دەس پى چەگەنگ دەرس بەكەيد، قىترىگ لەیە گوزەشت پادشایە سامانى عەمرو لەیسی وە لای خەلیفە کل كەرد لە بەغدا حەفس كەریا!...

ئاخر پادشایە سەفارى لە ویر خەلیفە چەى و ئەو قەرە لە حەفس مەن كە لە ورسى مەرد! لە سەورەتى كە لە موقى سەلتەنەتى هەزار شەتر لە ژیر بار ئاسپەزخانەى بوى! ئۆوشەن لە ربیع الثانى سال «٣٨٤» هجرى ئەمیر ئىسماعیل سامانى وە قەسەى «معتضد» خەلیفەى عەبباسى دوانزە هەزار سەوار وە جەنگ عەمرو لەیس كە لە ئەو موقەهیشە تاهەزار سەوار جەنگى، یا سەرواز حازاو تەوار داشت رىو حاورد، دۆو ئۆوردو رىو رىو یەك وەسان، وە تیوول جەنگ کوتان، لە دەنگ تیوول شەپپوور ئەسپ عەمرو لەیس بەناى بازى كەردن و سەركەشى نا، وە جەلەو لە دەس سەن وە ئۆوردوى دشمنەن رەسانى بى ئەو كە جەنگىك بەكەریەد، وە دەنگ شەپپوور ئۆوردوى شاىە سەفارى رىو وە وایەن هیشتنەن، وە عەمرو لەیس وە ئەمرە ئەمیر سامانى لە چایەر حەفس كەریا!...

یەكێگ لە فەراشەیل عەمرو لەیس لە ئەو نزىگە رەى بوو، پادشایە حەفسى چەریەى و لە لى تواس كە قىترىگ خوار دەمەنى ئەپای بارد، فەراش كەمىك گوشت لە سەتەپەگ خەید و ئەپای حاورد و وەئەسپایى دوور كەفەید. لە ئەى ماو دەنە سەگەپەگ بەیا بوود، وە سەتل گوشت دیوونەید و وە دەورى گل خەفید و تواس كە لەلى بخوا، كە نەیدى دەمى سەزید سەرى وە تاجیل كى شەد ئەو دیو، دەسەى سەتل كە فید مەلى، وە لە حالى كە دیرد دایە لە سەتلیش. وەیه عەمرو لەیس خەنى گەردى، لە دەنگ خەنى فەراشەیل وە خوویان وەتەین، وە عیللەت خەنى لە لى پەرسەن جەواو دید: ئیمرووژ شەوكى خوان سالار حاتە لام وەپیم شەكایەت كەرد كە سى سەد شەتر ئەپای ژیر بارە ئاشپەزخانە كەمە وە فیشتر تەواس كەفاف نەید، وە ئېرەنگە دیوونم وە وەسیلەى سەگىك حەمل بوود! لە ئەى سەورەتە چىپو بى ئەتەبارە دەنیا نەخەنم كە شىپوێه دەنیا جارىگ چىپوونو وەقتەيگ چە نووسە؟!».

لەسالى «١٩٤٠» بەدواوہ راست بوو كە زمانى كوردى و پەخشانی كوردى هەر دوو هەنگاوى بە هەنگاویك ئەبرى، لە هەموو گۆشەپەك كوردەوارىپەو پەخشان چ بە نووسین، چ بە چاپ سەرى هەلدا. وەكوو بلیت ئەم هەستە بلیسە ئاگرىك بوو هەموو

سووچیکى تەنیه‌وه، نەوێك هەر بۆتان و سۆران بەلکۆو هەموو لقەکانى گرتەوه؛ کەلھۆر کە لقیکی زۆر بته‌وى سێ لقەى سۆرانە گەیشته ئەویش، لەویدا ئەوانیش دەستیان دا بە نووسینی پەخشانه‌وه، ئەوانیش ھۆشیان بەتەواوى ھاتە سەر ئەوه کە خاوەنى زمانیکى سەرپەخۆن کە زمانى کوردییە، ئەبێ بەو شێوه زمانەیان بتوانن شت بنوسن. بەلێ! ھەرچەندە پێشپەرەوى وریا بوونەویان بۆ نووسینی شێوهى موکرى بوو بەلام ئەو بیرو باوەریان بۆ پەیدا بوو کە شێوهى ئەوانیش یەکیکە لە شێوه سەرکێه‌کانى زمانى کوردی و ئەگونجی بەو شێوه‌یه‌ش پەخشان بنوسرێ. تا ئەو میژوو ھۆنراو زۆر بوو بەلام پەخشان بوو کە تیایا بێ بەش بوون، ئەویان بۆ دەرکەوت کە پەخشانیشت وەکوو ھۆنراو بەشى خۆى ھەیه‌و ئەبێ ئەو بەشە بدرێ.

جا نمونە دەقی سەرەوه یەکیکە لەو پەخشاناوە کە رۆژەکانى ھەستیان پێى کردو توانیان لە باتى ئەوه کە کارساتى میژوو بە زمانى فارسى بنوس، بە زمانى کوردی و بە شێوهى خۆیان بێنە ناوێ!

«یداللهى رەزایی» گیلانى غەرب ھینای کارساتى رووداوى میژووى بەینى دوو پادشای سەفارى و سامانى بە وەکوو داستان بگێڕێتەوه و گلەیک لە بەختى چەواشەى ئەو دوو بکا! داستانى عەمرو لەیس-ى سەفارى و ئیسماعیل-ى سامانى بەراستى یەکیکە لە ناھەموارییەکانى گەردوون کە بەرانبەر بەوانە نواندوویە!

ئێمە ھینانى ئەم دەقەمان لێردا بۆ ئەوه نەبوو کە رۆژگار کەتنى بە عەمرو لەیسى سەفارى و ئیسماعیلی سامانى داو، ئەمەمان مەبەست نییە چونکە ئەم کەتنە وەنەبێ ھەر بەوانى داویت، بەلکۆو بە سولتان بایەزید و تەیموورى لەنگ-یشى داو و ھى ئەمان زیاتر سەرسام کەرە! بەلکۆو مەبەستەکەى ئێمە تەنیا نمونە دەقیکی ئەو شێوه‌یه. وەکوو لێى ورد ئەبێنەوه وەنەبێ جیاوازیەکەى لەگەڵ شێوهى موکرى دا جیاوازیەکی وایى کە بەگران پیاو لێى تێ بگا. لە راستى دا ئەگەر نووسینی ئیملاکەى لەسەر نووسینی ئیملاى فارسى بێ خۆتێندەوهکەى بۆ یەکی کە بەو شێوه‌یه رانەھاتبێ تۆزى گرانی، بەلام کە خرایە سەر ئیملاى نووسینی کوردی ئیمڕۆ -وەکوو خراو- ھیچ گرانیەکی تێدانییە، بەلکۆو ئەتوانین بڵێن: لە تاکە تاکەى ئەو وشانەدا کە لەو شێوه‌یه‌دا ھەن دەولەمەندیەکی زیاتر ئەدا بە شێوهى موکرى و ھەر دووکی بە تەواوى لێک نزیک ئەخاتەوه.

جا بەو بۆنەوه ئێمە ئەتوانین بڵێن: زمانى کوردی لەبەر ئەوه کە لە چەرخەکانى

رابوردوویا به هیچ جور دهستی خزمه تی نه گه یشتوتنی و خاوه نه که ی پهرت و بلاو بووه ته وه، و اچووه ته دلمانه وه و اچوو بوو که زمانی کوردی شتیکی و نییه و بونی پهرداخیی لیوه نایه ت! له گه ل ئه وه شا و نییه. زمانی کوردی دهوله مه نده، به پیتی پیویستی رۆژ پروا ناکه م له سهر هیچ شتیکی په کی بکه وی، په ک که وتنه که ی ههر ئه وه یه که ئه وه یه که ئه بی خزمه ت بکری، ئه مه ش که وتوته ئه ستوی رۆله کانی خو به وه. پیاو خو ی سهری خو ی نه خورین، که س بوی ناخورین، ئه گهر بیشی خورین- له گه ل ئه وه ش که خرووی ناشکی- ههر له بهر مه بهستی خو به تی نه وه ک له بهر ئه م!!..

هه موو ئه بی ئه وه بزانی که دهقی زمانیکی- هونراو بی ئه وه دهقه یا په خشان- کۆمه له مه عنایه که که بکه ویتته ناو قالبی وشه وه به رسته پاشان بکه ویتته سهر کاغه ز. ئیمه لیته دا گه رانه که مان بۆ په خشانه، زمانه که مان داوای ئه وه په خشانانه مان لیتی ئه کا که تا ئیسته هه بوون و به گوئی نه دان زۆریشیان له ناو چوون. کورده که به ته نگیه وه بوو بی یا نه بوو بی گه لیکیان نه مانه ته وه، ئیمه بۆ غوونه به ئه ندازه ی دهسه لات لییان کۆ ئه که یه وه وه له م شوینه دا ئه یان خه یه بهرچاو.

وه کوو ئه مه هه یه ئه بی ئه وه ش بزانی: که کوردی ئیمه- وه کوو زۆرتر له نه ته وه کانی رۆژهه لات- دوور بوون له زمانه کانی ئه ورووپایییه وه، ئیسته و وردده و وردده روومان کردوته ئه وه دهروازه یه که جاروبار پییتیکی بخه یه ئه و دیو دهروازه که وه به گۆشه یه کی چاو ترووسکه یه ک له بیر باوه ری ئه و زمانه ش به دی بکه ی. ئه مه بۆ ئیمه ی کورد فرمانیکی گرانه، چونکه نزیک بوونه وه له زمانه کانی رۆژاوا هه موو جوړه دهرفه تیکی ئه وی، ئیمه ئه وه دهرفه ته مان زۆر که م بۆ ری که وتوه، ئه گهر به دهگمه نیش ری که وی ههر ئه بی له کونی ده رزیه وه سه یر بکه ی و به لکوو به چرای رۆنگه رچه که وه بیدۆزینه وه!

ئه وه نده هه یه یه کیکی وه کوو من که کوردیکم دلم به وه خوشه که مادام چهند که سییکمان تیدا په یدا بوو بگه به زمانه کانی ئاوروپا بی گومان له م چهند که سه وه ئه ته نیته وه بۆ هه زاران که سمان.

له و که سانه یه کیکیان «بابه عه لی» شیخ مه حمودی حه فیده که بۆی لوا له نووسینیکی «جون سستیوار مل» ی ئینگلیزییه وه ئه وه دهقه مان به زمانی کوردی بۆ دروست بکا. مه به سته که ئه وه یه که زمانه که مان وه کوو چۆن له زاده ی فیکری خو ی په خشان پیکه وه

ئەننى، لە وەرگىرانيش لە زمانىكى ئەورووپىيە وە وا خەرىكە پىكىيە وە ئەننى. ئەم دەقە دوور نىيە ئەگەر خاوەنەكەى پەخشانىكى لە فیکرو زمانى خۆى دروست بکردایە، لام وایە رىختى عىبارەتەكەى گەلى بەهێزتر ئەبوو. بەلام لێرەدا يەكەم؛ پەخشانىكى كوردی-مان-كە لەزمانىكى بێگانە وە كراوە بە كوردی-كەوتە بەر دەستمان. دووهم وەكوو ئاگادار بوونمان بەسەر ناوچەى بیرو باوەرى خۆمانا پتوبستە بەو جۆرەش پتوبستە ئاگادار بین بە سەر ناوچەى بیرو باوەرى گەورە پیاویكى بێگانەش كە لەناو نەتە وە یەكەى وەكوو ئنگلیزادا هەلکەوتوو. كەواتە دەقى ئەم پەخشانه لەدوو لاوە سوودی بە ئیمە گەيانە.

هەر بۆ دەقیكى پەخشان كە لە زمانى ئینگلیزییە وە هاتیبێتە سەر زمانى كوردی ئەم پارچە یەى خوارە وە یە كە «گەلاوێژ» ی ژمارە «٥، ٦» ی سالى «٢» - ١٩٤١ لەژێر ناوى: «كە نەوت و خەلوز پرايە وە» دا خستوو یە تە بەردەستمان و ئەلى:

(لەم سەردەمى ماكینه یەدا نەوت و خەلوز نرخىكى تا بلىتیت زۆریان هە یە بۆ پىشكەوتن، بۆیە كز بوونى خیرای رێژوو نەوتى ژێر زەمین ترسیكى گەورە یە لە رێى شارستانییتیدا، لەبەر ئەمە زانایان هەر لە ئىستە وە خەرىكى چار بۆ دۆزینه وە یە.

وەكوو دانراوە بە راوێژ؛ سووتە مەنى نەوتى دنیا بەشى تا «٥٠» سالى تر ئەكا، هەروەها خەلوزیش ئینجا بەشى سەد سالى تر بكات. بە نیازی دۆزینه وە ی سووتە مەنىەكى تر كە لە بریتى نەوت و رێژو بەكار بهێنرێت گەلى تەجروبیەى گەورە گەورە كراوە و نزیكى «٢٠٠» ملیون پاوەن دانراوە لە ئەمەریكا كە لەم رێیەدا سەرف بكێت.

میسستەر هانرى فورد كە خاوەنى فابریقەكانى ئوتۆمۆبیلی «فورد» ی بەناوبانگە، یەكێكە لە یاریەدەرە هەرە بەكارو بە پەرۆشەكانى ئەم هەولە، لە شارى «دیترویت» لابرаторى «جى تاقي كردنە وە یەكى» گەورەى لاى یەكێ لە فابریقەى ئوتۆمۆبیلەكانیە وە كردۆتە وە بۆ ئەم نیازە. بەشێكى زۆرى ئەم هەولە بۆ ئەو ئەدریت كە شتیكى وا بدۆزێتە وە جیى نەوت «Petrol» بگرت و لەم رێیەدا هەنگاوى گەورە گەورە هاوێژراوە. ئەو كیمیا گەرانەى لەگەڵ ئەم ئیشە خەرىكن بۆیان دەرکەوتوو كە تۆى لۆبیا «Soyabean» ئەشێ ببێ بەسەرچاوە یەكى زۆر بایەخدار بۆ سووتە مەنى دوا رۆژ، چونكە ئەتوانرێ ماددە یەكى شلى واى لێ دەر بهێنرێت كە بۆ ماكینه هەلسووړاندن جیى پەترۆل

بگرت.

میستەر چارلس که خاوه‌نی کارخانه‌ی ئوتۆمۆبیلی «جه‌نرال موتورس» ه
ئویش لابراتورییه‌کی داناوه بۆ ئەم چه‌شنه تاقیکردنه‌وانه، به‌لام ئەم که لیبی
بپرسی نیازت چییه؟ ئەلێ: «ئەمەوێ بزانم چۆن گیا سه‌وز ئەبێ؟. هەر
ئەوه‌ندهو به‌س!». رهنگه زۆر که‌س ئەم وهرامه زۆر له باسی به‌دووی
سووته‌مه‌نیه‌کی ترا گه‌ران به‌ دوور بزانی، که‌چی وانیه، چونکه ئەگه‌ر توانرا
ئەمه‌ بدۆزیته‌وه که گیا بۆ چ و چۆن سه‌وز ئەبیت ئەوسا وهرامی ئەو پرسیاره
چه‌ند سه‌د سالییه ئەدریته‌وه که زانایان سه‌ریان لیبی سوپ ماوه که‌وا نه‌باتات
چۆن هه‌تاو ئەمژیت و چۆن له‌ خۆیا ئەیه‌یلێته‌وه «عه‌ماری ئەکات». وه ئەوسا
گه‌وره‌ترین سه‌رچاوه ئەدۆزیته‌وه که ئویش «خۆره».

«له‌ئنگلیزییه‌وه».)

ده‌قی ئەم په‌خشانه هیچ نه‌بێ ئەوه‌مان پیشان ئەدا که ئەگه‌ر ئەمه له‌زمانیکی رۆژاوا
وه‌کوو ئینگلیزییه‌وه نه‌خرايه‌ته سه‌ر زمانی کوردی، ئییه به‌ هیچ جۆر ئاگامان له‌و باب‌ه‌ته
زانباریه نه‌ده‌بوو که‌وا عاله‌می مه‌کینه‌داره‌کانی گیتژ کردووه بۆ ئەوه چاره‌سه‌ریکی
پاشه‌روژی خۆیان بکه‌ن!.

ئەمه ئەوه‌مان پیشان ئەدا که دنیا به‌ته‌واوی له‌ پێشکه‌وتنایه؛ له‌ باب‌ه‌تی ده‌ست،
میشک ئیش ئەکا؛ میشک مه‌کینه‌ی هینایه ناوه‌وه. سه‌ر ده‌مه‌کانی پێشووتر گه‌لی له‌م
مه‌کینه‌نه به‌ خه‌لووزی به‌رد ئیشیان ئەکرد. ولاتانی خاوه‌ن مه‌کینه‌ که‌وتنه سه‌ر ئەوه که ئەم
شه‌پۆله به‌ «ره‌ژوو» به‌ری ناگیرێ، هاتن نه‌وتیان دۆزیه‌وه به‌کاربان هینا بۆ سوورانی
چه‌رخه مه‌کینه‌کان، ره‌ژوو که‌ش هه‌ر ئیشی خۆی ئەکرد، به‌لام سی‌لاوی چه‌رخه مه‌کینه
له‌وزه ده‌رچوو؛ ئەو ترسه په‌یدا بوو که‌رۆژیک دیته پێشه‌وه نه‌وت-یش ئەو ئه‌رکه‌ی پێوه
به‌ری نابری و ئەوان به‌ ده‌سته پاچه‌یی ئەمیتنه‌وه! که‌وتنه سه‌ر ئەوه که به‌ل‌کوو شتیکی
بدۆزنه‌وه ئەگه‌ر نه‌وت-یش براهه‌وه ئەوان مه‌کینه‌کانی خۆیان هه‌ر بخه‌نه گه‌ر، وه به‌ل‌کوو
ئەبێ شتیکی بیت که هه‌رگیز له‌ دوایی هاتن نه‌یه‌ت، با مه‌کینه‌کانیش رۆژ به‌رۆژ زیاتر
سنگ بۆ پێشه‌وه به‌رن. ئەوه‌ش که‌ئەم ئامانجه‌ی پێ دروستبێ له‌ تیشکی رۆژ به‌ولاه
هیچی تر نییه! ئاده‌میزاد جانه‌وه‌ره که‌وته سه‌ر ئەم بیر، ئاخه‌که‌ی هه‌ر ئەیگاتی!.

ئەم ده‌قه بوو به‌ سامانیکی به‌ بایه‌خ بۆ په‌خشانی زمانی کوردی، ئەگه‌ر وه‌رگێران
نه‌بایه ئییه ئەم جۆره رێخته‌مان نه‌ ئەکه‌وته به‌رده‌ست. به‌ تایبه‌تی روخسارو ناوه‌روکی

روو به رووی یهک وهستاونه تهوهو ههر دووکیان دهنگیان کردووه بهیهک بو دروستکردنی مهعنا له پهخشانیکی کوردیدا.

ئهبی تهوهش بلتین: که خاوهنی ئینگلیزییه که ئهلی نهوت تا په نجا سالتیکی تر بهش ئهکا و لهوه دوا دواایی دیت. ئهوا ئیسته په نجا سالتیه که تهنگی به دواایی هاتن هه لچنی، کهچی نهوت و نهوت ویسته کان تازه کلاشه ئهکن! ئیمه چیمان داوه له قسهیه؟ مه بهسته که ی ئیمه هاته دی؛ که کورد به وه رگپیرانی بابه تیکی زمانی ئینگلیزی پهخشانیکی نوئی له زمانه که ی خویا پیکهینا، ئهگینا خویا ئه کرد نهوت رژی زووتر دواایی ته هات، چونکه به دبه ختی کورد له نهوتهوه بوو، کاتی که نهوتی بو پهیدا بوو ئه بی ههزار خۆزگه بو ئه و رژه ی بخوازی که چۆر تیکی نه بوو! که نهوت له وولا ته که یا پهیدا بوو کورده که کرا به هه لووکی قه له مهرداری!!

وینهیه کی تر له پهخشانیکی رژی دواایی که وه رگپیرا بیته سهر زمانی کوردی ئه م چیرۆکه ی «هانس ئه ندرسن» ه که یه کی که له ئه دبیه گه وره کانی «دانیمارک» و له «۱۸۷۵» ی میلادی دا له «کۆننهانگن» مردووه. ئه م نمونه یه ی خواره وه زانا «ناجی عباس» خستوو یه ته سهر زمانی کوردی و له «گه لاوێژ» ی ژماره «۲» ی سالی «۴» ی - ۱۹۴۳- دا بلاوی کردۆته وه و ئه لی:

(دایکی که به چاوی پر فرمی سک و دلی پر غه مه وه به دیار مناله نه خۆشه که یه وه شهوی ئه برده سهر و به هۆی ئه وه وه که له دلی گه را که کورده که ی شتیکی به سهر دێ، هه ناسه ی ساردی هه لته کیشاو وه ک بارانی په له ئاو به چاویا ته هاته خواره وێ- له و عانه دا پیره میردیکی ریش سپیی چه ماوه به گۆچانی که وه سهری کرد به مالا، له سهر مانا چۆقه ی دانی ته هات، وه ک بیچه کلوو به فر به باوه ئه باری.

دایکه که چاوی به م پیره میرده کهوت به زهیی پیا هات، وه که دی کورده کی بی دهنگ بووه ئاگریکی بو کرده وه، کابراش له نزیک جۆلانه ی مناله نه خۆشه که وه چوار مه شقی دانیشته و کهوته راژه نی، دایکیشی له سهر کورسیه ک به ماتی دانیشته و چاوی بریه کۆرپه که ی، وه جار جار له بهر خۆیه وه دهستی ئه کرد به گریان. له کابرای پرسی: «تۆ بلتی خوا به زهیی پیا ما بی و ئه م کزه ی جهرگه م لی نه سیتی؟. کابراش به بی دهنگیه وه سهریکی باداو دایکه بۆی ساغ نه بووه وه مه به سستی له م سهر بادانه مانیه تی یا مردنی. حال

وايه ئەم کابرايه خۆی فریشتەى مەرگ بوو! دایکە سەرى شۆر کردو فرمیتسکی گەرم بە سەر روومەتیا هاتە خواری، لەگەڵ ئەمەشدا هەستی بە ماندویەتیەکی زۆر ئەکرد خەو ئەبێردەووە چونکە سێ شەوو سێ رۆژ بوو خەو نەچوو بوو چاوی. لەپەر راپەری و لە سەرمانا مووچرکی پیا ئەهات. کە بە دەورو پشتی خۆیا روانی نە پیرەمێرد و نە کورەکەى هیچکامیان لە شوێنی خۆیان نەما بوون! کەوتە هاوارو گریان، وە لە ژوور سەرى منالەکەووە پەندۆلی سەعاتەکە ئەهات و ئەچوو، ئەویش لە پەر لە ئیش وەستا و کەوتە خواری! دایکە دڵ سووتاوەکە بە پەشووکاوی رایکردە دەردەووە ئەیقیریژان ئەیوت: «کورەکەم». . . لەولای مالى خۆیانەو چاوی بە ژیتیکی رەشپووش کەوت لە ناو بەفرەکەدا هەنگاوی ئەنا، وەرامی دایەووە وتی: «ئێستە دیم فریشتەى مەرگ لە ژوورەکەت هاتە دەری، منالەکەتى بە باوەشەووە بوو تیش تێ پەری و بەتەما مەبە جارێکی تر بگەڕیتەووە»، دایکە کەوتە پارانەووە و لالانەووە لێی وتی: «توخوا پێم بڵێ رووی کردە چ شویتیک تا دواى کەوم». . . ژنە جل رەشەکە وەرامی دایەووە وتی: «شوینەکەى نازانم، بەلام پیت نالیم تا هەموو ئەو گۆرانیمان بۆ نەلێی کە بۆ کورەکەت ئەوت، چونکە من شەوم و حەز بەم چەشنە گۆرانیمان ئەکەم، بارەها گویم لە دەنگت بوووە بە مست فرمیتسکم هەلشتوووە». . . دایکیش وتی: «هەموویت بۆ ئەلیم و هیچی ناپەرینم، دەستم داویت راگیرم مەکە، جارێ وازم لێ بینە با شوین فریشتەى مەرگ بکەوم و کۆرپەکەمى لێ بسینمەووە». . .

ژنەکە گوێی نەدایە ئەم پارانەووەیە و هەر سەرى بۆ ئەدا. دایکە ناچار دەستی کرد بە گۆرانى و بە دەم گۆرانییەووە دەسى ئەگلۆفت و تالی بوووە فرمیتسک لە چاوی نەپرا. کە ژنە دیی خەریکە ماندوو بێی وتی: «ئەم کۆلانە بگرەو بە لای راست برۆ تا ئەگەیتە دار توووەکان، فریشتەى مردن بە منالەکەتەووە رووی کردە ئەوێ». . . دایکە کە گەیشتە ئەوێ چەند رتیی یەکی دی کە هەر یەکە روو ئەکاتە شویتیک، واقی ورم نەیزانی کامیان بگرێ. لە نزیک تووترکیکەووە وەستا، نە گۆلی پیووە مابوو نە گەلا، چونکە چلەى زستان بوو بەفر بە سەر چلەکانییەووە وەستا بوو. دایکە لە تووترکی پرسى وتی: «توخوا فریشتەى مەرگ بەلای تۆدا تێپەر نەبو؟. کورەکەمى بە باوەشەووە بووبی». . . تووترکە درکاویەکە وەرامی دایەووە وتی: «بەلێ دیم، بەلام پیت نالیم بە کوێ دا رویشت تا نەمگریته باوەش و گەرمم نەکەیتەووە، چونکە سەرما کارێکی خراپى پێ کردووم». . . دایکە ناچار باوەشى بە تووترکەدا کرد و

به خۆيهوه نووسان، تا کلوو به فره کانی سهري توانهوه له زۆر شوينهوه درک له لهشی چهقی و هینایه خۆین و داره که خۆی به زهبری گهرمیی دلی ئەم دایکه دلسووتاوه گهلاهی سهوزو جوانی ده رکرد و رتی پیشاندا، رینگاکهی گرت بهر تا گه یشته که ناری گۆلێکی گه وهره، تا چاو بر بکا پان و چ به لهه، یا که شتییه کی به سه ریه وه نه دی و سه رما رووه که ی نه به سستیو تا بتوانی به سه ریا بر و و له بهر قسوولیشی نه یوئرا لیتی بدا، وه بۆ ئه وه ی کۆرپه که ی ده ست بکه ویتته وه ناچار بوو به په رینه وه لیتی. دایکی به سه زمان له په و روو خۆی دا به زه ویدا به و نیازه که بکه ویتته خواردنه وه ی تا چۆری لێ ئه بری! و له داخی کورپه که ی له بییری چووبه وه که ئەمه له ته وانا ی ته نیا که سیکدا نییه.

گۆل هاته زمان وتی: «خه یالت خاوه، چاکتر ئه وه یه هه ردوو کمان له سه ر شتییک ریک بکه وین، من زۆر هه ز به کۆکردنه وه ی مرواری ئەکه م و ئه وه تی هه م له چاوی تۆ بریقهدارتر و گه شترم نه دیوه، بیتیو ئەم دوو مرواریه تم بده یتی هه لته گرم و ئه تگه یینمه ئه و باخه گه وریه که فریشته ی مه رگ دارو گۆله کانی تیا په روه رده ئەکا و هه ر یه که له و دارو گۆلانه گیانی ئاده میزادێکه». دایکه بێ چاره که وتی: «به ته نگ هیچمه وه نیم و هه ردوو شتییک به خت ئەکه م هه ر بۆ ئه وه ی بگه م به کورپه که م»، که وته گریان و فرمیسک هه لپشتن تا هه ردوو گلینه ی چاوی که وته گۆله که وه بوون به دوو مرواری پرشنگذار، گۆله که ش وه ک هه لۆ قۆستنییه وه دایکه ی به بێ گری په رانه وه ئه و به ر بۆ ئه و کۆشکه گه وریه که له گوێ ئاوه که چوو بووه ئاسمان هه ر چه ندی کرد بۆ ساغ نه بووه وه که ئەم کۆشکه به ده ستی ده ستردی ئاده میزاده یا خوا کرد، وه به قوڵپی گریان وه له کۆشکه که ی پرسی: «فریشته ی مه رگ له کوێ بێنم تا لیتی بپاریتمه وه و کورپه که م بداته وه ده ست»، له پر پیڕیژنیکی کۆماوه، که له ناو گۆله کانا پاسه وانیی دارو گۆله کانی پیتی سپاردبوو وه رامی دایه وه وتی: «تازه کورپه که ت ده ست ناکه ویتته وه، تۆ چۆن خۆت گه یانه ئییره و کێ گه یانتی؟»، دایکه وتی: «خوا ی گه وره منی گه یانه ئیره، داپیره گیان توخوا ئەگه ر پێم نه لیتی کوا کۆرپه که م؟».

داپییره وتی: «نازانم و لام وایه تۆ نابینایت، ئەمشه و دارو گۆلێکی زۆر وشک بوون و وه ربون، فریشته ی مه رگ چوو به یانچینیته وه، ئەبێ بزانی هه ر که سییک دار یا گۆلێکی بۆ دانراوه، ئەمانه هه ر چه نده وه ک دارو گۆلی ترن به لام ده ماریا لێ ئەدا و بێ گومان تۆ به تاقیکردنه وه ی لێ دانی ده ماری یه کێ له م گۆلانه دا ئەتوانی کورپه که ی خۆت بدۆزیتته وه به لام چیم پێ ئه به خشیته ئەگه ر

فیرت بکەم دواى ئەمە چى پیتیسته بیکەى؟» . . دایکە بە کزیه وه وتی: «هیچ شک نایەم پیشکەشتی بکەم بەلام ئارەزووی چى ئەکەى و لە کوتیه پیم بلێ تا ئەو پەری زەمینت بۆ بچم» ، داپیره وەرامى دایه وه وتی: «ئەم کردەهەى تۆیه بەکەلکی من نایەت، ئەگەر ئەتەوێ چاکەم بدەیتە وه قژە جوان و رەشو درێژکەتم بدەری، زۆرم حەز لێ کردووه، لە جیاتى ئەوه منیش قژە سپیهکەى خۆمت ئەدەمى لە نەبوو باشترە» ..

..... ()

ئەمە نموونەیهک بوو بۆ ئەوه که کورد له فیکرهى رۆژاوااییکه وه دهقیکی پەخشانی له زمانى کوردیدا هیناوه ته به رهههه، ئاگادارییه که بۆ خوێنه رانی پەخشانی کوردی که رۆژاوااییهک چۆن چووه ته ناو گۆمى خه یالا ته وه چۆن پەخشانی له زمانى خۆیا به چیرۆک دروست کردووه؟.

رۆژهه لاتیهه کی وه کوو کورد که پەخشانی پیکه وه ئەنێ له زادهی ناوچه کهى خۆیه وه دروستى ئەکا، دوور نییه ئەو جۆره فیکرهیه که رۆژاوااییه که به پیتی ناوچه کهى خۆی کردوویه ته وه، رۆژهه لاتیهه که ئەو فیکرهیه نه کاته وه، چونکه چەنبه رى ناوچه کهى ئەم جیايه لهه ی ئەو ، ئەوهنده هه یه ناوه رۆکی پەخشانی ئەله مانیهه که بههۆى ئەم وه رگپرا نه وه روخسارى پەخشانیکی کوردی بۆ هیناوینه ته ناوه وه.

وه کوو ئەمە هه یه ئەتوانین ئەوهش بلێن که ئەم ناوه رۆکه ئەگەر هه ر له کوردیدا بوايه ت و نووسه رى کوردیهه خۆی دروستى بکرايه له وانه بوو دارشتنى روخساره کهى به هیتتر ئەبوو، چونکه له هه ندێ شوینیا ئەگەر عیبارەت به ته واوی له چه شه ی کوردیهه وه دروست بوايه له وانه بوو به برشتترو دارشتنه کهى به هیتتر ئەبوو! . له گه ل ئەوه شا ئیمه دهقیکی پەخشانی کوردی- که له وه رگپرا نی زمانیهکی ئەورووپیهه وه- که وتۆته ناو سامانی پەخشانه کاغان ئەمە ئەوه ی تی گه یان دین که کورد خه ریکه ئەو ده سه لاتە په یدا ئەکا؛ چۆن له بابەت و دیمه نا دهستی داوه ته پەخشانی به و جۆرهش ئەتوانی له زمانانی تره وه چه شنی دیمه نی پەخشانی کوردی دروست بکا، ئەمە پیشکەوتنیه که بۆ زمانى کوردی، چونکه هه تا ده ورویه رى ئەم مېژوانه کورد ئەگەر پېشه ی وه رگپرا نی بکرايه هه ر له زمانه کانی دراوسێ خۆیه وه بوو، ئیسته په لی هاویشت بۆ ئەورووپا و بۆ ئەو شوینانه که مه گەر به بیسن بمانیسته یه که ئەیانوت فه رەنگستان.

دیسان لهم دهقه دا هه ندێ وشه ی ناوچه یه کی تایبه تی کورده واریمان ئەکه ویتته به رچاو

ئەگەر وەرگىتەر ئەم وەرگىتەر ئەم نەكردايە لەوانە بوو ئەو جۆرە وشانەى بۆ نەهاتايە لە كاتىكا
كە نووسىنەكەى نووسىنىك بوایە كە لە ناوجەرگەى زادەى فیکرى ولاتەكەو هەلقولایە.

سالەكانى «١٩٤٠-١٩٥٠» شىپوئەى پەخشانەكەى -چ وەرگىتەر لە زمانىكى بىنگانەى
دوورەو، چ پەخشانى زادەى زمانەكەى خۆى - بە ئاشكرا بۆمان روون ئەكاتەو كە شىپوئەكەى
جىياوازيەكى تەواوى هەيە لە هەى پىش و پاش ئەم مېژوو.

بە وێنە «طاهر هاشمى» دەولەتاوايى لە ژمارە «١١» ى سالى «٤» ى گەلاوێژ -
١٩٤٣- لەژىرناوى «شىر لە بېشە هاتە دەر» دا پەخشانىكمان ئەخاتە بەر دەست و ئەلى:

(يەكێ لە عەواملى بەدبەختى و رۆژرەشى بۆ ميللەتەك قەبوولەى عەقایدی
فاسدەى برى كەسانى ئەوتەو كە زمانىان هېچ كاتىك بە چاكە ناگەرێت، وە
لە هەموو كاتىكى تايبەتیدا بە وتنى «زەرب لەسەلە» يا گىتەرەوئەى سەر
گوزەشتەيەك مەنویيات و مەراماتى زۆر پىس و مالى وێرانكەرى، خۆيان
تەزىق ئەكەنە هاو خۆتەكانیان، وە بەم جۆرە هەزاران كۆرۆ كچى تازە پى
گەيشتوو، هەزاران پىاو و ژنى كار لى هاتوو؛ ئەو كۆرۆ كچانەى كە چەندىن
ئۆمىدەمان پىيان هەيە، ئەو ژن و پىاوانەى كە بە تەماى سەمەريان، لە رى
دەر ئەكەن! دەرۆ بە خراپەيان ئەدەن!.. مەسەلا كۆرەيان ئەپىن كە لەبەر
مندالى و نەفامى، ماددەى مۆستەعددى ئەودە كە لەگەڵ باوكيا ناسازگار
بىت! لى گلىر ئەبنەو، دەمى بۆ ئەتەقین، شەراب و كەبابى موفتى ئەخۆن،
هەرچى شتىكى هەبى لە دەستى ئەسپن، لە پاشا كە ئەبانەوئەى جەزای چاكەى
بدەنەو، بە زمانىكى، گەلى بۆ دۆژمنى كردن لەگەڵ باوكيا هەلى ئەنن، كار
ئەمەندە قوول ئەكەنەو كە كۆرە قسەى سووك لە رووى باوكيا بكات، وە بەبى
ئەمرى باوكى دەس بنىتە مالى و دەولەت هەمووى لە بەین ببات. جا بەمە
دلخۆشى ئەدەنەو ئەلن: «شىر لە بېشە هاتە دەر چ نىر چ مېنگە!»،
كابرش ئىتر بىر ناكاتەو بەلى: ئەمانە ئابرو، ئىعتبار، حەيسىيەت و شەرفى
منیان بەرباد كەردو، بۆ چ بكەومە شوئى قەولیان؟. بۆ چ ئەبى كارى خۆم
نەكەمەو؟!

ئەفسوس ئەخۆم كە چەند سەد هەزار سال لە عومرى ميللەتى كورد ئەچىت،
و هەموو بەم دەردە گىرۆدەن و يەكێكان تىنەكۆشاو بۆ لە بەین هەلگرتنى
ئەم ئەساسە پىسە، ئەم ئەسلە تارىكە، ئەم رەسمە قەبىحە. هەر كۆرەو لە سەر
كوئخايى چوار مالى لات و لووت باوكى خۆى ئەتاسىن، وەهەر باوكەو

له سهه چوار کوت جله شری چه پاوی سهری کوری خۆی ئەمێنێ! کاتیکیش له کردهوه په شیمان ئەبینهوه کاریکی وا ئەکەن که له کاره پیشووه که یان ههزار جار خراپتره! دوور بۆی نهچین؛ سههه دو په نجا سال له مه وپیش «ئامان الله خانی» والی کوردوستان- خوای لیتی رازی بی- چاوی میلیله تی کورد بوو، له عهسری خۆیا به یه کهم پیایوی کورد ناوی ئەبریا. ئەم والیه گهوره کورپکی ئەبێ چ کور؟ لاویکی زۆر نازاو لایق شمشیر وهشین، ناوی «محمد حسن» خان ئەبیت، پاش گهوره بوون و پێ گهیشتنی، جهماعه تی له خیر به زمانا نه هاتوه ئەک به ههرا مه کانی مه عاشخۆری والی لیتی کۆ ئەبینهوه، وه ئەخوین به سهریاو له مه عنای: «شیر له بێشه هاته ده ری تی ئەگه یه نن کار گهیشته جیتیکی وا که «محمد حسن» خان له ناو عهشیری کوردوستانا کهوته ته بلیغاتهوه، وه زۆر له خراپه و زولمی باوکی دوی، تا دلی چهند سهه کردتیکی به دهست هینا، وه بهم جۆره ئیل و ئوماخیکی بۆ خۆی کۆکردهوه، وه له گهڵ باوکیا ئامادهی جهنگ و پهیکار بوو! فیتنه ی «محمد حسن» خان له کوردوستانا شۆره تی پهیدا کرد، چپو کور له هه موو پال دیواریکا دهس پێ کرا، دلسۆز هه کانی نیشتمانیه روه له خوا ئەپاریانهوه که ئەم باوک و فه رزن ده نه بێ به شهریان، وه خاکی کوردوستان له لاه شیر وه شینه کان خالی نه بیت. خهیر! دوعای کهس گیرا نه بوو، وه والیه یان له کردهوه ی «محمد حسن» خان ئاگادار کرد. جا، والی-ش که ئەمه ی بیست له شکرکیکی زۆر گهوره ی کۆکردهوه، وه له گهڵ کوره نه وجوانه دلاوه که ی خۆیا ئیعلانی شه ری دا، وه له بلوکی «روانسهه» له دیکه ده ی «تهه تهه» دا جهنگ دهس پێ کرا، جوانی جگهه ر گۆشه ی والی و وه لی عه هدی کوردوستان یه عنی «محمد حسن» خان له و شه ره دا به دهست له شکر یانی باوکی کوزرا و جه رگی باوکی سووتاند!

والی پاش به یینیک له کردهوه په شیمان ئەبیت هه و کوزرانی کوری نه وجوان و دلاوه ری ئاگر بهر ئەداته جه رگ و هه ناوی! وه قه ری لی ئەبیر ئارامی نامیتیت، هه رچی ته قه لا ئەدات ناتوانی ددان بگری به جه رگی خۆیا، شیت و شه ی دای کوزرانی کوره لاه که ی ئەبیت، بۆ ته سه للی خاتری پر زام و زووخ ی خۆی هه لئه سه سی چی ئەکات؟ ته واوی سه رکرده کانی تابعی خۆی کۆ ئەکاته وه له جی گه یه کا هه وزو فواره ی ئەبیت ده عه تیان ئەکات، قسه به قسه و باس به باس کوتوپر له به ینی قسه کردنا لیبیان ئەپرسێ ئەلی: «نازانن قوله قولی ئەم فواره یه چی ئەلیت؟!». هه موو سه رداران دلایان دیته له رزه و عه رز ئەکەن: «نه خهیر قوربان»، ئەلی: «ئەم فواره یه به دهنگیکی مه حزوون و دلسۆزانه

رۆڤه رۆ ئەکات!»، سەر کردەکان کە ئەمە ئەبێن شەستیان لێ باخەبەر ئەبێ و ددانی حەیات ئەکەن! ماحەسەل والی بەجورمی ئەمە ی کە ئەم سەردارانە بۆچ نەبوون بە ناو بژیکەری بەینی ئەم باوک و فەرزەندە، چەند کەسیکیان لێ ئەکوژێ و چەند کەسیکیشیان لێ لووت و گوێ ئەکات! بەلام ئەوانە ی کە مەعنای «شیر لە بێشە هاتەدەر» تەلقین ئەکەنە دلی والی زادهو بەبێ وە ی دەرئەچن! جا قماشاکەن پیاوێکی وەکوو والی ئەو کەرەوێ، ئەوێش پەشیمانیەتی، ئەبێ کەسانی تر چۆن بن؟! ئەمە راجە بە پیاوێکمان بوو، با راجە بە ژنەکانیشمان سەر گوزەشتەتیک بگێڕینەو:

لە چل و شەش ساڵ لەمەوپێشدا «صحبت الله خانی» کولیائی ئەمری خۆی بەجێ هێنا، تا قە کچیکێ بوو؛ عەفیفە، وەجیە، باکەمال، بە تەواوی مەعنا کچە کورد، ناوی «جەهان ئارا خانم» بوو. «حیدر علی خان» ی برای «صحبت الله خان» ئەم کچە مەر ئەکات بۆ کۆری گەورە ی خۆی، کە پاش بەبێتیک ئەمریت، وەجەهان ئارا خانم بێوژن ئەکەوێ، مەرە ی ئەکات بۆ کۆری دوو مە ی، ئەویش ئەمریت، ئەیهوێ مەرە ی بکا بۆ کۆری سێبە مە ی. ئەمجار جەهان ئارا خانم ئەکەوێتە لە جاجەتیکێ ژۆر غەریبەو. کار گەشتە جێگە یەکی وا، کە جەهان ئارا خانم دەستی کرد بە سەر بەستی بەلام لە نهایەتی عیقفەت و شەرافەتدا. لە باوکم بێست فەرمووی: لە سەید نەجەفەلی کرمانشانی کتێب خۆینو مولا زمی ئەو خانەم بێست کە ئەیگێرایەو ئەبوت:

«جەهان ئارا خانم ژنی بوو کە ئەگەت، شیرین و با جەمال، زیبا و خوش ئەندام، باعێسمەت و مەردانە، ساحیب سام و شکۆ. تەختیکێ بوو لە چۆی ئابنۆس خاتەم کاری کراو، کە بیکردایەتە سەر تەختی خۆی بە شیرینی جەمال و سەر و شخلی جەواهر بەندو رەشادەتی ئەندامیا عەقڵی هەموو پیاوێکی حەیران ئەکردو شەو کەتی شاهیی لێ بوو. شەش حەو نەفەر کە نێزەکی سازندەو نەوازندە ی بوو. زرووف و ئالاتی بادە پەیمانی مەجلیسی هەمووی لە ژێرو زیو دروستکرا بوو. جا لە ئەسنای بەزم و بادە نۆشیندا منی لە سەر ئەسکەملێک دا ئەناو کتیبی «خورشید و خەرامانم» بۆ ئەخوێند وەو- ئەم سەیدە ژۆر ژۆر دەنگ خۆش بوو - هەرچێ ئەو کتیبەم ئەخوێندو سەیری ئوبەهەت و جەمالی ئەو ژنەم ئەکرد وام ئەزانی ئێستە لە مەجلیسی خەرامانی چینا دانێشتوم وە جەهان ئارا خانم عەینی خەرامانە!».

ماحەسەل ئەم ژنە بە ناوبانگە لەگەڵ مامیا بەینیان تێکچوو، وە لە رقی مامیا لەگەڵ «شاهزادە مەلک قاسم میرزا» ی کۆری «عمادالدوله» ی قاجار

حاکمی کرماشاندا که و ته موخابه ره، وه شووی پێ کرد. مامی هه رچه ند لیتی لالیاه و تی: شوو به هه ر کهس له خه وانینی کولیائی ئه کهی موباره که، خۆم حازرم بۆ هه موو ته داره کاتیکت. نهی بیست، تا وه ختی که مه لک قاسم میرزا هه زار سواری موسه له له حی به ته وای ئه عیان و ئه شراف و عوله مای کرماشانه وه ناره برازاوا که جهان ئارای بۆ بهن. هه یدهر عه لی خان که ئه مهی بیست ئه توت که ژیکیان دا به سه ریا! هه لساو رۆیه لای جهان ئارا خانم، لاله و پاله یه کی زۆری لیتی کرد، وتی: ئیسته ش له که لی شه یتان دابه زه و بکه به وه کیل تا نکاحه که ت فسه خ بکه مه وه، ئه گه ر به قه و لم نه که ی ئه تکوژم، فایده ی نه بوو، به واسته ی ئه وه که مه عنای «شیر له بیشه هاته دهر» له دلایا کاری کرد بوو، به زمانی خۆیان جوابی مامی دابه وه وتی: «مه موگیان!». ئه گه ر بیشم کوشیت، من شووی کردممه و کار له کار گوزه شتییه، ئیره نگه دی له قه ول خۆم په شیمان نیه وم». تائه مه ی وت هه یدهر عه لی خان ته ققه له ده ستیه وه هات به سه ر ته خته ئابنۆسه که ی خۆیه وه کوشتی! وه به م جوړه چرائیکی رووناکی کوژانه وه!

جا ئه م هه موو بکیش بکیش و خوتنی ناحه ق رژاندنه هی چیه؟، هی ته سیری مه عنای چوار که لیمه ی وه کوو شیر له بیشه هاته دهره!.

ده قی ئه م په خشانه جوړه شپوه یه کمان پیشان ئه دا که نه له شپوه ی ساله کانی پیش «١٩٤٠» ئه کا نه له هی پاش «١٩٥٠»، چونکه نووسینی کوردی هیشتا نه که و ته وه سه ر ئه و پله یه که به ته وای خۆی له زمانی بیگانه پاک بکاته وه، وه له و پله یه ش تی په ریبوو که به شی زۆری ریخته که ی- وه کوو پیتشو- هه ر ئه و زمانه بیگانه یه بیت، راست ده قه که میژووی گۆرانی نووسینی زمانی کوردی مان بۆ دهر ئه خات. وه کوو له م سووچه وه ئه م سه یره ئه که ی، له لایه کی تره وه ئه وه شمان بۆ روون ئه کاته وه که نووسه ر- ئه و نووسه ر که له و ده ورده بوو- ده سه لاتیککی وای هه یه بتوانی به سه رهاتیک - وه کوو بابه ته که بیت - به جوړیککی وه ستایانه و خاوه ن ده سه لات بخاته زنجیره ی په خشانیککی به هیزی واه که خوتنه ر وای بکات هه ر هه ز بکا به خوتنه وه ی بابه ته که ی.

گیروگرفتی کۆمه لایه تی له ناو کۆمه لا زۆره، یه کییک له وانه ئه وه یه که نووسه ری ئه م په خشانه باسی کردوه؛ باسی کردوه هه م بۆ ئه وه که میژوو کاره سات نه کا به ژیر لیوه وه، هه م بۆ ئه وه که سه ر مه شقییک بیت بۆ ئه و خوتنه ره که ئه یخوتنیته وه تا بتوانیت خۆی له و جوړه شتانه بپاریزی و ورده ورده له مه وه کۆمه ل بکه ویتته سه ر ئه وه که تووشی ئه و چه شنه

هه‌ل‌خه‌له‌تانانه و کرده‌وه ناله‌بارانه له ره‌گ و ریشه هه‌ل‌که‌نی، تا جاریکی تر نه‌کرده‌وه‌ی وا، وه نه هه‌ل‌خپ‌اندنی وا له ناو ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌دا روو نه‌داته‌وه.

ئیمه ئه‌گهر به تیک‌پایی سه‌یری سروشتی ئاده‌میزاد بکه‌ین، درنده‌یه‌که له هه‌موو درنده‌کان در‌تر، هه‌ر له به‌ر ئه‌م در‌یه‌تیه‌یه‌تی بۆیه ئه‌م جو‌ره کرده‌وه ناشیرینه‌هه‌ر له به‌ره‌یه‌یانی می‌ژوو‌وه‌هه له ناو هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌دا روویان داوه و باوک و کوپ، براو برا، مام و برازا به یه‌کا هه‌ل‌زان و ریشه‌ی یه‌کیان براندۆته‌وه. که‌وا بوو ئه‌مه له‌م باره‌وه تاییه‌تی نه‌بوو به‌ کورده‌وه، به‌لام باره‌که‌ی تری که هه‌ل‌خه‌له‌تانندن و هه‌ل‌خپ‌اندن به‌ لایه‌ن دۆستانی به‌ رواله‌ت دۆست و له‌ په‌نامه‌کیا دۆژمن، دوور نییه ئه‌مه‌یان که‌مه‌کی له‌ ناو کورددا زیاتر بوو بی‌ت، سوود په‌روه‌ری چاوی دۆستایه‌تی کوپ‌ر ئه‌کات. ئه‌م په‌خشانه وه‌کوو کاره‌ساته می‌ژوو‌یه‌که ئه‌گپ‌ته‌وه، ئه‌و ئامۆزگاریه‌ش ئه‌کا که ئه‌م جو‌ره ره‌وشته ناله‌بارانه‌ی له‌ لایه‌ن دۆستانی سوود په‌روه‌ره‌وه په‌یدا ئه‌بی، ئه‌بی مرۆف لی‌یان دوور بی‌ت و نه‌یه‌لی توخنی بکه‌ون.

ئه‌م ده‌قه له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا که وشه‌ی بی‌گانه‌ی له‌ زمانی کوردی زۆر تیدایه به‌لام له‌ دارشتن و ریخته‌که‌یا بته‌ویه‌کی نواندوه‌هه که له‌ که‌م په‌خشانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا ئه‌بینرێ. بابه‌ته‌که وه‌کوو لقه ریک و پیکه‌کانی داری «سه‌رو» له‌خواره‌وه بۆ سه‌ره‌وه له‌ سه‌ره‌وه بۆ خواره‌وه به‌بی پچ‌ران سه‌رو خواری خو‌ی کردوه. رسته‌و عیباره‌ت هه‌ر یه‌که له‌ شو‌ینی خو‌ی جی‌گای خو‌ی گرتوه، ئه‌توانین ب‌ل‌یین جو‌ره په‌خشانی ئاوا یه‌کیکه له‌ ر‌یبازه‌کانی په‌خشان و بۆ ئه‌وه ئه‌شی که به‌ نمونه‌یه‌کی به‌رز داب‌نرێ له‌و ر‌یبازه‌دا. ئه‌ده‌ب په‌روه‌ری و ره‌وانب‌یش‌ری له‌ دارشتنی عیباره‌تا به‌بی خو‌ عه‌زیه‌ت‌دان کردۆته‌ کار. ب‌ی گومان ئه‌گهر په‌خشانیکی وه‌کوو ئه‌م په‌خشانه نه‌که‌وتایه‌ته سه‌ر کاغه‌ز و نووسه‌ر به‌و جو‌ره نه‌یه‌ژن‌یا‌یه‌ته‌وه ئیمه ئه‌و سامانه‌مان نه‌ئه‌که‌وته به‌رده‌ست که ب‌ل‌یین په‌خشانی کوردی خ‌یه‌تی ئاوریشمی خو‌ی به‌ سه‌ر ئه‌م جو‌ره ش‌یه‌وشا بلا‌و‌کردۆته‌وه. زاده‌ی فیکری خو‌م‌الی که له‌ ناوچه‌وه هه‌لقو‌لاب‌ی به‌ ته‌واوی بۆمان ده‌ر ئه‌خا که جیا‌وا‌زیه‌کی زۆر هه‌یه له‌ نیوانی دوو په‌خشانی رۆژا‌وا‌یی‌ک و رۆژه‌لاتیه‌که‌دا، چ له‌باری ریخته‌وه، چ له‌باری بی‌رو هۆشه‌وه، ئه‌توانین ب‌ل‌یین رو‌خسارو ناوه‌رۆک به‌ دوو قو‌لی ده‌قیکی وا بر‌شتیان دروست‌کردوه.

* * *

بابه‌ته‌که‌مان له‌م شو‌ینه‌دا بابه‌تی په‌خشانیکی که له‌ زمانیکه‌وه وه‌رگ‌پ‌ر-راب‌یته سه‌ر

زمانی کوردی، چ له زمانیکی رۆژاوااییه وه بوو بێ، وهیا له رۆژههلاتیییه وه. نمونه له هی رۆژاوااییه که وه هینرایه وه، ئیسته نمونه یه کی تر بۆ رۆژههلاتیییه که.

ئهمه وینهیه که که «حسن فهمی جاف» له ژماره «٧» سالی «٤» ی گۆفاری گهلاویژ - ١٩٤٣ - له ژێر ناوی «شازادهی بتلیس» دا ئه یخاته بهر دهستان و ئه لێ:

(له سالی ١٦٣٥ - ١٦٦٠ م) شاران گهره «سیاح» یکی به ناوبانگی فرانسوی که ناوی «مسیو بارن تاوارییه» بووه، سی جار له پارێسه وه چووته «ئەسفه هان» (١).

(١) ئەسفه هان له وه سهرده مه دا پایته ختی حوکومه تی ئێران بووه، وه خانه دانی سه فیه وی پادشای ئێران بوون.

وه ههر جاری به رێگایه کدا هاتوچۆی کردووه، وه هه موو قه له م ره وی عوسمانی، عهره بستان، ئهرمه نستان، کوردوستان، ترکستانی ئیستا، روسیه و زۆری له ولاتی هیندستانیش دیوه.

ئهم شاران گهره به ناوبانگه له شاهانی «سه فیه وی» ته سادفی زهمانی «شاه سه فی، شاه عه بیاسی دووهم، شاه سوله یمان» ی کردووه، وه له دهریاری ئه و وه خته و شاهانی سه فیه ویدا زۆر قه درگیرا بووه، تا دهرجه یه کی و شاه ئه وه نده خوشتی ویستووه خه لاتنی کردووه و فه رمانی بۆ دهرکردووه که ههر شتومه کنی ئه بیات و ئه یه ینتی له ره سمی گومرکی به خشراو بێ، به تاییه تیش هیه وی ئهم «سیاح» ه ههر ئه وه بووه که شتومه کی رۆژهه لات به ری بۆ ئه وروپا، وه هی ئه ورووپاش به ینتی بۆ رۆژهه لات. جا له م هاتوچوویه ی دا جاریکیان ریی ئه که ویته «بتلیس» (٢)

(٢) ره نگه ئهم «سیاحه» ریکه وتی ده وری کور، یاکوره زای حوکمداری بتلیس «شه ره فخان ی بتلیسی» دانه ری «شه ره فنا مه» ی کردبێ.

وه ئه چیته لای فه رمانیه و «حاکم» ی ئهم شاره وه ههر وه کوو خواره وه سه رگوزه شته ی خۆمان بۆ ئه گهریتیه وه: له «کاراکان» وه ریی که وتین روه و «بتلیس». بتلیس شاریکه که و له (ژێر حوکمی شازاده یه کدایه که له هه موو ده سه لاتداره کانی ئه و ناوه به ده سه لاتتره، چونکه هیشتا سه ری بچووکی نه به رامبه ر به شاهی ئێران، وه نه بۆ پادشای عوسمانی به هیچ جوړیک دانه نه واندووه، له گه ل ئه مه شدا به لکوو به سه ریه سستییه کی ته و او ئه ژیا. به پیچه وانه ی سه رداره کانی تر که هه موو مل شوړی شاهی ئێران وه یا پادشای عوسمانین. چ شاهی ئێران وه چ پادشای عوسمانی به ناچاری له ترسانا

«خونکی» بۆ ئەکەن . ئەم مەترسیەش ئەمەیه : ئەگەر ئەم شازادە «بتلیس» ه ئارەزوو بکا بە یەكجاری ریتی هاتوچۆی لەشکرکەشی له «حەلب» هه بۆ «تەبزی»، وه له تەبزی هه بۆ حەلب زۆر به ئاسانی ئەتوانی ببەستنی، چونکه له دنیا دا هیچ دەریەندیکی تر له سەختی دا هاوتای ئەو دەریەندە ناکات کهوا له ژێر حوکمی ئەم شازادەیه دایه، ئەتوانم بڵێم دەریەندیکی وه هایه ئەگەر ده کەسی تیا بێ ئەتوان بەرھەڵستی هەزار کەس بوەستن وه نەیهلن تێ پەر کەن.

له «حەلب» هه بۆ «بتلیس» رۆژه ریگەیهك پیتیسته ئینسان به ناو کەژو کیتیکی سەخت و لایچی و هەڵدێردا تێ پەر بکا ئینجا بگاته بتلیس، وه ئەم ریگە تووش و هەڵدێرگەیه تا دوو سەعاتی بمیانی بۆ بتلیس هەر دەرەوێک، وه ئەم کەژە دوورو درێژە کەوتۆتە بەینی دوو چەم و ئاوهوه، وه ریگە هاتوچۆش ریگەیهکی باریکە کەبه دەسکرد له ناو کەژە کەدا هەلکەنراوه، پیتیسته ولاغ به بارهوه که تێپهڕی زۆر ئاگاداری بکری ئەگینا رەنگە بکەوتتە خوارهوه بۆ ناو چەمەکه.

شاری «بتلیس» کەوتۆتە بەینی دوو کیتوهه که بهینیان تەفەنگ هاوئێژیکە. قەلای ناوشار له سەر لووتکە کیتیکی بەرز که له بەینی ئەم دوو کیتوهه دایه دروستکراوه، وه له شێوهی کەللە شەکرێکدا هەلکەوتوه، چوار دەوری ئەم قەلایه تووش و هەڵدێرگەیه، وه بۆ سەرکەوتن بۆ سەر ئەم قەلایه تەنها ریگەیهکی پێچوولۆچ و باریک هەیه، وه ئەم کەژە سەرکەوی دەشتایێکە قەلاکە لهوێ دروستکراوه. موشتەمەلاتی ئەم قەلایه عیبارەتە له سێ حەوشه؛ دوانیان گەوره، یهکیکیان بچووک. عەمارەتی شازادە وا له حەوشه بچووکە کەبانا. ریگە ی ئەم قەلایه زۆر تووش و سەخته، بۆ سەرکەوتنی ئەسپی زۆر پشوو درێژو به هیزی پیتیسته. بێجگه له شازادەو میراخوڕەکە ی نابێ به سواری کەسیکی تر بچیتە سەرەوه، شاری بتلیس وا به چوار دەوری ئەم قەلایه دا هەتا ئەگاته بن دوو کیتوهه ی تر، وه دوو کاروانسەرای تێدایه، یهکیکیان له ناو شاردا یه له بن قەلاکەدا، ئەویان له دەرەوهیه، زۆرمە ی کاروان ئەچنە «کاروانسەرا» ی دەرەوه، چونکی کاروانسەرای ناو شار هەرکە باران باری له کیتوهکانهوه لافاو دی وه پەر ئەبێ له ئاو. شازادە بێجگه لهو شوێنه سەخته خواکردهی که هەیه تی ئەتوانی « ۲۰ - ۲۵ » هەزار سوار، وه ژمارەیهکی زۆر پیاده ئەگەر پیتیستی بێ بەکاتی ئاماده بکا بۆ شەپ.

له گەڕانهوهی سەفەریک له گەڵ کاروان هاتمه «بتلیس» له شازادە گەیانرا که

کارایه کی «فه‌هنگی» وا له‌گه‌ل ئه‌م کاروانه‌دا، شازاده دهم و دهس پیاویکی نارد به شوینما - بینینی فه‌رمانه‌رواییک له‌ خاکی ئیران و عوسمانیدا هه‌روا سووک و ئاسان نییه‌ - منیش ده‌سه‌جی چووم بۆ لای، ده‌ستم خالی نه‌بوو؛ دوو تۆپ ئه‌تله‌سی میل میل، که‌ یه‌کیکیان میله‌کانی ئالتوون «زیتی»، ئه‌ویان زیو بوو له‌گه‌ل چهند ده‌سه‌سریکی ئاوریشم، وه‌ دوو کلاو، که‌ عاده‌تا تورکه‌کان به‌ شه‌و له‌ ناو جێدا له‌ سه‌ری ئه‌که‌ن. ئه‌مانه‌م به‌ دیاری بۆ برد، ئه‌م دیاریانه‌ی زۆر پێ خوش بوو، ئه‌ویش به‌رامبه‌ر به‌مه‌ دوو مه‌ری قه‌له‌و، هه‌ندێ ناسکه‌نان وه‌ چهند شووشه‌یی شه‌رابی نایابی له‌گه‌ل چهند هێشویه‌ک تری تازه‌-که‌ ده‌ستکه‌وتنی له‌و فه‌سله‌دا به‌ عجایبات ئه‌ژمێرا- دایمی، که‌ هاگه‌ ده‌روه‌ چهند پیاو ماقوولیکی شازاده‌ تکیان لی کردم که‌ له‌و ئه‌تله‌سه‌یان پێ بفروشم که‌ به‌ دیاری بردبووم بۆ شازاده، منیش هه‌ندێ که‌لوپه‌لی ترم پێ نیشانده‌ن، له‌ ناویانا چوار تۆپ شالی سووربان بۆ میته‌زه‌ به‌ر دڵ که‌وت، هه‌ر چهند من ئاره‌زووی فروشتنیانم نه‌بوو به‌لام چونکی زۆر تکیان لی کردم به‌ ناچاری ئه‌وه‌نده‌ به‌ گران پێم فروشتن که‌ تۆله‌ی نرخ‌ی دیاری ئاگاهه‌یانم لی کردنه‌و!

ها، ها ئه‌مه‌م له‌ بیر چو بیلیم: کاتی له‌ خزمه‌تی شازاده‌دا دانیشتبووم وه‌ خه‌ریکی قاوه‌ خواردن بووم له‌ پر «راسپیترراویکی» پاشای «حه‌له‌ب» گه‌یشت وه‌ عه‌زی کرد که‌ تیمارکه‌ر «جراح» یکی فه‌ره‌نساوی که‌ له‌ شه‌ری Candia- «کاندی» دا به‌دیل گیراوه‌ وه‌ چوه‌ته‌ ریزی خزمه‌تکارانی پاشاوه‌، ئیستا له‌ لای پاشا رای کردوه‌ وه‌ خۆی هاویشته‌وته‌ په‌نای شازاده‌وه‌، پاشا تکا ئه‌کا که‌ ئه‌و تیمارکه‌ره‌ی «جراح» بۆ بنیترینه‌وه‌. ئه‌م شازاده‌یه‌ که‌ له‌ ره‌وشت و خووی مسویره‌کی په‌ناپی هێنان «الملاحی» زۆر شاره‌زا بوو ئه‌م داواکرده‌ی به‌ تووره‌یه‌یه‌ که‌وه‌ به‌ربه‌ست کرده‌وه‌ وتی: ئه‌گه‌ر کوشتنی راسپیرو «قاصد» ناشیرین نه‌بوايه‌ ئیستا ئه‌موت پارچه‌ پارچه‌ت بکه‌ن، وه‌ هه‌روه‌ها له‌ وه‌رامی پاشای هه‌له‌یدا نووسی: که‌ به‌رامبه‌ر به‌م بێ ئه‌ده‌یه‌ی که‌ کردووته‌و داوی ئه‌و که‌سه‌ ئه‌که‌ی که‌ په‌نای به‌ من هێناوه‌، شه‌رته‌ لای پادشای عوسمانی شکاتت لی بکه‌م، ئه‌گه‌ر ئه‌و ملی نه‌کردی به‌ ته‌نافا شه‌رته‌ ئه‌م تۆله‌یه‌ له‌ خۆم بستیتم! به‌ راستی هه‌ره‌شه‌ی شازاده‌یه‌ ته‌واو بوو، چونکه‌ پادشا له‌ شاه‌ی ئیران زیاتر پیتوبستی به‌ یارمه‌تی ئه‌م شازاده‌یه‌ بوو، وه‌ هه‌م ئه‌گه‌ر شاه‌ی ئیران بۆ داگیرکردنی «وان» ئاره‌زووی بکرده‌یه‌ له‌ ته‌ریزه‌وه‌ هه‌تا «وان» بێ قووت و گرێ بۆ له‌ شکرکه‌شی رێگا هه‌بوو، وه‌ پادشای عوسمانی له‌ قه‌له‌مه‌روی ئه‌م شازاده‌یه‌ به‌ولاده‌ رێگایه‌کی تری نه‌بوو که‌ رزگار کردنی «وان» له‌شکری پیا

بنییری، وه ئەگەر ئەم شازادەییە دۆستی پادشا نەبێ وە ئارەزوو بکا ئەتوانی
نەبەلێ لە شکری عوسمانی بەناو خاکیا تێ پەر بکا که بچن بۆ «وان».

بەرستی گەشت و گوزاری ولاتی کوردوستان زۆر خۆش و دلگیره،
هەرچەندە رینگاکانی زۆر تووش و سهخت و هەلدیترگەن، بەلام
«چەشمەندان» یکی زۆر خۆشی هەیه. داری بەرو و گوێز، وە زۆر، داری
گەورە تر که مێوی دیم-یان پێوه ئالاه پیاو هەر حەز ئەکا سەریان بکا، وە
بەسەر تەوقەسەری کەژوکیوەکانەوه زۆر دەشتایی وای هەیه که گەنم و جۆی لێی
ئەپۆین).

بەگوزارشتیکی کوردی من ویستم لێرەدا زنجیریکی زیو دروست بکەم؛ لە پێشا
پەخشانیکی که لە زمانانی ئەورووپییەوه وەرگیر-راوەتە سەر زمانی کوردی، پاشان
پەخشانی زادهی کوردی، پاشان گەڕانەوه بۆ وەرگیران لە زمانیکی رۆژەهەڵاتییهوه هەر بۆ
سەر زمانی کوردی.

سروشت «غەریزه» ئەمە دروست ئەکا که بەرانبەری یەک بوەستن. ئەم قسەیه راسته که
بابەتەکانی «بەغدا، ئالتوون کۆپری و بەهرامی گۆر» بۆ کورد ئەوەند سوود بەخش نین،
بەلام بۆ زانیاری سوودیان هەیه. ئەم هاتووه سوود بەخشین و نەبەخشینهکە ی کوردهکە ی
خستۆته بەرچاو، رووی دلی خوێندەوارانی بەم قسەیه کردۆته خۆی، ئیتر وازی لە
سووچەکانی تری هیناوه که زانیاریهکەیه!. ئەوەندە هەیه ئەدەبی رفیق حلمی ئەدەبی
پیاویکی زانییه؛ بەجۆریک هاتۆته مەیدانەوه که گەردێک لە پەری گولی دلی توفیق
وهی نەنیشیت. ئەمە ئەو پەری زانیی و قەدرزانییه که زانییهک لە زانییهکی بگرت!.
ئەم دەقە ئەو شیوهیه مان دیسان پیشان ئەدا که رییازی رەخنە ئەبێ وایی و نایی
دلپەنجاندنی تیدا بێ.

ئەو ناتەواوییەکی که روو لەم دەقە ئەکاتەوه ئەوێه که زنجیره پچراوه؛ سەرەتا باسی نرخ
نانیکە لە کتێبیکی کهچی ناوەرۆک و ئەنجامی باسەکه دیتە سەر شتیکی ترو بابەتیکی
لاوهکی موتوربه ئەکا لەگەڵ سەرەتای ئەسلێ بابەتەکیه. ئەمەش بۆیه رووی دا چونکه وا
دەرئەکەوی که مەبەستی بناغە ی ئەو ئەو بووه که قسە ئەو بەرهمانهی توفیق وهبییهوه
بکا بەو چاوهوه که خۆی وردی ئەبووهوه، نەوهک باسی «خانزاد». وادیاره لە بەر
دەستنهکەوتنی هەل، پەسندی خانزادی کردوو به بیانوو بۆ ئەو قسانە ی که لە سەر
«بەغدا، ئالتوون کۆپری و بەهرامی گۆر» ی کردوو!. بەلام ئەم دەستنهکەوتنی هەله ئەو

ره‌خنه‌یه ناسرپټه‌وه، نه‌یتوانی له هه‌لیکی ترا ئاره‌زووی خوی به ته‌واوی و به‌سه‌ریه‌ستی تر دهر بېریایه، به‌بی نه‌وه بیکا به پاشکو بو شتیکی تر.

له‌گه‌ل نه‌مانه‌شا نه‌م ده‌قه وه‌کوو میژووی رووداوه‌کانی نه‌و روژه نه‌گیږټه‌وه رابه‌ریکیش بووه بو نه‌وه که چوڼ شت نه‌نرخینړی و چوڼ نه‌گهر ره‌خنه گیرا نابی له پایه‌ی نه‌ده‌ب و هه‌لگه‌راندنه‌وه‌ی هه‌قایق دهرچټت.

نه‌مه راسته که له سالی «۱۹۴۰» به دواوه خامه‌ی کورد به ته‌واوی توانی ده‌ست بدا به نووسینی هه‌موو بابه‌تیکه‌وه. تا پیش نه‌و میژووه له‌وانه بوو مه‌یدانی بابه‌ت ته‌سک بوو، به‌لام له دوا‌ی نه‌وه به ته‌واوی له‌بهر یه‌ک کشایه‌وه‌و که‌وته نووسینی فره‌چه‌شنه‌وه. دیاره نه‌م بلاو بوونه‌وه‌ش له بلاو بوونه‌وه‌ی فیکرو هو‌شه‌وه په‌یدا بوو که‌وا نووسه‌رانی کورد که‌وته ته‌قه‌لادان بو نه‌وه له‌هه‌موو شتیکی و له هه‌موو ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ک بکو‌لینه‌وه.

نه‌مه‌ی خواره‌وه وینه‌ی ده‌قټیکی په‌خشان‌ی سالی «۱۹۴۸»ه، که له ژیر ناوی «سپوه‌نگ و مام ریوی» له ژماره «۸»ی سالی «۱۰»ی گو‌قاری «گه‌لاوټ» دا نووسراوه؛ نه‌و گه‌لاوټه که له پاش ده سالی ژبان ئیتر به ته‌واوی ناوا بوو!:

(«سپوه‌نگ» هه‌موو جار که له قوتا‌بخانه نه‌گه‌رایه‌وه کتټیبه‌کانی نه‌هینا سهر له نوټ نه‌و شتانه‌ی نه‌خو‌پنده‌وه که باسی خیرو بیرو «کان» و شته به‌نرخه‌کانی ولاته‌که‌ی تیدا بوو، به‌مه زور نه‌گه‌شایه‌وه، که سه‌یری نه‌کرد نه‌م هه‌موو شته نایابانه له خاک و به‌راوی ولاته‌که‌ی دا هه‌یه؛ له لایه‌که‌وه نه‌م هه‌موو «کان»ه نه‌وته، له لایه‌کی تره‌وه نه‌م هه‌موو «ده‌رماناو» و ورده بابه‌تانه که ههر یه‌که ده‌رمانی هه‌زار ده‌رده، بست، بست گه‌شکه‌ی نه‌کرد.

روژتیک له روژان باسی «ئاوه‌سپی» «سه‌نگاو» و «ده‌رماناو»ه که‌ی «دروزه»ی خو‌پنده‌وه که نه‌مانه چه‌نده به که‌لکن و چه‌نده بو نه‌هیشتنی ده‌ردو عیله‌ت قازانج به خه‌لکی نه‌گه‌یه‌نن. «تارا»ی خوشکی بانگ کردو پټی وت: «تارا» گیان! ته‌ماشاکه نه‌م نیشتمانه‌ی ئیمه چه‌ند شتی خوا‌کردو نایابی تیدا‌یه؟. که پیاو هه‌روا سهر سامی نه‌بی! ئیمه پټویسته له سه‌رمان نه‌م ناو و خاکه که مه‌ل‌بهن‌دی باوو با‌پیرمانه له هه‌مووشت به‌لامانه‌وه خو‌شه‌ویسته‌تر بی، نه‌م هه‌موو خیراته که له ولاته‌که‌ی ئیمه‌دایه له هیج لایه‌کی تر نییه.

«تارا»ش وتی: به‌خوا «سپوه‌نگ» گیان راست نه‌که‌ی نیشتمانه‌که‌مان ههر بسته خاک‌یکی ئالتوونیکه، لام وایه هیج ولات‌یکی تر نییه نه‌وه‌نده‌ی نه‌م

ولائتەي ئىيمە بە خىرو بىر بىت، جالەبەر ئەو مەنىش ئەللىم: چەندە باوك و دايكمان خوش ئەوئ ئەبى ئەوئەش نىشتمانەكەمان خوش بوئ، بەلام خۆزگا «سىئەنگ» گيان ھەندى لەم شوئنانەمان بە چاوى خۆمان ئەبىنى. «سىئەنگ» یش وتى: بەلكو ئىشئىكى وابكەين باوكمان مانبا بۆسەر «دەرمانا» ەكەي «دروژنە». ئىنجا «تارا» وتى: ئىستە من ئەچم بە دايكم ئەللىم بەلكو بە باوكم بلىت مانبا، تۆش بچۆ بەلاى باوكمەو. «سىئەنگ» یش وتى: باشە.

لەپاشا «تارا» چوەلاى دايكەو ە پىتى وت: توخوا دايەگيان! بەلكو بە باوكم بلىت مانبا بۆسەر «دەرمانا» ەكەي «دروژنە» باچومان پىت بکەوئ. دايكىشى وتى: جا بۆچىتانه رۆلە؟! ئەویش وتى: دايەگيان خىراتى ولاتەكەمانە ەز ئەكەين بىبىن، دايكى قسەي كچەكەي زۆر پى خوش بو، وتى: باشە رۆلە گيان پىتى ئەللىم.

شەوئ كە ھەمويان لە سەريان دانىشتىون خەرىك بوون چايان ئەخواردەو ە قسەي خوشيان ئەكەد، دايكى «تارا» رووى كرده باوكى «سىئەنگ» وتى: توخوا پىاوەكە! مەلەكان زۆريان دل بەو ەو ەكە «دەرمانا» ەكەي «دروژنە» يان چاوى پىت بکەوئ، بەلكو بىبانەي بىبىن. خىرا «سىئەنگ» ھەراي كرده بن دەست باوكەو ە دەستى كرده ملی و وتى: توخوا بابەگيان ئەگەر نەمانبەي، زۆر ەز ئەكەين بىبىن. باوكىشى وتى: رۆلە بۆچىتانه؟! جا چى تىدايە! «سىئەنگ» یش وتى: بابەگيان! لە خىراتى ولاتەكەمانە چاومان پىتى روون ئەبىتەو ە كە سەپرى بکەين. باوكى ھۆش و فىكرى كورەكەي زۆر پى خوش بو، ماچىكى كردهو ە لەپاشا وتى: باشە رۆلە گيان بەيانى ئەچىن. ئىتر «سىئەنگ» و «تارا» ئەو شەو ە لە خوشيانا خەويان لى نەكەوت!.

كە بەيانى رۆژ بوو ەو ە باوكيان ئوتۆمۆبىلىكى بۆگرتن و ھەر چواريان سواری بوون و لە «كفرى» ە بۆ رۆشتن تا گەىشتە سەر «ئاو ەسپى». «ئاو ەسپى» كەوتۆتە بەرى رۆژەلاتى «كرىچنە» ە. تەماشايان كرده ئەمە ئەشكەوتىكە. لە وئو ە چوونە ژوورەو ە سەپر ئەكەن ناو ەكەي چاللاوتىكى زلە، بەچار دەورى ئەم چاللاو ەدا دلۆپ، دلۆپ، ئاوتىكى سىپى ھەر ەكوو «دۆ» ئەتكىتە خوارەو ە، بۆنىكى ئەو ەندە تىژو كارىگەرى لىو ە دىت ە تا نىكەي «۳» مىل ئەو بۆنە

(۱) من نامەخانەم بەدل نبیہ، و ابرازم جیتی «کتیبخانە» ناگریتەو ە. ر.ح.

ئەروات. تومەس ئەم ئاۋە «كان»ى گۆگردە و بۆھەر دەردو عىللەتتەك پىپا و جارتەك خۆى پىپى بشوا لە كۆلى ئەكەوئى. ئەوانىش بە ھەر جۆر بوو خىرا تۆزى خۆيانىيان پىن شۆردو ھاتنە دەرەو، لەبەر بۆنى ئاۋەكە نەيانتوانى تىدا بىننەو. ئىنجا سوار ئوتۆمۆبىلەكە بوون وگەراندەو بۆسەر «دەرماناۋ»ەكەى «دروژنە».

«دروژنە» گوندەكە لە «سەنگاو» بە قىياسى «۴» مەيل كەوتۆتە شىمالى «كەرىچنە»و، دەرماناۋەكەش چكى لە دروژنەو دوورە. كە چوونە سەرى سەريان كەرد ئەمە «كانى»يەكە وەكوو ئاۋى سىپى بۆنىكى پىسى لىتو دىت. ئەم ئاۋە بە جۆگەكەدا ئەروا بە چوار رەنگ رەنگ ئەداتەو؛ بەرىز لە پىشا سۈور، سەوز، سىپى، رەش. ئەمانە ھەمويان بە تەنىشت يەكەو بەيەك جۆگەدا ئەروپ ھىچيان تىكلاۋى ئەويتريان نابن. «سىۋەنگ» و «تارا» لە چاۋپى كەوتنى ئەم ئاۋە بەم جۆرە زۆر سەريان سىما! لە باوكيان پىسى: بابە! ئەو چۆن ئەم ئاۋانە تىكلاۋ بە يەك نابن؟ باوكىشىيان وتى: رۆلە ئەمانە لە بنەو سەرچاۋەكانيان بە تەنىشت يەكەو بەلام لەكاتى ھاتنە دەرەو لە يەك «كون»و دىنە دەرەو، لەبەر ئەو ھەر يەكە «كان»ى شتىكى سەربەخۆيەو ھەر يەكە ھىزى تايبەتى خۆى ھەيە و ئەم ھىزانە دوژمنى يەكن نايەلن ئاۋەكە تىكلاۋ بىي. ئەمانە ئەگەر پەرەردە كەردن بىي ھەر يەكە «كان»ى شتىكى وايە كە لە كەم ولاتدا چنگ ئەكەوئى مەگەر ھەر لەم ولاتە خۆشەويستەى ئىمەدا نەبى. ئەمانە «كان»ى ئالتوونى رەش! ئىتر مائالەكان زۆريان پىن خۆش بوو كە، شتى و ناياب لە ولاتەكەيانا ھەيە، ھەر ئەيانوت خوايە ئەم نىشتمانە جوانەمان پىپى بە زىاد نەزانى.

لە پاشى ئەمە سواری ئوتۆمۆبىلەكە بوون و گەراندەو. لە رىگەدا «سىۋەنگ» تەماشاي كەرد ئەو «رئوى»يەك كلكى كەردو بە فەشەك و بە ھەلەداۋان وتەپ و كوت لەو ئاۋەدا روو «توونى بابە عەمرە» ھەرا ئەكات وتۆز ئەكات! وتى: تارا، تارا تەماشاكە ئەو رىۋىيە چۆن بە پەلە ھەرا ئەكات؟! توخوا بابەگيان ئوتۆمۆبىلەكە راگرە باچم لىي بېرسم بۆچ و كەوتۆتە ئەم دەشتە؟! باوكىشى ئوتۆمۆبىلەكەى راگرت، «سىۋەنگ» دابەزى چوو سەرى رىي بە مام رىۋى گرت و پىپى وت: مام رىۋى! رۆژ باش، ئەو بۆچ و بە پەلە ھەرا ئەكەيت؟ مام رىۋى-ش وتى: كەسى براى لىم گەرى با بەدەردەى خۆمەو بەتلىمەو، زۆر بە پەلەم و لىم قەوماو.

«سىۋەنگ» وتى: نابى مام رىۋى ھەر ئەبى پىم بلىيت، بەلكو مەن

چارتيکت بکه م. مام رتيوی-ش وتی: کەسی برای ئەلێن لەو خواوە «حوشتر» بە بێگار ئەگرن، منیش لەترسی ئەوە ئەچمە توونی بابە عەمرە خۆم ئەشارمەو!! سێوەنگ قسەکە مام رتيوی زۆر بەلاوہ سەیر بوو! وتی: جا مام رتيوی حوشتر بەبێگار ئەگرن تۆ پوچ واکە وتوینە جامبازە!! مام رتيوی-ش وتی: کەسی برای، شار بێ شالیارە، کە گرتمیان تا قەبالە ی خۆم ئەخوینمەوہ پێستم ئەکەن!! ئەوہ الله چاک وایە تاپێستیان نەکەندوم خۆم رزگار کەم، ئەو وەختە کێ لەوہ ئەپرسی من رتيوی-م یا حوشتر!.

ئینجا «سێوەنگ» وتی: مام رتيوی! وەرە لەگەڵ من ئەچینە ناو ئوتۆمۆبیلەکە، کە چوینە مالهوہ لەگەڵ «تارا» ی خوشکما نویتت پۆ رائەخەین و میوانداریت ئەکەین و جوان جوان حەشارت ئەدەین، ئەگەر هاتن خەبەرەری حوشتریان پرسی، ئەلێن کەس لێرە نییە تەنھا مام رتيوی نەبێ ئەویش نەخۆشە هیناومانە بۆ سەر دوختۆر! مام رتيوی-ش وتی: نە، کەسی برای لێم گەرێ با بە رتيی خۆمەوہ برۆم، ئەگەر خاس خواوەک وتی نە، ئەمە حوشترە، ئەو وەختە ئەگەر پەلم بە پەلی هەورەوہ بێ هەر رزگارم نابێ. لە پاشا سێوەنگ وتی: دە باشە مام رتيوی خوات لەگەڵ.

مام رتيوی لێیدا رۆشت و ئەمیش گەراپەوہ بۆ ناو ئوتۆمۆبیلەکەو قسەکە ی بۆ «تارا» خوشکی و باوک و دایکی گێتیاپەوہ، تارا، لەم کارەساتە ئەوہندە پێکەنی هێزی لێ بر!.

لە پاشا گەراپەوہ بۆ مالهوہ، لە رێگادا سەریان کرد و راوچی کەوتوونەتە ئەو دەشتە، راوہ «مەلیچک» ئەکەن. گۆشتی مەلیچک زۆر خۆشە. سێوەنگ منالێکی ژێرو وردبەن بوو بە تارای خوشکی وت: تارا! مام رتيوی وتەنی با ئیمەش خێرا راکەینەوہ مالهوہ، ئەگەر هاتو بە ئیمەشیان وت ئێوہ مەلیچکەن بێن چی! تا ئیمە بێن کورە مەلیچک نین، سێوەنگ و تارا ئین گۆشتەکەمان لە ناو دەمیانا تام ئەداتەوہ! ئیتر خێرا هەراپان کردەوہ بۆ مالهوہ، ئەو نوینە کە ئەیانویست بۆ مام رتيوی راخەن بۆ خۆیانیاں راخست!!.

ئەم نووسینە دەقیکی بەینی سالانی «١٩٤٠-١٩٥٠» یە. وەکوو سەیر ئەکەین پەخشانی کوردی بە پێی سەلەکانی ئەو میژوووانە جگە لە روخسارەکە چۆن بەرە بەرە گوزارشتیشی گۆراوہ؛ لێرەدا هاتۆتە سەر جۆرە نیشتمانیکە کە لە ژێر پەردەیکە تۆزێ شاراوہدا باسی ئەکا؛ باسی ئەوە ئەکا کە خێرو بێری ولاتیکی فراوان چۆن دانیشتوہکانی لێی بێ بەش کراوہ، چۆن ئەوانە ی کە هەموو ئامانجێکیان خۆشی خۆیان وکوێلەبی

نه ته وې تره چنگيان له و شوپنه گير كړدو و نايه لن خانه خوی چيژېك له بهرهمی خوی و ولاتی خوی بچيژي؟! . نه مه له لايه كه وه ، له لايه كي تربشه وه نه وه دهر نه خا كه نه گهر به كي له پيستی خوی بچولیته وه ميترده زمه ی به شوپنه وېه نه يگرئ وله پاش تاساندنی شتی وای بو نه دوزیته وه كه به خه وی هيچ كه سيكا نه هاتې! . نه گهر نه هم هزار هاوار بكا بلتي من بهر خيكي به سته زمانم نه و نه لي تو ده عبايه كي ناكلو كاريت نه بي يا بارت لي بنري يا گوشت بخوري. وا دياره ره وای هق نه بووه قسه ی هق كردن!..

نه مه لايه نی ناوهر وكي، له لايه روخسار شوه زمانه كه پيشكه و تنيكي وای به سهر ا هاتوه كه به عيباره تيكي ساده و ره وان و كوردیه كي په تی دوور له هممو ناته و او په ك گوزار شت له مه فاهيم بداته وه؛ به جوړيكي وها كه نه و ك پياويكي گهره ی دنيا ديده ، به لكوو منالتيكي دوور له هممو دنيا ييكي نه ویش به پوختی لي تي بگا پتوبستی به وه نه بي كه بكه ویته ناو گيژاوی خه يالاته وه بو دوزينه وه گوزاره و بو تي گه یشتن له مه عانی نه و رستانه .

له بهر نه وه نه توانين بلتين نه م پارچه يه نمونه ی په خشان يكي ساده ی كوردی نيوانی ساله كانی « ۱۹۴۰ - ۱۹۵۰ » به كه هيچ گري و قورتیكي نه هاتوته سهری.

له سالانی « ۱۹۵۰ - ۱۹۶۰ » وا دياره نه و جم و جووله كه له ده سالی پيشودا هه بووه له مدا نه و نده به گور نه بووه . جهنگی جيهانیی دوو هم به سهر چوو ، له به سهر چونی نه و گه لي باوهریش ، ویا بلتين هیواش به سهر چوو! . نوو سهرانی په خشان ی كوردی دوور نییه نه و نده مایه یان به ده سته وه نه مابي كه بيكه ن به كه ره سته ی نوو سینیان له باری نه ته وایه تیه وه . دهقی په خشان ی نه م ميژووه نه و ه مان بو نه گيژي ته وه كه ناو و ه و له و سهر دمه دا چون بووه .

من له ريز كړدنې دهقه كانی نيوانی نه و سالانه ی « ۱۹۴۰ - ۱۹۵۰ » نه و هم ره چاو نه كړدووه كه به سهره ی ساله كانا له دهقه كان بیمه خواره وه ، واهه يه دهقيكي سالی « ۱۹۴۶ » - به وینه - نوو سیمه و گه راومه ته وه بو سالی ۱۹۴۱ ، نه م پله يه م ره چاو نه كړدووه ، چونكه به لای منه وه په خشان ی سالانی « ۱۹۴۰ - ۱۹۵۰ » به چاو په خشان ی كوردییه وه نه ستيړه ی گه لاوړي هره درخشانه بو هممو په خشانه كانی پيش خوی و پاش خوی و هكوو له په خشان ی سالانی پيشوو و پاشوودا ورد نه بينه وه ، نه له ريخت و روخسار

و نه له ناوهرؤكدا هيچيان ناگهن بهو. جا له بهر ئه مه وهكوو گهنه قه ننه هاري گهرميان وگه نمي و شترملي سوور سوور تيكلاوم كردون بؤ ئه وه ميژووي پەخشان دان به وه دا بني كه پەخشاني نيواني ئه و سالانه هيچيان پايه يان به سهر ئه و يتريانا نيه و ريخت و روخساريان به ناوهرؤكه وه يهك له يهك به هيتزن.

ئهمهش ئه وه ناگه يه ني كه له پەخشانه كاني ترا ته رتيبي سالم داناوه، ئهم ته رتيبه نيشانه ي به هيتزي و بي هيتزي پەخشانيك بي به سهر پەخشانيكي ترا. ئهمه ئه وه ناگه يه ني چونكه له ساله كاني تر زياتر بابته و هرگرتوه تا روخسار، به پتي بابته ئه و ته رتيبه م داناوه. ئهمه و ديسان ئه وهش مه عناي ئه وه نيه ئه و پەخشانه ي هيناومن به نمونه بؤ نيواني دوو ساليك ئهمه گولپير بووه؛ گولپيري به كه ي ههر ئه وه نده كه له نيواني لاپه ري ئه و دوو ساله دا ئه و جوړه بابته تانه له ئارادا بووه و قه له مي كورد دهستي بردووه بؤ ئه و شتانه. بؤ نمونهش وهكوو ئه لي! «مستي نمونه ي خه روايكه».

ئيبسته دينه سهر ئه وه كه چهند دهقيكي پەخشاني به يني لاپه ري ئه و ميژووه؛ ميژووي «۱۹۵۰-۱۹۶۰» بخه ينه بهرچاو، له چاو پيا خشانديك به مه دا ههستي ئه و روژانه مان بؤ دهر ئه كه وي.

جا ئهمه ي خواره وه نمونه يه كه له پەخشاني ئه و سهرده مه كه روژنامه ي «ژين» له ژير ناوي «شاره زوور» دا، له ژماره «۱۰۴۹» ي سالي «۱۹۵۱» دا بلاوي كردو ته وه:

«شاره زوور! ئهم ري و شوتنه، ئهم مه ليه نده شيرينه و ئهم دهستكردي خوي بي چونكه كه ئيمه تيا ئه ژين جيگا و ريگايه كه كه هه لته گري ژور شتي له سهر بنوسري و ژور باسي خوشي و چاكي و باشي بكرى.

وه ره لتي ورد بيه ره وه ئهم سهر و ئه و سهر پيايا برؤ پروانه كه خوي گه وه چي دروستكردوه!. ئيبستاكه وه ختي به هاره «بيجگه له وه ختي به هار هه موو وه ختيكيش» به ههر لاو شوپينيكا ئه ري ئه واني هه مووي وينه يه كه له به هه شتي سهر زه وي ئهم هه موو ئاوه رووناك و جوان و پاكه كه تافه تاف له و بنارانه يه ته خواره وه و به و ده شته پان و خوشه دا بلاو ئه بيتته وه. ئهم هه موو زه وي و زاره و ئهم هه موو ميترگ و ميترغوزاره و ئهم هه موو گول و سه وزه دارو دره خت و گولزاره، زنجيره ي ئاوي «تاجه رو» كه له روژئاواوه روو ئه كاته روژه لات (وا بزائم له كام جيگا هه بي ئاو، وا سهره و ژوور پروا!). ئاوي «زه لم و ريشين و چه قان و شاتوان و سه راوي سوبحاناغا و بيستانسوور و ئاليشه و چه ق چهق و تابين و چه رمه گا» هه موو ههر يه كه يان جوئ جوئ ههر

وهكوى سه‌چاوه‌ى ناوه جوانه‌كان هه‌موويان كانگاي خيڤرو بيڤرى زۆرو زه‌به‌ندن
بۆ ولاته‌كه‌يش.

شاره‌زوور به‌ دريڤى له‌ به‌ر ده‌مى ناوايى «ئه‌باعوپه‌يدهوه-عه‌باپه‌يلى» ده‌ست
پى ئه‌كاو لابه‌لا يته‌وه هه‌تا ئه‌گاته سه‌رچاوه‌ى ناوى «تابين» له‌ به‌رده‌مى
«سوورداش» دا هه‌مووى ده‌شتى شاره‌زووره كه‌ نزيكى «١٥٠» كييلومه‌تره
دريڤى ئه‌گرېته‌وه. ئه‌م ده‌شته جوانه‌يش به‌ريزه شاخى «شنوئ» وكه‌ژى
«هه‌ورامان و گۆيژه‌و پيره‌مه‌گروون» و له‌به‌ريه‌وه «تاسلۆجه‌ ودارمازه‌له» هه‌تا
ئه‌چيته‌وه «گه‌وره‌ قه‌لا» و «ده‌ريه‌ندى خان» ئه‌و ريزه شاخانه‌ چوارده‌وريان داوه.

شاره‌زوورا! وه‌كوو ته‌ئريخ باسى ئه‌كات و نيشانى داوه له‌ هه‌زاران سال
له‌مه‌ويه‌ره‌وه جيبى چهند حكومه‌ت و خانه‌دانى گه‌وره‌ گه‌وره و ناودار بووه چهند
دام و ده‌ستگاي پادشاهانى به‌ناوبانگ و سوپاي به‌رزو به‌هيڤى كۆن وتازه
بووه. وه‌ ئه‌م هه‌موو گردو ته‌پۆلكه‌و رى و شوپنه‌ دياربانه هه‌موو نيشانه‌ى
ئه‌ويه‌يه كه‌ شاره‌زوور له‌ زۆر كۆنه‌وه جى و ريپكى زۆر باش و مه‌لبه‌ندى گه‌لى
شتى چاك و ناياب بووه.

ده‌ستى تواناي كردگار ئه‌م شاره‌زووره‌ى به‌ رهنگى دورستكردوه‌ و
هيناوپه‌ته به‌ره‌م كه‌ به‌ دريڤى سال و مانگ و رۆژ تۆ به‌ تانيا بيت هيشتا
هه‌ر كه‌مه‌؛ ئه‌وه له‌ سه‌ره‌وه تافگه‌ى «زه‌لم» ئه‌وه ده‌ريه‌ندى خان، ئه‌و ناوه
گۆگرده‌كه‌ى خورمال و سه‌رچاوه‌ى «تابين». كه‌ ئه‌مان هه‌موو هۆى شتى باش
وچاك و هۆى گه‌وره‌ن بۆ ولات. ئه‌م جوگه‌ پر له‌ قازانجانه وه‌كوو: «ده‌لبن،
مالوان، مووان، گرېزه، سه‌راوى سويحاناغا، بيستانسور، قازان، ئاوباره،
به‌كره‌جۆ، چه‌رمه‌گا، سابووراوا» و ئه‌و هه‌موو جوگايانه‌ى تر كه‌ هه‌له‌گه‌يرين و
زراعه‌تيان پى ئه‌كرى مه‌گه‌ر خوا بزاني چى لىي يته به‌ره‌م!!..

خۆ ئه‌گه‌ر بيتو زراعت و فلاحه‌ت له‌ شاره‌زووردا به‌ مه‌كيه‌ به‌كرى و هه‌روا
به‌ هه‌ره‌مه‌و تيكه‌وليكه‌ نه‌بى هه‌موو كه‌سى ئه‌يزانى كه‌ چهنده قازانجى گه‌وره‌ى
ئه‌بى!!.. شاره‌زوورا! جارى ئه‌روانى به‌ ديمه‌نى كيىو كه‌ژ و شاخ و
ته‌پۆلكه‌كانيا كه‌ له‌ چوار لايه‌وه خوا دايناون هه‌ر يه‌كه‌يان جوړه رهنگى و هه‌ر
پارچه‌يكيان ديمه‌ن و غوودتيكيان هه‌يه كه‌ ئينسان سه‌رى لىي سوڤ ئه‌ميڤنى و كه‌
تماشايان ئه‌كات له‌ كرده‌وه‌ى كردگار تاس ئه‌يباته‌وه؛ يه‌كيكيان به‌فره، يه‌كى
دارستانه، يه‌كى هه‌ر تاشه به‌رده، يه‌كى هه‌مووى به‌گياو گولى رهنگا و رهنگ
رازاه‌ته‌وه و به‌هه‌ر لايه‌ك دا ئه‌روانى چاو روون و دل گه‌ش ئه‌كاته‌وه!.

هەر جۆره زراعت و کشت و کال و دهغل و دان و باغ و باغات که بکری زۆر
 به ئاسانی کردنی له شاره زووردا پێک یهت. ئەمه بێجگه له و شتانهیه که خۆی
 له خۆیهوه به بێ ئەرک پێک یهت و زۆر جار باسکراوه؛ وهکو: دارمازووی
 شاخه کانی، بنیشت و کهتیره و سریش، سهعلهپ و گهزۆ و ئەو شته نایابانه.
 کانی خهلووزه بهردینهی له دوو سی جیگادا ههیه، نهوت له دهوری خورمال
 ههیه و شتی شارراوه له ژێر زهویدا زۆره. خۆ ئهگەر حکومهت تۆزی
 سههریهرشتی له کارو باری کشت و کال و ههندی له کارانه بکات شاره زوور
 لهوانهیه بێ بههۆی دهرامه دیککی زۆر به کهڵک. خۆ باسی شهکرو هیزی
 تاڤگهی زهلم بۆ دروستکردنی کههرهبا ههر نابێتتهوه! سهه ناخ و ههزار داخ که
 هاوهره کافان به ههچ کوێک ناگات. ئەم گههجه چاکه ههر واهمهیتتهوه،
 پیاوه ناوهاره کافان ههچ غهمیکی لێی ناخۆن!».

به ئێ! له باری نهته وایه تیهکی زهقه وه شتی که به دهسته وه نه ما؛ ئەو شته که پێشوو تر
 داوا ئه کرا، به لام کاتی که دینه سههر ئەم پهخشانهی ئەو رۆژه له چهند روویه که وه گه لێ
 شتمان ئه خاته بهردهست؛ جاری له روخسارا کوردیهی که رهوان و بێ گری و قورتیکی وایه
 که به دانسقهی ئەو رۆژه و ئەو میژوو دهانهی، له م رووه وه گه لێ پێشکه وتوه و جیگای بۆ
 خاوهن رهخنه نه هیشتوته وه که کهنی تیدا بکا، به لکوو ئه توانی بوتری په کی که له
 پهخشانه به رزه کانی کوردی ئەو رۆژه؛ باسی شاره زوورت بۆ ئه کا که ههنگاو به ههنگاو
 ئه یهیتته خواره وه به بێ پچران عیبارتهی ساده و ئاشکرات پێشان ئه دات و به لکوو ئه بێ
 به ماموستایه ک بۆت بۆ نووسینی پهخشانی خاوهن زنجیره؛ ئەو هه مان بۆ دهر ئه خا که
 ههر چهنده له رووی نهته وایه تی رهپاو رهپه وه له و رۆژدا په لی نه هاویشته وه، به لام له رووی
 ریخت و دارشتنی عیبارته وه ئیشی خۆی کردوه.

له ناوه رۆکا بۆمان بووه به وه که په نچه راکیشین بۆ هه موو شوینه نایابه کانی ئەو ولاته وه
 بۆ هه موو ئەو جیگایانه که ئه گهر ئەم نووسینه نه بوایه زۆر کهس له ئیمه ئەو شوینانهی
 نه ئه زانی؛ ئەوهی نه ئه زانی که ئەو هه موو دیمه نانه و ئەو گشت خێرو بێرانه له ولاته که مانا
 ههیه. هه مان ئه دا بۆ ئەوه که دهستی به خێو کردنی بۆ درێژکه یین و بتوانین رۆژی له رۆژان
 خۆمان بێن به خاوهنی ئەو سامانانه، نه وه ک ههر ئەو شتانه که به رووه وهن و ملیۆنان
 ساله ههر هه بوون و ههر هه ن و پشت به پشت له گه لێان هاتوبنه ته خواره وه، به لکوو بۆ ئەو
 ئازۆخانه ش که که وتوونه ته ژێر زهویه کانیانه وه! ئەو ئەوهی وتوه به لام ئایا ئەوهی به دلا
 هاتوه که زۆر له و شوینانه بوون به ژێر ئاوه وه و ئەو «کان» به نرخانه بۆ هه تا هه تایی

خۆيانيان لى شاردينهوه! لى ولاته دا نه بووه، له زۆر ولاتا ديمه و خيرو بىر خۆى شاردهوتهوه ئاوى رۆزگار دايبوشيوه، نه وهنده ههيه به تهنه گ نه وهشهوه بوون كه له نه مانى نه مانىكى تر دروست بكه و له زبانه كه رووى تىي كروون قازانجىك بو پاشه رۆزى نه نه ته وهيه بىننه دهست.

نه گهر شاره زووريش وابى چاوى پى روون نه بىتهوه، به لام تايا وائهبى؟! به لى! شاره زوور وهكوو نه نه لى گه لى خانه دان و حكومه تى ديوه و نه وانيش رۆيشتون، زهوى و زارى شاره زوور ههر مايه وه ئىسته نه وا زهوى و زاره كهش نه ما! به لام تايا دهورىكى تر دىته پىشه وه كه له جىگاي زهوى و زاره داپوشراوه كه گول و گولرازيكى تر دروست بىته وه و نه ته وه كانى پاشه رۆز چاويان پى روون بىته وه؟! به لى: نه بى، چونكه ياساي گوران ههيه، ئىمى رۆز ره وه وهى چهرخ له پىشكه وتنايه. ئاده ميزاد كه توانى بگا به مانگ نه توانى بگا به «كان»ى شاره زووريش، به لام خۆزگا ئاده ميزاده كه ئاده ميزادى خۆمالى ولاته كه نه بوو نه وهك لاوهكى!..

له نىوانى نه سالانه دا پەخشانى كوردى دهستى بو «وه رگىران» يش درىژ كرد. نه مهى خواره وه دهقى پارچه پەخشانىكه له كتيپى «زادىچ» كه «محهمد عه لى كوردى» له سالى «١٩٥٤» دا نه داستانەى وه رگىرا وه ته سه ر زمانى كوردى. له يه كى له بابە ته كانيا له ژىر ناوى «لووت» دا نه لى:

«رۆژىك «ئازورا» به شىواوى و توورەبى له سه يران هاته وه، هه ناسه بركى پىي كه وتبوو، «زادىچ»ى مىردى لىي پرسى: ها، ژنه خۆشه ويسته كه م! بو وا شىواوى؟ بو چى وا پەشو كاوى؟ ده بىنم له سه ر ره وشتى خۆت نىت!
-ئاخ، هه زار حەيف! خۆزگه نه وهى من دىتم تۆش بتدياه، وه كوو من له رقانا شىت نه بويت.

-خىره، چى بووه، چى قه و ماوه؟.

-كوپه! ههر مه پرسه، وه ره بكوژه! چووم بو سه ره خوشتى «خسر» كه ده زانى دوو رۆژه بىسه ژن بووه. دىتم گوژىكى جوانى بو مىرده جوانه مه رگه كهى دروست كرده وه، له گه ل خوا مه رجى كرده وه: هه تا ئا به جوگا دا پروات نه قه بره به جى نه هىلن.

-وا دياره ژنىكى راست و به وه فايه، مىرده كهى خۆى به راستى خوش

ويستووه.

-ئەي ھەي، چاكي تى گەيشتى! خۆزگە ديتبات چى دەکرد.

-چى دە کرد! تۆ خوا ژنە جوانەكەم پىم بلنى.

-خەرىك بوو ئاوەرپىژى جۆگاگە لە شوپىنى خۆى بگۆرى!

ئەنجا «ئازورا» دەستى کرد بە سەرزەنشستى «خسرۆ»، سەرو پۆتەلاكى شكاند، ھەندى جىنپوشى پى دا، ھەتا «زادىچ»ى مێردى لەو خودپەسندىيە بى جىيەى بىزار بوو، دلنى پى بوو.

زادىچ دۆستىكى گىيانى بە گىيانى ھەبوو ناوى «كادۆر» بوو، كادۆر لەو گەنجانە بوو كە ئازورا لىيان رازى بوو، چونكە پىاويكى پاىە بلندو ھىمىن بوو.

زادىچ قسەى ئازورا و خسرۆى بۆ كادۆر گىپرايەو، بە مال و ديارى گرانبەھا دەمى پى کرد.

چەند رۆژىك لەو پەش ئازورا چوو بۆ لای بۆ ئەو ھى دوو سى رۆژ لە لای دەستە خوشكىكى بە سەر بەریت. رۆژى سىيەم كە ئازورا گەرايەو، نۆكەر و كارەكەر بە گريان و قور پىوان بە پىريەو چوون، ئازورا سەرى سوور ما ھاوارى کرد: چى بوو! چى قەوماو؟

-ئاغاژن خۆت خوش بى، چىت پى بلنىن؟ مالىمان وىران بوو، زادىچ-ى سلاح شۆر دوتنى جوانە مەرگ بوو!

-داخى بە جەرگم مالى وىرانم، بۆچى خەبەرتان نەدامى؟

-بۆيە ھەر بەشەو ھاوارمان بۆ نەھىناى، چونكە لە حالى سەرەمەرگا فەرمووى: «دلنى ئازورا تەنگ مەكەن، سەيرانى لى تىك مەدەن، با، بە خوشى رابویریت».

-ھەي رۆ، زادىچ-م رۆ، لە كوێتان ناشتووه؟ لە سووچىكى باغچەكەدا، كە گۆرستانى خانەوادەى خۆيانى تىدايە.

ئازورا دەستى کرد بە گريان و لە خۆدان، پرچى خۆى رنپەو، سوتىندى خوارد كە خۆى دەكوژى، يان ناخوات و ناخواتەو ھەتا دەمریت.

ئىوارە درەنگىك «كادۆر» پەيدا بوو، ئىزنى خواست كە دوو قسە لە گەل ئازورا بكات، ھەردوو كىيان بە يەكەو ھە زۆر گريان، بەلام رۆژى دواى كەمتر گريان، بە يەكەو ھە نانى ئىوارەيان خوارد، ھەر لەو دانىشتنەدا كادۆر بە گوى

ئازورای دا چرپاند: زادیج-ی دۆستم له پیتش مردنیا هه موو مال و دهوله تی
خۆی دهقه بهل کردووم، وه هاش به باش ده زانم که من وتۆ ئه وه موو مال و
دهوله ته به یه که وه بخوین خوشی له وه دایه.

ئازورا گریا، له پاشان توورپه بوو، له پاشان دلێ نهرم بوو! نانی
شیتوانیشیان به یه که وه خوارد، دانیشتنی شهویان درێژ بوو، قسه یان زۆر کرد.
ئازورا بریاری دا که خوا لیبی خوشبوو پیاوێکی زۆر چاک بوو، به لام ده توانم
بلتیم: هه ندی عه ییبی هه بوو، ئه وه عه یبانه له کادۆرا دا نین.

هه ره خه ریکی نانی شیتوان بوون کادۆر له ناکاو وه کوو ژیبی که وان ریک هات
و هاواری کرد: ئاخ سپلم، ئاخ هه ئیسته ده مره! ئازورا زۆر شیتوا، تیکچوو،
هه موو جۆره ده رمانیکی حازر کرد، زۆر خه فه تی خوارد، چونکه پزیشکی گه وه
«هه رمیس» زۆر له بابل دانه نیشته. له پاشان زه حمه تی کیشا ده ستی له سه ره
جیگای ئیش داناو گوتی:

ئایا ئیشته زۆر به تاوه؟ ئه م ده رده هه میشه ناو به ناو سه ره ت لی ده دات؟
به لێ! ئیشم زۆر به تینه، زۆر جار له قه برم نزیک ئه خاته وه . نه تبیستوه
ده رمانی چیه؟ .. به لێ بیستوومه هه موو هه کیمان بریاریان داوه که یه ک
ده رمانی هه یه، ئه ویش ده ست ناکه وێ.

-چۆن ده بی؟ ج ده رمانیک هه یه و ده ست ناکه وێ؟ .. به لێ! ده ست ناکه وێ.
«لووت» ی پیاوێکی تازه مردوو له کوێ په یدا ئه بیته؟ هه ره ئه وه ده رمانه شه
ئه گه ره له سه ره ته نشتمی دا بێتم ده لێن: سیپووری ده به خشیته.

-په کوو ده رمانیکی غه ربیه.

-بوچی؟ خۆ له نوشته و گشته کی کاک «ئه رنۆ» عه جایتر نییه که ئیفلجی و
تاو له رزیان پێ ده رمان ئه کات.

ئه م وه رامه له گه ل لاوچاکی کادۆر «ئازورا» ی ئیقناع کردو گوتی:

خۆ رۆژی هه شرێ که زادیج-ی میردم له سه ره پردی «تشنیافا» تی په ره ده بی
و ده چی بۆ به هه شتی، پیم وایه فریشته کان نایگێر نه وه، ده رگای به هه شتی لی
پیه نادرێ، چونکه لووته که ی له و رۆژده دا تۆژی له لووتی ئه م دنیا به کورتر
ئه بی! ئه وسه ئازورا هه ستا، گوێزانیکی تیژی ده ست دایه، رووی کرده گوێری
میرده که ی، له پیتشا به فرمیسیکی زۆر ئاوی دا، له پاشان لیبی نه زیک بووه وه،
دیته زادیج له سه ره پشت راکشاهه. زادیج ده ست به جی هه ستا، ده ست که به
لووتی خۆیه وه گرت، به ده ستی تریش ده ستی گوێزانی ژنه که ی گرت و گوتی:

ئەي خانمەكەم! ئېتىر لۆمەي «خسرۆ»ى بېيەژن مەكە، لووت بېرىنى من و
جۆگا گۆپىنى ئەو، با ھەر وەك يەك بن!.

ئەم دەقە ھى محەممەد عەلى كوردى-مەنگورى پشەدرە- ئەو ھەمان پېشان ئەدا كە
پەخشانى كوردى جگە لە زادەي فېكرى خۆي دەستى بۆ وەرگىرانىش درېژ كەردووە.
داستانى «زادىچ» پېشا فەرەنسى و پاشان عەرەبى و پاش ئەو بوو بە كوردى. لېرەدا
ئېمە جۆرە وشەو جۆرە رستەيەكمان بەرچاو ئەكەوئ كە ئەگەر ئەم دەقە نەبوايە زۆر لە
خوئندەوارانى كورد پېش خوئندەو كەي دوور نەبوو نەزانن كە ئەو چەشنە وشەو رستانە
بەو تەحرە لە زمانى كوردیدا ھەن. ئەمە بېجگە لەو كە داستانى ھەر شوئىك لە ناوچەي
شوئەكە ھەلئەستىت. داستانىكى وەكوو ئەم داستانە، وە يا سەرگوزەشتىكى وەكوو ئەمە
بېوا ناكەم لە ولاتىكى كوردەواریدا روو بدات، بەھۆي وەرگىراني جۆرە شتى واو ئەتوانىن
بە سەر كارەسات و بەسەرھاتى شوئىنى تىرشدا ئاگادارى پەيدا بكەين.

ئەمە لە لايەن وەرگىرانەكەو، لە لايەن دارشتنى عىبارەتتىكى كوردى واشەو ئەو ھەمان بۆ
دەرئەكەوئ كە شىوہى موكرى، وە يا بابان، لە زمانى كوردیدا لە ھەر ناوچەيەك لە
ناوچەكانى جۆرە گوزارشت و رىختىك ھەيەكە ئەو گوزارشتە لە ناوچەكانى ترا بەو
رىختە نايەتە ناوہو.

پېگەياندىنى زمانى ھەر نەتەوہەيەك لە نەتەوہەكان بەوہ بوو كە كەوتوونەتە
خزمەتكردنى و كۆكردنەوہى شىوہەكانى، تاتوانىويانە شىوہەيەكى يەكگرتوو پېكەوہ بنىن و
بۆ ھېچ مەعنایەك پەكيان لە سەر وشە نەكەوئ. بەلئ! ئېمەش ئەتوانىن وابىن، وە لە چاو
ئەو كەم خزمەتییەدا كە زمانەكەمان ھەيىوہ، ئەتوانئ تا ئەندازەيەك گوزارشت بۆ ھەموو
شتىك لئى بدرىتەوہ، ئەمەش بە مەرجئ ئەبئ كە بتوانىن بە ھۆي نووسىن و خەرىك
بوونان بۆ ئاگادارى بە سەر شىوہەكانى زمانى كوردیدا تەقەلا بدەين و نەيەلەين ئەو
تەقەلايەمان بە ھېچ دەرچئ. لام وايە زمانەكەمان دەولەمەندەو ئەتوانئ تاكى تەرازووي
خۆي راست بكاتەوہ، ئەمەش كەوتۆتە ئەستۆي خوئندەوارو رۆشنىيرانى كورد، ئەگەر
رۆشنىيرەكانى كورد خوئان خەرىك بكەن لام وايە پەخشان لە ھۆنراو زياتر ئەم خزمەتە
ئەكات، پېشىنانى ئېمە كەرەستەي زمانيان بۆ پېكەوہ ناوين، بام ئېمەش خەرىك بىن بۆ
كۆكردنەوہى و بۆ ئەوہ بىخەينە سەر قاقەز.

ويستم له شيوه‌ی رووتی «نەردەلان» دەقیکم دەستکەوتی بۆ ئەو بیکەم بە نمونە‌ی دەقی ئەو شيوه‌ی، داخەکەم هیچم دەست نەکەوت گەرامەو سەر «فەرەه‌نگی مەردۆخ» کە ه‌ی زانای فرەزان «تایت الله شێخ محمدی مەردۆخ» ه‌ ئەو له بەرگی یەکەمی کتیبەکەیدا له لایەن رێزمانەو دەستوورێکی داناو و شەرحی ئەو دەستوورە‌ی بە شيوه‌ی نەردەلان «سنه» کردوو. هەر چەندە بابەتەکە‌ی دەستووری رێزمانە بەلام ئیمە ناچار بووین بۆ نمونە دەقیکی پەخشانی نەردەلان ه‌یتامان و خستمانە بەر چاو. ئەمەش دەقەکە‌یە:

(کردار سازی

کردار نەب‌گ‌ردگ له کردار ب‌گ‌ردگ دروس ئەوئ بەم جۆرە:

«ا» کە نشانە‌ی نەب‌گ‌ردنە له بەر واژە‌ی ب‌گ‌ردگەو دانه‌نێن وه ئاخ‌ری سۆک ئەکەن ئەوئیتە نەب‌گ‌ردگ وه‌ک: رووی، دۆشی، کۆشی، تاشی، ئەلفمان له بەردەمیانەو دانیای، بوون به «ئەروی، ئەدۆشی، ئەکۆشی، ئەتاشی». نووکە‌ی دواگین نەب‌گ‌ردگ، بۆ بوێژ سەنگین ئەخوێنرگ، بۆ کەسی تر سۆک ئەخوێنرگ.

هەر ب‌گ‌ردگێ نووکە‌ی دواگینی «ی» بێ وه‌ک: رووی، نووسی، زانی. واژە‌ی نەب‌گ‌ردگی هەر بەم جۆرە لێ دروس ئەوئ، بەلام ب‌گ‌ردگ گەلێ کە دوايان «ت» یا «د» یا «ن» بێ بەم جۆرە واژە‌ی نەب‌گ‌ردکیان لێ دروس ناوئ، بەلک‌و بەم جۆرە ئەون به واژە‌ی ب‌گ‌ردگ نزیک: «ئەبرد، ئەشمارد، ئەخەفت، ئەفرۆت، ئەشتیان، ئەباران». لەبەر ئەم شتیوانە بەم دەسوورە رەفتار ئەکرگیت. ئەگەر دوا‌ی واژە‌ی ب‌گ‌ردگ «ت» بێت، نووکە‌ی واژە‌ی یەک لایب‌ج لەتەک دوولایب‌ا یەک جۆر بن «ت» یەکە لانه‌وین «ی» سۆک ئەنینه جیگە‌ی ئەوئیتە نەب‌گ‌ردگ. وه‌ک: «خەفت» ئەوئیتە ئەخەفی. «کەفت» ئەوئیتە ئەکەفی. «بەست» ئەوئیتە ئەبەس، یا «ئەوس» بەلام «ژنەفت» ئەوئیتە ئەژنەوئ. «فرۆت» ئەوئیتە ئەفرۆش. «ک‌وش» ئەوئیتە ئەکوژ. لەبەر چەم. لەبەر ئەمە واژە‌ی یەک لایب‌ی «ژنەفت» به «ف». فرۆتن به «ت» ک‌وشتن به «ش». لەریشەدا ژنەویان به «و»، فرۆشیان به «ش»، کوژیان به «ش» بووگە. یەک لائی ریشەس، دوولائی وه‌چە. کردارسازی هەر له ریشە ئەروئ.

ئەگەر دوا‌ی ب‌گ‌ردگ «ر، د» بێ، هەردکی لا ئەوین ئەلفیک ئەنینه جیگە‌یان- ئەگەر خۆ‌ی ئەلفی نه‌وئ- ئەوئیتە نەب‌گ‌ردگ. وه‌ک: «کرد» ئەوئیتە «ئەکا». برد، ئەوئیتە «ئەبا» یا «ئەوا». خوارد ئەوئیتە «ئەخوا». واژە‌ی «خوارد» دوا‌ی لابرەنی «ر، د» چون خۆ‌ی ئەلفی هەس ئیتر له دەرەو ئەلفی بۆ ناییرن. «ژمارد، شۆرد، برد» لەم دەسوورە بەدەرن؛ چون ئەگەر «ر، د» یان لێ

لاوهینا، له تەک نشانەی نەبگردنا «ا» ئەون بە «ئەشما، ئەشوا، ئەما». ئەشماو ئەشوا **گوزارەتییکیان** نییە. ئەما-یچ چەپەوانەی «ئەمری» یە. پەس تەنیا «د» ه کە لائەوین، جی ئەلفیج «ی» سوکدا ئەنن ئەونە «ئەشماری، ئەشوری، ئەمری، یا بە دەسوور گۆریان نووکه گەل ئەوێتە «ئەشمیری».

ئەگەر دواى واژه بگردگ «ا، ن» بیت، تەنیا «ا» لائەوین، نشانە نەبگردن کە ئەلفە ئەنینه بەر دەمیەو ئەوێتە نەبگردگ. وەک «خواردن، باران، شتیوان». دواى لابردن ئەلفەکان و دانیان نشانە نەبگردن لەبەر دەمیانەو ئەونە: «ئەخورنی، ئەبارنی، ئەشیونی».

کردار نەبگردگ ئەگەر یەیوەس بێ، نشانە نەبگردن ئەنگێتە سەر تیکەى دواگین. وەک: هەلسا «هەلئەسى». دانیشت «دائەنیشی». سەر بەرەو خوار بوو «سەر بەرەو خوار ئەوی».

واژه‌ی کردار نەبگردگیچ شەشە. (١) بوێژ-ئەنوسم. (٢) بوێژگەل- ئەنوسین. (٣) بژنەو-ئەنوسیت. (٤) بژنەوگەل-ئەنوسن. (٥) کەس تر- ئەنوسى. (٦) کەسترگەل-ئەنوسن).

هەریمی ئەردەلان کە «کورەک» هەکی شاری «سنه» یە لەبەر هەركام لەو شتانه بووه کە لەم کتێبه‌دا باسکرا، نووسینی پەخشانی کوردییان بە دەگمەن هەبووه. لە هۆنراودا زۆتر بە شێوەی هەورامی و پاشان بابان زۆره، لەم ئاخەرشا بە شێوەهەکی خۆشیشیان دەستیان داووی، بەلام لە پەخشانا بەو شێوەیە نە، لەبەر هەر شتێک بووه نەبووه. شیخ محەممەدی مەردۆخ لە فەرھەنگەکیا کە لە نیوانی سالانی «١٩٥٠-١٩٦٠» دا چاپکراوه، هەرچەندە سەرەتای بە فارسی کردۆتەو بەلام بەرەکەتدا هەندیکیشی بە کوردی شێوەی ئەردەلان تیایا جی کردۆتەو. ئەم ئیشەى ئەو بۆ ئیمەى کورد زمان بۆمان بوو بە بەلگەیه‌کی نایاب لە پەخشانی کوردی دا بە شێوەى سنه.

ئەو نووسینە هەرچەندە لە بارەى ریزمانەو ئەدوی، بەلام نرخە بەرزەهەکی ئەوێهە کە بە یەکی لە شێوەکانی کوردی - کە شێوەی ئەردەلان و سنه یە دەقیکمان ئەخاتە بەردەست کە بۆ بەلگەکانی زمانی کوردی سۆراخیکی بێ وێنە یە. وەکوو سەیری ئەم دەقە ئەکەین شێوەیه‌کی سەرەکی لە شێوەکانی زمانی کوردی-مان بەرچاو ئەکەوێ، کە دوور نییە رۆشنبیرانی کورد تا ئێستە بە نەخشی پەخشان لە نووسراودا ئەو جوړه شێوەیه‌یان بەرچاو نەکەوتیبت! هه‌یچمان بۆ دەرئەکەوێ ئەو هەمان بۆ دەرئەکەوێ کە بزوتنەوێ پەرەسەندنی زمانی کوردی بە چەشنی پەخشان لە جموجوڵدا بووه؛ ئەو هەمان بۆ دەرئەکەوێ کە تا ئەو

میژووہ ئه گهر یه کیچک- با له کوری شیوه کهش بوايه- نووسینیکی وای بهرچاو بکه و تايه-
ئه گهر ببوايه- له وانه بوو لووتی پیا نه یه نی، کهچی ئیسته شانازی پیوه ئه کا.

یه کی ئه گهر له م دهقه ورد ببیتته وه ئه وه ی بۆ روون ئه بیتته وه که ئه و جیاوازیه ی له نیوانی
شیوه کانی زمانی کوردیدا هه یه جیاوازیه کی وانیه که بی به کۆسپ له ریگای یه کگرتنی
زمانیکی ئه ده بی یه کگرتوو دا. جیاوازی له بهینی شیوه زمانه کانی غهیری کوردی- شدا
هه یه، ئه وه نده هه یه ئه وان مهیدانیان ههر له زوو وه تهخت کردوو بۆ دروستکردنی
زمانیکی ئه ده بی یه کگرتوو بۆ خۆیان، ئیمه له بهر گهلی پیشهاتی ناله بار ئه و مهیدانه مان
بۆ تهخت نه بووه، ههر چه نده ئیسته شیوه زمانی موکری- که شیوه ی بابان یه کیچک له و-
بووه تا ئه ندازه یه ک به دهستووری گوزار شتمان، به لām هیشتا ههر ئه یه وی بۆ ئه و له گه ل
شیوه کانی ترا به ته وای مو توریه بکری. ئومید ئه که م له ئیسته به دوا وه رۆشنی برانی کورد
چاکی مهردانه ی لیبی بکه ن به لادا و ئه و زه وینه یه زیاتر تهخت بکه ن. دیاره ئه مه ش: یه که م
به وربا بوونه وه دووهم به شاره زا بوون به سه ر شیوه کانی ئه و زمانه دا ئه بی.

ناوه رۆکی دهقه کهش ته نیا باسی ریزمانی ئه و شیوه یه به و شیوه یه، له م رووه وه ئه وه نده
مه به ستی ئیمه نییه، به لکو مه به سته سه ره کیه که ی بۆ ئیمه رو خساره که یه تی که چۆن
گوزار شتی له دار شتنی ئه و ریزمانه دا وه ته وه و چۆن شیوه ئاخاوتنی ئه رده لانی له قالبی
نووسیندا دار شتوو ه؟. ئه مه بۆ په خشان هه نگا و یکی گه وره یه که نیژا وه.

له ژماره «۱۳۴۲» ی رۆژنامه ی «ژین» ی رۆژی ۲۵/۴/۱۹۵۷.

«محرم محمدا مین» و تاریکی له ژیر ناوی:

«کۆکرا وه کی زمانی- مجمعی لغوی- مان ئه وی، ته نها هه ست کردن به نات ه وای به س
نییه بۆ لا بر دنی نات ه وای».

به م دهقه ی خواره وه خستبو وه بهرچاو:

«وه کوو سه رنج ئه در ی بارگه ی بزو و تنه وه یه کی پیرو ز له نا و نه ته وه ی ئیمه دا
ده رکه و تنو وه به سه رکردایه تی ده سته یه نو سه ری نیشتمان په ره ر که شه و و رۆژ
خه و و خۆراکیان له خۆیان هه لگرتوو ه، بی ئه که نه وه کۆشش ئه که ن بۆ پیش
خستق و به رزکردنه وه ی زمانه شیرینه که مان، به بی گومان ئه م هه سته به رزه له
په ره سه ندنی هۆشی نه ته وایه تیمانه وه هه لقولا وه که به راده یه کی ئیجگار

ئاشكرا بۆي دەرخستوين نەتەۋەكەمان بەرەو رۆژىكى تارىك ئەۋا ئەگەر نەكەۋىتە خۆي و چارەكردنى زمانەكەمان ۋە رۇگاركدنى لەم قۇرتانەي تېي كەۋتوۋە.

بەلام ئەم بزوۋتەنەۋەيە زۆر پەرش و بالاۋە، ۋە پىۋىستى بەيەك خستىن و رىك خستى ھەيە بۆ ئەۋەي بچىتە قالپىكى بە بەرەمى پى سوۋدەۋە، بەۋانە پىۋىستى بە رىكخستى كۆششى زاناکانى زمانەكەمان ھەيە، نەك ۋەكوۋ ئىستا كە ئەبىن ھەر يەكە رىگايەكى داناۋە بە بىرى خۆي بەراستى ئەزانى بۆ چارەكردنى قۇرتەكانى زمانەكەمان، كە ئەمەش بوۋە بەھۆي پەيداۋونى چەند رىگايەكى جىياۋى لە يەك نەچۋو، ۋە ۋەختە ئەۋەندى تر سەر لە خۆتەۋارى كورد بشتۋىننى لەدەربارەي نووسىنى كوردىيەۋە؛ ھەندىك ئەلەين ئەبى بە پىتى لاتىنى بنووسرى. ھەندىكى كەش ئەلەين ھىشتا ۋەختى ئەۋە نەھاتوۋە، باجارى ھەر بە پىتى ەربەي بنووسرى، ۋە لە دەربارەي بژارى زمانەكەمانەۋە لە وشەي بىگانە دەستەيەك ئەلەين ھەر ۋەكوۋ خۆي بىنەتەۋە، دەستەيەكى كەش بە توندى بەرانبەر ئەم بىرە رائەۋەستى ۋە ئەلەي ئەبى وشەي كوردى لە جىگاي ئەمانە بەكار بەتيرىت، سا ئىتر بە داتاشىن بى، يا بە داھىتان بى، ۋە يا بە دۆزىنەۋە بى.

ۋە لە دەربارەي زاراۋەكانى «لەجات» زمانەكەمانەۋە دىسان دوو بەرەكى ھەيە؛ ھەندىك ئەلەين: زاراۋەي ھەر ھەرىمىك لە كوردستاندا بىرى بە زاراۋەيەكى گشتى، ۋە ئەبى بسەپىنرى بە سەر ھەموۋ كوردىكا پى بنووسى و بخۆنەتەۋە. ھەندىكى كەش ئەلەين: ئەبى وشەكانى ھەموۋ زاراۋەكان كۆ بىرىتەۋە، لە مە زاراۋىكى گشتى داۋەزى، ۋە لە نىۋانى ئەمانەشدا ھەندىكى مام ناۋەندىش ھەيە.

لەم مەقۇمقۇيە خۆتەۋارى كورد بە سەرلەي شىۋاۋى يىتە دەرەۋە، زمانەكەشمان ئەۋەندەي تر بە ناخى زەۋيا ئەچىتە خوارى، ۋە ئەۋ ئامانجە بەرزەي كە زاناکامان ئەيانەۋى پى بىگەن پىترتر دوور ئەكەۋىتەۋە كۆششىان بە پىچەۋانەي مەرامىيان ۋەر ئەگەرى. جگە لەمەش زاناکامان چەند لە بارىانا بى ۋە رەنج بدەن بە تاكەيى ناتوانن كە لەبەرەكانى زمانەكەمان پى بىكەنەۋە! ئەي چار چىيە؟ چار چىيە بۆ ئەۋەي رەنج بە فېرۆ نەۋا؟ تەنھا يەك رىگايە:

رىگاي رىكخستىن ۋە يەكگرتنى تواناي زاناکامان لە كۆكراۋەيەكى زمانىدا «مجمع لغوى» ئەمە ۋەنەبى بابەتلىكى تازە داھاتوۋ بى، بەلكوۋ نەتەۋەكانى تر كە گەلەي لە ئىمە پىشكەۋتوۋترن تاقىبىان كوردەۋەۋە سوۋدىان لى

وه رگرتوه، وه به پیتویستیان زانیوه بۆ زمانه پیتشکه وتوه که یان. ئینجا بۆ زمانیکی دواکه وتوی وه کوو زمانی ئیمه ئه بی چهند پیتویست بی؟.

لیره دا رهنکه هندی له زانا به ریزه کافان بلین له بهر ئه و باره کی ئیستا کوردستان تیا یایه تی ناتوانی ئهم کۆکراوه به دا به زری! به لئ! منیش له گه لیانم، ئیستا ناتوانی هه موو کوردستان له م کۆکراوه به دا به شدار بی، له بهر گه لی هۆ، به لام ئه توانی له کوردستانی عیراقددا دا به زری ئه گه به گهرمی کۆششی بۆ بکری و هه ولی بۆ بدری، به تایبه تی ئهم کۆکراوه به هه یچ په یه ندی به سیاسه ته وه نییه، وه له گه ل ده ستور و هه موو یاسایه کی عیراقددا ئه گونجی، وه به لای منه وه دامه زرانندی ئهم کۆکراوه به له کوردستانی عیراقددا مانای ئه وه به هه موو کوردستان ئه نوینی، چونکه له هه موو نمونه به کی زاراوه کی زمانی کوردی تیا به، سه ره پای ئه مه ش زۆریه ی زانی کوردی که وتونه ته عیراقه وه.

ئیتتر چاوه پروانی له دایک بوونی ئهم کۆکراوه به یه یه هوی کۆششی دلسۆزانه ی زاناکانی زمانه که مانه وه که بی گومانین له خۆ بووردنیان له پیتاوی پیت خستنی زمانه که مانه وه».

نوسه ریک که با به تیک ئه نووسی دیاره ناوه رۆکی ئه و با به ته بیرو با وه ری زۆریه ی ئه و گه له یه که نووسه ره که ی تیدا به و له ئا وینه ی دلی ئه و روو ئه داته وه. ئهم ده که ئه وه مان پیشان ئه دا که گۆرانیکی ئاشکرا رووی کردۆته ئه و ناوچه به. نووسه ران و خۆینده واران ئه و رۆژه که وتبونه شت نووسین، هه ر یه که وه هه ر ده سته و دیاره ریگایه کی تایبه تی هه بووه بۆ گوزارشت لی دانه وه بۆ ده ریپینی مه رام. ئه و ئالۆزییه کردوویه ته کار ی که بیر له وه بکریته وه «کۆکراوه به کی زمانی» هه بیته بۆ یه کگرتن و یه کخستنی ئه و گوزارشتانه و هه ر که سه به ئاره زووی خۆی ده ست نه کا به یاری کردن! ئهم بیر له چا و پیت ئه و میژووه دا بیریکی نوی بووه به پیتشکه وتنی ره وه وه دانه نری.

به لئ! له باره ی ئهم با به ته وه به نۆ سال پیت ئه و میژووه له لایه ن نووسه ری ئهم کتیه وه قسه ی لیوه کراوه، به لام و دیاره ئه و قسه به گه لاله بووه، و دیاره له دوا ی بنج داکوتانی، له ناو ده سته یه ک له خۆینده واران کورددا بووژا وه ته وه، وه به سیانزه سال دوا ی ئهم بووژانه وه به ئه و ئامانجه هاته دی و کورده که بوو به خاوه نی ئه و «ئهرسه نه». جا ئه مه تا سه ر ئه مینی یا نامینی کرده وه ی رۆژگار مۆری ئهم پاشه رۆژه ئه کات!.

چونکه وه کوو له لاپه ره ی هه موو میژوودا و بووه شه پۆلی سیاسه ت گه لی شتی

رامالیوه! له گهل نهوهدا ته گهر راستیت تهوئ تهبی عیلم دوور بی له پارسه نگی سیاست، به لام ته مه وا بووه وایه؟! با، تهو شه پوله تهو حوکه بدات.

تهم دهقه وه کوو تهو باوه رمان بووون ته کاته وه تهو شمان ههر پیشان تهدا که تهو روژه ناوچه ی عیراق تاگردانیکی به بلتسه بووه بو تیشکی رووناکي بدا به هه موو لایهک؛ له بهر ته مه تهو ی به خوئی رهوا بینیه که ری به دیی بکا بو خزمه تی خوینده واری و بووژاندنه وای زمانی کوردی له هه موو روویه که وه؛ تهو فیکره ی بو په یدا بووه که تا زمانه که ی یهک نه خا ناتوانی بگا به پایه ی ههره بهرزی عیلمی. داواکردنی جی به جی بوونی مه به سستیکی وه کوو کوکړدنه وای زمانه که یان ته مه به هه نگاوتیکی بهرزه زانری، چ بو تهو روژه و چ بو دواي تهو روژه ش. تا پیش ته م میژووانه روژنامه ی کوردی له باره ی یه کبونی نه ته وه و خزمه تی ته ده بیاتی زمان و خوینده وارییه وه ته دوا، ئیسته که وته سهر ته وه که بو پیشکه وتنی نه ته وه ته نه ها ته وانه به ش ناکا، ته بی باسی گه لی سووچی تر بکری؛ ته بی باسی ته وانه ش بکری که تهو زمانه ی پتی بهرزه ته بیته وه. دروستبوونی «مجمعی لغوی» به چاو کو مه له وه بناغه یه کی قایمه بو ته وه تهو نه ته وه یه بوونیه تی خوئی له سهر دارپژئی. له باوه ری تهو ده سته یه - که خاوه ن ده ق یه کیکه له وان- تا پرووژیه کی وا دروست نه بی خاوه ن خامه کان ناتوانن کو شکی بهرزی زمانه که یان بهرزه تر بکه نه وه.

به لی! راسته هوئی بهرزه بوونه وای نه ته وه گه لی شته، وه نه بی ههر «مجمعی لغوی» بی، به لام شت ته بی ورده ورده ده ست پی بکری، یه کی لهو ناته و او بیانه - که نه بوونی ته رسنیکه - ته گهر پر کرایه وه، تهو وه خته نه ته وه که خه ریک ته بی بو نه هیشتنی ناته و او بییه کی تر، که به م جوړه وه له سهر ته م ریگایه ده ست پی کرا له ته نجاما تهو نه ته وه یه ته گا بهو روژه که هیچ که م و کووړی تیدا نه مینی و ته چیته ریزی نه ته وه پیشکه وتوه دکانه وه.

به پی پلیکانه ی میژوودا توژیکی تر سهر که وین به م لاوه جوړه هه سستیکی ترمان بهرچاو ته که وئ که له کامیرای په خشاننا روو به روومان ته بیته وه، ته مه ش ههر روژ دروستی ته کا. به وینه له «ژین» ی ژماره «۱۳۶۰» ی روژی ۱۲/۹/۱۹۵۷ دا نووسه ریکی زانا «رفیق حلمی» له باره ی نرخاندنی چیروکی «خانزاد» وه که هی «جمال عبدالقادر بابان» ه، رووی دهم و قسه ی ته کاته «مصطفی صالح کریم» و به م دهقه ی خواره وه تهو نیازه ی خوئی له

گوزارشتی ریختی زمانی کوردی ئەو رۆژەدا پیشان ئەدا:

(کاکەمستەفا!)

بەرستی و بەدل سوپاستان ئەکەم بۆ ئەو دیارییه خۆش و نایاب و بە نرخه که بۆتان ناردبووم «خانزاد»! لە کانگای دڵەوه ئەلێم: بە راستی دیارییهکی هەرە نایابه که لەم دەوری وریابوونەوهیەدا پیشکەشی خۆینەرەکانی کورد ئەکری. ئەمە یەکیکە لەو شتانهی که ئەبێ نووسەرەکان و ئەوانە ی بە دوا «تەقالیدی» کۆمەڵایەتیمان ئەگەرین هەولێ بۆ بدەن، چونکه لەو شتانهی بێهەوی دەرخستنی ئەو تەقالیدانەمان «خانزاد» ریزی پیشەوه داگیر ئەکا. کاک جمال عبدالقادر بابان- که رەنگە بە خزمەتی نەگەیشتم- لە ناوچە ی چیرۆک نووسەکانا هەنگاویکی ئیجگار بە جیتی هاویشتوووە باشی بۆ چوو، لە یەزدانم ئەوێ دەست و پێ نووسی نەزێ و بەگەلێ چیرۆکی وا کۆمەڵایەتی رەنگین و بە نرخ نامەخانەکانمان^(۱) برازینیتەوه، هەر چەند جیتی یەک دوو رەغنە ی بچووکم بەرچاوکهوت و لەوانە یە که ئەم جێ رەغنانە لە وتاریکی ترا بخرمە بەرچاوی کاک «جمال بابان» ی خۆشەویست. دیسانەوه بەلامە وایه که «خانزاد» بە تێکرای چیرۆکی هەر جوان و واقعییه که لە کانگای ژبانی کوردەوارییهوه هەڵینجراوه، وەیه کهم چیرۆکی که بە کوردی بابان نووسرا بیتەوه و برینهکانی کۆن و دەردەکانی کۆمەڵایەتیمان ئەخاتەوه بەرچاوه که هیشتا بیرمان لە تیماریان نەکردۆتەوه.

«گۆمی شلەقوویی کاک «محرم» هەر چەند بێ گەرد و جوانە دیسانەوه ئەگەر لێم ببورن لە چاوه «خانزاد»! ئەکەویتە پلهی دووهمەوه. تەنانەت لەبەر ئەوه که «خانزاد» وەکوو وتم لاپەرەیهکی بێ کهم و زیاده لە «واقعی» کۆمەڵایەتیمان لە دلی منا نرخی زۆر لە ژوور «بەهرامی گۆر» ی ماموستا وەهیبی بەگیشەوهیه.

«بەهرامی گۆر» جیتی ئینکار نییه، بەری کۆلینەوهیهکی «عیلمی» یه، که تایبەتییه به ماموستای مەزن، بەلام من هەر ئەوەندە ئەلێم: که کوردی ئیمرو لەو، بەتەمای جوهره خزمەتێکن که لە نامەکانی «بەغدا» و ئالتوون کوپری» و «بەهرامی گۆر» دا چنگیان ناکهوی؛ واتە لاوی خۆین گەرمی ئیمرو لە نووسینەکانمانا بۆ زاده وهیا خۆراکی گیان ئەگەرین، زانیاری قوتابخانەکان سەرو زیادیانە، لەو کتیبانەدا که به زمانی بێگانه نووسراون و ئەنووسترینەوه زاد وەر ئەگرن. بەلام ئەو زاده که بهوان لازمه و ئەو «غذای» گیانه که لاوی کورد بۆی ئەگەرێ لە دەرخستنی تەقالیدی کۆمەڵایەتی و نەتەوايه تیا

چنگ ئەكەوئ. وه له بهر ئەوهی كه «خانزاد» به شێكی هه ره به نرخه له زه خیره ی ته قالیدی كۆمه لایه تی كورد به لامه وه به نرختره له «به غدا» و «ئالتوون كۆپری» و «به هرامی گۆر». مامۆستای مه زن وه هبی به گ نابئ لیم زیز ببئ كه ئەوه ئەلیم، چونكه من له گه ل ئەوشا مه فتوونی زانیاری به رزو كۆلینه وه ی زانیارانه ی ئەوم و هه رچه نده له و ئاگادارم كه شه وو رۆژ خه ریکه و به گهرم ئەیه وئ خزمه تی نه ته وه كه ی بكا، به لام داخه كه م تا ئیستا په ی به وه نه بردوه چۆن خۆی له خه لك به ریته پێشه وه!. به لگه ی ئەم وته یه شم ئەوه یه كه له م رۆژانه دا دۆستێك بۆم ئەنوسئ و ئەلئ: به هرامی گۆری مامۆستا وه هبی به گ به ندیواریتکی به كورده وه نییه «ئالتوون كۆپری» كه «قۆریات» ی تیا بوو دلی توركه كانی پئ خوش كرد «به هرام» هی فورسه كان!.

ئینجا كه ئەمه چه شنی لێكدانه وه ی لاوه كانمان ببئ ئەركی خۆپاراستن له ره خنه ی لاوانی وتوو وریای ئیمرۆ ئەكه ویتته سه رشانی مامۆستای مه زن خۆی. زانیاری به رزو فراوانی خۆی بخاته كاره وه بۆ بلاو كردنه وه ی ئەو زمانه خاوین وتازه یه كه بۆ كوردی داناوه؛ خۆی له پێش لاوه كانا هه ر به و زمانه بنووسی وله و شتانه بدوئ كه بۆ كورد به كه لك ببئ وته قالیدی كۆمه لایه تی كوردی پتی بخاته روو!.

گومانی تیا نییه كه ماموستا وه هبی به گ یه كێكه له زانا به رزه كانی كورد. جا له بهر ئەوه گه ل داوای خزمه تی كوردی لئ ئەكا، لیبی نابووئ ئەگه ر ئەو خه ریکه ی ئەوه ببئ خۆی به زانیانی گیتی بناسیت، وه یا ناوی له دونیای شارستانییه تییا بلاو ببیتته وه..

سلاو بۆ هه مووان... برات: رفیق حلمی».

ئەم ده قه شیوه ی په سندی په خشانێکی ره وانه كه له سه ر كتیبه یكی وه كوو چیرۆکی «خانزاد» كراوه، زانیایه ك به م په سنده ی نرخه ی ئەو كتیبه ی ده ربیره. كوردییه کی ره وان و ببئ گرێیه كه له و رۆژه دا به سه ر قه له می نووسه رانه وه بووه؛ ئەو ریگایه روون ئەكات وه وه پێشانی خه لكی تری ئەدا كه نرخ شناسی ئەبئ چۆن ببئ.

به لئ! ئەو حه قه ی داوه به كتیبه كه كه: ئەمه یه كێكه له داستانی نه ته وایه تی كورد كه قه له می كوردێك شتیکی ونبووی زیندوو كردۆته وه به هره یه کی به نرخه ی وای خستۆته به رده می نه ته وه ی كورد كه ئەگه ر ئەو چاپكراوه نه هاتایه ته به ر ئەو به هره یه ئیسته ش هه روا به شاراوه بی ئەمایه وه، به لام ئەبوایه له گه ل ئەم نرخاندنه دا هه ندئ له ناوه رۆکی كتیبه كه شی پێشان بدایه بۆ ئەوه زانیاری نرخاندنه كه به ته وای جیگای خۆی بگرتایه -

هەر چه‌نده ئه‌وه‌ی وتووێه که یه‌ک دوو ره‌خه‌م له‌ نووسینه‌ی ئه‌م کتێبه‌دا هه‌یه‌و له‌ جێگایه‌کی ترا باسی ئه‌که‌م. به‌لام ته‌نیا ئه‌مه‌ به‌ش نا‌کا! که خۆینه‌ریک چاو به‌م ده‌قه‌دا ئه‌خشیته‌ بی‌جگه‌ له‌ نرخاندنه‌که‌- به‌ چاو ئه‌و خۆینه‌ره‌وه‌... ئه‌وه‌ی بۆ ده‌رئه‌که‌وه‌ی که مه‌به‌ست له‌م نووسینه‌دا شتیکی تهره‌و ئه‌و شته‌ بووه‌ به‌ هۆی ئه‌وه‌ که خاوه‌ن ده‌ق ئه‌م ده‌قه‌ پێکه‌وه‌ بنیته‌!:

توفیق وه‌ه‌بی زانا بووه‌، رفیق حلمی-ش هه‌ر زانا بووه‌. زانایه‌ک له‌ به‌ره‌مه‌ی زانایه‌که‌وه‌ قسه‌ ئه‌کا. له‌ سه‌رده‌می ژیا‌نی «رفیق حلمی» دا «توفیق وه‌بی» له‌ باره‌ی وشه‌ی «به‌غدا» و لێ کۆڵینه‌وه‌ له‌ وشه‌ی «ئالتون کۆپری» و داستانی «به‌هرامی گۆپ» وه‌ قسه‌ی کردوووه‌ شتی له‌ سه‌ر نووسیون و بلا‌وی کردوووه‌ ته‌وه‌. ئه‌و شتانه‌ وه‌کوو رفیق حلمی خۆی له‌م ده‌قه‌دا ئه‌لێ که‌لکیکی بۆ کورد نییه‌و نابێ، ته‌نها که‌لکه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌: که‌ ئه‌و زانایه‌ زانیارییه‌که‌ی خۆی ده‌رپرپوه‌، ئه‌و زانیارییه‌ له‌ ناو ئه‌و چوارچێوه‌یه‌دا بۆ کورد به‌ش نا‌کا، به‌لکوو ئه‌وه‌ی بۆ کورد به‌ که‌لک بێ له‌م بارانه‌وه‌ بابته‌ی که‌له‌پووری کوردیه‌که‌یه‌، نه‌وه‌ک شتی لاوه‌کی. رفیق حلمی ئه‌مه‌ی به‌هه‌ل زانی که‌ بتوانی له‌ ناو په‌سندکردنی چیرۆکی «خانزاد» دا ئه‌و نیازانه‌ی ده‌رپریت، هه‌لیکی تری بۆ هه‌لنه‌که‌وتوو- به‌باوه‌ری خۆی- که‌ بتوانی ئه‌و مه‌رامه‌ی بۆ بیته‌ دی ئه‌م شوینه‌ نه‌بی!

له‌ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌دا، وه‌ له‌ ناو زانایانی هه‌مه‌ جو‌ره‌ی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌دا به‌ره‌ره‌کانی و رێی پرکی-مونا‌فه‌سه‌-هه‌یه‌، له‌ راستیدا ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ نه‌بی ئه‌و زانیارییه‌ پێش نا‌که‌وێ. ئه‌و دوو؛ واته‌: توفیق وه‌بی و رفیق حلمی دوو زانای هاوچه‌رخ‌ی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌و هه‌ردووکیان خاوه‌ن قه‌له‌م بوون.

هه‌تا سا‌ل بیت به‌م لاوه‌ بیروباوه‌ر په‌رده‌یه‌کی تری به‌سه‌را دیت. ئایا ره‌وره‌وه‌ی گه‌ردوون ئه‌مه‌ دروست ئه‌کا، یا ئه‌م ئه‌و ره‌وره‌وه‌یه‌ ئه‌خاته‌ گه‌ر؟ ئه‌مه‌ تیوریکه‌و هه‌ر که‌سه‌ بۆ خۆی بۆی ئه‌چیت، دوور نییه‌ له‌م رووه‌وه‌ هیشتا نه‌گه‌یشته‌ن به‌ ئه‌نجام!

سالانی «١٩٤٠-١٩٥٠» جه‌نگی جیهانی دووهمی دروستکرد، یه‌کێ له‌ پاداشه‌کانی ئه‌م جه‌نگه‌ نزیک بوونه‌وه‌ی مه‌ردم بوو له‌ یه‌ک، ئوتۆمۆبیل و فرۆکه‌ و رادیو و رۆژنامه‌ به‌ خێرای کاره‌سات و بیروباوه‌ری خه‌لکی به‌م سه‌رو به‌و سه‌ری جیهانا بلا‌و ئه‌کرده‌وه‌. گه‌لێ شت هه‌بوو تا ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ولاتی کورده‌واری هه‌ر ئاگای لێ نه‌بوو، گه‌لێ دام و ده‌زگا هه‌بوو له‌ ولاتانی تر تیکچووبوون، ولاتی کورده‌واری هه‌ر به‌ خه‌یالیشیا نه‌ده‌هات، ئه‌و

جەنگە ئەوانەى ھەموو لەگەڵ خۆى ھىناو بىرو ھۆشكى تى دروستکرد!.

تا ئەو سالانە كە جەنگ و پاشەروكى جەنگى تىبا ماىەو كەس ئەوەى بە دلا نەدەھات كە: يەككە بە ئاغا، يابەگ، ياخاوەن مەككە بلى: مەككە كەت كەم كەو، يا روو بكا تە يەككە بلى: مالى فلان چۆن دزرا؟. يا ئەو مەرو بارانە بۆچ ئەبىرەن بۆ تەكە؟. كەچى لەو سالانەدا ئەم جۆرە خەيالانە پەيدا بوون، لە خەيالەو كەوتە زار و لە زارەو كەوتە سەر لا پەردەى چاپ! ئەمە گۆرانىك بوو كە بەسەر بىروباوەردا ھات. ئەم پەخشانە ئەو چەشنە گۆرانەمان لە بىروباوەردا پىشان ئەدا؛ ئەو مان پىشان ئەدا كە ھەر رۆژە شتىك دىتە كايەو ھەر ساتە لە تەلەكەو ئاوازىك پەيدا ئەبى!.

بەلى! ئەلەين ئەم جۆرە شتانە جەنگ ھىناى پىشەو، چونكە تەنگى زەوى ھىناىەو يەك، بەلام لە راستىدا ئەگەر جەنگىش نەبواىە گەلى بىروباوەردى تازە ھەر پەيدا ئەبوو، چونكە دنيا لە گۆرانىە. دوور نىيە ئەو سكالایە كە ئەم پەخشانە كەردووىە لە دەست ھەندى چىن، پىشەوترىش ئەم سكالایە ھەر ھەبوو بىت، بەلام ناوچەى دەرىپەنەكەى تەسك بوو و چاپىش لە ئارادا نەبوو كە زورىەى خەلك ئاگادار بكا. ئەمەو سەردەمەكانى پىشەو بە دوو سەد سال جارىك رەوشتىكى كۆمەلایەتى ئەگۆرا، لەو سالانە بە دواو گۆرانەكەى وەكوو شتەكانى تر زۆر خىرا بوو. پىاوى ئىستە ئەم جۆرە شتانەى بەلاو زۆر بەلاو بىيە، كەچى بەلاو بىش نىيە، گۆران ھەر ھەبوو لەمەو دواش ھەر ئەبىت.

وەكوو وترا ئەم دەقە ناوەرۆكەكەى گۆرانىكى بىروباوەردى كۆمەلایەتى لە پەردەپەكەو بۆ پەردەپەكى ترمان پىشان ئەدا. ئەبى ئەو ھەش بزەنەن كە خاوەنى پەخشان دوور نىيە خۆى يەككە بووبى لەو چىنە كە رەمەكى مەردم دەردە دلى لى ئەكەن. خۆى لە كەلار بوو، خۆى بەگزاو بوو، كەلار شوپەن ھەوارى بەگزاو جاف بوو، بەلام چونكە شەپۆلى گۆرانەكە زۆر بە تەوژم بوو ئەو بىش خۆى لە بەرپا پى رانەگىرا كەوتە دەردە دلى كردن! رەخسارى پەخشانەكەش رەخسارىكە كە راست نووسىنى ئەو سالانەمان پىشان ئەدا.

«ئەحمەد شالى» لە گەلاوێژى ژمارە «۸» سالى «۱۰»-۱۹۴۹- لە ژىر ناوى «گىژەلوو» دا وىنەى جۆرە پەخشانىكى وەرگىراوى بلاو كەردۆتەو، كە ئەمەى خاوەو نمونەپەكەى و ئەلى:

«رۆژ رووی ئەکرده ئاوا بوون، ئاسۆش رەنگیکی ئەرخەوانی خۆتینی تیکەلاو ئەبوو، سروشتیش بێ دەنگی و پەستیەک گرتیویە ناو، هەر وەک ئەو بێ دەنگی و پەستیەکی ئەستە و دلی «فرناند»ی داگیر کردوو. لەسەر جیگاکی لە ژووری نووستن، بەرامبەر پەنجەرەکە. ئەم کچە بەسەزمانە سەر لێ شتواوە تەنها و ماتو بێ دەسلالت دانیشتیبوو جاوی ئەگیرا بە پەلە هەورەکانا کەوا هەر وەک هوردویەکی شکاو بە پەلە هەلەهاتن و باوەشیان ئەکرد بە رۆژدا و خۆیان لەگەڵیا ئەسپارد بە دنیای تاریکی و نەمان!.

کچەکە بەزەیی ئەهاتەو بەم تیشکە زێرینە جوانە رۆژدا کە ئاوەها بەم جۆرە گرژ ئەبێت وە سەرەوخواڕ ئەبێتەو بە ئەوێ بێتەو لە ناوجەرگی تاریکی شەوی پر ترس و تابلێت قوولۆ نەزانراوا! بەلام مەگەر تاریکی رووناکێ بە دوادا نایەت؟. لە مردن ژین دروست نابێ؟ بۆچی مەگەر خۆر بەو هەموو پرشنگ و قەشەنگی و تیشک و جوانیەوێ لە قوولایی تاریکی شەوی پر ترس و سامەو نایەتە دەرەو؟. بەلێ! ئاوات و بەتەما بوون زۆر بەهێزترن لە مایوسی و بەتەما نەمان، سبەینیش لە ئەمرۆ زیندووتر، بەلام «فرناند» ئەمرۆی بەو هەموو ئیش و ئازارە جەرگ برەو دلی داگیرکردوو، وە هێزو هۆشی لێ بریو، وە جوانترین و پیرۆزترین خەو و خەیاڵی رووناکێ جوانی سبەینیی بزرکانو وەلێل و لێنجی کردوو!

«فرناند» ئیستا هەر بیر لە ئەمرۆی ئەکاتەو، وە لە دوای رۆژی نزیکیشی کەوا لە گۆشەیهکی مێشکیا جێ گیر بوو، بیر لەم هەموو ئیش و ئازارە قوولە ئەکاتەو کەوا دایگرتۆتە ناو، وە کەوا وردە وردە پالۆتە گەنجیتی ئەمژێ و خەریکە هەرچێ تواناو هێزو بزوتنەو هێوایهک هەیه لە دل و لەشیا ئەیکوژێ و پایەمائی ئەکا! گیبانی خاوتینی بێ گوناھی بە سەر خۆیدا پیچراوەتەو، وە لە هەموو کەسی پەستە، تەنانە لە ژیانو لە هەموو شتیکیش کە لە ژيانا هەیهو نییه بێزاره!.

وہچۆن رقی نابیتەو لە ژیان کەوا دەرەدەرۆ بێ ئاوات و هیوایه تیایدا، وەچۆن لە هەموو کەس پەست نەبێ کەهەموو دەری ئەکەن و خۆیانی لێ دوور ئەخەنەو؟!.

وہچۆن رقی لە زەمانە هەلناستی کە بەبێ وچان راوہدووی ئەنێ و پەیتا پەیتا وەک لەسەرێک هەموو جۆرە ناخۆشی و مەینەتی و دەردو زووخوایکی ئەکا بە قورگا!؟.

ئەو قسە تال و جەرگ برەي كە لە سەر ھەموو دەم و چاوی نووسراوە، وەكە بەسەر ھەموو زمانیکەو دەیه؛ ئەو قسە ناشیرینە ترسینەرەي كە ھەمیشە و ھەموو دەم ئەیدەن بە گوێچكەیا، كە دەمارەكانی پێ گرز ئەبن و ھەموو ئەندامی لەشی لە ھەرە قوولایی گیانیەو ئەھینیتە لەرزین! «فرناندی زۆل» كچی مادام «جولیا بواپیە» بە تەنھا، كچی جولیاي سووكی بەد ئەتوار بە تەنھا، بەلام باوكی كەس نازانی كیتیە؟! ئینسانیک بوو جارێك ھات كەتنیكي كردو روشت، گیانلەبرێكي پێ نرخی خۆپەرست، گوناھبارێك گالتهی كرد بەو پیتوستییەي كە خۆی بە دەستی خۆی لە ئەستۆی خۆی نابوو، وە گوێ لە دەنگی ویزدان و پیاوھتی نەگرت، دۆستەكەي بەجێ ھیش ئەگەل كچەكەیدا بە نیچیر بۆ خراپەو رسوایی و ھەژاری و بێ كەسی و سەر شوێ! ھەموو ئەمە ئەزانن و چاكترین و بەدینترین كەسیان چاوی لێ ناپۆشن مەگەر بۆ ئەوێ كە توانجیكي جەرگ برۆ ناخۆشتر بگرنە دل و گیانی!

«فرناند» ئەم ھەموو تیرو توانجانی قبوول كرد بوو كاتی كە ھیشتا قوتابیەكي بچوك بوو لە یەكێ لە قوتابخانە نزمەكاندا، وە ھەر وھا كە گەورەش بوو وە چوو یەكێ لە قوتابخانە بەرزەكانەو، وەكاتی كە تێكەلێ ژیانی كۆمەلایەتیش بوو، وە تەنھەت ئیستاش كە خۆتەندنی تەواو كردوو، وە لە یەكێ لە بانقەكاندا ئیش ئەكات تا ئەتوانێ خۆی دوور رانەگێرێ لەو ھاوژیاانی كە خۆیانی لێ نزیک ئەخەنەو بۆ ئەوێ پیتی رابوێرن، وە بێكەن بە بووكە شووشەيەكي بێ گیان ئارەزووی نارێکیانی پێ تەخت بكەن و یاری بە ناموسی بكەن!.

.....»

ئەم بابەتە لە بناغەدا چیرۆكێك بوو كە لە نووسینی نووسەری بەناوبانگی فەرەنسزی «ئەندریە تورپیە» یە، پاشان كراو بە عەرەبی، ئەحمەد شالی لە فەرەنسزی، یا عەرەبیەكەو وەری گێراو تە سەر كوردی، وە بەلكوو زیاتر ئەو جێ برۆایە كە لە عەرەبیەكەو وەری گرتی. خەیاڵ، وەیا كاردەسات فەرەنسزییە، قەلەم عەرەبییە، وەرگێران كوردییە. لەم كتیبەدا لە ئینگلیزیەو چەند نمونەيەك خرایە بەرچاو، ئەمەي ئیترە لە فەرەنسزییەو پێ، وەیا لە عەرەبییەو ھەركام پێ نمونە پەخشانیكي وەرگێرانی تازەترە بۆ سەر زمانی كوردی پێكەو ناو.

ئەم دەقە نمونەي جۆرە پەخشانیكە كە گوزارشتەكەي زۆر كەم لە پەخشانی ترا ئەبێرن، بیرو كاردەسات بێگانەيە، گوزارشت و دارشتن خۆماليیە، زمانی كوردی ئەو گونجایشەي

هه‌بووه که ناوه‌روکی ئەم جوړه کاره‌ساتانه له روخساری خویا جی بکاتهوه؛ وشه‌ی تهره پاراو بو‌ئو شویتانه که شایانی بی، ههر رسته‌یه‌ک و ههر به‌ندیکی ئاوازه‌یه‌کی هه‌یه هیچی لاوه‌کی نییه، له خوتندنه‌وه‌دا دل‌ رائه‌کیشی و هه‌ست ئه‌جوولینتی. راسته‌ گوڤاری گه‌لاوێژ قوتابخانه‌یه‌کی به‌رز بوو بو‌ پێ گه‌یانندی گه‌لی که‌سانی وه‌کوو خاوه‌نی ئەم په‌خشانه.

ئەم چه‌شنه‌ رووداوانه‌ که ئەم په‌خشانه‌ باسی ئەم یه‌که‌یان ئەکا زاده‌ی ولاتیکه‌ که له ولاتی کورده‌واریدا وینه‌ی ئەوانه‌ یا ریی ناکه‌وی، یا ئەگه‌ر بشکه‌وی زۆر به‌ ده‌گمهن ئەبی، یه‌کی له به‌هره‌ی ئەم په‌خشانه‌ ئەوه‌یه که وه‌رگێره‌که‌ی به‌م وه‌رگێره‌یه‌ی کاره‌ساتیکی وه‌ک ترسینه‌ری له نیوانی دایک و کچیکا پیشانداوه‌ که ته‌بیعه‌ت به‌و کاره‌ساته‌ دوو سروشتی دژی یه‌کی له دایک و کچیکا دروستکردووه‌ که شتی وا مه‌گه‌ر له ولاتیکی فه‌ره‌نسزی دا روو بدا ئەگینا له جیگایانی تر ئەم چه‌شنه‌ شتانه‌ زۆر به‌ گرانی ری ئەکه‌ون.

ئیمه‌ لی‌ره‌دا مه‌به‌ستمان کاره‌ساته‌که‌ نییه، چونکه‌ ئەو شویتانه‌ که زیاد له ئەندازه‌ سه‌ربه‌ستی تیدا په‌یدا بوو شتی وای ئەبی تیدا روو بدا، به‌لکوو مه‌به‌ستمان جو‌ری په‌خشانه‌که‌یه‌ که به‌ وه‌رگێره‌ی له زمانیکی تره‌وه‌ بو‌ کوردی ده‌قیکی بو‌ سامانی زمانه‌که‌مان پیکه‌وه‌ ناوه. وه‌کوو سه‌یر ئەکه‌ین رۆژه‌کان هه‌تا دین به‌م لاوه‌ جو‌ره‌ په‌خشانیکی تر بو‌ می‌ژووی په‌خشان دروست ئەبی، له‌مه‌وه‌ بیروباوه‌ری نووسین په‌ره‌ ئەستینتی، ئاسۆی گوزارشت بلاو ئەبیته‌وه، خه‌رمانی به‌ره‌م زیاد ئەکا، له‌مه‌وه‌ ناوچه‌ی فیکری له ناو چوارچێوه‌ی ته‌سکا ده‌رئه‌چێ و به‌ هه‌موو لایه‌کدا ئەفری، له چاکه‌ چاکه‌ وه‌ر ئەگرێ و له خراپه‌ خۆی ئەپاریت.

«ئەم باسه‌ خۆشه‌مان له‌ گوڤاریکی بیگانه‌دا هاته‌ به‌ر چاو، به‌ کورتی و به‌ چه‌شینیکی جوان ئەو مه‌علووماته‌ نه‌گێرته‌وه‌ که تا ئیسته‌ له‌ لایه‌ن فه‌له‌ک شناسانه‌وه‌ ده‌رحه‌ق به‌عاسمان کو‌کراوه‌ته‌وه. هه‌زمان کرد خوتنده‌وارانی خۆشه‌ویستی گه‌لاوێژ به‌م مه‌علووماته‌ جوانه‌ ته‌نوبر بکه‌ین.

ئوه‌ی بو‌ ئەم گه‌شته‌ هۆمان ئەکه‌ویتتی بالۆنیک‌ ناو به‌تالی قایم دروستکراوه‌ که بتوانی له‌ سانیه‌یه‌کدا «۱۲» کیلۆمه‌تر، یا له‌ سعاتیک‌دا «۴۳۲۰۰» کیلۆمه‌تر بمانبا به‌ هه‌وادا.

قوناغی یه‌که‌م - مانگ: نزیکتر ئەستیره‌ له‌ ئیمه‌وه‌ مانگه‌، هه‌تا لینی

نزیکتري بېينه‌وه له بهر چاومان گه‌وره‌ترو رووناکتر نه‌بې و له پشتمان‌ه‌وه نه‌رز تا دتې بچووک نه‌بېته‌وه و ه‌ر تارمايېښه‌که پمان لټوه ديار نه‌بې که تهم و غوږبار دای پوښيوه. مانگ لافاو، باران، گيژنه‌لوکه، گه‌رده‌لوول و ه‌ورو ه‌لای تيا نيېه. لټې نه‌نيشېنه‌وه و له بالونه‌که مان دټنه دهره‌وه، ه‌ر چن پيا بگه‌رېن هيچمان نايه‌ته به‌رچاو، ده‌شتيکي کاکي به کاکي بې شارو دارستان و سه‌وزايي، چن شاخيتکي ناگرين نه‌بې که له ه‌زاران ساله‌وه کوژاونه‌وه. هم شاخه‌هېچ له شاخه‌کانې سه‌ر نه‌رز ناچن، ه‌موو نه‌رم و لووس وک ماله‌يان پيا هټرايې، حال وايه شاخه‌کانې سه‌ر نه‌رز لافاو و به‌فرو باران دريوني و له ه‌موو لايه‌که‌وه که‌نده‌لان و نه‌شکه‌وتي تيا پيدا کردووه، لټيان نزيک نه‌بېنه‌وه نه‌مانه‌وي پيا ه‌لگه‌رېن، ه‌رکه ه‌نگاو نه‌نيېن واهست نه‌که‌ين کهس نيېه له خټرايې دا بمانگاتې، چونکه نه‌وده‌ي پې ناچې نه‌که‌وينه ته‌وقه سه‌ره‌که‌ي، به پټچه‌وانه‌ي شاخه‌کانې سه‌ر نه‌رز که پيا ه‌لگه‌رېني زور زحمة‌ته‌وه که‌ر يه‌کټکمان نووچټک بدا و له به‌رزي سې چل مه‌تره‌به‌که‌وه بکه‌ويته خواري ه‌موو نه‌حه‌په‌سېن که نه‌بينېن وک په‌ر له سه‌رخو به هټمني نه‌نيشېته‌وه سه‌ر زه‌وي بې نه‌ودي دلټپن خوټن له چ جټيه‌کي له‌شي بې وديا نازاري بگا دووباره ه‌لئه‌سټنه‌وه سه‌ر پټي و نه‌يه‌وي ه‌نگاو بې، ه‌ر ه‌نگاويکي دهمه‌تر پانه، که دټينه سه‌ر بنج و بناواني نه‌بينېن نه‌و قورساييه که له مانگ ه‌سټي پې نه‌که‌ين شش جار له‌هي نه‌رز سووکرته.

دووه‌م قوناخ - زهره «Venus»

له مانگ تاقه‌تمان نه‌چې و له سه‌رماو سوټه‌ي وهرز نه‌بين، سواري بالونه‌که مان نه‌بين و به‌ره نه‌ستېره‌ي زهره - فينوس به حه‌وادا نه‌کشېن و که لټي نزيک نه‌بېنه‌وه شتېکي نه‌وتومان نايه‌ته به‌رچاو که شاياني باسکردن بې. هم نه‌ستېره‌يه به‌قه‌د نه‌رز، ه‌ورو ه‌لا ه‌موو لايه‌کي داپوښيوه و به عاستهم خوي نه‌بينري، لايه‌کي هم نه‌ستېره‌يه سال دوانزه مانگه به‌ره روژ، شوي بې نيېه و گه‌رمه و لاکه‌ي تري پشټي لټيه‌تي، روژي بې نيېه و زور سارده.

سټېم قوناخ - عه‌تارد «Mercury»

ئينجا روو نه‌که‌ينه عه‌تارد به‌لام له بهر نه‌وه که نزيکترين نه‌ستېره‌يه به‌روژ ناتوانين لټي بنېشېنه‌وه، نه‌مېش وک زهره ه‌ر لايه‌کي به‌ره روژو و زور گه‌رمه و لاکه‌ي تري پشټي لټيه‌تي و زور تاريکه. به‌هوي هم نزيکيه‌يه‌وه له روژ گه‌رمي لاکه‌ي به‌ره روژي له وزه چوه‌ته دهره‌وه، به‌چه‌شنېک ناوي نه‌و زټيانه که تيايه‌تي پرن له قورقوشم و گه‌لي مه‌عادي تر که به زه‌بري گه‌رما

توانهوه.

چوارهم قوناغ رۆژ - « SUN »

له بهر نزيكيمان له رۆژهوه ئارهزوو ئهكەين سهريكي لي بدهين. ئهم ئهستيره گه ورهيه ناوهراستمانى گرتوه و ههموو ئهستيرهكانى وهك مهريخ و زههره و عهتارد به دهوربا ئهسوورينهوه و رووناكى و گهرمى لي وهر ئهگرن.

ئهگهر له سههر ئهو رۆيشتنه خييرايبهه پيشووومان برۆين كه « ٤٣٢٠٠ » كيلومهتره له سهعاتيكا، دواى دههفته ئهگهينه رۆژ و ئهوهى كه له دوا رۆژانى ئهم دههفتهيه دا گوپ به بائونهكه مان ئه دا هيتى كيشان « قوهى جاذبيه » ي رۆژه، كه له رادهيه كدايه كه ناتوانين هه ددى بۆ دابيتين، كه لى نزيك ئه بينهوه كوورديه كى خرى گه وره و شينى پر له غازو كليه ئه بينين كه رووناكيبه كى ئه وهنده تيزه و خسته ئاوى چاومان به رى، هه تا لى نزيكتر بيهينهوه رووه كه يمان باشتر ديتته بهرچاو و ده ر حال بۆمان ده ر ئه كه وى كه ئهستيرهيه كى له كه لك كه وتوو نيبه وهك مانگ يا زههره يا عهتارد، به لكو بهك بيه له جوولانه وه دا به، ئه كولى، هه لئه چى و خيرا به هيتى كى بى داد ئه گزى، چونكه له ناويه وه هيتى كى ئه وهنده به تين ههيه كه به بيري ئيمه دا نايه ت ئهم هيتزه بى و چان له بيجمى بلقى گه وره گه وره دا ده ر ئه پهرى و به سه ر يا بلاو ئه بيتته وه وه هيتى كى په نجا بارگيرى ههيه له ناوه وه بۆ سه ر ههموو ئيخىك له سههر رووى رۆژ و له بهر ئهمه كه ئهم ماوه بچووكه تهواناى هه لگرتنى ئهم هيتزه گه ورهيه ي نيبه ئهيه وى خوى لى رزگاركا، بۆ به بى و چان له هه ولدانايه، ئه كولى، هه لئه چى، سه ره و ژير ئه بى تاكوو به ئاسانى زووتر تيشكى ناوه وهى له خوى جوئى بكاته وه و به ته و ژم هيتز فرى ئه داته ده ره وه، بۆ به له زۆر لايه وه فواره ي گه وره گه وره ئاگرين به هه زاران ميل به عاسمانا هه لچوون، ئينسان له بهر جوانيان سه رسام ئه بى. هه نديكيان وهك چه تر، هه نديكى تريان وهك دار لقى لي بۆته وه و به هه زاران ميل له سانيهيه كدا ئهم لقه ئاگرينانه بهرز ئه بنه وه، جارى وا ههيه ئه گه نه بهر زايى « ٦٠٠٠ » هه زار ميل و هه تا له رۆژ نزيك بكه وينه وه ده مى ئهم فوارانه مان گه وره تر ديتته بهرچاو كه ههر يه كه له وانه به ئاسانى ئهم ئه رزه ي ئيمه قووت ئه دا!.

له سههر رۆژ ناتوانين دابه زين، چونكه وهك ئه وانيتتر ره قى نيبه و گه رماييه كى له رادهيه كدايه كه خۆشى تواندۆته وه، نه، وهك ئه رز به ره قى ماوه ته وه و نه وهك رووى به ره و رۆژى عه تارد شله، به لكو له بهر گهرمى هه لچووه و عيبارده ته له تۆپه ليك غازو هه لمى ئاگرين.

بۆ ئەو دەی بزانی گەرمی روژ لە چ راددە بە کدایە ئەبیین ئەو تەرمۆتەرە کە
پێمانە گەیشتۆتە « ۱۰ / ۰۰۰ » پلەو تا بۆ ناو دەی بچین ئەم گەرماییە زیاتر
ئەبێ و لە ملیون پلە رەت ئەبێ و کە گەیشتێنە ناو دەراستە کە تەرمۆتەرە کەمان
ئەگاتە « ۵۰ » ملیون پلە و بۆ ئەو دەی شتیکمان لە گەرمایی روژ بۆ حالی بێ
ئەگەر چوار فلسیەک بتوانین بخرێنە ناو دەراستە کە یەو، تینی ئەو گەری کە لەو
چوار فلسیە ئەبێتەو بەشی ئەو ئەکا کە هەموو گیانلەبەری سەر رووی ئەرز
بکا بە خەلووز!

ئەبێ ئەو دەش بزانی کە ئەم گەرماییە بە تینەو ئەم تیشکە تیژە روژە خوشی
بەرە بەرە ئەپووکیتەو لە دەقیقە بە کدا پەنجە ملیون چوار سەد هەزار تۆن لە
قورسایی کەم ئەکاتەو بەم پێیە تەنیا « ۴۵ » تریلیون سالی تر ئەمیتێ!

..... « .. »

پەخشانی ئەم دەقە نمونە یە بۆ دوو مەبەست؛ یەکی وەرگیرانی ئە ئینگلیزییەو لەو
سالانەدا، یەکی دروستکردنی پەخشانیکی کوردی هەر لەو سالانەدا. لەو سەر دەمەدا
دووربینیەکی خەیاڵی کراوە کە روژگار وای هێنایە پێشەو، بە چەند سالیکی دوا ئەو
ئەو خەیاڵە لە هەندیکیان بەراست گەرا!

ئەمە لە فەلسەفەی ئادەمیزادە: کە پێشەکی بە بیر شت دروست ئەکا و پاشان ئەو بیر
دێنێتە ناو چوار چێوەی کردەووە. ئەمە بە زیاد مەزانە، بە زیادی مەزانە چونکە تا
بیرکردنەو لەشتدا ئەبێ ئەو شتە دروست نابێ. هەموو پێشەو پێشە سەزێک سەرەتا بەبیر
رەنگی رێژراوە و پاشان ئەو شتە دروستکراوە. رەنگ رشتن بۆ شتی رابوردووە کە
ماددە یەکی پێی بەیتریتە ئەنجام، ئەو بەهیچە ئەروا، بەلام بۆ داھاتوو ئەگەر ئیمپروژیش
نەبێ، سبەینی هەر ئەبێ.

خاوەنی ئەم دەقە ئەو ئاگادارییە خەیاڵیە لە زمانیکەو خستۆتە سەر زمانیکی تر کە
زمانی کوردییە. ئەم پەخشانە دوو سەرما یە لەبەر دەستمانا دانا؛ یەکی بیری نوێ
نەتەو یەکی تر، یەکی هێنانە ناو دەی پەخشانیکی تر بۆ کورد. بە کوردییەکی رەوان، بێ
گرێ و نەرم شتیکی دەست نیشان کرد کە ئیمەش بیری لێ بکەینەو دەنگی خۆمان
بدەینە پالی. کە ئەلێم: دەنگی خۆمان بدەینە پالی مەبەست ئەو نییە کە لە عالەمی
خەیاڵا بژین وەکوو زۆر کات ژیاوین! بەلکوو مەبەست ئەو یە ئەو بیروخەیاڵی کە
بێگانەکان لە پێشا بۆی چوون و لەپاش ماو یە کە لە خەیاڵەو کەوتنە سەر واقع، ئیمەش

بۆمان بېي بە دەرس و بېرىك لە پاشە رۆژى خۆمان بکەينەو. ناليم وەکوو ئەوان بچين بۆ مانگ بەلام ئەتوانم بلیم: ئەو بېرە بکەينەو، کە تاکەى لە رۆژى رەشى نەزانينا بېن؟! چەوسانەوئى رابوردوومان بېينەو بەرچاو بۆ رزگار بوونى پاشەرۆژ. نەتەو بېگانەکان نابىن و ابزانين کە سەرەتا لە ئیستای ئیمە باشتەر بوون، بەلام کۆششيان کرد، هەوليان دا، تاکیان پشتى تاکیانی گرت، تا گەيشتنە پایەيیک بەزەوى رازى نەبوون گەيشتنە مانگ و ئەیانەوئى بگەنە ئەستیرەکانى تریش. جانەوئەرن! ئەگەر هیتلەرێكى تریان بۆ هەلنکەوئیتەو لەوانەیه بگەن و گەلێ شتى سەیرتر بەیننە ئەنجام. تۆ ئەزانى فشار تەقینەوئى لەدوايه؟!.

ئیمە مېژووى پەخشان و پلە پلەکانى ئەخەينە بەرچاو. ئەم پەخشانە لەو رۆژەدا بە نەرم و نیانى هاتۆتە ناوئەو، روالەتێكى پاكرى هەیه، وادیارە وەرگێرانیكى پوختى مەعنای کردووه، دیوى ناوئەوئى لەگەڵ دەرەوئەدا پێکەو بەستووه، روخسارى لە روخساردا پيشان داوه، بەگولمېخى وشەى زېرىن رستەکانى تری داکوتاوه، لە مانەو ئەم نمونە پەخشانەى لەو رۆژەدا خستۆتە سەر سامانى پەخشانى کوردی.

گۆفارى «دەنگى گیتی تازە» لە ژمارە «٢٣، ٢٤» ی سالى سییه میا-١٩٤٦- پەخشانێكى زانا «حوزنى موکربانى» لە ژێر ناوى «هەى بالندەى پیرۆز» دا ئەخاتە بەر چاومان و ئەلێ:

(هەى بولبول! دەر وون کەیل و دلم پر لە دەرە، سەرم گێژو هەواسم پەرتە، سستىكى خەوالووى هەستى منى کردۆتە دەست خرووکی خوێ، دەلێى بۆنى کۆکایین، یان ماجوومى مەست هینەرێكى بى ئاگادارىم خواردووتەو! یان پيالەپەک لە گوشىوى تری هەرە کۆنى چەندان سەدە لەمە پيش پالوتراوم بە سەردا کیشاوه کە وا بى هۆشى و لەخۆچوبى دەسلانێ بە سەردا کردووم و لە نێوانى وشيارى و بى هۆشى دا سەرگەردان ماوهم!.

هەى مەل! هەى بالندەى چوست و سووک فېرى بزۆز و توند و پې هەست، بۆ چى تۆ دلنەوازکەر و رامۆزگەرى مېرگەو باغانى؟ کەوا لەنێو دارستاناندا، لەبن سېبەرى گەلایاندا بە شەهەى با رووناکی وەرەگری و دەنگە خاوتین و ئاوازه خوش شێوەکەت کردۆتەو، بە سۆزەو ئاهەنگ و خوشخوانى کەيفت هاتووه؟ بەهاویندا هەلگوتن و سەرزەنشتى رەنجى زستان و بەد رەفتارى و تالى کرپتەو

باگران و دلگوشایی و دیمه‌نی جوانی به هارت کردۆته زه‌مه‌مه! به شعر بازی دیوانت کردۆته‌وه به هه‌موو تینته‌وه به دل‌فینتترین لاراندرویه‌یک له چریکه دای. ئەم هیڤری و گیتۆی و مه‌ستیه، وه ئەم وشیارایی و خه‌والۆویه‌یه‌م له تۆوه‌یه. به‌لام وه‌نه‌بی له‌و رووه‌وه بوو بێ که شادمانی و که‌یف و دل‌خۆشی تۆ له پایه به‌ده‌ر بوو بێ. خه‌ویه‌ندی میهره‌بانی و نه‌وازشتی ئەو ده‌نگه دل‌فینته‌ی غه‌م ره‌وینه‌وه بووم!

چی ده‌بوو تنۆکه‌یه‌ک له‌و ئاونگه پیرۆزه ئاسمانیه‌م ئەگه‌ر بێ ره‌وا بدیترا یا؟ چی ده‌بوو قومیک له‌و پیاڵه‌یه که به چه‌ندان سه‌ده له ژێر زه‌ویدا نیان کراوی شار دراوه‌ی فینک بوو، له‌و پیاڵه‌یه که بۆنی گۆل و هه‌لاله‌و نه‌رگسی و سونبول گرتوی که تریکه‌ی له نیتو هه‌له‌په‌رکه‌و چه‌له‌په‌زانی پر پیکه‌نینی سه‌ماکه‌رانی ره‌زه‌وانی لادیتیاندا گوشراو بێ، که که‌چه‌کان کۆلمه‌و روخساریان له تاوی هه‌تاوی رۆژ سوور هه‌لگه‌رابێ به قاقای که‌نینه‌وه شادمانی و دلگوشای و خۆشی و دامین پاکی و ده‌روون خاوتیه‌وه کردبانه‌ته نیتو کۆپه‌ره، وه به ده‌سته ناسکه نه‌رمینه‌کانیان سه‌ریان پۆشایی و به قامکه باریکه شووشه سپی و سۆله‌کانیان زاری کۆپه‌کانیان گری دابی، له‌و پیاڵه‌یه که له گه‌رمی و تینی هه‌ستی مه‌ردانه‌گی کتیه ره‌نگینه به‌رزه‌کان داستان خوان بێ و سروشت و تینه‌تی ره‌وشت په‌سنده، بیره‌وه‌ر په‌سنده، و ته په‌سنده‌کانی ئەوانم به‌چیرۆک بۆ بگیتیتیه‌وه له‌و پیاڵه‌یه که سووری رووی شه‌رمی نازی دل‌دارانی له لیتوه ئه‌رخه‌وانی ره‌نگی خوداوه‌ندی دل‌فینتی رفاندبێ! له‌و پیاڵه‌یه که بلقه یا قوتیه‌کانی له‌سه‌ر لیتوی جام چاوبزه‌کیمان له‌گه‌ل بکا. خواردنه‌وه‌یه‌کی وام ئەگه‌ر بۆ ده‌ست بدا به بێ بێن دان به سه‌رمیدا ده‌کیشم و ده‌ستم له‌م جیهانه به‌ر ده‌داو ده‌هاتمه لای تو له‌نیتو ئەم لیته‌واره چرۆه تاریک و نووته‌که بێ پایانه‌دا خۆم گوم ده‌کرد و نادیارو بێ سه‌رو شۆین ده‌بووم!

بۆچ نه‌پۆم؟ دوور له‌م ئاده‌میزادانه نه‌که‌ومه‌وه! له‌نیتو گه‌لای داره‌کاندا به‌جاریک خۆم نابوو و پوچ نه‌که‌ومه‌وه و زانین و تیگه‌بیشن له‌بیره‌مه‌وه؟ بپۆم! نه‌خۆشیه‌کان، له‌رزو تاو سیبه‌ره‌ۆکان، داچله‌کین و دلّه ته‌پین و چووک شکان، وه ئەم هه‌موو نالینه‌و کورپوزانه‌وه و ئاخ و داخ و ناگوزیرییه و شه‌رمه‌زاریان و سه‌ر زه‌نشتیانه که له ده‌ست مرۆفانی ئیبه‌ سه‌ر ده‌ده‌ن بیده‌مه ده‌ست له‌بیربردنه‌وه و فره‌امۆشی و فرێدان. لیتهدا دوامین مووه سپیه‌کانی که به‌ده‌ردو ژان و بێ ده‌سه‌لاتیه‌وه گه‌یاندراوه‌ته پایان و به‌ده «با» وه تاک و تووک که‌وتووه ده‌له‌رزیتیه‌وه. لیتهدا که ره‌نگی سووری ئه‌رخه‌وانی نه‌وجه‌وانی

و لاوتینی به زهردی و پهژموردهی پیری لهگره و دایه. لیره دا که بیره و هری و هکوو یه کتیک وایه که له ناکامی و دلشیشی و رهنج و نازار دایه. لیره دا که قه شهنگی و جوانی پئی ناکرئ، تاو، درهوشان، هه لگیرسان له چاوی دل فریودا بپاریزن و به خیتی کهن. لیره دا که ماچی دل داری تا سپینه راگیراو نابئ و روخساری دهستگیران گرژی و تام داگیری دهکات، جا بویه دهمه وئ له وانه رزگاریم بئ و ده رپه رپم و هه راکهم بیمه لات!

تۆ ئه و نه ده له من نزیک مه به وه، چونکه هه وای پیاله ی لاله رهنج گهردوونه یی تیژپۆیی خودا و نه دی مهستی من بۆ لای تۆ نافرپیتی، به لām با له ناریکه شاعیرانه که ی من بۆ پیش تۆ دینئ، هه ر چهند میتشکی نه خوشه، په ریشانه، بلاوه، پر له هیچه، چه پۆلکه خۆره که به لām له گه ل ئه و هشا مهلی سووک بالی تیژپه ری بیره وهر، له بلند فریندایه و نه که و توه!

من نامه وئ قسه له شی کردنه وه و ناوه رۆکی ئه م په خشانه وه بکه م وه کوو له نمونه کانی ترا کردوومه. هه ر ئه و نه ده ئه لیم: ئه مه نمونه په خشانیکی ئه ده بیی زمانی کوردییه که له سالا کانی «۱۹۴۰ - ۱۹۵۰» له قه له می میتژوو نووسیکه وه ده رچوو؛ به تانوپۆی شیوه ی سابلāخ و رواندزو سوله یمانی ته نراوه، کوردییه کی په تییه، هه موو جۆره دهنگ و ناوازیکی تیدایه که له گه ل دهنگ و ناوازی بولبولی بالنده دا یه کیان گرتووه، جۆره شیوه یه کی هه یه هیچ له و شیوانه ناچئ که له و سه رده مه دا هه بووه، به لکوو خۆی بۆ خۆی شیوه یه کی تاییه تییه له ئه ده بی کوردیدا. به لām ئه مه وئ قسه له خاوه نی ده قه وه بکه م که سه ید حوسه یین حوزنی موکریانیه:

ئه م پیاهه لانه وازو بئ کهس، له بیشکه ی داریه وه له «۱۸۸۶» وه سه ری له بیشکه ی خاکیا نایه وه له گه ل زمانی کوردی و میتژووی کورددا خه ریک بوو، سه ریازیکی نادیار بوو له ناو کورددا، به لām سه ریازیکی به جه رگ له م سه ده ی بیسته مه دا. به ئی! به ره مه میتژوویه کانی، حوزنی موکریانیه دهست نیشان کرد بۆ عاله م، له گه ل ئه مه شا بئ کهس بوو، تاقه برایه کی دایکی هه بوو- گیوی موکریان- ئه ویش هه موو قسه به کی له باره ی کاکیه وه هه ر ئه وه بوو ئه بوت: «کاکي دامام»، کاکي دامام و ناو نیشانیکی نییه که حوزنی بلیمه ت به عاله م نیشان بدا!.

حوزنی له پیش «۱۹۱۵» وه که ده ربه ده ر بوو که وته شاری «حه له ب» وه، قه له مه که ی که وته ئیش کردن و نووسین بۆ میتژووی کورد و میتژووی تیره کانی کورد. له ۱۹۱۵ دا

چاپخانه‌یه‌کی هەر له حه‌له‌ب دامه‌زراند بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ی، پاشان وه‌کوو سه‌ره‌تا به‌ ده‌ربه‌ده‌ری له‌ ولاته‌ی کوردستانه‌وه‌ که‌وته‌ ولاته‌یکه‌ی بی‌گانه‌ی وه‌کوو حه‌له‌ب، دیسان له‌ویش ده‌ربه‌ده‌ر بووه‌وه‌ و که‌وته‌وه‌ عی‌راق، ئه‌مه‌ی ده‌ربه‌ده‌ری نه‌بوو، به‌ل‌کوو گه‌رانه‌وه‌ی بوو بۆ کۆشی دایک. که‌هاته‌وه‌ له‌ «رواندز» جی‌گی‌ر بوو، له‌ «۱۹۲۶» دا گۆڤاری «زاری کرمانجی» هەر له‌رواندز دامه‌زراند، له‌ «۱۹۳۶» که‌وته‌ سوله‌یمانی له‌گه‌ڵ حاجی توفیقی پیره‌مێرددا که‌وته‌ ئیش کردن له‌ رۆژنامه‌ی ژبان و ژیندا، له‌پاش ماوه‌یه‌ک له‌ویش نه‌ما، که‌ جه‌نگی جیهانیی دووهم «۱۹۳۹-۱۹۴۵» به‌ سه‌ردا هات که‌وته‌ به‌غدا. به‌یارمه‌تی بالۆت‌خانه‌ی به‌ریتانی گۆڤاری «ده‌نگی گیتی تازه» له‌ به‌غدا ده‌رچوو، حوزنی به‌ردی بناغه‌ی بوو بۆ ئه‌و گۆڤاره‌، له‌ «۱۹۴۷» دا دنیای نووسینی به‌جێ هێشت و به‌لانه‌وازیی کۆچی دوایی کرد و هەر له‌ به‌غدا دا نێژرا.

حوزنی هه‌موو ژبانی به‌ده‌ربه‌ده‌ری رابوارد؛ بێ ماوا، بێ که‌س، بێ کور و کچ، له‌ مه‌رده‌مال و زنده‌مال له‌ دایکه‌ پیریک و برایه‌کی دایکی به‌ولاوه‌ هیچ میراتیکی دنیای له‌ شوێن به‌جێ نه‌ما. به‌لام که‌ سه‌یری لایه‌نه‌که‌ی تری ئه‌که‌ین:

حوزنی می‌ژوونووس بوو، رۆژنامه‌گه‌ر بوو، خاوه‌نی قه‌له‌میکی ره‌وان بوو. دنیای ده‌روه‌ چاکتر ئه‌یناسێ تا دنیای کورد، کتێبه‌ می‌ژوویییه‌کانی هه‌موو گۆشه‌یه‌کی گرتبووه‌وه‌. ئه‌بێ ئێمه‌ حوزنی وابناسین که‌ که‌م کورد قه‌له‌می له‌باری می‌ژووی کورده‌وه‌ به‌ئهندازه‌ی ئه‌و خستۆته‌ کار. ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو غه‌ریب بوو، قه‌له‌میکی نه‌بوو ئه‌و ئینسافه‌ بدا که‌ حوزنی موکریانی ژبانی خۆشه‌ویستی خۆی و خامه‌ی می‌ژوونووسی به‌ درێژایی ته‌مه‌ن و خامه‌ی هەر بۆ کورد به‌کار هێناوه‌.

با ئۆمه‌ نه‌چێته‌ سه‌رکه‌س. نه‌ته‌وه‌یه‌ک که‌ په‌رت و بلاو و بێ خاوه‌ن و بێ داره‌ ده‌ست بوو، بێ گومان به‌هه‌زارانی وه‌کوو حوزنی موکریانی کردووه‌ به‌گاو گه‌ردوونی بێ ناوو نیشانی می‌ژوو! مه‌سه‌لیکی کوردی هه‌یه‌ ئه‌لێ: «مال له‌خۆیا نه‌بوو، میوانیش رووی تی کرد» ئێمه‌ی کوردیش سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ که‌ وه‌کوو ئاردی ناو در‌کانین! ناکه‌ین ئه‌و هۆشه‌مان هه‌بێ که‌ به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ ناوی پیاوانی زانامان نه‌یه‌لێن هاره‌ی گه‌ردوون بیانهاړێ!.

به‌کورتی ئه‌مه‌ بوو سه‌ید حوسه‌ین حوزنی موکریانی می‌ژوونووسی کورد.

محمد توفیق وردی له‌ ژماره‌ «۶» ی سالی ۱۹۴۵ ی گۆڤاری «ده‌نگی گیتی تازه» له‌

ژیر ناوی «دیمه‌نی باران» دا جوړه په‌خشانیکمان نه‌خاته به‌رده‌ست و نه‌لئ:

(به‌یانیتکی زوو له‌خه‌و هه‌لسام، هه‌ورتیکی سپی خوئی به‌سه‌ر ئاسماندا هه‌لکیشا بوو، له‌هیچ لایه‌که‌وه‌ شینایی نه‌ ئه‌دیترا، ته‌م و مژ داویننی چیاکانی داپوشیبوه، به‌چه‌شنی دوکه‌لئ ته‌قیننی کتو! چیا «قه‌ندیل» وه‌کوو پیری سه‌ر سپی خوئی نه‌نواند شانازی به‌سه‌ر چیاکانی که‌ده‌ ئه‌کرد. شاخی «ئاسوس» لووتکه‌ بلنده‌که‌ی «کوړیس» پچر پچر چینه‌ به‌فریکی پیوه‌ بوو، «بلفه‌ت» یش به‌ په‌رده‌ی ته‌م پوشر بوو، «گه‌ل‌ل» و «چپاره‌ش» له‌ به‌فرو ته‌م بئ به‌ری بوون، «سه‌رگوین» ناو به‌ ناو ته‌م رووی تئ نه‌کرد، «چوان» به‌ له‌شکری هه‌ورو ته‌م ون بیوو، به‌چه‌شنی گردیکی سه‌د مه‌تر بلندی نه‌هاته‌ به‌رجاو. «سه‌لاره» ش نه‌هات خه‌می بۆ ببارئ به‌لام به‌ختی بلندی بوو هه‌وره‌کانی لیتی دوور نه‌که‌وتنه‌وه.

«باژار و بئ ناس» هه‌ردووکیان هه‌لمه‌تیا بۆ سه‌ر ئاسمان نه‌برد گۆبا نه‌لین له‌ به‌فر بئ به‌شمان مه‌که. نه‌ختی چاوه‌نوارم کرد تا باران کز بوو هاته‌ دهره‌وه‌ به‌ره‌و قه‌لات چووم ته‌ماشایه‌کی ته‌م چۆمه‌م کرد که‌ له‌ به‌ر مالان بوو، سپی داره‌کان گوی خوین شۆر کرده‌وه، گه‌لاکانيان نه‌ختیکی زه‌رد، هه‌ندیکی به‌ سه‌وزی خوین نه‌نوین، خه‌م دای گرتوون، چونکه‌ به‌م زوانه‌ به‌رگه‌ سه‌وزه‌کیان لئ نه‌سپنرته‌وه‌و رووت و قووت نه‌کرتن، به‌رگی زستانی ناشیرین له‌به‌ر نه‌که‌ن. هاژه‌ هاژه‌ی رووباره‌که‌ش له‌ گرده‌کان ده‌نگ نه‌داته‌وه‌و به‌ پیچاو پیچ نه‌خشئ نه‌یه‌وی زوو خوئی بگه‌ینیتته‌ زئ بچووک و له‌گه‌لئ ده‌س له‌ملان بیئ و بۆ ولاتی بیگانان بړوا!.

په‌رنده‌کان له‌سه‌ر لقئ داره‌کان به‌ ماتی نه‌خوین خه‌فه‌ت نه‌خون، چونکه‌ زستانی دوژمنیان خه‌ریکه‌ به‌ سه‌ریاندا بدات! له‌م ده‌مه‌دا هه‌وره‌کان له‌ یه‌کیان خوړی گرمه‌یه‌ک هات، که‌له‌نه‌کی شین له‌ ئاسمان ده‌رکه‌وت، تیشکه‌ زیرینه‌که‌ی رۆژ وه‌ک «بت» خوئی ده‌رخست بۆ نه‌وه‌ چاوی په‌نده‌کانی له‌ خوئی بپرئ، من وتم ئیستا نا ئیستا تیشکه‌ جوانه‌که‌ی نه‌مانگاتئ، به‌لام نه‌توت گوی له‌ سه‌روه‌مه‌، ره‌ویه‌وه‌! دای له‌ چیاکان به‌ چه‌شنی جوانی کردن که‌ هه‌رگیز چاو تیر نه‌ئبوو له‌ دیتنیا، به‌فره‌کان به‌ چه‌شنی نازیان نه‌کرد «سوسره» و «لوبان» سه‌رگه‌ردان نه‌بوون! به‌لام ته‌م وینه‌یه‌ زۆر نه‌ماوه‌، هه‌وره‌کان دووباره‌ یه‌کیه‌تیا په‌یدا کرده‌وه‌ به‌ سه‌ر ئاسمانی شینیا دا داو له‌ناویان بزر بوو، ویستیان شه‌ر بکه‌ن و عه‌رد به‌ بۆمباران دا بگرن! من وتم نه‌خیر به‌ربادم نه‌که‌ن! سه‌ری خۆم شۆر کردو به‌ره‌و کۆلانه‌کانی «قه‌لادزه» گه‌رامه‌ دواوه‌.

باران نهمه دای دا، له پشتمه وه چلپه چلپیک هات، کچیک کورتبله ی چاو به لکه پووزی خوی هه لمالیوه، لولاکه کانی به چه شنی فسفوپر ئه دره وشینه وه، قژه ره شه کانی وهک دوو ماری رهش به سهر کولمه ئاله کانی جرینگه جرینگه ئه کهن وه پاسه وانی دهوری گهنج ئه چی، باره چیلکه به کی له کهریک بار کردوه هه لکوت هه لکوت ئه بیا بز بازار تابیفروشی.. نه ختی رویشتم کویتیکم دی منالیک رایته کیشا، کورته کیتی دپاوی سه د پینه لی دراوی له به را بوو، ده ریپیک ونچر ونچر پیسی له پی دا بوو له گه لی جیگه وه له شی تیا دیار بوو، چلکیش دهم و چاو و سهرو قاچی بز کردبوو، به چه شتیک ئه لرزی سه د سویندت ئه خوارد ته یاری کاره بای شهش هه زار قولتی لی داوه. به ره مزگهوت ئه روات و ئه لیت: خواجه شوکر، سه د شوکر، کویری و هه ژاریان وتوو؟! ... نزیکي سه را بوومه وه له پولیسیک هه لنگوتم سه ری خوی له ژیر قاپووته هه لپچکراره کی ناوه، فنیشتیک کونی دپاوی له قاچه، فرته فرتیک لیوه دیت له ماوه ی پینج ده قیقه ری به چاکي گویت لی ئه بوو له بهر خویه وه ئه لیت: «خواجه وا زستان هات، به سی چوار دینار جیم بز پیک دیت، شهش سه ر خیزانم به کۆله وه یه!» .. هاتم نزیکي بازار بوومه وه پیریتیکم دی به تاي کراسیک خوی به چارۆکه یه کی رهش داپوشیوه خه ریکه له جوگای بازار به پرتیه وه، پوی ناکریت، به مینگه مینگ وتی: «قای مردم له سه رمان».

به بهر دوکانیکا رویشتم دیم کابرا دوو کورته کی له بهر کردوه، له ژیره وهش دوو سوخمه و دوو کراسی له بهر، جزمه یه کی ره نه قدری له پایه، کۆله مشکیک له سه ر ناوه، چه تریک به دهسته وه یه، خوی وهک ژیشک ویک هیناوته وه به یه کییک له هاوړیکانی ئه لیت: «ئه مرۆ زۆر سارده، وانیه... له سه ر ئه م هه موو شته شه وه مه قه له ئاگریکیشی له بهر ده مه!». فیکه فیکي جگه ره شی دیت. رووم له و کۆلانه کرد که ئه چیته قوتابخانه، تووشی چه ند قوتابیه ک بووم؛ یه کیکیان جانتایه کی چه رمی به دهسته وه یه، قۆنده ریه کی نویی له قاچایه، به دوو مشکي سه ری شه ته ک داوه، کورته ک و شه لواریکي جهرمه نیی له به رایه، فوو له ده سی خوی ئه کا!. هاوړیکانیشی به پی خاوسی و به سه ری قۆتین چه ن ده فته ریکیان له ژیر باخه لایه به قسه کردن ئه رۆن به رتیه، به لام هه ژاره کان گه لی گه شتر، چوستترو به که فتر بوون له قوتابیه پۆشته کان!.

چومه قوتابخانه له بهر دهم ژووری مامۆستایان راوه ستام، له پر قوتابیه ک

له ده رگا هاته ژورئ له جياتي چه ترو ساقو گونيه يه كي به سهر خوي دا دابوو،
كه چاك سه يري ژير كه چه كورته كه كم كرد ديم: بئ كراسه، ورگي ديار بوو!
قوتاييه كان ليم كوونونه وه و تيان: «ماموستا دلويه يه كي زورمان هه يه، تهخت
و ميژه كان ته پ بوون ناتوانين دهرزان وه خوينين!».

ئيمه لم كتيبه دا نمونه ي په خشانى كوردى ته خه ينه بهرچاو، ئم نمونانه بو ته وه يه هه م
ميژووي بيرو باوهرو هه م ميژووي شيوه ي نووسين و هه م ميژووي به سه رهاتى روژانمان
پيشان بدن. خاوه ني ئم دهقه لهو سهرده مه دا له شوي نيكي وه كوو قه لادزه بوو، چه شنى
رابواردنى لهو خه لكه ي وه كوو تو ماريكي سينه ما خستوته بهرچاو و نه يگي پته وه. جگه
له مه نرخيكي تر كه هه بئ لم په خشانه دا ناوي هه ندئ جيگا و زوورگ و كه ژ ديني كه
ئهمانه ديار بيكن لهو روژده او لهو شوينه دا بو كوردو بو روژانى پاشه روژ.

دپهن، ديمه ني بارانه به لام له راستيدا گيړانه وه ي چونه تى رابواردنى خه لكى لهو
شوينه يه لهو وه رزي بارانه دا. گيړانه وه ي ئم جوړه شتانه به په خشان ناليم نه بووه به لام
ئه توانم بلليم زياتر له به ره ممي لهو سالانه يه. ناتوانين بلين ريخت و دارشتنى ئم
په خشانه زور ته واه به لام ئه توانين بلين هى ناوچه يه كي تايه تيه وه وه كوو په خشان لهو
ناوچه دا تازه هاتبيته كووره وه، له وه سفا وه سفى كردوه به لام پچراني عيبارته تيدا
هه يه.

ئيمه قسه له خاوه ني دهقه وه ناكه ين چونكه دوور نييه له پاش لهو ميژووانه دهستى
زياتر راهاتبي به نووسيني په خشان، به لكو قسه مان له خودى دهقه كه يه كه لهو روژده ئم
جوړه په خشانه ش هه بووه. نالين په خشانى له مه بهرتر نه بووه، چونكه هه ر لهو
سهرده مه دا ميژووي په خشانه كان بومان روون ته كاته وه كه په خشانى به هيتر هه بووه، به لام
ئه توانين بلين دهر بربنى ناوه روكيكي وه كوو ناوه روكي ئم په خشانه كه متر هه بووه كه وا
بهو جوړه لهو داماو يانه ي ناوچه دهر بربى، به زاته وه قسه ي كردوه، به وردبوونه وه
له چونه تى رابواردنى خه لك خامه ي خوي خستوته كار، سهره نجامى ليك داوه ته وه كه لهو
جوړه رابواردنه بو زوربه ي لهو كه سانه كه لهو ناوچه دان له وانه نييه پتي بلين زيان. لهو
چه شنه زيانه كه لهو له په خشانه كه يا بو لهو شوينه دهرى بريوه نمونه يه كه بو زيانى هه موو
لهو كه سانه كه له گونده كاناو له ناوچه بچو كه كانى كورده وارى لهو سهرده مه دا هه بووه،
به لام له بهر لهو كه قه له م به دهستىك و بير رووناكيك نه بووه كه بتوانى له وانه پيشان
بدا هه روا بوون به ژير ليوه وه. قه له م په خشانى لهو جوړه شوينه نه گهر هه بوويت هه ر به

بالای دهنه لاتدارا هاتووه، هه ناسه ساردەکان به هیچ جۆر دهنگیان دهنه چووه. ههروایه بهش خوراو دهنگی دهنناچی! مستی نمونە ی خهرواریکە.

ئەم پەخشانە وەکوو ئەمە ی تێدایە جۆری رابواردنی دوو چینیشی بەتەواوی دیاری کردووه؛ چینیکی کە لەو پەری خۆشیدا بوون، چینیکی کە لەم پەری ناخۆشیدا، هەڵە برایمە نەیزانیوه بەلای کامیانا پروا! ئەگەر لەو رۆژەدا و لەو شوێنانەدا خۆتێندەواری ببوایه و خاوەن قەڵەمی پێ بگه یاندا یه گەلێ شت لەم بارانەوه ئەنووسرا؛ ئەوەندە ئەنووسرا کە ئێمە ئەمەمان بە تاقە نمونە لەم رووهوه نە ئەهاتە بهرچاو، هەر لەبەر ئەمەیه کە ئێستە ئێمە پەخشانیکی ناوهرۆک رووناکی ئەو رۆژەمان بۆ مایهوه بۆ ئیمڕۆ، با روخسارەکش زۆر بهرز نەبێ.

«ع. بێژەن» لە ژماره «٣، ٤» ی گۆڤاری «نیشتمان» ی سالی «١٩٤٣» لەژێر ناوی «بۆچی نەگیریم!» جۆره پەخشانیکیان ئەخاتە بهردهست و ئەلێ:

(هەرچی سەر هەڵەبێم و چاوم بەم ئاسمانە شینە جوانە ی کوردوستان ئەکەویت، ئەوەندی دەچمە سەر کانیاو و شەتاو و جۆبارو رووبارەکانی کوردوستان، هەرکە شینایی و دەشتوکیو و میترگ و چیمەنەکانی ولاتەکەم دیتە بهرچاو لەباتی شایی و شایلوغان لە سەر ئەم دڵە بچکۆلە گۆشتینە ساواو ناسکەم کۆسپەیهکی سەخت و گرتیهکی توند پەیدا ئەبێت کە تا لە سەرچاوه ی چاوم فرمیتسک هەڵەگولێ و بە سەر ئاگری دەروونما هەڵەپڕێت، بلیسە و گری کوورە ی دەروونم دانامرکیتەوه!.

توخوا! چۆن نەگیریم؟ چۆن خۆینی جەرگم بە جۆگە ی چاوما، بەرنەدەمە سەرچیمەنە بێ نازو بێ خواوەنەکە ی کوردوستان؟؟ تا بەلکوو گولالە سوورەیهکی جوانی پیتی بگەشیستەوه و منیش بەنالە ی زارو هاواری زاری نەخۆشی لەگیان بێزار وەک بولبول و قومری و هوزار، نەک جاروبار، رۆژی هەزار جار بە دەوری ئەم گولە ئالە جوانەدا بێم و بچم و بلیتم:

گولێکی خۆم بدا دەم پێنچ و تاوێش

بەئاوی دیدەکانم دا دەم ئاوێش

بە دەرگاھی ئیلاهی کە ی رهوا بۆ

گول ئەز مو دیگەری گیرێ گولاوێش!

كە خاكي پيرۆزى و پر رۆزى و ئاخى بى ئاخ و داخى وەك ميسك و
 عەنبەرى، دارو بەرد زىو مانەندى بەش بەش و لەت لەت كراو و ھەر
 پارچەى بە دەست يەككەو و ئەنالىنى! من چۆن ئەبى دال بە گىتى خوشكەم؟
 چۆن چاوم بەرايى بدا لە دنيا بنۆرم؟ تا بېينم لەسەر سفرەى رەنگىن و رازەو و
 خواكردى جېھان ھەموو كەس بەشى خۆى ھەلگرتو و كوردى بەستە زمانىش و
 لە دوورەو و دەستاو بە داخ و ھەسرەت و كۆلۆيو چاوى برپو و شايى و
 زەماو وندى دراوسىكان كە بەشكەيان لى ئەستاندو و ئىستاش كە داويان
 لى ئەكاتەو و گالتەى پى ئەكەن!

توخو براگەل! وەرن تا لە سەر كانياويكى ساردو جوان كۆپىك بېستىن،
 تىر تىر بۆ ھالى زارو ژيانى نەزارى نىشتمانە جوانەكەمان بگىرن، بەلكو
 فرمىسكى دايكى نازدارو بىچارەى نىشتمانان كە بە چاوى كانياو دەپىژىتە
 سەر گۆناى دەشت و دەرى كوردوستانى بى ناز، بە دىتنى گريانى بە پرۆش و
 ئەسرىنى بە جۆش و خرۆشى ئىمە وشك بىتەو و تۆزى دلى بىرپىتەو ئەم گرو
 كلىپەى دەروونىيەى دامركىتەو.

نە، ئە! براكان، خوشەويستەكان واگويم لە ئاھو نالەى نىشتمانە كە بە
 كرووزانەو پىم ئەلى: رۆلە گيان گريان كارى پىرژىنە! تا دەركاى مردن و
 مراندىن لە سەر پىشتانە شىو و زارى ئىشى نا پياو پەستانە! خۆ ئىمەش
 خۆمان بە لاويكى ئازا ئەزانين و مەعنەى بەزىن نازانين، كە وابو با بىچىنە
 سەر چيا بلىندەكانى نىشتمان بە گەوايى ئەوان پەيمانىكى براپەتى بېستىن كە
 وەكو ئەم چىيانە زەنگىن و سەنگىن و بە خويىنى جەرگمان رەنگىن بى، بۆ
 گەلى ھەزارى كورد، دوايى ھىنى ژيانى نەنگىن بى، بىپىتە يارمەتيدەرى ئىمە
 بۆ مردن و مراندىن لە رىگەى رىگاريدا).

لەسالى «١٣٢٢» شەمسى گۆقارىك بەناوى «نىشتمان» ھە – كە زمانى كۆمەلەى
 «ژ.ك» بوو – لە ولاتى سابلاخ دەر ئەچوو. «ع.بىژەن» دەقيكى پەخشانى لەو گۆقارەدا لە
 ژىر ناوى «بۆچ نەگىم» بۆ پاشە رۆزى يەكلى لە بابەتەكانى زمانى كوردى بەجى ھىشت.

گومانى تىدا نىبە كە نەتەو بە زمانەو نەتەو، ئەگەر زمان نەبوو نەتەو كەش نىبە،
 زمانىش بەلى بەسەر زارى نەتەو، بەلام – بەتايىبەتى لەم رۆژەدا – ئەگەر نەخرىتە سەر
 كاغەز، لەپاش يەك دوو بەرە لە سەرزارەكەشەو نامىنى، چونكە ھۆى لەناو بىردن زۆرە،
 وەلى ئەگەر كەوتە سەر كاغەزو لەوتىشەو بۆ چاپ ئەگەر ئاھاوتنەكەش لەناو بىجى زمانى
 سەر كاغەزەكە ئەو پىشان ئەدا: كە سەردەمىك ھەبوو نەتەو، بەم زمانە قسەى

کردوو، لهم وردبوونهوهه زمانهكه زيندوو ئهبيتتهوه. ئهمه بهتتيكرا بۆ ههموو زمانتيك. ئهمجا بيتتهوه سهر كوردو زمانهكهى:

بزووتنهوهى نهتهوايهتى زۆر لهميژه له ولاتى سابلابخدا ههبووه. جهنگى جيهانى دووهم يهكئى بوو لهو هويانه كه ئهو بزووتنهوهيه لهو ولاتهدا له دهروونهوه بكهوتته سهر زارو سهر كاغهزو سهرچاپ. كۆمهلهى «ژ.ك» ئهم ئهركهى ههنگرت. كۆمهله له ئهنجاما بهخوى و بهقهلهميهوه بوو بههوى تيژكردنى بليستسى كۆمارى مههاباد. ئهم كۆماره زنجيرى ديليهتى و چهوسانهوهى بهدهست حكومهتى ئيرانهوه پچراند.

حوكمدار ههموو دهم هانههانهى ئهو زمانهى داوه كه خوى ويستويهتى. زمانى كۆمارى مههاباد كوردى بوو، بهو هويهوه پشتگيرى زمانهكهى كرد. ليتهدا پهخشان به تهواوى پهرهى سهند؛ چ بۆكاروبارى ميرى، چ بۆرازونيازى مهردم و بازرگانى. خهلكهكه توانيان ئهوى له دليانا شارذبوويانهوه بهبئى پهرده بيهخهه روو. يهكئى لهو شتانه كه لهپيش بوونى كۆماردا شارذبوويانهوه داواكردنى سهربهستى نيشتمانكهيان بوو. لهم سهردهمهدا بهبئى گيروگرفتى و بههوى سهربهستيهك ئهو ئارهزوويان هاته دى و پر بهدهم له ههموو لايهكهوه بانگيان بۆ ئهدا. ناوهروكى وتارى «بۆچى نهگريم؟» يهكيكه لهوانه.

ئهم كتيبه ميژويه كه بۆ ناوهروك و روخسارى نمونه پهخشانهكانى كوردى. ئهم پهخشانه دوو لاپههههه مان بۆ دهست نيشان ئهكا؛ يهكئى سياسى كه ئهو ئهلهياهيه بهبئى پيچ و پهنا، يهكئى ئهدهبى. بارى ئهدهبيهكهى وهكوو ئهيبين ئهدهبيكى پهخشانى هونهريمان ئهخاته بهر چاو كه نه زمان و نه دڵ تيژى لى ناخوا، ئهوى هونهرى بهلاغى بئى تيدا ههيه؛ شپويهك نازك، وشهيهكى ههلبژارده، شپوهو وشهيهكى وا كه ئهمانه وهكوو بلييت كراسى ئاولدامانى هونراون، كهچى ئهمه هونراو نيبهه وههخشانه!

«مستهفا سهد ئهحمده» له گهلاويژى ژماره «١٠» ي سالى «٤» - ١٩٤٣ - لهژيژ ناوى «ئاوازيهك له نهوجوانيكهوه» نمونه پهخشانيك ئهدا بهدهستهوهه ئهلى:

(روژى بهدليكى پر خههوه، به روويهكى زهردهوه بهئارهزوويهكى تهنگهوه به تهنيايى رووم كرده دهشتى روژئاواى شاركههه - كفرى - خويشم نازانم بۆچى و بۆكوئى ئهروم. له پاش روژيشتنى سات و نيويك كاتييك هاتم بهسهر خوماو سهرم ههلبېرى روانيم گردىكى «تهل - تهپۆلكه» رووت وقووت لهبهه دهستمياه واتيگهيشتم كه ئهم گردهش وهكوو من وهه دلتنهنگه، دانيشتم له پالى سيهبرى فراوانى و نوښيم له ناوى ژيژ داوينى. له پاش نهختى ههسانهوه

چاویکم به ده‌ورو پشتیا گپراو سه‌یریکی قه‌دو بالایم کرد، هیچ نه‌سه‌ریکی خوشیم تیا نه‌دی، به‌جگه‌ر سووتاوم زانی. له‌به‌ر نه‌مه پیم وت:

«ئه‌ی نیشته‌گای به‌وران، قه‌لای به‌رزی کوردوستان، جیگای میرانی بابان بۆچی وده‌ا مات و مه‌لولیت؟ بۆچی رووت و قووتیت؟ وه‌لامم بده‌روهه‌ قسه‌م بۆ بکه، پیم بلتی ئایا تۆی وه‌کوو من وده‌ا دلّ پرووکاویت؟ رووت درژ مه‌که پی بکه‌نه. ئه‌وا لاوانی ولاته‌که‌ت له‌ ده‌ورو پشتت هه‌له‌په‌رن، شمشالت بۆ لی نه‌ده‌ن. وه‌لاممیان بده‌روهه، دلّیان خوش بکه،... ده‌ی... دره‌نگه، ده‌نگم دانوسا، هیتیم نه‌ما، به‌زه‌ییبه‌کت پیماننا بیت».

له‌ پاش هه‌ندیک ده‌نگیتی ماتو مه‌لول وه‌کوو گه‌رده‌لول له‌ناو ئه‌م خرابه‌وه به‌ دلّیکی که‌بابه‌وه ورده ورده به‌رز نه‌به‌وه، منیش وه‌کوو شیت له‌ جیگای خۆم راپه‌ریم و هه‌لسام، هۆشم له‌ سه‌ر خۆم نه‌ما رووم کرده ئه‌و جیگای که ده‌نگه‌کی لیوه ئه‌بیسرا، به‌لام پی سوود بوو نه‌مزانی کانی ده‌نگه‌که له‌ کوته‌یه. دووباره دانیشتم و رووم کرده گرده‌که‌و پیم وت:

«ئه‌ی جگه‌ر سووتاو بۆ وێرانی ولات، بۆچی ده‌نگت ده‌رنایه‌ت؟ ئایا له‌کزی کوردان، له‌به‌رچی؟ پیم بلتی موژده‌م بده‌ری، دلّم خوش بکه، ئه‌وا گویم راگرتوه له‌ نامۆگارییه خوشه‌کانت که وه‌کوو مه‌ره‌مه بۆ برینی لاوانت».

له‌به‌ر نه‌مه هاته جۆش و ده‌نگه‌که به‌رزوه بوو، وتی: «ئه‌ی رۆله‌ی کوردان! ئه‌ی به‌چکه شیری پاشماوه‌ی مه‌ردان، دلّمت سووتان، ئاگرم گرت، بلّیسه‌ی ئاگره‌که‌م له‌ ده‌ورو پشتما شوعله‌ی داوه، هه‌لسه‌ برۆ به‌ هاوپی‌کانت و به‌را دلّسوژه‌کانت بلتی با هه‌موویان ده‌ست بگرن و هه‌له‌په‌رن و گۆزانی نیشتمانی بلّین، یه‌کتر بگرن، دایکی کورد چاوه‌روانی موژده‌یه. کاتیکم زانی نه‌وجوانیک، بی‌چوه پالنه‌وانیک له‌ناو ئه‌و گرده‌وه ده‌رچوو، به‌ ده‌نگیتی خوشه‌وه، به‌ناوازیکی به‌رزوه گۆزانی نیشتمانی ته‌وت و گول گول فرمی‌سکی ئه‌ریژاو هاواری ئه‌کرد بۆ یه‌کیه‌تی... بۆ سه‌رکه‌وتن... بۆ ئازادی».

نه‌وجوانی خاوه‌ن ده‌ق بی گومان به‌چکه کوردیکه که به‌ گه‌لی ده‌وران سه‌ری ناکامی ناوه‌ته‌وه له‌ ژیر خاکی نیشتماندا. زانیانی ئیلاهیات و فه‌لسه‌فه هه‌موو له‌سه‌ر نه‌وه‌ن که «گیان - رۆح» له‌ناو ناچی. زانیانی ئایینی ئه‌لّین: وه‌کوو رۆحه‌که له‌ناو ناچی، له‌شی پیغه‌مبه‌ره‌کان و پیاو چاکان و شه‌هیدانی ریی ئازادی-ش هه‌ر له‌ناو ناچی. وا دیاره ئه‌و نه‌وجوانه له‌ شه‌هیدانی ریی ئازادی، وه‌یا شه‌هیدی تینوی به‌ ئازادی ولات بووه بۆیه وا هاته جۆش و کهوته قسه‌کردن!.

ئەم دەقە وېنەي پەخشانىكى تىنوى بە سەربەستى ولات بوو، كە «۳۸» سال لەمەو پېشتر - كە ئەلېم ۳۸ سال چونكە دانانى ئەم كىتېبە لە «۱۹۸۱» دا بوو - گەنجىكى ئەو سەردەمە بە ھەستەو داواي سەربەستى كردوو. ئەم جۆرە ھەستە لەو رۆژەدا لەناو كورددا بەجۆرىك بلاو بوو تەو كە ھەموو ئەلھايان بۆ كردوو لەكوورەي دەروونی ئەودا لەسەر لا پەرەي چاپكراو تەقيو تەو! ئەتوانم بۆلېم ئەگەر لە سەردەمىكى كۆنەو كورد دەستى بە چاپ بگەيشتا بە ئەم پەخشانە بەم جۆرە بەم ئەلھايە ئەبوو بە نموونەيەكى گەلى كۆنتر، ئەو دەنگە كە لەو رۆژەدا ئەھات، بەگەلى زەمان پېش ئەو رۆژە ئەكەوت، خاوەنى دەق لەچەرخى خویا چاوى بە بەرەكەي ئەكەوت! لەگەل ئەمەشا ئەم پەخشانە وېنەيەكە بۆ يەكەن لە بابەتەكانى پەخشان، چونكە بابەتى پەخشان مەرج نىيە ھەر ئايىنى، يامىژوو، يافەلسەفەو رىيازىيات بى، نەتەو يەك كە قەلەم و ھەستى ھەبوو ئەتوانى لە ھەموو بابەتېك پەخشان بېنېتە ناوہ.

رەنگە رازو نىيازى خاوەن پەخشان لەگەل ئەو تاپوہدا كە سەرەتا بۆ خۆي دروستكردوو پاشان بوو بە خاكى كوردوستان رازو نىيازىكى خەيالى بى، بەلام ئەگەر بە پوختى و بە سۆز لىي ورد بېنەو رازو نىيازى دايك و فەرزەندىكە كە ئەم بە نالەو سەيرى ئەكاو ئەو بە ئاھەو وەلامى ئەداتەو. ئەم وەلامە ئامۆزگارىەكى تا ئەو پەرى ئامۆزگارىيە بۆ ھەموو رۆلەكانى ئەو دايكە، بە گوى كردنى دايك لە واجباتى دىنييە ئەگەر ئىمە پابەندى دىن بىن، بى گومان پابەندىشەين.

روخسارى ئەم پەخشانە ھەلەنگوتنىكى تېدايە، لەگەل ناوہرۆكەكەدا بوون بە دروستكەرى ئەم پەخشانە، لەگەل ئەوہشا ھەر روخسارەكە قەرزارى ناوہرۆكەكەيە، چونكە ئەم بەھىزترە لەو، ئەوہندە ھەيە ئەم روخسارە يەكەن لەجۆرەكانى نموونەي پەخشانى ئەو سەردەمەمان پېشان ئەدا.

كچە كورد «ن.س» لە گەلاوېژى ژمارە «۶» سالى «۵» - ۱۹۴۴ - لە ژىر ناوى «دلسۆزى راستى» دا جۆرە پەخشانىكمان پېشان ئەداو ئەلى:

(دلسۆزەكەم زوو وەرە، زۆر لام شىرىن و دلسۆزو خاوينى، لەم رۆژەو راست و چەپى خۆم ناسپوہ تا ئەمەرى بەشوتىن ھاوپىكى راستى وەكوو تۆدا خولەم دىت، لەتۆزىاتر نەمدى، نەمناسى، نەم بىست، نەبوو، نىيەو ناپى. ھەر تۆي، تۆ دەبى مردن بى، مەردانە سا بى. ئازانە، چابوك سوارانە، چوار چاكت بکە

به لادا، بدهره غار، بئ وچان وهره بۆلام؛ چونكه درۆ نازانى، تيغى دهبانى،
جهوههر دارى، هيچ كارت تى ناك. پهلمه بۆ هانتت ئه تهنيا راستهكه له
گشت گيتيدا. دهبن، مردن بئ، نازانه بئ.

وهك يهك ئهروانيته لات و دهوله مهند، نازاد و ديل، جوان و پير، بئ
هۆش و ژير. وهك يهك باوهشيان پيا ئه كهيت، ئه يانوشى به خۆتهوه، گوئ
نادهيته مالى گيتى، هيچ پاروويهكى چهور بهرچاوت ناگرئ. كهوا بوو بۆچى
زوو نه ييت؟. دهبن، مردن بئ، پهلمه گورج بئ!. له سه رماو گهرما سل
ناكهى، چاوت ناترسى بهرۆزى رووناك يا شهوى تاريك ئه كهى به مالا؛
له كۆشكا بم يا ئاشه كۆن، له چهقى رتيگا يا له سه ر جيتگا، ميوانداريم بئ
ئه كهيت و ئه بيت به ميوانم!. دهبن، گيانه بئ، مردن زووكه بئ.

له گه ل تهقهى تفهنگ، گرمهى بۆمبا، هاژدى گولله پرژين، بريقهى شمشير،
خرمهى نيزه، هاوړئ و هاوده مى. منيش له وانه نيم له تۆ بترسم، يا خود تۆم له
يادچئ. ههروهها دهنگى هاوړتيكانيشت نالهى نازاديهه؛ كه نازادى نه بئ تۆ
بوو نه بئ؟. دهبن، شيرينم بئ، گورجانه تۆ بئ.

ئايا له تۆ دلسۆزتيك ههيه له دهست په ژارهى ههژار، نالهى بيمار، گريه
سك سوتتاو، هاواري ديل، لالهى رهنجهرۆ، تهپاوتلى شه هيدان، زريكه
به ده بختان، قرحهى داماو، فرميسكى دلدارانى نامرادان رزگارم كا؟!
نويه.. نويه.. ده زووكه نازانه فريام كهوه، رزگارم كه. دهبن، مردن بئ،
چالاكانه بئ. ئه مجاريش بانگت ئه كه مه وه به ئاوازتيك له سينهى بوربانه وه،
به چاو يكي پر گريانه وه، به دهنگ يكي نووساو له دوو لىوى هه لفرچاوه وه دپته
دهر، به دهست يكي له رزووكى خوين تيا نه ماوه وه، به خامه يهكى كۆله وه ئه نووسم
ئه ليم: تواناي ژيانم نه ماوه، ژيان ههچه، بئ كه لكه، تامى نويه. دهبن، مردن
بئ، دلسۆزى راستى نازانه بئ).

دوور نويه بتوانم بلتم ئه مه يه كه م كچتيكه كه خامه بگرئ به دهسته وه وه په خشان په خش
بكاته وه. ئافره تى هۆنهر له كورددا زۆر بووه، به لām له بهر ههر شتيك بووه له په خشانى
كورديدا قه له ميان كه م كارى كردووه، په خشانىيان نووسيو به لām به كوردى نه بووه. ئه م
په خشانه ي «ن.س» رچهى شكاند بۆ كچان و خوشكانى كورد، بۆ داىكانى رۆله كانى
كورد كه ههنگاوى شانزانه بهاوژين و له كۆت و زنجيرى ديليه تى به دهست په خشانى
بيگانه وه رزگار بن.

ئينكار ناكري كه عاتفه و به زه بى ئافره ت به هيتزتره تا هى پياو. په خشانى ئه م خاوه ن

دهقه عاتفه ی تیدا ههیه، وهسفی جوانی تیدا ههیه، فیکره که ی فیکرێکی به دیمه نه. به لام ئەم رهشبینیه بۆچ؟! ئایا مردن ئەوهنده دۆستێکی خوشه و یسته که ئەو بهو جۆره له گه لیا دهست له ملان بیت؟! ئەبێ، خاوهن قه له مێک که قه له مێکی رهوانی هه بیت له هه موو بابه تیک بنووسیت، ئەبێ وهسفی هه موو شتیک بکا، ئەبێ بیرى هه موو که سیک رووناک بکاتهوه، وادیاره ئەم خاوهن پهخشانه ی ئیمه بێزاری له دنیا پهیدا کردوه! له گه ل ئەوهشا بێ گومان ئەو سهردهمه ئەو له بههاری ژيانا بووه؛ بۆیه ئەلیم له بههاری ژيانا بووه، چونکه یه کهم کچیک بووه که پێ گه یشتوووه دهستی خامه ی گرتوووه بۆ پهخشان - له نهتهوهکانی ترا ئافرهتانیان له مێژ پێ گه یشتوون، هه موو که لێن و قوژینی ژیانان تاقی کردۆتهوه. لهخهزانی پیریدا دوور نییه بکهونه رهشبینی، به لام له بههاری جوانیدا ئەمه ناکهن، چونکه هیشتا تامی ژیانان نهچیشتوووه تا داوای ئەو سهری بکهن. خاوهن پهخشانی ئیمه نازانم چۆن ئەمه ی کردوووه؟!

له گه ل ئەمهشا روخساری پهخشانه که ی پر له عاتفه، پر له ئەدهب، پر له وشه ی جوانی ئاوازه دار هه ر یه که بۆ شوینی خۆی. بینه سه ر واقعی ناوه رۆکه که ش بیریکی جوانه، چونکه به راستی دلسۆزی راستی هه ر مه رگه که دلسۆزی پیرو جوانه، دلسۆزی کوپو کچه، دلسۆزی هه ژارو دهوله مهنده، دلسۆزی وه زیرو گزیره که واز له هیچیان نایه نێ و به دلسۆزی ئەچێ به لایانه وهو باوهشیان پیا ئەکا و نایه لێ کهسیان له عاتفه ی خۆی بێ بهش بکا. ئەمه ئەو په ری میهره بانیه که له چهوسانه وه ی ژیان رزگاریان ئەکا.

ئەبێ ئەوهش بلێن که ئەگه ر خوتنده واری نه بوایه، کچه کورد «ن.س» نه یته توانی ئەم پهخشانه ی بخاته ریزی غمونه ی پهخشانهکانی کوردیه وه؛ ئەم پهخشانه ی که پر له عاتفه، سه رتاپا ئەده بیتکی به رزه، هه موو جۆره رهوانی بێ ته کی تیدا یه، به جۆری که روخساری ئەده بیتکی زۆر به رزی له پهخشانی کوردی دا هینا وه ته دی. من که سهیری ئەمه ئەکه م وا بۆی ئەچم که خاوهنی پهخشان ئەبێ زۆر له مێژ بێ خامه ی به دهسته وه بوو بێ، وا توانیوه پارچه پهخشانیکی ئەده بی به رز دروست بکا. له گه ل ئەوهشا پهشیمان نایه وه کچه کوردی ئەو سهردهمه هه ر له بههاری جوانیدا بووه. چهنده خوشه بۆ کورد که کچۆله یه کی به م جۆره پهخشانی نایابی کوردی دروست بکا. منیش له گه لیم ئەگه ر نازادی و سه رهستی ببوایه، کورد گه لێ کێژۆله ی وای ئەبوو.

له گه لاوتی ژماره « ۲ » سالی « ۴ » - ۱۹۴۳ - له ژیر ناوی « میژووی ئه ده بیاتی کورد »
 دا « گیوی موکریانی » ئه م په خسانه ی خواره و دی خستوته بهرده ستمان :-

(لای گشت وردبین و زانایان دیارو ناشکرایه که سه رچا و دی زه و قی ره گه ز
 په روه ری و نمونه ی ههستی نیشتمانی په رستی و شوینه واری نازادی هه موو
 تیره یه ک هه ر ئه ده بیاته . ئه گه رچی به گزانی ناوچه ی ژیان و به هژی کویره و هری
 و بی دادی دهستی گه ردوون و گیتزه لووکه ی نه گبه تیسه وه چو نیه تی ژیانی
 کومه لایه تی جار جار تووشی نه هاتی و چاره رشی بوو بی، دیسان وینه ی
 ره نگاو رهنگی هه ر به هژی ئه ده بیاته و هیه که ئه که ویتته بهر چاوانه وه، چونکه له
 هه موو کاتیکا ناوینه ی گهش و سیسی ژیانی نه ژاده که یه تی .

ئه ده بیاتی زبانی کوردی که جیلوه گای ناواره « جه و هه ر » ی ئیلهماتی
 کردگاری نمونه ی زه و قی کوردستانیانه، خاوندی هه زاران هه وایانی ناسک و
 پر نازو دلکش و شیرین و ریک و ته رو له بارو هه لکه و تنوه، هه ر یه که ئه لئ
 گه و هه ری کانیه که . ئه وانه نه و هکوو ته نها له ناو یادگاری ئه ده بی بیگاناندا
 رسکاون و بهس، به لکوو شانی کوردانی له ناو هه موو نه ژاده سه رکه و تنوه کاند
 به پیی که مه شه زاییتکی که هه یانه بهرز کردو ته وه . کورد هه ر چه نده له بابهت
 زانینه وه که میکیش له دراوسیتکانی دواکه و تیی به لام له رووی ئه ده بیاته وه
 گه لی له پیشترو سه رکه و تنو تره .

بو نه ی دواکه و تنی کورد له زانیندا ته نها سووچی زاناو تی گه یشتوو ئوده باو
 شاعرو خوینده واره کانی بووه، چونکه ماوه یه کی زور کو نه له ۹۹٪ ی هیزی
 توانای و تین و وربایی زانستیان له ریگای ته علیفات و ناساراندا بو باسی
 ده ستووری زبانی بیگانه له ناو بردووه، بو یه نه په ر ژاونه ته سه ر ئه و دی ئاو رپیک
 له زبانه شیرینه که ی خو یان بده نه وه! . ئه گه ر ورد سه رنج بدهینه میژوو پیک که
 کوردان له هه موو لایه که وه به زبانی دراوسیتکانمان به کانی دله وه دهستیان به
 ته علیفات و زانین و هونه رو ده ستوور کردووه، وه ده رگای ئه ده بیاتی رهنگاو
 رهنگیشیان بو کردوونه ته وه، وه هینده یان رهنج تیا کیشاوه تا ئه و زبانه یان
 کردووه به رشته ی زبانی عیلمی و ئه ده بی پیوسته له روژی به راییه وه تا
 ئه مرۆ بکریته سی به شه وه:

۱- سه رنج بدهینه ده ستوور و ریک و پیک زبانی و ئه ده بیات و زانین و
 هونه ری هه ر سی دراوسیتکانمان له پیش ئه وه دا، که کوردان دهستی تیوه بدن
 بزاین تا چ ئه ندازه یه ک بووه ؟.

۲- ورد ببینهوه له ژماره‌ی ههمو زاناو ئوده‌باو شاعره کورده‌کامنان که چۆن له‌گه‌ل زبانه بیگانه‌کانا خه‌ریک بوون؟. وه چاو‌یکیش به‌سه‌ر ئاسارو ته‌لیفات‌ه‌کانیانا بخشین.

۳- پروانینه به‌رزی ده‌ستووری زبان و پایه‌ی عیلم و عرفانی ته‌م‌و‌که‌یان.
مه‌به‌ست ته‌وه‌یه ئاشکرا ببیت که کورد له ههمو کاتیکدا به هه‌زاران ئوده‌باو شوعه‌راو زانای له دراوسیکانی زۆرت‌ر بووه. به‌لام داخه‌که‌م به هۆی پاراستنی زبانی بیگانه‌وه خۆیان به زبانی ره‌گه‌زی خۆیان‌وه خه‌ریک نه‌کردووه، به ههمو هینیکه‌وه وه‌ختی به به‌هایان له‌گه‌ل پینش خستنی و رازاندنه‌وه‌ی زبانی بیگانه رابواردووه).

خاوه‌نی ته‌م ده‌قه خوا هه‌قه یه‌کیکه له‌و که‌سانه که له ریگای بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی زمانی کوردیدا ته‌توانم بل‌یم ته‌گه‌ر ههمو ژبانی خۆی خه‌رج نه‌کردبێ دوو به‌ش له سی به‌شی تیایا به‌کار هیناوه، به‌ره‌مه‌میک زۆری هه‌یه. ته‌م نموونه‌یه له‌به‌ره‌مه‌می سالانی (۱۹۴۰- ۱۹۵۰) یه‌تی. هه‌ر که‌سه چه‌شه‌و شپوه‌یه‌کی هه‌یه له نووسیندا. ته‌م په‌خشانه نیواو نیوله نیوانی شپوه‌ی سوله‌یمانی و موکریاندا‌یه، له نیوانی ته‌م دوو شپوه‌یه‌دا دیسان ره‌وانی هه‌یه، پالی به وشه‌وه ناوه بو ته‌وه رسته ببته ناوه‌وه، هه‌رچه‌نده له هه‌نده شو‌نیکیشا پچران هه‌یه، له‌گه‌ل ته‌وه‌شا هه‌ر له ده‌روونیکی کوردایه‌تییه‌وه هه‌لقولاوه.

راسته ته‌ده‌ب و می‌ژووی ته‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌یه‌ک بوونییه‌تی ته‌و نه‌ته‌وه‌یه پیشان ته‌دا. گومانی تیدا نییه هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک که نه‌ته‌وه بوو ته‌ده‌بی هه‌یه، به‌ره‌ه‌لست نه‌یه‌شت ته‌و ته‌ده‌به بکه‌ویتته روو، ته‌مه ته‌وه ناگه‌یه‌نی که نه‌ته‌وه‌که نییه. ده‌قه‌که ته‌لی: وه بگره گوزارشت له بیرى خاوه‌نه‌که‌ی ته‌داته‌وه - «هۆی دواکه‌وتنی کورد له زانیندا سووچی زاناو تی‌گه‌یشتوو ئوده‌باو شاعرو خۆینه‌واره‌کان بو» «چونکه به زمانی خۆیان به‌ره‌مه‌میان دانه‌ناوه؟. ته‌مانه‌ی وتوووه ته‌م سووچه‌ی له چه‌رخه‌کانی پینشو‌دا خستوته ته‌ستۆی ته‌وان. ئیت‌ر باسی ته‌وه‌ی نه‌کردووه که بوچی ته‌مانه به زمانی خۆیان شتیان نه‌بووه؟. هۆیه‌که - که عیله‌ته‌که‌یه - باسی نه‌کردووه؛ ته‌وه‌ی نه‌وتوووه که زرووف نه‌یه‌شتتوه ته‌مانه به زمانی خۆیان به‌ره‌مه‌میان هه‌بیت، ته‌گه‌ر ته‌وه‌ی بوتایه لۆمه‌که‌ی نه‌ته‌خسته سه‌ر خۆینده‌واری چه‌رخه‌کان، به‌لکوو ته‌یخسته سه‌ر ته‌و پینشاته‌انه که ده‌ورو به‌ری کورده‌که‌یان گرتبوو. ئایا ناوچه‌که‌ی ته‌وان ته‌وه‌ی بو گونجاندن که بتوان به‌زمانی کوردی به‌ره‌مه‌میان به‌هیننه ناو و نه‌یانیه‌تی؟! قسه‌کردن له‌م بابه‌ته‌وه دوورو در‌یژه، لی‌رده‌دا جیگای نابیتته‌وه، ته‌نیا ته‌وه بوو

سهره دهزویکی لێ دهرخرا.

ئهمه له لایهكهوه، له لایهکی تریشهوه پیاو نهبی واقعی بی، نابیی به عهشقی رهگهز پهرسییهوه نهوهنده بچیته ناخی شتهوه که دوو دلێ پهیدا ببیت! ئهوه نهتهوه دراوسییهانه- که ئهم پهخشانه ئهلی - لهپیش نهوهدا زانیانی کورد لهگهڵ زانی و ئهدهبیاتیانا خهریک بێ، شتیکی وا نهبوو! پیتم وایه ئهمه لهراستی دوورمان ئهخاتهوه، چونکه ئهوانیش نهتهوه بوو، سهرباری ئهوه حوکمیشیان بهدهستهوه بوو. ئیتر چون ئهبی کوردیکی لاوهکی لهوان زیاد لهوان زمانهکهیانی پیش خستی؟! ئهی ئهوان خۆیان چیان لێ هات؟ ئایا زانا ئودهبايان نهبوو؟ ئایا زمانیان نهبوو؟، دیاره ههموویان ههبووه، لهپال ئهمهشهوه حوکمیشیان ههبووه، کهوابوو ئهبی زانا ئودهباشیان ههبوو بیت لهگهڵ زمانهکانیانا خهریک بووین.

ئهمه راسته که کورد خهریکی زمانی ئهوان بووه، چونکه هانه هانهیهکی وای نهبووه تا لهگهڵ زمانهکهی خۆیا خهریک بی، وه ئهمهش ههر راسته که زانیانی کورد بهرهم و ته‌لیفات‌ه‌کانیان بهو زمانانه بووه، بهلام ئیجگار واش نییه که ئهم پهخشانه ئهلیت! میژوو با له گۆرستانیشا بی، هاتنه جۆشی ئازایه‌تی و پیاو‌ه‌تی کوردایه‌تی نابیی له سه‌ر کراسی ئه‌و بیت، چونکه ئه‌ویش دوور نییه رۆژیک ههر هه‌بیت که قه‌له‌میک بگرێ به‌دهسته‌وه‌و داوای حسابیک بکات!.. له‌گه‌ڵ ئه‌مانه‌ش ئهم په‌خشانه چ له‌ رووی رو‌خساره‌وه، چ له‌ رووی ناوه‌رۆکه‌وه نمونه‌یه‌که بو‌جۆرێ له‌ په‌خشانی کوردی ئه‌و سه‌رده‌مه.

له ژیر ناوی «راستی خه‌تایه» دا «محمد سعید جاف» له‌ گه‌لاویژی ژماره «٢» سالی «٩» - ١٩٤٨ - په‌خشانیک دروست ئه‌کا و ئه‌لی:

(له‌م ده‌وریه‌ری ئیمه‌دا، وه‌ له‌م کاته‌ی ئیسته‌دا ئه‌گه‌ر یه‌کیک په‌یره‌وی راستی بکا لام وایه‌ وه‌کوو شوتین کلاوی بابر دوو که‌وتبێ ئا‌وایه‌، چونکه‌ ئه‌و که‌سانه‌ که‌ له‌ دلا له‌سه‌ر ده‌ره‌به‌گی و قازانج په‌ره‌ری گۆش کراون و له‌ رواله‌تا خۆیان به‌دلسۆزو ئیشگوزار ئه‌دنه‌ قه‌له‌م خیرا بیرو باوه‌ره‌ پیرۆزه‌که‌ی تو‌ئه‌پن به‌ سه‌ر پیلانی‌کا و ئه‌یکه‌ن به‌ شتیکی بی مانا!.

به‌میسال ئه‌گه‌ر یه‌کیکی راستگۆ به‌ به‌گیک، یا ئا‌غایه‌ک، یا نمونه‌یه‌کی تر بلێ: ئیمسال له‌ مل‌کانه‌که‌دا له‌به‌ر ئه‌وه‌ نه‌هاته‌ تو‌ژی وهره‌ خواره‌وه‌، یا ئه‌و

دیییه بۆ سووتا؟ یا ئەو ماله بۆ دزراو ئەو پیاو بۆ کوژرا؟ یا ئەم پارەیه بۆ تەکیه بۆ چ وەرگیراو له شوینی خوشیا خەرج نەکرا؟ ئیتر ئەوا ئەو کابرایه به گوشت تال و نهگربس ناوی دەر ئەچن و به چهپله شوینی ئەکەون و هەمی ئەم کابرایه فەمەسۆنە، یا گێره شێوینە و چاو و راوکەر! شوینی پێ لەق ئەکەن و دلی ئەکەن به جیکلدانی چۆلەکه!.

ئینجا ئەم کابرایه چی بۆ ئەمەینیتەوه؟ ئەوهی بۆ ئەمەینیتەوه، که سەر بەریتەوه قولاخی خۆی و خۆی مات بکا، ئیتر بپرای بپرای نەویرێ پیتی باویریتە مەیدانی ئیسلاحهوه، بگره که ئەوان پۆمین ئەم ئەبی «شیفا ئۆلەسن» یان بۆ بکا! بەلام ئەم رەوشته بۆ ئەو کەسانەیه کە دلبیان بێ هیتزو بەرچاویان تاریکه، ئەگینا ئەو کەسانه عاتفهیان وەکوو ئاوینەیی بێ گەرد پاکه و بەراستی و دروستی کەوتوونەتە دنیاوه، تا رۆژی مردن لەو رێگه راستەیی خۆیان لادانیان نییه با دراوسێ گوناھبارو ژیر دەستی نالەباریش بن، با دەرپینی راستیەکیان لە ژیر پەردەداو لە ناو کۆلەکشیا بیت، زۆری پێ ناچن لەبەر ئەوه ئەنجامی راستی سەرکەوتن و پاشەپۆژی درۆ دەلەسه ژیرکەوتنە. ئەوانەیه که خاوەنی وجدانیکی خاوەن و هاوڕازی هەستیکی پاکن بەرامبەر به گەلەکیان، ئەستێرهی دلپاکی و راستگوییان لە ئاسمانا ئەدرەوشیتەوه و لە مەیدانی شەرفا بەسەر هەموو ئامانجیکی پیرۆزا زال ئەبن.

ئەو راستپەرەرهکانی ولاتی ئیمه! بیری راستی خۆتان بگەینن به هاوولاتبه کانتان و بهسەر خۆتانیشا بلاوی بکەنەوه، چونکه سەرکەوتن ئەنجامی راستییه.

ئەو گوناھکارەکان بایدەنەوه سەر راستی و پاکي، رۆژیک ئەبی موحاکمەو گوناھکاران بکریت، چ لەم دنیا، چ لەو دنیا، زۆرتر نزیکه که نەکەوتنە دنیا دوو هەمهوه، چونکه ناپاک زۆری پێ ناچن ترۆ ئەبی و دلپاکیش بهروو سووری دیتە مەیدانەوه!.

ئەم وەرگێڕانه دوو بێگاری پێ کراوه؛ یهکنی له فەرەنسزبیهوه کراوه به فارسی، یهکنی له فارسیبیهوه کراوه به کوردی. ئیمهش دوو مەبەستمان بهم دوو بێگاره ههیه؛ یهکنی ناوهرۆک، یهکنی روخسار. ناوهرۆکه که زانیینی شتی که گه پیدهیهک له سهردهمه دا گه پانیکی کردووه هه ندی له رهوشت و عاداتی پیاوانی ولاتی کورده واری ئەو سەردهمەو باس کردووه. ئیتر کارێکمان بهوه نییه که گه شته کهی هەر بۆ بازرگانی بووه، یا بۆ کارو باریکی سیاسی بووه؟ کارمان بهمهوه نییه، چونکه زۆر چاک لمان روونه که گه لێ له

گه پیده کانی ئەو سەردەمانە ئاوروپا ئەبێ شتێک بکەن بە مەهانی دەستیان بۆ
گه رانه کەیان و لە ژێر پەردە ی ئەو شتەدا ئارەزوو سیاسییە کەیان پێک بێنن!

روخسارە کەش پەخشانی کوردییە کە لە زمانێکی ترەو خراوەتە سەر زمانی کوردی.
ئاشنایەتی لە نێوانی زمانی کوردی و فارسیدا ئاشنایەتیەکی تەواوە، چونکە ئەم دوو
زمانە لە ریشەو رەگەزدا هەر یەکن هەردووکیان لەبەنە مائە ی زمانەکانی هیندو ئەورووپین و
هەر دووکیان ئەچنەو سەر ریشە زمانی پەهلەوی، چ کۆن چ تازە.

«حسن فهمی جاف» کە کوردێک بوو پەیوەندی زمانەکی لە گەڵ فارسیدا نزیکتر
بوو لەو پەیوەندییە کە زمانی کوردی لە گەڵ ئەورووپیدا هەبێتی، چونکە کوردی و
ئەورووپییە کە هەرچەندە ئەوانیش هەر لە یەک ریشەن بەلام نەختی زیاد دوور
کەوتوونەتەو، کوردی و فارسییە کە وانییە. بەو بۆنەو ئەگەر کوردێک شتێک لە فارسیو
بکا بە کوردی وەرگێڕانە کە بە هێزتر ئەبێ لەو ی کە لە ئەورووپییەو بکا بە کوردی. جا
«حسن فهمی جاف» توانیویە ئەم ئیشە بە پوختی جێ بە جێ بکا. پەخشانیکی داوینی
پیاو کە ئەیخوینیتەو لەبەر رهوانی رێخته کە ی وا ئەچیتە دڵەو کە ئەمە هەر لە زاده ی
فیکری زمانە کەوێ، لە گەڵ ئەو شا وانییە بە لک و وەرگێڕانە؛ وەرگێڕانی پەخشانی کە بۆ
پەخشانیکی تر کە پەخشانی کوردییە.

کەوا بوو دەقی ئەم پەخشانی ئەو مان پێشان ئەدا کە کورده کە لەو سالانەدا بە تەواوی
کەوتۆتە سەر ئەو کە بێجگە لە دروستکردنی پەخشانی زمانە کە ی خۆی دەست بۆ
وەرگێڕانی درێژ بکا و لەم رێگایە شەو پەرە پەخشانی بدات. ئیمە ئیشیکمان بەو وە نییە
کە وەرگێڕ هەندێ وشە ی تاییەتی لە سەر گوزارشتی ئەو رۆژە خستۆتە سەر زمانی کوردی،
بەوێنە «سیاح» ی بە شاران گەر وەرگێڕاوە، وا دیارە ئەو رۆژە «باو» وا بوو، دەرکە لەم
روو شەو مێژوویەکی گۆرانی زمانە کە مان بۆ دەر ئەخا کە زمانیش وەکوو هەموو
زیندە وەرێک لە گۆران دایە، نەک هەر زمانی کوردی بە لک و زمان بە تێکرای.

پەخشانی ئەدەبی کوردی لە سالانی «١٩٤٠-١٩٥٠» ئەتوانین بڵێین چلە پۆیە بۆ
خۆی گرتبوو. لە «گەلاوێژ» ی ژمارە «٤» سالی «٤» - ١٩٤٣ - حاجی توفیقی
«پیرەمێرد» لە ژێر ناوی «دواوانی زەلم و تانجەرۆ» دا، ئەم نموونە یەمان پێشان ئەداو
ئەلی:

(ئۆخ! بۆيە «مەولەوى» م خوش ئەوى و شىفتەو شەيداي سۆزو ئالەى ئەوم كە پەردە، پەردە شوپنە شىپىرنەكانى خاكەكەم و نىشتمانەكەمى بە فەردى فەردەو، بە فەرو زىبىتىكى دلتەو وەردەو پىشانداوم و بە سىنەما خوشەو ىستى ئەوانى چەسپاندۆتە سىنەمەو. «كۆى ئاتەشگا» ى وەك ئاتەشكەدەى «زەردەشت» لىيى ھىنامە تىن و تاو! ناو دلى برژاندم، «نېرنەنگى» تافگەو قەلبەزەى «زەلم» ى وا بۆكىشەو دانەى مروارى بە سەردا پىژاندم «بارەكەللە چەرخ، ھەى ئافەرىن چەرخ»، پىلووسكەى «بافەر» ى «عەودالان» و ھەواى «چەمى خواجهبى» تى گەياندم!.

ھەر ئەو جۆش و خورۆشە بوو كە «معدومى» م لەدىارى «عدم» نەبوونىو ھەىنايە سەر كۆى ئاتەشگا و پىشنگى شەرەكانىم خستە تەلى سازو سەمتوورى شىوئەى كوردى خۆمانەو دام بە رادىوئى چاىخانەى «ژيان». بە ھۆى ئەو سەوداى دلبەستەى خاكەكەمانەو ھەر شوپنىكى رەنگىن و ھەر دىمەنىكى دلتىشەن و ھەر چەشمەندازىكى شىرىن و ھەر لەنجەو لارىكى ئاوتىكى نازەنىن بىنىم ئەمەوى پىشانى ھەموو دۆستىكى بدم، بەلام! ئاخ «شەر» واتە ھۆنراو، نازانم تا چەندو چون ئەو زادەى سروشى ئىزەدىيە ھۆنمەو؟!

چەندىك تا شەرو جەنگ و نەبەردو رەزم و ئاشوب و گەردش و رۆژى رەش ھەموو شتىكى لى گران نەكردبوو، لەگەل دەستەى مەردم گورىزى خۆماندا رۆژى «ھەينى» يان سەرى خۆمان ھەلدەگرت بە دەشت و بىبان و سەرئاو دا خوومان دابو ەراو ەماسى. جارىكىيان چوینە سەر «دواوانى زەلم» و تانجەرۆ. «لووتكە» يىكى سى سووچ بە بارستايى ھەر دوو چەم كە، لای راستى «تانجەرۆ» و دەستە چەپى «زەلم» و پىشى «دواوان» د. «بىشە» يىكى «ناتوریل» خوا كرد، جەنگەلستانىكى خودايى، چرو چوغوردىكە لە دوو لاو ە دوو لاو، دارى چام و بى و قرەقاج چوون بەگژ يەكدا و تووتىكىشىان تىو ە ئالاو و «پوونگە» ىش لە كەنارى چەمەو شان بە شانى ئەوان ەلساو، بۆنى خوشى خۆى بۆ ئەو دەس لە ملانە شاباش ئەكا! ھەندى لە «گەرىدە» كان كە بگەنە ئەو شوپنە بە «فوتوگراف» وینەى ئەو دىمەنە ئەگرن، بەلام من تەماشام كرد ئاوەكە جوانترو رىك و پىكتەر رەنگيان دەر ئەخا! ئا و ئەوانە بە لەنجەو لارو شىو ەكارىيانەو ئەنوئىنى ديارن، ديارە فوتوگراف نايانجوولپىتەو ەو گىيانيان ناكە بە بەردا، شوپنىكى مەندو قوول و روون و رەوان ھەر چلۆنى ئەوانە لە خۆياندا بوون ئەينواند.

چشتىكى ترم دى؛ تانجەرۆ لەويدا بى قەرەو برە و بى خورەو مەرە باو ەشى

کردۆتەوه به دڵسۆزی و دڵنهوایی «زەلم» ئەگرێتە سینهی بێ کینهی خۆیهوه. زەلم له سەردا به سەرەپۆیی و قەلبەزو هەلبەزو توندو تیژی و به تەوژمیکهوه خۆی ئەدا له «تەنجەرۆ» ئەیشلەقینێ، له سەر لووتکه که چیمەن و سەوزە گیایه کی زومپووتی فەرشیکی «تەون» ی کردگاری راخستوو، جار جار کناچهی پۆر و وردی شینه شاهۆ و شەقهی بالی کۆتره باریکه و ههزار داستانی ریشۆله تیکهڵ به ویره ویری ئاوه که ئەبێ، له ئاوه کهیشدا «بزه»، بزه بزیه تی! ئەمه که لهوێ ترازای و ئەوانهت له پێش چاو نهما ئەبێ بهخه و! جا، خه و نامهش ئەلێ: هەر که سێ پەرندهو ماسی له خهوا ببینی زۆر باشه. تەنانەت میرزا مەهدی سگرتیری نادر شا وتویه: «اگر در خواب بینی مرغ و ماهی + نه میری تا رسی بر پادشاهی»).

خوێنهری تینوو به ئەدهبی کوردی! ئەم پەخشانه ئەدهبیکی هەم رهوان و هەم بێژییه کی کوردی بۆ دروستکردوین؛ رهوانه چونکه سادهیه و ههکوو ئاوی سافی رهوان له کانیایوی دهروونیکی پاکه وه ههلقولاوه و به جۆگه ی بلووریندا دیته خوارهوه، لهو کانیایه که مهعنا بهرزه کانه، لهو جۆگه یه که رسته جوانه کانه. بێژییه چونکه ههموو جۆره هونه ریکی بێژراو و وێژراوی تێدایه.

دهقی سهردهمه کانی پێشوو- که ئەلێم دهقی هۆنراوه کان- ههمووی ئەنالا به بالایی خهت و خالی نهونه مامانا، ئەم دهقه- که پەخشانه- رێبازی ئەو رێگایه ی تیکداو که و ته سه ر دیمه نپه رستی ولات. خهت و خالی نهونه مامان جوانییه، به لام دیمه نی ولات جوانتره، چونکه ئەو نهونه مامانهش چهنده جوانن هه ر دیمه نی ولات له خۆیان به جوانتر ئەزانن بۆیه ئەچن بۆ سه یری! خوا ههقه هه ر دووکیانن جوانن، به لام ئەگه ر دیمه نی جوانی ولات و ئاوی ساف و هه وای بێ گه رد نه بێ نهونه مامانی به خال و خهت پهیدا نابن. له ولاتی قوله کانا چونکه ئاو و هه وای سافی نییه قوله کان به قولی هه لئه قولن! که و ابو جیگای خۆیه تی که ئەم دهقه باسی جوانی دیمه نی کردوووه له رێگای پێشینان لای داوه.

له سه رده مه کانی پێشوو دا پەخشانی کوردی ئەگه ر که م و کورتیک هه بوو بیت، بابه ته که ی ئەم بابه ته نه بووه، به لکوو شتیکی تر بووه، بابه تی ئەم پەخشانه وه کوو زهنگی له ناکاوی کلێسه کان پیری زهنگ لێ ده ر لیتی داو دهنگه که ی هه تا ماوه یه کی که م له گوێدا ئەزرنگیته وه. ئەم پەخشانهش وه کوو ئەو کوتوپر خاوه نه که ی هینایه ناوه وه دهنگی له میشکا زرنگیایه وه، به لام دهنگی ئەم جیایه له دهنگی زهنگی پیره ی بۆل لێده ر، چونکه

ئەم ھەر ساتیکە بەلام دەنگی ئەم پەخشانە لە میشتکی نەو بە نەوێ کورددا دەنگ ئەداتەوہ!.

دیمەنپەرستی بە نووسینی پەخشان لەناو کورددا کەمتر ھەبوو، ئەم دەقە ئەو رچەپە شکاند بۆ پیا چوون. روالەتی دەقە کە ئەوەندە سادەپە، من و تۆ ھەرکەسیکی تر کە ئەخوینینەوہ ئەلێن ئیمەش شتی وا ئەلێن، کە دیمەن سەر و تەنە کە تەماشای ئەکەین ناتوانین! کەوا بوو ئەمە ئاسانیکی گرانە؛ ئاسانە چونکە لامان وابە ئیمەش بۆمان ئەوتری، گرانە چونکە ناتوانین بیلێن. ئەمە بوو پایە ھەرە بەرزى رەوانبێژییە کە تێدا.

رووباری زەلم و تانجەرۆ داوان و شوپنەکانی تر ئەوەتی ئەو ولاتە ھەبوو ئەوانیش ھەر ھەبوون، بەلام ئەگەر کەسێ چاوی پیا نەکەوتبێ نەیزانیوہ ئەو دیمەنانە چۆن و چۆن نین، ئەم پەخشانە بوو بە ئاوتنەیک وینەیان دایەوہ بۆ ئەو کەسانە کە چاوی پیا نەکەوتوہ، یانە کەوتوہ بۆ ئەو ھەردوو لایان وەکوو یەک بیانین.

گەلێ شت ھەپە کە رووکەشە؛ واتە ناوەکە شتیکی ترە بەشتیکی تر رووکەش کراوہ و پیاو دەسخەرۆ ئەکا. ئەم پەخشانە - کە خاوەنەکە لە ئەدەبی کوردیدا دروستی کردوہ - ئەدەب پەرورەکان ناتوانن بڵێن: دیوی دەرەوہی - کە عیبارەتە کەپە - رووکەشە بۆ دیوی ناوەوہی کە دیمەنەکانە. جارێ ئەو دیمەنانە ھەر چەندە خۆیان ماددی-ن، بەلام باسکردنە کەیان مەعنەوییە، وشەکانیش ھەر مەعنەوی-ن، رووکەش لە ماددیات ئەبێ، لەگەڵ ئەم بەراوردو بەرانەری کردنە نەگونجاوہشا، با روخسارو ناوەرۆکی ئەم پەخشانە بە ماددی-ش دابنێن - واتە ئەدەب پەرورەکان - ھەر ناتوانن بڵێن روخسارە کە رووکەشی ناوەرۆکە کەپە، چونکە ئەگەر سەیری ناوەرۆک ئەکە لە روخسار بەرزترە، سەیری روخسار ئەکە لە ناوەرۆک بەهێزترە. کەوابوو روخسارو ناوەرۆک پیکەوہ شان بەشانی یەک لە دلی ئەدیبە کەوہ دەرچوون، تۆ ناتوانی بڵێت کامیان لە کامیان بەرزترن، بەلکو ھەر ئەوەندە ئەتوانی بڵێ: ئەم پەخشانە نمونەیکە زۆر بەرزە بۆ ئەدەبی کوردی، خاوەنەکە شارێگیایە کە کردۆتەوہ بۆ پیا چوون کە تا ئەو سەردەمە ئەو جۆرە رێگیایە لە ئەدەبی پەخشانا بۆ باسی دیمەن نەبووہ!.

لەگەڵ ئەمەشا میژوویەکی ئەو رۆژەشمان بۆ ئەگێریتەوہ کە رۆژگار لە باری گوزەرانیوہ چی بەسەر خەڵکا ھیناوە!؟.

منیش لەم رووہوہ ئەلیم؛ سال بە سال خوزگە بە پار!!.

نمونه‌یه‌کی تر له ده‌قی سالانی «۱۹۴۰-۱۹۵۰»، «گۆران» له گه‌لاویتی ژماره «۵»،
«۶» ی سالی «۳» - ۱۹۴۲ له‌ژیر ناوی «که‌لکی ئەدەب» دا په‌خشانیکمان ئەداتی و
ئەلی:-

(له سووچی چایخانه‌یه‌کدا کۆرپکی بچوو کمان گرتبوو، له نووسراو «کتیپ»
دئاوین. له‌ناومانایه‌کی لیتی له باسی نووسراوی ئەدەبی هه‌لقچان، وه به
ساردییه‌وه وتی: من هه‌زار نووسراوی ئەدەبیم لا پوولیکه، کام نووسەر که
ئەلی به ناویانگه هه‌ر نووسراویکییم بده‌یت ناتوانم لاپه‌ریه‌کی لی
بخوینمه‌وه، به‌لام نووسراوی زانست «عیلم» هه‌ر مه‌پرسه؛ به‌رگیتی گه‌وره‌ی
«فیزی» له ماوه‌یه‌کی که‌مدا ئەخوینمه‌وه، وه‌که ته‌واوی ئەکه‌م وا ئەزانم
خه‌ویکی خۆشم دیوه.

یه‌کیکی تر هه‌لب‌دايه وتی: «ئەدەب چییه؟». ورتنه‌و خه‌یالی پلاوه،
به‌رامستی هه‌ر نووسراوی زانسته کار بکاته سه‌ر ئیقتسادياتی ولات و
پیشکەوتن و به‌ختیاری میلله‌ت، ئەگینا زکی برسی به وتاری پف هه‌لدراو تیر
نابی، وه هه‌زار که‌لمه‌ی رازاوه، وه سه‌د خه‌یالی دوورو درێژ پوولیکی گیرفان
ناکا به‌ دوو».. هه‌روه‌ها سییه‌میش پشتی هاو‌پیکانی گرت وتی:

«بێ گومان ئەمه‌یه جیاوازی خستۆته میانی گه‌له‌کانی رۆژه‌لات و رۆژاواوه؛
ئەبیین رۆژه‌لاتیییه‌کان چاویان بریوه‌ته ناسمان له‌به‌ر ئەمه ناتوان هه‌نگاو بۆ
پیشه‌وه بنین وه له سه‌ره‌تای ژبانیانه‌وه چۆن بوون هه‌روه‌ها ماونه‌وه وه له‌جیتی
خۆیا نا چه‌قیون پیشکەوتنیا بۆ نییه، به‌لام رۆژئاوایییه‌کان چونکه ئەزانن هۆی
ژبانیان له سه‌ر زه‌وییه، هیچ به‌ ته‌نگ ناسمانه‌وه نین، چاویان بریوه‌ته به‌رده‌م
و ده‌ورو پشتی خۆیان، می‌شکیان ته‌نیا به هه‌لدان خه‌ریک ئەکه‌ن بۆ
هه‌لگرتنی قۆرتی سه‌ر رێگایان، وه هه‌تا دنیا بمینێ له رۆژه‌لاتیییه‌کان دوور
ئەکه‌ونه‌وه. له به‌ر چاومانه گه‌له‌کانی ده‌روپشتمان وه‌ک عه‌ره‌به‌کان و
ئێرانییه‌کان هه‌زاران ساله هه‌ن، وه ئەم ماوه درێژی ژبانیان به هونه‌ر نوانن له
شعرو ئەدەبا بردۆته سه‌ر! به‌لام ئاخۆ له‌ناو گه‌له‌کانی ئیستای ئەوروپادا که
هه‌ندیکیان ساوای پینج شەش چه‌رخه‌ی تاریخن ئەندازه‌ی هه‌ستیان چییه؟».

منیش هه‌ر له سه‌ره‌تای گه‌توگۆوه تا ئەهاتم پیشم ئەخوارده‌وه! دوا‌یی
که‌وتمه‌ جووله و ویستم به که‌له‌به‌ریک به‌ری لاقاوی پیشم به‌ره‌لا که‌م، به‌لام
ئەم هاو‌پ دوا‌ییهم گورج بواری نه‌دام وه له‌سه‌ر بواری خۆی رۆشت:

.....) .

ئیمه مه به ستمان شیوهی پەخشان و بیرو باوه‌ری نووسه‌ره‌کانیه‌تی له نپوانی ههر ده سالیکا، پاش و پیشی ئه‌و نووسینانه له ماوه‌ی ده ساله‌که‌دا مه‌به‌ست نییه، کام له پیشه‌وه بوون و کام له‌دواوه بوون ئه‌مه بابه‌ته‌که ناگۆژی، وه‌کوو چۆن مه‌به‌سته‌که‌ش ئه‌وه نییه که ئه‌م خاوه‌ن ده‌قانه کامیان به‌رزتر بوون؛ به‌رز و نرمی ئه‌وان به‌ره‌مه‌که‌نی تریان ده‌ری ئه‌خا. به‌لکوو لیته‌دا ته‌نیا پیشاندانی شیوه‌ی به‌ینی دوو لاپه‌ره‌ی ده ساله‌کانه‌و هیچی تر که بیرو باوه‌رو شیوه‌ی عیبارته‌ چۆن بووه.

«عبدالله به‌گی گۆران» له‌م ده‌قه‌دا نمونه‌یه‌کی بیرو باوه‌ری خۆینده‌وارانی کوردمان له‌و ده ساله‌دا پیشان ئه‌دا. تیکرای ده‌قه‌که‌ی له‌ پاش ئه‌و نمونه‌یه که لیته‌دا هینراوه‌ته‌وه ده‌مکوته‌کردنی ئه‌و که‌سانه‌یه‌و به‌ سی شت وه‌لام ئه‌داته‌وه؛ باسی ئه‌ده‌ب ئه‌کا که چییه؟. به‌راوردی ئه‌ده‌ب له‌ گه‌ل زانسته‌ و کارسازی له‌ گه‌ل ده‌زگا‌کانی تری کۆمه‌لایه‌تی، به‌ تایبه‌تی که‌لکی ئه‌ده‌ب بۆ کورد. ئه‌لێ: بناغه‌ی هه‌موو زانسته‌یه‌که، نه‌ته‌وه پیشکه‌وتوو‌ه‌کان تا ئه‌ده‌بیان نه‌گرت به‌ده‌سته‌وه نه‌گه‌یشتنه‌ هیچ پایه‌ییک؛ نه‌ ئینگلیزی، نه‌ فه‌ره‌نسی، نه‌ ژاپۆن. ئه‌لێ: ئه‌ده‌ب پارچه‌یه‌کی هه‌ره‌ گه‌وره‌یه له‌و پارچانه که ژبانی نه‌ته‌وه‌ی لێ دروست بووه. ئه‌ده‌به‌که ئه‌بێ به‌ زمانی ئایین و فه‌لسه‌فه و سه‌رکرده‌ی شوێش و راه‌په‌رین. ئه‌و نه‌ته‌وانه که گه‌یشتوو‌نه‌ته پایه‌ی شارستانی له‌ پیش هه‌موو ده‌زگایه‌کی کۆمه‌لایه‌تیدا ده‌زگای ئه‌ده‌بیان دامه‌زراندوو‌ه. ئه‌لێ: ئه‌و که‌سانه‌ی نرخ‌ی ئه‌ده‌ب ناسه‌لمێن پهنه‌ له‌ ئینگلیزه‌کان وه‌ریگرن که رازین به‌وه هیندستانیان له‌ ده‌ست ده‌رچێ نه‌ک شکسپیر له‌ ته‌ئریخی ئه‌ده‌بیان که‌م بیه‌سته‌وه. ئه‌لێ: به‌تایبه‌تی بۆ کورد که زۆر دواکه‌وتوو‌ه تا له‌ باری ئه‌ده‌بیدا پیش نه‌که‌وێ ناگا به‌ هیچ ئاره‌زوویه‌کی.

ئه‌م ده‌قه له‌ رواله‌تا ساده‌یه؛ که ئه‌لیم ساده‌یه، واته‌ هیچ گری و قۆرتیکی تیدا نییه، هه‌موو خه‌ت خۆینه‌وه‌یه‌ک وه‌کوو یه‌ک تیبی ئه‌گن، به‌لام له‌ ده‌ربڕینی مه‌رامه‌که‌دا دنیا‌یه‌کی ته‌واوی گرتۆته‌ خۆی، چاری ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌کی ئه‌و رۆژه‌ی خۆینده‌وارانی کوردی کردوو‌ه، که نابێ له‌ سه‌ر ئه‌و بیرو راه‌په‌رین، به‌لکوو ئه‌بێ باوه‌ریان بگۆرن و بکه‌ونه سه‌ر ئه‌و ریگایه که هۆی رزگاری نه‌ته‌وه‌کانی ترو هی کوردیشه. له‌دیوی ناوه‌وه‌ی په‌خشانه‌که‌ی به‌په‌نامه‌کی ئه‌وه پیشان ئه‌دا که ئه‌و که‌سانه‌ و شانازی به‌خۆینده‌وه‌ی

زانست ئەكەن، وەيا بە زانستکاری پشت له خۆتندنهوهی ئەدهب ئەكەن بۆ چ بە رێگای ئەو زانست و ئابووریەدا ناپۆن؟! بۆ چ شتێك ناهێننە بەرھەم كە كەلکی بۆ نەتەوهكەیان هەبێت و لەباری ئابووری و عیلمهوه بیانگهێننە ریزی نەتەوهكانی تر؟! ئەدییهكە بەرھەمیکی هەیه كە رووناكکردنەوهی بییری نەتەوهكەیه و ئەمە ئەنجامە، چونكە لەمەوه نەتەوه ئاسۆی فیکری بلاو ئەبێتەوه و ئەگا بەو شتانه كەهۆی بەرزبوونەوه. کاکێ خاوەن زانست كە بەرگێکی گەورە فیزییا بە کفرەکوونێك ئەخۆیتیتەوه، یا نووسراوی زانستی كە کار ئەکاتە سەر زۆر بوونی ئابووری ولات بە فرکانی ئەخۆیتیتەوه، ئەبێ هیچ نەبێ لەم عەزیهتکێشانەیا بەرھەمیك بدا بە دەستەوه. چ فیزیایەکی داھینا؟. چ شتێکی دروست کرد كە بێی بە هۆی دەولەمەندی و پیشکەوتنی ئابووری ولات؟. ئەگینا هەر خۆتندنەوهی رووت كە بەرھەمیکی نەبێت، وەیا باس لە پیشکەوتنی فلانە نەتەوهوه، وە یا قسە لە پیشەوه مەکینە و دروستکردنی فلانە فابریقه لە فلانە ولاتدا چ كەلکێك بە کورد ئەگەییانی؟!.

کەوا بوو پتویستە پەردەیا باوەریان بگۆڕن و لەو بابەتانه كە خۆیان حەزی لێ ئەكەن بەرھەمیك بێننە ئەنجام بۆ ئەوه کورد – یش لەو کاروانه دوا نەکەوێت و دەرزەکی بە دەستەوه هەبێ..

نموونهیهکی تر هەر لە پەخشانی ئەم سالانە، زانا «شیخ محمدی خال» لە ژمارە « ٣ ، ٤ » ی سالی «٣» ی گۆفاری گەلاوێژ- ١٩٤٢- لە ژێر ناوی «تفسیری قرآن» دا شەرحی نایەتی « ولاتکرهوا فتیاتکم علي البغاء ان اردن تحصنا لتبتغوا عرض الحیاة الدنيا» بەم نموونه پەخشانی خوارەوه ئەکا و ئەلێ:

(پتویستە لە سەر باوک و براو کەسوکاری ئافرەت ئەگەر کچ یا خوشکیان بوو زوو بە زوو بیاندەن بە شوو، وە هەر حەلی کە پێگەیشن ماردیان بکەن لە بەکێکی وا کە ئافرەتە کە پێی خوشیی وە هاوتەمەنی بێ، چونکە هەر وەک پیاو ئارەزووی ژن هێنان ئەکا ژنیش ئارەزووی شووکردن ئەکا، وە هەر وەک پیاو حەز لە ژنی جوان ئەکا ژنیش وایە. ئەوانە کە بە شیربایی و پارە زۆر، یا بە خشلی زەردینه هەڵتەخەلەتین وە کچی جوان و جەیلێ خۆیان ئەدەن بە پیاویکی پیری حەفتا سالە، یا بە کوێکی وا کە کچە کە حەزی لێ ناکا، یا هەر نایاندەن بە شوو گوناھیتی زۆر زۆر گەورە ئەکەن چونکە ئافرەتە کە ناچار

ئەكەن بەمە كە لە پاشەرۆژا بە دیار مېردەكە یەو دانە نیشی و حاشای لی بکا،
وہیا بەدزیوہ خوئی بدۆرینی، ھەر وہا بارەھا ئەمە رووی داوہ.

كەوا بوو خوا ھەلناگری بە دەستی خۆتان كچەكانتان خراب، وەیا زۆریان لی
مەكەن بەوہ كە خۆیان بدۆرین، وەك ئەفەرموی: «ولاتكروا فتیاتكم علي
البغاء إن اردن تحصنا» زۆر مەكەن كە كچەكانتان لەسەر ئەمە كە خۆیان
بدۆرین لە كاتیكا كە ئەوان بیانەوئ بە پاك داوینی بێننەوہ؛ یەعنی
كچەكانتان كە گەورەبوون و ئارەزووی شوویان كرد مەیانھێلنەوہ وە زوو بەزوو
بیانەن بە شوو، مەلین ئەمە ئاغا، یا بەگ نییە، یا خاوەنی خانووی زۆرو
دیی و زەوی و زارو دوكان و چایخانە نییە، كەوا بوو نایكەین بە زاوای
خۆمان، تەماشای ئەمانە مەكەن، بەلكوو ھەر كەسێ داوای كچی كردن لە پاش
ئەوہی كە خاوەنی رەوشت و خوویەكی چاك، وە گوزەرانیكی باش بوو، وە
لەناو مەردما پایە یەكی بوو ئیتر كچەكانتانی بدەن، نەخوازەلا كە كچەكەش
خۆی حەزی پێ بكا، نەخەلە تابن كچتان بدەن بە یەكێكی وا كە حەزی لی
نەكا.

تۆخوا چ ھەلنەگری! كچێكی پاك و تەمیزی، جوان و جھێلی، بالا لاو لاو
بدری بە پیاوێكی قرخنە سەر و ریش سپی وا كە سەری لە گوئی قەبر
بەرزێ! یا چ خوا ھەلنەگری كچێكی پێ گەیشتوی شەنگ و شۆخی لاو
چاك بەھێلریتەوہ لە مالاو نەدری بە شوو، وە باوك و براكانیشی لە بەر چاوی
ئەو ژنی جوان جوان بۆ خۆیان بێن؟! یەكێ تۆزێ وجدانیكی پاكی بێ
ئەزانێ كە ئەمانە زۆر زۆر گوناھن وە خوا پێ ناخۆشە، جگە لەوہ كە
پاشەرۆژێكی زۆر تاریك و رەشیشی ئەبێ.

زۆرتینی ژنی ئەمڕۆ كە لەگەڵ مېردیان ھەلناكەن وە لە پاش چەن مانگێك
جیا ئەبەوہو تەلاقێ خۆیان ئەسپێن وە مالتی ھەر دوولا بە قور ئەگیرێ لەبەر
ئەمانە یە كە وتمان. زۆری وا بوون كچیان بوو بەلام لەبەر ئەوہی كە نەیانداون
بە شوو، یا داویان بە پیرێكی قرخنە، یا بە یەكێكی وا كە كچەكە حەزی لی
نەكردووە، ئەو كچە پاك داوینانەیان تووشی رۆژێكی رەش كردووە؛ بەم رەنگە
سا ھەلگیراون و رادوو كەوتوون، وەیا كچەكە بە دزیوہ خوئی دۆراندوہ، وە
پەرۆی رەشی نەنگو بەدناوی دراوہ بە سەر شانی خۆبو ھەموو كەسوكاریكیا!
مەگەر ئافەرەتێك نەبوو پێ كە ئیجگار بە شەرم و نامووس بوو پێ، ئەو حەلە
بە دزیوہ چوہتە ژوورێكی تاریك و بە پەتێك خۆی خنكاننە!

ئایینی ئیسلام ئەمەندە ی مەبەسە خۆشەوێستی ژنو مېرد، لەبەر ئەمە ریتی

داوه تا سځ جار نه و ژنو پیاوه له پېش ماره کړدنا چاویان به یهک بکهوئ، وه چهوته و چټلې به کتری بگرته وه تا حهز له یهک بکهن وه خوښه و یستیپان له دلې به کتری دا رېشه دا کوتی تامردن. زور له پیاوه دینیه گه وره کانی پېشوو کچه کانیان تا پېشان نه دابی به داواکه ره کانیان لیپان ماره نه کړدوون، به لام داخی به جهرگم! ئیستا نه مه بووه به عهیب، وه خوینده واره تی گه یشتووه کان له پېش نه خوینده واره کانا کچه کانیان وهک گوی درټر نه فرۆشن به پاره! به بڼ نه مه ی که پرسې به کچه که بکهن وه رهزای وهر بگرن، جا چ جای نه مه که چاویان به یهک بکهوئ و حهز له یهک بکهن، وهک نه فهرموئ نه م کړدوه ناشیربانه که نه یکه «لتبتغوا عرض الحیاة الدنيا» بو نه ویه که شیربایه کی زوری پې وهر بگرن، یا خشلکی زور بکهن بو کچه کانتان؛ به عنی نه یانفرۆشن به پیاوی دهوله مه ند، ئیتر چاوتان له قازانچ و سوود و حهسانه وهی کچه کانتان نییه، وه پاشه روژی نه و به سه زمانه ناخویننه وه که تووشی چ روژیکی رهش نه بن!.

موسولمانی به راستی نه وانه: ههر حهلی که کچیان بوو تا گه وره نه بن و ثاره زوی میتر نه که نه یاندهن به شوو، وه نه یانکه نه باخه لی زرته بوژیکی مل نه ستوری چوار پهل قهوی، وه ههر حهلیکیش که گه وره بوون و پې گه یشتن له پاش داوکردنی له لایه نه کیکی باشه وه نه یانه یلنه وه وه بیاندهن به شوو، دهی له پاش به کتری بینین و ره زامه ندی کچه که، وه تا نه توانن ئاسانی پېشان بدن، وه په لپی ماره یی زور و خشل و کالاه فهرده شه کر نه کهن – به لام داخه کهم! ئیستا بووه به باو نه وانه ی که کچیان نه ددهن به شوو زاواکه یان دانه رزین و دهسمایه ی به دهسته وه ناهیلن تا نه یخه نه سهر ساجی عهلی، وه تا ناچار سبه ی روژی له بهر بی دهسمایه ی نه خریتته ماله وه و دهسه و سان لی دانه نیشتی، وه ههرچی ناو مالتیکی هه بی بهر بهر به هه رزان نه یفرۆشی و نه یخوا وه له پاشا هه لئه سیته سهر پېان!.

سالانی «۱۹۴۰-۱۹۵۰» قه له می نووسه رانی کورد زور به برشت بوو، هه ربه که له باریکه وه خامه ی خوئی نه خسته کار؛ چ بو عیلم و زانست، چ بو میثرو و فله سه فه و نه دهب، چ بو کاروباری کو مه لایه تی و ری پېشاندهن بو نه هیشتنی نه و ناته و او بیانه که روویان کړدبووه کو مه ل. نه ته وه که نه ته وه بوو، وه ههر نه ته وه یهک بی، بی گومان نه بی ناته و او ی تیدا هه بی. نه لیم بی گومان، لیم به زیاد مه گره!. چونکه نه ته وه وهکوو باخچه یه کی گه وره ی فراوانه، وهکوو گول و گوله باخی تیدا نه بی درک و دالیشی تیدا

ئەبىت، باخەوان ئەبى بژارى ئەو دېڭ و دالە بكا، نەتەوئەش وەكوو رەوشتى بەرزو خووى چاكي تېدا ئەبى ھەندى كەم و كوورپىشى تېدا ھەر ئەبى. جا، تاكە تاكەى ئەو نەتەوئەش - كە نووسەران و بىر رووناكانيان - ئەو كەم و كوورپىشانە ئەخەنە بەرچا و بۆ ئەو بە ھەموويانەو رېشەكەنيان بکەن و نەيانھېتلن.

لېرەدا خاوەنى ئەم دەقە رېڭاي ئەوئەى گرتووە - ئېمە كە موسولمانەكانېن، وە كتيبە ئايىنيەكەمان كە قورئانە - لە بارەى نەھىشتنى ئەو ناتەواويپانە كە لە ناو ھەموو نەتەوئەكاني ئىسلاما بەتېكرایى - ئەگەر ھەبن، چاربان بكاو نەيانھېتلى. خاوەنى دەق سووچىكى لەو سووچانە گرتووە، بە زمانىكى پاراوو بە خامەيەكى رەوان بۆمان باس ئەكاو دەقى پەخشانىكى كوردېمان ئەخاتە بەر دەست. لە ناوەرۆكى ئەم دەقەدا ئەو مېژووھەمان بۆ دەر ئەكەوئ: كە لەو سەردەمانەدا وا ديارە كچ - كە نيوەى نەتەوئەش - دىلى ئەو بوو كە خوئى نەيتوانيوە پاشەرۆژىكى كامەران بۆ خوئى پېكەوئە بنى. بەناو نەفرۆشراو، بەلام وەكوو فرۆشتن وا بوو؛ ئەو برو بېانوانە كە كەس و كارەكەى لە خاوەنىيەكەريان گرتووە ئىشەكەى لە ئېش ترازاندووەو كچى ھەناسەسارد لە بەندىكى دائىمىدا ماوئەتەوئە! وە لەبەر ئەو كە گەلىكيان تووشى ئەم دەرە بوون بى بەش بوون لەوئەش كە خېزانىكى بەختيار پېكەوئە بنىن. ئەمە يەكېك بوو لە دەرە كۆمەلایەتەكەنى ئەو رۆژە كە ئەم دەقە وەكوو مېژوو بۆمانى ئەگېرئەتەوئە.

لەلایەكى تېرېشەو ھەر نووسەرېك چەشەيەكى تايبەتى خوئى ھەيە بۆ دارپشتنى عىبارەت. ئەو جوئە شتانە كە رېزكردنى وەسفە بۆ مەوسووف لەپەخشانا زياتر لەچەشەى ئەم خاوەن دەقەيە. بە وئە كە ئەلئ:

«توخوا! چ خوا ھەلئەگري كچىكى پاك و تەمىزى جوان و جھېلئى بالا لاو لاو بدرئ بە پىاوتىكى قرخەى سەر و رېش سېى وا كە سەرى لە گوئ قەبر بلەرئ»..

ئەم جوئە رېزكردنە لە چەشەى نووسەرېكى ترا نىبە، وە يا كەمتر ئەبىنرى. ناوەرۆكى ئەم پەخشانە ئېمە ناتوانېن بلىن: خاوەن دەق لە زادەى فېكرى خوئى ھەلئىنجاوئە. ئەمە ناتوانېن بلىن، چونكە تەفسىرى ئايەتېكى كرەوتەوئە كە نزيكەى «١٤٠٠» سالى لەمەو پېشتر ئەو ئايەتە و تراوئە و ئەو ناتەواويەى كۆمەلایەتېبە باس كراوئە. بەلام روخسارى پەخشانەكە زادەى فېكرى خاوەن دەقە، بە جوئىك ھۆنىوئەتەوئە كە لەگەل ناوەرۆكەكەدا پېكەوئە بايانى داوئە بوون بە كشتەكېكى دوو بارى وا كە جيا نەبنەوئە! كەوابوو لەم

رووهوه پهخشانی کوردی دوو سامانی دهستکهوت؛ یهکن چاری تهنگوچه له مه یه کی کومه لایه تی، که ئایه تی قورئان کرا به پشتیوان بو ئه و نه هیشتنه، یهکن په یدابوونی پهخشانیکی رازینراوه به گه لئ وهسپی جوان جوانی رسته یی که ئه مه بو زمانی ئیمه سه رمایه یه کی به نرخه.

له گوڤاری گه لاویتی ژماره «۳» سالی «۸» - ۱۹۴۷ - «رشید نجیب» له ژیر ناوی «نهختیکیش کونه په رستی» دا رومان ئه کاته ئه م په خشانه و ئه لئ:

(زۆر چاک ئه زانم که به شتیکی زۆر له لاوانی خو شه ویست رقیان نه بیسته وه له بیستنی وشه ی «کونه په رستی»! منیش وه نه بی ئه م وشه یه م زۆر لا جوان بی، یان باشی، به لام ئه بی پی لپی بنین که هه ر وه کوو هه موو شتیکی تازه وه نه بی باشی، هه موو شتیکی کونه ش وه نه بی به دو بیفه ر بی.

پیشینان هه ندی ره وشت و رهفتاری باشیان هه بو؛ که ئه لیم پیشینان، مه یه سم دوو سه د سال و سی سه د سال له مه وه ر نییه؛ پیشینانی ۳۰، ۴۰ سال له مه و پیشیش ئه م ره وشت و رهفتاره کونه جوانانه یان دیسانه وه نگه هبانی ئه کرد. ئه وه دی بۆتان ئه گتیرمه وه هه مووی به بیر وه ده ری خۆم بووه؛ خۆ ئه گه ر پرواش ئه که ن من هیشتا خۆم به پییر دانانیم، به لکوو له ریزی لاوان خۆم ئه ژمیرم.

جاران له سلیمانی، وه به لکوو له هه موو شاره کانی کوردستان، که مانگی شویات به خۆی و باو بارانییه وه تی ئه پهری، و مانگی مارت به گول و نه سرین و لاله، به نه ورۆز و چیمه ن و دهشت و شاخی رهنگاو رهنگیه وه خۆی پیشان ئه دا، لاوان به خوتنیکه پر له جونبوش و ژیانیکه تازه وه خۆیان ئاماده ئه کرد بۆ یاری.

به لئ! یاری، یاری ئه وسا شتیکی گالته نه بو، یاری فرمانی بو له سه ر شانی هه موو لاوتیک، هه ر گه ره که مه یدانی یاری جیاوازی هه بو؛ دهشتی کانیسکان، دهشتی کۆله ک، دهشتی سه رقه بران، کاریزی حاجی مه لا عه لی و گه لئ جیگای تریش، هیچ گه ره که نه ئه چوه سه ر به شی ئه ویت، وه هه ر گه ره که یاریکه ر و پاله وانی به ناوبانگی خۆی هه بو. هه وهس و جۆش یاری وه نه بی ته نیا له لای لاوه کان بی، گه وه ره دهم راسی گه ره کیش به شدار بو.

به لئ! ئه وان خۆیان تیکه له لای یاری نه ئه بوون، به لام سه یرکه ری به ده وام و

گهرم بوون، جاروبار به خشه نده گیشیان هه بوو؛ کئی تۆپیکی باشی بوه شانایه،
یان له که وشه کا زیاتر پروشتایه، مسکه تی، رهحه ته لقومیکی وهر ته گرت،
شته که خۆی کهم نرخه به لām به های مه عنه ویه کهی زۆر بوو. له م مهیدانانه دا
هه موو چه شنه یاریه ک ته کرا. ههر له عه سه وه لāو و پیر، هه ژارو ده وه مه ند،
دوکاندارو کاسب، هه موو ریچکه یان ته به ست بۆ مهیدانی گه ره که کهی خۆیان.
جا له وئی که وشه ک، پشت لی دان، شه ره تۆپ، قه له مرداری و گه لی یاری تر
دهستی پی ته کرد.

بۆ هه ندی له م یاریبانه هونه ر پیویست بوو؛ به لām بۆ هه موو یان هیتزو چالاک،
گورج و گۆلی و خۆ راهیتان زۆر پیویستتر بوو. قه له مرداری، تهو یاریه، ته گهر
له ههر دهستی هه کانی چهند که سیکی ده ست راستی تیا نه بوایه، تهوا ئیشیان
گهنگ ته بوو. بۆ که وشه کیش، خۆ ته گهر دلێکی به هیتز، لووقیکی درێژو خۆ
فریدانیکی به تین و ته وزمت نه بوایه تی ته که وتی. به لām له هه موو سه یرتر شه ره
تۆله که بوو. تۆپیکی چه رمینی سه خت و قورس، ته مه دوو بازووی وه کوو
تۆپه که سه خت و قورسی پیویست بوو، هونه ری زۆریشی ته ویست بۆ
خۆ یاراستن له تۆپی لāوی به رامبه ر؛ چونکه ته گهر به اتایه و به ر جیگایه کی
ناسک بکه وتایه ئازارو ئیشه کهی گالته نه بوو. تۆپ وه شینی و اهه بوو
شریخه ی تۆپی تا دوور ته رۆشت. وا تی مه گهن که ته م یاریبانه رق و قینی
ته خسته دلێ یاریکه ره کانه وه. هه موو به ده روونیکی «سپۆرتی» پاکه وه له
یاریه که هه لته چوون و له دوایدا وه کوو برا جیا ته بوونه وه. ته م ده روونه سپۆرتیه
نه ک ته نیا له ناو خه لکی به ک گه ره کدا، له ناو خه لکی هه موو گه ره که کانا
هه بوو. هه ندی جار چهند یاریکه ریکی باش له م گه ره که وه ته چوون بۆ ته و
گه ره ک و له وئی ده ستیان ته کرد به یاری کردن. ته مه رق به ری نا، خۆ
هه لکی شانیکی تیا بوو.

به درێژایی به هار هه موو رۆژی ته م یاری کردنه هه بوو. له عه سه وه هه تا
ئیواری ته یخایاندو ته وسا ههر که سه به دلێکی کراوه، ئیشه ته یه کی باش و
روویه کی خۆ شه وه ته رۆیشه وه بۆ مālī خۆی، خوا چی دابوو له گه ل که س و
کاریدا ته یخوارد.

به هار نه ک ته نیا بۆ یاری وا بوو، بۆ رمبازیش هه لیکی باش بوو. که
نه ختی به هار پیر ته بوو ئینجا خه لکه که رووی ته کرده سواری و رمبازی. دیاره
که ته زانن وشه ی رمبازی دوو که رته: «رم» و «بازی»؛ به مانا به رم یاری
کردن، پیتشینان له زه مانی کۆندا که سواری و لāغ ته بوون به «رم» یاریبان

ئەكرد. تاودانى ولاغ بەو جۆرەي كە ئەيزانېن ناوئراوہ بە رمبازى. جاران ئەتوانم بلىم، ھەموو لاويك سوار بوو؛ بەلى ھەموويان سوارچاك نەبوون، بەلام كەم و زۆر سواربيان ئەزانى. ئەسپى نەبوو، ئەيخواست لە ناسياويكى و خۆي لە رمبازى بى بەش نەئەكرد. بەلاي منەوہ رمبازى جگە لەوہى سپۆرتىكى زۆر باشە، نيشانەي مەردايەتى و لاوچاكيشە. ئەو لاوہى خۆي باش بەسەر ئەسپەوہ بگرى، فىرى تاودان بى، ترسى لە ھەورازو نشىو نەبى بى گومان بى ترس، ئازاو بە ھىز ئەبى و لە نشىو ھەورازى جىھانىش چارى ناترسى.

برا خۆشەويستەكانم! نازانم ئىوہش وەكوو من ئەم شتە كۆنانە پەسەند ئەكەن؟. ھىوام وايە كە، لاوہ شىرەكانان لەبابەت ئەم شتانەوہ وەكوو من نەختى كۆنە پەرست بن. لەم كۆنە پەرستىيەدا لەش ساغ و دەروونى پاك ئەدۆزەوہ. ديارە بىستووتانە كە بىرى رووناكيش لە دەروونى پاك و لەشى ساغەوہ ئەبى. جا ئىوہش وەرنە جۆش، وا بەھار ھات و ئەم يارىيە ميلليانە بژىننەوہ).

وہكوو خاوەنى پەخشان خۆشى ئەلى وەنەبى ھەموو شتىكى كۆن ھەر كۆن بى. بەلاي منەوہ زۆر شت ھەيە ھەتا كۆنتر بى تازەتر ئەبىتەوہ!.

چونكە ئەو كۆنە ناوونیشان لە شتىكەوہ ئەدا كە گۆرستانى رۆژگار شاردووہتەوہ!. كاتى كە زىندوو كرايەوہ، جگە لەوہ كە ئەو رۆژەمان ئەكا بەم رۆژو واما لى ئەكا كە ئىمە لە كۆرى ئەو رۆژەداين لەمەوہ دوو بەھرە وەرئەگرين، وەيا ئەبىن بە مرۆڤىك كە لە دوو چەرخا ژيابىن؛ يەكى ئەو رۆژە، يەكى ئىمپرو، ئەمەيە كە ئەلېن عىنسانى دوو چەرخە!. ئىمە بەھرەمان لەو كەسانە زياتر وەرگرت كە ھەر لەو چەرخەدا ژياون، چونكە ئەوہى ئەوانىشمان بىنى و ئەوہى خوېشمان. ئەمەو ديسان لەزانىنى رەوشت و رابواردنى رابوردوان جۆرى بىرو باوہرى ئەوانان دىتە دەست، ئەوانەي كە بۆ سەردەمى ئىمە سوود بەخشن وەريان ئەگرين، ئەوانەيان كە لەگەل رەوہوہى ئىمپروژدا ناگونجىن بەرەللايان ئەكەين، ھەر ئەمەيە كە زانايانى بەلگەناسى وا لى كردوہ كە بەھەموو توانايەكيانەوہ بگەرپن بەبن زەوى و سەر زەويدا بۆ دۆزىنەوہى كۆنە بەلگەكانى، بەتاييەتى بۆ ئىمە لە ئەدەيدا، تا ئەدەبى كۆنمان بە دەستەوہ نەبى ناتوانىن تازە دروست بكەين، چونكە كۆنەكە بناغەيە بۆ تازەكە.

خاوەنى ئەم دەقە وىنەي رەوشتىكى كۆنى كوردەواريمان پيشان ئەدا، ھەرچەندە خۆي

ئەلنى زۆر كۆن نىيە، بەلام من ئەم جۆرە شتانه بە كۆنتر ئەزانم لەوەى كە خاوەن دەق ئەيلنى، نابى و بزانی چونكە لەم رۆژەدا گۆران زوو زوو ئەبىت، ئەو رۆژەش ھەر وا بوو. ئەو رۆژە تازە پىچكەى ئوتۆمۆبىل داھاتبوو، بەتايبەتى لە ولاتى ئىمەدا ھەر زۆر كەم بوو، ئىستە ئەم رەپەرەى زۆر زۆر بوو، ئەگەر ھەموو شت وەكوو ئەو خىرا نەبى بەتەواوى كاروان بەجى ئەمىنى. ئەو سەردەمانە بە دوو سەد سال جارێك رەشتىك ئەگۆرا، ئىستە بە دوو مانگ جارێك ئەگۆر-رئ. ئەگەر ئىمە بەراوردى ئەو وەختە لەگەل ئىستەدا بكەين، پلە ئەبى لە ئارادا نەمىنى، لەگەل ئەو شەھەى. ئەم دەقە نەو ك ئەو رابواردنە كۆنەمان بۆ ئەگىرپتەو تەنيا، بەلكو شىوئەى نووسىنى ئەو سالانەشمان ئەخاتە بەرچا؛ ئەو مان پيشان ئەدا كە لەو سالانەدا چەشەى يەكئ لە نووسەرانى كورد جۆرە پەخشانيكى دروستكردووە كە ئەو بىرو باوەرە بۆ دروستكردنى شتى وا بەبىرى يەكئىكى ترا نەھاتوو، شىوئەى پەخشەكەش بە تەواوى جىايە لە ھى يەكئىكى تر؛ سادەى، رەوانە، وەكو دانىشتبى قسەت بۆ بگىرپتەو، لە ھەندى شوپنا ئاوازەىكى مووزىقايى لە وشەكانيا بە تەواوى دەنگ ئەداتەو بۆ ئەم لاو ئەولای خۆى، ھەناسەپرئ لە رستەكانا نىيە. وەكو ئەمە ھەيە ھەندى گوزارشت و وشە لە رستەكانا ئەبىنئ كە ئەوانە لەم رۆژەدا كەمتر بەر چا ئەكەون، تەنھا ئەم لايەنەى مېژووى پەخشانمان بۆ روون ئەكاتەو ھى ئەو سەردەمە. بابەتەكەش ديارە دەنگ ئەداتەو بۆ تەوانىوئە ئەو روخسارە بخاتە روو من حوكم نادەم، بەلام مېژووى لەمەو دوا ئەو حوكمە ئەدا كە نووسەرانى گەلاوئىر چەرخىكى ترى ئەوى تاوئەنى ئەوانە دروست ببنەو.

«حامد فەرەج» لە ژمارە «۷» سالى «۱»ى گەلاوئىرى - ۱۹۴۰ - دا، لە ژئىر ناوى «ئەدەبىياتى تازە چۆنەو دەبى چۆن بى» پەخشانيكمان ئەخاتە بەر دەست و ئەلنى:

(لەبەر ئەوەى ژيان سەرچاوەى ئەدەبىياتە، وە تەرزى ژبنىش ھەمىشە لە گۆراندایە پتويستە بۆ ئەدبىيەك لەم عەسردەدا بزانی:

كە ھەرچى گۆرانيك بە سەر عالەم و بەشەكانيا دى دەبى ئەدەبىياتىش بەشدار بى تىباياو ئەو دەستوورەى كە ژبنى لەسەر دەپوا ھەموو كاتى، ھەموو دەمىك تەرحە باوتىك «مۆدەبىيەك»ى بۆ دیتە پتەشەو. ھەروەھا ئەدەبىياتىش بەو پتە پتويستە تازە بىتەو. وە چونكە ژبنى ئىستەمان زۆر جوتىيە لەگەل ئەو ژبنەى كە باو و باپىرمان ژباون، زەمانەكەمان جىايە لەگەل ئەو زەمانەى

که ئهوانی تیدا بوون، له بهر ئهوه پتویسته ئهدهبیاتیشمان جوی بێ له گهڵ
ئهدهبیاتی پیشینانمان. ئهدهبیاتی پیشوو دهوله مهنده له، مانا، دلسۆزی،
ئامۆزگاری، په ندو شعر دا رازاوه دوورو درێژه، گه لیک دهستووری ئالوژاوی
ناقولا بۆ شعر دانراوه که شاعری گه لیک خه ریک کردووه له دانانی شعره کانیان،
وه به ده گمه ن تازه بیهک که بۆ ئه م عه سره دهست بدا له ئه ده بیاته کانیان
ده بینرێ.

ئیمه ئیسته له عه سرتکدا ده ژین که به هۆی پیشکه وتنی زانسته وه گه لیک
کون و قوژین و نه یینی ته بیعه تمان بۆ ده رکه وتوو. ئینجا ئه ده بیاتی تازه یش به م
سایه یه وه هیزو ئاشکرای و لیکدانه وه ی وەرگرتوو که ئه دیبیکێ ئه م عه سره
ناتوانی خۆی دوورخاته وه له زانستی، ده بی هه میشه شان به شانی زانیان له
کوژینه وه دا بێ هه تا وه کوو ئاگادار بێ که زانستی گه یشته ته چ په لیک و چ
شتیکێ تازه داهینراوه؟. هه ندی که س وا ده زانی که زانستی پیاو ده با بۆ
ماددیات و دلسۆزی و وجدان بێ هیز ده بی!. به لام ئه مه راست نییه، چونکه
زانستی هه لقه ی پیش چاوی ئینسان بۆ ژیان فراوان ده کا و گه لیک شتی
شاراوه ی نه فس و ته بیعه ت ده رده خا. ئه دیه عه سربیه کانی ئه م عه سره، وه ک
«ویلز، برناردشو، رۆلان و.. تر» پشتیوانیان زانستییه له دانانی چیرۆک و
دراما کانیان. ئه ده بیاتی که گه ر ئه و که م و کوورپه که خه لک هه سستی پێ
ده کا، چاره ی نه کا پتویست نییه پتیی بگوتری ئه ده بیات.

ئیمه له ده ورتکدا ده ژین پر له وسته مه نی، پر له دانیشتوان، که هه ر یه که
له گه ل ئه ویترا به ربه ره کانی ژین ده کا. زانیان هه ر یه که له لایه که وه هه ول
ئه دن بۆ ده رخستنی نه ییتی ته بیعه ت، داهینانی شتیکی تازه بۆ پیکه یینانی
ژینیکی به رزتر که له ربی ئه م ئامانجه دا هه موو چه شنه هۆیه ک به کار ده یێن،
ته بیعه ت به کیش ئه کن، بێ گیان ده خه نه ئیشه وه، هه مووی بۆ حه سانه وه ی
به شه ر. له م ده وره دا وه خت نرخیتی گه وره ی هه یه، خیرا ئیش برینه وه
که لکیکی گه وره ی هه یه. له به ر خاتری وه خت که م سه رف کردن گه لیک هۆ
داهینراوه، گه لیک شت دۆزرا وه ته وه هه روه ها ئه ده بیاتی ئه م عه سره ده بی
عیبارت بێ له وتاری کورتی مانادار، شعری ریک و پتیی خنجیله که وه ک
شریتیکی وایی، شیه کانی له ئاوریشمی زانستی و به رهنگی رهنگا و رهنگی
نه زه ربیات و نازای زانستی رهنگ بکری، شان به شانی داهیتان و دۆزینه وه ی
نه یینی ته بیعه ت بکشێ. ئیمه له ده ورتکدا نین که گالته به وه خت بکه ین که
ئه دیه کان، وه یا شاعره کان نووسرا و شعری دوورو درێژی بێ فه ری مانا قوول

«!» هەر وهکوه عه‌ره‌ب ده‌لێت: «المعنى فى بطن الشاعر» مان بۆ دابنێن که هه‌موو زبانی به‌ رێک‌خستن و دانان و رازانه‌وه‌پانه‌وه‌ خه‌ریک کردبێ، خۆیان خه‌ریک که‌ن به‌ «ستایش و سه‌ره‌زه‌نیش، یا به‌تخمیس...» وه‌. پێتوێست نیه‌ که‌ خه‌ریکی لاسایی کردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیاتی کۆنی وشکی ره‌ق و ته‌ق بیه‌ن هه‌تا وه‌کوه‌ بگه‌ینه‌ ریزی ته‌وان. ته‌و وه‌خته‌ هه‌رزانه‌مان نیه‌ که‌ شاعریکی کۆنی عه‌ره‌ب له‌ وه‌سف‌ی حوشت‌ریکدا هه‌زار شعرى داناه‌وه‌، یا سه‌د ناوی بۆ شیریک داناه‌وه‌. ته‌مه‌ ده‌گونجا بۆ ئه‌دیبیکی پێشوو، چونکه‌ ته‌وی ئیمه‌ ئێسته‌ پێوه‌ خه‌ریکێن ته‌وانه‌ هه‌ر نه‌شیان بیه‌ستوه‌وه‌ نه‌شیان دیوه‌. هه‌یچ پێتوێست نیه‌ که‌ ئیمه‌ ته‌م‌رۆ باسیکی دوورو درێژی ته‌و شتانه‌ بکه‌ین که‌ له‌ دواى پێتوێسته‌وه‌ن. هه‌ر له‌به‌ر ته‌مانه‌یه‌ که‌ «شکه‌ته‌» کانی رۆژتاوا خه‌ریکی دانانی نووسراوی کورت و پ‌ر که‌لکن، وه‌ک: «ئینسکولوپیدیا، ته‌جمه‌نی ئه‌ده‌بیاتی ته‌قوام، به‌ کورتی فه‌نن و ئه‌ده‌بیاتی قه‌ومیک، مێژووی ته‌قوام، حه‌یواناتی ته‌قوام، چاندنیه‌ن، به‌کورتی تاریخی ژینی ناوداران، بلاوکرده‌وه‌ی گو‌فاری زانستی و ته‌ده‌بی و فه‌ننی...» و ته‌مانه‌یش بۆیه‌ له‌ به‌وه‌دان چونکه‌ زۆترین که‌لکیان لێ وه‌ر ده‌گیرێ له‌ که‌مترین وه‌ختدا. ئه‌ده‌بیاتیکی ماناکه‌ی راست بێ هه‌یج حه‌ویجه‌ به‌ رازانه‌وه‌و پێچ و په‌نا ناکا، چونکه‌ به‌ ساده‌یی جوانه‌.

ئیمه‌ ده‌بی ئامانجه‌مان له‌ ته‌ده‌بیاتدا رێگه‌ی راست نیشه‌اندان بێ، رووناک‌کرده‌وه‌ی به‌رو هۆش بێ، فێرکردن و تێگه‌یه‌ندن بێ بۆ لاه‌ردنی ته‌و که‌م و کوو‌ریه‌ که‌ هه‌مانه‌ له‌هه‌موو په‌لوپۆی ژیا‌مانا. ده‌بی هه‌ر وه‌کوه‌ زانیه‌کی کورد «قاسم ته‌مین» له‌میسر که‌ گو‌تیه‌تی: «ئوروپایی ده‌خوێن بۆ ته‌وه‌ی تێ بگه‌ن و ئیمه‌ تێ ده‌گه‌ین بۆ ته‌وه‌ی بخوێن» ، ده‌بی ته‌ده‌بیات وه‌ها بێ که‌ پیاو تێی بگاوه‌ که‌لکی لێی وه‌رگرێ.

په‌خشانی کوردی تازه‌ داره‌ داره‌ ته‌کا، خاوه‌نی ده‌ق رێگاوه‌ شوێن بۆ ته‌ده‌بیه‌کان دا‌نه‌نی: که‌ تا ته‌و سه‌رده‌مه‌ چیه‌یان کردوه‌ له‌وه‌ به‌ دواوه‌ ته‌وه‌ نه‌که‌ن؛ نه‌که‌ونه‌ شوێن هۆنراوی دوورو درێژو ئالۆزاوی وا که‌ مه‌عناکه‌ی له‌زکی شاعردا بێ، چونکه‌ ته‌م سه‌رده‌مه‌ سه‌رده‌می زانین و زانستییه‌. ته‌دیب و سه‌ردار له‌شکه‌ره‌کانی ته‌و سه‌رده‌مه‌ی وه‌کوه‌ ویلزوه‌ به‌رناردشو ته‌وانیتریش زانستی پشتیوانیه‌ن بوو بۆ دانانی چیرۆک و دراما‌کانیه‌ن و بۆ کاروباری تریان.

خاوه‌نی ده‌ق به‌ به‌یریکی تیزه‌وه‌ شتی خوێندۆته‌وه‌و ته‌م راویژه‌ جوانانه‌ی بۆ ته‌ده‌بیه‌کا‌مان کردوه‌و؛ کردوویه‌ له‌ کاتی‌کا که‌ کورد تازه‌ ده‌ستی قه‌له‌می گرتوه‌و بۆ نووسینه‌ی په‌خشان!.

به لām ئەبج ئەوەش لێک بدەینەووە کە کورد ئەدی بی هەبوو، تا ئەو دەستوورەى ئەو بکا به شێوەى خۆى؟! ئەو رەخنانە کە ئەو ئەیانگرى دوور نییە له هۆنراودا هەندیکیان هاتبە دى، به لām پەخشان پەخشان نەبوو تا ئەو دەستوورەى تیا یا به جى بهینریت. چەند سەد سال ئینگلیزو فەرنساو ئیتالیاو شوپنەکانى تری ئەوروپا، ئاردى خۆیان له بێژنگ داو کردیان به هەویرو هەویرەکیان دا به دەستاو خوشەیان کرد تا ویلزو بهرناردشو و پینەکانى وەکوو: هایدن، تۆما ویلسن، هیکل و شارل نیکول - یان دروست کرد. لەم رۆژى تیژرویشتنەدا لām وایە کورد ئەگەر لێى بگەرێن و به مەنگى برۆا به چواربەکی زەمانەکانى بهرناردشو ئەوان ئەمیش ئەتوانن ئەدی بپینتە ناووە!

قسەکەم زۆر به زیاد رویشتن مەزانە کە وا ئەلیم، چونکە وەکوو خۆى ئەیلێ ئەم رۆژە رۆژى زانستی و خێرا پێشکەوتنە، چەرخى دوو چەرخە خێرا ئەسووپیتەو، ئەو دەرڤەتە کە نەتەوەکانى ویلزو بهرناردشو بوویانە، کوردەلە بیبى، به چواربەکی زەمانى ئەوان وەکوو ئەوانەى ئەوان دروست ئەکا، چونکە زەمان خێرایە له رەورەویدا، ئەبى پیاوی کوردی - ش به خێرا برۆا، بۆ ئەو دوانەکەو، به لām به مەرجى لێى گەرێن!

ئەبج ئەوەش بزانی کە ئەدی بیا یەو هۆنەر جیا یە. ئەوێ کە خاوەن دەق ئەیلێت هۆنەرەکانمان بوون، نەوێک ئەدی بەکانمان، چونکە مەرج نییە هەموو هۆنەرێک ئەدی بیت. ئەدی بێک کە خۆى بهوشەو خەریک کردبیت، ئێمە ئەوێمان نەبوو، چونکە ئەو پەخشانەمان نەبوو تا ئەدی بەکانمان خۆیان بهوشە رازاندنەو خەریک بکەن. هۆنراو - کە هەمانبە - ناکەوتیتە ناو ئەم چوارچێوەیەو.

لەگەڵ ئەمانەشا ئەم پەخشانە کە خاوەنەکی خستوویەتە بەر دەستمان بۆ ئەو رۆژە کە پەخشانى کوردی له چێشتەنگاوى رۆژى پەخشان سەر له کەڵ دپینتە دەر نمونە بەکە له بیرى رۆشنیرانى ئەو سەردەمە کە خەت ئەکیشى بۆ رۆژانى دواى. ئەمە هەنگاویکی زۆر گەورەیه کە نیتراو؛ ئەو مەرامەى له دلایا بوو به عیبارەتیکى کوردی ئەو رۆژە دەری بریو. زۆر چاک بۆمان دەر ئەکەوئ ئەو پەخشانانەى کە له سەرەتای ئەم سەدەى بیستەمەو خراوەتە سەر کاغەز تا ئەو رۆژە کە خاوەنى دەق ئەم پەخشانەى دروست کردوو، رۆژبەرۆژ هەتا هاتوو بەم لاو له عیبارەتا پوختەتر له کوردیا پەتیتەر بوو به چاو ئەوانەى پێشوو، هەر ئەمە بۆ خۆى میژووێکە کە روخسار بهو جۆرە گۆراو و هەتا بیت زیاتر ئەگۆر-رئ. هەر وەها ئەم خاوەن دەقە هەندى وشەى بۆ گوزارشت دانەو له مانا به کار

هیتاوه مه گهر سروشت ئه وهنده شتی جوان دروست بکا!! داخه کم بۆچ ئه و گوزارستانه ئیسته له بیر چونه ته وه!.

زانا «سالح قهفتان» له گه لاویژی ژماره «۳» شوبات- ۱۹۴۰- له ژێر ناوی «سه رچاوهی تاریخی ئه قوام رووناک نییه» دا، په خشانیکی زادهی خۆیمان ئه خاته بهردهست و ئه لێ:

(بۆ ئه و خوتنده وارانیهی که، لایان وایه سه رمایه ی قه و مایه تیمان وه که هی قه و مه کانی تر به رێ و جێ نییه.

ساغ کردنه وهی مه نشه و ره گه زی قه و میتیک شتیکی ئاسان نییه، له سه ر زه مینا ئیمڕۆ هیچ میلله تیک نییه بتوانی ئیددعای ئه وه بکا که و ره گه زو ئه سلێ خۆی بباته وه سه ر سه ره تای په یا بوونی ئاده میزاد و بلێ قه و می ئیمه له فلان تایه فه و له فلان جیگادا په یا بووه، و هه چ قوناغیکیان به سه را هاتین بزانی و بتوانی بیگێرتنه وه. ده بی بزانی که سه رچاوهی تاریخی هیچ قه و میتیک به ته و اوای رووناک نییه.

هیچ میلله تیکی مه ده نی ئیمڕۆ ناتوانی پیچه وانه ی ئیمه ئیددعا بکا و بۆ ئیسبات به لگه ی عیلمی بدۆزیتنه وه. ئینگلیز، ئه له مان، فرانسز، چینی، تورک و ئیرانییه کان هه ر کامیکیان بگری ئه توانن تا ده ره جه یه ک قسه له نه ژادی خۆیان بکه ن و که گه یشتنه دوو سی هه زار سال پیش میلاد ئه بیین ئه که ونه تاریکییه وه! ئینجا ده س ئه که ن به راو رێوی کردن و بۆ شتیکی په نهان و نه زانراو به بیرو به قه له م ئه که ونه ته قه لادان، له ئه نجاما تی ئه فکری هه مووی ئه به ستن به ره نگه و ئیحتملالات و شتی وه هاوه.

به مه راقی ئه م باسه وه ئه وی تاریخی ئه قوام پیشکنی له هه موو جیگایه کا ناو ته نگو چه له مه که وتنی تاریخ نووسه کان ئه بیینی! به مه دا دیاره و زۆر جیگای ئه سه فه که فه جری تاریخ ئه وهنده رووناک نییه تا پیوا بتوانی له بابته ئینسانی هه ره کۆنه وه فیکریکی راست و ته و او په یا بکا، ئه مه راسته وایی چونکه عوله ما ئه لێن: دوو سه د هه زار ساله ئینسان له سه ر زه مین په یا بووه، به لکۆو هه ندیک ئه لێن: نیو ملیون ساله ئه م په یا بوونه رووی داوه، که چی هه مووی شه ش هه زار ساله خوتندن و نووسین له ناو ئینساندا په یا بووه. به لکۆو له سه ر زه مینا ئیسته ش گه لی قه و م هیه هیشتا نیو کتویییه، خوتندن و نووسین فییر نه بووه، وه یا به زمانی خۆیان له ناویاندا کتیب و شت

نهنوسراوه. كهواته له م چن سهد ههزار سالهدا كه لای سهروهه وتمان نهبي
ئينسان چلونی رابواردی؟.

لهجوابی ئەمهدا عوله‌مای تاریخ ئەلین: ئينسان كه په‌يا بووه‌و پهری
سه‌ندوهه بۆ سك تیر کردن و خۆ ژياندن پۆل پۆل به‌سه‌ر ئه‌زا سوور اوته‌وه‌و
به‌يه‌كا چوه‌، وه‌به‌ پیتی قانونی ته‌قه‌لای ژيان يه‌كتريان هیناوه‌و بردوه‌، وه‌يا
فه‌وتاندوه‌، وه‌يا داگیر کردوه‌و کردوویانه‌ به‌ مسکین و ره‌عیه‌ی خۆيان، له‌وه
دوا به‌کاوه‌ خۆ مه‌زج و ناوێته‌يه‌يه‌ک بوون، له‌سه‌ر ئەمه‌ تايه‌فه‌و تيره‌ی تازه‌و ناو
و زمانى تازه‌ به‌ره‌م هاتوه‌و په‌يا بووه‌، له‌ دواييا پۆلى تازه‌تر هاتوه‌و
ئهميش نه‌ماوه‌، وه‌يا ته‌شکيلاته‌کانى پيشوى تیکومه‌کان داوه‌.

ئينجا مادام بۆ ئەم هه‌موو تیکالو و پیکالو بوونه‌ نووسراو نه‌بی كه
به‌راستى و به‌ بى گرى تيمان بگه‌يێ چلۆن بووه‌، چۆن ئەتوانی شتى زۆر كۆن
و ره‌گه‌زى ئەقوامى زۆر قه‌ديم به‌ ناو نیشان و به‌ جيگا و ريگا بدۆزێته‌وه‌،
كه بى گومان هه‌موو كه‌سى ئەيسه‌لمێنى كه ئەمه‌ ممکن نييه‌؟! له‌ دواى ئەمه‌
بايزانين ئەقوامى مه‌ده‌نى ئيسته‌ ته‌عريفى نه‌ژادى خۆيان چلۆن ئەكه‌ن؟:

ئينگليزه‌كان ئەلین: يه‌ك دوو هه‌زار سال پيش ميلاد له‌جزيره‌كانى
بريتانيا دا هه‌ندى تيره‌ قه‌وم دانیشتبوون له‌ جنس و تايه‌فى «كه‌لت» بوون،
ناويان «بريتون» بووه‌، بۆ ئيش و فرمانى خۆيان به‌رديان به‌كار هیناوه‌، چونكه
هيشتا نه‌يانزانپوه‌ مه‌عه‌دن چييه‌، و كه‌س نايزانى ئەمانه‌ كه‌ی و چۆن هاتونه‌
ئيره‌، له‌ دواييا گه‌لى تايه‌فى تر له‌ ئوروپاوه‌ به‌ين به‌ين په‌يوته‌ به‌رى
جزيره‌كان و تیکه‌ل ئەمانه‌ بووه‌، تا ئاخيره‌كه‌ى ئەم قه‌ومى ئينگليزى ئيسته‌يه‌
هاتۆته‌ مه‌يدان. ئينجا هه‌موو قه‌ومه‌كانى ئيسته‌ى ئوروپا بۆ دۆزينه‌وه‌ى
ره‌گه‌زى خۆيان ته‌عريفىكى وه‌ها، وه‌يا نزیک به‌م حكايه‌تى ئەسل و بنه‌چه‌ى
ئينگليزه‌ زياتر شتيكى پتر ناتوانن بلين. وه‌هه‌روه‌ها عه‌ره‌به‌كانيش ئەلین: له‌
زۆر كۆنه‌وه‌ له‌ عه‌ره‌به‌ستانا ئەقوام دانیشتوه‌، نازانى چلۆن هاتوون و كه‌ى
هاتوون، پتيان وتوون ئەقوامى «سامى». جاروبار ئەمانه‌ پۆل له‌
عه‌ره‌به‌ستان هاتونه‌ ده‌روه‌ه‌ ولاتانى چوار ده‌ورى خۆيان داگیر کردوه‌و
حكوماتى كۆنپان هیناوه‌ته‌ مه‌يدان و له‌ دوايى هه‌مويان ئينجا عه‌شايى
تازه‌تر، كه‌ ناويان «عه‌ره‌ب» ه‌، كۆچ كشاونه‌ ده‌روه‌ه‌ جيگای تايه‌فه‌كانى
پيشوويان گرتوه‌ له‌گه‌ل گه‌لى سه‌ر زه‌مىنى ترا كه‌وا سامييه‌كانى به‌روو بۆى
نه‌چوو بوون و له‌و شوێنا نه‌دا گه‌لى ئەقوامى غه‌يرى سامى-شيان تیکه‌ل بووه‌و
ئاخيره‌كه‌ى کردوويان به‌ عه‌ره‌ب. ئينجا كورت و موخته‌سه‌ر حكايه‌تى

بنچینهی ئەقوام لەمە زیاتر نییه .

کەوا بوو کوردەکانیش بەپیتی ئەم قاعدەیه رەگەزو ئەسلی خۆیان ئەتوان
بدۆزنەوه . مادەمە ئیمڕۆ لە کوردستانا گەلی تیرە قەوم دانیشتوو هەریەکە
تایفەیکەن و زمانیکی تایبەتی هەیە ، زۆرو کەم لەیەک ئەچن ، وەیا ئەچیتەوه
سەریەک و خۆین و روخسارو کردەویان وەک یەک وایە و بە هەمووشیان
ئەلێن «قەومی کورد» ، بێ گومان ئەبێ ئەمانە لەئەسل و رەگەزیکەوه پەیا
بووبن ، وەیا وەکوو قەومەکانی تر لە تێککەلاو بوو نوو ناوێتە کاریکەوه بەرھەم
هاتوون کەوا بۆ نمونە لای سەرەوه باسی یەک دوانیکمان کردن ، تەبێعی
ئەمانیش وەک ئەوان تاریخیان بریوو گەیشتونەتە ئیمڕۆ . بەم حسابە ئەگەر
موئەریخی کوردیش تاریخی کۆنی ئەقوامی ئاسیای رۆژئاوا بپشکنن و لەناو
هەرچو مەرجی ئەو قەومانەدا ئەو تیرەو کۆمارانە یەک لە کوردستانا پێکا
هاتوون و ناوێتە بوون لە نووسراوەکانا بدۆزنەوه و یەکانگیریان بکەن تاریخی
قەومی کوردیش یەتە مەیدان ، بەو شەرتهش کە لە ئوسوولی جاری هیچ
لەندەن .

ئەگۆنجی هەبێ بۆ : خۆ لە تاریخی کوردا وەک هی قەومەکانی تر کردەوی
بەرز و پایەدار نییه ! . ئەوسا ئێمەش ئەلێن : خۆ تاریخی ئەقوام هەمووی وەک
یەک بەتام و بەلەزەت نییه . ئەقوامی خوا پێداو هەیه تاریخی قەومییان زۆر
بەلندە ، مەدەنییەت و پیشکەوتنی ئیمڕۆ لەگەڵ ئەقوامی ترا ئەوان هیناویانەتە
کایەوه . بێ گومان لاپەرە تاریخیان پەرە لە کردەوی بەرزو خزمەتی
مەدەنییەت ، بەلام گەلی ئەقوامیش هەیه لەم بابەتە شتە گەورانە هیچ
میراتیکیان بۆ بەجێ نەماوه ، لەسەر ئەوەشا حالی حازر بەقەوم دانراون و
ناسراون .

جا بێنەوه سەر قەومی کورد : ئەمانیش لەگەڵ ئەقوامی ترا خزمەتی
مەدەنییەت و ئینسانییەتیان زۆر کردوو کەوا لە تاریخا ئەمانە ئیسبەتە ، زۆر
جار بوون بە پەرژینی ئیسلامییەت ، وە لەگەڵی هەلا کورد بووتە باعسی
راگرتنی نیزام و قانون و پاراستنی کەیانێ ئەقوامی وێلداشی ولات لە
رۆژئاوا و جنوبی ئاسیادا .

ئادەمیزاد کۆنە ، ئەم زەویە کە ئەوی لەسەر ئەژی گەلی کۆنترە ! . وەکوو ئادەمیزادەکە لەو
ئەرزە دروست بوو و پاشان گەراوەتەوه هەر بۆ باوەشی ئەو ئەرزەکەش بەو جوۆر ئەمی
بەخێو کردوو و پاشان فراندوو یەتەوه ! . ئەوەندە هەیه هەر دوو لایان چوونە گۆرستانی

میژوووه؛ ئادهمیزاد رزاو ئهرز قووتی دا، ئهرز بهرز بووهوهو باری له سه ریك دانا، نه ئهزانی ئهو ئادهمیزاده چی لی هات، وه نه ئهزانی له توی باری له سه ریك دانراوه کهیدا کی بوی هات؟!.

کهوابوو راسته گۆرستانی میژوو گۆرستانی که نه چاو ئهگاته ئهو سه ری، نه بی ئهگاته ئهو په ری! ئادهمیزادو ئهرز لانهکهو گۆرستانی ئادهمیزاد گهلی قوولترو دوورترن لهوه که زانایانی به لگه و زهوی ناسی بوی ئهگه رن و ئه یانه وی بیگه نی!.

ئیمه ئهوه مان مه به ست نییه که خاوه نی ئه م په خشانه قسه له میژوووه ئه کا، به لکو ئه وه مان مه به سته که به چ شیوه زمانی کی کوردی ئه و قسه یه ئه کا. بابه ته که ی هۆیه که بۆ مه علو لیک که پیکهیتانی په خشانیکه. زۆر جار شتیکی بچووک ئه بی به هۆ بۆ شتیکی گه وره. به لی! میژوو گه وره یه، ئیمه نامانه وی له نرخ ی ئه و که م که ی نه وه، به لام دروستکردنی په خشانه که له م شوپنه ی ئیمه دا بۆ ئیمه گه وره تره، چونکه مه به سته که مان په خشانه که یه نه وه که میژوووه که. باسکردن له میژوووه کی دووروه وه کوو تیر نانه به تار بکییه وه! ئه گه ر به لگه ی دۆزراوه هه بوو بۆ ئه و میژوووه ئه و تۆزیک روون ئه بیته وه، ئه گه ر نه بوو ئه وه هه ر هیچ، به لگه که ش دیسان هه ر ته خمینه. ئیمه به چاوی خۆمان گه لی شت ئه بینین و سووراو سوور ئه زانین چۆنه، که چی کاتی بۆمان ئه گه ر نه وه به نووسین یا به غهیری نووسین سهیر ئه که یین وه کوو ئه وه نییه که دیومهانه. که واته میژوو هه ر ئه بی له گۆرستانا بیته!.

ئه وه ی که دهقی ئه م په خشانه بۆ ئیمه ی ده رئه خا شیوه ی گوزارشتیکه که له و رۆژدها به سه ر زمانه وه بووه. خاوه نه که ی له ناو کۆمه لیکه ژیاوه که زمانی خوینده واره کانی ئه و جوړه گوزارشته بووه، خوینده واره که ی خۆی ئه و نه ده ی تر پالی پیوه ناوه بۆ ده رپرینی مه رامه که ی. په خشانه که ئه وه مان پیشان ئه دا که زمانی قسه کردنی خوینده واره کانی ئه و سه رده مه و زمانی نووسینیان یه ک بووه. به تاییه تی ئه و رۆشن بیرانه که دوو سه رده میان بینیه؛ سه رده میک که پیش په روزه ی په خشان ی کوردی به نووسین، سه رده مه که ی تری دوا ی نووسین بووه. زمانی ئه م په خشانه زمانی کوردیکی کۆچه ری دوور له شاره وه نییه که هه ر وا به زرنگی خۆی قسه بکا، به لکوو زمانی کوردیکی خوینده واره که به هۆی خوینده واره کۆنه که یه وه له وشه ی زمانی جگه له کوردی هیناوه له گه ل کوردیه په تیه که دا مۆتوربه ی کردوووه گوزارشتی پی لی داوه ته وه، وه ستایانه ئه م ئیشه ی بۆ ریک که وتوووه،

نمودیکی ریک و پیک له په خشانه که یا دروست بووه، دهنگی وشه کوردییه کان و غهیری کوردییه که له میښکییه کا دهنگ نه دهنه وه و عیبارتیکی پوخت دروستبووه، روخسارو ناوهروک پالیان داوه به یه که وه، له هاریکاری کردنی هم دوو شته په خشانیکی نه و سهردهمه بو میژووی په خشانی نیمه هاته ناو وه. وه کوو هم نه بینین نه و شمان هر بو دهر نه که وی که له گهل موتوریه کردنا عیباره تیکی رهوان و چه شه یه کی تاییه تیمان له دانانی رسته دا بو دهر نه که وی که میژوو نووسیک چون زنجیره ی کارساتی هونیوه ته وه.

له گهلویژی ژماره «۷، ۸» سالی «۲» - ۱۹۴۰ - «عبدالقادر قزان» له ژیر ناوی «گه شتی له عاسمانا» به وهرگیړان هم بابه ته په خشانه مان بو دروست نه کاو نه لی:-

دهقی په خشانی زمانی کوردی وه کوو نه وه نه گریته وه که له زاده ی فیکری خو ی هه ستابی، وهرگیړانیش نه گریته وه. نیمه لیره دا چوند وینه یه که له وهرگیړانانه که سهره تا به زمانه کانی نه ورووی و تراون و کورده که هینا ونیه سهر زمانی خو ی نه خه یه بهرچاو.

به وینه «بابه عه لی» له ژماره «۱، ۲» ی سالی «۲» ی گوڅاری «گهلویژ» ی سالی «۱۹۴۱» له ژیر ناوی «سهر به سستی» دا هم بابه ته ی خواره و دی له ئینگلیزییه وه کردو وه به کوردی و نه لی:

(خو پاسکردن بهرام بهر حکومتی ده ستووری نه و نده ی خو پاسکردن بهرام بهر ئیستبدادیکی سیاسی پیویسته، چونکه رهنه به شیک له خهلک ثاره زووی نه وه بکه که زولم له به شه که ی که یان بکه، ئینجا لیره دا ناگاداری وه کوو بهرانه به به هم مو ئیستبداد و ژوردارتیکی تر پیویسته. له گهل نه و شا که زور که س پی له مه نه بین، که چی تا ئیسته هیچ هه لیک نه دراوه بو دوزینه و دی رییتیکی موناسبی وا که سهر به خو ی فهدو چاودیری کو مه ل پیکه وه ته امین بکات.

نیاز له نووسینی هم وتاره ته عیددی نه و مه بده نه ناشکرایه که نه لی: ته نیا نیازتیک که بو به چی هینانی، خهلک به ته نیا یا به کو مه ل ئین دراون ده ست بخه نه فرمان و کاری هم و نه و وه خو پاراستنه، یه گانه نیازتیک که به حقیانته لهرتیدا قه و ده له گهل نه دامتیک مه دنی کو مه لدا به پیچه وانه ی ثاره زووی خو ی به کار به ئیرت نه و یه که نه یه لی زهر له خهلک بدا به کردنی فرمانتیک یا به نه کردنی.

ههركهسه بهرامبهر به كۆمهڵ تهنيا لهو بهشه رهفارهى مهسۆله كه عهلاقهى به خهلكيبهوه هه بهى و لهو بهشهشيدا كه تهنيا خۆى عهلاقهداره سهر بهخۆى له حقوقدا بهى سنووره. ههركهسه حاكمى موتهقهى خۆى و لهش و مېشكى خۆيهتى.

ئهم مهبدئه له پيش ههموو شتيكدا يهكهه؛ پتيوستى بهسهر بهستيهكى وجدانى تهواو ههيه، يهعنى سهر بهستى ليكدانهوهو پتي زانين، سهر بهستى تهواوى رهئى و عاتفه له ههموو باب تهتيكهوه؛ عه مهلى، يا فيكرى، عيلمى، رهوش و خووبى وهيا دينى، تا تهنا ته سهر بهستى بلاو كردهوهو پيشاندانى رهئيش. دووهه؛ ئهم مهبدئه سهر بهستى چيشتن «Test» دوو كهوتنى گهركه تاكوو بتوانين كاروبارى خۆمان له ژياندا بهجۆرىك ريك بهخهين كه لهگهڵ رهوش و خۆماندا يهك بكهوت بهو شه تهى كهس تيا زهرمه ند بهى. ستيهه؛ مهبدئهكه پتيوستى بهوهيه كه سهر بهست بن لهكۆمهڵ بهستندا، بۆ ههه نيازتيك بهى، بهشه رتي بۆ خراپه ي كهسى تر نه بهى و ئهوانه ي كۆمهڵهكه ئه بهستن، بهعومر تهواو بن و زۆريان لى نهكرابيت و ههله خه له تينراين. يه گانه سهر بهستيهك كه ئهم ناوه ي پتي رهوا ببينريت ئهوهيه بتوانين دووى چاكى خۆمان بكهوين بهكام رتي دا نارهزوو ئهكهين تا ئه و پلهيه ي ههولدا نهكهمان واى لى ديت خه لك له چاكى خۆيان بهى بهش بكات وهيا پهكى ههولدا نيان بخت. بهشه ره لهوه قازانجى دهست ئهكهوى و سوودمه ند بهى كهماوه ي يهكتر بدن، ههركهسه خۆى چۆنى بهباش ته زانيت واپى وهك لهوه ي زۆر له يهك بكه ن بهو جۆره بيان تيبن كهلاى هه نديكيان بهباش ته بينريت، زۆر كردن له مهسائلى گفتوگۆو بېر كردنه وهدا پتيوسته هه مېشه به ئيشيكي نا مهشروع بزانيت.

ئه گه ره ههموو كهس له يهك رهئى دا بن تهنيا يهك كهس نه بهى، چه ند ئهم تهنيا يهكه، ئه گه ره دهسه لاتي هه بهى، حه قى ههيه تهوانيتتر بهى دهنگ كات، ههموو تهوانيش تهوهنده حه قى بهى دهنگ كردنى تهويان ههيه. بهتاييه تى خراپى بهى دهنگ كردنى فيكر پيشاندان زولميكه له ههمووان تهكرت؛ لهوانه ي ئيستوه له هى دوارۆژ، لهوانه ي حه ز به رهئيه كه ناكه ن زياتر لهوانه ي پروايان پتيه تى، چونكه ئه گه ره رهئيه كه راست بيت ناحه زه كانى لهو ههله بهى بهش ته بن كه چهوتى تيا به راستى بگۆر نه وه، خۆ ئه گه ره رهئيه كه چهوتيش بيت تهو ته سيره نه شئه بهخش و پاكه يان له كيس ته چيت كه له پيكا هاتنى راستى و چهوتى پهيدا ته بيت. ماوه نه دان به سهر بهستى گفتوگۆوا ئه گه به نى

که خاوهن رهئی خوئی به مه‌عسووم و بئی خه‌تا دانه‌نی که تاریخیش زۆر باش
تیمان نه‌گه‌بیینی نه‌کۆمه‌ل و نه‌فهرده‌ مه‌عسووم و بئی خه‌تا نابیت. به پیتیستی
نازانین پیاو هه‌میشه‌ کوشتنی «سوكرات» و «مسیح» و نازاردانی
مه‌سیحیه‌کان له لایهن «مارکس ئوریلوس» یخاته‌وه‌ بیر خه‌لک.

ئه‌وانه‌ی دوژمنی سه‌ربه‌ستی دین زۆرکردنیان لا باشه، گۆیا له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا
که زۆر کردن خراپه‌ی لیبی ئه‌وه‌شپه‌وه، چه‌وتی ناهیلیت بئی ئه‌وه‌ی راستی له
بن هه‌لکه‌نیت، به‌لام تاریخ پیشانی ئه‌دا که هه‌رچه‌ند راستی به‌ ته‌واوی
نه‌شفه‌وتینریت له‌وانه‌یه‌ هیچ نه‌بیت چه‌ند سه‌د سالتیک دوا بخهریت. ئیسته
ئه‌گه‌رچی ئیمه‌ پیاوی بئی دین ناکوژین، به‌لام له‌ لایهن کۆمه‌له‌وه‌ داخپکی
خراپه‌ی ئه‌وتۆی پتیه‌ ئه‌نریت که هینده‌ی کوشتن کاری تی بکا، چونکه‌ له‌وانه‌یه
پیاو وای لی بیت نه‌توانی نانی خوشی په‌یدا بکات!. چاونه‌پۆشین له‌ بئی دینی
کۆمه‌ل وه‌نه‌بئی بئی دینی له‌ بیخ و بنج هه‌لکه‌نی، به‌لام وای له‌ خه‌لک ئه‌کا که
فیکری پتی، رانه‌هاتوو «غیر مألوف» بشارنه‌وه‌ به‌ نه‌تیجه‌ ره‌ئی تازه‌و بئی
دینی هه‌ر له‌و کۆره‌ پچووکه‌ تی گه‌یشته‌وه‌ له‌وه‌دا په‌نگ ئه‌خاته‌وه‌ که له
سه‌ره‌تاوه‌ ره‌یه‌که‌یان هیناوه‌ته‌ بوون و ئیتر ئه‌م ره‌یه‌ هه‌رگیز میسکی هه‌مو
نه‌ به‌راست و نه‌به‌ درۆ روشن ناکاته‌وه‌.

به‌هۆی سه‌ربه‌ستی گه‌توگۆ نه‌هیلیت ئه‌بئی گشت جه‌ساره‌تی ئه‌ده‌بی
ئینسانی بکه‌یت به‌قوربان. کئی ئه‌توانی ته‌قدیری ئه‌وه‌ بکا که دنیا چی له
کیس ئه‌جیت؟ به‌وه‌ی پیاوی تی گه‌یشته‌وو، که‌جیبی هیوان نه‌وێن هیچ
فرمانیکی سه‌ربه‌خۆ به‌زاته‌وه‌ بکه‌ن!. وه‌یا چ ریه‌کی تازه‌ بگرن نه‌ک خه‌لک
ئه‌مه‌یان به‌بئی دینی وه‌یا بئی ئه‌خلاقی دابین؟!. که‌س ناتوانی بئی به
لیکده‌روه‌ «مفکر» یکی گه‌وره‌ تا راسته‌و خۆ و بئی دوو دلی جله‌و نه‌داته
ده‌ست ئه‌قلی خوئی، سا ئه‌م ئه‌قله‌ی به‌چ ئه‌جمامیکی ئه‌گه‌بیینی، له‌ جیه‌کدا که
میشک و لیکدانه‌وه‌ی خه‌لک گیرۆده‌ بن ته‌نیا چه‌ند لیکده‌روه‌یه‌کی که‌می
گه‌وره‌ هه‌له‌که‌وت و له‌م چه‌شنه‌ جیبانه‌دا هه‌رگیز کۆمه‌لیکی له‌ لیکدانه‌وه‌دا
به‌کار نه‌بووه‌و نابیت. وه‌هه‌بئی بشزانین که هه‌رچی پیشکه‌وتنی به‌شه‌ر هه‌یه
ئه‌توانی بپه‌ینه‌وه‌ ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی ئه‌قلیان تیا ئازاد بووه‌.

(.....)

نوسه‌ر «شاکرفتاح» له‌ ژماره‌ «١٣٨٠» ی رۆژنامه‌ی «ژین» که به‌ر ١٩٥٨/٢/٦

کهوتبوو، په خشانیکي له ژیر ناوی «ئافره تی کورد» دا بلاو کړدبووه، یادداشتی کونی
خوی لهو باره یه دا بهو په خشانه نه گپړته وه. نه مه دهقی دهقه که یه تی:-

(له پایزی سالی ۱۹۵۴د.)

هه لته گه پام به سهر شاخه رهنه گینه سهخته بلنده که ی «ناکری» دا، درهختی مازوو
و به پروو و قه زوان و گوټز دارستانیکي جوان و شهنه و شوخی لیتی په یدا بوو
بوو شاخه که ی نه ازانده وه، گه یستمه لووتکه که ی گه لیک زه مینی پان پانم چاو
پی کهوت له ناو دارستانه که دا، له نزیکی شیانوه دوو سی کانی ناویکی
روونی پاکي ساردیان لیتی هه لته قولا، تاک و تهرا «کهو» مان نه دی نه فرین و
به سهر پویه شاخه کانه وه نه نیشته وه، وهک تامی تامیمان بدن له دووره وه
دهستیان نه کرد به قاسپه قاسپ! به گورانی نازادی به چکه سوټسکه شمان
جاروبار بهرچاو نه کهوت به گه له ریچکه یان نه به ست و نه روټشتن به ناو ریچکا
باریکه کانی ناو درهخته کاند. له دووره وه هندی رزه «میو» و چهند داریکي
تریان بهرچاو کهوت گه لاکانیان وهک گول زهردو سوور هه لته پرا بوون، خوټیان
ناماده نه کرد بۆ شاباشی هر دوو بهری شاخه که له مانگی گه لاریزاندا. جارو
بار په پوله پایزه رنګاو رنګه کانی شمان چاو پی نه کهوت لهم داره وه بۆ نهو
درهخت به نه شته ی په له هه ووه رینه وه هه لته فرین و خوتو که یان به دلیمان نه دا!! نهو
تیشکی روژی گه ووه رینه وه هه لته فرین و خوتو که یان به دلیمان نه دا!! نهو
شوټنه که «سهری ساده» ی پیتی نه لټین جیتی هه واری سهره رتی کوچه رکه کانی
«سوورچی» و «ههرکی» ن له گه ل هاوینه هه واری گشتیی.

لهوټی له نه سپه کهم دابه زیم، پشوویه کم داو به نهوازشیکي پی نه ندازه،
کړنووشم کیشا بۆ سوپاسکردنی خوی پاکي پی همتا که نه کوردستانه جوان
و نازنه ننه ی به خشبوه به نیمه، به کورده واری. پاشان به پییان داگه پرامه
خواره وه بۆ دۆله به پیسته که ی «نه هله» که پر له چه و کانیاوو زهوی و
شینایی، وه له پشتیه وه شاخه به نرخه به ناویانگه که ی «پیرس» به شوخ و
شهنه ی و سهر بلندییه وه نیگه هبانیی نه کا!!

گه یستمه دهشتایی، که ته ماشام کرد نهوا تیره یه ک له «ههرکی» یه کان
ریچکه یان به ستووه، له کوټستانه وه نه گه رینه وه بۆ گهرمیان، نهو دیو
شاخه که ی «ناکری». په زه کانیان به دهست شوانه وه، بارگیر و نه سپه کانی شیان
هر یه که به دهست خاوه نیه وه یه. کوروکچ، ژن و پیوا وهک یه ک، یان به
سواری، یان به پییان نه روټشتن به دوویانه وه، پاساوانییان نه کردن، زور له

بارگیرەکان بارگەیان لیتی کرا بوو. ژن و کچە ھەرزەکارەکانیش زۆریان تەنەنگیان ھەلگرتبوو لە دوايانەو ھەژدەشت. «ھەركی» کان ھۆزێکی گەورەن. لە بەژن و بالادا کەلەگەت و رێک و دارپێژراو، لە رەنگ و بۆش دا جوان و شەنگ و شوخن، بەرگ و پۆشەنیشیان گورج و گۆل، رەنگاو رەنگ و دلتەپانەپە. گەلێک «ژن» یانم ئەدی منالێکی خستبوو کۆلوانەکەپەو بەپشت ھەلگرتبوو، بە دەست «تەشی» ئەپست، ئەژدەشت بەپیتی لەپشت بارگیرو بارگەکەپەو، سەریش ئەکەوت بە سەر ئەو شاخە سەختە ئاکرتدا بەرەو ھەواری گەرمیانی، دیدەوانییان ئەکرد، رۆژەکە یەجگار خۆش و شەنگ بوو. بەلام تەندروستی ئەم ھەركییانە و توانا و گەشی و شەنگ و شوخی و گورج و گۆلی و دلتەپیان ئەوئەدی تر رۆژەکە لا خۆش کردبووم! وەختبوو لە خۆشیانا، لە سەر سورماندا گەشکەدار بێم!.

کەوتە بێرەو، لەبەر خۆمەو ئەمگوت: ئافرەتی ھەركی ئاوەھا سالتی شەش مانگ بە کۆچکردنی سەختەو ڕائەبویری تا ئەچیتە کوێستانەکانی ئێران و تورکیا بۆ پەز چەراندن و تا ئەگەرپتەو بۆ گەرمیانی دەشتی بن ئاکری. لە تەنیش ئەم کۆچە سەختەشەو، بە تەنگ پاسەوانیی ئاژال و مەرو بزن و کەل و پەلی ناو مالهەکی ئەکات وەک پیاوی مالتی، میوان بە ریتی ئەکات، بۆ مێردو منالەکانی خورشت دروست ئەکات، شیر ئەدۆشی و ماست و شیرێژو کەشک و کەرەو رۆن و پەنیرو ژاژ-کیش دروست ئەکات، لە خوری پەزەکانیش خورج و گوریس و بەرەو قالتی و دەوارو رەشمال-یش دروست ئەکات! ئەمە سالتیک نییە دوو سالت نییە و دە سالت نییە، وەتی ھەبوو تا ئیستا ھەر ئەمە پیشەیی بوو.

وادیارە جوولان و «با» ی پاک و فینک و تیشکی رۆژو خورشتی سادەو سووک و بێنیی ئەم کەژو کێو دەشتە جوان و رازاوەو نایابانە بوو لەگەڵ ئازادی و سەرپەستی و کەم خەمی کە ئەم جوانی و شەنگ و شوخییەو ئەم رەوشتە مەردانەپەو ئەم کارگوزاری و بە کەلکییە پیتی بەخشیون. ناخ خۆزگە خۆتەواری و پاک و خاوینی-شی لەگەڵ بواپە، ئەوساکە ژینیکی بڵندترین ئەبوو؛ ژینیکی ئەبوو دوور بێ لە ھەژاری، دوور بێ لە زۆرداری).

ئەم دەقە ئاوینەپە کە بۆ دانەوێ ئەو کە: ئەو رۆژە بیرو باوەری کوردو خۆتەواریانی کورد گەشتۆتە ئەو پلەپە کە ھەست بەگەلی کاروباری کۆمەلایەتی بکەن و ئەنجامی ئەو کاروبارانە لە دەروونیانەو بگا بە نووکی قەلەمی خۆیان؛ باسی ئەو بکەن کە رەوشتی

کۆچەرایەتی کورد چۆنەو چی ئەکەن، باس لە دیمەنەکانی کوردستانەو بەکەن بە پەخشان، رێگای هاتوچۆی خێڵەکانی کورد پیشان هەموو کەسیک بەدەن؛ ئەوەمان پیشان بەدەن کە ئافەرەتی کورد هەر چەندە لە شارەکانا نیشتەجێ ناوماڵە بەلام لە ژبانی کۆچەرایەتیدا وەنەبێ هەر نیشتەجێ ناوماڵ بێ، بەلکوو لەگەڵ ئەرکی ناوماڵیشا شان بەشانی پیاو تی ئەکۆشی، نەوێک هەر ئەوەندە بەلکوو تەنگ بەدەستیکیشە وەکوو پیاو، بەلکوو گورج و گۆلی ئەم گەلی لە هی پیاو زیاترە؛ چونکە فرمانی ناوماڵیشی ئەکا کەنان و چیشت دروستکردن و مندال بەخێوکردنە، کۆچ و باریش بەرپی ئەکا. هەر ئەوەندەیه ناوی ژنە ئەگینا لە کاروباری پیاویدا پیاوترە).

ئەم دەقە ئەوەمان پیشان ئەدا کە تا ئەو رۆژە ئەگەر ئێمە هەموو دەمیەک خامەیهکی سەر بەستمان ببوایە بۆ نووسینی کاروباری خۆمان ئێتر ئەکەوتینە شوێن ئەو باوەرێمانە. کە لەلایەن بێگانەکانەو دەربارەی ئێمە نووسراون و ئێمەش بە هەموو پرۆایە کمانەو پرۆامان پیاو ئەکرد. بە مەرجێک ئەوانیش هەر شتێکیان لە بارە ئێمەو نووسیبێت هەر بەشی ئەوەیان نووسیوە کە ئامانجەکی خۆیان بێتە دی، وەیا بێت مەسلەحەتەکی خۆیان پێی تەواو کردووەو هیچی تر!.

ئەگەر ئێمە قەڵەمی کمان ببوایە و بمانتوانیایە بە دەستی خۆمان برینی خۆمان دەرمان بکردایە ئەکەوتینە سەر ئەو جۆرە باوەرێمانەو ئەکەوتینە سەر ئەو کە بێگانەیهک هەر شتێکی رێک و نارێکی لە بارەمانەو بنووسیایە، بە وشەی «ئەری وەالله وایە» گورج مۆرمان بکردایە! قسەکردن و دوان لە کاروباری کۆمەڵایەتییهو وەنەبێ ئەرکیکی ئەوەندە گران بێ کە کەرەستە فەنتازی و مەکینە ئاوروپای بوێ. بەلێ! یەک شتی گرانی ئەوێ؛ ئەویش وشیار بوونەو هەستکردنە بە بوونی خۆی! وا دیارە هەر لە بەرە بەیانی میژوووە رێگای ئەو هەستە لە ئێمە گیراوە! ئەگینا بۆچ ئەبێ بۆ زیندووکردنەو کە لە پوورمان هەر هەناسە هەلکێشین و هەر چاو لە دەستی ئەم و ئەو بێن؟!.

روخساری ئەم دەقەش روخساریکی سادەو بێ گری و قۆرتە. هەرچەندە لە دوو شوێنا من تۆزێ گەم لە رێختی دارشتنەکیا هەیه، بەلام ئەتوانم بێم دوور نییه چاپی یەکەم ئەو رێختە تۆزێ تێکدا بێ، ئەگینا نووسەرەکی لەوانە نییه کە ئەو جۆرە شتانە بە سەرا تێپەرێ.

ناوەرۆکی ش دیارە لە دیمەنی کۆچ و بارێکەو بەس ئەکا کە رێگای کۆیستان ئەبێ و

ئەگەر پىتەۋە ئەۋرەۋەندە بۆشۈپ ھەۋارى گەرمىيانى؛ ئەۋرەگايە كە لەۋ ۋەختەۋە ئەۋ شاخ ۋە داخەۋ ئەۋ دۆل ۋە دەشتە دروستبۈۋە باۋ ۋە باپىرانى ئەۋرەۋەندە ھات ۋە چۆيان پىيا كەردۈۋە، جەنچەۋ نالە بارەكەى گەردۈۋن ئەگەر ئەۋرەگايە ۋەيران بكا ھىچ نەبى يادداشتىكە بۆنەتەۋەى داھاتوۋ كە جىگاي باۋو باپىرەكانيان ئەۋ مەلبەندانە بوۋن ۋە رەۋشتىشيان ئاۋا بوۋە كە بوۋە!.

راستە گۆران ھەيە ۋە ھىچ شىتېك لە شوپىنى خۆى بە ھەتا ھەتايى نامىنىتەۋە، ۋە راستىشە گۆران مەرج نىيە ھەر بەلای چاكىۋە پروا. بەلام خوزگا گۆرانەكەى ئىمە بەشىكى بەلای چاكەۋە بۆرۈشتايە، قىروسىيا لە بەشەكەى تىرى! ئەۋەندە ئەزانم نەتەۋە لەناۋ ناچى، كە لە ناۋ نەچۈۋ ئەنجامەكەى بى گومان ھەر خۆشەختى ئەبى.

دەۋرى ئافرەت دېتە پىشەۋەۋە وردە وردە خامە لە ناۋ كورددا ئەكەۋىتە بەينى دوۋ پەنجەى ئەۋ بەشە زۆرەى گەلىشەۋە.

ئەمەى خوارەۋە نمۇنەى دەقىتىكى پەخشانە كە «دايكى سۆلاڭ» لە «ژىن» ژمارە «۱۳۸۱» ى رۆژى ۱۳/۲/۱۹۵۸دا نووسىۋىتەۋە:

(لەرتى پىكەينانى ژيانىكى كامەرانىيا!)

ھەمۇمان ئەيزانىن كە، مالى جىتى ھەۋانەۋەيە، كەۋاتە پىۋىستە بىكەين بە بەھشتىكى رەنگىن كەبتوانىن ئەۋ ماۋە كەمەى ژيانى بەكامەرانى تىيدا بەرىنە سەر، ۋە نەتەۋەيەكى ۋاى تىيدا پەرۋەردە بىكەين كە لەپاشەرۆژا سوۋدىان بىى بۆكۆمەل. كەۋا بوۋ ئىمە چۆن ئەم ژيانە پىك بەينىن؟. ئاشكرايە ئافرەت بە درىژايى رۆژ لە مالىۋە خەرىكى فرمانە، ۋە بەھەموۋ توانايەۋە ھەۋلى ئەۋەيەتى شوپىنىكى ۋا ئامادە بكا كە مېردەكەى ۋە مىللەكانى تىيا بەھۋىنەۋە، ئەمە جگە لە شەۋنخوۋنى بە ديار مىللەۋە! لەگەل ئەمانەشا نابى مەندوۋ بوۋن كارتىكى ۋا بىكەتە سەر ئافرەت كە ژيان لە مېردەكەى تال بكاۋ ھەركە ھاتەۋە گەلى گىروگرفتى بىخاتە بەر دەم ۋە توۋشى گەلى چەشە دەردەسەرى بكا، چۈنكە بەراستى مېرد پاش ھىلاكى رۆژ پىۋىستى بە ھەۋانەۋەيە، پىۋىستى بە ۋشەى خۆش ۋە روۋى خۆشە، نەك بە مقۇ مقۇ بەرەركانى!

بەلام لىرەدا نابى ئەۋەمان لەبىر بچى كە ئەبى پىساۋىش چاۋدېرى دلى ئافرەت بكاۋ بە رەنج ۋە تەقەلاكەى بزانتى ۋە ھەموۋ كارى ھەر پىياھەلشاخان ۋە

تووړه بوون نه بڼ، يو نه وه ژنيش هه ست به وه بکا که به چاوی سووک سهير
ناکړی و ههول و کوششی به با نه چووه. که ژن و ميړدیک ناوا به خوشی
رايانبورد بڼ گومان نه م خوشیبه کار نه کاته سهر نه فسییه تی مناله کانیشیان،
نه و کاته نه وانیش هه ست به م ژيانه پر له به ختیاریه نه کهن.

يو نه وه هيچ گهر داویک نه توانی نه م که شتی به به ختیار ی ناو خیزانه نو قم
بکا پتویسته ژن هيچ شتی بڼ پرسى ميړد نه کا. به پیچه وانه ی گه لی له
خوشکه کان که هه لسان و دانیشتن و جل کردن و ناهنگ گپړانیان به بڼ پرسى
ميړده! نه و دی که شایانی باسه لیږده! نه و نافرده تانه شانازی-ش نه کهن به م
سهریه سستیبه! نازانن که نه م می، نه وان به سهریه سستی دانه نین روژی له روژان
نه بیته هو ی شهر و ناژاوه ی مال و په روه وازی منالی بڼ تاوان!.

که واته نه ی خوشکه کان ی به ریز! به هه مووان هه ولی ناسووده یی خیزان بدن
يو پاشه روژتیکی پر له کامه رانی. وه يو پیکه یتانی نه م نامنجه ههر
ناخوشیه کتان له دلا بوو که چاوتان به ميړد کانتان که و ت به روویه کی خوش و
زهرده خه نه ی سهر لیوه وه له گه لیان بدوین، تا باشتر بچنه دلوه و کو شکی
شادمانیتان ههر به ره و به رزی پروات).

نافرته تانی کورد تا ده ور به وری نه م ميړو وانه ی دواى ده ستیان له په خشانان- په خشانى
کوردی- نه و نه ده نه بووه، به پیچه وانه ی هو تراو، له و مهیدانه دا وینه کان ی وه کوو
مه ستووره ی کوردو ستانی و حهیران خانمى نه خچه وانی به لگن يو گه لی له هو نه رانی
نافرته تانی کورد! به لام په خشان نه و ده وره ی له ناو نافرته تانی کورد دا که متر بینویه، نه مه ش
یه که م له بهر نه وه بووه که نه و هک ژنان به لکوو پیا وانیش نه و نه ده نه یان توانیوه و بویان
نه کراوه بچنه نه و مهیدانه وه، دوو هم شه قلی می شکی نه و سهرده مه نه و بوو که نافرته
ته نیا ئیشی ناو مال ی پتی سپیږدراوه، که نه لیم ئیشی ناو مال به چاو ژنانی ناو شاره وه،
نه و هک هی لادی و کوچه ریبه وه. به لام ره وره وه پی شکه و ت و نه و قسه به راست بوو که
نه و ترا: دنیا له پی شکه و تنایه! نه م قسه به له نافرته تانی کورد دا دیمه نی خو ی پیشاندا.

نه و ده قه په خشان نه و هه مان يو دهر نه خا که نافرته تانی شاری کورد که و ته کوړی ئیشکردن
و ناموژگاری کردنه وه، چ به بیر، چ به قه لم. له وینه ی نه وانه «دایکی سولاڅ» ه، که بوو
به «ئاتون» یکی دلسوژی ناموژگاری که ر؛ ری و شوین دانه نی يو نه و ژتانه که
که و تونه ته کوړی خوینده واری و زانیاری له سهرده می نه و او جگه له وانیش. تییان
نه گه یه نی که به ره می ئیوه ته نیا خزمه تکردنی مال و به خیتوکردن و راو کردنی دلی

میترده کانتانه به قسهی خوش و به زهرده خه نهی خوشه ویستی ئامیژه وه، نابج لهو ریگایه لادهن که میترده کانتان بوتان دانه نین. میترد بۆ ئیوه و ئیوه بۆ میترد جووته هاوبهشی ژیان و مردن. مالاوای له میترد مالاوای کردنه له دام و دهزگای ژیان و کۆبله ی و دهر به دهری منال و ویران کردنی ماله. ژن ئه بێ چاوی له وه بیت که کهسیه تیهک بۆ خۆی و بۆ مناله کانی له م ریگایه وه دروست ئه کا، نابج ئه و کهسیه تیه به ره لا بکا بۆ لغاوی نه فسی بۆ ئه وه له ناوی به ریت.

ژن ئه بێ چاوی له وه بیت: ئه و رۆژه که ئه بێ به هاوسه ری باوکی مناله کانی کۆشکی تاز به دروست ئه کا بۆ ئه و ژیا نه پر له به ختیاریه ی که به ته مای بو وه، ئه و کۆشکه ی تیک نه دا، لووته لا بو ون له میترده که ی به چه له حانی کردن له گه لیا، به دلبریندار کردنی به قسه و کرده وه ی هه له شه یی ئه و باره گایه تیک نه دا. میترد بۆ ژن سه یوانیکه به سه ری وه. ئه یپاریژی له باران و له گه رمایی هه تا و، بازی کامه رانییه به سه ری وه، ده و له مه ندی مه رج نییه، ژن ئه گه ر ژن بێ سامان ه یچ نییه. میترد پاره پهیدا ئه کا و ژن ئاگاداری ئه کا. ژن ئه گه ر ژن بێ میترد کامه رانه. که میترد کامه ران بو و ئه و ماله ئه بێ به هیلانه ی به ختیار ی.

له هه مانکاتا دایکی سۆلا ف وه کوو دایکیکی ناو چاوان نوورانی و پر له به زه یی و پر له ره حم روو ئه کاته میترده کان و ئه لێ:

ئیه ی باوکی کوو کچانی ئیسته و دوا رۆژ! له گه ل ژنه کانتانا نابج ئه وه باوه رتان بێ که ئه مانه چه وساو ی مالن، به لکوو ئه مانه هاوسه ری ژیا نی کامه رانییه تان، ئاوی نه ی بالای نه ونه مامه کانتان، دل سوژی دائمی ئه و ژیا نه تان که تا دوا هه ناسه پیکه وه ره وانه ی ئه کهن. پیاو کۆله که ی ماله، ژن خیتوه ته که یه تی، به م کۆله که و خیتوه ته «کۆز» یک دروست ئه کری بۆ کارو به رخ ی جوان - که بیه چه په ری و فریشته ی زارۆ له کانیانه -. ئه و پیاو ئاگاداری ئه وه بکا نه یه لێ ئه م کۆزه تیک بچن، وه ئه م کارو به رخا نه به نا هومیدی و بێ نازی به ره لای ده شت و ده ر بن. ئه و پیاو به قسه ی خوش و به رووی خوشی و به بێ خوته و بۆ له ژیا نی نیوانی خۆی و ژنه که ی به یاریژی.

ناوه رۆکی ده قی په خشان ی دایکی سۆلا ف ئه و دلخوشیه نه دا: که ئا فره تانی کورد واخه ریکن له ریگای ئاموژگاری و پێ گه یشتنیا نه وه ئه چه ریژی ژیا نی نه ته وه پێشکه وتوو ده کان. هه ره ها ئه م ده قه ئه وه مان بۆ روون ئه کاته وه که په خشان ی کوردی، هه ر، که وایه ک نه بو وه به بالای پیاو دا براب ی، به لکوو ئا فره تانی کوردی - ش وه کوو له ژیا نیانا

له گه‌ل می‌رده کانیانا هاوبه‌شن. له خامه‌شا له گه‌ل پیاوانا بۆ روونکردنه‌وه‌ی ریگای سه‌رفرازی هه‌ر هاوبه‌شن.

روخساری ده‌قه‌که خۆی ئه‌و شایه‌تیه ئه‌دا: که ئافره‌ت له به‌ر ئه‌وه عاتفه‌که‌ی زیاتر پیر له به‌زه‌بییه، قه‌له‌مه‌که‌شی له به‌ر تیکالای ئه‌و به‌زه‌بییه زیاتر هه‌ست پیشان ئه‌داو زیاتر کار ئه‌کاته سه‌ر د‌ل و می‌شک.

له‌نیوانی سالانی «۱۹۵۰-۱۹۶۰» دا، له‌بارهی ره‌وشتی کۆمه‌لایه‌تی و پێ به‌جه‌رگی خۆدانان بۆ ره‌خنه‌گرتن له‌هه‌ندێ له‌واته‌واویانه، ورده‌ ورده‌ هه‌ست ئه‌جووتی و خه‌به‌ری ئه‌بیته‌وه، ئه‌ندیشه‌ی د‌ل به‌په‌خشان ئه‌که‌وتیه به‌ر نووکی قه‌له‌م.

«مصطفی صالح کریم» له‌ژێر ناوی: «ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌وێ ب‌ل‌یم» له‌«ژین» ی ژماره «۱۳۸۹» ی رۆژی ۱۹۵۸/۶/۲۶ دا به‌په‌خشانیک د‌یته‌ قسه‌و ئه‌لێ: -

(کامهران و هۆنراوه‌ی نوێ):

ئه‌بێ له‌پیش هه‌موو شتی‌کا ئیمه‌ ئه‌وه‌ بزانی که ئه‌رکی ره‌خنه‌گر شتیکی هه‌روا ئاسان نییه به‌ساده‌یی بیگری و له‌سه‌ری بدوێ، به‌ل‌کوو پیتیسته ره‌خنه‌گر شاره‌زاییه‌کی باشی بێ له‌و باب‌ه‌ته‌ی که‌ل‌پێ ئه‌دوێ. جا بۆ ئه‌وه‌ش من واته‌زانم ئیمه‌ ه‌یتشتا ره‌خنه‌گری «ت‌ح‌ک‌یم‌ی» واما تیا هه‌ل‌نه‌که‌وتوه که راسته‌وخۆ حوکم بدات به‌سه‌ر شتی‌کا. به‌ل‌کوو باشت‌ترین جۆری ره‌خنه‌ بۆ ئه‌ده‌بی ئیمه‌ ره‌خنه‌ی «ت‌ح‌ل‌یل‌یه» که بریتی بێ له‌ل‌پێ ورد‌بوونه‌وه‌و لێ کۆل‌ینه‌وه‌ بێ لایه‌نگیری. ئیمجا با ب‌یمه‌ سه‌ر ئه‌و نامیلکه‌یه‌ی کاک محمد صدیق عارف که‌خۆم پ‌یش‌ه‌ک‌یم بۆ نووسیوه. من له‌م پ‌یش‌ه‌کییه‌دا به‌پ‌ی‌چه‌وانه‌ی گه‌ل‌یک پ‌یش‌ه‌کی ت‌ره‌وه‌ ته‌ن‌یا بیرو باوه‌ری خۆم ده‌باره‌ی شیعر باس کردوه‌وه. هه‌روه‌ها ناره‌زایی خۆشم پ‌یش‌انداده‌ به‌رامبه‌ر گه‌ل‌یک له‌و حوکمانه‌ی کاک محمد صدیق داویه‌تی، به‌تایبه‌تی ده‌باره‌ی شیعرێ کۆن. به‌لام هه‌ندێ له‌هاوێ نووسه‌ره‌کان به‌باسکردن پ‌یا‌ن و تم و مامۆستایه‌کی خۆشم هه‌ر له‌م رووه‌وه‌ بۆی نووسیوم که ئه‌بوا له‌پ‌یش‌ه‌کیه‌که‌دا باسی ئه‌وه‌شم ب‌کر‌دا‌یه‌ که ئه‌م نامیلکه‌یه‌ بۆچی بێ سه‌رچاوه‌یه‌؟ له‌راستیا من پ‌اش ئه‌وه‌ی که نامیلکه‌که‌م وه‌رگرت هه‌ر دواییه‌که‌م خۆپ‌نده‌وه، وه‌ به‌براده‌ر‌یک‌م وت «له‌وانه‌ی که‌وا ناگاداری ئه‌و باسه‌ بوون» که: ئه‌م نامیلکه‌یه‌-بیرو باوه‌ری وه‌رگیرای زۆر تیا به‌ب‌ه‌ست‌کاری له‌وتاری «دوکتور صلاح خالص» و له‌گۆشاری «الاداب»، وه‌ ئه‌بوایه‌ کاک

نووسەر باسی ئهوانه‌ی بکردایه.

ئیتەر له دوا‌ی ئهم باسه له‌سه‌ر پیتشیناری من نامیلکه‌که‌مان دا به براده‌ریکی، که پیتشه‌کی بۆ بنووسێ، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ماوه‌یه‌کی زۆریش له لای مایه‌وه تینگه‌یشت که به هیچ جۆری ده‌ستی ناپه‌رژیتته‌ سه‌ر نووسین، ناچار ئه‌رکه‌که خرایه‌وه سه‌ر شانی من! بێ گومان من ئه‌وه‌شم زۆر باش له‌یادا بوو که نامیلکه‌یه‌کی وا تا سه‌رچاوه‌ی زۆرتر بێ گرتو‌و ده‌رچوو‌تر ئه‌بێ، به‌لام ئه‌وه‌م هه‌لگرت بۆ کاتی ده‌رچوونی تا له‌ رۆژنامه‌و گۆڤاره‌کانا بنووسری، چونکه‌ من به‌لامه‌وه وابوو که ئه‌وه «مهمه»‌ی ره‌خنه‌گره، نه‌ک پیتشه‌کی نووس، ره‌نگه به‌هه‌له‌ش چووبم له‌وه‌دا. به‌لام هه‌رچۆنی بێ ئه‌و براده‌ری که یه‌که‌م رۆژ من ئه‌وه‌م لا درکانه‌ ئاماده‌یه بۆ ده‌رخستنی راستیی ئهم باسه ئه‌گه‌ر پیتیبستی کرد. مه‌به‌ستیشم لهم وتاره‌ تنیا روونکردنه‌وه بوو له‌ لایه‌ک، وه‌ له‌ لایه‌کی تریشه‌وه ری خۆشکه‌ره‌یه‌که بۆ کاک محمد صدیق که له‌مه‌ودوا سه‌رچاوه «مصدر» نه‌خاته پشت گۆی!.

هه‌ندێ قسه‌ی گۆی ناگردان و به‌ر دوکانه‌کان!:

هه‌ندێ که‌سی ده‌سه‌پاچه هه‌ن له‌ قسه‌کردن به‌ولاوه‌ هیچی تریان له‌ ده‌ست نایه‌ت، خۆزگه‌ قسه‌کانیشیان قسه‌ی سوود به‌خش و به‌ مانا بوونایه. نه‌ء. خوانه‌کا چونکه‌ قسه‌کانیان هه‌مووی پلاری ژه‌هراوییه له‌ دلێکی پر له‌ کینه‌وه دیتته‌ ده‌ره‌وه ئاراسته‌ی سه‌ر سنگی ئه‌وانه ئه‌کری که فرمانیان له‌ بارایه!.. له‌ چاپخانه، له‌ دوکانی به‌رگ دروو، له‌ به‌رده‌می نامه‌خانه‌کانا ئه‌که‌ونه پلار هاویشتن و له‌ سه‌رو پۆته‌لاکی ئهم و ئه‌ودان، بۆچی؟ ئه‌زانن ئه‌مانه بۆچی وا ئه‌که‌ن! چونکه‌ وه‌کوو وتم له‌ قسه‌دا وه‌ستان، له‌ فرمانیشا «سفر» به‌ ده‌سته‌وه ئه‌میتنه‌وه! هه‌یچیان لێ نایه‌ت و هه‌یچیان پێ ناکریت و پیتیشیان ناخۆشه خه‌لکی تر له‌ ناویانا ده‌رکه‌وی به‌ ئیشکردنی راستی و خزمه‌تی دلسۆزانه.

خه‌لکینه! ئیمه له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌ماین، به‌ هه‌ر چوار ده‌ورمانا جه‌نگی ئازادی بلێسه‌ی سه‌ندوووه؛ ئه‌و جه‌نگه‌ی که به‌ یه‌کیه‌تییه‌وه پێک دیت. ئیمه تاکه‌ی «خۆخۆر بێن»، تاکه‌ی یه‌ک له‌ قه‌دری یه‌ک که‌م که‌ینه‌وه؟! ئه‌مه له‌ پای چی؟ له‌ پای خزمه‌ت! حاشا خزمه‌ت به‌رییه له‌وه، من ئه‌مه‌وی راسته‌و راست پێیان بلێم؛ به‌وانه‌ی که کاتێک غه‌ره‌زی شه‌خسی ئه‌یانجۆلێتی و ناوی هاواریکانی پێشووین ئه‌زرتین، ئه‌وانه خزمه‌تی بێگانه ئه‌که‌ن به‌ په‌یداکردنی ئهم دوو به‌ره‌کی و ناکوکییه!

فهرموون ته گهر خواری ته بېن له ههر که سیک، یان ناتو او ویک له ناو
کومله به دی ته که ن بېخه نه سهر کاغه ز. خو وکو له قسه دا وستان ته بې
نوکی قه له میشتان تیژ بیت!.

هم په خشانه باسی چو نیه تی خوینده وارانې په نجاکان پیشان ته دا. ههر چنده ته یه وې
رېبازی ره خنه بگرې به شپوه یه کی په خشان، به لام ناوهر وکی نووسینه که گله یه لهو که سانه
که قسه ته که ن و کرده و یان نییه، هم موو کوشش پکیان هاتوته سهر ته وه که به قسه و له
گوئ ناگردانا ده ستبکه ن به ره خنه گرتن له نووسینې هم و ته و، به لام له وانه یه پی به
جهرگی خو یانا نه نېن ته و قسانه بخه نه سهر لا په رې کاغه زو له سهر کاغه ز بکه ونه ره خنه
بازی بو ته وه راستی له شتدا دهر که وې!.

تابلوی هم نووسینه ته وه پیشان ته دا که لهو سالانه دا پله ی بیرو باوهری فیکری
هه نگا ویکې تری بریوه له دهر گایه که وه چو ته ناو دهر گایه کی تر. ههستی به رې
خوینده واری ته و روزه نه ختی قوولتر بو ته وه بو ته وه له شتی عیلمی بکولیت ته وه و کو زرو
گه نفی سوور له یه ک جیا بکاته وه؛ ته وه ی بیت به دلا ته و روزه کو بو که: ته یانوت
نووسینې کوردی ته گهر جنیویش بی ههر باشه! ئیسته ته بی بکه وینه سهر ته وه که
پیو بسته شتی به که لک و سوو د به خش بنووسری؛ ته وانه بنووسری که سوو د به عیلم
ته گه یه نن، ته بی له ناوهر وک و روخساری ته و نووسینه ورد بینه وه بزاین چ ناتو او ویکې
تیدا هه یه؟ چ جوړه نووسینیک که لک ته گه یه نن به نه ته وه که مان؟ نووسینې نیشتمانی
ونه بی ههر بریتی بی لهو جوړه شتانه که له رواله تا خوین و دهمار ته هه ژین، به لکو
رېچکه کانی تریش ته و کاریگه ریبه یان ههر هه یه به لام له رېگایه کی دوور تره وه، تا ته و
رېگا دوور روون نه کریت ته وه نر بکه که قه لاف ته که ی به فموود نابی! ره خنه ره خنه گرتن له
نووسیندا تابلویه کی ناوینه ییه که گوزارشت و گوزاره ی زمان مش و مال ته داو له مه وه
به هره یه کی سوو د مهندي گه وره ته که ویت ته ده ست نه ته وه. وکوو چو شپوه نووسینې ته و
روژه ته خاته روو، چ له لایه ن قرتاندنی هندی وشه وه، چ له لایه ن پاش و پیش خستنی
رسته و وشه وه که ته گهر به پیتی ریزمان سهر بکری. له گه ل ته ودا ریزمان ته چیت ته ژیر
خیو ته و وشه وه، نه وک وشه بچیت ته ژیر بالی ریزمانه وه. ته مانه هم موو ناوینه یه کن که
تا پوکانیان له ناو باب ته ی ره خنه ره خنه گرتندا دهر ته که ون...

سالانی « ۱۹۶۰-۱۹۷۰ » دپته پیښه وه، په خشانې کوردی له هم موو روویه که وه له

نیوانی ئەو سالانەدا بە جوۆرە شیوەو گوزارشتییکی تر دیتە پیشەو. لە ھەموو بابەتییەک ئەدوێ، بە ھەموو چەشنە روخساریک دیتە ناوێ. بە وێنە:

«محەمەد مستەفا کوردی» لە ژمارە «٣» گۆڤاری «رۆژی نوێ» سالی «١٩٦٠» دا دیمەنێکی سەرگوزەشتەیی رابوردوومان بە پەخشان لە ژێر ناوی «نە بە بەرخی تێر شیر بووم و نە بە کاوپی تێر گیا» ئەخاتە بەر دەست و ئەلێ:

(لەسەرەتای ژیاننا جاری تا ساوایت ئاگات لە ژیان نییە، وە نازانیت چیت بە سەرا دێ و چی ئەکری و چی دیت و چی ئەچن، ھەر ئەو ئەزانیت کە برسیت بوو بخۆیت و خەوت ھات بنویت و ئازاریکت پێ گەیی بگری! وە ھۆشی ئەوێت نییە شت بگری بە دلێ، ھەرچیت بە سەرا دێ ھەر ئەو کاتەبەو گورج ھەرامۆشی ئەکەیت! بەلام کە تۆزێک چاوت کردەووە سەرو گیت ھەلات ئیتەر ئەم چۆنیەتیەت ئەگۆی، وە رەنگ و ریسیتی تر وەر ئەگری.

خوێنەرەوێ بەرێز! من لە کراسی خۆما، وەبە پیتی ھەستی خۆم ئەو بەسەرھاتانە کە لە ماوێ چاوەکردنەووە تا ئیمپۆ-کە نیوہ چەرخێک ئەبێ- بە کورتی ئەبخەمەووە روو، وە سەر پۆتیکتان پیشکەش ئەکەم، جا ئێوہو خواتان زۆر بەوردی بیخویننەووە بریاری خۆتان لە سەر بدن، وە بزەن تۆ خوا ئەمە رابواردن بوو؟ ئەمە گوزەران بوو کە ئێمە لەم ماوہ کورتەدا کردمان و دیمان و بەسەرمان برد؟ بێ گومانم ھەموو تیکرا ئەلێن: «نە بەخوا»!

یەکەم بەسەرھاتی گرنگ و یەکەم قۆرتی زل و یەکەم کۆسپی نالەبار کەدوای کرانەوێ چاوە گۆتیم دەواری رەشی لە دلما ھەلداو تیا چەسپ بوو بە سەرھاتی جەنگی تیکرای یەکەم بوو. من ھەر ئەوێ دەم لە بیر ئەم بیست کەوا لە مزگەوتی گەورە تەپل و دەف لێ ئەدەن، منیش بە پیتی سروشتی منالی کە دلێ ئەم تەحرە شتانە ئەخوازێ لەگەڵ منالە ورتکەدا رامان ئەکردو ئەچووب، ئەماندی وا شار خرۆشاو، ھەموو لەوێ مرووکان و بە یەکا دێن و ئەچن، کا براپەک کردبوویە سەر شوینییکی بەرز شتی بۆ ئەخویندەووە ھانی ئەدان بۆ نامادە بوون و چوون بە گژ دۆژمانانی نایینا، جەنگیان داگیرساندووە لەگەڵ ئیسلاام، ئەمانیش بە دلێکی پاکی رووناکی پەر لە پراوہ سنگیان ئەدا بە پیشەوہ - بێ ئاگا لە بنەرەتی کارەکەو لە ئاکامی- ھەموو ناوی خۆیان ئەنووسی، وە ھەر لەویشا پیتیان ئەوتن: خۆتان نامادەکەن فیسارە روژ رەوانەتان ئەکەین.

ئینجا کە ھەلی رەوانەکردنیان ئەھات دووبارە لە مزگەوتی گەورە کۆ

ئەبۇنەوود تەپەل و دەف لى ئەدرايەو! ئىمەش كە خوا خىواى شتى وامان بوو دىسانەو رامانئەكردەو بۆ ئەوئ. ئەماندى كە وەك جەلەبى مەر لەگەل چەن جەندرمەيەكا ئەنئىران. ھەر بەم جۆرە چەن جەلەبىكەم لە بىرە كە نئىران و كران بە دەستە چىلەو نران بەدەم ئەو ئاگرە بە تىنە بى سامانەو! لەمانە مەگەر بە دەگمەن ئىتر كەسىان سەريان نەھىنايە دواو، وە ھەموو ژنيان بىتوہ ژن و منالان ھەتتو كەوتن و باوك و داىكيان جگەريان ھەلقرا بۆيان و سامان و داراي و خانوو بەرديان لە دەست چوو!.

ئەمانە بىجگە لەوانەي كە، لاو گەنج و لەوانەي كە دەستيان دار ئەگرئ كە ھەموو بە زۆر گىران و نئىران و دران بە دەم ئەو ئاگرە بە تىنەو. ئەو پىرو گەجەرو گوجەرانەش كە مابوون زاكەيان ئەھات بە دەست كار بەدەستانەو، ھەر كاتە نەكاتى ئەگىران و ئەبران و بەناوى راكردووەو لە بەندى خانە توند ئەكران، وە وەك مەر و بزن ئەپرانەو، ئىنجا بە نىوہ گيان بەرەلا ئەكران، بەلام دواي چى؟! دواي ئەو ھىزەگوش ئەكران و تەرايىيان تيا نەئەما!.

كار بەدەستانى بى پىر بەمەش دانەئەكەوتن؛ ئەھاتن بە ناوى گەران بە دووى راكردوودا خانوو بە خانوو خانە بكىريان ئەكردو ئەيانپشكى، جارئ چىيان بدىايە لە تەرەو لە وشكە ئەيانپچايەو ئەيانىرد. خۆ ئەگەر تاقانەيەك، يا يەككى ئاوەكى، يا ئاوارەيان بدىايە قۆلبەستيان ئەكردو ئەياندايە بەر، وە لە كونە گورگەكانى «دەبۆ» يان ئەترنجان! ئىنجا شو درەنگىك ئەيانھىتان وەك قەساب دەستيان ئەدا لە پشتيان كاميان چەور بوايەو كزەي بكردايە وا سەريان ئەقەبلان و ھەر ئەو شەو بەريان ئەدا، وەكامىشيان ھىچى لى پەيدا نەبوايەو بۆسۆ لى ھەلەستايە ئەو بە ناوى «پشت ھەلەكردن لە جەنگى ئايىنيەو» بىيارى گوللەبارانى ئەدرا! ئىتر ھەر ئەوئەدەت ئەزانى بەيانى لە پال دىوارى دەبۆ دا جەلە ئەكران و «قرم قرم» ئەدرانە بەر گوللە و مەشكىيان بەو دىوارانەدا ئەپزا! ئىمە كە منال و ترسۆك و كەللەزاور بووين ھەر بە بىستەكەي نەزىك بوو بۆتۆقەن، ئىستەش كە بىرى لى ئەكەمەو مووچەك بە گىانما دى! ئەم ھەموو نارەوايىيەش ئەكرا ئەگەر مەيىرى چەك و خۆراك و بەرگ و پىلاوو تفاقى جەنگى ببوايە باش بوو، كەم يا زۆر ھىچى ھەر نەبوو!.

لەبىرمە مالى نەنكەم لە ترسى كار بەدەستان و تالان تفاقى زستانەيان وەكوو برنج و گەنم و نۆك و نىسك وەك دۆشەك و سەرىن خستىوويانە بەرگەوہ كە ئەگەر ھاتن بە نوئىنى بزەن، كەچى بە رىكەوت ھاتن و برديان و بەشپراويان كردن، وە پرسىنەوہش نەبوو، چونكى ئەوترا: دەستى مەيىرى بىپرى خوتنى

په‌خشان ده‌ری بیری. ئەمانه هه‌موو له‌م ده‌قه‌دا هاتوونه‌ته دی. به‌لام ئه‌وه‌ی که‌مه‌به‌ستی ته‌واوی ئیمه‌و ئەم کتێبه‌یه ئه‌وه‌یه که:

ئەم ده‌قه له‌ نمونه‌ی کوردیی‌ه‌کی په‌تی داو به‌ زمانیکی ساده‌ی دوور له‌ هه‌موو گیروگرفتی‌ه‌ک له‌ سالانی « ۱۹۶۰ - ۱۹۷۰ » دا په‌یدا بووه‌و نمونه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌مان پیشان ئه‌دا؛ ئه‌وه‌مان پیشان ئه‌دا که‌ خامه‌ی کوردی ئه‌گه‌ر بکه‌ویتته کار نه‌ک له‌ رووی دروستکردنی هونه‌ره‌ قسه‌یی‌ه‌ ئاشکراکه‌وه‌ به‌‌ل‌کوو له‌ رووی په‌خشانیکی ساده‌ی ته‌رو پاراویشه‌وه‌ ئه‌و شایانی‌ه‌ی هه‌یه‌و له‌ گێڕانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتا ئه‌توانی تاکی ته‌رازووی خۆی به‌ ته‌واوی راست بکاته‌وه‌.

بابه‌تی ئەم ده‌قه باب‌ه‌تیکی سیاسی نییه‌، به‌‌ل‌کوو گێڕانه‌وه‌ی کاره‌ساته‌، گێڕانه‌وه‌ی کاره‌سات هیچی له‌ سه‌ر نییه‌، ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ئه‌بێ ئه‌و گێڕانه‌وه‌یه له‌ روخساریکا بێ که‌ په‌یکه‌ره‌که به‌ ته‌واوی ده‌رکه‌وی، ده‌قه‌که ئه‌وه‌ی کردووه‌، به‌‌ل‌کوو هیچی نه‌هێشتوته‌وه‌ بۆ ئه‌و شته‌ی که‌ له‌و باب‌ه‌ته‌ له‌ دلایه‌ و عیبارته‌ پێی نه‌کری ده‌ری بیری.

من باسی ده‌قی ئەم په‌خشانه‌ له‌و رووه‌وه‌ ناکه‌م که‌ خاوه‌نیکی هه‌یه‌و ب‌ل‌یم خاوه‌نه‌که‌ی وایه‌ و وا نییه‌، به‌‌ل‌کوو باسه‌که‌ی له‌و رووه‌وه‌ ئه‌که‌م که‌ خودی ده‌قه‌که ئه‌و شایانی‌ه‌ی هه‌یه‌ ناو بیری به‌ ده‌قیکی بێ گیروگرفتی ئه‌و رۆژه له‌ په‌خشانی کوردی دا. ناوه‌رۆک باسی سته‌می سه‌رده‌می‌ک ئه‌کا، روخسار زنجیره‌ی ناوه‌رۆکه‌که‌ی تیک نه‌داوه‌، به‌‌ل‌کوو ئه‌و ناوه‌رۆکه‌ی به‌تووتر کردۆته‌وه‌. ئه‌و روخساره‌ ئه‌وه‌ی پیشان داوه‌ که‌زمانی کوردی ئه‌و شایانی‌ه‌ی به‌بێ قووت و به‌ ره‌وانی شت بگێڕته‌وه‌ به‌بێ ئه‌وه‌که‌ خوێنه‌ره‌که‌ تووشی ماندویتی بکا. من ئەم حوکمه‌ ناده‌م به‌‌ل‌کوو خوێنه‌ر خۆی ئه‌توانی ئەم حوکمه‌ بدا.

هه‌ر له‌م سالانه‌دا جوژه‌ گۆرائیکی تر که‌وته‌ ناو کورده‌وه‌ که‌ ئه‌مه به‌ ته‌واوی جیا‌یه له‌ لاپه‌ره‌کانی پیشووی.

له‌ ژماره‌ « ۹ » ی « رۆژی نوێ » کانوونی یه‌که‌می سالی « ۱۹۶۰ »، « رۆژ » باوه‌ڕپیکی ترمان له‌ ژیر ناوی « ئەم کۆمه‌له‌ی خوێندکارانی کورده‌ » دا ئه‌خاته به‌ر ده‌ست و ئه‌لێ: -

(له‌م ئه‌ستیره‌یه‌ی ئیمه‌دا، له‌م چه‌رخه‌دا، به‌ تایبه‌تی له‌م رۆژانی دوا‌یی‌ه‌دا گه‌لێک رووداوی گ‌ر‌نگ رووی داوه‌و روو ئه‌دا، کاروانی ئاده‌مزاد ملی ریتی پیشکه‌وتنی گ‌رتۆته‌ به‌ر، وه‌ رۆژ به‌ رۆژ هه‌نگاوێکی نوێ ئه‌نی به‌ره‌و پیشه‌وه‌؛

ئەو ئەتۆم جگە لە ھیزی کاولکەریی چەشنە کاریکی کردۆتە سەر ژیان و ئەیکا کەچاوەنوارى ئەو ھى لىبى ئەکرى بەکسەر ژيان بگۆرئ بە بارىکا پر بئى لە شادى و کامەرانى وا مانگى دەستکرد خولە خولى دىت لە ناسمان، سارۆخ جەرگى دوورى لە فەزادا ئەبرئ، ئەو ھندى پئى ناچئ پىي ئادەمزا ئەگاتە مانگ و دەستى ئەگاتە ئەستىرەکان! زانست و ھونەر و ئەدەب رۆژ بە رۆژ گەشە ئەکەن و بەرھەمى نوئى ترو بە سوودتر پىشکەش ئەکەن. ئەمە لە لایەک، لە لایەكى كەشەو نەتەو ژىر دەستەکانى سەر ئەم زەمىنە ھەر رۆژەو چەند نەتەو ھەکیان ئازاد ئەبن و ھەر ماو ھەكى كەم تىپەر ئەکا و ئەبىستىن ئەو نەتەو ھەو ئەو نەتەو ھە بوون بەخاوەنى مالى خوڤان و بە زەبرى بازوى خوڤان خاكى خوڤان سەندوو و نەخشەى دوارۆژى ژيانى خوڤان بە دەستى خوڤان كىشا. ئىمپىريالىزم و زۆردارى و كۆنە پەرسىش ھەر رۆژە لە شوئىنك جەزەبە ھەکیان ئەگە ھەنرىتى و تالاوئىكىان بە دەما ئەکرى و پەلئىكىان ئەقەرتئئ! ئەو رۆژەش نەزىكە كە بەكسەر ناویان لە لاپەرەى ژيانىشا بگۆرئئئەو.

ئەمانە ئەگەر بە موەجەزەى سەدەى بىستەم دانئین بۆمان دەر ئەكەوئ كە نەتەو ھى كورد لەم چەرخەدا ھىچ موەجەزە ھەكى نىبە ھاو ھەشەتى نەبئى لە كۆمارى عىراقدا كە بە پىي دەستور كۆمارى كورد و ھەبە. موەجەزەى سەدەى بىستەمى كورد ئەو ھەبە كە كوردستانى عىراق بكا بە مەشخەل بۆ ھەموو كوردستان. وەجگە لەمە، وە لە جىي گەلئىك ئاواتى بەنرخ تەنیا ئاواتىكى بەنرخى كەمان ھاتۆتە دى كە ئەو ھى بوونى «كۆمەلەى خۆئىندكارانى كورد»ە لە ئوروپا. لە جىياتى ئەو ھى وەك گەلانى ئاسىيا و ئەفەرىقاي برامان گەلئىك ئاواتمان بىتە دى وە لە جىياتى سەربەخۆى و رزگارى ھەموو كوردستان، ئەبىنن لە جىياتى ئەمانە ھەموو كۆمەلە ھەبە، كە لە دەروەى كوردستان ناوئىكمان بىنئى و ھەولئىكمان بۆ بدا، وە قوتابىيانى ھەموو پارچەكانى كوردستان نوئەنرىبانى تيا ھەبئ، كەچى لەگەل ئەو ھەندىك ھەن كە چاویان پيا ھەلناپەت و نابانەوئ بئى!!

كۆمەلەى خۆئىندكارانى كورد لە ئوروپا كە كۆمەلە ھەكى دىموكراتى باو ھى ئاشتىخوازى كورد پەروەرە، وە شان بەشانى كۆمەلە قوتابىيەكانى كە تىي ئەكۆشئ بەبئى ئەو ھى ھىچ یارمەتیهكى بدرئ جگە لە یارمەتى گەلى كورد خۆى كەشایەنى باس بىت ئەبىنن ھەن كە نەمانیان ئەوئ!.

ئەم قوتابىيە كورد پەروەرە چالاكانە بئى ئۆقرە تئ ئەكۆشئ بۆ كوردو

کوردستان ههول ئهدهن بۆ کوردی چهوساوهی برسی و رەش و رووت و گیرۆدهی نهزانی و نهخویندهواری. ئەم قوتابییه کارامانه دهنگی کورد به ههموو ئهوروپادا بلاو ئهکه نهوهو زۆر دلسۆزانه شهو و رۆژ خه ربکی ئهوهن سوودتیک بگهیهنن به نه تهوه که یان. بهلام له بابتهی ئهوهی وهک گهلی کۆنفو و ماو و گهلانی ئهفه ربقا یارمهتی بدرتین بۆ ئازادی هه موو کوردستان سهیر ئهوهیه، یان بلتین «موعجزه ی» هه ندتیک کهس ئهوهیه که دژی ئەم کۆمه لهیه بهوستن و له هه موو کارو فرمانتیکیا، له هه موو ههول و خه باتتیکیا بهر ده نگاری ئه به نه وه! وه موعجزه کهش له وه دایه که ئه وانه ی بهر ده نگاری ئه به نه وه خو شیان به ئازادی خوا ئه زان!!.

کۆنگره ی شه شه می قوتابیانی جیهان که له به غدا ئه مسال گیرا رای له وه نه بو که کۆمه له ی خو یندکاران نو ینه ری قوتابیانی کورد بێ...بۆ؟ چونکه یه کیتی قوتابیانی عیراق به مه قایل نه بو، وه حه زی پێ نه ئه کرد! ئایا ئه مهش موعجزه ی سه ده ی بیسته مه؟ مانگی ده ستکردو که شتی ئاسمانه؟!.

به راستی جیتی داخه که له ناو کوردا هه ن دژی کۆمه له ی خو یندکارانی کوردن، بهلام له مهش سه یرتر ئه وهیه که رۆژتیک دیت ئه وانه ی به هه له چوون په شیمان به نه وه، وه ئه وانهش که به ئه نقه ست دژی ئەم کۆمه لهیه ئه وه ست هه ر له بهر ئه وه ی هی کورده رووزه ردییان بۆ بم ینتیه وه!.

ئەم دهقه ئیمه که هینامانه وه مه به ست روخساره که ی نییه، به لکوو ناوه رۆکه که ی زیاتر ئامانجی ئەم کتیبه یه.

هه تا ده ور به ری ئەم میژوه کورد که دهقی پهخشانی پیشان ئه دا وه کوو بلتیت باب ته که ی هه ر له ناو چوارچێوه ی ولاته که دا بو، ئیسته گه بشته ئه و پله یه که جگه له ولاته که ی خو ی شو ینانی تریش ببینی. مه به ست هه ر بینینه که نییه، به لکوو مه به ست ئه وهیه که له کاروباری کورده وه قسه بکا. دیاره ئه مه پله یه که بۆ کورد که تا ئەم رۆژانه خو ینده وارییه که له ناو خو یا، وه یا له ناو ئه و حکومه تانه دا بووه که ئه وی تیدا بووه، ئیسته ورده ورده قوتابییهکانی روویان کرده ئاو رووپاو ولاتانی رۆژه لات، له و شو ینانه که وتنه دوان و کۆلینه وه له باره ی به سه رهاتی کورده وه، به جاره ها کۆنگره یان ئه گرت و له هه موو روویه که وه قسه یان ئه کرد. ئەم قوتابیانهش وه نه بێ به شیکێ تایبه تی یهک ولات بووبن، به لکوو هه ر یه که و هه ر چه ند قوتابییه کیان هی به شه ولاتتیکێ کورده واری بوون،

هەر يەكە ناتەواوی بەشە ولاتی خۆی ئەخستە بەر دەستی ئەوانیتر بۆ ئەو لە دەردی يەك ئاگاداری پەيدا بکەن و بە ھەموویانەو ئەو کۆششە بکەن بۆ پووکاندنەوای ئەو ناتەواوییە .

ئەمە لەم روووەو پێشکەوتنیکی بوو کە بە سەر لاپەرەي ژيانى کورددا ھاتبوو، دەقەکە ئەو میژوو ئەگێریتەو؛ ئەو ئەگێریتەو کە ئەگەر کوردەکە تا ئەو سەردەمانە لە ناو يەك «جغز»دا یاری ئەکرد ئیستە گۆرانی گیتی ئیشیکی وای کرد کە ئەوانیش روو بە رووی ئەو گۆرانی ببنەو لە ھیلانەي خوێان بالە فرە ببن و بکەونە ناو گەردوونیکی ترەو. ئاشکرایە کە وشە گوزارشت لە گوزارە ئەداتەو، گوزارەش پەيدا بوونەکەي لە ئاوو ھەوای ئەو ناوچەيەيە کە خاوەن وشەکەي تێدايە. تا ئەم میژوووانە پەخشانی کوردی کە قسەي ئەکرد ھەر لە ناووەو ولاتەکە بوو، ئیستە کەوتە دەرەو، بیرو ھۆشەکە بە جۆری بلاو بوو، کە تاکی نەتەو کە قسە لە کەم و کووپی و ناتەواوی ناووەو نەتەو کە بکا. ئەمە گۆرانیکی گەورە بوو کە بە سەر بیرو باوەرا ھات.

لە بن دەست ئەمەشەو ھەر ئەم دەقە ئەو شمان بۆ ئەگێریتەو کە ھي وا ھەبوو لە دژی ئەم خۆتندکارانە بوو و بە ھەوایەکی تر قسەي کردوو. ئەم بەرەنگاریەش وەنەبی تاییەتی بووبی، وە یابی بۆ بەو دەستەيەو، بەلکو شێوێ ھەموو گۆرانییکە، کە ئەبی دەستەيەک؛ ئەو دەستەيە کە پەرەردەي ئاوو ھەوای پێش گۆرانیەکن، بییت، وە روو بە روویان بوستن، بەلام شەپۆل کە ھات نایگێریتەو.

وہکوو و ترا ئەم دەقە بۆ روخسارەکەي نییە، بەلکوو قسە لە ناوەرۆکەي دا؛ بۆ ئەو یە کە چ جۆرە گۆرانییک ورده ورده رووی کردە کوردەکەو ئاسۆی بیرو باوەري لە ھەموو روویەکەو فراوان بوو.

ھەر لە نیوانی ئەم سالانەدا جگە لە سەر لاپەرەي گۆقارو رۆژنامە ھەندی جاریش پەخشانی کوردی خۆی لە سەر لاپەرەي کتیب و نامیلکە-ش ئەبینی. وینەيەک لەوانە دەقی پەخشانی نامیلکەکەي «جەمال نەبەز»ە، کە بەناوی «خۆتندەواری بە زمانی کوردی» لە سالی «١٩٥٧»دا بە چاپ بلای کردوو. لە سەرەتای نامیلکەکەدا ئەلی:

(چەند وتەيەک

ھاوولاتی خۆشەو یست! ھەروا لە بیرمە جارتیکیان گۆقارتیکم پەرە پەرە ئەکرد،

کوتوپر له سووچیکه وه چاوم بهم هه واله کهوت:

«نایه ئەزانیت روژی «۱۰۰,۰۰۰» چاپکراو به زمانی ئینگلیزی دیتە بازاره وه؟».

به لێ.. سه د هه زار چاپکراو! سه د هه زار چاپکراوی هه مه چه شنه به گوشارو نووسراو و روژنامه و نامیلکه وه ئەخریتە بهردهم خوینده وارانێ ئینگلیزی له تاقه روژتیکا؛ واته سێ ملیۆن له مانگیکا و سیو شهش ملیۆن له سالتیکا!.

به راستی من که چاوم بهم ژماره گه ورهیه کهوت گه لێ واقم وړما، ناهه قیشم نییه، چونکه ئەو تهی ئیمه ههین ههچ کاتیک به خۆمانه وه نه دیوه مانگی کتیبیکمان به زمانی کوردی بو ده چووین، بگره جاری و بووه له ناو سالتیکا، یان دوو سالا ته نیا کتیبیک ده چوو، ئەویش به هه زاران ئه رک و ده ردی سه ری، که چی ژماره یه کی که می لێ بلاو بوو ته وه ئەو یتری له کون و قوژنی دوکانی کتیب فروشه کانا بوو ته خوژاکی مشک و مۆربان!.

بێ گومان ئەمه به لگه یه کی به هه یزه بو پاشکه وتنی نه ته وه که مان و به جێ مانی له کاروانی گه لانی زیندوو، چونکه بلاو نه بوو نه وهی چاپکراو له ناو گه لیکا، مانای نه بوونی زانستی و خوینده وارییه، وه به پێچه وانهی ئەو وه زوړی بلاو بوو نه وهی له سنووریکێ فراوانا تیکه یشتن و پێگه یشتنی ئەو گه له مان ئەخاته بهرچاو.

ئیمرو هه موو تیکه یشتو یه کی دلسۆزی کورد ئەزانی نرخێ خوینده واری چیه وه بۆی ده رکه وتوو که خوینده واری سه ره رای ئەو دی پێوانه یه که بو پێشکه وتنی گه لان، له هه مانکا تا بو گه لی پاشکه وتووی وه ک ئیمه کلیلی ده رگای خه راخراوی رزگارییه. گه لی کوردیش بو ئەو دی کووت و زنجیری به ندایه تی له پێی خۆی دامالێ و له ناو شه وه زهنگی دیلی و کویره وه ریا رتی رزگاری بدۆزیته وه به ره و دنیای رووناکی و به ختیار، پێویسته چه کی زانین و هونه ر به رامبه ر دوزمانی زانیاری و پێشکه وتن راستکاته وه، مه شخه لی خوینده واری به زمانی شیرینی کوردی به رزکاته وه، تاتیشکه به تینه که ی کویرایی به کجاری به چاوی پڕو پووشاوی شه مشه مه کویره و کونده به بووی شومی تاریکیا به یینی. به لام نابێ ئەو ده شمان له بیر به جێ که هه ر خوینده وارییه که به زمانی نه ته وایه تی نه بی وه ک سفری لای چه پ بێ نرخه، چونکه خۆندن به زمانی بێگانه گیانی نیشتمانپه ره وری و ههستی به رزی نه ته وایه تیمان تیا ئەمرینێ و له جیگای ئەو ده ماری بێگانه په رستی و

ناکۆکی و راراییمان تیا پهیدا ئەکات، بۆیه ئه‌بێ تا له‌و زهمانا بچ خۆتنده‌واری به‌زمانی خۆمان بلأو بکه‌ینه‌وه‌و بیخه‌ینه‌ بره‌و. جا هه‌رچه‌نده‌ جیتی شانازییه‌ که‌ له‌م رۆژانه‌دا سه‌رده‌تای جوولانه‌وه‌یه‌کی پیرۆز ده‌ستی پێ کردووه‌، به‌لام زۆر به‌ پێویستم زانی ئه‌و به‌رهه‌لستانه‌ که‌ بوونه‌ته‌ به‌ردی رێگر له‌ به‌رده‌م بلأو بوونه‌وه‌و پێشکه‌وتنی زمانی کوردیا بیانخه‌مه‌ روو تا بتوانین یه‌ک یه‌ک له‌ رێ یان لاده‌ین. بێجگه‌ له‌ وه‌ش هه‌ندێ له‌و کرده‌وانه‌ی که‌ ئه‌بێ هه‌وێ رازاندنه‌وه‌و گه‌شه‌پێدانی کتێبخانه‌ چۆلوه‌وه‌ کامان ده‌ست نیشانیان که‌م تا ده‌ستویردیان لێ که‌ین و به‌ زوویه‌کی زوو ئه‌م ئاواته‌ به‌رزهمان به‌یتینه‌ دی. ئیتر هیوام زۆره‌ که‌ گه‌نجی خۆتنده‌واری به‌هۆش کوورده‌ی مه‌ردایه‌تی بیتنه‌ جۆش و له‌بیر خۆی نه‌باته‌وه‌ که‌ له‌ سه‌ده‌ی کاره‌باو ئه‌تۆما ئه‌ژی؛ له‌و سه‌ده‌یه‌دا که‌ هه‌رچه‌ی ده‌م ئه‌کاته‌وه‌ داوای رزگاری ئەکات، ته‌نانه‌ت ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ی که‌وا ژماره‌یان له‌ سه‌ده‌ هه‌زاره‌یک تێپه‌ر نابێ هه‌موو خاوه‌نی خۆیان. به‌سه‌، چه‌رکه‌س و مه‌غول و به‌ریه‌ر و هیندییه‌کانی خوارووی ئه‌فه‌ریقاش به‌ زمانی زگماکی خۆیان ئه‌خوین و ئه‌نووسن، له‌ کاتێکا نه‌ته‌وه‌یه‌کی پانزه‌ ملیۆنی کورد نه‌ک هه‌ر ته‌نها میراتی ده‌هه‌زار ساڵه‌ی باو و باپیری لێی زه‌وت کراوه‌و خراوه‌ته‌ سه‌ر به‌شی مالا‌ن و به‌س، به‌لکو له‌و هه‌قه‌ که‌مه‌ش که‌ به‌ کوردی خۆتنده‌ بچ به‌ش کراوه‌!. به‌ راده‌یه‌ک له‌ هه‌ندێ جیگا کوردی نووسین به‌ تاوانیکی و ئه‌دریته‌ قه‌له‌م سه‌ری ئه‌و که‌سه‌ی تیا به‌ برین ئه‌چێ!..

برای کوردم!

چهند هه‌زار ساڵیکه‌ رێیی یه‌کی‌تیمان هه‌له‌ کردووه‌، دیلی و نوکهری و بوختان پێ کردن دانه‌ پال جنوکه‌ و کردن به‌ تورکی شاخاوی و به‌ که‌ر دانه‌ قه‌له‌م نه‌بێ هه‌یچی ترمان ده‌ست نه‌که‌وت. ده‌مێکه‌ له‌سای سه‌ری دوو به‌ره‌کی و ناکۆکیه‌وه‌ که‌وتینه‌ته‌ سه‌رو پۆته‌لاکی یه‌کتری و دوژمنمان بێر چووه‌ته‌وه‌. بام جارێکیش لایه‌ک له‌ خۆمان بکه‌ینه‌وه‌و ده‌ست بده‌ینه‌ ده‌ستی یه‌ک. باوه‌ریشمان بێت که‌ هه‌تا یه‌کبیتی و براهه‌تی و تی کۆشان وه‌ستای، هه‌یز نییه‌ له‌ به‌رده‌مانا خۆی بگرێ.

ئیترا له‌ پێناوی خزمه‌تکردنی کورد و زمانی کوردیا به‌ دلێکی نه‌ترس و گیانیکی له‌ خۆ بووردووه‌وه‌ به‌ره‌و پێش.

٢٩ی مانگی ئاب ١٩٥٧ فه‌ره‌نگی.

جه‌مال نه‌به‌ز)

له و سالانه دا بیرو باوه پری کورد له باره ی خوینده وارییه وه جوړه گۆرانیکی تری به سهردا هاتووه؛ جاران هر نه و نه بو داوای خوینده واری ته کرا، ئیسته نه و داوکرده به چه شنیکی تر دیته ناوه وه، داوای نه و نه کا که تا رۆژنامه و گوڤارو کتیب پهره نه ستیښی نه و خوینده وارییه بنج دانا کوتی. وه نه بوون وه یا که م بوونی نه مانه ش چه نه هویه کیان هیه؛ له وانه نه بوونی چاپخانه یه، نه بوونی ده زگای بلاوکرده وه- دارالنشر-، یه که خستنی شپوه کانی زمانی کوردی، وه بو نه م ئامانجه ش پرۆژه یه که به ناوی پرۆژه ی نووسه رانی کورده وه دابری بو نه و نه م پرۆژه یه په یوه ندی له نیوانی نه دیب و نووسه رو هونه رانی کورده دا په یدا بکات. نووسراوه ده ستنوسه کان کو بکرتنه وه، کوپکی زانیاری کورد هه بیته، کتیبخانه یه کی گشتی بو کورد دروست بکری، خویندی قوتا بخانه کان به کوردی بی، وه رگیتران زور بیته بو سهر زمانی کوردی، هه روه ها له کوردی-شه وه بو سهر زمانه کانی تر. نه مانه و گه لی شتی تریش.

نه و ده قی نوسه ر-که نمونه یه که له ته وای ده قه که ی-نه و په یشان نه دا که خاوه نه که ی له ناو ده ریا به کی نه ندیشه ی نه ته وایه تیدا ژیا وه، ناگوزووری نه و رۆژه ی کورد ئاسوی بیرو هوشی خاوه نه ده قی فراوان کرده و ته وه و نه و بیرو هوشه که بو ی په یدا بووه به و په خشانه گوزارشتی لی داوه ته وه. په خشانه که نه بی به میژوو پیک بو نه و ناتوه او بیانه که له و رۆژه دا هه بوون، که و ته سهر نه و ریگایه که کورد نه گهر بیه وی له گه ل ره و ره وه ی گه ردوونا بچی به رتوه نه بی پیش هه موو شتی که نه و ناتوه او بیانه نه هیلتیته، نه و نه ته وانه که پیشکه و تون سهره تا به م رتبازانه دا رۆشتون؛ نه مانه بوون که بوون به کلومی کرده وه ی نه و ده رگایانه که له سهریان داخراوه.

گوزارشتی هه ر که سیک بو یه که شت، یا بو چه ند شت جیا یه له گوزارشتی یه کیکی تر هه ر بو نه و شته، یا بو نه و شتانه. نه م گوزارشته ی له م ده قه دا هیه به ته وای روونی نه کاته وه که خاوه نه که ی به بی ترس روخساری ده قیکی خستوته به رده ستی ئیمه که به بی په رده بزانبین چونیسه تی نه و رۆژه ی کورد چوون بووه به چ جوړ له ناو نه و په نگا وه ی ده ر نه چی؟. نه م بیرو هوشه ش کاتی که په یدا بووه که خاوه نه که ی وه کوو رۆشن بیریک له دوولاه، به دوو چاوه وه سه یری کرده وه؛ یه کی خوینده وه ی سهر گوزه شت و به سهرهاتی بیگانه، یه کی وردبوونه وه ی له کاروباری کورد که خه لکی تر چوون پیشکه و تون و که چی نه م هه ر له شوتنی خویایه!. ده قه که نه م رتی به دییه مان بو نه کا به عیباره تیکی ساده و له هه مانکاتیشا به رتی پیشاندانیکی هه ر ساده.

کهوا بوو روخسارو ناوهرۆکی ئەم پەخشانه هەردووکیان لە ناو یەک بۆتەدا دەرچوون. جگە لەمە ئەبیین لە شێوەی گوزارشتدا جۆره گوزارشتیک لەو رۆژەدا باو بووه که دوور نییه ئەو روخساره ئیمڕۆ به جۆریکی تر پهیدا بێ.

لە نێوانی سالانی «١٩٥٨-١٩٧٠» دا گەلی جۆره بابەتی نووسین کهوتە ناو سامانی پەخشانی کوردییەوه. یه‌کیک له‌وانه‌ کتیبی «پیش مه‌رگه‌» که‌ی دوکتور ره‌حیمی قازیبه‌، که‌ له‌ سالی ١٩٦١ دا ده‌ستی چاپی گه‌یشتی. ئەمە‌ی خواره‌وه‌ نمونه‌یه‌که‌ له‌و پەخشانه‌:

.....
شێرکۆ و پیرۆت به‌ شه‌و له‌ «کانی سه‌وزه» وه‌ دەر که‌وتن بێ ئەوه‌ی بزانی بۆ کوێ ده‌چن و چ ئامانجیکیان له‌ به‌ر چاو گرتوه‌. پیرۆت له‌ پاش ئەوه‌ی که‌، به‌ سه‌رکه‌وتنه‌وه‌ له‌ عۆده‌ی کوشتنی ره‌ئیسی ستادی سه‌قزو مینه‌ئاغا هاتیو ئیتر بیرو فیکری له‌ مه‌ر دنیا به‌ ته‌واوی گۆرا بوو، وه‌ هه‌میشه‌ شه‌رو ری گرتن و پیاو کوشتن و تفه‌نگی به‌ خه‌یالدا ده‌هات و فیکری بۆ هه‌یج شتیکی دیکه‌ نه‌ده‌چوو، ته‌واوی هه‌ول و ته‌قه‌للای ده‌روونی پیرۆت بۆ ئەوه‌ بوو که‌ به‌سه‌ریه‌ستی بژی و ژێر ده‌ستی هه‌یج که‌سیک نه‌بێ، به‌لام نه‌یده‌زانی رێگای ژیا نیکی به‌و جۆره‌ چلۆنه‌، وه‌ به‌ ته‌نیا شکی بۆ تفه‌نگه‌که‌ی ده‌چوو!

هه‌رچێ که‌ شێرکۆ بوو به‌ چه‌شنیکی دیکه‌ له‌ دنیای ده‌روانی و ئەو وه‌ک پیرۆت له‌ بیرو شه‌رو رێگری و پیاو کوشتندا نه‌بوو. شێرکۆ ده‌یه‌وێست به‌سه‌ریه‌ستی و ئازادی بژی، به‌لام نه‌ک له‌ کێوو شاخان به‌ خۆی و به‌ تفه‌نگه‌ قوله‌که‌یه‌وه‌.

هه‌ردووکیان به‌ رێگادا ده‌پۆن و هه‌ریه‌که‌ی به‌ جۆریک بیر ده‌کاته‌وه‌ وه‌ک چلۆن ده‌لێن: «دل ئاگای له‌ دلّه» ئەوانیش له‌ دلی یه‌کتری شاره‌زا بوون. له‌ نه‌کاو شێرکۆ ده‌ستی به‌ قسه‌ کردو گوتی:

پیرۆت وه‌ره‌ با ئەو شه‌و خۆمان بگه‌ینینه‌ «به‌رده‌ره‌ش» و بچینه‌ مالی «میرزا قویتاس». میرزا قویتاس پیاویکی دنیا دیتوه‌وه‌ له‌ گه‌ل بابم ده‌سته‌ برا بوو، وه‌ زۆر تیگه‌یشتوه‌ و پرسی پێ ده‌که‌ین و بزانی چمان پێ ده‌لی. پیرۆت رازی بوو، وه‌ هه‌ردوو بۆ لای به‌رده‌ره‌ش وه‌ری که‌وتن و نیزیکی پارشیو گه‌یشتنه‌ جێ وه‌ له‌ هه‌وشه‌ی میرزا قویتاس وه‌ ژوور که‌وتن. میرزا قویتاس که‌ چاوی به‌و دوو لاه‌ که‌وت به‌ تفه‌نگه‌وه‌ هه‌ندیک ترسا، به‌لام سلاوی به‌ حورمه‌تی

شیرکو ددهست بهجن هینایه وه سه رخو و زور به گهرمی به خیرها تنی کردن و له لای ژوورووی دانان.

میرزا قویتاس له کاتی مندالیدا له حوجره ی فه قییان وه ک سوخته هیندیکی له لای مهلا خوتیندبوو، وه که گه یشتبووه «مریشکه ره شه»، مهلا نهو رژه ی که گه یشتبووه سوورده ی «عه به سه وه ته وه لالا، ئهن جائه هول ئه عما، وه ما یودریکه له عه لله هو یه زده ککا» به میرزا قویتاس گوتبوو: «قویتاس! عه به سه، یانی خوتندن به سه. وه ته وه لالا، یانی بوویه مهلا. وه ما یودریکه، یانی بوویه گوتیه که. جائیستا بۆ مهلا مریشکه ره شه گهر که!». زردایکی مریشکه ره شه ی به قویتاس نه دا بو بۆ مام مهلا ی به رتیه ئه ویش ددهستی له خوتندن هه لگرتبوو، به لام به و نیسکه خوتندنه ش دهیتوانی سیایی گوشت و قهرزداره کانی به دوکاندار بنووسه. جائه بهر ئه وه ههر له مندالیه وه خه لکی دئ نیوی میرزا قویتاسییان له سه ر دانابوو. میرزا قویتاس له پاش گهره بوون، بۆ به ره و ژوور بردنی سه وادی خۆی «شانامه» یکی پیست چهرمی کونی فیردهوسی وه چنگ خستبوو، وه به شی زوری هه لیه سته کانی له بهر کردبوو، وه شه وانه خه لکی دئی لی وه کو دهبوو وه پر به زاری بۆی ده خوتندنه وه، ئه و خه لکه نه خوتنده واره که چاویان له دهم و لهوسی میرزا قویتاس ده کرد وه هیچ له هه لیه سته کانی فیردهوسی نه ده گه یشتن ده یانگوت: «پیاویکی که کتیبیکی به و زهلامی و ئه ستوورییه بخوتینته وه بی شک مهلا ی دوا زده حیلمه». میرزا قویتاس جار، جارتیک سه ری له سیاسه تیش ده خورا، وه له ساله کانی دوا ی حوکماتی په هله ویدا ببوه «پیاوی دیوان» بۆ ئاگاهه ی به رده ره ش. ئاگاهه بۆ خۆی نه خوتنده وار بوو، وه ههر جاره ی کاری ده که وته ئیداره یه کی ده ولته ی له شاری میرزا قویتاسی ده نارد.

میرزا قویتاس له ددهست ئیداره کانی ده ولته ی، به تاییه تی له ددهست ژاندرم و پولیس و ئیداره ی سه ر بازگیری هینده ی عه زاب و کویره و ده ری و چهرمه سه ری و ناله باری دیتبوو که رقی دنبای لی هه لگرتبوون. ئه و به چاوی خۆی دیتبووی که کار به ده ستانی ده ولته به چ جوړی سووکایه تی به نه ته وه که ی، زمانه که ی و داب و ری و شوینی ولا ته که ی ده کن! ئه گهر ددهستی رویشته بایه ههر ئه وی دهمی ئه وانه ی که سووکایه تبیان به نه ته وه که ی ده کرد له ت و په ت ده کرد، وه یا به قه ولی خۆی گوته نی به «جه هه ننه می موشه رته» ده کردن. میرزا قویتاس نه ته وه که ی خۆی زور خوش ده ویست، وه ههر کاتیک «شانامه» ی ده خوتنده وه به ده عیه و ته شه خوسه وه به خه لکه که ی ده گوت: «ئه و پاله وانانه ی که

فیردهوسی باسیان دهکا هه موویان کورد بون، به لام رووی زه مانه ره شیخ ئیستا دهوران گۆراوه و مشک و شه مشه مه کویره سوارن، شیرو پلینگ پیاده، له جی بازان قهله ده قیچی، له جی قوورینگ، کوند ده خوتینی!.

له کاتی رهزاخانداهه چهنده پیچ و پشتیتند قه دهغه کرابوو، وه ههر که سیککی بیبه سستیا ژانداره کان لیپیان ده کرده وه ئاوریان تی بهر ددها و خاوه نه که یان جه ریمه ده کرد، به لام له گهل ئه وهش میرزا قویتاس پیچ و پشتیتندی دانه نابوو، وه به تنیا کاتیک که ئاغا دهینارد بۆ شاری به دووی کاریکدا، له نزیک شاری پیچه که ی له باغه لی دنا و کلاویکی چلکن و بۆری «په هله وی» له سهر دنا. کاتیک که دام ده زگای رهزاخان تیک ته پی میرزا قویتاس بهر له هه موو شتیک ئه و کلاوه ی وه بهر شه پان داو به حوزووری خه لکی دتیه که ئاوری تی بهردا!.

تیکچوونی حوکماتی په هله وی، چه کدار بوونی کوردان، سازبوونی «کۆمه له» له «سابلاغ» وه ورده ورده بلا بوونه وه ی بیرو باوه ری رزگاری خوازی له کوردستان له دلی میرزا قویتاسدا رووناکیه کی گه وره ی هینابووه گۆری و هومیدیکی زۆری به دوا رۆژ هه بوو. میرزا قویتاس چووبوه سابلاغ و له وی به نه یینی بیوه ئه نداسی «کۆمه له ی ژ-ک» وه له لایه ن کۆمه له وه به سه رۆکی لکی بهرده رهش و سه ول و سه وش دیاری کرابوو. میرزا قویتاس کاتی قسه کردن بۆ ئه وه ی که خوتنده وار بوونی خۆی بنویتیت و به گوئی دیره کان حالی بکات که پیای دیوانه زۆر به ری و جی و تیکه له و پیکه لی وشه ی فارسی و عهره بی و کوردی دده و! کاتیک که شیرکو و پیروتی به خیره هانن کرد و داینان، لیی پرسین:

ئوغر بی، فه رموون بزاین له کویرا ته شریف فه رما بوون و به و ئه سه له چه وه قه ددو ته واره وه ته شریفتان بۆ کوئی ئه چی؟ شیرکو، که میرزا قویتاسی ده ناسی وه چه ند جار تیک هاتو چۆی کرد بوو باوه ریکی زۆری به وی هه بوو وه ته وای به سه رهاته که ی بۆ گتیرایه وه، ههروهک بۆ باوکی خۆی بگتیریته وه، له پاشان که ته واو بوو کوتی: فالانی! حال و هه وال به و جوړه یه وه ئیستا هاتوبه مالی تو پرست پی بکه یین و بزاین چیت پی مه سه له چه ته وا بکه یین. میرزا قویتاس تاو تیک چووه ناو فیکرو خه یاله وه، ئانیشکی له سهر رانی داناو به دهستی بهرچاوی گرت و له پاشان دهستیکی به ددهم و چاویدا هینا و کوتی:

ده وه الله ئه منیش هه ر له ئینسانیککی وهک ئیوه ده گه پام، وه خولا ئیوه ی گه یاند. بابم! ئیوه هیچ ئیسمی کۆمه له تان بیستوه؟ پیروت هه لیدا و کوتی:

به لى بيسستمه ده لىن دوژمنى ئاغاوهت و رهئيس و مهئيسه. ههجه مهكان و خهلك دهيان كوت رووتكران و كوشتنى رهئيسه كهى سهقزيش كارى كۆمهلهيه. ميرزا قويتاس زهرده خه نه يتيكى هاتى و كوتى: ئه ووه لهن كۆمهله دوژمنى هه موو عهجه ميگ نيبه، به ته نيا دوژمنى ئه و رهئيسانه يه كه زولم و زۆرى له ميللهت دهكهن. كۆمهله ريگري و ئينسانى به خه تاو بى گوناوه كوشتن به كاريكى زۆر خراپ و قهباحهت حساب دهكات. وه وا مه علوممه هيشتا به چاكى له مهعناى كۆمهله حالى نه برون. جا گويتان لى بى پوتان به يانكه م:

.....)

ئه گهر راستت ئه وى له سالانى «١٩٥٨» به دواوه له هه موو ولاتى كورده واريدها جوژه گوزارشتيكي تر له ناو زمانى كورديدا پهيدا بوو كه ئه مانه له سهرده مهكانى پيشوودا كه متر بهرچاو ئه كه وتن. لهم ميژوووه به دواوه چوار پينج سال بهروو دوايى بابه ته كه ناگوژيت. پهيدا بوونى ئه م گوزارشتانه ش له بهر ئه وه كه بيرو باوه ر گۆرا، چه شنه ئاوازه يه كى ترهاته ناوه وه، سروشت وربابوونه وه يه كى پهيدا كرد، به جوژى كه نهختى تاك زياتر بايه خ پهيداكا، شوژى نه ته وايه تى زياتر بهر پهيدا بكا، كاره سات و سه رگوزه شت بچيته ناو په رده ي چيروكى دريژه وه. تا ئه و سالانه ئه گهر يه كى شتيكى له دلا بوايه پرکيشى نه ئه كرد دهري بپري، ده رنه برينه كesh له بهر ئه وه بوو كه ئاسوى فيكرى به جوژى هينرا بووه يه ك به لايه وه وابوو يه كى تى دهست ناكه وى ده رده دلى خوئى له لابلكا! ئه و په رده ره شه له نكه رى خستبووه سه ر هه موو ناوچه كه دا، گوزه رانى له هه موو كه س تال كرد بوو، بكوژو بپري بوو بهر به جه ندرمه يه ك كه چيوپكى ميرى به دهسته وه ببوايه، خوا نه كا يه كى بتوانى قسه يه كى له روودا بكا.

ناوه روكى ئه م په خشانه ئه وانه مان هه موو بو باس ئه كا. دياره ئه م گۆرانه ش به م جوژه جوولانى گهردوونه دروستى ئه كا، ئيمه بمانه وى و نه مانه وى ئه مانه هه ر ئه بى دروست بى، چونكه رۆژان رۆژى به دوا دا ديت، مروقه كه خوئى «گا» نيبه له پيستىكا مينيته وه، بيرو باوه ركه ش هه ر وايه ئه بى ئه و گۆرانه ي به سه را بيت. روخسارى دهقه كه ش روخساريكى ساده يه، به شيوه يه كى زياتر موكريانى دهستى كردوه به گيپرانه وى به سه رهات و سه رگوزه شته، كورد ييه كه ي كورديه كى په تى وايه كه له زمانى نه خوينه واريكى كوردى واوه ده رچووبى كه به دريژايى ته مه نى نه شارستان، وه نه خوينه وارى چاو پى كه وتبى؛ بوئيه ش وا ئه ليم چونكه زمانى خاوينى نه ته وه يه ك - به تايبه تى نه ته وه يه كى وه كوو كورد

که زمانه‌که‌ی به حوکمی به‌سهرهاتی خاکه‌که‌ی دوو سی زمانی تری پیا ئالاوه - ئه و
خاوینیه که له نیوان دوو پیاوی پیر، یا دوو ژنی ته‌پیر، یا دوو کچی سهر رانه بیژه، یا
دوو کوری سهر ئه و رانه‌بیژه په‌یدا ئه‌بیت.

خاوه‌نی ئه‌م ده‌قه خوینده‌وارو روژنبیریکی به‌رز بووه، به‌لام له دروستکردنی ئه‌م
چیرۆکه درێژه‌یدا ئه‌لی به‌ ته‌واوی چوه‌ته ناو ده‌می شیرکوو پیرۆت و میرزا قویتاس و
بایزو باپیر- که ئه‌مانه بیجگه له میرزا قویتاس تۆزی رهش و سپی له‌یه‌که ئه‌کرده‌وه -
ئه‌وانیتر ته‌قه‌لیان له خویندن نه‌دابوو، به‌زمانه ساده‌که‌ی ناوچه‌ی بۆکان و سهر او و
سهرچاوه ریزبان له ریزی وشه‌ی کوردی په‌تی ناوه.

«مهم - محهمهد مه‌ولود» له ژماره «١١» ی سالی «١» ی گوڤاری «هپوا» - ١٩٥٨ -
له ژیر ناوی «منالی کورد» دا بیرو باوه‌پیکمان له په‌خشانیکا بۆ ده‌رئه‌پری و ئه‌لی:

(عیزه‌دین ئیبراهیم له قوتابیانی پۆلی پینجه‌می «مظفریه» له هه‌ولیر. په‌کیک
له به‌لگه گرنه‌گه‌کانی پیشکه‌وتنی گه‌لان و هۆی سهرکه‌وتنیان له ژیاندا،
پیتگه‌یاندنی منداله‌و په‌روه‌ده کردنیه‌تی له سهر ره‌وشتی باش و خوری پاک و
بناغه‌یه‌کی به‌ تینی ته‌ندروستی - فسیۆلۆجی-وه به‌رزکردنه‌وی هه‌ست و
گیانیه‌تی، وه گه‌یشتن به‌م ئامانجه‌ ولاته پیشکه‌وتنه‌و ده‌زگایان
دامه‌زاندوه که منداله‌کانیان به‌ هۆبانه‌وه چاویان بکرتیه‌وه و له‌ش و گیان
تیدا په‌روه‌ده بکرت، وه چۆن حکومات له‌م رووه‌وه ئه‌رکی زۆریان گرتۆته‌شان
هه‌رواش که‌سان ئه‌وه‌ی له بارباندا هه‌بێ ئه‌یکه‌ن و درێغی ناکه‌ن، وه هه‌ست
به‌وه ئه‌که‌ن که رۆله‌یه‌ک ئیمپۆ له سهر بنچیتکی توندو به‌ هیزی ته‌ریبه‌ پرویت
بی شک پیاوی دوا‌روژه پیاوێکه که گه‌له‌که‌ی پیتی سهر به‌رز بیت و شانازی
پتیه‌ بکات، بێ گومان دایکان له‌م مه‌یدانه‌دا به‌شیان له هه‌مووان پتیه‌. به‌لام
ئیمه‌ی کورد ئایا له‌م رووه‌وه به‌رامبه‌ر منداله‌کامان چیمان کردوه؟ و ئه‌وه‌ی له
سهرمان پتیه‌سته بیکه‌ین کردوومانه‌؟!.

من لی‌ره‌دا وینه‌یه‌ک له منالی کورد ئه‌خه‌مه به‌رچا و بۆ ئه‌وه‌ی مه‌به‌سی
پرسیاره‌که‌م نه‌ختی روون ببیته‌وه: وه‌کوو دیاره هه‌موو سالتیک له رۆژی
دایکانی عاله‌میدا له-یابان- پیشانگه‌یه‌کی وینه‌ ریک ئه‌خری بۆ مندالانی
جیهان که ته‌مه‌نیان له ناوین ٦-١٤ سالتیدا به‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ست - عاطفه -
یان به‌رامبه‌ر به‌ دایک و ئه‌و رۆژه پیرۆزه ده‌رخه‌ن، هه‌روا بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی

پلهی زیرهکییان. وه وا رتیک کهوت که له دوو سالی رابوردوو -۹۵۶-
 ۹۵۷- مندالی کوردیش له گهل مندالی گهلانی تر له و پیتشانگهیه به شدار
 ببیت، له نهنجامی تاقیکردنه وه که له سالی ۱۹۵۶ «عبداللطیف حسن» ناو
 مندالی کوردیکی ههولتیری -میدالیه-ی دووهمی عالمی-عیراق-ی
 وه رگرت، وه له سالی ۱۹۵۷ یش منداله به هره داره کورده که ی ههولتیری -
 عیززهدین ئیبراهیم- که تهمه نی «۱۱» ساله و له پۆلی پینجه می سه ره تاییه
 میدالیه ی یه که می عالمی-عیراق-ی له گهل شه هاده یه کی به رزی به ناوی
 ده زگای دایکانی جیهان پیتشکهش کرا. ئهم دوو منداله کورده ئیستا له
 ههولتیر له ژیر چاوه دتیری «محمد محمد علی عارف» ماموستای وینه له
 قوتابخانه ی «مظفریه» په روه رده ئه کرتین و چاوه روانی دوا روژتیک گهش و پر
 سوودیان بۆ ئه کړی. بئ شک ئهمه ئه وه ئه گه یه نی که مندالی کوردی-ش
 هه رگیز له مندالی گهلانی تر ئه گهر به هره دارتر نه بیت بئ به هره تر نییه. له گهل
 ئه وه هه موو کۆسپ و ته گه رانهش که ئه که ونه رتیکای ده رپرینی هه ست و
 ده رخستنی به هره ی به هوی پاشکه وتنی گه له که ی و چه پۆکی گرانی روژگار
 که هه میشه به سه ر سه ریه وه یه تی به لای منه وه ئه وه ته گه ره و کۆسپانه نابئ
 رتیکای ئه وه شمان بگری که ئیمه -کهسانی گه لی کورد - هه ستمان به رامبه ر
 منداله کاغان به چاکی ده رخه یین. ئیمه ئه توانین له سنووری یاسا و توانامانه وه
 له م مه یدانده ده وری خۆمان به رتیک به یینینه دی. کوا چ یه کیکمان تا ئیستا
 بۆ منداله کاغان شتتیک و امان کردوه که شایانی ناز بیت؟. که ی ئیمه
 ده زگایه ک یا پرۆژه یه کی نه ته وایه تیمان پتیک هیناوه که به هویانه وه بگه یه
 ئه و ئامانجانه ی سه ره وه؟! ته نانه ت هیشتا له هه موو ئهم کورده وارییه دا چهند
 کهس ئاگاداری چۆنیه تی ئهم دوو منداله کورده ن؟! ئه گه ر ئهم دوو منداله
 مندالی گه لیک تر بوایه ئه زانن چۆن ئه خرانه سه ره سه رو چاوو رتیزان ئه گیراو
 چه شنه ها دیارییان پیتشکهش ئه کرا؟ چهند زه ماوه ندیان بۆ ئه گیرا که هه موو
 که سیک گه وروه بچووک به شانازییه وه تیدا هه لئه په رین؟.

بئ شک وایان بۆ ئه کرا که هه ست به وه بکه ن ئه وانیش شتتیک و بونیان
 پتیسستیک نه ته وایه تییه و هه روا هه ولدانیان و هه نگاو هاویشتنیان بۆ
 ده رخستنی بلیمه تی و به هره یان. خۆ روژنامه و گوڤاریش خۆراکینکی چه ورو بئ
 برانه ویه یان لیبی چنگ ئه که وت!.

به داخه وه... به تالی... ئیمه ی... ئیمه به جۆرتیک له ناو شه وه زنگی نه زانین بئ
 باکانه... به کوترایی که ندو کۆسپی ژیان ئه برین و رتیکا به ره و مردن ئه پتچینه وه

بئی ئەوێ بۆتوانین رەش و سپی لە یەک جیاواز بکەینەو...کە سەیرمان
نەبەتەو ئەگەر لە ناو ئەو تاریکاییە - عیززەدین ئیبراھیم-ی منداڵە
بلیمەتەکەمان و هەواڵەکە و هەزاران منداڵی کوردی بەهەرداری تریش
بزرین...و لە دەریای نەزانین و بئی باکیەماندا نقوم بین... شەقلاوا: مەم)

کۆرپە جگەرگۆشەیی هەموو نەتەوێکە، نەتەوێکەکان بەو منداڵانە پێ گەیشتن کە سەرەتا
ساواو پاشان بوون بە گەورە پیاوان؛ گەورە پیاوان لە هەموو روویەکەو، کورد کەمتر
هەستی بەمە کردبوو. لە ناوەندی سالانی ئەم رۆژانەدا وەکوو ئەبیین کوردەکەش ھاتە سەر
ئەو بروایە کە منداڵ ھەر ئەوێکیە ناوی بەری بە منداڵ و ھێچی تر، بەلکوو ئەو منداڵە
جێ ھیوای پاشە رۆژە. تەنانت ھەر لە ناو کوردیشا ئەو پیاوێ ناودارانە کە ھەلکەوتوون
و لە هەموو مەیدانیکی سوارچاک بوون، سەرەتا منداڵ بوون و پاشان بوون بەو بلیمەتانە.
بیرکردنەو لە منداڵ و لە پێ گەیانندی منداڵ ئەمە گۆرانیکیک بوو کە بە سەر ناوچەیی
فیکری کورد دا ھات. «مەم» ئەم ھەستەیی خێرا قواستەووەو خستییە بەرگی
پەخشانیکیکەو. مەبەستی ئێمە زیاتر لەم دەقە ناوەرۆکەکەیت.

پەخشانی کوردی لەگەڵی بابەتەو قسەیی کردووە، لە بارەیی منداڵ و بەم بابەتەو کەمتر
دواو. کەوتنە ناوێکی ئەم بابەتە پلەپلەیی چەرخ دایە ھێنێ، رۆژەکان کە دێن بەم لاو
ھەر رۆژیکیان شتێکی تێداوە کە رۆژی پێشوویا نەبوو. ئەم باسکردنەش ئایا بە ھۆی
نزیکی بوونەووە بوو بۆ - واتە نەتەوێک بە نەتەوێکی تر - وەیا بە ھۆی خورپەییەکەو
بوو بۆ کە ئەکەوتیتە دڵی ھەندێ کەسەو. ھەرکام لەمانە بێ، رۆژ شتی خۆی دینیتە
پێشەو.

لەم پەخشانەدا - کە نۆبەرێی بۆ ئەم بابەتە - ئێمە ئەوێمان بۆ دەرئەکەوئ: ئەگەر لە
ماوێ ژبانی رابوردوومان ئەوێندە گۆشەگیر تەریک نەبووینایە، زۆر لەمێژبوو ھەستمان
بەم جۆرە شتانە ئەکرد، لە پەیدا بوونی ھەستەکەمان گەلێ گەلێ زیاتر پیاوانی گەورەمان
پێ ئەگەیاندا گەلێ بلیمەتمان تێدا پەیدا ئەبوو. لام وایە ئەمەش زیاتر ئەگەر پێتەو سەر بێ
کەسی. نەتەوێکانی تر چونکە خاوەن و سەردارو سامانیان ھەبوو ھەر رۆژە بێکەییەکیان
دائەمەزاندو ھەر رۆژە پڕۆژەییەکیان دروست ئەکرد بۆ ئەو بەرە بەرە لە بەری ئەو بێکەو
پڕۆژانە ھەموو جۆرە مێوێکە بە تام لێ بخۆن! بە تەنگەو بوون بۆ پێ گەیانندی
سایاوان ئێمە نابێ ھەروا بەشتیکی کەمی دابین، بەلکوو ئەتوانم بلیم لە ھەموو
پڕۆژەییەک گرتگتر، چونکە ساوا ئیمڕۆ لاوی سەینییە، لاوێکی سەینییە بنیاتگوزاری

ولایتیکه، جا ئه و بنیاتگوزاره له رووی پیشهوه بێ، یا زانینهوه، یاسیاسهتهوه، یا ئایینهوه. به ئێ! بلیمه تی دهستی ههیه له دروستکردنی ساوادا، بهلام ئه و ساوایه ئه گهر له ژێر چاوه دێریه کی تهواوا بیت، بلیمه تیه که ی ئه بێ به دوو بلیمه تی.

له گه ل ئه مانه شا ئه بێ ئه وه ش بزانی که گۆرانی رۆژ خۆی شت دینیته ناوه وه؛ ئه و شه قامه که ئه لێن فلان که س قیرتاوی کرد، ئه و فلانه ببوایه یا نه بوایه، گۆران شه قامه که ی هه ر قیرتاو ئه کرد!. ئه گهر «مه م» له ساله کانی په نجادا په خسانی له باره ی مندالی کورده وه بلاو نه کرد بایه وه، گۆرانی رۆژ ئیمیرۆ ئه و په خسانی هه ر ئه هینایه ناوه وه، بهلام ئه و له و رۆژهدا ده ست پێشکه ری کردو دهسته گول بۆ ئه وه، په خسانی که ی ئه و له و رووه وه ریزه میژوویه کی له په خسانی کوریدا ده ست نیشان کرد؛ ئه وه ی ده ست نیشان کرد که بلێن: گۆران به سه ر بیرو باوه ردا هات و له و رۆژهدا ئه م په رده یه ش هه لدرایه وه.

«جمال عبدالقادر بابان» له کتیی «په له هه ورێکی چلکن» دا په خسانیکی خۆمان ئه خاته به ر ده ست و ئه لێ:

(.....)

خاوه ر سه ری هه لیری رووه گۆیژه سه یری کرد گشت لایه کی شاخه که تاریک بووه و ته م و مژ دایگرتووه، تۆزێکی که ی پێ چوو ههستی کرد که وا رهنگی چلکه هه وره که ش گۆرا تا ئه هات قه تمه رتر ئه بوو؛ ده میک مه یله بو، ئینجا ره ش ئینجا مه یله و سه وز هه لگه را. له به ره وه پارچه یه کی بچووک بوو هه ر به سه ر گۆیژه وه، بهلام زۆری پێ نه چوو ورده ورده په ره ی سه ند تا هه ندیکیشی له ئاسمانی سه ر سوله یمانی داگیرکرد. دوا ی ئه وه چلکه هه ور که وته نه په نه پو هه ره شه! له پرێکا هه رچی رق و کینه یه کی له دلا بوو به تاوه ته رزه یه کی توندو تیژ زوریه ی به سه ر گۆیژه دا ده ریری، ته رزه یه کی که هیشتا خاوه ر به درێژایی ژبانی ده نکی وا گه وروه زل زلی نه دیسو، بۆیه سام گرتی، هینجگار که خه وه که ی شه وێ بیر که وته وه و ئه و ده نکه ته رزانه ی ئه دی که ده نکی به قه د گۆیژیک و گه وهره تریش ئه بوو، بهلام له لایه کی که شه وه دلخۆشی خۆی به وه ئه دایه وه که ئیستا نه زستانه و نه به هاره که ترس په یا بکا، یا خوا نه کرده شتن له ناکاو روو بدا، جا با زستانیش بێ ئایا ئه و بۆچی بترسی، یا خود دلی له چی به لرزی؟. ئه وه مناله کانیه تی هه موو گرد و کۆن له به رده ستی خۆبانا، میرده که شی خوا پێ ره وای بیینی ئه وه ته بێ کاره و دهسته پارچه نییه هه روا به

ئاسانى تېتو بگلى، شارەكەو دانىشتوانىشى ھەموو لەگەل باران و بەفرا كۆنە ئاشناو بە يەك فېرن، خواش مەللى خۆيەتى ھەرچى لى ئەكا كەس ھەددى خاوەندارى نىيە، جگە لەوەى بەم زوانەش نە بەفرو تەرە، نەباران كارتىكى وایان نەكردووە لە ولاتا كە شایانى ترس و دلە خورپە بېت.

دەسا ئەم نەخشەو نوقلانى چاكەيە ھىچى بە راست دەرنەچوو، چونكە تەرەزى نالەبار كە لە ناو ھەموو سەربازەكانى تری دوژمن ئەو كراس سوورى بەرلەشكر بوو بەر لە گەيشتنى سوپای شەرو وێرانكەر ئەو پېشكەرى خۆى كرد وە بە ئارەزووى خۆى بە نارنجۆكە خپ خەكانى بۆمبا بارانى شاخى كۆنە سأل و شارى كرد و بى دەنگى كرد! لە پېشا بۆتۆقانى دانىشتوانى شارەكە كردى بە تەقو ھۆرو شەقەو نالەيە، كە ئەيدا بە سەر بانا و بە زەويا، بە كاسەو كەويلەو تەنەكەو شووشەى پەنجەرەدا بۆمبار دومانى راستەقینەى ئەھینايەوە ياد!

تەرەزى دەسەو يەخە شارى نازدارى خستە قیژو ھۆرو ھاوارو فریادەو، ئەو ھەموو دەنگى ئاگادارو ھوشيار كەرنەو بوو بۆ لەشكرى دووەى سروشت كە جەنگىكى ژۆر گەورەترى بە دەستەو بوو! بۆمباردومان و شەقو ھۆرپىيەك لە سەريەك و بى تەم رەوانەو تەرەزە منالەوردكە بگرە گەورەشى تۆقانبوو بۆيە منالەكانى «حەمە سوور» یش ھەموو لە ترسا لە ژوورەو دەستیان كرد بوو بە بانگەوازو زاق و زرىكە! تا تەرەزە شەقەى باشتەر لە تەنەكە بېنایەو تەقەى زیاتر لە شووشەى پەنجەرە بەرز كەردايەو، بەو گوتیرەش دەنگى گریان و ھەراى منالە وردكە زیاتر بەرز ئەبوو. لەبەر ئەو خاوەرى دایكىيان گورج راى كەردە ژوورەو بە «سەلەوات» دان و «بسم الله» و ناوى خوا چوو بە دەمیانەو، منال، كە دایكىيان دى بەجاری بە گریان و قیژەو ھاوار دەورەیان گرت وەك جووجەلە كە دەورو پىشتى مەرىشك ئەگرن، ھەر يەكێك چمكى لە كراسەكەى ئەگرت و توند راى ئەكیشا بە سەر خۆيا، تا خاوەر ناچار ما دانىشت بە دیاریانەو، ئەوسا ھەر كەسە ھەولێ ئەو ئەدا وێنەى بەلندە بەسەر ئەوانیتر بفرێ و خۆى بگەيەنیتە كۆشى! كۆشى گەرم و گورى دایك! ئەو كۆشى پرە لە خۆشەويستى و بەزەيى و دلسۆزى، ئەو كۆشى لە قەلغان و زرى سەختەرە بۆ بەرگى و چاودێرى ھىزى ئەژنۆو خۆيى جگەرە رووناكى چا و بۆ منالێ نازدارى ئیسك سووك و خۆشەويست لای دایك و باوك، ئیسك سووك و جوان وەك پەرى ئاسمان، بى ئاگا لە ھىزى بەھىزى سروشت! بۆيە خاوەر بە جارى پەلامارى ھەرسىكىيانى داو ھەستايەو سەرپى، بەلام يەكێكىيانى زیاتر

بۆ نه گيرايه وه باوه شي. ههركه سروشت سه ره پاي تهو بۆمبارانه ده سي كرد به نركه و ناله و چه خماخه، دايكي بي ده رته تان به پهله دوانه كه ي تريشي دايه پيش خۆي و نه يوترا له وه زياتر له ژووره وه ئوقره بگري، گورج راپه پي و راي كرده ده ره وه.

له ده ره وه ده سي كرد به بانگ كردن و هاوار هاوار، مهردانه سه له ي پوره ئامين و مهلاژن گورج راپه پين و به ده مه وه هاتن، يه كيكيان «به هي» كچي و نه ويتريان «ناشنا» ي كوربان له ده ست فريان و به پهله پهل و نه لا نه لا و ناوي خوا روشتن، مه جه ش هات «روشنا» ي له ده س بفريني بيپاته لاي خۆي تاكو ئاگاداري بي و ژيري بكا، هه رچه نده كرده و كۆشاي خاوه ر دلي نه هات بيداتي، تا مه جه هه ولي زياتر بدايه بۆ راپسكانني و لتي نزيك بوايه وه، زياتر مناله ي نه نووسان به سه ر دليه وه و دوور نه كه وته وه.

ئه لي چي؟ نه مه ش هه ستي دايك و باوك به رامبه ر به منال، چونكه پارچه به كن له دل و له تيكن له جگه ر، ترووسكه ي شادي و فريشته ي رووناكين.

له م هه راو بگره دا خاوه ر سه ري لي تي كچوو بوو، تاويك رايته كرده ژووره وه مناله كه ي پال نه خست و دايته پوشي تاكوو خه وي لي بكه وي، ده ميكي ش هه ليته سانه وه دلي نه ته هات به ته نها له ژووره وه به جي بيلي، له گه ل خۆي نه يفرانه وه ده ره وه له كاتيكا كه خۆي ته هاته هه يوانه كه بزاني ئاسماني ئالوزاو نيازي چيه و نه يه وي چي بكا، له پر نركه و ناله ي ئاسمان راپيتي ژووره وه ي نه كرده وه. ئيتير به م جوړه هه ر ده روو ژووري بوو، كه لله شي وه كو گومه ز له تاو ناله نال دهنگي نه دايه وه! «روشنا» ش له ته قو هۆري ته رزه و نركه و ناله و ئاگرو برووسكه ي يهك له سه ري هكي هه ور تا ته هات زۆرتر نه يقيريان و زياتر دهنگي لي هه لته پي. تا له پريكا وه بۆ ماوه يه كي زۆر كه م ته رزه له سه ر و گوئ كو تانه وه ي گويزه و له شان و مل شيلاني سوله يمياني كهوت، ناله و برووسكه ي هه وريش له هه رده شه و گوورده شه ي خويان كهوتن. خاوه ر كه له وه پيش رهنگي زه رد بوويو له ترساو خوين له دهم و چاوي نه ما بوو، هه مسو گياني وهك شه قشه قه ي منال نه له رزي، به گيرسانه وه ي ته رزه و كرپووني ناله و كوژانه وه ي چه خماخه كه مييك هوشي هاته وه به رو رووي روون بووه، بگه ر و اي

١- ديريكه له هه لبه سته به رزه كه ي ماموستا كامه ران كه به هۆي كاره ساتي لافاوه كه وه و تبوي.
٢- نه م «فيكره» ليته دا له هه لبه سته به نركه كه ي ماموستا «نووري وه شتي» يه وه ده رگيراه «ناله ي لي قه و ماو».

لښ هات دلېشې هېڅ په ياکاته وه، بڼه چووه وه ژووره وه، کورپه کې دېسانه وه پال خسته وه داپېوشپه وه. ئېتر به «رؤشنا» وه خهريک ماو ئاگای له هېڅی راسته قينه ی له شکری دوزمنی ئاسمانی پرا که له گوږه وه به ته وژم و تاو هات و خوی دا به سهر سوله يانیا! کاتې خاوه ر به خوی زانی لېشاوی بارانی ناو شارېش وه که له کوننه ی سهر به ره و خوار برژېته خواړی، به تاوېک هه وشه کې پر کرد. که ئه مه ی دی هه ستا هاته دهره وه بزانی هه ر گوږه به بۆ سوله يانی ئه گری دوا ی بومبا بارانی ته رزه؟. ياخود ئاسمانه و دوا ی ته رزه به باران شاره دهم به پټکه نېنه روو خوښه کې هېناوه ته له رزه!.

که گه بېشته دهره دېی: که هه وشه کېان به ته واوه تی پر بووه له ئاوو له هېچ لایه کېشه وه له بهری ناړوا. ترسه کې لښ نېشته وه، بگره سهرتاپا له شې نېشته سهر موچرکه و دانه چوقې پې کهوت و ئه ژنوکانی له ترسانا ئه له رزین و خېرا خېرا له یه کېان ئه داو له بهر خوښه وه ئه یوت: ئای به دېه خت خوم، کلنل خوم. بڼه به په له رای کرده وه ژووره و مناله کې له جېگا دهره يانیا وه و هاته وه دهری بۆ هه یوانه که. له وېشه وه که سهری کرد: دېی وا مه لاژن و سله و مه جه و پوره ئامېن هه موو په يژدیان داناوه له هه وشه وه و راست ملیان ناوه بۆ سهربان و دوو مناله کې ئه وېشيان پېته بۆ ئه وه ی خوښان رزگار کهن. بارانی ناو شارېش تا ئه هات توندی ئه کرد. ئاوی ناو هه وشه کېش په ره ی ئه سهندو به رز ئه بووه و تاوای لښ هات گه بېشته قوله پې... نزیک ئه ژنؤ. ئافره ته کانی سهره وه خېرا خېرا هاواربان ئه کرده خاوه که ئه وېش له په يژدکه وه سهرکه وېته سهربان خوی دهر بازکاو له خوا ره وه نه مېنېته وه.

کات دوا ی خه وتنان بوو، شاری شله قاوی که لېه لښ دراوېش دوا ی دهم گواستنه وه ی نه هه نگ له قه پال لښ گرتن ئه وېش بۆ خوی کر بوو بووه وه، به لام بۆنی خوښ له هه موو لایه که ئه هات، هېڅی رؤشنکه ره وه کوږابووه وه، تهل هه ندېکی پچرا بوو، هه ندېکی ئالؤزا بوو، دار تهل به م لاهو به ولادا خوار بوو بوو نه وه. به کورتی، شار به رگېکی ره شې پوښېوو؛ به رگی ماته م و پرسه، کش ومات بوو بوو وه که خو لې مردی به سهره بېژر ابېته وه!.

ئه گهر دهن گېکېش به اتایه ئه وه لالانه وه ی لښ قه و ماو و سؤزی به کولې جگر سووتاو و ناله ی جهرگ هه لقرچاو بوو؛ ناله یه کی گهرم و به کول که له دهر وونېکی به کلپه و برژاوه وه بېته دهری، له دهر وونی باوک و برا مردوو، رۆله خنکاو و منال ورگ دراو! ئه و ماله ش مردن بالی ره شې به سهره نه کېشاوو، هېڅی شه ر به زمېکی تری هه ر تیا گېرا بوو؛ سا، يا لایه کی له

خانودەكە بردبوو، یا ناو مالتی ھەموو لە قور ھەلکەشیا بوو. ئەوەشی بە بێ ئارەق دەرچوو بوو لە ھەموو کەس شیتاوترو غەمگین تر بوو! غەمگین بوو بۆ دۆست و ناسیاوو دراوسێ، بۆ نیشتمانە کاو لە شیتاوەکە! بۆ ڕۆلەیی دڵسۆزو کورگەلی جگەر سۆزو لاوانی بەھیزو بازوو لە لایەک، دایک و باوک و ژن و مێتەرد و خوشک و برا و خەزم و خوتیش لە لایەکی ترەو ھەریەکە بە شوتین لاشەیی ساردەو ھەموو و تەزیو خوتین تیا مەییو، بە دواي جەستەیی گەرم و گورپا ئەگەرێن. لەولاتریشەو ھەموو پیاوی قەیرەیی لە داروئاو دەرمانکەر و بە ھاناو چوو و پزیشک و موچەخۆزانی تر ھاوچۆیان بوو بەو تاریک و لیلی شەو بەناو شارا ئەگەرێن بە دواي لێ قەوماو، بە شوتین لاشەیی مردوا. ھەر بەکەشکیش بوو لەمانە کە جار جار دەنگی ھەلئەبەری و ھاواری ئەکرد پڕ بەدەم:

«ئەبوت ئەو مالت وێرانە + روو بکاتە خەستەخانە!» (١)

ئەمانە ھەرچی کیان بدیایە لە تەرم و لاشەیی مردوو، لە ئافرەت و پیاوی لە ھۆش خۆچوو، لە مالتی خنکاو و لاشەیی خانوو بە سەرا روخاو... لە ھەموویان خێ ئەکردنەو ئەیانبردن بۆ نەخۆشخانە.

جا ئەو ھەوێ کەسێکی دیار نەبوا بە دواي ئەو ھەموو گەرێن و پشکنینە ئەبوا بە راست ملی رێگای سەرەو بەگرتی بەرەو ژوو بۆ نەخۆشخانە لەوێ بەناو لاشەیی خەرمانکراو (٢) بەگەرێ کەسەکەیی خۆی بناسیتەو بەشین و شەپۆر ھەلگەرتی بچێ مشووری گورھەلکەن و شاردنەو بەخوا. ئیتەر بەراستی وێنەیی ئەم دیمەنە ماتەمینە، ئەم باری بێ ھیواییە و ئەم شەپۆلی سام و خامۆشییە دەمێک بوو نەبێنرا بوو.

.....)

روژی ھەینی «١٨ / ١٠ / ١٩٥٧» لافاوێکی ترسینەر کارەساتیکی بە سامی لە ناو شاری سولەیمانیدا گێتێرا. «جمال عبدالقادر بابان» ئەو کارەساتەیی لە پەردەبەکی وەکوو چیرۆکید لە سالی «١٩٥٨» پیشاندە.

نەتەو ڕۆژ بێ یاکەم، چەرخەکەیی پێشکەوتو بێ یا پاشکەوتو بێ ھەموو جۆرە کارەساتیکی لە ھەموو وەختی کاتیا روو ئەدا. ئەمێنیتەو سەر ئەو کە خاوەن ھەستیک، وە یا خاوەن خامەبەک ئەو بێرەو ھەیانە بکا بە یادگارێک و ھەلگەرتی بۆ پاشەرۆژ. شێو ھەردوونەیی مێژوو لە ھەموو دەورێک ئەو بوو کە: ئەو دەم بۆ ئەو زار بۆ ئەو زاری گێتێرەو، پاشان لەو زارگێتێرەو کەوتۆتە سەر کاغەز و ھەلگێراو. ئەمە

له کاتیکا که قه لّم به دهستیگ هه بوو بیت و ئەو به سه رها تانه ی تۆمار کردییت، ئەگەر خو نه شبوو بئ به سه رها ته کان له بیر چوونه ته وه و ناوو نیشانیکیان نه ماوه!

جیگا و شوینی ناو شاری سوله یانی به هۆی سه ره ولیتی و پالدانی به کینۆیکه وه- که پینی ئەلین گۆیژه- و هەر له ته نشتی ئەم گۆیژه یه وه قه دپالنه کانی «ئه زمی» و «قه یوان» ئیشیکی وایان کردووه که گه لئ جار ئەو شاره تووشی کاره ساتی لافاو ببی. لافاوی سالی «١٩٥٧» له هه موو جار ه کانی پیشوو به سامتر و به زیانتر بووه. نووسه ران و خاوهن قه لّمه کانی ئەو سه رده مه له گوڤارو رۆژنامه و کتیبی تایبه تیدا به هه موو جوړ ئەم کاره ساته به سامه یان به هۆنراوو به په خشان بۆ یادگارێکی پاشه رۆژ هیشته وه. خاوهنی ئەم په خشانه ی ئیمه یه کینک بووه له وانه.

ئەم په خشانه- که نمونه یه که له تیکرای په خشانه که ی- له ناوه رۆک و روخساردا دوو شت به ئیمه پیشان ئەدا؛ له ناوه رۆکا دیمه نیتی به سام له په رده ی چیرۆک و رۆمانیکه ئەگێریتته وه- که ئەمه ی ئیره وینه یه که له وینه کانی- که له دهروونی هه موو که سیکه وه کسپه یه که په یدا ئەبئ، ماته م روو ئەکاته په رده ی دئ، تنۆکی فرمیسک به سه ر گوڤادا ئەپریتته خواره وه، ده رگای مه ی نه ت بۆ ئەو رۆژه ی ئەو شاره بۆ گه لئ له خیزانی ئەو شاره ئەکه ویتته سه ر گازی پشت، لافاوی مه رگ قه لّمه مازی خۆی ئەدا بۆ گیاندار و بۆ بی گیان، بۆ جوانان و بۆ پیران، بۆ کۆرپه ی کۆشی دایک و بۆ دایکی به سته زمان! ئەمانه هه موو له م رۆمانه تر سینهرده ئەکه ویتته به ر چاومان، بیجگه له سۆزه راسته قینه که ی دایک به رامبه ر به جگه رگۆشه که ی.

له روخسارا به شیوه یه کی جوان هاتۆته ناوه وه؛ کوردیه کی بی گری و قورته، قسه جوان ئەگێریتته وه به و جوړه شیوه که په یدا بووه، تازار له وشه کانا- جگه له ناوه رۆکه که ی - نابینرئ، گێرانه وه ی بابه ت له قالبی وشه کانا هیچ خو عه زیه تدانیکی تیدا نییه. نمونه یه که بۆ په خشان ی ئەو رۆژه که کاره ساتیکی به سام بگێریتته وه. هەر په خشانیک له هەر رۆژیکا بۆ هەر بابه تیک شه قلێکی هه یه، ئەم په خشانه نمونه شه قلئ ئەو رۆژه یه بۆ ئەو جوړه کاره ساته به سامه. ئەم په خشانه دهنگی زهنگی کاروان له ناوه رۆک و روخساربا دهنگ ئەداته وه. زله ی زایه له ی دوکانچه ی دهماخ، ئەیداته وه دئ ئەکا ئاخ و داخ! ئەمه و ئەبئ ئەوه ش بزانی هەر که سه شیوه یه کی هه یه له نووسینا، دوور نییه ئەگه ر تۆ ئەم کاره ساته بگێریتته وه، چه شه ی تۆ رازی نه بی به هه ندی گوزارشت له م په خشانه دا، وه یا له

دروستکردنی هه‌ندی رسته‌و گوزارشتیا.

«مامۆستا نجم‌الدین مه‌لا» له ژماره «١٣٨٦» ی رۆژنامه‌ی «ژین» ی سالی «١٩٥٨»
په‌خشانی‌یکمان له ژێر ناوی «نه‌ورۆز و نه‌ورۆز» دا بۆ دروست ئە‌کاو ئە‌لی:

(نه‌ورۆز: چوار هه‌زار سالی پێش میلاد له‌ ره‌گه‌زی کورد «که‌یومورس» ناویک
ده‌رکه‌وت که دامه‌زێنه‌ری ده‌وله‌ی «که‌یانی» بوو. می‌ژوو نووسه‌کان به «ئاده‌م» ی
دائه‌نێن. «که‌یومورس» که له دوو وشه‌ پێک هاتوه «که‌ی» و «مورس»، که‌ی
به‌زمانی په‌هله‌وی واته: گه‌وره، توانا. «مورس» واته: «مه‌رد» که هه‌ردوو
وشه‌که واته: مه‌ردی گه‌وره. ئێستاش کورده‌کان بۆ رێزگرتنی پیاو له جیاتی
وشه‌ی «که‌ی» کاک، یان «کا» به‌کار دێن، وه‌کوو «کاک ئە‌حمه‌د»،
«کاهه‌لی»، کا مه‌خوول. وه‌ بۆ ژێش «که‌ی بانوو» به‌کار دێن، واته «خانی
گه‌وره». که‌یومورس له‌گه‌ڵ «ئه‌هره‌مه‌ن» له چیاکانی «ره‌واندن» که‌وته
جه‌نگه‌وه، له شکره‌که‌ی دابه‌ش کردبوو، هه‌ر به‌شێکی له ناوچه‌پێکدا، دانا
بوو، چونکه له‌و سه‌رده‌مه‌دا هۆی ده‌نگ گه‌یاندن - ته‌لگفراف و ته‌له‌فۆن-
نه‌بوو. له پێشه‌وه راسپاردی بۆ له‌شکره‌که‌ی کرد که هه‌رکاتێ زāl بوو به‌ سه‌ر
ئه‌هره‌مه‌ندو کوشتی، له هه‌ر چوار لاوه له سه‌ر لووتکه‌ی چیا به‌لنده‌کان ناگر
بکاته‌وه که‌نیشانه‌ی ئه‌وه‌بێ له‌شکره‌که‌ی بۆ لای خۆی بگه‌ڕێته‌وه. ئه‌مجا که
«که‌یومورس» زāl بوو به‌ سه‌ر ئه‌هره‌مه‌نداو کوشتی له هه‌موو لایه‌که‌وه له سه‌ر
چیاکان ناگر کرایه‌وه، له شکره‌که‌ی بۆ لای خۆی گه‌ڕایه‌وه. ئێستاش له
دیهاتنه‌کانی کوردستان بۆ نیشانه‌ی جه‌ژن به‌ ناگرکردنه‌وه له سه‌ر چیاکان یه‌کتر
ئاگادار ئە‌که‌ن. وه‌ تا ئه‌م چه‌ندانه‌یش له گوندی «گه‌له‌ زه‌رده» ی لای خۆمان که
مانگی یه‌ک شه‌وه‌ی جه‌ژنیان بدیایه‌ له سه‌ر چیاکه ئاگریان ئە‌کردوه، له
سلیمانی و چوارده‌وری ئە‌کرا به جه‌ژن.

بێنه‌وه سه‌ر باسی که‌یومورس: ئه‌و رۆژه‌ی که ئه‌هره‌مه‌ن کوژرا «١٥» رۆژ
پێش نه‌ورۆزی ئێستا بوو، که‌یومورس بۆ ئه‌وه‌ی له ده‌ست دوژمنیکی وه‌کوو
ئه‌هره‌مه‌ن، وه‌ ته‌رو تووشی زستان رزگار بوو، فه‌رمانی کرد «٩» رۆژ بکری به
جه‌ژن وه زه‌ماوه‌ندیکی خۆش به‌ریا بکری، وه ئه‌و جه‌ژنه‌یان ناو نا «جه‌ژنی
نه‌ورۆز» وه هه‌موو سالی‌یک دووباره ئه‌کرایه‌وه.

ئه‌میتێته سه‌ر «زه‌رده‌شت» که گه‌لی «توره‌هات - خه‌رافات» ی به‌ ده‌مه‌وه
هه‌لبه‌ستراوه!. به‌ قسه‌ی می‌ژوو نووسه‌کان «زه‌رده‌شت» که به‌ کوردی ئاقیستا،

واته باوکی دلسۆز. به سوریانی ئیبراهیم، وه به عه‌ره‌بی «اب رحیم»ه، که هه‌رسێ واته‌که یه‌ک ته‌گه‌رتیه‌وه، پێغه‌مبه‌ری خوا بووه، به هۆی «روح القدس»هوه په‌راوی ئاسمانی «زهند ئاڤیستا»ی به زمانی کوردی بۆ هاتوه که به عه‌ره‌بی «صحف ابراهیم»ی پیتی ئه‌لین. ئیستایش زهند ئاڤیستا که له پێستی چوار پێیان نووسراوه‌ته‌وه له هه‌ورامان ماوه، به‌لام ده‌ست بێگانه‌ی ناده‌ن. له سه‌رتیکی تریشه‌وه خوا له قورئانی پیرۆز، سووره‌تی «ئال عمران» ئایه‌تی «٦٦» مین دا فه‌رمویه‌تی: «ماکان ابراهیم یهودیا ولا نصرانیا ولکن کان حنیفا مسلما و ماکان من المشرکین» واته: ئیبراهیم جووله‌که وه له ره‌گه‌زی سامی نه‌بووه، وه «نصرانی» واته: خه‌لکی شاری «ناصره» نه‌بووه – که شاریکه له فه‌له‌ستین، عیسی‌ی تیا هاتۆته دنیاوه، ته‌نانه‌ت ئیبراهیم خوا په‌رست و موسولمان بووه، له‌وانه نه‌بووه که هاوکار بۆ خوا په‌یدا بکا.

ئاگری زه‌رده‌شت-یش که به‌ناویانگه ئه‌و ئاگره‌ بوو که له ناوچه‌ی «زاخۆ» بۆ له‌ناو‌بردن و سووتاندنی زه‌رده‌شت حوکمداریکی کورد «نهمروود» هه‌لگیرسان وه به ئایه‌تی «قلنا یا نار» زه‌رده‌شت رزگار بوو، وه ئیستاش شوینی ئاگره‌که ماوه. بۆ ئه‌مه ئه‌م شیعه‌ی حافزی شیرازی ديسان به‌لگه‌یه‌که ئه‌لێ:

بباغ تازه کن نایین دین زردشتی

کنون که لاله بر افروخت آتش نمرود!

له‌م شیعه‌دا وشه‌ی «لاله» وه «ئاتش» به‌ئه‌جده ئه‌کاته «٧٦٧»ی هجری که حافز له‌و ساله‌دا وتویه‌تی. واته هه‌ر چه‌نده له‌مه‌وپیش ئایینی زه‌رده‌شتیان واز لێ هێناوه به‌لام تۆ به‌ چاو پێ که‌وتنی باغ و گولاله‌ سوورکه ئه‌و ئایینه تازه بکه‌ره‌وه، چونکه لاله که گولاله‌ سوورکه‌یه‌و به‌ سروشت سووره، ئاگری زه‌رده‌شت پیشان ئه‌دا، وه زه‌رده‌شتیش که خرایه ئاگره‌که‌وه، ئاگره‌که‌ی بۆ بوو به گولزار، گولاله‌ سوورکه‌یش له تیشکی ئه‌و ئاگره سوور هه‌لگه‌پاوه!

ئه‌مجا بۆ بیرخستنه‌وه‌ی ئه‌و زۆردارییه‌ی که نهمروود له به‌که‌م رۆژی به‌هاردایا له زه‌رده‌شتی کرد هه‌موو سالتیک له‌و رۆژه‌دا ئاگر ته‌کرتیه‌وه.

٢- «نهورۆز» چوار سه‌د سالتیک دوا‌ی «که‌یومورس» «زوحاک» ناویک له «ئورشلیم»هوه به‌له‌شکرێکی زوریه‌وه رووی کرده کوردستان، په‌رستنگا- معبدی مار په‌رستنی بنجینه ناو دوو ماری گه‌وره‌ی کرد به «په‌رسته- معبود» وه ده‌ستی کرد به زۆرداری، کورده‌کانیش ماوه‌یه‌کی زۆر له چیاکانا خۆیان قایم کرد، ملکه‌چییان بۆ زوحاک نه‌کرد، تا «کاوه»ی ئاسنگه‌ر به‌ دزیه‌وه ژیر

دهسته يه کي زۆري کۆکردهوه، يه کهم رۆژي به هار سهر له به ياني داي به سهر زوحاک دا به و چه کوشه ي که کاري پي ته کرد سهری زوحاکي پان کردهوه وه چه رمه که ي به رۆکي کرد به ئالا، نهو ئالايه ناوئرا «دره فشي کاويان»، ههر نهو رۆژه کورد «فه ره يدوون» ي کور ي «ئا پتين» کرا به پادشا، ئيتير له هه موو لاييکه وه بژ نيشانه ي جهژن ناگر هه لاي ساو کرا به چراخان).

ئه م دهقه ديسان جوړه نمونه يه کي تره له باب ته يتي کي تره وه له په خشانه کاني دوو تۆي سالاني «١٩٤٠-١٩٥٠». ئه مه وي بييجگه له شي کردنه وه ي ئه سالي په خشانه که قسه يه ک له خاوه ني دهقه که وه بکه م:

خاوه ني ئه م په خشانه خۆي ناوي «ماموستا نجم الدين مه لا» ي بۆ خۆي داناه، له، سالاني ١٩٣٠ به دواوه به ته واي له شاري سوله ياني جيجير بوو بوو، بي خانمان له دوکانيکا-که کردبوو به شويني ستاري شه وو رۆژي خۆي -ريشه ي داکوتا بوو، هه م به رۆژ لهو شوينه دا نه خوينه واران ي فيري خوينه نه کرد، هه م به شه و کاروانسه راي شه و به رۆژ کردنه وي بوو تيايا، وه ناويشي نابوو «که شتي نوح». له سالي «١٩٣٤» به دواوه خزمه تتي کي زۆري کرد به زماني کوردي، به تاييه تي ديوانه کورديه کاني ئه نووسيه وه، ئه گه را له ههر شوينيک يادگارتي کي کورد ببوايه، به نووسينه وه يادداشتي ئه کرد. خۆي سه ره خۆ دنيايه کي تاييه تي بوو، نووسه ري کي به رده وامي بي جيره ي رۆژنامه ي «ژين» بوو، لهو رۆژنامه يه دا گه لي شتي بلاو کردۆته وه، تا له «١٩٦٢/٥/٥» پي زانرا له دوکانه که يدا «که شتي نوح» و له سهر جاده ي سابوونکه ران بوو له سوله ياني، به بي کهس و ته نيابي کۆچي مالا وايي له دوکان سه راکه ي و نووسين و ئه ده ب کرد و هه موو دنيايه کي به جي هيشت.

ئه م په خشانه ناوه رۆکتي کي هه يه و روخسارتيک، ناوه رۆکه که ي قسه له نه ورۆزو له داهاتني نه ورۆزه وه ئه کا، باسي ئه و ئه فسانانه ئه کا که ده رباره ي نه ورۆزه وه وتراون. قوولايي ميژوو قووله، داستاني رابوردوان و داهاتني «واري» پيشينان زۆرن، ههر عاده تتي ک که داهاتووه په يدا بووه له سه رده مه کاني پيشوودا ئه بي ئيمه له سهر نه و پروايه بين که به گه لي چه رخي دواي خويان که وتوونه ته سه ر کاغه زو تومار کروان. ئه وي که ده رباره ي ئه و کاره ساته زار به زار گيتر اويانه ته وه ئه ويان خستۆته سه ر کاغه زو هيشتوويانه ته وه.

عاده تتي کي وه کوو نه ورۆز ئه فسانه يه کي زۆري له باره دا وتراوه، شايه تتي ک به

دهسته وه نییه که نهوانه راستن و لهگهڵ واقعدا یهک نهگرنه وه. نهوهنده ههیه
 ئهم نهوورژه بهرانیه به کوردهواری، من له سهه نهو باوهدهم که: کۆیستانی و
 ساردو گهرمای ولاته که هیناویه ته ناوه وه. خاوهنی ئهم پهخشانه ئهفسانه کانی
 دهیاردی نهوورژ کۆکردۆته وه و خستویه ته بهر دهستی ئیمه، ئایا ئهمانه لهگهڵ
 راستی و واقعدا یهک نهگرنه وه یا ناگرنه وه- یهکیکیان منم - دوو دلم تیا یا،
 ناتوانم نهو حوکمه بدهم به سهه شتیکیا که کهوتۆته گهرووی گۆیستانی
 میژووه وه، بهلکوو باوهری ته نهام له سهه نهوهیه: لهو ولاته نهدا که پا بهندی
 نهوورژن، زستان و بههاری ولاته که هیناویه ته ناوه وه.

ئه مجا روخساره که ی؛ ئهم پهخشانه پهخشانی ئاخروئوخری سالانی
 «١٩٤٠-١٩٥٠» یه، له بابه تیکی میژووی تیکلاو به بابته تی خۆبا
 عیبارته که ی ناوه نا نییه، چۆن دلی خاوهن پهخشانی ویستویه بهو جۆره
 ریختی عیبارته که ی دارشتووه؛ ساکاره، نه زۆر بهرزه، نه زۆر نزمه،
 پهخشانیکی مام ناوچی نهو سهه ده مهیه، لهگهڵ ئه مه شا پهخشانی له قالبی
 پهخشانا دروست کردووه، سهه نهجامی لیکداوه ته وه، چه شه ی خاوهن پهخشانی
 لهگهڵ پهخشانه که دا جووت بووه. گێرانه وه ی کاره ساتی میژوو زانیارییه کی
 سهه به خۆ، بێجگه له سهه ره کانی تری نه بێ ساده و دهوان بێ، ئهم پهخشانه
 نزیکه لهو ته حره، بۆیه ش وایه چونکه خاوهنه که ی تا ئه ندازه یهک نهو چه شه یه ی
 هه بووه. مه به ستی ئیمه ش له شوتنه دا هه روخساره که یه، ناوه رۆک به ریپی
 خۆیه وه، با نهو لهگهڵ ئه فسانه دا هه ره ده ست بده نه یه خه ی یهک!!.

«ساجد ئاواره» له ژماره «١٢» ی سالی یه کی گوڤاری «هیا» -١٩٥٨- له ژێر ناوی
 «هونه ری نه مرمان نه ویت» پهخشانیکی بهم جۆره ی خواره وه مان ئه خاته بهرده ست و ئه لی:

(ئه گه ره میژوو نووسه کان بیانه ویت نه ته وه یه ک به خه نه سهه په ره ی میژوو وه بۆ
 نه وه ی په لی سهه ره و تنی ره وشت و خو و نه ریت و ژبانی کۆمه لایه تی و
 ئابووری نهو گه له به ریکو پیتیکی و بێ که م و کووری و پیوه نان، له
 سهه رچاوه یه کی خاوتن و ته و او وه ده ربه یتن، ده ست به لیکۆلینه وه ی ده ست کردی
 هونه رمه نه ده کانی نهو گه له ئه که ن و ئه یکه ن به به لگه و سهه رچاوه ی
 لیکۆلینه وه یان، چونکه هونه ر- ئایا ئه ده ب بێ و یا په یکه ره تاشین و وینه گری و
 سازو ناواز دانان و چۆنیه تی دروست کردنی خانوو به ره یان و ته رزی جل و به رگ
 له بهر کردنیان- ئاوینه یه که له هه موو ناوچه یه کی به رزو نزمی و که م و کووری

ئەو گەلە دەر ئەخات. جا ئەگەر ھاتوو ھونەرپەك لەم ھونەرناھ لە سەر بناغەپەكی رەمەكی و ساكار دامەزراپەت، وا پەڕەى مېژووى ئەو گەلە ئەخاتە پشت گوى، وە يا بە نەتەودەپەكی ناكام و ساويلكە ناوى ئەبات، چونكە ئەگەر ھاتو ھونەرپەك لە سەر بناغەو دەزگاپەكی پتەو و بەھيز دروست نەكراپە، وە يا بە تەرزپەكی سوودپەخش و بەكەلك نەدراپەتتە قەلەم، بى گومان ئەو ھونەر نا راددەپەك ئەمىنپەتتەو وە لە ئەنجاما كز ئەبى و ئەمرپەت!..

نەتەودى ئىمەش لە بەرەپەيانى مېژوو وە ھەتا ئىستە ھىچ كارتەكى ئەوتوى نەكردو وە كە بى ھونەرەندو ھونەر ماپەتتەو، بەلكو كارەساتى سىياسى و ئابوورى و دەستدرىژى ستەمكارى و داپەشكراويمان بوو تە كۆسپەكى گەورەو ناھەلنى ھەنگاوپەك بنپەين بۆ پەشەو وە ھىچ ناوچەپەكى كەو، وە ئەو ھونەرەش كە ماومانە لە باوك و باپەرەو بۆمان ماو تەو. جا ھەندىكى ساكار و رەمەكپە ھەرىكەى لە ناوچوونە و بەشى فەرامۆشپە! وە ھەندىكى تەرىشى لە سەر بناغەپەكى پتەو و بەنرخ دامەزراو وە لە لاپەڕەى مېژوودا جىتى خۆى كردۆتەو وە سەرى ئىمەى پى بەرز بوو تەو وە شانازى پتەو ئەكەين و بوو بە بەلگە بە دەستمانەو وە ئەوى بەل: كورد مافى ژيانى سەرپەخۆى نەپە نەتەودەپەكى ساويلكەو ناكامە، بەلگە، وەك كوتەك ئەمالەين بە تەپلى سەربا تا مەشكى لە خەودا بچلەكە و لە راستى ئىمە چا و ھەلپەينى و تى بگا، جا ئەو كاتە پەي ئەلەين «ھونەرمان نەمرەو نامەين». بەلام ئايا ئەبى ئىمە شانازى ھەر بەو ھونەرە بۆ بەجى ماومان بەكەين و بەس؟. نە... پەيوستە ئىمەيش لەو قوناغەو دەست پى بەكەين كە نەودى پەش ئىمە گەپشتبوونى و بەرزترى بەكەپەو وە شتى تازەى دەستكردى خۆمانىشى بەخەپە سەر، كە لە بىرو باو پەكى تازەى كەلكدار كە لە سەر تەرزپەكى زانستى تەواوا دەرھەنراپەت و بەرو بوومەكەى ئەو توى لىي وەرگىرەى كە بگوفچى لەگەل شارستانپەتى ئەو سەدەپەدا كە تىبايا ئەژين. بى گومان ئەبى ئەمەش لە سەر دەزگاپەكى بەھىزتر و بناغەپەكى پتەوتر لە ھى - باوك و باپەرمان -، وە لە بىرپەكى قوولترو فراوانترو رەوانتر لە ھى ئەوان دروستكراپە، بۆ ئەودى نەودى پاش ئىمە نرخ و بەرھەمى پى لە سوودى لىي وەرگەرن و ئەوانىش بەرزتر و پەترترى بەكەن لە سەر دەزگاپەكى بەھىزتر لە ھى ئىمە. ئەمەش سەروشتى دەستورى گۆرانە - تەطور - و نەبى كاروانى پەشكەوتنى شارستانپەتيمان دوا ئەكەووت و بەرەو لە يادكراو ئەچين و لە لاپەڕەى مېژوودا بى ناو ئەمىنپەتتەو، وەك نەبووين.

كه واته پتيويسته له سهرشاني ئه و هونه رمه ندانه ي كه وا زور به پيشه بيه وه -
اهتمام- ده ستبان داو ته هونه ره كانيان به نيازي خزمهت و بهرز كردنه وه ي گهل
و گه شه پي داني - (نهك بو ناو و نه توره و خو درخستن) - كه به ره مه مي
هونه ره كه يان به ته رزيكي راست و ره وان له سهر بناغه ي زانستي كه لك
به خشي و پر مانا به يينه كايه وه. . كه دوا روژ كه لك ي لي و هريگريت و ببيت
به كو له كه ي بهرز بووني ولا ته كه مان.

وه ئه وان ه ي به ناوي هونه ره وه نيازي ناپاكي به رام بهر به هونه رمه نداني
دلسوزي ولا ت دهر ئه برن و ئه يانه ويت گيره شي ويني و دوو بهر دي و ناژاو و
ناكو كي بخه نه سهر ريگاي كاروان، بي گومان ئينسان يكي لي نه هاتوو، وه
دور مني ههره گوره ي گهلن، چونكي «هونه ر» بو خزمهت و پيشكه ويني گهل،
نهك بو ئاره زوو دهر برين، ئه م جو ره كه سانه ههر چهنده له ما وديه كي كه ما
ده ست خاليه تي و دهم هيلاك ييان بو ئه مي ني ته وه، به لام كو سپيكي ههره گوره ن
بو دوا خستني كارواني پيشكه ويني گهل كه يان، پتيويسته ريسواو قه ده غه
بكرين و نه هيلدر لي له سنور لا بدن و بين به ئه ند اميكي - طفيلي - ناو
كو مه ل. وه هونه رمه ندي راست و نيشتمان په روه ر ئه وه ي له سهر بناغه يه كي
خاوين و به جئ هونه ر دائه ني بو خزمه تي گهل نهك بو خو درخستن، بي گومان
سهر چاوه ي پيشكه وتن و ناوي له سهر په ري مي ژوو ئه نوو سريت و
ئهن دمه كان ي نه ته وه كه ي به شاناز بيه وه تا دپرز ه مان ناوي به چا كه ئه به ن. جا
ئه وه ي جهرگي بو گه لي دوا كه وتوي سووتا وه ئه يه ويت رهنج ده ري و
شه ونخووني تال و ترشي بو بچه ژيت به ره و ريگايه كي راست و ئاسويه كي
روشن ي به ريت و له شه وه زهنگي نه زانين و هه ژراي و نه خو شي رزگاري كات،
ئه بي «هونه ريكي نه مري» بو به يني ته كايه وه، تا شان به شاني كارواني
پيشكه وتن پروات و بيگانه بلين: «كورد نه مردو وه خاوه ن هونه ري نه مره».

په نديكي پيشيناني كوردي هه يه ئه لي: «روژان، روژي له دوايه» ئه م په نده ههر چهنده
بو كار ه ساتي به سام و ترسي نه ري سوژي ئه و تري، به لام ئه توانين بي برين به سهر ئه وه شا
كه: ههر روژه شتيك دي ته پيشه وه له روژه كه ي پيشو و تريا ئه و شته نه بو وه. ئه م جو ره
گوزار شته كه له ناو ه رو كي ئه م په خشانه دا هه يه چه شنه بيرو با وه ري كه كه تا ئه و روژه
كه متر كه و تبو وه به رده ست و دهمي خو ينده واران و گو يگران. ئه م بي ره نرخی هه يه كه ئه لي:
ئه گه ر هونه ريك له سهر بناغه يه كي بته و دانه مه زرابيت، ئه نجامه كه ي پوكا نه وه يه. دوو
نييه ئه م بي ره ئا و ينه ي دلي ئه و كو، و هيا ناوچه يه بيت كه خاوه ن په خشاني تيدا بو وه،

به لām خاوهن دهق بیره که ی خسته ناو چوارچیتوهی په خشانه وه و پیشانی ئیمه ی دا.

دیاره ئه و رۆژه قسه و باس له م جوړه شتانه وه له نارادا هه بووه، بویه خاوهن دهق ئه م دهقه ی دانا. که وابوو دهقه که میژوو و یکیش بوو بۆ په یدا بوونی بیره که له و رۆژه دا. ههر که سه له گوښه ی کوړیکه وه دانیشته وه و له به رخویه وه لیتوکی هه لقرچاندوه له و که سانه که خاوهنی هونه رو هونه رمه ند بوون، خاوهن په خشانیش ئه لای: وه نه بی ههر که ریشی سوور بوو هه مزاعه بی؛ وه نه بی ههر که داوای هونه رمه ندی بکا، هونه رمه که ی پر به پری داواکه ی بیت، به لکوو هونه ر ئه و دیه که له سه ر بناغه یه کی بته و بی، ئه و ی له سه ر ئه و بناغه یه دامه زرا ئه مینیتته وه، ئه و دی وانه بوو ئه پووکیته وه. پیشینه کانی ئیمه شتیان کرد، ئه و دی به که لک بوو مایه وه بۆ ئیمه، ئه و ده شی که لاواز بوو وشک بوو. ئیمه ش لای سه روی بناغه که ی ئه وان بکه یین به ته ختی بناغه بۆ هونه ره کانمان و به جی بیللین بۆ نه ته و دی پاش خۆمان. ئه و نه ده هه یه ئه بی ئه و دی ئیمه بته و تر بی، چونکه بناغه که ی ئه وانمان بۆ ماوه ته وه دوو ده مییش ئه بی له گه ل زانستی و شارستانی ئیسته دا قۆل بکه ن به قۆلی یه کا. جا له بهر ئه م رووناکییه دا ئه وانه ی که لیتو له هونه رمه ندانی راسته قینه هه لئه قرچین بۆ گومان له گیره شیتوینی به و لاوه هیچ نیازتکی تریان نییه و له پاش ماوه یه کی که م به دهستی خالی ئه میننه وه.

ناوه روکی ئه م دهقه هه م میژوو ی تۆزی له قسه و باسی دیواخانه کانی ئه و رۆژه یه، هه م، ده برینی بیرتکی نوێ هه ر ئه و رۆژه یه، هه م پیشه نگیکیشه بۆ ئه و که سانه که ئه یانه و ی به راستی و دروستی خزمه تی گه ل و نیشتمانی خۆیان بکه ن له ریگای هونه رو ئه ده به وه.

له روخساریشا ئاوپنه یه کی بی گهرده بۆ دروستکردن و هینانه ناوه و دی په خشانیتکی ساکاری بی گری و قۆرت. توانیویه نیازه که ی به پوختی له وشه کانا جیی بکاته وه، وشه خرمه ی بی له گه ل گوزاره دا، ئه م سه رو ئه و سه ری مه رامه که یه ک بگره وه، دهنگی وشه زبرو نازک جیا بکریته وه. له نووسینا هه رکه سه چه شه یه کی هه یه، به لām ئه گه ر هاتو روخساری ئه و نووسینه ناوه روکه که ی پرکرده وه، ئیتر چه شه ی من و تۆ ئه گه ر گله ش بکا، گله که ی به هیچ ده ر ئه چی، خنجه ری ده بان زاخا و بدریته وه یا نه دریته وه ده ر ئه که و ی. من قسه له ده قیکه وه بکه م، یا نه که م میژوو ی پاشه رۆژ کۆزه رو گه می سوور له یه ک جیا ئه کاته وه.

«احمد خواجه» له گؤڧارى «هيو» ى ژماره «۴» ى سالى «۱» - ۱۹۵۷ - له ژير ناوى «كاك جهلال» ى يهك ماله دا پەخشانيكمان پيشان ئەداو ئەلئى:

(بيست سال له مه وپيش له دئى «داريكهلى» مام رۆسته م - رۆسته م هه تيو - هه بوو، ئەم پيره ميترده تهمەنى له سەد سال رابوردبوو، پيرتيكى قسه خوش و به گوپ تتيك سمارو بوو، سى كوپى هه بوو، پچوو كه كه يان له په نجا سالى تى په ر كوردبوو، به لام ئەم باوكه پيره نازايه يان به بازوى خۆى ئەژيا هيچ هۆيه كى خۆى نه ئەخسته سەر كورەكانى. رۆژتيك له ميانەى قسه دا وتى: من وەكوو «كاك جهلال» ى يهك ماله ئەژيم. ليم پرسى، ئەم رازەى بۆ كردم:

له رۆژانى پرووزى بابانه كاندا له سليمانى گوندى، ياخۆ ديهاتى له وهختى «صلاح الدين» دا له جياتى عهسكه به لادئيهه كانيان ئەوت گونديهه كان، له سەر شيوەى بادينان بوو. رۆژتيك له رۆژان پاشا ئەچيت بۆ راوه پۆرى چه مى تانجه رۆ، مام رۆسته ميس له گەل گونديهه كاندا له ناو سوپاكەى پاشادا ئەبۆ. پاشا دههۆلتيكى گه و رهه له گەل دههۆل ژهنيكى زۆر زهلام و بۆشناخى هه بووه هيتشا هەر شهو بوو ته پلى راو لى درا، ئەوانەى بۆ دهستەى راو كردن دانرابوون هەر كهسه به بى چرپه و ههرا، سوار و پياده روويان ئەكرده بهر دهركاى مالى پاشاو له و توه له سەر فهرمايشى پاشا بۆ جيتى راو ئەرويشتن، به لام هەر له ئيواره وه خواردن و خواره مه نى پتيك ئەهينرا له پيشه وه ئەنيترا بۆ جيتگەى راو، گوندى «عهسكه» هكان به سهلتە زهلامى به پيشدارو پاشدارى پاشا دابهش ئەكران به بهزم و دهبدەبه ئەكهوتنه رى، چونكه لهو رۆژانه دا به فهرمايشى پاشا هه موو كهسيك سهريهست بوو بۆ گۆرانى و پتيكه نين و بهزم تا راو دانه به ستر، ئەم رۆژه به مه زه ننه پتر له ۱۵۰ سوارى و ۱۰۰ زهلام ئەبوو. راو دابه ستر، وهختيک بوو به نيوەرۆ پيش ئەوهى ته پلى راو ته و او بوون لى بدرى له ناکاو بۆره سوارتيك پهيدا بوو، كه نزيك بووه له هارەى رهخش و شهقه به ندى ئەسپه كهى و له شوخ و شهنگى ئەم سواره هه موو چاومان ئەبلهق بوو! بيجگه له دوو تانجى كه له رستدابوو شهش تانجى و يهك دوو گه مالى زهلام و دوو سى توولهى راوى له گەل بوو، خویشى له سەر كهواى شيرداغى شايى و سهروكهواى شين و سهرو پتيچيكي زۆر ناياب به چه كمهى زه رده وه به رهو رووى پاشا چوو، به پتي رهوش و ئادابى ئەو وهخته خۆى له سەر ئەسپه كهى هاويشته خواره وه دهستى راستى ئەسپى پاشاى گرت! پاشا لهم كرده و هيه سه رسام بوو و واقى و رما. وتى: پاشا نيوەرۆژەى له شكرو سوپات له مالى كۆيلهى خۆت دروست كراوه، ئەبى به كۆيله و كراوى خۆتم بزانيت،

فهرموو بۆ ئەو مائەم کە هی پاشایە، وتی: کورم نان و دویشمان بدەیتى باوەر
ناکەم ئەم لەشکرە بە تۆ تیر بکە، کەوابوو تویش لێرانە لە بارگەو بنەى ئیمە
میوان بە. بۆرە سوار نەبیست و لە تکای خۆی دەست بەردار نەبوو، پاشای
تەفرەدا.

تەپلى کۆبونەوه لى درا روو بە مالى ئەم لاو چاکە، سوارو پیاده دوا بە
دواى پاشا کەوتە رێگە. هەر کە رەشمالى کورە دەرکەوت لە دواى سوپاسى بۆ
پاشا بەغار روو بە مالى رویشت، لە پاش ئەوەى ئەسپەکەى داکوتا دووبارە بە
پیر پاشاوە هات لە بەر رەشمالەکەیدا ئەسپى پاشای گرت و پاشای برده ناو
رەشمالەکە. لە ناو رەشمالەکەدا بە هەر چوار لادا لە سەرقالی ئێرانیهوه
دۆشەک داخراو ناوڕشتین کراو، پاک و خاوین بوو. پاشا فەرمانى دا کە هەموو
کەسێک ئەتوانى بۆ دانیشتنى بێتە ژوورەوه. ئەتوانى بووترى لەو رەشمالەدا
پتر لە ۲۰۰ کەس دانیشتیوو. لە دواى چارەکیک خاوەن مالى وتی: فەرموون
ئالیکى ولاخ وەرگرن، بۆ هەر ولاخیک توورەکەیک جوو وەرگیرا، وە ئەم
لەشکرە دۆى ساردى خواردەوه، وە پاشايش بەچاویکی سەرسامیهوه
ئەروانىتە ئەم کارەساتە. ئینجا هاتە خزمەت پاشا و بە چۆکا هات: قوربان
ئەفەرموون نان بێن؟ بەلى! هەر ئەوەندەى پێ نەچوو لە رەشمالى ناومالەوه
سینى هات، هەر بە دوو، یا سى کەس سینیییک دانرا، ئەم لەشکرە لە برنج و
ئاوگوشت و نانى تیری و دۆ تیر بوو.

ئینجا پاشا چاوەرتى نێرگەلەى پاش خواردنى ئەکرد، نێرگەلەچیهکەى هات
و بە پاشای وت: ئاگر نییه بۆ نێرگەلە! پاشا، مات بوو! وتی: ناشی.

خاوەن مالى بانگ کرد لێى پرسى: کورم ناوت چیه؟. چ کەسیت؟ چۆن
ئەبى لە پاش ئەم هەموو چێشتە دوو پشکۆ ئاگر نەبى بۆ نێرگەلە!؟.

پاشام! ناوم جەلال، گۆرانم، ئەم چێشتەيش هەموو بە «گۆت» کراوه، دارى
سووتاندنمان نییه! ئیتر پاشا بى دەنگ بوو، ئەبى چەند هەزار گۆت
سووتابى؟. نەیتوانى هیچى پێ بەخشیت، بەلام پێى وت: ئەم جێگەیه بۆ
تۆ. ئەو جێگەیه دێى «یەك ماله» یە، لە رۆژئاواى سلیمانیدا لەزبکی چەمى
تانجەرۆ).

دەروون و دلى ئینسان گەنجینهیهکە که زۆر شتى تیدا هەلداراوەتەوه. زمان ئاوینهیهکە
بۆ وینه دانەوهى گەنجەکانى ئەو گەنجینهیه، قەلەم ئەوزاریکە بۆ تۆمارکردنى ئەو وینانە،
بەهرەى خویندەوارى ئەو ئاوینهو وینهو تۆمارە هەموو ئەچەسپیتى. ئەو نەتەوانە کە لەو

به هرهيه به هرهوهر بوون تا ئه نندازه يه ک توانيويانه ههست و نهستی هه موو جوړه به سه رهات و کاره ساتي خوځيان له مهيداني زانياري و پيشه سازي و که له پووري نه ته وايه تي خوځيانا بخه نه سهر روو په پړه ي کاغز بۆ ئه وه ئه و به لگانه بڼ به هڅي سوود وهرگر تني نه ته ودي پاشه روژيان. ئه وانه ش که قه لهم و مهيداني خامه داريان نه بووه هه موو به سه رهاتيکيان چوه ته گه رووي گوړستانه وه!.

ئهم دهقه نمونه يه که له سه دهه داستاني رابوردووي ئيمه که زوړيکي زوړيان له ناوچوون. ناوهر که که ي دووشت به ئيمه پيشان ئه دا؛ يه کي دهستووري راوو شکار يک که له سه رده مي کوندا باوي هه بووه ورده ورده کهم بوو ته وه، ته نانه ت له وانه يه ئيستته به لگه يه کي زوړ که ميس مابيت. راوه که ي چنگيز خاني مه غوولي ئه گهر نه بوايه به په خشايتک و ئيستته نه که و تايه ته بهر دهستي ئيمه، ئيمه نه ناوي راوي چنگيزي مان ئه زاني وه نه ناوي چنگيز خان. من ناليم: ئهم راوه ش ئه و راوه يه، به لام ئه ليم: له ناوچه يه کي بچووکي به چاو ناوچه يه کي فراواني ژير دهستي چنگيز يه وه ئه ميس بۆ خوي نمود يکي هه يه و بئ گومان له سه رده مي ئهم راوه داو پيش ئه و سه رده مه شا به سه دهه شتي وا هه بووه له بهر ئه وه که نه نوو سراون هه موو له ناو چوون، ئهم په خشانه وينه ي رهو شتيکي ئه و سه رده مه ي کورده واريان بۆ زيندوو ئه کاته وه و ئه يخته وه بهر چا ومان.

دوور نييه يه کي بلتي: له زانيني راويکي باباني، وديا له نه زانيني ئيمه چ سوو ديک وهر ئه گر ين؟.

منيش ئه ليم: ئه و جوړه شتانه که له پووريکي نه ته وايه تي ئيمه يه، له زانينه که ي راباردن و عاداتي پيشينه کاني خوځمان دپته وه بهر چاو، له مه وه هه ست به بوونيه تيک ئه که ين - بوونيه تي خوځمان - نه ته وه کاني تر که به هه زاران رهوشت و ته قاليدی خوځيان نوو سيوه له بهر چي بووه؟. ههر له بهر ئه وه بووه که که له پووري نه ته وايه تييان نه بئ به ژير خا که وه و هه ستيان زياتر بچوولتي بۆ پايه داري خوځيان. ئه مه و ديسان ئه مه وي بپرسم تاي شتي به سوود چييه؟. ئه گهر ئهم جوړه شتانه به سوود نه بئ ئه بئ شتي به سوود له دنيا دا ههر نه بئ! ئه بئ ئه وه بزاني که له زيندوو کړنه وه ئهم جوړه شتانه وه بوو که ئه وانه که و تنه سهر عالمي پيشه سازي و ئه ستيه يان له روو شه وه دره وشايه وه!.

شتي دووهم که دهقه که پيشانمان ئه دا ئه و جوړي ميوانداری و نان و خوانه يه که تاقه ماله يه که له شويکي ته ريک له ئاوه دانييه وه ئه و ده سه لاتي هه بووه که ميوانداری دارو

دەستەى پادشاىەكى بە دەسەلاتى ئەو رۆژەى ئەو ناوچەىە بكاو ھۆى بە ھىچ شتىكى خەلكى تر نەكەوى تەنیا بە سووتەمەنى نەبى، ئەوەشى بە سووتانى گۆتەز لا بردووہ!

زۆر لە نەتەوەكانى ترى ئەم رۆژەلاتە ئەگەر يەكەك گيسكە لەرەكى بۆ يەكەكى تر كوشتىتەوہ ئەو نەدىان دەھۆل بۆ لى داوہ تا رۆژى قىامەت ھەر دەنگى دىت، بەلام لەناو ئىمەدا لەگەل دەنگى مەرۆ تەقەى سىنىدا كپ كراوہ و ناوێكى نەماوہ تەوہ تەنانەت بۆ يەكەم رۆژى دوای خویشى! ئەگەر زىندوو كەردنەوہى ئەم جۆرە شتانە شت نەبن كەواتە چى شتە؟!.

ئەمە ناوەرۆكى دەقەكە، روخسارەكەشى ئەوا ديارە بە كوردییەكى رێك، دەنگى وشەىەكى جوان، زنجیرە لە ھۆنەوہدا تىك نەچوہ، وشەو رستە بۆ جىگا و تراوہ نەك جىگا لەبەر دلى وشەو رستە ديارى كرابى. كوردى سەردەمى دانانى ئەم پەخشانە نابى تۆ بلىت ئەبوا واو وەكوو ئىستە بوايە. ئەگەر وا بلىت ديارە تۆ باوەرپ بە گۆران نىيە؛ باوەرپ بەوہ نىيە كە ھەر پى پلىكانەى رۆژىك جيايە لە رۆژەكەى تر.

«ابوزید مصطفی سندی» لە ھەژمارا ئىكى سالا ئىكى گۆشارا «رونایى» - ۱۹۶۰ -
لەژىر ناوى «ولاتى خو بناسە» پەخشانىكمان بە شىوہى بادىنى ئەخاتە بەردەست و ئەلى:
(نامىدى)

ناقى نامىدى، ناڤ لدرە، تاجا سەرى ھەمى باژىرەت كوردستانا بادىناہ.
باژىرى نامىدى گەلەك جارا مىرانی و ژى ھاتنا كوردا وا نىشا دوژمنىت
كوردستانى داى، ژبەر ھندى، جھى خو وى دانايە سەر تەختى دلى ھەمى
كورد پەرورە، نەخاسمە كوردى بەھدىنا. كوردىت وى گەلەك جارا سىگىت خو
وێت كرىن چەپەرۆ مەتال لەر زۆردارىا دوژمنا.

ناقى نامىدى ل دەف كوردا ناڤەكى پىرۆز و شرىنە، چونكىا بويە پايتەختى
ھوكمەتا بەھدىنا قەھرەمان، ئۆ سەروكىت وى «۶۵۰» سالا ھوكمدارى و
پاشايىيا لى كرى، ھەرەسا وى باژىرى «مىراتى» «باب كال كىت» كوردایى
پارژىتى، چونكى ناقى-نامىدى- دەسل دا ئاڤاھىا مىدىانە، ئومىدى ژى،
باب كال كىت كوردانى.

حەتا نھۆ مېژوفان نەگەھشتىنە ھندى كو بزەن باژىرى نامىدى كى دەينايە
ئوكەنگى ھاتبە دەبنان. سەيدابى «طە باقر» دىبىرت: «نامىدى مەزنىترىن

که‌لیت عراقیییه، ئو ژ هه‌مییا بناڤ و ده‌نگ و که‌فن تره، دکه‌فته ئه‌فرازی «مووسلی» ئو «١٦٢» کیلومتره‌ژێ دویره. به‌ری بوونا عیسای ب. ٩٠٠ ساله‌ ئه‌و باژێر دین ده‌ستی ئاشوریا ڤه‌ بوو، پاشی که‌ته‌ بن ده‌ستی حوکه‌میت زه‌مانی ئیسلامی، ئو ئه‌ڤرو ئیکه‌ ژ که‌زاییت لوا مووسلی. ئامیدی هه‌ر باژێر بوو، هه‌تا وه‌ختی «بابلیان» بی نوی ئه‌وی دبیرنی «کلدانی».

«یاقوت حموی» ج ٣: ٧١٧ دبیرت: «ئامیدی که‌له‌کا ئاسی و مه‌زنه، دکه‌فته ئه‌فرازی «مووسلی». «عمادالدین زه‌نگی» کوردی «ئاق ستقر» ساله ٥٣٧ کۆچی -هه‌جری ئه‌ڤ که‌له‌یا نوی کری.. «حمدالله مستوفی القزوینی» دکتیبیا خودا «نزهة القلوب» به‌ریه‌ر «١٠٥» دبیرت: «عمادیه - ئامیدی - باژێریکی مه‌زنه. «عمادالدوله‌ الدیلمی» ئه‌وی ساله ٣٣٨ کۆچی -٩٤٩ بیینی - میلادی - مری، ئه‌و باژێر نوی کر ئو ئاقی خۆ لسه‌ر ده‌ینا «العمادیه»، بایی وی هوین و خۆشه، ئو با جوی -خراج- ٦٨٠٠٠ دینارن.

ئه‌ڤ هه‌ردوو گوته‌ لکه‌ڤ ئیک ریک ناکه‌فن، چنکی «قه‌زوینی» دبیرت: عمادالدوله‌ی ئامیدی ئاقا کری، ئو حموی دبیرت عماد الدین الزنگی.

«ابن الاثیر» دکتیبیا خودا - الکامل فی التاریخ - ٩، ٨ دبیرت: زه‌نگی که‌لا ئامیدییا ئاقا کری، ئو ساله ٥٣٧ کۆچی. ئه‌تابک زه‌نگی عه‌سکه‌ری خۆ هه‌نارته‌ سه‌ر که‌لا «ئاشب»، ئه‌وا ژه‌مه‌می که‌لیت -هه‌کاریا- مه‌زنتر و ئاسی تر، ئۆشیابین ده‌ست که‌ت، زه‌نگی را بوو ئه‌و که‌ل خراب کر، ئۆ ژبیر ڤه‌ که‌لا ئامیدی ده‌ینا.

«محمد امین زکی» دکتیبیا خودا «خلاصة تاریخ الكرد وکردستان» به‌ر په‌ر ٢١٥، دبیرت: «هه‌تا ساله ١٠٤٨ کۆچی -١٦٣٨ بیینی ئامیدی هه‌را سه‌رخۆ بوو، ئۆ ده‌ستی حوکه‌مداریت کوردا دا بوو، ئۆ هه‌تا ساله «١٠٧٠» کۆچی - ١٦٦٠ بیینی نه‌که‌ته‌ دین ده‌ستی ئوسمانیا، ڤه‌ ساله ١٧٧٩ بیینی عبدالباقی پاشا والی مووسلی به‌سه‌ر ئامیدی داگرت، ئۆ عه‌سکه‌ری وی که‌له‌ک کوشتن و تالان و شه‌لانن کرن. ساله ١٨٣٢ بیینی محمد پاشا رواندزی ئامیدی داگیرکر. ئۆ له‌ به‌ر په‌ری ٢٤٨ و ٢٤٩ دبیرت: سمایل پاشای به‌هدینی، ئامیدی و ده‌وریت وی هه‌می داگیرکر، پشته‌ ره‌سول به‌گی برای محمد پاشای، به‌لن که‌له‌ک نه‌ما ده‌ستی دا، چونکی محمد پاشا ئینجه‌ به‌ره‌قدار والی مووسلی ساله ١٨٣٢ بیینی به‌سه‌سکه‌ری خۆ ڤه‌ چوو سه‌ر ئامیدی ئۆ داگیرکر. به‌لی سمایل پاشای ساله ١٨٤٢ بیینی ژ ده‌ستی وی ئینا ده‌ری ڤه‌. پاشی محمد رشید پاشای که‌لا ئامیدی داگیر کر ئۆ سمایل پاشا گرت و هه‌نارته‌ هه‌بسا به‌غدا

حوکمداريت ئاميدى ييت کو « ۶۵۰ » سالا حوکمدارى کرین ههمى کورد بوون
دبیژنى «عهباسى» چونكى باپیری وان ناڤى وی «عهباس» بوو، ئۆز کهلا
«تارونى» ئهوا لئاڤ «ههکاريا» هاتبوو.

کهلا ئامیدی کهلهکا «خورسینییه-تهبیعی» ئاسییه مهزنه، بلند و دهک
لیسى بازى «۱۲۵۰» پیا ژ بهحرى بلند، دهوړیت وی ههمى چیا يیت بلند،
لبن وان چیا کانیت ئاڤى و میرگیت گیای و جنینک و رەزو باغ و بستانن.
فرههیا وی، تیرا «۵۰۰۰» مالا دکهت، دو دهروکیت کهڤن يیت ههین؛ ئیک
دکهفته رۆژهلاتى، دبیژنى «دهرگهه زيارى» و دبیژنى «دهرگهه پاشای»
ژیک بى دووی دکهفته ملی رۆژئاڤای دبیژنى «دهرگهه سهقافا» و «دهرگهه
مووسلى و دهرگهه ئامیدی و دهرگهه بههدینا». لسهر دهرگهه سهقافا
هندهک نهقش و نیشان، يیت هاتینه ههلهکولین، شکلی چهند پهلهوان و
شههیت باژیری ئامیدی نیشان خهلهکی دهن، گورزو مهتال و چهکیت وان بى
لگهل، ئۆ دین يیت وان ڤه شکلی نهژدهههیهکی مهزن، خۆ ئالاندی بدهرگهه
ڤه بى هه شههرهزایی و نازاهیا کوردان نیشا دوژمنا دهن.

بهرى سالا ۱۹۴۰ یینی، ریهکا پان هاته ڤه کرن، ژملی «سولاڤى» ڤه
ئوتومویل بساناهى دگههه کهلى. لئاڤ کهلى مزگهڤتهکا کهڤن و مهزن یا
هه ئۆ لئاڤ وی مزگهڤتى بیرهکا ئاڤییا هه، ئۆ وهختی باژیر دکهته
تهنگاڤى دا خهلهکی ئاڤ بخۆژ وی بیری دبر. پروژى ئاڤ و کههرهبی لى لئاڤ
باژیری هه. ههروهسا قشلهک لگهل دائرا پوسته و تلغرافى، ئۆهنده
مهکتهبیت کوړو کچا لى هاتنه ئاڤاکرن. نیزیکی «۳۵۰۰» کهس لباژیری
ئامیدی دژین. ههژمارا ههمى قهزای نیزیکی «۶۰» هزار کهسانه. نابهینا
مووسلى ئۆ ئامیدی ۱۶۲ کیلومتر. «۳» ناحیه بى لقهزای ههین «۱»
سهرسهنگ «۲» نیروهريکان. «۳» بهروارى بالا. مهركهزى ناحیا سهرسنگى
لئاڤ گوندی سهرسنگى بخۆیه. ناحیا نیروهريکان ۷۴ گوندیت ههین،
مهركهزى وی گوندی «بیبو» یه، خهلهکی وی نیزیکی «۹۰۰۰» کهسانه،
عهشیرهتیت وی «مزورى ژور» و «ریکانى و نیرون». ناحیا بهروارى بالا ۷۹
گوندیت ههین، خهلهکی وی «۱۴۰۰۰» کهسانه، مهركهزى وی «کانى
ماسى» یه، «۲۲» کیلومترا ژ ئامیدیا دویره.

ملهتى کورد گهلهک ههژ زانینى و پیتش کهتنی دکهت، بهلى زورداریت
ئوسمانلیا ئۆ کهڤنه پهريستیت کوردا کارهکی وهسا بسهرى وی ملهتت ژارو
ڤهقیر ئینان، ههتا نهزانینى و نهساخى و «سهرخوهری» پهنجیت خۆ ئیخست

ناڤ جهەرگی وان، ئۆمانه بى قوتابخانه و خواندن، بهلى ڤى دىماهيى نيزيكي
« ۵۰ » مهكتهبا هاتنه ڤهكرن لقهزايى ناميدى لهگهڻ قوتابخانهكا سانهوى.

شووولى هنده خهلكى لقهزايى كرين و فروتنه، و هندهكيت دى تهرشى و
حهيوانهتى خودان دكهن، ئۆهندهك رهزاو بيستانا و دار و بارى دچين، ئۆ
هندهك عهردى خوڤشين دكهن وهك گهڻى، جههى برنجى، گارسى. بههرا پيترژ
خهلكى ڤى قهزايى، ژارو دهست كورتن. هاقين كههيت رهخ و رووييت ناميدى
ئهڤهڤه:

(۱) -زاويته: ۸۸۵ مترا بلنده ژ بهحرى. (۲) - سوبارهتوكا ۱۵۰۷ مترا.
(۳) - سهري ناميدى ۱۹۸۵ مترا. (۴) - سهرسنگ ۱۰۴۶ مترا. (۵) -
سولاڤ ۱۱۵۰ مترا بلنده ژ بهحرى. خهستهخانه و دهرمان و دوختور گهلهك
كيمن لههه مى قهزايى ناميدى. خهلكى ناميدى وهك هه مى كوردا ههژ برايى
و ئيكتاتى دكهن. راستى لنك وان زهحفه، ههژ خواندن و زانينى و
سعه تكاريى دكهن، ئۆحه تا ڤان نيزيكا «ئارميش» چى دكرن، ژن ومير
پيڤكه كارى دكهن، دزى و مال برين كيমে. هه مى رهنگيت فيقى و
شينكاتييت ههين، دوريت وى چياييت بلندن، ئۆهاڤينا دبنه زوزان).

له شيوهكانى زمانى كوردى چ سۆرانى چ بادينى، چ لورى چ موكرى چ ئهردهلانى تا
ئيسسته له ههريهك لهمانه ئهوى له دهسهلاتا بووبى نمونهيهكى پهخشلمان خستوته
بهرچاو.

ريختى ئهم كتيبه و زهوينهكهى لهسه ر بناغهى شيوه موكرى رويشته، بۆ نمونه شيوه
بادينيش هيتراوتهوه، ئيسسته بۆ بتهوكردن و زياتر شارهزا بوون لهو شيوه بادينييه ئهم
دهقهى «ابو زيد مصطفى سندی» يهش دينينهوه كه له بارتيكى ميژوويهوه باسى شارو
ناوچهى «ئاميدى» ئهكا؛ باسى ناوى ئاميدى و تا ئهئندازهيهك حوكمدارانى و ئه و قسه
ميژووييانه كه له بهلگهكانى بيتگانهدا له باره ئاميدييهوه هاتوون، سروشتى شارى
ئاميدى و تا رادهيهك جوغرافياى، كارو كهسابهت و ئاژاڻ و مالاڤتيان، هاوينه
ههوارهكانى، ميوهجات و رهزو باخهكان. باسى ئهمانه ئهكاو ههريهكهيان چى قسه له
بارهيانا ههلبگرى باسى كردوه.

شيوه بۆ دانانى هونراو هه ر له ميژه دهستى خوڤى پيش خستوهه، هونراوهكانى مهلاى
جزيرى، ڤهقى تهران، مهلاى باتى و ئهمهدهى خانى ئهم گهواهيه مان بۆ ئهدهن، بهلام له
پهخشانا ئه و دهرڤهتهيان نهبووه كه له سهردهمهكانى پيشوودا بتوانن سامانى پهخشانش

زۆر بکەن، لەگەڵ ئەوەش کە بێنە سەر رۆژنامە و گوڤار «کوردستان» یەکەم رۆژنامەی بەدرخانێکەکان ئەستێرە سیوویل و گەلاویژە کە لە ئاسمانی کوردیدا پرشنگەکەی پرشەپریش ئەکا. ئەم پەخشانە یادی نووسینی بەدرخانێکەکانمان دینیتەوه یاد لە لایەکەوه، لە لایەکی ترەوه نمونە پەخشانیکی بادینی سالانی ۱۹۶۰مان پیشان ئەدا. لە ناوەروکا ئەمانباتە ئەو ناوچەیە کە ئەو شارە بە دیمەنە میژووییە تێدا یە، ئەو ئاگاداریەمان ئەداتنی کە تا پێش خۆتێندەوهی ئەم باسە زۆریە ئیمە بێ ئاگا بووین لەوانە، ئەم بابەتە گەنجی سامانی پەخشانی کوردی مانێ فرەتر کرد، روخسارەکە لەو شێوەدا بە دیمەنە.

کە ئەچینە لایەکی تریشەوه سەیر ئەکەین ئەم شێوانە هەموویان لە یەک کانیاهەوه هەلقولان، دووری ماوهو بێ هاتوچوویی لە نێوانی بەشەکانی کورددا ئەو بەلگە بێ هێزە دابوو دەست نەشارەزایان و بگرە ناحەزانی کوردەوه کە زمانی کوردی بپرە و شێوەکانی دوورن لە یەک! ئەوەیان ئەکرد بە ژێر لێوهوه کە هەر زمانی تۆ بیگری لە عالاوە ئەم جیای شێوەیە تێدا هەیە، بەلام خزمەت کراوهو زمانیکی یەگرتوویان پێکەوه ناوه، زمانی کوردی لەبەر هەر شتێک بووه ئەو خزمەتە نەکراوهو تا ئەم سەدە ی بیستەمە بەو جۆرە شێوەکانی بە تەریکی لەگەڵ یەکا ماونەتەوه. گومانی تێدا نییە ئەو خزمەتە کە نەتەوهکانی تر کردوویانە بە زمانی خۆیان، ئەگەر دەیهکی ئەو خزمەتە بۆ کورد بلوایە بۆ خزمەتکردنی زمانەکە خۆی، تیکرای زمانی کوردی ئێستە لەوانە ئەبوو کە بۆ بەرزێ پەنجە بۆ رابکێشراوە. ئەمەش کە ئەیلیم وە نەبێ دەمار بگری، بەلکوو لەو رووهوه ئەیلیم کە زمانی کوردی ئەو دەولەمەندییە تێدا هەیە بۆ ئەوە بتوانی ئەم داوا یە بچەسپینی.

زانا مەلاجەمیل بەندی رۆژبەیانێ لە ژمارە «۴» ی سالی یەکی گوڤاری «رۆژی نوی» - ۱۹۶۰ - لە ژێر ناوی «دەفتەرەکە ی حوسەین نازم» دا پەخشانی کمان بۆ پێکەوه ئەنی و ئەلی:

(زۆر کەس وەها تێ ئەگەن کە نووسەرانی کوردی لەمەوپێش دەریەستی میژووی نەتەوهی کورد نەهاتوون. من ئەم بیرو باوەڕەم لە لا بە بادا ئەچێ. هەرکە لە گۆشە نامەخانە پەرپووتەکانا نووسراویکی دەسنووس وەهام بەرچاو بکەوێ کەزۆریە خۆتێندەوارانی کورد نەوهک هەر نیانە وە نەیانیدیوه، بەلکوو هەر ناویشیان نەبیستووه! بێ گومان هۆی ئەمەش نەخۆتێندەواری و دەریەستی

نه هاتنی گه له که خوی بووه، نه وک خوینده وارانې. هر له بهر نه مه بووه که نووسه رانی به زمانیکې تر شتیان نووسیوه دهریاره نه ته وده که، و به بوشیان بلاو نه کراو ته و له بهر نه بوونی چاپ له و حله دا، و له بهر که دهستی له دوری نیسته دا. به گه زاف نالیم: من خوم تا نیسته چهند نووسراو یکم دهریاره «کورد» و هندی ناوچه و هر گپراوه و نووسیومه، پارده نییه چاپی بکه م، و که سیش نییه یارمه تیم بدات. نیسته نووسراو یکم میژوو بیستان نه خمه بهر دهست، گومانم وایه نه و نامه یه بی که خوا لیتی خوشبو «نه مین زه کی به گ» ناوی ناوه «دهفته رکه ی حوسه یین ناظم» و هر نه م روونوسه بی که نه و میژوو نووسه بهر زه، سوودی لی و هر گرتووه. نه م نووسراوه به تورکیه کی زور نه ده بی نووسراوه، میژووی «بابان» دکانه، چهند لاپه ریه کی ناته و او، لای دوا ییشه و نه گه یشته بووه نه نجام، نه نها روونوسیکی شری له لای «جلال بابان» هیه.

«حوسه یین ناظم» ی نووسه ر بی گومان کوردو شاره زا بووه، به لام نازانری که ی ژیاوه و چو ژیاوه. هندی که س به «حوسه یین ناظم» ی نه زانن که تا سه ده ی بیسته م مابوو، و خه لکی سوله یانی بوو. هر چو نی نه بی بی، من وهری نه گپرم به کوردی، هر که س روونوسی راسته قینه ی هیه، یا خود سه رگوزه شتی نووسه ری نه زانن، یا مه ردا یه تی بنوینی و ه یاریده ی میژوو بدا، و لاپه ری له میژووی گه له که ی زیندوو بکاته ووه.

.....حکومه تی «ده شته تال» (۱) به ناوی بنه مالیه «ضیال الدین» به و (۲).

(۱) - رهنه گه مه به سستی «سه رده شت» بی. به ناوی بنه مالیه «ضیال الدین» ده

(۲) - رهنه گه مه به سستی بنه مالیه «نیختیاره دین» ی سهرداری «بانه» بوو بی.

تا سه رده می «خان نیسماعیل سولتان» هر مابوو، و پین باوه پنامه ی میژووی نه م میز میړتی و سهرداری تییه پشت کو ل نه دراو به هیز نه بوو. «خان نیسماعیل سولتان» سهرداری کی زه بهر به دهست و سته مکار بوو، به لام له ترسی «خه و» ی که دیسووی ده سی له کورسی سهرداری هه لگرت، و خوی خسته گو شه ی خوا په رستی، و ه جی که که ی بز «خان نه حمه د سولتان» به جی هیشته. «نه سکه ندر» به گی کوری خان نیسماعیل سولتان فه رمان په وای «ماوه ت» بوو، به لام دهس رویشتنی و په رده سندنی «بوداق خان» کورتی دایه ژیاننی فه رمانی نه و، و به م جوړه «ماوه ت» که و ته ژیر نالای فه رمان په وایی

«خان بوداق» .

ئەم «خان بوداق» ە كۆچەريانە ئەژيا؛ زستان لە «داريشمانە» ە بەھار لە زورگەكانى «گربوداغ» رايئەبوارد. كە بەدوورايى نىبو سعات لە رۆژھەلاتى «قەلادزە» ەدەيە- كە ناوچەى ئەو ھەريە يە ئەمپۆ بە «قەضاي مەعمورە» ناو ئەبىرئ-رۆژگارى ھاوينيش لە «سەردەشت» رايئەبوارد، ە پايزيش لە شارۆلكەى «ماوەت». مەبەستيشى لەم جئ گۆركيە ھەم ھەوا گۆركى بوو، ە ھەم نيزىكى ئەو عىل و تيرانەى ژئير فەرمانى كە شارەزاي خوو و رەوشت و ئارەزوويان بئ و بتوانئ خوشەويستيبان رابكىشئ.

«خان بوداق» لە سالى ۱۰۷۵ كۆچى دا -۱۶۶۴- زايىنى بۆ ئەو ەى دەسەلاتى خۆى بە ھيژتر بكا بە يەكجارى ناوچەى فەرمانپەوايى گوتزايەو ە شارۆلكەى «ماوت»، ە ھەريەمەكانى «شينك» و «سەراو» و «بەركينو» يشى خستەناو زنجيرەى ولاتەكەيەو، بەلام گورگى مەرگ مەيدانى نەدا كە پتر ولاتەكەى بتەنيتەو كۆچى دواى كرد. پاش كۆچى خان بوداق «مير سليمان» ى كوپى جيگەى گرتهو. ئەم ميرە ھەرچەند بە نازايى و دلپىرى لە باوكى بەجئ نەدەما بەلام ئەم ەكوو ئەو دل گەورە نەبوو، توورە و تەنگەتيلكە بوو، دلنەوازي و بەزەبىش بە تەرزئ بوو كە جارجار بە سەر رق و كىنيا زال ئەبوو. پاش ئەو ەى كە دارى فەرمانپەوايى گرته دەست ھەريەمەكانى «قزلجە» و «سرۆچك» ى داگير كردو خستىە ژئير فەرمانى خۆى، ە چاوى لەو ە بوو كە پتر سنوورى ولاتەكەى فراوان بئ، ە برپارى دابوو كە ولاتى «ئەردەلان» لە دەست ئيران رزگار بكا، و تا «سنە» و دەورويشتى بخاتە ناو ولاتەكەيەو. لەبەر ئەم ئامانجە لە سالى ۱۰۸۰ ى كۆچى -۱۶۶۹ ى زايىنىدا پايتەختى فەرمانپەوايى گوتزايەو بۆ «قەلاچوالان». دەولەتى ئيران كە لەم نيازەى مير سليمان تىگەيشت كە ھەلئەگەرئ بۆ داگيركردنى «ئەردەلان» لەشكرىكى «۴۰۰۰» كەسى لە ژئير فەرماندەى ميرى لوړستاندا ناردە سەرى. كە سليمان بەگ ئاگادارەو ە بوو لە ھاتنى ميرى لوړستان دەس بەجئ ھيژىكى پيئج ھزار كەسى لە پالەوانانى «بابان» پيئكەو ە ناو بەرەو پيىرى چوو. ئەم دوو لەشكرە لە ھەريەى «شميران» دا لەم بەرو لەو بەرى سيروان «ديالى» بەرەنگارى يەكتر ەستان. لەبەر ئەو ەى سەردەمى بەھار بوو، «سيروان» يش لە بەر زۆرى لافاوى باران مالا مال ھاتبوو، گونجايشى پەرينەو ە نەبوو، لە بەر ئەمە ئەم دوو لەشكرە نەگەيشتنە يەك ە شەريان نەئەبوو. مير سليمان لە داخى ئەم لافاوە -كە درئەى ئەكىشا- پنگ ھەلەتبوو، ە تەنگەتيلكە بوو بوو، چونكە زۆرى

لاستهم بوو که له شکرېکې ئېيران بتوانی بهم رهنګه زات بکاو هېرش بېنېته
 سهر ولاتی کورد، وه لای زور پېښو بوو که لووتیان بشکېنې، وه هم
 ههلهشی بکاته به هانه بۆ شالو بردنه سهر «ئيران» وه هندی هېرمی داګیر
 بکا. رۆژهاو ههفته ها تېپه پری ئینجا لافاوه که ورده ورده نیشته وه، له گهل
 نه وه شدا که هېزی دوشمن چل هه زار، وه هېزی نه وان پېنج هه زار بوو، وه
 په یوهندی له نیوانی هم دوو هېزه دا نه بوو دیسانه وه تووړی و به ده ماری
 سلیمان به گ وه هېزه که ی تینی نه سهند).

وه رګیپان دهستیکی زوری هه یه بۆ زیاتر روونکردنه وه بیروباوهری هه نه ته وه یه ک،
 چونکه له ناوه روکی نهو شته وه رګیپراوه دا گهلې ناګاداری وای تیدا نه بی که نهو
 ناګادارییه له زمانه بۆ وه رګیپراوه که دا نه بوو، هه له بهر نه مه یه که گهلې له زانایان
 هېزیکې زوریان خستوته سهر نامۆژگاری کردن بۆ وه رګیپان، ئیتر نهو وه رګیپانه له هه
 باب ته تیک و له هه زمانیکا بیت. بهو بونه وه ئیمه ش له م کتیبه دا چهند نمونه
 په خشانیکمان هینایه وه که له ئینگلیزی، نه له مانې، فهره نسی، عه ره بی و فارسییه وه
 وه رګیپ-رابوون. کورده که وه کوو له وانه ی وه رګرتبوو له تورکیشه وه وه رګرتوو. هم
 په خشانه ی ئیر نمونه یه که، که خاوه ن په خشان له توورکیه وه وه رګیپراوته سهر کوردی.

من نامه وی به ته وای بچمه ناخی هم په خشانه وه، چونکه خاوه ن په خشان له پېشه کی
 وه رګیپ-راوه که دا هه ندی قسه ی کردوه هیچی نه هېشتوته وه بۆ نهو که من له م رووه وه
 قسه یه ک بکه م، نه ونده هه یه نه لیم له ناوه روکی وه رګیپراوه که ی دا نه گه ر هم دهقه نه بویه
 گهلې ناګاداری میژووی له م رووه وه هه بوو ئیمه نه مانئه زانی، هه چنده له دهقی
 تورکیه که دا چهند شوینیک، وه یا چهند ناویک دوور نییه به هه له وتبیتی به لام وه رګیپ
 توانیوه شوین و ناوه کان به ته خمین راست بکاته وه. نه مه و دیسان شت وه رګیپان بۆ سهر
 زمانی کوردی وه نه بی میژوویه کی زور کوئی هه بی، له بهر نه مه نهو سهرده مه که نهو دهقه
 تورکیه خراوته سهر زمانی کوردی، سهرده میک بووه که کورده که تازه پی نه نایه ناو نهو
 مه یدانه وه که شت له زمانیکی تره وه بخاته سهر زمانی کوردی. رهنګی ریختی هم دهقه
 به چاو کوردی ئیم رۆژه وه پله که ی نه گا به ئیسته، به لام بۆ وه رګیپانی نهو رۆژه له وانه یه
 به شتیکی دانسقه دایری بۆ وه رګیپه که. نه گه ر کورده که به تیکرا له سهرده میکی زووه وه
 خه به ری ببویه ته وه بۆ نهو که شت له زمانی تره وه بخاته سهر زمانی خوی ئیسته
 زمانه که مان له رووی ناګادار بوونی به سهر ناوه روکی زمانه کانی ترا گهلې دهوله مه ندر

ئەبوو ھەم لە ناوەرۆکا، ھەم لە روخسارا.

ئەو شتانەش کە لە زمانەکانی ترا نووسراون و ئێمە ئەیانخەینە سەر زمانی کوردی سێ جۆرن، جۆریکیان کارەسات و کاروباری ولاتی زمانە بێگانەکەیه، وەرگێڕانی ئەم جۆرە شتانە تەنھا ئەو ئاگاداریەمان ئەدات کە لە ولاتی ئەو زمانە بێگانەدا ھەبوون، مەبەستی ئەم جۆریان ئەو ئاگادارییە و ھێچی تر. جۆریکی تریان کارەساتە کە زادە و ناوچە و کوردە واریە کە و کۆرپە و ولاتە کە یە، بێگانە یە ک ئەوانە و بە زمانی خۆی داریشتوو، پاشان ھێنراوە تەو سەر زمانی کوردی، وەکوو بلیت: گەزۆی خۆمان بوو و بۆ خۆمان گەراوە تەو! جۆری سێیەم کارەسات و بەسەرھاتی ھەر کارەسات و بەسەرھاتی کوردە واری بوو، کوردیک بەو زمانە کە ئەو لە ناویا ژیاو ھێناوێ نووسیویە تەو. ئەم کوردەش یا زمانە رەسەنیە کە خۆی نەزانیو، یا زانیو و بەلام برەوێکی نەبوو، یا خۆتێندە واریکی نەبوو، یا ترسیکی لە رێگادا بوو بۆ ئەو نەتوانی بە زمانی خۆی بینووسی، ھێناوێ بەو زمانە بێگانە یە نووسیو. پاش ئەو رەوێ وەو میژوو کاریکی و ئەکا کە ئەو وەکوو ناوەرۆکە کە کوردی بوو، روخسارە کەشی ھەر بکریتەو بە کوردی.

ئەم ئاگادارییە «حوسەین نازم» من بە بەشی سێیەمی ئەزانم، خاوەنی دەقی پەخشانە کوردییە کە ناوەرۆک و روخساریکی کوردی پەتی کرد بە دیاریە ک و دای بە ئێمە.

* * *

«نەقابە ی ماموستایانی لقی سولەیمانی» لە «ژین» ی ژمارە ١٦١٨ ی رۆژی ١٩٦١/٦/٨ دا لە بارە ی کۆنگرە ی ماموستایانی کوردەو یادداشتیکی بەو ناو وە بلاو کردۆتەو. ئەمە ی خوارەو دەقە کە یەتی:

(بۆ دەسگای بەرتۆبەری نەقابە ی ماموستایان لە بەغداد، دەربارە ی گرتنی کۆنگرە ی سێیەمی ماموستایانی کورد.

ئێمە: ئەندامانی لیژنە ی بەرتۆبەری نەقابە ی ماموستایانی لقی سولەیمانی پاش وردبوونەو لە ھەلۆتستی بەشی زۆری ئەندامانی ئەنجومەنی نەقابە لە یەکەم کۆبوونەو یا، وە دوا ی بینینی ئەو بریارە کە ئەنجومەنی دوا ی دەربارە ی گرتنی کۆنگرە یەکی ناوخبی بۆ ماموستایانی کورد. لەبەر رۆشنایی ئەمانە ئەم یادداشتە پێشکەش ئەکەین، بەو ھیوا یە کە دەسگای بەرتۆبەری گشتی و لیژنە ی لقیەکانی نەقابە چا و بخشیتیتەو بە ھەلۆستە ساردە کەیدا دەربارە ی بەستنی ئەم کۆنگرە یە.

دواى سلاو:

ئەو پەيوەندىيە مېژوويى و ئابوورى و زانىارىيەى كە گەلى كوردو عەرەبى پېكەو بەستوو بەپىتى تېپەپىنى سالاھى فراوانتر بوووە گەشەدارتر بوو، لە بەروبوومى ئەم پەيوەندىيە شۆرشى چواردەى تەمبوز بەرپا بوو كە بەندى سىتپەمى دەستوورى وەختى ھېنايە ئاراو: ئەو بەندەى كەدان ئەنى بە ھاوبەشى كوردو عەرەبى لەم نىشتمانەدا، ئەو بەندەى كە زامنىەكى تەواوى تىپايە بۆ مافى نەتەوايەتى كورد، بە تايبەتى مافى زانىارى. بەپىتى ئەم راستىيە جى بەجى كوردنى داخوازى زانىارى گەلەكەمانى بە پېچەوانەى ئەو پەيوەندىيە بە ھىزەى نىوانمان نىيە، بەلكوو پتەوترى ئەكات. لقى «و» لە بەندى دووہمى ياساى نەقابەى ماموستايان «ژمارە ٦٦ سالى ١٩٥٨» بە ئاشكرا دەرى ئەخات كە ئەبى نەقابە «ھەول بەدات بۆ بەشدار بوون لە بۆژاندنەوہى سامانى نەتەوايەتى ھەموو گەلى كۆمارى عىراق و پېشخستنى. ناو». ھەروەھا بەندى سىتپەمى ھەمان ياسا ئەلى: «پېتويستە نەقابە ھەول بەدات بۆ جى بەجى كوردنى بە ھەموو ھۆيەكى بلاوكردنەوہ ئېستگەو ھەلسووړاندنى زانىارى و كۆمەلايەتى وەك دەرکردنى گۆقارو بلاوكرادو ھەپراو و رېكخستنى موحازەرەو لىدوان و بەستنى كۆنگرەى زانىارى ناوچەبى و جىھانى، وە بەشدار بوون تىپا، ھەروەھا لە ھەموو ھۆيەكى تىپا لەگەل ئاگادارى كوردنى فەرمانەكانى ياسا». ئەم جۆرە بەندە راست و دروستانە باشترى پال پتەوہەرن بۆ ئىمەى ماموستايانى كورد كە خىراتر دواى بەستنى كۆنگرەى ناوچوبى بكەين.

بەتايبەتى ئەگەر ھاتو زانىمان كە لە كۆمارى عىراقدا دوو گەلى سەرەكى ھەيە كە ئەوانىش كوردو عەرەبن وە ھاوکارى كورد لە بۆژاندنەوہى سامانى نەتەوايەتيدا بۆ گەلى عىراق ئەكات بە پېتويستىەكى گەورە كە ئەبى ھاوکارى بكړئ لە بۆژاندنەوہى سامانى نەتەوايەتى گەلى كوردا، ئەو گەلەى كە بە راستى گەلىك لەگەلى عەرەبى براى زياتر پېتويستى بە پېشخستنى زانىارى و خويندەوارى ھەيە. ئىمە لەگەلتانان كە كۆنگرەى ماموستايان تىكرا ھەولەى داوہو ھەوليش ئەدا بۆ گەشەپېدان و پەرە پى سەندنى زانىارى گەلى عىراق، بەلام ئەبىن كە ماموستايانى كورد زۆر پېتويستيان بە بەستنى كۆنگرەى تايبەتى ھەيە كە بتوانن تىپا لە گىروگرفتى خۆيان بدوين و لەو كۆسپانە بكۆلنەوہ كە دپتە رېگای خويندەوارى گەلەكەيان و بۆ دانانى چارەسەرى باش، چونكە ئەمان لە ھەموو كەسىكى تر باشتر لە دەردى خۆيان ئەزانن، بە تايبەتى

ئەگەر هاتوو ئەوەمان خستە پېش چا و کە خویندەواری کوردی چەند دواکەوتوو؟! هەرگیز نابێ ئەو لە یاد بکەین کە کۆنگرە ناوخبیەکانی یەکەم و دووەم چ سوودێکی گەورەیان بوو کە ماموستایانی کورد لە هەموو ناوچەکان و لە هەموو شێوەکانی زمانی کوردی تیا یەکانگیر ئەبون و باسی گێروگرفتی زانیاری خۆیانیان ئەکرد و لە ئەنجامیشا بیرووراو پېش نیازەکانیان و دەست خستە سەر دەردو ئازارو رێ دانان بۆ چارە کردنیان هەمووی یەک ئەخست و ئەیانخستە پېش چا. بێ گومان جێ بەجێ کردنی ئەو پېش نیازو پرپارانه لە رێگای ئەقابەو ئەوێکی گەورەو بۆ خویندەواری گەلی کورد.

ئەوێ شیاوی باسە بەشدار بوونی ماموستا عەرەبەکان و ماموستایانی کەمایەتیەکان لەم کۆنگرە ناوخبیەیاندا بوو بە هۆی ئەوێ کە بۆیان روون بێتەو گێروگرفتی خویندەواری گەلی کورد لە کوردستانی عێراقدا چییەو چی نییە، هەرەها رۆشنیەر کوردەکانیش هەستیان بەو کە برا عەرەبەکانیان پشتگیریان ئەکەن لە چارکردنی گێروگرفتیەکانیاندا. بێ گومان ئەم هاوکاری و روون بوونەوێوە ئەو پشتگیریە زیاتر بڕایەتی کوردو عەرەب و کەمایەتیەکان بەهێزتر و پتەوتر ئەکەن لە سەر بنچینیەکی راست و قایم لە رێگای پتکھاتن و لە یەکتەر گەشتن و ئالوگۆرکردنی بیروورا، بڕایانە لە نیتوانی ئەو نەتەوانە کە بڕایەتیەکانیان لە نیتوانیە، تاقانە رێگای راستە بۆ پاراستنی یەکیەتی راستەقینە عێراق.

ئێمە لۆمە بەشی هەرەزۆری ئەندامانی ئەنجومەن ئەکەین لەسەر ئەو هەلۆیستە نارەواییەیان بەرانبەر پتکھێنانی کۆنگرە ماموستایانی کورد، چونکە ئێمە وامان چاودەروان ئەکرد کە پالپشتیان بن و یاریدەدرمان بن بەرانبەر بەداخوازیەکانمان، بەتایبەتی ئەم داخوازیە شەرعییە کە رێک و رەوان بۆ راژەو خویندەواری گەلی کوردە. ئا لەبەر ئەمە ئێمە دەنگی خۆمان دەرنەبرین بە ئاشکرا کە واز لە داخوازی گەلەکەمان ناھێنین هەتا هەتایە، لە سنوورو دەسلەلاتی یاسادا، چونکە بە مافیکی راستەقینە خۆمانی ئەزانین و لە ناوجەرگە یەکیەتی راستەقینە عێراقیشەو هاتوو. لەبەر ئەوێ لیژنە لێکەمان بە پتووستی زانی کە دووبارە داواکە تازە بکاتەو دەربارە بەستنی کۆنگرە سێیەمی ماموستایانی کورد، چونکە ئەم کۆنگرەوێ راژەوێکی زۆر گەورەو تیا بۆ زانیاری و خویندەواری کوردی.

لە کۆتاییدا هیوادارین کە هەلۆیست و فرمانەکانی ئەقابە بگۆنچێ لەگەڵ بەرژەوێ گشت ماموستایاندا یەکانگیر بێ لەگەڵ درکاندنی و دوانی کار

«د. کامل حسن بصیر» له ژماره «۱۱» ی سالی ۱۹۶۱ ی گۆډاری «رۆژی نوو» له ژیر ناوی «نه»، نه ده به که مان دواکه وتوو نییه» دا، دهقی په خشانیکې بلاو کردو ته وه نه لئ:

(ماو د یهک له مه و بهر مه سه له یه کی گرنګ له ژبانی نه ده بی نه ته وه که مان هاته گۆږی که نه ویش مه سه له ی دواکه وتنی نه ده بی کوردی و هو ی دواکه وتنی و چو نیه تی چاره کړدی بوو. بړیک له نه دی به ریزه کاغان له م رووه و بیرو رای خو یان دهر خست و خه ریکې روونکړنه وه نه و هو یانه بوون و له پاشا چاره یه کی نه و تو ی بډو زنه وه که به کجاری لای به رن. نه م مه سه له یه خه ریکې نه وه بوو له ناسمانی نه ده به که ماندا ناوا بی نه گهر و تاره دوا یی که ی ماموستا محه ږم نه بوا یه که له رۆژنامه ی «ژین» ی خوشه ویستدا بلاوی کرده وه. دیسانه وه سهر له نو ی نه م مه سه له یه هی تیا یه وه کایه و ده ستی کرد به لیکن لینه وه و دهر خستنی بیرو پای خو ی.

له بهر نه وه ی که من له م مه سه له گرنګه دوور بووم نهک له بهر هیچ شتی که به لکوو له بهر نه وه ی که هیچ وجود یکی واقعی نه م مه سه له ییم نه نه دی، ههر چنده نه م مه سه له یه خو ی له خو یا مه سه له یه کی گرنګه. له بهر نه وه من رای تاییه تی خو م هه لگرت تا چاوم به و تاره که ی ماموستا محه ږم که وت. که دیم کاک محه ږم له و تاره که یدا زور نه تمام به م مه سه له یه نه دا، به جوړ یکی و هها که هه موو ترس و له رزی خو ی پیشان نه دا له باره ی دواکه وتنی نه ده بی کوردی یه وه، نار دزایی خو ی دهر نه خا له ون بوونی باس کړدی دواکه وتنی نه ده به وه له رۆژنامه و گۆډاره کوردی یه کاند. له لایه که وه نه تمام دانی کاک محه ږم به م باسه، وه پروای به تینم به ره نیه تاییه تی یه که ی خو م له م مه سه له یه دا، له لایه کی تره وه حه ز به وه نه که م که گری مونا قه شه ی نه ده بی به که له ک خو ش که م. نه مانه هه مووی پالی پتو نه نام که نه و ره نیه تاییه تی به ناشکرا بخه مه روو.

نه م ماموستایانه که له پیشه وه له م مه سه له یه دوان له گه ل ماموستا محه ږم که له م رۆژانه دا نه و باسه ی خسته وه روو، یهک نه گرن به جوړ یکی سهره تای ی که و نه ده بی کوردی به راستی دواکه وتوو. جیاوازی له نیوانی ماموستا محه ږم و ماموستا کانی تر له رووی هڅه کانی دواکه وتنی نه ده به که مانه وه. به کورتی نه و ماموستایانه هو ی دواکه وتنی نه ده به که مان نه ده نه پال ریز نه گرتنی نه دیب، نه بوونی ریک خراو ټک که نه دیبانی کورد پیکه وه بلکیتنی و به ته نگیانه وه بیت، وه که می خو ټنده واران ی نه ده ب. به لام ماموستا محه ږم نه لئ نه م هو یانه ی سهره وه هو ی دواکه وتنی نه ده به که مان نییه، به لکوو نه مانه نه نجامن بډ دواکه وتنی. ماموستا محه ږم بو مان دهر نه خا

که هۆی سهرهکی ئەم دواکهوتنه به کورتی ئەگه پێتهوه بۆ دواکهوتنی کۆمهڵی کوردی له رووی ئابووری و سیاسیییهوه. لێره دا به لای ماموستا محهمدهوه پێشکهوتنی ژبانی کۆمهڵایهتی ئەبێته هۆی پێشکهوتنی ئەدهب، له بهر ئەوه پێویسته که خهباتێکی سهخت بکریته له پێناوی پێشکهوتنی ژبانا بۆ ئەوهی ئەدهبه که شمان پێشکهوت.

ئهمه یه شێوهی بیرکردنهوهی ئەو ماموستایانه له پێشاندانی هۆی دواکهوتنی ئەدهبه که مان، وه ئهمه شه شێوهی بیرکردنهوهی کاک محهمدهم لهم رووهوه. ئیستا بۆم ههیه که رهئی خۆم لهم رووهوه دهرخهه، رهئیه که شه دوو سهری ههیه؛ یه که میان به ئاشکرا ئەلێت: رێگهی ئەو ماموستایانه و رێگهی ماموستا محهمدهم له پێشاندانی هۆی دواکهوتنی ئەدهبه کوردیه که مان هه رگیز راست نییه و رێک ناکه و ئێ له گهڵ مهفهوومی تازهی ئەدهبا. رێگهی ئەو ماموستا به پێزانیه پێویستی به ئه رکێکی ئه و تو ئیه بۆ په رچ دانهوهی، چونکه ئەو هۆبانهی که ئەوان باسیان کردبوو له راستیا ئه نجامی ئەو زرووفانهیه که گه له که مان تیا ئەژی و ده کوو ماموستا محهمدهم ئەلێ، به لام رێگهی ماموستا محهمدهم پێویستی به شتێک بیرکردنهوه هه یه بۆ ئەوهی روونی بکه ی نه وه که دووره له سنوور پێ دانی هۆی دواکهوتنی ئەدهبه که مان. ماموستا محهمدهم وا ئەزانی که پێشکهوتنی ئەدهب به ستراره به پێشکهوتنی ژبان و له ناوچوونی ئیمپریالزم و چهوسانهوه. «ئهم وتهیه وتهیه کی کلاسیکیه که دان نانی به وه دا که ئەدهب هێزێکی دروستکهری ئه و تو به که به شداره له پێشخستنی ژبان و له ناو بردنی ئیمپریالزم و چهوسانهوه دا». ماموستا محهمدهم ئەدهب به وه دانهنی که ئاوتنه یه که ژبان ئەنوێنێ، به رێکه له کۆشی زرووفدا پێ ئەگات. ئەگه ر ئەو ژبانه پێشکهوتنه بیت ئەوا ئاوتنه که شی- که ئەدهبه- چاک و به نرخه. ئەگه ر ئەو زرووفه به بیت بیت ئەوا به ره که ش- که ئەدهبه- پێگه یشتوو و به تامه.

سهیر کردنی ئەدهب بهم چاوه نرخێ ئەدهب کهم ئەکاته وه که وا هێزێکی سه رکرده و کاریگه رو گۆرێنه رو ئاراسته که ره. بیرو باوهری پێشکهوتنه و تووی تازه له باره ی ئەدهب و ئەدیبه وه پشتگیری ئەم جۆره رایانه ناکات، به لکو به بێ به زهیی ئەچێ به گزیا و به ره ره کانی ئەکا. بۆچی؟ چونکه هه ر چه نده ئەم بیرو باوهره پێشکهوتنه و توه به روا به وه ئەکه ن که زرووفی ماددی ئەدیپ و ئەدهبه که ی ئەگۆرێ، ههروه هاش برواشی به وه هه یه که ئەدیپ و ئەدهبه که ی دهسته پارچه نین که زرووف به ئاره زووی خۆی هه لیان سوو رپێن، به لکوو ئەدیپ به سه رکرده یه ک دا ئەنی که ریه ری ئاراسته ی زرووف ئەکات.

به‌لئی ئه‌دهب به «سوکان» دانه‌نریت که سه‌کرده‌یی ئه‌کات و نه‌خشه‌ی بۆ دانه‌نی، ئه‌دیپ ئه‌ندازیاری ده‌روونی مرۆفایه‌تییه، ئه‌دیپ سوپای دووه‌مه. ئیمپریالیزم ئهم زرووفه ناخۆشه و ناهه‌مواره‌ی بۆ دروست کردین که‌وا گه‌له‌که‌مان له‌ دۆزه‌خیکه‌ی ئه‌وتۆدا ئه‌ژی که‌ دیواره‌کانی هه‌ژاری و نه‌زانی و نه‌خۆشی و چه‌رمه‌سه‌رییه، به‌لام ئه‌دیپ پیغه‌مبه‌ریکی تازه‌ی وه‌هایه‌ که‌سه‌ر بۆ ئه‌و تاریکی و دۆزه‌خه‌ شۆڕ ناکات، به‌لکوو مه‌ردانه‌ چاکی لی کردووه‌ به‌لادا گۆرانی نازادی و سه‌روودی شۆڕش ئه‌لئی، ئهم گۆرانی و سه‌روود و ئاوازه‌ بلاو ئه‌بیته‌وه‌و ئه‌که‌ویته‌ کار بۆ روخانی ئهم دۆزه‌خه‌ و بۆ گۆڕینی ئه‌و زرووفه‌.

به‌لئی! ئه‌مه‌یه‌ ئه‌دهب، چۆن ئه‌شیت بیسه‌ستن به‌ زرووفه‌وه‌ به‌ شپوه‌یه‌کی میکانیکی؟. نه‌، من له‌سه‌ر ئه‌و بره‌یه‌م که‌ ئه‌دهب بۆیه‌ په‌یدا بووه‌ که‌ زرووف بگۆڕیت و زرووفی تازه‌ دروست بکات. ئه‌گه‌ر ئه‌دهبی کوردیمان به‌م شپوه‌یه‌ نه‌بیته‌ که‌واته‌ هه‌ر نبیه‌!!.

ئه‌گه‌ر ئه‌و ماموستایانه‌ و ماموستا محه‌رهم له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌بن که‌ ئه‌دهبی کوردی به‌م پیتوبسته‌ هه‌لناسی و ئهم کاره‌ ناکات، که‌واته‌ ئه‌بیته‌ بره‌یان به‌وه‌ بیته‌ که‌ ئه‌دهبی کوردی هه‌رگیز نبیه‌، وه‌ پیتوبسته‌ به‌وه‌ ناکات که‌ بلین ئه‌دهبه‌که‌مان دواکه‌وتوو. ئهم مه‌سه‌له‌یه‌ دوو سه‌ری هه‌یه‌؛ یان ئه‌بیته‌ ئه‌دهبی کوردی هه‌بیته‌، یان نه‌بیته‌. یان هه‌یه‌و نه‌خۆشه‌، پیتوبستی به‌ په‌نسلین و ئورۆمایسین هه‌یه‌ تا چاک بیته‌وه‌و هه‌لسیته‌ سه‌ر پیت و به‌کاری خۆی هه‌لسی. ئه‌مه‌ش شتیکی بی بناغه‌و بی که‌لکه‌، چونکه‌ نه‌خۆشه‌که‌ مردوووه‌ تازه‌ چاری ناکریت! لێره‌دا سه‌ره‌که‌ی تری ره‌ئیه‌که‌م خۆی ده‌رئه‌خا که‌ ئه‌ویش به‌ کورتی و به‌ ئاشکرا ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌دهبی کوردی هه‌یج دواکه‌وتوو نبیه‌، به‌واته‌یه‌کی تر باسکردنی دواکه‌وتنی ئه‌دهبی کوردی لێدوانیکی دۆنکیشتۆتی و بی به‌ره‌، ته‌نیا ئه‌وه‌ نه‌بیته‌ که‌ موناقه‌شه‌یه‌کی رووکه‌شی بی ئه‌نجام به‌ریا ئه‌کا!.

.....).

هه‌ر قسه‌و باسیک باه‌تیکی هه‌یه‌، تا ئه‌و باه‌ته‌ نه‌بیته‌ قسه‌ کردن له‌وه‌وه‌ نایه‌ته‌ گۆڕی، له‌و رۆژه‌داو له‌ ناو کۆره‌کانی ده‌سته‌ی خۆینده‌وارانی ئه‌و رۆژه‌دا دیاره‌ ئه‌وه‌ هاتۆته‌ ناوه‌وه‌ که‌ ئه‌دهبی کوردی روو به‌ رووی چی بووه‌ته‌وه‌؟. هه‌ندیک به‌لایانه‌وه‌ وای بووه‌ که‌ ئهم ئه‌دهبه‌ به‌ره‌و دوا ئه‌گه‌ر پیته‌وه‌. هه‌ندیکی تر وتوویانه‌ ئه‌بی له‌گه‌ل کاره‌ساتی رۆژانه‌دا شان به‌ شانی یه‌ک بجوولین. ده‌سته‌یه‌کی وتوویانه‌: به‌ پێچه‌وانه‌ی دواکه‌وتن، هه‌ر به‌ره‌و پێشه‌وه‌ ئه‌روا هه‌یج له‌ کاروان دوانه‌که‌وتوو. هه‌ر به‌ره‌یه‌ک بۆ پشتیوانی باوه‌ری خۆی

که وتۆته به لگه هینانه وه. ده رپرینی ئەم بیروباوهرانه له بابەتیکی واوه هه موو ئەوه ئەگه یه نن که ههر رۆژه شتیک دیتە پیشه وه ههر دهنگه ئاوازیکی تری لیوه پهیدا ئەبیت. له بابەتیکی وه کوو ئەم بابەته دا سهردهمه کانی پیشوو ههر ئەوهنده بوو شت ئەوتراو پاشان ئەنوسرا- ئەو شته هۆنراو بوایه یا په خشان - دیمه نپه رستی هاته پیشه وه، له وه وه ناوه رۆک ناسین که وته به ردهمی خه لک بو ئەوه بزانی ئەو ناوه رۆکه به سووده یا بی سوود، له مه وه ورده ورده ئەوه پهیدا بوو که له هه موو روویه کی ئەو شته وه بکوئنه وه. دیاره ئەم پلانه بهم جوۆره زادهی دهنگیکی کو توپری نین، به لکوو زادهی گه لێ تا قیکردنه وه به سه ر هاتن. بابەتیکی وه کوو بابەتی ناوه رۆکی ئەم په خشانه ی خاوه ن په خشان یه کی که له و ئەلقه نه پچراوه ی ره وره وه یه.

به لای خاوه نی ئەم په خشانه وه ئەده بی ئیمه ئەده بیکی دواکه وتوو نییه، به لکوو هه موو ده م سنجی بو پیشه وه ناوه ئەنێ. ئەگه ره سهیری خزمه تکردنی نه ته وه کانی تر بکه ین که چۆنیان کردوه به ئەده بی خو یان و سه یریکی ئەده به که ی خو یشمان بکه ین- له چاو ئەو که م خزمه تیه دا - له وانه یه ئەده به که ی ئیمه زیاتر رو یشت بیت. به لای خاوه ن دهقه وه ئەم رایه ی وه نه بی ده مارگرتن بی و وای وتی، به لکوو به لایه وه ئەمه شتیکی واقعییه. ئەمه ئەو، ئەمجا ئیمه بو شیکردنه وه ی دهقه که ههر دوو دیوه که ی سه یر ئەکه ین؛ دیوی ناوه رۆک و دیوی روخسار:

ناوه رۆکه که ی ئەوه مان ئەخاته به رچاو که له بابەتیکی دواوه ئەو بابەته گوپانی رۆژ ئەوه ی هینا وه ته ناوه وه. رۆژانی پیش ئەو سهردهمه خاوه ن قه لمه ییک ئەدوا له شت، به لام ئەو شته ی که ئەو رۆژه له ئارادا بوو، وا دیاره دوان له باره ی لی کوئینه وه ی ئەده بی ئیمه به و مه عنا یه که پیشکه وتوو یا نه که وتوو، ئەم وتو یره یه که متر هه بووه، خاوه ن دهق ئەمه ی بو ده رخستو ین که له و رۆژه دا ئەم بابەته هه بووه بو یه ئەو یش یه کالای کردۆته وه. دهقه که ئەو میژوو وه مان ئەخاته به رچاو. له روخساره که شیا ئەوه ی پیشان داوه که مه رامه که ی له قالبی وشه کانا تا ئەندازه یه ک جێ کردۆته وه. وه کوو ئەمه هه یه ئەوه ش ههر هه یه که هه ندی وشه و رسته ی وای به کاره یی ناوه، ئەوانه له سهردهمی رابوردو دا به لێ به سه ر زا ره وه هه بوون به لام نه که وتبوونه ناو چوار چی وه ی تابلۆی نوو سینه وه، له م به کاره ییان و نه هینانه دا زنجیره ی په خشان به پیتی پله ی رۆژه کان ئەکه ویته به رچاو مان. له م زنجیره وه ئەوه مان بو ده رئه که وێ که زمان «کائن» یکی زیندوه هه موو کاتی که له جوولانه یه، هه موو رۆژیک چه شنه وشه یه ک بو مه عنا ی تازه دا هاتوو دروست ئەکا. ههر

له بهر ئه مه یه بۆیه زۆر له نه ته وه زیندوو ده کان هه موو یه ک دوو سالییک فه ره نه نگه خۆیان تازه ئه که نه وه و شتی نوێ ئه خه نه سه ر.

«که ریم شاره زا» له سالی «۱۹۶۱» کتیبیکی له ژیر ناوی «کۆیه و شاعرانی» دا ده رکرد، دیاره که باسی شاعرانی کۆیه ئه کا به په خشان ده وری هه موو ئه و هۆنه رانه که کرد وونی ئه هۆنیتته وه. ئه مه ی خواره وه نمونه ی په خشانیکه یه که له سه ره تای کتیه که یا و توویه:

«له وانه یه هه ندێ که س هه ر له خۆیندنه وه ی ناوی کتیه که مان به خۆیه رست و ناوچه گه ریمان بده نه قه له م، چونکه به م ناوه ته سه که ی «کۆیه و شاعرانی» پیشکه شمان کرد ووه و ناومان نه ناوه «کوردستان و شاعرانی». ببوورن ئه و توهمه ته له ئیمه به دووره؛ ئیمه ی که مه به ستمان له نووسینی کتیبیکی و له ژیر ناوی یه که م بێ، یا دووه م، ته نیا خزمه ته و به س. به لام بۆیه به ناوی «کۆیه و شاعرانی» مان داناوه تا بتوانین کۆیه و شاعرو زانیانی به شپوه یه کی فراوان پیشکه ش به خۆیندنه وارانێ کوردزمان بکه ین که تینویتی زانیاری ئه ده بییان بشکینێ ده رباره ی ئه ده بی ئه م ناوچه گرنگه. وه له سه ریکێ تریشه وه خۆم رۆله ی ئه م ناوچه یه م و توانای کۆکردنه وه ی زانیاریم ده رباره ی «کۆیه و شاعرانی» پتره له یه کیکی دووره ده ست. وه ئه گه ر له چوارچێوه ی کوردستانی مه زنا له شیعرو ژبانی کورد بدواباین ئه و هه موو شاعرانی ناودار به خته وه ر ئه بوون به دراسه ت و لیکۆلینه وه ی ئه ده بی، وه ئه م فرمانه ش له زوویه که وه ماموستایانی به رتیز «خوا لئی خوشبوو ره فیق حلمی» و «علاءالدین سجادی» خستوو یانه ئه ستۆی خۆیان به نووسینی کتیه که ی «شیعرو ئه ده بیاتی کوردی» و «میژووی ئه ده بی کوردی» وه له م دوو سه رچاوه ئه ده بیه هێژایه ته نیا حاجی قادری کۆبی و دلدار له شاعرانی ناوچه ی کۆیه به خته وه ر بوون له تۆمارکردن و لیکۆلینه وه ی شیعریان، که چی گه لی شاعری هه لکه و تووی وه ک «ئه خته رو که یفی و جه لی و ثانی و مه لای گه و ره و صافی و مه نفی» که هیندیکیان گه ر له ریزی حاجی و دلدارا نه بووین نزمترین نه بوون، به لام له بهر تۆمار نه کردنی شیعرو سه رگورشته ی هه ندیکێ وه ک «ئه خته رو جه لی و ثانی و مه نفی» خراونه ته پشت گوێ و حه قی خۆیان پێ نه دراوه.

له بهر ئه م هۆبانه ی که باسمان کرد خۆمان لێ گورج کرد و ده ستمان به کۆکردنه وه ی شیعرو سه رگورشته ی شاعرانی ناوچه ی کۆیه له دێرزه مانه وه تا ئیستا، وه له پاش لیکۆلینه وه یه کی ورد ئه م زانیاریمان پوخته کردو

پیشکش به خوینده وارانى خوشه وىست دهكەين. ئىيمه وەنەبى ئەم زانىبارىانەمان بە ئاسانى و بى گرى چنگ كەوتىبە ئەنگو گەلى كۆسپ و تەگەرەمان ھاتۆتە رى؛ وەك نەبوونى سەرچاوەیەكى وا راستەوخۆ زانىبارى پىيوستمانى لى ھەلەنجىن، لەبەر ئەو ناچار بووین زانىبارى سەرگورشتەى گەلى لە شاعرانمان دەماو دەم وەرگرىن و بە قەرینە و دەلبیلی عەقلى پوختەى بکەين، وە دەربارەى ھەندى شاعرى تریش لە كۆنە كىتیبى دەستنووس وەرگرىن، وە لەم ھەول و تەقەلایەمدا خوا ھەقە كاك عبدالرزاق محمدى شىعر دۆستم ئەوێ لە دەستى ھات یارمەتى دام. وا ھەر چۆنىك بى پچرپچر لەم كىتیبخانە كۆنەو لەو مژگەوت و لەم ماموستایە و لەو مەلایەمان پرسیو:

فلان شاعر كى بوو و چۆن ژیاو؟. كام شاعر ئەم ھەلبەستەى گوتو؟. ئایا چ پەراوێكى دەستنووسى كۆنە ھەبەو باسى چى ئەكا؟.

بەم چەشنە بە ھەزار حال ئەم زانىبارىانەمان لەم لاو لەولا ھەلەكراوندو و دواى لە بێژنگمان داو و كامى شىباوى نووسین بووبى وەرمان گرتو و لەگەڵ ئەوانەى لە سەرچاوەى چاپكراوا بە دەستكارىو وەرمانگرتوون، كوردوومانە بەم كىتیبەى كە لەبەردەستتانە. بۆیە لە ئىستادە ئەزانین كە لە ھەلەو كەم و كوورى بە دوور نىبەو ھیوادارىن كە خویندەوارانى بەرێز بە نووسین و نامەى شیرین ئاگادارمان بكەن لە ھەلەو ناتەواویان بۆ ئەوێ لە چاپى دووھمیدا راستیان بكەینەو. وە ھیوادارىن كە نووسەر شاعرانى كوردستان ھەركەس بە پى مەلەندو ناوچەى خۆى دەست بكەن بە كۆكردنەوێ زانىبارى ئەدەبى دەربارەى شاعرو نووسەر زانایانى كورد، بۆ ئەوێ گەلى سەرچاوەى تازەو فراوان بۆ مێژووى ئەدەبى كوردی بدۆزیتەو.

.....».

وەكو و تراقسەو باسیك كە لە ناوا ھەبوو بابەتێك دروست ئەكا. خاوەنى ئەم دەقە كاتى كە نیازی دانانى كىتیبەكەى بوو ئەو قسەى ھاتۆتە ناو وە كە ناوچە پەرستىك لە كىتیبەكەیا ھەبە، ئەویش بەم پەخشانەى بەرپەرچى ئەو قسەى داو تەو. ئەو قسەىو ئەم بابەتە ئەو ئەدا بە دەستەو: كە لە ھەر سەردەمىكاو لە ھەر جیگایە كدا یەكێك كە وىستبى ئىشیک بكا، یا بەرھەمىك بىتیتە بەرھەم دەستەىكى لىبە راست بوونەتەو كەوتوونەتە توانج گرتن لى. دیارە ئەمە غەریزەىكى ناھەموارە لە ئادەمیزاددا ھەبە. ئەو بلىمەتانەى كە لە ئاوروو پادا ھەلەكەوتوون و خزمەتى گەورە گەورەیان بە زانكۆى ئادەمیزاد كوردو ئەوانیش تووشى گەلى توانج بوون، بەلام توانجەكەیان وەكو ئاو كەفى

رووبار رۆیشتوه، بهرهمی ئیشی بلیمه تهکان وه کوو زیخ و چهوی رووباره که بووه
 ماوه تهوه. لهم رووهوه غه ریزه که هه ریه که غه ریزهیه؛ چون له مروقیکی نه تهوهیه کی
 دو اکه وتوودا ههیه، هه ریه و جوهر له ئینسانه نه تهوه پیشکه وتوو ده که شا چهشی سه مه ریه
 ههیه.

پهخشانی ئەم خاوهن پهخشانه ئەوه دەر ئەخا که لهو رۆژەدا لهم رووهوه بۆلە بۆل
 هه بووه. خزمه تکردن و خزمه تی نه تهوه سه نه دی خاقانی نییه له سه ریه که س، به لکوو
 سه نه ده له سه ریه موو نه تهوه که. تاکه تاکه ی هه ر نه تهوه که به شی ئەوه ی ههیه که به
 ئەندازه ی ده سه لات خزمه تی خو ی بکا، ئەگەر بۆی نه کرا بی ده نگیه که ی ئیشیکی چاکه،
 ئەگەر بۆی کرا ئیشیکی چاکتره. چەند قسه یه کی جوانه که لهم پهخشانه دا ههیه و ئەلێ:
 «وه ئەگەر له چوارچیوه ی کوردستانی مه زنا له شیعوو ژیا نی کورد بدوا بین ئەوا هه موو
 شاعرانی ناودار به خته وەر ئەبوون به دراست و لێ کۆلینه وه ی ئەده بی». قسه که راسته؛
 له هه موو ناوچه و هه ریمیکا ئەگەر خاوهن هونه رو هونه رمه ندیک پهیدا بوو و سه ری هه لدا
 ئەهلی شوپنه که به پوختی لێی بدوانایه، وه یا پارێزگاریان بکردایه - چونکه ئەوان
 شاره زاتر بوون - ئیسته ئەده بی کوردی گه لێ ده وله مه ندر ئەبوو لهم پله یه که ههیه تی.

ئەمه له لایه که وه، له لایه کی تره وه رێچکه ی ئەم پهخشانه رێچکه ی شیوه یه کی
 موکریبه. ئەم شیوه ی موکریه ش وه کوو هه موو شیوه سه ره کیه کانی دنیا ورده شیوه ی
 بچووکی له گوزارشت و له هه ندی وشه دا لێی پهیدا ئەبی. لهم پهخشانه دا ئەبین هه ندی
 وشه ی ئەو ناوچه یه تیدا ههیه که ئەم وشانه مایه ی سامانداری شیوه سه ره کیه که ن. ئەگەر
 نووسین و چاپ لهو رۆژەدا له ناوا نه بوایه ئەو جوهر وشانه و ئەو جوهر گوزارشتانه به
 سانایی نه ئەکه و تنه شوپنانی تره وه، چونکه دوو نییه تا سه ده ی نۆزده هه م که خه لک دوو
 بوون له یه ک و هاتوچۆیان به سه ریه که وه له بهر ئەو شته تیژه وانه که ئیمرو خه لک
 ئەگه یه نن به یه ک که م بوو، شوپنیککی وه کوو سابلاخ، شاره زوور، سنه، بلباس، سوله یمانی
 و لاجان هه ندیکیان نه یان زانیایه؛ به وینه وشه کانی: «ته سک، فراوان، پتر، مه زن، گرنه
 و هه ژا... هتد» مه عنا که یان چییه و به چی ئەلێن، به لکوو هه ر ئەو ناوچه یه ئەیزانی که
 وشه که هی ئەو بوو. پهخشانی چاپکراو کاریکی وای کرد، که هه موو ناوچه یه ک له وردو
 درشتی شیوه ی ناوچه یه کی تر تی بگا. ئەم پهخشانه ئەو رێگایه گرت؛ که به ته وای
 خو ی نه به ستی به شیوه ی تاییه تی ناوچه یه که وه.

له لایه کی تریشه وه ئیمه که سهیری رێختی ئەم پهخشانه ئەکه بین سووراو سوور بۆمان

دەر ئەكەوئ كە چەشەى هەر كەس روخسارتيكى تاييەتى هەيه .
 روخسارى پەخشانيكي وەكوو ئەم پەخشانه لە ناوچەيهكى وەكوو «كۆى» دا
 بەهرەيهكى گەورەى هەيه ، بەلام لە ناوچەيهكى وەكوو سابلاخ ، يا سولەيمانى دا دوور نيبە
 ئەو بەهرەيه نەبيت! . بە پيچەوانەى ئەمە هينەكانى ئەوانيش لەويدا وا . لە وپنە
 ناوچەيهكانى ئەم پەخشانه و پەخشانه ناوچەيهكانى ترا ئيمە ئەتوانين ئەدەبيكي
 يەكگرتووى پوخت وەكوو هيلكەيهكى پاكر او بيتە بەر دەستمان . بەلام كە بيتە سەر
 شيكردەوئ ريتختى تەواوئ پەخشانهكە ئەگونجئ لە گەلئ لاوئ ئەوئ ريتختى
 عيبارەتيكي سادەى ئەدەبى بئ لام واىە بە تەواوئ بالئ نەكيشاوە بەسەريا . بەلئ!
 هەرچەندە چەشە جيايە بەلام دارشتنى رستەش لە شوپنى خوڤاو بەبئ پيچران دەستيكي
 ترى هەيه .

«هيمن» لە رۆژنامەى «ژين» ى ژمارە « ١٦٤٠ » ى رۆژى ١٤ / ٩ / ١٩٦١ لە ژيئ ناوئ
 «هاوينەهەوار وپنەى راستەقينهى ..» دا لە بارەى كۆشش كردن بۆ پيشخستنى هاوينە
 هەوار و تاريكمان ئەخاتە بەردەست و ئەلئ:

«هاوينەهەوار وپنەى راستەقينهى دلسۆزيە كەوا چۆنيەتى شيوەى ژيانئ
 گەلئ تيدا دەرئەكەوئ . چارەسەر كردنى كەم و كوورئ هاوينەهەوارەكان
 پيويستىكي نيشتمانيبە .

ئەمەرد لەم سەدەيهەدا كەوا سەدەيهەكى جوولينيەرو گوپين و پشكينيە ،
 سەدەيهەكى گەورەى هەنگاونانى گەلانە لە هەموو روويەكى ژيانەو ، بە تاييەتى
 ئەمەرد گەلان لە بنچينەو خەريكي ليكۆلينيەو چارەسەرى ئەو كەم و
 كوورپانەى كەوا ديار كەوتوو و هەستى پئ ئەكەن لە رووى بارئ ئابوورەو .
 ئينجا ئيمەش لەو روو و بەشى هاوينەهەوار ئەخەينه بەر چاوى بەرتويەرايەتى
 گشتيى هاوينەهەوار ، كەوا ئەم كەم و كوورپانەى كە ئەيخەينه بەرچاوى چارەسەر
 بكرئ و پال پيويەنەريكي دلسۆزى بن بۆ هاوينەهەوارەكان كەوا برتيبيە لە
 قازانج و كەلك و خيئر ، چى بۆ گەل و چى بۆ ميرى . ئايا ئەمەرد گەر وردبينەو
 لە «لويان» و ديان لە كۆمارى عەرەبى يەكگرتوو كە نزيك كۆمارمانە ئەزانين
 لە رووى وارداتەو چ هۆيكەيان خستۆتە سەر بەشى هاوينەهەوار و چۆن
 هاوينەهەوار رتيك و پتيك ئەخەن ؟ و چۆن بە رۆژنامەو ناميلكە و پيانۆ و
 ئەستاتيونو تەلەفزيون و بەرتويەرايەتى هاوينەهەوار خەريكي ئەوئ كەوا چى

له ناوه‌دی ولات و چ له دهره‌وه كه‌وا به‌و پرو پاغانده‌یه هه‌لسن بۆ‌ئه‌وه‌ی گه‌وره‌ترین كۆمه‌لی هاوین به‌سه‌ره‌ بینه‌ نیتوان هاوینه‌هه‌واره‌كانیان كه‌ هۆی هه‌ره‌ گه‌وره‌ن له‌ رووی ئابووریه‌وه‌، هۆی گرنه‌گه‌ بۆ‌ج‌وولانه‌وه‌ی باری ئابووری و كۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ بۆ‌هه‌ر دوولا، چ دانیش‌توان و چ می‌ری كه‌لك به‌خش ئه‌بیت. به‌لام ئیمه‌ش ئه‌لێین و له‌گه‌ل نووسه‌ره‌ دل‌سۆزه‌كانی كورد به‌رده‌وامین كه‌وا هه‌ستی خۆمان ده‌رپرین سه‌بارت به‌و كه‌م كووری و دواكه‌وتنه‌ی كه‌وا هه‌ن له‌ نیتوانی هاوینه‌هه‌واره‌كانی ناوچه‌مان - لیوای سوله‌یمانی - كه‌وا هه‌تا له‌ ئه‌ستاتیون چ به‌شی كوردی و چ به‌شی عه‌ره‌بی هیچ باسیك و خواسیك نییه‌ سه‌بارت به‌و هاوینه‌هه‌واره‌نه‌ له‌ رووی پرو پاغانده‌وه‌ كه‌ شتیکی هیتجگار پیتیسته‌ هه‌ر چنده‌ش له‌ دوا بیت! به‌لام وا دیاره‌ زۆری له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ كه‌وا له‌ دوایه‌، بۆیه‌! به‌لام هه‌رچۆنێك بیت به‌خه‌رت به‌ر چاو، وه‌ ئیمه‌ ئه‌لێین: ئایا؟ به‌رپه‌وه‌رایه‌تی هاوینه‌هه‌واره‌كانی گشتیی كۆماری بۆ‌وا به‌ سستی ئه‌ج‌وولیته‌وه‌؟!.

بۆ‌نمونه‌ بابین باسی یه‌كێ له‌ هاوینه‌هه‌واره‌كان بکه‌ین:

هاوین هه‌واری پینجوتین:

پینجوتین قه‌زایه‌کی گرنه‌گ و جوان و دل‌گیری به‌نرخه‌ كه‌ ئه‌كه‌وتنه‌ سه‌ر سنووری ئێران. ئه‌مه‌ هاوین هه‌واریکی خۆش و پر له‌ هه‌موو پیتیسته‌کی هاوینه‌هه‌واره‌، به‌لام جیتی داخه‌ كه‌وا ئه‌م هاوین هه‌واره‌ چی كه‌م و كووری تیدا هه‌یه‌؟.

(١) - چاری رینگاو بانێ كه‌وا به‌ره‌و پینجوتین بچیت، هه‌ست به‌و رێك و پیتیكه‌ ناكړی! رینگایه‌کی خوارو خپچی خه‌ته‌رناك قیرتاو نه‌كراو، ئینجا ئه‌و رینگای ئیستایه‌ی كه‌ هه‌یه‌ وا نییه‌ كه‌وا شه‌رتی ته‌واوی رینگاوبانی تیدا بیت، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش كه‌وا رینگاوبانی ئه‌م ناوچه‌یه‌ زۆر مه‌ترسی تیدایه‌، به‌تایبه‌تی له‌ نیتوانی كانی سپیكه‌وه‌ تا پینجوتین. ئه‌مه‌ هیچ هۆیه‌ك نییه‌ كه‌ به‌م جۆره‌ بمیتسته‌وه‌. وه‌ ئه‌وه‌ش ئه‌زانین كه‌ رینگاوبان چ هۆیه‌کی مه‌زنه‌ له‌ رووی بازرگانییه‌وه‌، به‌ تایبه‌تی له‌ رووی ئابووری، رووه‌كانی تر به‌ گشتی..

.....»

هه‌تا ساڵ بیت به‌م لاوه‌ شتی نوێ تر دیته‌ پێشه‌وه‌. هه‌ر رۆژێك قسه‌یه‌ك و هه‌ر سه‌رده‌مێك پیاویك په‌یدا ئه‌بی، له‌وانه‌یه‌ ئه‌وه‌ی دوینێ و تراوه‌ و ئه‌و پیاوه‌ی دوینێ په‌یدا بووه‌ به‌كه‌لكی ئیمه‌رۆ نه‌یه‌ت، ئه‌وه‌ی ئیمه‌رۆژیش به‌كه‌لكی سه‌ه‌ینی نایه‌، به‌لام می‌ژوو

بۆيە شت تۆمار ئەکا بۆ ئەو بەراوردی کارەسات و پیاوی دوینی لەگەڵ ئیمپۆ بکری و لەم بەراورد کردنە لاپەرەیهکی تر دیتە پیشەوێ که جم و جوولکردنی زەمانە و نەوستانی گەردوونە، ئەو دیتە پیشەوێ که لەبەر رووناکی ئەوانی پیشوو ئاسۆ فراوان بێتەو بۆ هینانەوێ شتی تازەتر، وەکوو لەم روووەو خاوەن رسته و تووێه: «تازە بە تازە نەو بەنەو». هەر فیکرە لە سەردەمێکا و هەر پیاوێ لە کاتی خۆیا شاکار و شاپیاو بوون، بەلام روژی دوای ئەو ئەگەر ئەو فیکرە ئەگەر ئەو پیاوێ زیندوو ببنەو و تەماشای دەورو بەری خۆیان بکەن پەشیمان ئەبنەو لەو هاتنەو وەیان، چونکە ئەبین روژەکانی دوای ئەوان جوړە فیکرە جوړە پیاوێکی تری دروست کردووە که گەلی جیا یە لەوان! ئەو نەو هەیه ئەوانین بلیین: مادام گوړان لە ناوایە ئیمەش ئەگەر ئیستە بووینایە وەکوو ئیستە دەبووین، ئەمەو ئەو هەش ئەلین: که ئیمەو فیکری ئیمە بناغە بوو بۆ ئیو.

سەردەمی پیشوو لە کوردەواری لە هەموو لایەک خیزانی مالهکان سەماوەو قۆریه و خواردنیان ئەبردو بۆ سەیران ئەچوونە شوپنە خوشەکانی ئەو شوپنە. لە راستیدا ئەو شوپنە هەوارێک بوون بۆ ئەو کەسانە، لەمەو بیروباوەر تەنیهو بۆ شوپنی فراوانتر؛ بۆ ئەو جیگایانە که ئاوو هەوایەکی سازگار و فینکی هەبوو، ئەچوون لەو شوپنە شەوێک وەیا چەند شەوێک ئەمانەو، بەلام شوپنە که لە سەر حالەتێکی تەبیعی بوو، لەمەو رەوێکی زەمان کەوتە سەر ئەو که ئەبی بە دەستیکی هەرەوزی رێک و پێک بکری بۆ ئەو هەموو جوړە کەسیک بتوانی تیا یانا بحەسیتەو، دیارە ئەم جوړە فیکر کردنەو یە گوړانی که بە سەر لاپەرە ژیا نا دیت، وەنەبی کوتوپری و خوێ لە خوێو پەیدا بێ. لە سالی «١٩٥٧» دا خاوەنی ئەم کتیبە لە سەر هاوینەههاری «شەرانش» لە ولاتی «زاخۆ» وتاریکی خستە سەر لاپەرە «ژین»، پیم وایە ئەو یە کەم قسە یەک بوو که لە بارە ی هاوینەههاری کەوتە ناو وە، ئەمە ی ئیستە دوو هەم قسە یە.

شت دەریپن وەکوو بابەتی ئەدەبی ئەگریتەو، گەلی بابەتی تر ئەگریتەو، یەکیک لەو گەلە کاروباری کۆمەلایەتی یە. ئیمە لیژەدا نمونە پەخشانەکانی کوردی ئەخەینە بەرچاو، که نمونە ی هەر روژێک پەردە ی شەرتی تەواوی رێگاوبانی تیدا بێت، سەرەرای ئەو هەش کەوا نییە، بەلکوو مەبەستە که ئەو یە: که چۆن گوړان هاتوو بە سەر بیروباوەری دانیشتوانی کوردستانا، وە لە شتی تاییه تی بێتە سەر شتی گشتی. ناوەرۆکە که ی باسی شتی ئەکا که پەيوەندی بە ژبانی حەساوێ گەلی خەلکەو یە، روخسارە که ی هەر ئەو نەو یە لە بارایە که ناوەرۆکی گشتی دەریپن، دیارە ئەمە پەردە یە که لە پەردە ی بیروباوەری فرەکەسی

ئەو سەردەمە كە خاوەن پەخشان بەم پەخشانەى خستووێه تە بەر دەستمان، ئەگینا بێنە سەر روخسارو داپشتنى عیبارەت بە ئاشكرا ئەزانين كە روخسار لەم پەخشانەدا بەرەو دوا گەراوەتەو، كەچى ئەبوايە بەرەو پيشەو پڕۆيشتايە!

«ئيسماعيل» لە ژمارە «١٦٥٩» ى رۆژنامەى «ژين» ى سالى «١٩٦٢» لە ژير ناوى «يارى لەش جوانى» دا پەخشانىكمان ئەخاتە بەردەست و ئەلێ:

«پيشەكى ئەمەوئ بلييم: كە مەبەستى نووسينم ليرەدا بۆ پيكانى دوو نيشانە: يەكەمىيان سكالاً لە كاربەدەستانى يانەى وەرزش، دووهميان بە كورتى باسكى يارى لەش جوانى. گومانى تيدا نيبە كە وەرزش تيكرا وە بە ھەموو جۆرەكانى ھەو جياوازىيان نيبە لەو ھەدا كە لەشيكى ساغ و گيانىكى بەرز پيک ئەھيئن. ئەمە راستە بەلام ئەگەر وەرزش، يا يارى كردنى بەرەللا و سەربەخۆ بى و ريك و پيكيەك نەگرتە خۆ وەكوو ھەموو شتيكى تر، ئەنجامى تەفرو تونا بوون و لە كۆتاييدا لەناوچوونە. بوونى «يانە» ش بەمانا دروستكردنى ئەو ريك و پيكيەبەو پاراستنى لەناوچوونە، «يانە» مان ھەيە. بەلێ ئەمە راستە بەلام نەبوونى چاكترە لەم بوونەى چونكە «دەنگى ھەيەو رەنگى نيبە!» .. جگە لەمەش ناخوشى ليرەدا ئەو ھەيە كە ئەمیان بە بەرچاوە ھەيە گيانى وەرزش ئەكوژى و لە ناوى ئەبات. «يانە» ھەيە، بەلام ريك و پيكي و لێ پرسينەو ھاندان نيبە. كەرەستەى يارى ھەيە بەلام كاربەدەستى دلسۆزو ماموستايانى رابەرى يارى و ھەلسوو پينەرى جگەر سۆزى نيبە! ئينجا بوونى يانەيە كە ئا ئەمە بى نەبوونى چاكتر نيبە!؟»

لەو باوەردەدام كە ھاوبيرم زۆرە و پشتگيرىم ھەيە لەم قسانەدا كە دەرى ئەپریم، چونكە مەبەستم پاكە و قسەكانى شەم پيچ و پەناى تيا نيبە و راستەوخۆيە.

يارى لەش جوانى-ش وەكوو ھەموو ياربەكى يانە ناسينراوە و لبي نەپرسراوە كە لە يانەدا ھەن! بەلام لە راستيدا يارى لەش جوانى يەكيەكە لەو ياربى بەرزو ناسراوەى كە لە ھەموو شوتنىكى ئەم دنيايەدا بە ھەزاران يانەى تايبەتى و لايەنگيرو ماموستايانى شارەزاي ھەيە. جگە لەو ھەيە كە ياربى كە ئەتوانم بلييم: جئ زۆر يارى تر پڕ ئەكاتەو، لە ھەمانكاتا بە ديمەنىكى دلگيرو ريك و پيكيەكى چوون بەك و بەھيز دەردەو ھەي لەشى مروت دەرد ئەخات.

باری لەش جوانی، وە بە تاییه تی لە ناو گەنجەکانی ئێمەدا هەتا بڵێی حەز پێ کردوی زۆرە و بە گەرمیەوه رۆژ لە دواى رۆژ زیاتر لە دەوری کۆتەبەندەوه ئەیانهوئ بێنە یەکن لە پێگەشتوان و دەرچوانی قوتابخانە بەرزو ناسراوەکەى، بەلگەشم بۆ ئەمە خۆخەریک کردنى گەلیکە لەو گەنجانەو دەرکەوتنى دەستەپەکی لەش جوانە لەم مەیدانەدا، ئەگەر چى ئەو پێگەبەشتنەش بە تەنیا ئەگەر پێتەوه بۆ هەولێ خۆیان و بەس!

بەلام دیسانەوه بەداخەوه ئەلێم: ئەم یاریبەش وەکوو هەموو یاریەکی تری یانە خراوەتە لاوه. لە گۆشەى کەمەتەر خەمبیدا بێ خاوەن ماوەتەوه لى پرسینەوهى نییە! ئەو بەرھەمی خۆخەریک کردنەش کە دیارە ئەمرۆ لە ناو ئەو دەستە لەش ساغ و جوانانەدا ئەبێنرێ، ئەتوانم بڵێم وە دلتیام لەو کە مافی کاربەدەستان و هەولێ یانەى وەرزشى بە سەرەوه نییە تەنیا هەول و هیلایى خۆیان نەبێ!.

ئاسۆی بیرو باوەر و ديارە لەگەلێ سووچەوه لەبەر یەك ئەکشیتەوه. سەردەمى زوو لە کوردەواریدا «کەوشەك، گورزێن و قەلەمردارێ» و گەلێ یاری تر هەبوون، کە لە روالەتا یاری و لە بناغەدا بۆ لەش ساغى و پێ گەیاندى ئەندامى بێتەو دوور لە نەخۆشى بوو. وردە وردە -بەداخەوه- ئەمانە روویان کردە پووکاندنەوه! بەلام زەمان، وە یا جم و جوولێ زەمان بەبێ ئەو ئێمە ئاگامان لى بێ کەوتە سەر تەشکێکی تر، بۆ ئەو وەکوو یاریبەکانى پووکاندەوه لەشەکش نەپووکیتەوه. من و تۆ ئاگامان لەم دووچەر خەیه هەبێ یا نەبێ، گەر ئێمە لە گۆرێ گەرانى خۆى ناکەوئ! بابەتێ «یانە» و بابەتێ یاری لە یانەدا نیشستەوه بەسەر جێگا هەواری یاریبە خۆمالتیەکانمانەوه. ئەو رۆژە سەرەتای بزوتنەوهى هەموو جۆرە فیکرەیهک بوو، کە یەکیک لەوانە کەوتە ناو چەنبەرى ئەم پەخشانەوه.

وەکوو وترا مەبەست لە هینانی ئەم جۆرە پەخشانانە، رووت ئەو نییە کە پەخشان بە زمانى کوردی پیشان بدرێ، ئەو نییە چونکە لەو سەردەمەدا گەلێ نمونە پەخشانی تر هاتۆتە ئاراوه کە باسیان لە ئەدەب و بەسەر هاتی کوردەوه کردووه، بەلکوو مەبەستەکە گۆرانییکە کە کەوتۆتە ناو کوردەوه؛ گۆران نەوێک تەنیا لە وشەدا، بەلکوو لە بیرو باوەر و ناوەڕۆکیشدا. باس لە هاوینە هەوار پەردەیهک بوو لە پەردە گۆراوەکان، باس لە یاری وەرزش و لەش جوانی بەو شیوە پەردەیهکی ترە لە گۆران. ئێمە لەم کتیبەدا نمونەکانى پەخشانی کوردی بە پێى رۆژەکان ئەخەینە بەرچاو، ئەم بابەتەش یەکیکە لەو نمونانە، بەلام نمونە بۆ گۆرانی فیکرە، نەوێک نمونە بۆ رستەو عیبارەت. لێرەدا ئەوێمان بۆ

دەرئەكەوئ، وه مئژوو ئەوئ بۆ دەرئەكەوئ كه له چ سەردەمئكه وه ئەم جۆره باوه پانه
سەرەتای بنجی خۆیان داکوتاوه؟. وه چۆن پله پله به پەيزدی سەرکەوتن و هاتنه خواره وه دا
هاتوچۆیان کردووه؟.

خاوهنی ئەم پەخشانه هەستی به وه کردووه كه لهو رۆژەدا ئەم جۆره یاری کردنه به
شیوهیهکی رێک و پێک بۆ دەستەیهکی تایبەتی له هەموو گۆشهیهکی دنیاوه باوی
سەندووه، کوردیش یهکیكه له نەتەوهکانی دنیا كه ئەتائین به شتی تازه بابەتەوه، كه
پیايا ئالان بۆچ ئەبێ به جۆرێکی رێک و پێک نهچێ بهرئوه؟! گلهیی ئەوه ئەکا: یا
ئەوهیه هەر له بناغه دا نەمینی و هه‌لگیرئ، یا خۆ ئەگەر هه‌یه به شیوهیهکی جوان به‌جیت
به‌رئوه. نەتەوه هەموو چه‌شنه هه‌وادارێکی تیدا هه‌یه، دەستەیهک له کورد پەیدا بووه كه
له دواي ئەوه یارییه خۆماليه‌كان له دەست دەرچوون، ئەو یاریانه كه ئیمپۆژ باویان هه‌یه
له ناو نەتەوهکانی ترا، با ئەوانه بگه‌ڕین به دەستەوه، ئەمەش جیگا و یاسایه‌کی ئەوئ،
ئەگەر بۆی دانراوه بۆچی ئەبێ به پوختی نه‌برئ به‌رئوه؟. ره‌وه وه سنگ بۆ پیشه‌وه ئەنئ،
ئەگەر ئیمه‌ش پلکاین به وه ره‌وه وه‌یه وه ئەبێ به جوانی و گورجی له‌گه‌لیا به‌جین به‌رئوه،
باوه‌کوو کورده‌که‌ی له هه‌ردوو جه‌ژن بوومان لئ نه‌یه!!.

سەیر ئەکەین ئەم جۆره ناوه‌رۆک و مرازه‌ی له شیوه‌ی روخساری پەخشانیکی رێکا
دەبرپوه نیازه‌که‌ی داوه به دەستەوه، له‌مه‌شه‌وه ئیمه‌ ئەوه تی ئەگه‌ین كه زمانی کوردی له
باره‌یا هه‌یه له هەموو شتیکی بدوئیت به مه‌رجی رووناکی فیکر هه‌بیت و سەر لئ شیوان
نه‌بیت!.

«طاهر احمد هه‌یزێ» له کتیبی «مئژووی کۆیه» دا كه له سالی ١٩٦٢ ده‌ستی چاپی
گه‌یشتی ده‌قیکمان له سەرەتاکه‌یا ئەخاته به‌ر ده‌ست و ئەلئ:

«یهک دوو قسه:

پتی لئ ده‌نیم كه له‌سەر مئژووی کۆیه زانیاریه‌کی زۆر كه‌مم هه‌یه، وه‌چ
کتیبیکی ئەوتۆم له لانییه به تایبەتی و به درئێزی باسی کۆیه» بکا. ئەوجا ئەم
شاره له رابوردوا زۆر گرنگ، وه‌یا خۆتنده‌واری مئژوونووس، وه یا پاشاو
هوکمدارێکی سەر‌به‌خۆی ئەوتۆی كه به پاره شتیان پئ بنووسیتەوه نه‌بووه، وه
ئەگەر شتیکیش نووسرابیتەوه هیشتا ئەمن ده‌ستم نه‌که‌وتووه، یا سووتاوه
نه‌مایه. له کون و قوژبنی هه‌ندئ مال و ناوتاقی مزگه‌فته‌کانا خۆیان

شاردۆتەو، وەيا لە ترسی دەور گۆرانا نەيانوێراو شت بنووسنەو، وە يا «رەشەبا» بەھېژەكەي كۆيە ئەوي ھەبوو نەبوو ەردوويەتي!.

لێرەدا كەمبێك گەلەيی لەو خۆتەندەوارە كۆنينا نەكەين كە بەرامبەر بە مێژووی وڵاتەكە كەم تەرخەم بوون. بەلام گوتم: با گەلەيی بەس بێ، ئەوجا نۆرەي ئيش كردن بێ، ھەر من و تۆ گەلەييان بكەين و ھېچ نەكەين، سبەي رۆژي ئەوھا گەلەيی لە ئيشەش دەكرێ! وە لەو مێژوونووسانەش ناكړي كە خەلكي شارەكە نين. لە سەريكي كەش، كەس شارەكەمان وەك خۆمان نانا، وە لە سەريكي تەرشەو بە نينۆكي خۆت، خۆت نەخوړيني، خوړشتي قەلبت بەكەس داناكەوي.

لەمێژە خەريكم كتيبيك لە سەر ئەم شارە داينيم، زۆر ئەم لاو ئەولام نۆري و پشكني، گوتم لە گەلەي واته واتان راگرت بەلام ھەر نەگەيشتم بە نامانج، چونكە دەموست شتيك بێ تېرو پې بێ و كەم و كورتی نەبێ، تەماشام كرد ئەمە ھېچ دادم نادا، وە زۆر كەلەبەري ماو و بۆم پې نەكراو تەو، خۆ قسەي ئەم و ئەویش، ھەرچي تووشم دەبوو لېي دەپرسيم: ئەري! فلان ئەتۆ چەند لە مێژە خەريكي نووسينەو تەريخي كۆيە، تا ئيستا چيت بەچي كردوو، ئەو بۆ دەري ناخەي؟!.. حەقيان بوو چونكوو زۆر پرسينەكانم وای ئەكرد خۆم و قسەكانم ببە جيتي پيكنەين و گالتەي ھەموو چيژەيەك! وە ئەوئەندەي لەم و لەو پرسيار بكەم و چا و لە دەمي ئەم ئەو زەق بكەمەو ئيختيارەكان بېزار بكەم و كۆري دانېشتنەكان ھەر بەھيئەو سەر باسي رابوردووي كۆيە، بە زۆر ناوي مێژوونووسي كۆيەم بە دوو خۆم خستبوو. لەگەل ئەمەشا ئەو لیتۆژينەو ئەوان بە تەواوەتي پاليان پيئە نام كە دەبي پيارتيك بەدەم، وە بۆم دەركەوت كەوێك من دەمەوي ھېچ كەم و كورتی نەبێ، ئەو ھەر نايت. لەبەر ئەمە و بە كال و تفتي ئەم چەند لاپەرەيەم لە سەر مێژووي كۆيە نووسي. وەبەلای خۆمەو بەردی بناغەي مێژووي شارتيكمان دانا كەوێك خۆي سەيرە!، وە شارەكە ھەر چەندە بچووك و لاتەريكە، ئەوئەندە بە وژە وژو سەر سورميتە. وە زۆر سوپاسي ئەو كەسانە دەكەم كە يارمەتييان داوم، وە كە شتيكمان لێ پرسين، بێ رووگرژكردن وە بەبێ ئەمەي ليم بسلەميتەو ولاميان ئەدامەو.

لە خۆتەندەوارانم دەوي لە كەم و كورتی كتيبەكەم نا، لە خۆم ببوورن، وە ھەر كەس بەشي خۆي ناتەواوي پې بكاتەو، وە پرتەو بۆلەو رەخنەكانيان ھەر بە قسە بەيا نەكەن! گورج دەست بەدەنە قەلەميك و لەسەر خۆ بيخەنە سەر كاغەز. ئەگەر شتيكي تازەيان لە بابەت ئەم مێژووە دەست كەوت، يا لەبۆ

منی بنیرن، تا له چاپکردنیکی ترا به سوپاس و به ناویانهوه بیخهینه کتیبهکه، یان خوځیان به وتار له رۆژنامه و گۆڤاران بلاوی بکه نهوه. خوشم چاک ده زانم زۆر جیتی ههیه ههر بۆی نه چوووم، چونکوو دهستم نه کهوتوه، له هه ندی جیگا زۆر کورت و له هه ندی جیشا زۆر درێژهه داوه تی که شیوهیهکی چیرۆکی وه رگرتوه، به لām دلی خۆم بهمه نه دایه وه که «بوونی شتییک له نه بوونی هه یج باشته»، به تاییه تی نه گهر نه و شتهش که لکیکی هه یج، چونکوو نه مهش راسته «هه یج» له شتیکی یی که لک باشته. وه ده شانم که کهم و کورتی تری زۆره به لām گوتم: بابیه شی خوینده وارانیش بیلمه وه، نه وانیش به شی خوځیان شووژناژووی بکه نه وه. به زۆری له ترسی نه و خوینده وارانیه، که به چاویلکه وه به تی چاوی دهی خویننه وه، بۆیه نه م یه ک دوو قسه یه م وا درێژ بووه بوو به ریس و گوریس!. وه له بهر ناچاری له زۆر جییان که وتومه عه مبازان!.

..... «.....» .

نه م دهقه هی نیوانی دوو لاپه ره ی سالانی ۱۹۶۰-۱۹۷۰، وه به تاییه تی تر هی سالی «۱۹۶۲» ه، خاوه نه که ی به شیوه ی ناوچه ی کۆیه دهستی داوه تی. وه کوو کتیبه که خۆی میژووی «کۆیسنجق» ه، دهقی نه م په خشانهش میژوویه کی به سه رهاتی نه و سالانه یه که چۆن نه توانراوه خامه یه ک بکه ویتته سه ر نامه یه ک!.

پیشوو تر له لایه ن ناوه یانی شوینانی کورده واری و میژوو و به سه رهاتی ناوچه و شارو چۆنیه تی ره وشت و به لگه و کاروباریه وه نه گهر کهم و کورت شتییکیش نووسرابی هه یجی به زمانی خۆی نه بووه، وه به لکوو نه گهر شت نووسرابی، یا مه به سستیکی تاییه تی خاوه ن نووسراوه که ی تیدا هه بووه، یا به لاهه کی نووسراوه!. که نه لیم: مه به سستیکی تاییه تی خاوه ن نووسراوه که ی تیدا هه بووه، قسه که به دوور له عیلمه وه نه زانری؛ به وه نه زانری که نووسین مه به سستی تیدا نییه، نه گهر مه به ست نه بی نه و نووسینه نایه ته ناوه وه. به لکوو مه به ستم به مه به سته تاییه تییه که نه وه یه: که مه به سستی نه و که سه له بناغه دا شتیکی ترو نه میشی پیوه پلکاندوووه بو نه وه له بهر شته که ی تر له م کهم کاته وه، له کهم کردنه وه ی نه مییش مه به سستییک هه بووه نه گینا خو شیت نه بووه وا بکات!. رۆژ هه لاتی ناسیتیک - به وینه - که فرمانیکی سیاسی گرتوته نه ستۆ له حکومه تییکا که کوردی تیکلاه، بو کورده که ئاو له خۆی لیل ناکا، وه یا جوگه ئاوی به ینی حکومه ته که ی خۆی و نه م حکومه ته ناکا به قورپاو له بهر دلی نه م!. هه روه ها که سانی تریش.

لەم سەددی بیستەمەدا من و تۆ بمانهوی، یا نەمانهوی رەوێرەوی گۆڕان ئیشیکی وای کرد کە کوردەکە بتوانی دەست بداتە قەڵەم و بەزمانی خۆی لە ھەموو روویەکی خۆیەو بە پەخشان شت بپنیتە ناوێوە. یەکیک لەو رووانە بەسەرھات و چۆنیەتی ولاتەکە یەتی. یەکیک لەو کەسانە کە ھەلگری ئەم ئەرکە بوو خاوەنی ئەم پەخشانە بوو کە توانی تا ئەندازە یەک باسی ناوچەکە خۆی لە باریکی وەک میژوودا بۆ پاشەرۆژ بگێڕیتەو. ئەم ئەرکە ئەرکیکی کەم نەبوو بۆ ئەم رۆژە. کە ئەلێم: کەم نەبوو، چونکە ھی وەکوو ئەم بە پەنجە دەست حساب ئەکرا. ئەم و ئەوانیتر ئەبن بەو کەسانە کە «رچە» ئەشکێن و خەلکی تر بەسەریا ئەپۆن.

ناوەرۆکی ئەم پەخشانە کورتە باسیکی ولاتی «کۆیە» مان پیشان ئەدا کە بەم جۆرە تا ئێستە ئەمە نەبوو. کە ئەلێم: کورتە باس مەبەستم ئەو نییە کە لە بابەتەکە کەم بکەمەو، بەلکوو مەبەستم ئەو یە کە شوێنیکی کۆنەسالی دیاری وەکوو کۆیە گەلێ کارەسات و بەسەرھاتی زیاتری تێدا بوو لەو ئەندازە کە ئەو باسی کردوو، بەلام وەکوو خۆی وتووێ سەرچاوەی زیاتری بە دەستەو نەبوو کە ئاگاداری زیاترمان بداتی. لەگەڵ ئەوێش ئەوێ ئەم بەردی بناغە یە بۆ زیادبوونی ئاگاداری لەمەودوا. لە روخسارا:

کۆیە لە ناوێندی ئەو خەتەدا یە کە پیتی ئەلێن «موکری»، لە سەر ئەو شێوێ شێوێە چوو بە رێو. ئەبێ وەش بزانی - وەکوو لە شوێنی تریشا ئەم قسە یە ھەر وتراو - وردە ناوچە بەچاو پانایی ھەموو شوێنەکەو ئەویش لە ھەندێ وشەدا جیاوازیەک پەیدا ئەکا. وە بەلکوو وشە وادروست ئەکا کە ئەبێ بە مایە ی سامان بۆ شێو سەرکێیە. روخساری ئەم پەخشانە ئەوێ تێدا ھە یە. وەیا لە دارشتنی رستەدا ئەگۆنچێ ھەندێ رستە ی وای تێدا ھەبێ کە ئەگەر سەیری رێزمان بکری، ئەو رێزمانە ی تێدا نایەتە دی! بەلام ئەبێ ئەوێ وەش بزانی: کە رێزمان دووی زمان ئەکەو، نەک زمان دووی رێزمان. وەکوو ئەمە ئەزانی دیسان ئەبێ ئەوێ وەش ھەر بزانی کە ئەم یاسایە زیاتر بۆ ھۆنەرە کە بتوانی لە رێزمان لا بدا. پیم وایە خاوەن پەخشان - ھەرچەندە رێزمان شوێن زمان ئەکەو - نابێ رستەو عیبارەتی دوور بی لەو رێزمانە، چونکە ئەگەر ئەمە سەیر نەکری پاشا گەردانی روو ئەدا!..

«دوکتور کاوس قەفتان» لە مارتی ١٩٦٤دا لە ژێر ناوی «شەقیک لە تۆیەکە» لە لیننراد چیرۆکی نووسیوە و لە ١٩٦٩ دەستی چاپی گەیشتۆتی و ئەلێ:

.....»

تاریکی داهاات و مناله به ههلتووتاوی له پهنا په نجه ره که مدا مابوو ده،
چه ناگه ی خستبووه سهر ههردوو نه ژنۆ ردق و تهقه کانیوه، له هه نسکی
هیواشی پچر پچر به ولاده ورته ی لیوه نه ههات. مهراق گرتمی، بریارمدا
په نجه ره که به جی نه هیلیم تا بزنام دواپی به چی نه گات. له هه نسک هه لدان و
لووت هه لمژینی خویدا بوو که له پر وهک کیچ له دهنگیک داچله کی که به
سهریا نه رانی:

– هه ی زۆلی هه رامزاده! ئه وه چی نه کهیت له م سهر چه قی ریگایه؟. بۆ ملت
نه شکا نۆته وه ماله وه؟.

وادیار بوو باوکه به ری کهوت له ویتوه نه چوو ماله وه. که هاته بهر چاوم،
باره لگرکی کوپان له شانم دی. مناله وه کوو فیروی زله لی دان بوو بیت خیرا
دهستی بۆ لاروومه تی به رز کرده وه به گریان وه وتی: «لشیشیاندام و
شروویه که شیان رستم».. باوکه به دهم و چاوکی توو ره پی و هیلاکه وه وتی:
کی؟.

– مناله وردکه ی ئه م مالا نه! ئه مه ی وت و دهستی درێژ کرد بۆ هه موو ئه و
خانوه دوو نهۆمبانه ی ئه و منالانه تیدا نه ژیان. باوکه له پر هه لچوو! بۆ سێ
و دوو رووی کرده به که م ده رگا – که مالی حاجی سه عی بوو – . لای باوکه وا
دیار بوو ده و له مه ند هه موو به ک توخم و ره گهن، له بهر ئه وه پتوبستی نه نه کرد
به سهر ماله کاندایه بگه ریت. حاجی سه عی به روویه کی گرژو ناماده به کی ته واره
بۆ شتی ئه و مه لا کویره، یا ئه و سوال که ره ی به م ئیواره درهنگه له هه سانه وه ی
کردوه، ده رگای کرده وه ویستی دهم بکاته وه به لام باوکه ریگای نه دا، دهستی
بۆ مناله که ی درێژ کرد و له گه لیا وتی، وشه کانیش وه کوو ساچمه له ده می
نه هاته ده ری:

گوايه به خیر شرویه که ش نه پێژن و هیشتا دارکاریشی نه که ن؟! بۆ مناله
قۆره تیه کانتان فیتر ناکه ن که له منالی هه لک و خوا نه دن! خۆ ئه م مه ردمه
کوئله ی ئیوه نییه. حاجی وا دیار بوو ئه یویست که م و زۆر درێژه به م چه قه
چه قه ی ئیواره وه خته به نه دات، به لووت به رزییه وه وتی: هه موو شروویه که ی
بایی درهه میک نابن، ها ئه وه دوو درهه م، به س برۆ له کوئیم به ره وه. باوکه به
تووره بییه وه، به دهسته زیره قه لشاویه کانییه وه، دهستی حاجی به پاروه گه رانه
دواوه، به زمانیکی رووشکینه وه وتی: بیخه ره وه باخه لت، پتوبستم به پارهی

تۆنپیه، ئەم شانەم خۆشیی دەست لە تۆپان ناکەمەوه، پارە ی تۆ باخەلی من
قەت گەرم ناکاتەوه. بەس بزانە خوا سامانی داوونەتیی بەلام مافی ئەوهی
نەداونەتیی منالەکانتان گەلەکۆمەکی لە منالی هەزاران بکەن. پەنجە ی لە
روویدا بەهەرەشەوه راوەشان و لە سەری رویشت: ئەگەر مەسەلە گەلەکۆمەکی
بێت، ئەوه منالی هەزار زۆرن، ئەوانیش ئەزانن چۆن پشستی یەکتەر بگرن!.

حاجی چاوی ئەبلەق بوو بوو، هەرچی حەمالە یە پشستی تێ کرد و رویشت.
بەدەستیکی کۆیانەکی لە سەر پشستی چاک کرد، منالەکەشی بە دەستەکی
تری گرت و شۆین خۆی خست، منالەش بە جۆری رووی کرابووهوه لەوه ئەچوو
ئەوه پاک شتیبتی، بە دەستەکی تری سینیەکی خستبووه بن هەنگلیبەوهوه
بە شانازیوهوه لە پشت باوکیهوه ئەرویشت، هەر بەو شانازیهههه سەردو خوار
لە باوکی ئەروانی، لەگەڵیشیا ئاوری لە هەموو ماله دوو نەزمیبەکان
ئەدایهوه، بەسەرو دلێکی شادەوه ئەرویشت، وای ئەزانی هەموو چرای ئەو
گەرەکه بۆ ئەو داگیرساوهوه رووناکیهههه تەنیا بۆ ئەوه!. بەم جۆرە بە جووتە
رویشتن تا لە چاوم ون بوون. لەبەر خۆشمەوه ئەموت و دەستم درێژکرد پەردە ی
پەنجەرەکه دابەمەوه:

– دەنگی هەزار که بەرزیتەوه لە هەموو ئاوازیکی تر خۆش و بە سۆزترە.

.....»

دنیا چەرخ و فەلەکیکە ئەسوورپیتەوه، ئەوهی که ئیمپۆژ ئەکەوێتە سەرەوه سەبەینی
ئەکەوێتە ژێرەوه، دیسان ئەکەوێتەوه سەرەوه ژێر ئەکەوێتەوه. ئەگەر بەم چاوهوه سەیری
بکەین هەر دەورکردنەوهیههه هیچی تر. بەلام ئەگەر بە چاویکی ترەوه سەیری بکەین
ئەبینین بە هەزاران هەزار ملیونان بابەت روو ئەدا که هیچیان لە هیچیان ناچن. هەر لەبەر
ئەم دوو جۆرە سوورانهوهیه لە هەندێ چەرخا ئادەمیزاد ئەگاتە پلە ی هەرە بەرزو کەچی لە
هەندێ چەرخێ ترا ئەکەوێتە قوولایی بییری تاریکەوه!. وەکوو چۆن ئەگەر لە ناو ئەو
قوولاییههه هەر بمینیتەوه دنیا ناچی بەرێوه، لە چلەپووپە ی بەرزیهههه ئەگەر هەر
بمینیتەوه دیسان دنیا که هەر ناچی بەرێوه!. بە تەبیەت هەر شتیکی گەیشته ئەو پەری
بەرز ی ئەبێ لیژ بییتەوه؛ شارستانی که زۆر بەرز بووهوه ئەبێ بروخی، هەر وههه
دواکەوتنیش که گەیشته ئەوپەری دواکەوتنە ئەبێ ئەویش هەر نەمینی، روخانی ئەم
بەوهیه که روو ئەکاتەوه بەرز ی، هی ئەویش بەوهیه که روو ئەکاتە نزمی!. ئەمەیه: «سنة
الله وسنة الكون».

هەر له بهرهبه یانی میژوووه دوو چین هه بووه؛ چینی چهوساوه و چینی چهوسینه،
چینی ههژار و چینی ساماندار. ساماندارو چهوسینه ره که ههستی به پایه ی خۆی کردووه،
به لام ههژارو چهوسینه راوه که ههستی بهو به شه ی خۆی نه کردووه! گه پانی چه رخ و
فه له که که ئیشیکی وای کرد که ئه ویش ههست به خۆی بکا؛ وای کرد که دهسته یه که پهیدا
بی و دهردی ئه و ئیش و ئازاره بخاته بهرچاوی هه موو کهس، له مه وه چهوسینه راوه کهش
ههستیکی بۆ پهیدا بی.

سهردهمه کانی پیشوو چیرۆک و حکایهت هه ره هه بووه و هه ره ئه گێر - رانه وه. ئه وانیش
هه ره ئه و دوو چینه بوون، به لام ههژاره که ههستی به ژیر دهسته یی خۆی نه ئه کرد، ورده ورده
ئه وه هاته پیشه وه که قالبی ئه و جوړه چیرۆکانه خۆی بترنجینه ته ناو بهرگیکه وه که ئیش
و ئازاری ئه و کۆمه له پیشان بدا.

هه ره له شیهوی گۆرانه که خاوه نی ئه م په خشانه له ولاتی خۆیه وه بۆ خۆیندن که وته
ولاتیکی دووری وه کوو «لیننگراد» وه، ئه و ولاته له و ولاتانه نه بوو که سهردهمه کانی
پیشوو فه قیه که له م په ری ولاتی ئیسلامیه وه بۆ دهرز و ده رگرتن ئه چوووه ئه و په رییه وه.
ولاتی «لیننگراد» له ناو ئه و جغزه دا نه بوو، به لکوو نه خشه یه کی تری هه بوو.

ئه م خاوه ن په خشانه پیش چوونی بۆ ئه و ولاته، له ولاته که ی خۆیا پهیدا بوونی ئه و
وریایه ی چاوپێ که وت که؛ ههست بکری به کاروباری رۆژانه و بخرینه ناو بهرگی
چیرۆکه وه. که چوووه ئه و له بهر ئه وه که ئه و شوینه و ئه و ولاته جیگای مۆری ههستکردن
بوو به ئیش و ئازاری چینی چهوساوه، ناوه رۆکی نووسینه که ی به و شه قلنه شه قل کرد.
تا پۆی دیمه نی منالکی هه لئا فرۆشی باوک هه ماله که ی که وهختی خۆی دیبوی له
سوله یانی له میشکیا ئه زینگیایه وه، خسته یه ناو ره و په وه یه که وه، که پیچکه یه کی ئه و
ره و په وه یه مناله هه ژاره که بوو، پیچکه کانی تری مناله ده و له مه نده کان بوون که یارییان به
سامان و به جل و بهرگی جوان و به تۆپی رهنگا و رهنگی فته بۆل ئه کرد، ئه ویش یاری
له گه ل هه ناسه ی بۆ کپووزی خۆی و فرمیسی قه تیس ماوی چاوی خۆی ئه کرد که به
کزیکه وه سه یری ئه کردن! ئه م دیمه نه ی به یارمه تی رووداوه کانی لیننگرا ده وه بوو به
چیرۆکی که گه لی جیا یه له چیرۆکی سهردهمه کۆنه کانی پیشوو، وه هه ره له ویدا
خسته یه ناو تابلۆی رسته وه. ئه م په خشانه نمونه یه که بۆ ئه و سالانه که ئه م جوړه
ههستانه ش له په خشانی کوردیدا پهیدا بووه.

«نووری عەلى ئەمىن» لە ژنەر ناوى «كاكۆل زىرپىن و دان مروارى»دا، دەقىيىكى سالى
١٩٦٥ى خۆيمان ئەخاتە بەردەست و ئەلى:

.....))

خوشكەكان گورج بارگەيەكى بۆ رىك ئەخەن و ھەردوو منالەكانى ئەدەنە
دەست و لە شار دەرى ئەكەن! كچەكەش بە چاويكى فرمىسكاوى و
ھەناسەيەكى ساردەو مالاوايى لە كۆشكەكە ئەكاو لەگەل ھەردوو كۆرپەكەيدا
لەشار ئەچنە دەرەو. ھەر ئەپۆن، ھەر ئەپۆن ھەتا ئەگەنە ئاشەكۆنى لە
بىابانىكى چۆلدا، لەوى ئەگىرسىنەو ھەر ئەخەن.. بووكە بچكۆلەى پادشا،
مندالەكانى ھەك گول پەرەردە ئەكا، ھەتا جوان گەورەيان ئەكاو لە خەم
ئەيانىخسىنى. كۆرەكەى فىرى سوارى، راو، نىشائشكاندن، پىاوھتى، فرمان،
لە بووردن، دەستى ھەزار گرتن، ھىمنى و لە سەرخۆيى ئەكا. كچەكەشى لە
ناوماڵدا لەگەل خۆيدا فىرى كاروبارى ناوماڵ ئەكا، لەگەل ئەمەشدا كۆشكىكى
گەورەى لەو بىابانەدا لە رائەكىشى، دىواخانەكەى ئەخاتە سەر پشت بۆ
رەبواران و داماو.

لە پاش چەند سالى پادشا خۆى و كۆرەكەى بۆ راووشكار رەبان ئەكەوتە
ئەو ناوچەيەو بەلاى كۆشكى بووكەكەى و مندالەكانيدا رائەبوورى، بەلام بەبى
ئەو بىانناسى. بووكەكەى پادشاو مەردەكەى ئەناسىتەو، دەنگ ناك، بە
كۆرەكەى ئەلى: كۆرم! ئەو سوارانەى كەوا بىرەدا رابووردن باوكت و باپىرت
بوون! - چۆن! ئەوانە باوك و باپىرى من بوون؟ ئەى بۆچى لاىان ئەدا؟!
دايىكى چىرۆكەكەى سەرلەنوئ بۆ ئەگىرپتەو ھەر پىي ئەلى: ئىستا ئەوان ئىمە
ناناسن.. لەبەر ئەو بچۆ بە باپىرت بلتى ئەبى ئەم ئىوارەيە خۆت و دەست و
پىوھندەكانت لە مالى ئىمە بن. كۆرە دىت و سلاويكى گەرم ئەكاو ئەلى: ئەبى
ئەم ئىوارەيە گەورەمان بكەى.. پادشا ھەر چەندە لەسەرەتاو دوو دل ئەبى
لەو بچى، بەلام لە دوايىدا ئەيەوئ تى بگا بزانت ئەمانە چىن لەم كۆشكە
خۆشەدا، لەم سەرە رەبى، لەم بىابانەدا؟! ئەلى: كۆرم، لا ئەدەين بەلام
خواردنىكى باشمان بۆ ئەمادە بكەن - كۆرە ئەگەرتەو بۆ لاى دايىكى و
بەيارى باپىرى پى ئەلى، دايكىشى ئەكەوتە خۆ ئامادە كردن لەگەل كەنیزەك
و نۆكەرەكانى ناو كۆشكەكە، باشتىن خۆراكىيان بۆ رىك ئەخەن.

ئىوارى پادشاو كۆرەكەى و دەست و پىوھندەكەى روو ئەكەنە كۆشكەكەو
كاكۆل زىرپىن ئەچى بەپىريانەو نۆكەرەكان و لاخەكانىيان لە ھەر ئەگرن، ئەچنە

دیواخان دائه نیشن و کاکۆل زتیرین رتیریکى ته وایان لی ئەگرێ ههتا کاتی نان خواردن دئ سفره رائه خری، نان ئەهینری هه مووی له گه نی زتیری پیر پلاوه، له سههر سینی زیو. پادشا که چاوی به و سه لته نه ته ئەکه وی سههری سێ ئەمین، به تایبه تی که کوربه دهست و پیتوهنده کان ئەلئ: تکام ئەوه یه ئەوهی که له خواردن ئەبیته وه، له گه نه زتیره که بۆ خۆی هه لبرگرن. پادشاش ئەیه وی بچی له گه ل دهست و پیتوهنده کاندان نان بخوا گورج کوربه ئەلئ: پادشام شه رمه زارمان مه که، خواردنی ئیوه جیا به له خواردنی ئەوان.

دهست و پیتوهند له خواردن ئەبنه وه، دایکی کاکۆل زتیرین هه رچی ئیسقان هه یه کۆی ئەکاته وه ئەیانخاته له گه نی زتیره وه، له سههر سینی زیو، وه دایه پۆشی و به نۆکه ردا ئەینیری بۆ پادشا و کوربه کی! وه به کاکۆل زتیرینش ئەلئ: بۆ کورم راهه سه ته، ئەگه ر پادشا تووره بوو، وه وتی بۆچی ئیمه سه گین ئەم خواردنه مان بۆ دا ئەنی؟. پتی بلی ئەگه ر سه گ نین چۆن تووته له سه گتان ئەبن؟! - ئەو دهمه کاکۆلی خۆتی پیشان بده و بانگی من و دان مرواری خوشکیشته بکه.. که خواردنه ئەخرتته به رده م پادشا و کوربه کی پادشا سههری سینی به که هه لته داته وه ئەبینی پره له ئیسقان و خۆراکی پاشماوه! چاوی ئەپه رتته پشتی سههری و مووه کانی وه که نه شته رگرژ ئەبن و ئەنه رتتی به سههر کوربه که داو ئەلئ: نابێ هه ندێ شه رم بکه ی بۆچی ئیمه سه گین؟. ئیسقانمان بۆ دائه نیتی! کوربه که له وه رامدا به پیتکه نینه وه ئەلئ: ئەی ئەگه ر سه گ نین چۆن تووته له سه گتان ئەبن!؟.

له گه ل کوربه ئەمه ی وت، پادشا په نجه یه کی خۆی گه سه ته و یادێ قسه که ی خۆی کرده وه! به لām به ره له وه ی بدوی، کوربه رووی دهمی کرده باپیری و وتی: ئەوه کاکۆله که ی من و.. بانگی کرده خوشکه که شی، وتی ئەوه دانه مرواری به کانیه تی. ئەنجا دایکیشی هات و به ته وای کاره ساته که یان خسته روو. باوک و باپیره ی هه ستان و ئەم لاو ئەولای کورپو که یه که یان ماچ کردو به یه ک شادبوونه وه گه رانه وه بۆ شاره که ی خۆیان. پادشا هات دوو خوشکه ی بوو که بچکۆله که ی هیناو له کۆشکه که ی خۆی دووری خسته وه، که یه بچکۆله که ی کرد به که یانووی کۆشکه که... ..».

نووسین گه لی باب ته ی هه یه، یه کی که له و باب ته نه تومارکردنی رازو نیازو به ره مه نه نووسراوه کانی نه ته وه یه؛ ئەو به ره مه مانیه که هه ره له سههر زمانی خه لکه که وه بووه به ده ماو دهم گیتراویانه ته وه. ئەم جوړه شتانه به شیوه ی تازه ناویکی بۆ دانراوه و پتی ئەلئین «فۆلکلۆر». وشه که له بناغه دا بۆناییه، به لām هه موو نه ته وه کان وه ریان گرتوه.

مه به سستیش بهو، رازو نیاز و حه کایهت و پیشه یه که که ههر له کۆنه وه له ناو نه ته وه که دا هه بووه. ئەم رازو نیازو سهر گوزه شته یه ش له راستیدا ئەبێ به دوو جۆره وه؛ جۆریکی دهقی ئەو شتانه یه که وتراون به بێ ئەوه له کاتی نووسینا هیچ دهستکاریه ک بکرتن، ئەمانه زیاتر له هۆنراو، وه یا له وینه هۆنراو دا ئەبن، جۆره که ی تری له په خشانا ئەبێ. ئەم په خشانه کێ کۆی ئە کاته وه و ئە یخاته سهر کاغه ز؟. دیاره ئەبێ خوێنده واریک بێ. هه موو دهم زمانی خوێنده وار و نه خوێنده وار له هه موو نه ته وه یه کدا جیا یه؛ چونکه خوێنده واره که به هۆی خوێندنه که یه وه وشه و رسته ی تر له زمانانی تره وه فێر ئەبێ و تێکلاوی ئەکا له گه ل زمانه که ی خۆیا. نه خوێنده واره که روت ههر زمانه که ی خۆی ئەزانێ، له بهر ئەوه نازانی شتی تر بێنێ و ئاوێته ی زمانه که ی بکا. ههر له بهر ئەمه یه که ئەلێن: زمان خاوینی نه ته وه یه ک زمانی بهر ه ی نه خوێنده واره.

داستانیکی وه کوو ناوه روکی «کاکۆل زێرین و دان مرواری» داستانیکی بووه که له ناو کورده واریدا له گوێ ئاگردانه کان بهر ه ی نه خوێنده وار هاتوه به سهر زمانیا و پشتا و پشت گێپراویانه ته وه. «نووری عه لی ئەمین» هینای و خستیه سهر کاغه ز. نووری عه لی ئەمین خوێنده وار بووه، هیچ گومانی تیدا نییه که چه شه ی خۆی له دارشتنی رسته کانا ئیشی کردوه!. ئەم دهقه ئەو دهقه نییه که کابرای نه خوێنده وار بهر بهر هیناویه ته خواره وه تا گه یشتۆته بهر دهستی خوێنده واریکی وه کوو نووری عه لی ئەمین. ئەوه ند هه یه ئەم توانی فیکره که کۆ بکاته وه و بیه خاته ناو قالبی عیباره تێکی نووسراو، وه یا چاپکرا وه وه. دهقه که ی ئەم بۆ روژانی دوا ی نووسین و چاپی ئەبێ به دهقیکی بوخت؛ هه م بۆ فیکره، هه م بۆ رسته و عیبارت. ئەم جۆره شتانه دیسان جیا یه له چیرۆکیک که ئێسته بنوسری؛ چیرۆکه که ی ئێسته کاره ساتیکه نووسه ره که ی ئەبینی و ئە یخاته ناو رسته وه، به لام چیرۆکه کانی پیشوو، کاره ساته که به چاو نووسه ره که ی ئێسته وه نه بینرا وه، دهستی نووسه ره که ههر ئەوه ند هیه تیا یا که ئە یخاته ناو تابلوی نووسنیه وه و ئەیکا به دهقیک بۆ روژانی دا هاتوو.

ناوه روکی ئەم دهقه که بووه به م په خشانه وه کوو له گوێ ئاگردانه کانا گێپراویانه ته وه؛ پادشاکه سی کچه جووتیاره که ی هینا بۆ سی کوره که ی خۆی. کچه کان دوویان ئەو به لێنه ی که دابوویان به پادشا بۆیان نه هاته دی، کچی سیبیه م راست بوو کورپکی کاکۆل زێرین و کچیکی دان مرواری بوو، به لام خوشکه کانی له گه لیا به خوشکیکی دلسو ز دهر نه چوون، دوو مناله که یان کرد به دوو تووته له سه گ!. پادشا دایکه و دوو مناله که ی له شار دهر کرد،

دایکه دوو منالهی بهختو کردو بهلیننی خوی هینایه دی. ئەمە له رووی ناوەرۆکەوه. له رووی روخسارێشەوه ئەم پەخشانه بو به دەقیك، كەوتە سەر كاغەزو مایەوه بۆ رۆژانی پاشەرۆژ، ئەو ئاگاداریەمان ئەداتێ كە لەو سالانەدا بیروباهەری جوولان بۆ خزمەتکردنی ئەدەبی گەلی، وە یا بلین فۆلكلۆر لە باودا بوو. وەكوو وترا مەعنايەكان كۆنن، بەلام رستەكان ئەو كۆنیەیان نییە، ئەوەندە هەیه لە ناو چوارچێوەی ئەم رستاندا مەعنايەکی كۆن پاریزراوه. رستەكان بەبێ هیچ گێروگرتیەك مەعناكانیان داوه بە دەستەوه، ئەم دەقه لەناو نمونەکانی پەخشانی کوردیدا بۆ چیرۆکیكە كە ماناکە ی زۆر كۆن بیت، وەكوو چیرۆکی تازه هەیه لە مەعناو رستەدا، چیرۆکی واش هەیه كە مانا كۆن بیت و رستە تازه.

«محەمەد سەلح سەعید» لە کتێبەکیەیا کە لە ژێر ناوی «چیرۆکی شمشالی شوان» و لە ساڵی ١٩٦٧دا چاپی بە خۆیەوه دی. لە پێشەکیەکیەدا ئەم پەخشانه مان پێشان ئەداو ئەلی:

«سۆزی شمشالی شوان!»

سۆزی شمشالی شوان ئاوازی نەمری کارکردووی ژبانی کۆمەلانی لادیی و شارەکانی کوردەوارییە لە زۆر کۆنەوه. بۆیه ئەلێم هەستی دەروون و کزە و جەرگ و بزە و لێو، پەژاری دڵ و نەستی خەستی ژبان و خۆشەویستی دڵدار، هیوای بە ئاوات و تریقهی شادو بریقهی چاوی کیژەلاو و مرقە ی کورو کال و نرکە ی پیر.. ئاواتی گیانی بە سۆزی مرۆکانی دەشت و شاخەکانی کوردەواری تیا هەلەقۆلێ، وەك ئاسمانی تەنراو بە ئەستێرە ی گەش و سیس. ئەمانیش بە گەرووی شمشالدا، لە قوولایی و بیینی پیش خواردووی لاویتی شوانی بە بەهرەو هونەرەوه سەر دەرئەکات و دپتە گوێمان! ئەو ئاوازه سروشتییە کار ئەکاتە قوولایی ناخی هەست و هۆش و دەروونمان، وە زاخاوی گیان ژبانمانی پێ ئەدەینەوه، چونکە ئاوازی کارکردووی شادەماری دڵ و هەستی بزواو و دەروونی پاک و خاویینی پەرودە ی دەشتی پان و بەرین و دۆل و دەری چری دارو دەوێ و لووتکە ی چپای بەرزو سەرکەش و کانیاوی روونی وەك چاوی قەرژال و سروە ی فینکی بەرەیانە.. جووشی ساز ی پێگەییوی دەستی سروشتیکی جوان و رەنگینە!..

بێجگە لەمانەش سروودی شمشالی شوان سکالای دلی دڵ دارو نیازی دیدە ی بە خومار و چرە ی وەفای بەداده؛ ئەو دەنگی رازەیه کە کار ئەکاتە سەر

دلی میځه ل و ئاژده لی رانه مه پری شوان، ریزیان ئەکات، لیبیان ئەخوړیت، بهرهو خواریان ئەکاته وه، یان بهرهو ژوور، له سهه کانی ئاویان ئەدات، به تووله ماری ری دا بهریز ئەیانبات، له م شاخ بو ئەو لاپال، له و دۆل بو ئەم دهشتی بنار.. وهک ئەفسوون، رهوی ریبیان پێ ئەگرێ و قه تاره یان ریز ئەکات به سهه تاشه بهردو مله و باریکه ری کاند.. به لێ! ئاوازی شمشالی شوان هینده به سۆزه و ئەوهنده به تاسه و به کاره، که بهم جۆره له مهش زیاتر کار بکاته سهه ئەو میځه ل و ئاژده لانه که ههستی مروه تیبيان نییه.. ئەی ئیتر چۆن کار کردوو نابیت بو میشک و دهروون و باوهری پیاوی خاوهن ههست و دلی وهک په ره ی گول و ناسکیی ئافره تی جوان و میه ره بان؟! دیاره کاریکی به تین و ئاشکرای ههیه، ئەگه ر وا نه بوایه هه ر له کۆنه وه، باو پیرانمان نه یانته کرد به باو که شمشال لی بدریت بو نه خو ش، وه هه تا ئیسته ش باوی ئەم شمشال لیدانه بو چاک بوونه وهی نه خو ش، له به شی زۆری خیزانی لادییکاندا، هه تا له شاره کانی شدا باوهریان پیتی ماوه، وه شمشال ژهن بانگ ئەکه ن بو نه خو شه کانیان..

ئمه جگه له وهی که شمشال ژهن له هه موو کۆرپکا، له به زم و سه یران و له ناکاودا، له کاتی ئیش و بی ئیشیدا، مل گیراوه بو شمشال لیدان، وه له زۆر جاردا به دهنگی شمشاله که ئەیکه ن به هه لپه رکێ، له مال و له ده ره وه، له که ناری دێ، یان له بهر به رۆچکه و ناو باخ، یان هه تاکوو له ناو ماله کانی شدا دوا ی هه لپه رکێ ئینجا ئەیکه ن به چه لپه ریزان و گۆرانی وتن به ده دهنگی شمشاله که.

ده سا له م چیرۆکه دا ئەمانه ت به چاکی بو ده ر ئەکه ویت. ئەگه ر بیهیه سه یریاری نویی ئەم چه رخه ش باوه ری تازه ی ئیسته وای سه ماندوه و چه سپاوه که سازو ئاوازو گۆرانی کاریکی چاک ئەکاته سهه ده روونی نه خو ش و ته ندروست، وه له هه ندێ تیمارخانه کاند له هه ندێ ولات، چاره سه ری نه خو شی ده روونی، ده روون ئالۆز و شتواوه کان به سازو ئاواز ئەکه ن. که و ابو ئەمه ش به لگه به کی نوییه بو ئەوهی که «دهنگی شمشالی شوان» که بۆته ئاوازه یه کی نه مریی فۆلکلۆری نه ته وهی کورد، وه بروامانی پێ تازه ئەبیته وه که هه ر پر برا بیین پیتی، وه هه ولی تازه کردنه وه و پیت خستنی بده ین به شتیه یه ک که به ری رهوی زانیاری سازو ئاوازا پروات..

ئەم چیرۆکه شمان بێجگه له وه که ئەم باوه ره ده ره خات و رووناکی ئەکاته وه دادی دلدا ی ئەسه لمییت، چونکه له ده ردیکی ناو کۆمه ل ئەدویت، ئەویش ئەوه یه که خو شه ویستی هه ژاری و سامانداری نازانییت. وه شوو ره یی

نییه که کیژتیکی جوانی خیزانیکی دهوله مه‌ند، لاویتیکی جوان و پیکه‌وتووی هه‌زاری خۆش بویت، وه هه‌ول بدهن که ببن به‌هاوسه‌رو هاویه‌شی ژبانی یه‌کتري، چونکه چاوی خۆشه‌ویستی، هه‌زاری یا سامانداري نابینیت، وه‌گرو کلپه‌ی دلداري خۆشه‌ویست و چاوی خۆشه‌ویستی، به‌جۆشی دل و ده‌روونی دلداره‌که‌ی نه‌بیته‌ی نانیسه‌یتسه‌وه، به‌و نه‌بیته‌ی ناو ناکریت به‌ده‌روونی گرگرتویدا!..

له‌دوايیدا نه‌وه ده‌ر نه‌خات که هه‌موو ساماندارو خاوه‌ن زه‌وییه‌ک مه‌رج نییه له‌بنه‌ره‌تا نه‌و زه‌وییه‌نه هه‌ر هی خۆی بوو بیت، به‌لکوو زۆر جار، زه‌وییه‌کانی داگیرکراوه به‌فیل، یان به‌زوره‌ ملی.. وه‌ سه‌یر نه‌وه‌یه که نه‌م دلداریه‌ی کورێ هه‌زار و کچی جوانی سامانداري دوو خیزانی دژ به‌یه‌کتري، بیسته‌ هۆی گه‌رانه‌وه‌ی زه‌وی داگیرکراو بۆ خاوه‌نه‌که‌ی که نه‌مه، «دادی دلداري» ده‌ر نه‌خات، وه‌ نه‌یسه‌لمینیت که خۆشه‌ویستی له‌ سه‌روی هه‌موو شتیکه‌وه‌یه..

نه‌مه رازو نیازتیکی کورت بوو له‌گه‌ل نه‌م چیرۆکه‌دا که له‌ رووداوه‌کانی ناو کۆمه‌ل نه‌دویت، وه‌ هه‌ندێ سه‌ری روون نه‌کاته‌وه..).

وه‌کوو «ناو»، واته‌ ناوی مرۆف شه‌پۆلیته‌که‌و له‌ وه‌ختیکی تایبه‌تیدا دیت، گه‌لێ شتی تریش هه‌ر وه‌هایه؛ شه‌پۆلیته‌که‌ به‌سه‌را دیت هه‌رکه‌سه‌ که منالی نه‌بیته‌ نه‌و منالی به‌ ناویکی کوردیه‌یه‌وه - به‌ویته - ناو نه‌نیت. وه‌یا ناوی «مه‌مه‌دو مه‌حموود...هتد» له‌ سه‌ر ده‌میكا باو په‌یدا نه‌کا، هه‌رکه‌سه‌ مندالیتیکی نه‌بیته‌ ویش ناوداری نه‌کا به‌وناوه.

نیوانی سالانی «١٩٦٠-١٩٧٠» نه‌ستیره‌ی چیرۆک له‌ ناو خۆپنده‌وارانی کورددا له‌ هه‌موو بابته‌یک گه‌شاوه‌تر بوو. چیرۆک ئایا چیرۆکی گوێ ناگردانه‌کان بوو بیت، یا چیرۆکی که له‌ واقعی نه‌و رۆژه‌وه‌ قسه‌ی بکردایه. نه‌مه یه‌کیک بوو له‌ پیشکه‌وتنی بیروباوه‌ری کورد: که بیتی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی کۆمه‌لایه‌تی رۆژانه‌ی بخاته‌ ناو به‌رگی چیرۆکه‌وه‌ بۆ نه‌وه نه‌و ناته‌واوییه‌نه که هه‌ن نه‌یانه‌یتلن و زه‌وییه‌کی وا دروست بکه‌ن هه‌موو تاکیک ناگاداری که‌م و کورێ تاکه‌که‌ی تری، له‌م ناگادار بوونه‌وه‌یه ئیشیکی وا بیته‌ پیشه‌وه‌ که وه‌کوو ناوی ره‌وان هه‌ر له‌ رۆشتنا بن و نه‌بن به‌ ناویک که په‌نگی خواردیه‌ته‌وه‌ بۆگه‌نی کردبێ. نه‌و سالانه‌ نه‌م قه‌له‌مانه‌ نه‌که‌وتنه‌ کار به‌لام هه‌ر یه‌که له‌ سووچیته‌که‌وه، هه‌ر یه‌که ده‌نگیکی لیوه‌ نه‌هات.

له‌ شمشالا گه‌لێ نه‌وا هه‌یه، هه‌ر نووسه‌ری له‌ نه‌وایه‌کی نه‌دا. نه‌وا ی چیرۆک له‌

ئاوازی شمشاللا نهوايهك بوو نهخوشي ساغ نهكردهوه، بيمارى له تيمار نزېك نهكردهوه. بابته تى چيرۆك يهكيك بوو لهو نهوايانه كه به گهرووى شمشاللا كه دا نههات. دهنكى شمشاللا رهنكى نهخوش ديتيتهوه سهرخوي، نهواي بلوتر دهواي دهردى ههژاره، چيرۆكى خوماليش دهرمانى نازارى كومه له. مهولاناي رومي نهلي:

بشنو ازنى چون حكاييت ميكنند

وز جدائيها شكاييت ميكنند

له بابته ههندي له ناوهروكي نهه چيرۆكهوه كوردتيكيش نهلي:

نهواي شمشاللي «كاكل» له لاي مه

خهرامان نهكا به يارو هاوسههرا.

كاكل و خهرامان، مام هومهر و كوئخا نهسه، ئاسكهو مهنيجه - كه ئاسكه دهسته خوشكى خهرامان و مهنيجه باوهژنى بوو - له ناوهروكي نهه چيرۆكه دا دهستيان ههيه؛ كاكل شمشاللا ژهن و شوانى مهپهكان بوو، خهرامانى بي دهرهتانى بي دايك نهخوشي دهستى مهنيجى باوهژن بوو، مام هومهرى داماو زهوى كيلا و باوكى كاكل بوو كه ههر به ههژارى سهري نايهوه، كوئخا نهسهى سميل بابر باوكى خهرامان و سهركارى سالار بهگ و زوردارى زهويهكان بوو. له نهفجاما دهنكى شمشاللا بوو به ناوجى بو بهيهك گهيشتنى دوو نهمام كه كاكل و خهرامان بوون.

نهه چيرۆكه دهرديكى پر نهنديشهى نهو روزهى كومهلايه تى دهرنهخا، كه له لايهكهوه دهستى زوردار به دهستهو زهوى و زار داگير نهكا، له لايهكهوه كچان له چالى ناكامى دا بوون، بويان نهكراوه به ئارهزووى دليان هاوسهري ژيان بدوزنهوه، چونكه نهگهر كورپه دهوله مهههه بوو بي، باكچهش رووى لي نهبوو بي ههر نهبوا بو نهو بوايه!. لهو روزههه دا تا نهو دهورانه نهه دوو دهرده لهناو كومهلا رهگى داکوتا بوو. پهخشانى چيرۆكهكه نهوانه پيشان نهه؛ نهوه پيشان نهه كه نهوانه له رتيبازى نهماندان، چونكه دهنكى شمشاللا كرديه كارى كه كاكلى شوان و بهچكه ههژار لهگهه خهرامانى بهچكه دهوله مهههه بگهيه نه بهيهك!.

لهروخساريشا نهوى كه پي بلين عيبارته و سادهى عيبارته بو كۆكردهوهى مهعنا ههمووى تيدا هاتوته دى، نهقرتان له رستههه ههيه، نهزيادكردنيك له ناشيريني بكا. پهخشانى سهههتاي كتيبي «چيرۆكى شمشاللي شوان» ي خاوهن پهخشان نمونه بهكه بو پهخشانى نهو سالانه كه له ناههموارى كاروبارى كومهلايه تى و زيانپانهوه قسهى كردي و

هه‌موو په‌رده‌کانی خست‌بیتته روو به‌بێ ئه‌وه هه‌یچ گه‌رو‌گرفتیه‌ک بێته‌ رتی.

زانا مه‌لا عبدالکرمی مدرس، وه‌یا «بیاره‌» کتێبه‌که‌ی که‌ له‌ ژێر ناوی «شه‌ریعه‌تی ئیسلام» و چاپه‌که‌ی له‌ ساڵی ١٩٦٨ دا بووه‌، له‌ سه‌ره‌تای کتێبه‌که‌یا، وه‌کوو به‌ینی دوو لاپه‌ره‌ی به‌رگی کتێبه‌که‌ نمونه‌ په‌خشانیکی کوردی-مان ئه‌داتی و ئه‌لێ:

.....»

له‌ پاش سوپاس و ستایشی په‌روه‌ردگاری میه‌ره‌بان، وه‌ پێشکه‌شکردنی سه‌لام بۆ هه‌موو پێغه‌مبه‌ران، وه‌ به‌ ره‌هبه‌ری گه‌وره‌ی ئاخ‌ر زمان، وه‌ به‌ ئال و یارانی فیداکاران عه‌رزم ئه‌مه‌یه‌:

له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ قیমে‌تی هه‌ر شتێ به‌ قه‌ده‌ر قازانجیه‌تی، وه‌ باشترین قازانج ئه‌وه‌یه‌ که‌ پایه‌دار بێ، وه‌ ته‌مێ و ئامۆژگاری له‌ ئادابی ئایینی ئیسلامی پیرو‌زا شتیکی زۆر به‌ سووده‌، ویستم نووسراوی به‌ زمانی گه‌لی خۆم له‌ ئادابی ئایینی ئیسلاما بنوسم به‌ ئومێدی ئه‌مه‌ که‌ بێی به‌ به‌شتیکی گه‌وره‌ له‌و خزمه‌تانه‌ که‌ بۆ گه‌ل سوودیان هه‌یه‌، وه‌ ناوم نا به‌ «شه‌ریعه‌تی ئیسلام». هیوام وایه‌ بێی به‌هۆی رووناکی دلیان و ژيانا، وه‌ به‌ ئه‌ساسی سه‌عاده‌ت و به‌ختیارییان له‌ پاشه‌روژا.

خوای ته‌عالا له‌ قورئانی پیرو‌زا فه‌رمویه‌تی: «ان‌ الدین‌ عندالله‌ الاسلام‌» واته‌: به‌راستی ئایین و ریگه‌ی راست به‌لای خواوه‌ بریتیبیه‌ له‌ فه‌رمانبه‌رداری خوداو پێغه‌مبه‌ری خودا. ئه‌و شتانه‌و ئه‌و ئادابانه‌ که‌ خوا قه‌راری داو بۆ هه‌موو خواوه‌ن بیرو هۆشی له‌ ئادابی دینا، وه‌ پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ حه‌زه‌رتی «محمد» «ص» گه‌یاندوونی به‌ ئێمه‌ بریتین له‌ دوو به‌ش:

یه‌که‌م شتیکی په‌نامه‌کییه‌و له‌ دلایه‌، غه‌یری خوداو خاوه‌نه‌که‌ی که‌س ئاگای لێ نییه‌. ئه‌م به‌شه‌ ئیمان و باوه‌ره‌ به‌ شه‌ش شت وه‌کوو حه‌زه‌رتی پێغه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌تی: «الایمان‌ ان‌ تؤمن‌ بالله‌، وه‌ ملائکته‌، وکتبه‌، ورسله‌، وبالیوم‌ الاخر، وبالقدر‌ خیره‌ وشره‌» یانی: ئیمان ئه‌مه‌یه‌ به‌دل باوه‌رت بێ به‌ خوداو، به‌ فریشته‌ی خوداو، به‌و کتێبانه‌ی ناردوونی بۆ ته‌مێ و ئامۆژگاری، وه‌ به‌ پێغه‌مبه‌رانی خودا، وه‌ به‌ روژی پاشه‌روژ، وه‌ به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر.

دووه‌م شتیکی دیارییه‌ خه‌لکیش پێی ئه‌زانن. ئه‌مه‌ بریتیبیه‌ له‌ پینج کرده‌وه‌ وه‌کوو پێغه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌تی: «الاسلام‌ ان‌ تشهد‌ ان‌ لا اله‌ الا الله‌، وان‌ محمدا عبده‌ ورسوله‌، وتقیم‌ الصلوة‌، وتؤتی الزکاة‌، وتصوم‌ الرمضان، وتحج‌

البیت ان استطعت الیه سبیلاً» یانی: ئیسلامه‌تی بریتیییه له‌مه که شه‌هادت بده‌ی به‌مه هیچ زاتی نییه عیباده‌تی بۆ بکری به‌راستی مه‌گهر ئه‌و زاته که ناوی «الله» یه، وه شه‌هادت بده‌ی به‌مه که «محمد» به‌نده‌ی خودایه‌و پیغه‌مبه‌ری خودایه، وه نوێژ بکه‌یت و، زه‌کات بده‌یت و، ره‌مه‌زان به‌ رۆژوو بیت و ئه‌گهر توانیت هه‌ج بکه‌یت.

جا به‌شی به‌که‌م ئه‌سلی دین و ئایینه، له‌به‌ر ئه‌وه که بریتیییه له‌ باوه‌ر، وه یه‌کێ باوه‌ری به‌شستی بوو له‌سه‌ری ئه‌روا... وه به‌شی دووهم فه‌رعی دین و ئایینه. وه‌کوو چۆن له‌ داری مێوه به‌رو سه‌مه‌ر وه‌رئه‌گیری، وه‌ها یه‌کێ که ئیمان و باوه‌ری بوو ئه‌وه سه‌مه‌ری فه‌رمانبه‌رداری خوی ده‌ست ئه‌که‌وێ، وه ئه‌م پینچ ئادابه به‌جێ ئه‌هێنێ. به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه که ئیمان و باوه‌ر دیار نییه، وه‌هه‌تا یه‌کێ به‌ده‌م ئیقرار نه‌کا که‌س پیتی نازانی، له‌ دینی ئیسلاما بریار دراوه که ئه‌م دوو که‌لیمه‌ی شه‌هادته بیی به‌ هۆی ئه‌وه ئینسان پرواته ریزی ئه‌وانه‌وه که به‌ خاوه‌ن ئاین ئه‌ناسرین. جا با له‌به‌ر رووناکی ئه‌م دوو فه‌رمووده پیرۆزه قسه بکه‌ین و ئادابی موسوڵمان که بازده به‌شه؛ شه‌شی ئه‌سل و ئه‌ساسه، وه پینچی فه‌رعه وه سه‌مه‌ره به‌ره به‌یانیان بکه‌ین:

ئیمان له‌لای ئه‌هلی دین باوه‌ره به‌هه‌رچێ که هه‌زره‌تی پیغه‌مبه‌ر «محمد-ص» هیناویه‌تی له‌لای خوداوه له‌ به‌شی بیرو باوه‌ر، وه له‌ ره‌فتارو کرده‌وه. ئیمان به‌ خوی ته‌عالا ئه‌مه‌یه ئینسان به‌ دڵ باوه‌ری بیی ئه‌م جیهانه، به‌رزو نزمی، رووناکی و تاریکی، وشک و ته‌ری، دیارو په‌نهانی، په‌روه‌دگاریکی وای هه‌یه هه‌رچێ سفه‌تی باشه هه‌یه هه‌یه‌تی، وه له‌ هه‌رچێ سفه‌تی خراپه دووره، وه ئه‌و په‌روه‌دگاره به‌ عه‌ره‌بی ناوی «الله» یه، وه به‌ زمانی کوردی ناوی «خوا» یه... خوی گه‌وره بۆیه چاوی داوه به‌ ئینسان رێگه‌ی راست له‌ لار، دار له‌مار، شتی ئارام له‌ هار جیا بکاته‌وه، وه بۆیه عه‌قل و بیرو هۆشی پێ داوه که شتی ممکن له‌ مه‌حال، وه حه‌ق له‌ به‌تال، وه‌راست له‌ درۆ جیا بکاته‌وه، وه نه‌که‌وێته دوا‌ی شتی بێ سوود و خه‌یالی بێ قیমে‌ت.

ده‌ی هه‌ر وه‌کوو بیرو رای به‌هێز باوه‌ر ناکا نه‌خشێ به‌بی نه‌خشگه‌ر، وه خانووی به‌بی به‌نا دروستکرا‌یی باوه‌ریشی ناکا که ئه‌م جیهانه خاوه‌ن نه‌خشه جوانه، وه ئه‌م ده‌شت و کۆسارانه، وه ئه‌م سارای پێ له‌ گۆل و گیا و دارانه، وه ئه‌م رۆژو مانگ و ئه‌ستێره پرته‌و دارانه، که هه‌ر یه‌کێ یاسای تایبه‌تی هه‌یه، وه رێگه‌ی هاتوچۆی خۆی گرتووه، خاوه‌ن وه په‌روه‌دگاریکی زیندووی زانی ته‌وانای نه‌بی که ده‌ستی پڕا به‌سه‌ر هه‌موویا، وه ئاگای له‌ هه‌مووی بیی وه

دهستوور و ياسايان به راستی رابگری، وه ههر کهسی بیری وا نه بی یا شیتته،
یا له بهر مه بهستی خۆی شیت کردووه.

له سهر ئهم بیرو باوهره به که خوی تهعالا له قورتانی پیروزا ئهم ئاده میزاده
شارهزا ئهکا بۆ تهماشای عالمه، وه بۆ بیرکردنه وه له وه زعی شهوو رۆژو عهرزو
ئاسمان و مانگ و رۆژو ئهستیرهکان و، کهژو کیتو، روویارو دهریاو کهشتی و
غهیری ئهمانه که ههر یهکی نهوعه دهلیلیکن له سهر ئهوه که ئهم چهرخ و
فهلهکه خاوهنیتیکی وای ههیه رای بگری. ههموو خاوهن هۆشی ئهزانێ دارو
بهرد، خاک و خۆل، عهرزو ئاو، ئهستیره وه هوا، شتیکی بی گیان و بی
شعوور و ناتهواون، وه هیچیان پی ناکرێ، وه له ناو ههموو دروستکراوهکانا
ئاده میزاد که به عهقل و بیرو باوهر خاوهن پایهیه، مایه وهیزی ئهوهی نییه
گیانله بهرێ دروست بکا، وه شتی ماددهی نه بی پهیدای بکا حهتا به رانه به
مردن و ژیانی خۆی، وه به رانه به غه مباری و رزگاری خۆی دهسهلاتی نییه،
وه له پاش سهده سال عهقل بازی و خویندن و بهراوردی به سه رهات و
تهماشاکردنی کاره سات ههیران و سه رگهردانه.

.....

ئایین ههستی که له ناخی دلا که پهل بلاو ئهکاته وه ئه بیته مایه کامه رانی ئه که سه
که خاوهن ههسته که یه. هه ندی کهس له رانه رانی ئایین- که پیغه مبه ران- ئه وهسته ی
خۆبانیان له دهروونه وه کردووه به نووریک و بلاویان کردۆته وه بۆ کهسانی تر- که پهیرهوی
که رهکانیان- ئه مه له لایه که وه، له لایه کی تره وه ئایین وه نه بی له ژیر دهسهلاتی
ئینسانه که دا بی؛ واته بتوانی خۆی لی لادا، ئه وه که سه بیهوی و نه یهوی ئایینه که رووی
تی ئهکا. به لگه بۆ ئه مه ئه وه یه: که ئه گه ر یه کتی وتی من خۆم نابهستم به هیچ ئایینیکی
ئاسمانیه وه وه کوو چۆن خۆم نابهستم به هیچ زاهره یه کی تریشه وه؛ واته نه، رۆژ، نه
مانگ، نه، گا، نه، بوت، ئه وهش ههر ئه بی به ئایینیک بۆ ئه و! کهوا بوو دوور که و تنه وه
له چه که ره ی ئایین له دهسهلاتی ئینساندا نییه، ئه وه په ره که ی ئه وه یه «مولحد» بی، ئه وه
ئیلحادهش بۆ ئه و بوو به ئایینیک!.. وه ههر ئایینیکیش ئه بی ری و شوین و یاسایه کی
هه بیته بۆ ئه وه ئه وه پهیرهوی که رانه له سه ری پۆن، ئه گه ر نه بیی کاروباری ئه و کۆمه ل و
کۆمه لایه تییه له بهر یهک هه لته وه شی و ههر که سه روو ئهکاته هه رده یهک!.

به شیک له م ئایینه ئایینی ئیسلامه، ئه میش بی گومان یاسا و دهستووریتی هه یه؛
ههم بۆ خوا په رستن، ههم بۆ بهرته وچه وونی کاروباری کۆمه لایه تی. وه ئهم ئایینهش له میژه

داهاتوو. زانایانی ئیسلام ماوهی چوارده سه‌دهیه خزمه‌تی ئەکەن و ئەو دەستووور و نێزامەیان خستۆتە ناو چوارچێوەی ئەو زمانەوه که سەرەتا ئەو ئایینه به و هاتوو و کۆکراوه‌ته‌وه، ئەو زمانەش زمانی عەرەبی بوو، هەندێ له نه‌ته‌وه ئیسلامه‌کانی غه‌یری عەرەب توانیویانه‌و بۆیان ل‌واوه که گه‌لی جار له لاپه‌رده‌ی ئەم میژوو درێژدا ئەو ده‌ستوورانه به زمانی خۆیان بنووسن و بیخه‌نه به‌رده‌ستی نه‌ته‌وه‌که‌یان؛ ئەو نه‌ته‌وه‌یه که له زمانه‌که‌ی خۆی به‌ولاوه-له‌ باره‌ی ئایینه‌وه - هیچی تری نه‌زانیه‌وه.

نه‌ته‌وه‌یه‌کی وه‌کوو کورد به‌ درێژایی ئەم ساڵه‌ دوورو درێژانه‌ی میژووی ئیسلام ئەو شه‌ریعه‌ته‌ی که باوی هه‌بووه له‌ ناویانا هه‌ر به‌ زمانی عەرەبی و هه‌نده جارێکی زۆرکه‌میش تووکه‌ تووکه‌یه‌ک به‌ زمانی فارسی هه‌بووه. زانا ئایینه‌که‌کانی کورد ئەو شه‌ریعه‌ته‌ عەرهبیانه‌یان خۆپندوه‌و زانیویانه‌، چۆنیه‌تیه‌که‌یان به‌ رهمه‌کی مه‌رده‌مه‌که‌ و تووه‌و به‌و جووره‌ هه‌موو پایه‌یه‌کی ئەخلاق‌ی و کۆمه‌لایه‌تی نه‌ته‌وه‌که‌یان پاراستوو. هه‌روه‌ها ئەو زانا ئایینه‌یه‌ کوردانه که له‌ رووی شه‌ریعه‌ت و زانیاری تریشه‌وه‌ شتیان داناوه‌ هه‌ر به‌ زمانی عەرەبی دایانناوه‌.

به‌لێ! گه‌لی جار بووه که له‌ ئه‌رکان و بناغه‌ی ئایینه‌که‌یان به‌ زمانی کوردی به‌ هۆنراو داناوه‌، ئەویش ته‌نیا هه‌ندێ ئه‌رکان و بناغه‌، ئەگینا فراوانی لق و پۆبی ئایینی گه‌لی فراوانتره‌ له‌وه که ئەو ئەندازه‌ هۆنراوانه‌ بتوانن له‌ دایه‌خی ده‌ربێن. په‌خشان، که‌ کانگای فراوانیه‌یه‌ له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بووه‌ له‌م رووه‌وه‌ به‌و شتیان دانه‌ناوه‌، تۆزێ له‌و هۆیانه‌ له‌ سه‌ره‌تای ئەم کتێبه‌دا باسکراوه‌.

خاوه‌نی په‌خشانی کتێب «شه‌ریعه‌تی ئیسلام» ماوه‌یه‌ک بوو ئەو ده‌ستوورانه‌ی که له‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا هه‌ن، هه‌ر له‌ «عیبادات، موبایه‌عات، موناکه‌حات و جراحات» ده‌و بێنیه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی، دووبه‌ش له‌و چوار به‌شه‌ی له‌ نێوانی ساڵانی « ۱۹۶۰ - ۱۹۷۰ »، به‌تایبه‌تی تر له‌ ساڵی ۱۹۶۸ شادمانی چاپی به‌ خۆیه‌وه‌ دی.

ناوه‌ڕۆکی ئەم باب‌ه‌ته‌ ئەوی پێویستی کۆمه‌لایه‌تی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامه‌ هه‌مووی گرتۆته‌وه‌؛ گرتوویه‌ته‌وه‌ به‌ په‌خشانی زمانی کوردی، که‌ ئەمه‌ یه‌که‌م هه‌نگاوه‌ له‌م رووه‌وه‌ نێژراوه‌. روخساری په‌خشانه‌که‌ ساده‌و بێ گرتیه‌، بۆ کاروبار و فرمانیه‌کی ئایینی ده‌سه‌لات له‌مه‌ زیاتر نابێ، چونکه‌ زۆر وشه‌و رسته‌ هه‌بووه له‌ زمانی عەرهبیدا تا ئەو میژوو هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ له‌ ناو کورده‌که‌دا بلاو بووه‌ته‌وه‌، ئەم په‌خشانه‌ توانیویه‌ ئەو شتانه‌ رێک بگۆڕیه‌ته‌وه‌ به‌ زمانی کوردی. ئەبێ ئەوه‌ش بزانی که‌ گه‌لی وشه‌ هه‌بووه له‌ عەرەبی دا، ئیسلام ئەو

وشانهی بۆ شتییک داناوه که پیش داهاتنی ئیسلام ئه و شتانه نه بوون. به وینه وه کوو وشهکانی: «حهج، زهکات، سووننهت، تهولیه، جهعالمو موحاطه» و گهلئ شتی تریش. ئه و جوړه وشانه له ههموو عالمی ئیسلامیدا وه کوو خوئی بلاو بوونه ته وه، به تاییه تی کورد گهلئ له مهفهوومی ئه و وشانهی له کاتی خویشیا ههر نه بووه.

جا ئه و پهخشانی سه رهتای کتیبی «شه ریعه تی ئیسلام» ی زانا مه لا عبدالکریم نمونه یه ک بوو بۆ پهخشانی کاروباری نیزامی ئایینی.

ههر له نیوانی سالانی «۱۹۶۰-۱۹۷۰» «کاکه مەم بۆتانی» نمونه پهخشانه دهقیکی ئه و سالانه مان له ژیر ناوی «بوومه له رزه له گوومی مهنگدا» و چاپه که ی له سالی «۱۹۶۹» دا بووه بۆمان دیاری ئه کاو ئه لئ:

.....»

ئو شه وه ههموویان گه یشتنه لای چه کدارهکانی تری ئه و هه ریه که بۆ به ریه سترکردنی شالاو کوو بوونه وه. که جاری پیشرویان به بیر ئه هاته وه موو چرکیان به له شا ئه هات. وه کوو داندرا بوو، دوو دوو خرانه سهنگه ریکه وه که له بنارو ناوه راستی شاخه که لی درابوون، له لای راستیا نه وه دۆلئیکی قوولئ ته سک هه بوو بۆ کاتی تهنگانه ره چاو کرابوو. ئه و ریگه یه ی بۆ ئه و دئیانه ئه چوو ته نها باریکه رییه ک بوو، به چه شتییک سهنگه رهکان لی دراو بوون که ئه یان توانی پارێزگاری ریگه و دۆله که و چوارده وریشی پێ بکه ن.

ماموستا ههر له سه رهتا وه له گهل ئه وه دا نه بوو لاله حه مه د شه ر بکات، له بهر ئه وه لاله زۆر په ست و مه لول بوو، چونکه زۆر دلئ به م شه ره خوشبوو، به و هه یوايه بوو برینی رۆله که ی ساریژ بکات. له بهر ئه وه ماموستا چاره ی نه ما به رانه بریاری لاله وای پیشنیاز کرد که پیکه وه له یه ک سهنگه ردان، چ نه بیژ پارێزگاری ئه کات و چاوی لی ئه بیژ. به ته وای ههر یه که جیگه ی خوئی نه گرتبوو که «ساله» به هه له داوان گه یشته وه ناویان و ئه ویش له سهنگه ریگا دامه زرا. ئه و شه وه هه ریه که له شوینی خویدا که رویشکه خه وانه ی کرد. ههر له به ره به یانه وه په لاماری ئه م ناوچه یه درا، له دوو ره وه توژی چه که قورسه کان و چه کدارهکانیان وه ک گه رده لوللی پایز به ئاسمانا ئه چوو. به رگه کانییش له سهنگه ردان خوێان مه لاس داوو، به لام چه شنه ساردیه ک به دل و ده رو نیاندا هاتبوو خوێان پێ نه ئه گیرا، ئه له رزین، هه ندیکیشیان ته قه ی دانیان ئه هات، تفهنگ له ده ستیان ئارامی نه بوو! چاوپێ که وتنی به س بوو

بۆ ئەو دەست بە یەكدا بدەي و هیوات بېږي!

بەلام كە چاوي بە لالو ئەكەوت فەرامۆشی ئەهات. لاله هەستی بەمە
كردبوو، بە چەقەچەقی دانی و زەردەخەنە یەكی سەرزارەکی بە ماموستای وت:
شەرم مەكە ئیمەش هەرواین!

-بەلام نازانم بۆ؟ خۆ بەخوا ئەو دەي بەبیرما نەیت ترسە.

-گوئی مەدەری. یەك فیشەك بەسە گەرم دادیتن.

-یەعنێ...؟

-كە یەخەگیر بووین گەرم دادیتن، فیشەك بە خەسار نادەین!

-گوایا هەموو هەر واین؟

-بێ گومان.. ئەمە بە دەست كەس نییە!

زۆری ماوو شالۆ بگاتە قەراخ شاخەكە، بەهەمەچەشنە، چەك بست،
بست زەوی و شاخ و دۆلەكەیان بە گوللە كێلا! ئەو دەي لە دوورەدە ئەمەي
بدیایە بێ گومان ئەبوو ئەو دەي ئەك مەرۆڤ بەلكوو گژو گباش بەو شاخەو
نەماو، هەر كەسێكیش لەوئ مابیت، وەك كەو بە تەپكەو ئەبیت! ئەو دەي
چاویشی بە بەرگەكان ئەكەوت لە خۆشیا بزەي سمیتلی ئەهات. نەبەرد هەر
ئەوكاتە لە مردن ئەترسێ كە لیبی دوورە، بەلام كە باوەشی پیتدا كرد هەموو
هەولێ ئەو دەيە پشتی بشكێت. سەبرە سەبرە شالۆ نزیک بوووە تا گەیشته
بەر لولەي تەنگی بەرگەكان، ئەوسا گوللە وەك تەزە بە سەریانا باری، لە
ترس و سەرسامیدا شالۆ لە پێشكەوتن كەوت، هەر یەكە هەولێ ئەو دەي بوو
خۆی لە پەنا بەردیكا بشارتتەو! ئەوان ئامادە نەبوون بۆ هەوەسی چەند
كەسێك مالتی خۆیان كاول بكەن و منالیان بێ دەرەتان. لاله بە روویەكی
خۆشەو سەیری ماموستای كرد و وتی:

-چم پێ وتی.. پروات كرد؟ ئینجا چاوت لە مامی خۆت بێت.

-ئاشكرايە.. ئەمە یە جیاوازی حق و ناحق!

-ژیان بۆ زۆردار هەر سەرتیک بوو.

پاش ماوێك شالۆیان بردهو، بەلام گوللەي بەرگەكان گەلێ کاریگەرتر
بوون لەو دەي ئەوان بتوانن پێ لەبەر پێ بنین! لاله هەر خەریکی ژماردنی خۆي
بوو. هەر فیشەكێ لە سێ تیرەكەي دەرئەچوو ژمارەيەكی زۆر ئەكرد. هەندێ
جاریش ناویری لە ماموستا ئەدایەو ژمارەكەي بۆ دووپات ئەكردووە. لاله

بېریاری دابوو ئه و کاته «تازیه» ئه شکینن که بهری شالوده که بگری و تۆلهی رۆله شه هیده کهی بسینیتته وه، له دوا ییدا ئه چیتته شارو داوای لی بوردن له برا کهی ئه کات و به دهستی خۆی ئاههنگی ئایشی ئه گیتیت، ئه وسه مردن حهقه، ناحهق نییه.

پهلامار دهرهکان زانیان پیالانه کهیان سهری نه گرت، زیانیکی زۆریشیان دا، هه رچه نده لای ئه وان زیان نرخیکی ئه وتۆی نییه، چونکه ئه و کلۆلهی ئه کوژری، نه له بهری و نه له پشتی ئه وان ئه چن، بهلام داخیان ناچی که نه یانتوانی ههنگاو بنین. سه رکردهی بهرگه کانیس له هه مانکاتدا ئه یوبست بزانی تا چهندی تر ئه توانن خۆیان بگرن، بهلام که به وردی ته ماشای سه نگره کهانی دهوری خۆی کرد، نه یوترا بلتیت لهل. لاله حه مه د بهردی به به ردهمی سه نگره کهانی راست کرده وه و فیشه کی برده وه بهر سن تیره کهی و دهستیکی پیا هیناو رووی کرده ماموستا:

- ئه وه دهوت!

- ئه مجاره نیشانت له کی ناوه ته وه؟

- بروانه. ئا ئه وهی له لای چه پی ئه و به ردهی پيشمانه وه خۆی مه لاس داوه.

- چاوت لتيه چهند ئه ترسی؟. ناوتیری به ته واوه تیش سه ر ده ربکات!

- ئه مانیش وه ک سه رگوزشته ی ئاسک و سه گه کهیان به سه ر هاتوه، ئيمه بو پارتيگاری نيشتمانی خۆمان هه ول ئه دهین، ئه وان بو داگیرکردنی ولاتی خه لکی! لاله له قسه کانی نه بووه وه، ماموستا به سه ر سوپمانیکه وه رووی کرده لاله و تی:

ئه ری لاله! لوله ی چه که کانت دیوه؟

..... «»

سالانی «١٩٦٠-١٩٧٠» وادیاره جوړه رۆژانیک بووه که گیروگرفتی کۆمه لایه تی زۆر تیدا هه بووه. به پتی ئه و به رههم و په خشانانه که له و سالانه دا بووه دوو زاهره مان ئه که ویتته بهرچاو؛ یه کی زیاد ته شه نه کردن و په نگ خواردنه وهی نه ته وایه تی، یه کی تاساندنی ئه و بیروباوه ره به په تی سیداره و به رایه لی تاریکی گۆشه ی زیندان و به به لایچه ی لوله ی ماوزه ری خاوه ن زه ر!

په خشانیش که بلتیه ی ده ریپینی ده ردی ده رده دارانه بو پشوودانی هه ناسه ی خۆی، وادیاره ئه ویش هه ر خنکینرا بوو! شوپشی باوه ر له گه ل شوپشی چه کدا دهستیان کردبووه

ملی یهک بۆ ئهوه بتوانن به هێزی ههردوو لایانهوه ئهوه په تانه بپچن!.

نه بیروباوهڕ گۆمی مهنگهوه به درێژایی چهرخ ههه له یهک شویتا راوهستی، نه مرۆفیش بهرده رهقی بن ئاوه ههه بهو جوهره بمینیتتهوه. مرۆفیک ئهرواوه یهکیکی تر دیت، بیرو باوهڕیک ئهرواوه بیرو باوهڕیک تر دیته پیتشهوه. من و تۆ ئهرواوه، کوری من و تۆ له شوینمان دانهیشن، باوهڕی ئهرواوه میشکی من و تۆ ئهرواوه، له جیگا ههوارى ئهوه باوهڕی میشکی کوری من و تۆ خیهت ههلهدا. جا ئهوه باوهڕه یا باوهڕی پیتشووتنهوه ئهکاتهوه، یا ئهوه لائهباوه شتیکی تازهتر دیته کایهوه.. باوهڕی نهتهوايهتی و باوهڕی زانیاری و پیتشهسازی لهم سههرکهوتن و نزم بوونهوهیهدا ههموو وهکوو یهک وانه. فیکرهی نهتهوايهتی ههندێ جار وهکوو چرای دز کز ئهبن، ههندێ جاریش وهکوو ئاگری ناو ئاگردانی دارستان نیلهی دی، بهلام به تهواوی بمی ئهمه نییه. سالانی « ۱۹۶۰ - ۱۹۷۰ » وا دیاره ئازار زۆر بوو بۆیه پهخشان نهیتوانیوه ئهوه فیکرهیه دهبرێ! له گۆشهیهکی ئهوه سالانهوه پهخشان نهیتوانیوه ئهوه فیکرهیه دهبرێ! له گۆشهیهکی ئهوه سالانهوه پهخشان «بوومهلهرزه له گۆمی مهنگدا» له ژیر لیوهوه تۆزی لهو به سهرهاته ترسینهرهمان ئهخاته بهرچاو!.

پهخشانی ناواخی کتیبی «بوومهلهرزه له گۆمی مهنگدا» رۆمانیکمان ئهخاته پیتش چاو له وینهی کارهساتیکا، بهلام کارهساتی گۆی ئاگردان نییه، بهلکوو چیرۆکی شۆرشی ئهوه رۆژهیه؛ شۆرش بهچهک، شۆرش به باوهڕ، شۆرش به هاریکاری. نهتهوهی خاوهن پهخشانی ئهوه کتیبه له جوولاندا بووهوه جوولانهتهوه، لهگهڵ پیتشاندانی ئهوه ههموو جهزبههه بۆم بۆردمان و برسیتی و خۆهختکردن و بازددان لهناو ئهوه ههموو ههردوه دهردهدا ههه کۆلی نهداوه. لهگهڵ ئهوه ههموو ئازاره که لهلایه غهیری خۆیهوه دراوه ههه سههری نهوی نهبووتهوه، ههموو شتیکی له پیتناوی تۆزی سههریهستی دا کردوه بهگاوه گهردوون، بارهه بهرخ و بهزی منال و کزهه پیری ههموو داوه به قۆچ بۆ لویچ سهر بهستی، بۆ ئازادی خاکهکهی!.

روخساری ئهوه پهخشانه دوور نییه ئهگهه تهماشای لایهنی ئهدهبی بکری مرازی ئهدهبی بهتهواوی نادا به دهستهوه، بهلام لهو لایهنهوه که پهخشانیکه له جهنگ و له شۆرشهوه قسه ئهکا، لهم رووهوه حهقی خۆی به پوختی وهگرتهوه. وه ئهمه نمونهیهک بوو بۆ پهخشانی جوولانهوهی نهتهوه و بۆ خهباتکردن. جوهره گوزارشت و جوهره وشهیهک لهم پهخشانهدا بهرچاو ئهکهوێ که به ئاشکرا دیاره جیایه له وشهوه گوزارشتی نمونه

پەخشانەكانى تر.

«خورشيدە بابان» لە ژمارە «۷» سالى يەكى رۆژنامەى «ژين»، لە ژيتر ناوى «چەپكە گولتى منيش» دا بە بۆنەى يادى ماته مى «فايق بى كەس» ەو پەخشانيكمان ئەخاتە بەردەست و ئەلئى: (۱)

(۱) ئەم «ژين» ە، ئەو «ژين» ە نيبە كە حاجى توفيقى پيرەميردو نەو كەى دەريان ئەكرد، بەلكو ئەمە «ژين» يكە كە «كاكەى فەلاح» لە سولەيمانى دەرى كردووە، يەكەم ژمارەى لە ۱۹۷۰/۱۲/۱۰ دا بوو و زنجيرەى خۆى جيايە.

«چەپكە گولتى منيش لە يادى «بى كەس» ى نەمردا.

ژيان، لەگەل شەنى شەمالي هاویندا، لەگەل كزەباى سەختى زستانی ژیندا، لەگەل گەلارێزانى پايزى پرقیندا، لەگەل شەو زەنگى نووتەك و تاردا، لەگەل هیللى گزنگى بەيانی نەو بەهاردا، لەگەل سركەى پەپوولەى رەنگین و سەروەى لە سەرخۆى گەلای داردا، لەگەل زبیکەو چریكەى پر لە سۆزى هوزاراندا، لەگەل دیمەنى كانیو سیتبەرى دار قەزوان و دەنگى «كانالەیل» لە كۆھساراندا، لەگەل هۆزەى جووتیارو شمشالى شوان و دەنگى زەنگى كاروان لە دەمەو بەیاندا، لەگەل هاژەى تافگەى قەلبەزەى كەژى رەنگیندا، لەگەل خورەى ئاوى چەم و سەرچاوەى دلفرپین و زیتویندا، لەگەل دەنگى بولبولدا نالەى دلتيكى بچكۆلەو پر سۆزو بەكوڵ لە سەر چلندا، لەگەل زەردەى زیتپینی سەر لووتكەى پالدا، لەگەل قاقای پى كەنین و بزەى لىو و گروگال و گریانى منداڵدا. ژيان لەگەل جوانى رەنگینی گولالەى مۆرو زەردو سوورا، كۆچ و بارى رازاوەى هەوارى دلگيرى خیلەو ژووردا، لەگەل پلپلەى زبۆو هارەى مێخەك بەندو خەرى بەرمووردا لەگەل تریفەى جوانى مانگەشەودا. لای لایەى پر لە سۆزى داىك لە شیرین خەودا. ژيان لەگەل غى ئاونگ لەسەر گیانى نەمردا، لەگەل هەموو دەنگيكي پر سۆز لە دلتيكى گەرمدا. ژيان لەگەل چرپەى پیتی كەل و فەرى بالى مەل و پەلە هەورى سپى ئاسمانى شین و باعەى مێگەلدا. دلتي پر لە ئازادى هەندىك جار شادو هەندىك جار خەمگین و پرشى رۆزى نگین لە دەم كەلدا، «دەى ياخوا سەركەوئى با يەك بگيرن و بى خەم نەبین لە هەلدا» ..

چۆن ژيان لەگەل هەموو دیمەن و رەنگيكي دلگيرو جوانیدا، لەگەل سەروود و بەستەو سۆزو ئاوازی كامەرانیدا، هەر بەو جۆرەش ژيان لەگەل شاخەو گرمەو

شریخه و چه خماخه‌ی هه‌وری سته‌مدا!! له نه‌بوونیدا، له ماته‌مدا وره‌یان به‌ر نه‌داو ده‌سته‌وستان نه‌وه‌ستان، نه‌بیه‌زاندن و فریوی نه‌دان، نه‌ناخۆشی وه‌ نه‌خۆشی ژیان، هه‌ستیان به‌هه‌موو شتێک کرد، هه‌ر شته‌و نرخ‌ی خۆیان‌یان پێ دان، هه‌یچ پێ‌ویسته‌یه‌کیان له‌ یاد نه‌کرد، مه‌ردانه‌ ده‌رچوون له‌ رێبازی ژیان. بیری هه‌ستکردن بوون، دلی هه‌بوو بوون، ده‌ستی یارمه‌تی بوون، گیانی نه‌به‌زین بوون، ده‌نگی تا بۆ هه‌رگیز له‌ کاروان به‌جێ نه‌مان؛ کاروانی سه‌ره‌به‌ستی، کاروانی یه‌کیه‌تی و پێشکه‌وتن، کاروانی نازادی و به‌خته‌وه‌ری کوردو کوردستان، کاروانی هاوکاری و براهه‌تی له‌گه‌ڵ گشت گه‌لان. به‌لێ! به‌و جۆره ژیان، دوور له‌ بێ ده‌سه‌لاتی و واق و پیمان، جه‌نگین له‌گه‌ڵ شه‌ودا تا رۆژیان هه‌ینایه‌ دی، جه‌نگین له‌گه‌ڵ مردندا تا نه‌مریان به‌ره‌م هانی.

به‌لێ! ژیان و تا هه‌تایش له‌ یادا به‌ سه‌ره‌زی هه‌ر ئه‌ژین..».

سالانی «١٩٧٠-١٩٨٠» په‌رده‌ی کاروباری کورد گۆرانیکی ئاشکرای به‌ سه‌را هات. له‌ سه‌ره‌تای ئهم سالانه‌دا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ که‌ جۆره‌ سه‌ره‌به‌سته‌یه‌کی تر په‌یدا بوو، نووسینه‌یش به‌رگه‌ی تری له‌ به‌ر کرد، له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه‌ تا ماوه‌یه‌ک قه‌ڵه‌م که‌وته‌ جم و جوول بۆ دروستکردنی گه‌لی بابته‌ی په‌خشان.

په‌خشانی ئهم خاوه‌ن ده‌قه‌ به‌ ته‌واوی له‌و په‌خشانه‌ نه‌یه‌ که‌ له‌ کاروباری ئه‌و کۆمه‌لایه‌تی و نه‌ته‌وایه‌تی‌یه‌وه‌ بدوێ؛ یه‌که‌م له‌ به‌ر ئه‌وه‌: چونکه‌ له‌و می‌ژوه‌دا هه‌شتا ئه‌و جم و جوول به‌ ته‌واوی ده‌ستی پێ نه‌کرد بوو، دووهم ئه‌گه‌ر ده‌ستیه‌شی پێ بکرا، ئهم په‌خشانه‌ بیره‌وه‌ری یادی ماته‌می هۆنه‌رێکه‌ که‌ ئه‌و هۆنه‌ره‌ له‌ سالێ «١٩٤٨» دا کۆچی داوی کردووه‌، هه‌ر له‌و ته‌نگه‌چه‌یه‌وه‌ ناخۆیییه‌ نه‌ئه‌دا، چونکه‌ دوان له‌ بابته‌وه‌ په‌یدا ئه‌بێ، بابته‌ هه‌ر شتێک بوو ئه‌بێ نووسینه‌که‌ ئه‌و بابته‌ بگرێ به‌ ده‌سته‌وه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی نه‌گرت ئاشنایه‌تی له‌ نێوانی بابته‌ و نووسیندا ئه‌پچرێ. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ هه‌ر له‌م سالانه‌دا دیسان ده‌وری ئافره‌ت تازه‌ ئه‌بێته‌وه‌و نووکی خامه‌ی ئه‌که‌وێته‌وه‌ کار بۆ دروستکردنی په‌خشان، چ په‌خشانیکی؟ په‌خشانی ئه‌ده‌بی، ئه‌مجا په‌خشانی سیاسی..

ئافره‌ت دایکه‌، دایک لانه‌ی مناله‌، منال کزه‌ی جه‌رگیه‌تی. هه‌موو ده‌م دایک نو مانگ زیاتر له‌ گه‌ڵ منالایه‌ تا باوک؛ نو مانگی به‌ ئه‌رک، نه‌ک نو مانگی بێ ئه‌رک. ئه‌و ئه‌رکه‌یه‌وه‌ ئه‌و منالانه‌یه‌ که‌ وا له‌ ئافره‌ت ئه‌کا ئه‌و دلقاییه‌ پیاو هه‌یه‌تی ئه‌و نه‌یه‌تی. ئه‌مه‌یه‌ که‌ خۆشویسته‌نه‌که‌ی وای لێ ئه‌کا ئه‌گه‌ر هه‌ر کاتێ هاته‌ سه‌ر باس کردنی شتی عاتفی ره‌حم و عاتفه‌ی ئه‌و له‌ هی پیاو به‌ جوولته‌تر بێ و زیاتر گوێگرو خۆینه‌ر له‌ رووی

به‌زهبه‌وه بهه‌ژینێ. ئه‌مه‌یه که ئه‌گه‌ر ژنییک و پیاوییک هاتنه‌ سه‌ر باسی هه‌ژانی عاتفه‌ و ختوکه‌ی دڵ و له‌ش هی ژنه‌که‌ کاریگه‌رت‌ره‌ تا هی پیاوه‌که‌، چونکه‌ هی ژنه‌که‌ له‌ ده‌روونیکی سافی خاوینی بێ په‌رده‌وه‌ ده‌رئه‌چێ، هی پیاوه‌که‌ په‌رده‌ له‌ به‌ینا په‌یدا ئه‌بێ. وینه‌ی ئه‌مه‌ وه‌کوو:

دیمه‌نییک له‌ ئاویینه‌دا ده‌رچێ، ئه‌مجا ئاوینه‌یه‌کی تر رووبه‌رووی دیمه‌نی ناو ئاوینه‌که‌ بکریته‌وه‌ بۆ وه‌رگرتنی دیمه‌نه‌که‌ی. بێ گومان دیمه‌نی یه‌که‌می ناو ئاوینه‌ی یه‌که‌م روونترو خاوینتره‌ له‌ دیمه‌نی دووهم. عاتفه‌و به‌زه‌یی ئافه‌رتیش بۆ دانه‌وه‌ی روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و خوش‌بستنه‌و بۆ کارکردن له‌سه‌ر عاتفه‌ی گوێگر به‌و جو‌رده‌یه‌. دیسان له‌ هه‌موو لاپه‌ره‌ی میژووی ئاده‌میزادا، چ له‌ داستانی شه‌په‌کانا، چ له‌ مه‌یدانی شه‌په‌ گه‌په‌که‌کانی ناوخۆمانا، چ له‌ وه‌ختی لاواندنه‌وه‌دا ئافه‌رتان تێک‌لاو کراون به‌ پیاوان هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ قسه‌و هاندان و لاوانه‌وه‌ی ئه‌وان کاریگه‌رت‌ره‌ بووه‌ له‌ هی پیاو. خاوه‌نی «رشته‌ی مرواری» ئه‌لێ:

تۆزیکیش پێ بکه‌نه‌!:

شه‌په‌ گه‌په‌که‌کانی سوله‌یمانی که‌ جاری جارانی باوی هه‌بوو، هه‌موو جار گه‌په‌کی ده‌رگه‌ژین سه‌ر ئه‌که‌وت به‌سه‌ر گه‌په‌که‌کانی ترا، ئه‌مه‌ له‌به‌ر چی بوو؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو که‌ «خه‌جه‌ لاو» یان له‌گه‌ڵ بوو. خه‌جه‌ لاو به‌لێ پالنه‌وانی ژنان بوو، به‌لام له‌ به‌رامبه‌ر پیاوانه‌وه‌ پالنه‌وان نه‌بوو، ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو پالنه‌وانیه‌که‌ی ئه‌و له‌وه‌دا بوو که‌ به‌ قسه‌و هاندانی عاتفه‌ی پیاوه‌کانی ئه‌جوولاندو شه‌په‌ گه‌په‌که‌کانی ئه‌برده‌وه‌! پیاوانیش هانی خه‌لکیان ئه‌دا، به‌لام هی ئه‌وان له‌ کوێ و هی ئه‌و له‌ کوێ؟! قیروسیا له‌م شعره‌ش:

دوو ره‌ش یه‌ک ئالته‌ و یه‌ک خالی رووی شوخی دلارا

کزه‌ن بۆ دڵ، به‌لام توخوا کزه‌ی ئه‌م چۆنه‌، ئه‌و چۆن؟!.

خاوه‌نی ده‌قی په‌خشانی «چه‌پکه‌ گۆلی منیش» «خورشیده بابان» ه و دیاره‌ له‌ ریزی ئافه‌رتانه‌، ناوه‌روکی په‌خشانه‌که‌ی ئه‌وه‌ به‌ ئیمه‌ پیشان ئه‌دا که‌ بۆ لاواندنه‌وه‌یه‌، هه‌م بۆ «بێ که‌س»، هه‌م بۆ ئه‌و که‌سانه‌ که‌ له‌ریگای سه‌رفرازی ولاته‌دا وه‌کوو مۆم سووتاون، به‌لام رووناکییان داوه‌ به‌ ده‌رووبه‌ری خۆیان. ئه‌وانه‌ی که‌ له‌م ریگایه‌دا رویشتون، هه‌موو زاوه‌ی که‌ون و هه‌موو شته‌ جوانه‌کان بۆ ئه‌وان ژیان، وه‌ بۆ وه‌کوو ئه‌وان له‌ دوا‌ی ئه‌وان ئه‌ژین. روخساره‌که‌ی: ریزه‌ وشه‌و رسته‌ی کوردییه‌، لام وایه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و عاتفه‌یه‌ نه‌بوایه‌ ئه‌م په‌خشانه‌ی به‌و به‌لاغه‌ت و کاریگه‌ریه‌ نه‌ئه‌ه‌وێیه‌وه‌.

ئه‌م په‌خشانه‌ نمونه‌ی پارچه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی ئه‌و سالانه‌یه‌؛ په‌خشانی کوردی ئه‌و سالانه‌

که له مهیدانیکی واداو به خامه‌ی ئافره‌تانی کورد دیته مهیدانه‌وه، شتیکی واکه له هیچ روویه‌که‌وه گه‌روگره‌تی نه‌یه‌ته ری.

«به‌درخان سندی» له ژماره «۱» ی سالی «۱۹۷۰»، له گوڤاری «چیا» دا که له شاری هه‌ولیر به شیوه‌ی بادینی ده‌ری کردووه. له ژیر ناوی «ریگای چیاپی» په‌خشانیکی کورتمان به‌و شیوه‌یه ئه‌خاته به‌رده‌ست و ئه‌لی:

«ریگا چیاپی»

خوینده‌واریت هیژاو به‌رکه‌تی..

ئه‌ز فی به‌ره‌فی پێشکێشی وه‌ دکم بدله‌کی پر ژخوشی، چونکوو ئه‌م دشین بیژین کوو هه‌تا نووکه مه‌ چ به‌ره‌ه‌ئیت کوردی بزارافی کورمانجی نینه. هه‌ وه‌سا مخابن مه‌ خوینده‌واریت کوردی نین کوو بشین بکوردی بخوینن و بنقیسن و هه‌ر وه‌کی ئه‌م وه‌ین دزانین کوو ئه‌فه‌ بناسیت گه‌له‌ک تستانه‌.

برای کورد! ئه‌ز دببیم فه‌ری و نووکه فه‌رت‌ره ئه‌م بچه‌کی لخوازترین ژ لایی. ره‌وشه‌ن بیری و هوزان فانیی یقه‌ دا ئه‌م بشین دگه‌ل که‌روانی مه‌لتان بچین.. «چیا» گوڤارا ته‌یه.. تیدا بنقیسه.. نه‌ترسه‌ دی پیچ پیچه‌ تازه‌تر نقیسی. «چیا» گوڤارا ته‌یه.. بخوینه.. دی فی‌ر بی نه‌ ئه‌فرو سوياهی. هه‌ر ده‌م شاعری نه‌مر ئه‌حمه‌دی خانی ببینه بیراخو، ده‌ما دبیرت:

ئه‌نواعی مه‌له‌ل خودان کتین

کرمانج تنی دبی حسیب

پاشی دبیرت:

شیری هونه‌را مه‌ بیته‌ دانین

قه‌دری قه‌له‌ما مه‌ بیته‌ زانین

فیجا برای خوشته‌ی ئه‌ف مروقه «خانی» به‌ری ۴۰۰ سالا زانیبی کوو قه‌له‌م ریکا راسته‌ بو مه‌له‌تی کورد و گه‌ه‌شتا وی بو ئارمانجیت خو دژيانا درێژدا... برای خوشته‌ی! ئه‌گه‌ر ته‌ بقییت تو بنقیسی ئو نقیسینا ته‌ به‌لا‌ف بیت دفی گوڤاری دا بنقیسه ئو بو من به‌نیره له‌سه‌ر فی ئه‌دریسی: «ئه‌ربیل: مدیریة التربية- بدرخان». ئیدی هیقیا من ئه‌وه هین به‌ره‌فرازی بژین».

سه‌ره‌تای سالی ۱۹۷۰ سه‌ره‌تای جوولانه‌وه‌یه‌کی به‌هیزی زمانی کوردی بو، له هه‌موو روویه‌ک و له هه‌موو باب‌ه‌تیک په‌خشان که‌وته ناوه‌وه. وا دیاره ئه‌و سه‌رده‌مه‌ توژی شوین

ههوارى پشودانى كورد بووه، پهخشان له ههموو بابەتیکهوه كهوته ناوهوه، نهوهك هه به شپوهى سۆران له خاكى عيراقدا، بهلكوو به شپوهى «بادينى»ش ئه وههنگاوهى هه نا. يهكيك له وههنگاوانه ئهوه بوو كه گوڤاريك بهو شپوهيه هاته ناوهوه، گوڤاريكى سهربهخو، كه «چيا» بوو. تيشكى ئهه گوڤاره له شارى «ههولير» گزنگى دا، بهدرخان سندی سهري رايهلى ئهه گزنگهى گرت به دهستهوه بهسهه ههموو ولاى كوردستانا بلاوى كردهوه.

به شپوهى كرمانجى خواروو هونراو له ههموو سهردهمىكى كورددا درهخشان بووه، هونراوهكانى مهلاى جزيرى و ئهحمهدى خانى شادهستهى چهپكهگولى ولاى كوردستان. بهلام له روى پهخشانهوه ئهه قهلهمهى بو هونراو كهوتوته كار، بو پهخشان ئهه كارى نهبووه. هوى ئهه نهكهوتنه كارهشى ههه لهه كتيبهه باس كراوه! ئيسته دهقى ئهه پهخشانه نمونهيهكه بو ريزه نووسراوى پهخشانى شپوهى بادينى كه لهه رۆژهدا بهبى ترس لهه گوڤارهه هاته ناوهوه و ميژووى پهخشانى به يادگار هيستهوه بو پاشهروژ؛ پهخشانيك كه له دوو توى بهرگى گوڤاريكى سهربهخودا خوئ پيشان بدات.

ناوهروكى دهقى ئهه پهخشانه ئهه گلهيه ئهكا كه ئيمه بوچ ئهه بترسين كه ئهگه به زمانى خومان بخوين و بنوسين، ههموو نهتهويهك ئهه مافهى ههيه به زمانى خوئ ئاخواتنى خوئ له نووسين و خويندا بهكار بيتيت، بوچ ئهه ئيمه گوشهگير بين و نهتوانين بهزمانى خوشهويستى خومان -كورمانجى- بهرههه مى پهخشانى خومان بخهينه بهردهستى ههموو كهس و ههموو نهتهويهك؟!... ئهه كورد! چيا گوڤارى خوته، مهترسه، بهبى ترس تيايا بنوسهه نووسراوى بخوينهوه، نهك ههه ئهه مپو، بهلكوو ئهه مپو و سبهينيش ههه بيخوينهوه، چونكه ئهه زمانهى ئهه زمانى باپيرهكانته، لادان له زمانى باپيران ئيشى مهردان نيهه. «خانى» له پيش گهلى له سالانى ميژوودا ئهه هاواري كردهوه، ئيسته تو به دهنگيهوه بچو، چالاكانه بچو!.

روخسارى دهقهكهى به تهواوى نمونهى دارشتنى دهقه پهخشانيكى بادينييه كه رهپ و راست ئهه شپوهيه به نووسراوى تومار ئهكا بو نمونه پهخشانهكانى ميژووى پهخشانى كوردى.

«جهمال شالى» كتيبيكى پهخشانى به ناوى «دان به تاوانهكاندا ئهنيه، له سالى «١٩٧٠» خسته بهردهستى چاپ. بابەتيك له بابەتهكانى ئهه كتيبه «پيامى

کوردایه تی» بوو، ئەمە ی خوارەو دەقی پەخشانی ئەو بابە تەیه:

«پەيامی کوردیە تی!»

هەموو رۆڵە یەکی گەلی کورد پێڕستی یەکی نیشتمان ییە لە سەریان کە نیشتمانی خۆیان خۆش بوو، وە سوودی نەتەو ی کوردیان بوو. کور و کچی کورد پێویستە لە سەریان پێش هەموو خۆشە و یست یە ک خۆشە و یستی «کوردستان» و نەتەو ی «کورد» لە دل و دەروونیانا بچەسپیت. باوکان و دایکان لە سەریانە کە پەرەدە ی نەتەو ی دا رۆژ بە گیلانی کوردایە تی و نیشتمان پەرەدە ی بکەن، تاکوو منالان گوتیان بە خۆشە و یستی ولات بزرنگیتەو و پێش هەموو شت ی ک فیری خۆشە و یستی کورد و کوردستان بن، وە نەو ی نو ی راست و هەق بێژو کورد پەرەدە ی بیت، و ناو ی دوو بەرەکی و ناکۆکی لە ناو یا نە مینیت. پێویستە لە سەرمان کە نیشتمانمان بپەرستین، چونکە خەلکی ئەم ولاتە یین، وە بە ناو و هەوای کوردستان پەرەدە ئە بین و خاکی ولاتە کە مان نازی بە سەرمانا هە یە. ئیمە کە تۆزیک هۆشمان ئە کریتەو و بە خۆماندا دین گوتیمان ئە زرن گیتەو بە دەنگی قەڵبە زە ی ناو و زاق و زبقی مەل و دەنگی خۆشی پەلەو دە ی شاخ و چیا بەرزەکانی کوردستان، وە بە دەم گۆ ی بای دەشت و شەمالی دۆل و دەرو هەردی ولات گەرە ئە بین، وە چاومان بەو دیمەنە شیرینانە ی کوردستان ئە کریتەو کە هەموویان خۆشی و ژبان ئە دەن بە مەرۆف، وە ئیمە بە ناو ی سازگار و هەوای خۆشی کوردستان ئە ژین. ئەمجا لە روو ی کۆمەلایە تی یەو و پێویستە پەيامی کوردایە تی جی جی بکەین کە ئەمانەن:

- ۱- گەل و نیشتمانمان خۆش بویت، وە لە سەر و هەموو شت ی کەو دایینین و چاکە ی گشتی پێش قازانجی خۆمان بخرین.
- ۲- ریزی هەموو گەل و نەتەو یە ک بگرین.
- ۳- نیشتمان پەرەدە ی و رامیار ی نەکەین بۆ ئەو مەبەستە ی لەو رێگایە دا پتی گەرەو ناودار بین، وە یا بەو هۆیەو بێینە خاوەن دەسەلات و سامان وە لە ئەنجامدا بەهۆی نیشتمان پەرە ییەو خەلکی بچەوسینینەو!
- ۴- کە خزمە تی گەل و نیشتمانمان کرد، وە یا لە کار و فرماندا ناومان دەرکرد خۆمان بەزەل ئەزانین، چونکە گەرە یی هەر بۆ کردگارە.
- ۵- بە پتی توانا یاردە ی هاوولاتی و هاو زمانان بدەین.
- ۶- لە هەر شوینیک دەستکورت و لی قەوماو یکی کوردمان بینی دەستی یارەمە تی بۆ درێژ بکەین وە بە پێویستی سەر شانی خۆمانی بزانین.

- ۷- له زمانه‌کانی بې‌گانه‌ شاره‌زا بېن و به پټی توانا چهند زمانېک فېر بېن.
- ۸- بایه‌خ به‌ خوټنده‌واری بده‌بن و تا نه‌توانېن بنووسېن و بخوټېنه‌وه‌و له زانستی و هونه‌ر شاره‌زا بېن، وه‌ ناگاداری رووداوه‌کانی روژگار بېن.
- ۹- په‌روه‌ده‌ به‌ گرنګ بزانیڼ، وه‌ نه‌وه‌ی له‌ توانامانا هه‌یه‌ بڼ په‌روه‌ده‌ کردنېکی تیرو ته‌سه‌ل و پېشکه‌وتوانه‌ به‌رامبه‌ر خاو خېزانه‌کامنان دریغی نه‌که‌بن.
- ۱۰- هه‌ول بده‌بن نه‌وه‌ی نوټی فېری ره‌وشت و خووی جوان بکه‌بن تا هه‌ست به‌ گه‌وره‌یی و بچووکې بکه‌ن و پټوېستی سه‌ر شانی خویان بزانیڼ.
- ۱۱- رېز له‌ خوټمان گه‌وره‌تر بگرېن، به‌ تاییه‌تی دایک و باوک و ماموستاکامنان و که‌س و کارمان.
- ۱۲- هه‌موو که‌سېک وه‌ک یه‌ک سه‌یر نه‌که‌بن، مرؤقی خراپ له‌ هی باش وه‌ مرؤقی خزمه‌تگوزار له‌ هی بڼ فه‌ر جوئ بکه‌بنه‌وه‌.
- ۱۳- وه‌ک یه‌ک سه‌یری کچ و کوپ بکه‌بن، هه‌ول بده‌بن کچ و کوپ له‌ رووی کومه‌لایه‌تی و رامیاری و ماف و نه‌رکه‌وه‌ چون یه‌ک بڼ.
- ۱۴- شاره‌زای ولاته‌که‌مان و میژووی نه‌ته‌وه‌که‌مان بېن، وه‌ هه‌موو زانیاریه‌ک ده‌رباره‌ی سامان و جوغرافیای کوردستان بزانیڼ.
- ۱۵- درؤ نه‌که‌بن و راستگو بېن.
- ۱۶- دژی دزی و ناپاکی بېن.
- ۱۷- هاوړتیاامنان خوښ بوټت، وه‌ بایه‌خ بده‌بن به‌ هاوړتیه‌تی.
- ۱۸- هه‌روه‌کوو چوڼ به‌ته‌نگ هه‌یاو نامووسی خوټمانه‌وه‌ دټېن، هه‌یاو نامووسی خه‌لکېش به‌و جوړه‌ بپارېزېن.
- ۱۹- له‌ کومه‌لدا فرمانېک بکه‌بن و بڼ ئیش نه‌بېن، وه‌ هه‌ول بده‌بن که‌ خوټمان و هه‌موو کوردیک بڼ ئیش نه‌بېن، چونکه‌ بڼ ئیشی رېسواپی له‌ دوايه‌.
- ۲۰- به‌ره‌نجی شانی خوټمان بڼ، له‌وه‌ له‌ ریگای راسته‌وه‌ ده‌ستکه‌وتمان پټک به‌ټېن، وه‌ له‌ نا راستی به‌ دوور بېن، لاږه‌سه‌نگ نه‌بېن به‌سه‌ر کومه‌لدا.
- ۲۱- نه‌و پېشه‌یه‌ی له‌ ناو کومه‌لدا هه‌لمان بڼاردووه‌ به‌راستی و باشی بی که‌بن به‌بڼ نه‌وه‌ی ریگای نارېوا بگرېنه‌ به‌ر.
- ۲۲- هه‌روه‌کوو چوڼ هه‌ز به‌ پېشکه‌وتنی شاره‌کامنان نه‌که‌بن، هه‌ول بده‌بن دټه‌ته‌کانی کوردستانیش شان به‌شانی شاره‌کان ناوهدانی و شارستانیه‌تی تی بکه‌وټت وه‌ پېش بخړېن، وه‌ هه‌روه‌ها ره‌وی جووتیاران بخړېته‌ شېوه‌یه‌کی به‌ جی و بنچینه‌یه‌کی بڼ دابنری.

۲۳- دوزمنی نه زانین و نه خوښی و هه ژاری بین، چونکه دهردی سێ سووچی کۆمه لن.

۲۴- به رژیمیکی سووشالیستی پیشکوه وتوانه، گه لی کورد پیش نه که ویت، وه نه خوښی و هه ژاری و نه زانین و بێ ئیشی تیا دا بنه پر ئه بێ، وه سامانی نه ته وایه تی به دادپهروه رانه دابهش ئه بیته و پیشه سازی له ناویا دروست ئه بیته، وه ولانی پێ بهرز ئه بیته وه، ههول بدین شاره زایی تیا په یا بکه یین...».

دوو جوړه گوړان هه یه؛ گوړانیکی هه ئه م هه موو که ونه یه، گوړانیکی هه نه ته وه یه که که له ناو «که مه» ی هه موو که ونه که دایه. قسه، قسه راته کیشی: که وت گوړان یانی جم و جوول، به رامبه ر به م جم و جوول ئه بێ وه ستان هه بیته. به گوزارشتیکی عه ره بی عیلمی «عه ره که و سکون»؛ عه ره که که جم و جوول که یه، سکونه که وه ستانه که یه. جم و جوول زاهره ی زه مانه، وه ستان زاهره ی جیگا-مه کانه. جوول وه وه ستان له و روژه وه که که ونه که هاتوته ناوه وه، به رانه ری یه که وه ستان بۆ شه پرکردن که لایه کیان به سه ر لایه کیانا زال بێ! زه مان ته شککی نییه که به ده ست بگیرێ، جیگا، که مه کانه که یه هه یه تی. بۆیه ئه لێ بێن هه یه تی چونکه ئه و شوینه یا ئه رزه، یا مانگه، یامن و تۆین، یا دارو ده ون و ئاوه، ئه مانه هه ره که شوینیکیان بۆ خوین گرتوه وه له جیگایه کدا گیرساونه ته وه، وه هه ر یه که له مانه، وه یا هه ر پاژیک له مانه له ملیار ملیارات زه ره دروست بوون و هه موویان مالدده ن، واته به چاو ئه بیترین، وه یا به ده ست ئه گیررێن. ئه مانه ش له ناو خوینا ئه بێ هه موو خه ریکی گه ران و جم و جوول بێ، ئه گه ر تاقه زه ره یه که له و ملیارات زه رانه وه ستا، زنجیره ی ئه و جسمه هه موو تیک ئه چی و ئه روخی!.

ئه م جم و جوول هه ش هه موو له ناو زه مانه که دایه، زه مانه که گه رانه که یه، وه ستانی بۆ نییه، مه کانه که - که جسمه که و شوینه که یه - چونکه له ناو زه مانه که دایه ئه بێ ئه ویش له گه راندا بێ، ته وژمی گه رانه که ئه ویش ئه خاته گه ر.

زه راتی پارچه پۆلایه ک، یا پارچه ئاسنیک، یا په رچه به ردیک - که ئه مانه هیچیان هه ستیان نییه - ئه وانیش هه ر به و جوړه له جوول ده ان، چونکه له ناو که مه ی زه ماندان، هه ست نه کردنی ئیمه به گه رانی ئه وان ئه وه ناگه یه نی که وه ستان و جوول ناکه ن. ئیمه ی خاوه نی چوار روژی عومر - که خویشمان له و زه راته دروستکراوین - له کوئ فریای ئه وه ئه که وین که گه رانی زه راتی ئه و خاوه ن هه ست و بێ هه ستانه بیهین؟! له م روژه دا که

زانایان پارچه بەردێک، یا سۆڵەتێک، یا ئیسقانییک ئەدۆزنەو و ئەلێن مێژووەکە ی ئەوەندە ملیۆن سالی پێش ئیمپڕۆژە، ئەمە لەسەر ئەم دەستوورە یە کە ئەیدۆزنەو و بۆی ئەچن و بۆیان روون ئەبیتەو کە زەمان چ کاریکی کردۆتە سەری!

لە ئەنجامی ئەم قسانەدا ئەو دەرکەوت بە رێگایەکی فەلسەفی کە زەمان زۆڵە بەسەر مەکاندا، لەمەو ئەو روون بوو کە هەر زەمان و جم و جوول هەیە، مەکان و وەستان هەر نییە؛ واتە «حەرەکە» هەیە و «سکون» نییە! ئەبێ ئەوەش بزانی کە: من و تۆ کوتومت من و تۆکە دوینی نین، بەلکو ئەو دوینی بە زیادە کاریگەری کارساتی ناو زەمانی دوینی تا ئەمڕۆ، کە وابوو کوتومتەکی دوینی نەبووین! کاتی کە ئەمە هەبوو ئەبێ ئەوەش بزانی کە: زەرانی خوێن و گوشت و ئیسقانی من و تۆ-یش هەر لە جوولاندان، ئەگەر لە جوولە کەوتن ئەو مردن پەیدا بوو. ئەزانم ئیستە تۆ ئەلێت: کە وەستان نییە کەواتە من هەلە پەرم! خۆ دیارە هەلێش ناپەرم. منیش ئەلێم: ئەو تەوازن و جازیبیەتە کە جسمەکی راگرتووە، ئەگەر ئەو نەبوا، خاوەنی «رشتە ی مرواری» ئەلێ: بە گۆرە بابم هەر هەلە پەرم!

لەبەر ئەمە کەون بە هەموو شتێکیەو بریتی یە تەنها لە جوولان- حەرەکە - سکون- وەستان هەر نییە و نەبوو.

بگەڕێنەو سەرباسی دووهم:

نەتەو هەر لە ماوەی دە سالیکا گۆرانیکی تری بەسەرا دیت.

نەتەو ئەو ئیمە ی کورد و دیارە لە سالانی «١٩٧٠-١٩٨٠» لەبەر هەر هۆیک بوو گۆرانیکی نوێ ئاشکرا لە بیروباوەریا پەیدا بوو و قەلەم لە هەموو روویە کەو کەوتۆتە کار بۆ دەرپرینی گەلێ لەو بیروباوەرێ بە پەخشان. دەقی «پەيامی کوردایەتی» یەکیکە لەو شتانە. ناوڕۆکی دەقە کە هەموو قسە لە خۆشەویستی نیشتمانەو ئەکا بۆ ئەو کوردە ی کە نیشتمانیکی هەیە و تیایا ئەژیت؛ ئەو روون ئەکاتەو کە کورد ئەبێ بۆ خۆی و بۆ هاوخوازی و بۆ نیشتمانەکی چۆن بێت و؟ چ رێگایەکی بگرێ؟. لەم جوړە شتانە و تراون، بەلام بەم رەنگە و بەم رێختە کەمتر و تراو، و ترانیکی واکە بە پەخشان لەسەر کاغەز و تراپی. روخساریش ناوڕۆکە کە وێنە یە کە بۆی. ئەمە نموونە پەخشانیکی ئەو سەردەمە بوو لە بیروباوەرو روخسارا.

«حسین عارف» لە «دەفتەری کوردەواری»، دوو مانگە ی مارت و نیسانی سالی

« ۱۹۷۰ » ی دا له ژیر ناوی «خوویه کی پوچ» و بهو ناوه وه په خشانیکمان نه خاته بهرچاو و
 نه لئ:

.....))

دواى نه وه يو ماوهى چمن ساتيک تاس برديه وه. لهو ساتاندا نه نه دوا، بيري
 نه نه کرده وه، هه ستي به هيچ نه نه کردو چاويشى هيچى نه نه بينى، پيوه ندى به
 بوونه وه نه ما بوو! کاتيکيش هاته وه هوښ خوځى، کابراى که و او سه لته له بهر
 له وى نه ما بوو، له جينگه ي نه و «کوژ هه لگر» يک له سهر بهر زايى پليکانه ي
 به کيک له دوکانه کان، کوژه که ي سهر پستي خستبوو، خوځى پالى به سهر
 دابو وه، ده سته سړيکى گه وړه ي چاروکه يى دهره ينا بوو، وه نارقه ي سهر
 روخسارى پى وشک نه کرده وه، دوا جار قوتويه کى ته نه که و چه رخيکى له بهر
 باخه لى دهره يناو جگه ريه کى زه لى ناگردا، وه زور به په روښه وه که و ته مژ
 ليدانى. کابراى کوژ هه لگر نه حه وايه وه!! سى چوار نه فنه نى منال کار، به دهم
 قاقاي پيکه نينه وه بهر و خوار بوونه وه!! دوو قوژچى دوو تفهنگى شري
 ژهنگاوييان له شانا بوو به خيږايى بهر و خوار بوونه وه. کريکار يکى قور به
 ده ستيکى سى نان و به ده سته که ي تری زهرفيکى قه لا په چن له تری رهشکه ي
 هه لگرتبوو.. گه شکيه که له روخسار يا خوځى نه نوان، نه لقه يه کى زيرپش له
 په نجه ي ده ستي چه پيا نه برىسکايه وه! کيژيکى شوخ و شهنگيش گه ليک به
 له نجه و نازه وه رابردو زو له چاو ون بوو!..

گشت هم ديمه نه کارى گهرانه به بهرچاوي، وهک فليمى سينه ما تى په پرين،
 بى نه وهى ههر به ناسته ميس لهو نه نجامه لای بدن که پي گه بيشتبوو،
 به لکوو به پيچه وانه وه نه مانه نه و نه نجامه يان پتر لا نه چه سپان و نه و باوه ييان
 لا پته وتر نه کرد که گوايه «مرؤف له ژيانا ناسنى سارد نه کوتى و دواى کلاوى
 بابر دوو که وتوه!».

ههر لهم ساته دا، وه له ناکاو شلپ و هوژيک له ناو چاخانه که دا په تى هم
 سرنجدان و بيرکردنه وه لى پچرى و به ناگاي هينايه وه. له سهره تادا به هه مان
 که مته رخه ميسيه وه زور به بى تاقه ت ناوړى دابه وه به لای ته نيشتي چه پياو
 هه مان زه رده خه نه گالته پى هاتنپش هه موو پانايى ده مى داگير کردبو وه!.
 به لام ههر له ساتى يه که مى سرنج دانيه وه نه و ديمه نه ي که و ته پيش چاوى، وه
 بى نه وهى هه ست به خوځى بکا، زه رده خه نه فراوانه که ي سهر پانايى ده مى
 کوتوپر وشک هه لات و دامرده وه!.

شلپ و ھۆرەكە لە ھەمەى شاگردى چاخانەكە ھەلئەستينرا!!.

لەلایەن ئەفەنيیەكى سكۆبى لاجانگ دريژەو درابوو بەر شەق و زللە و مشتەكۆلە. ئەفەنى داواى ئاوى فەرموو بوو، وە چەن دلۆپىك لە ئاوەكە رژابوو سەر پانتۆلە تەسكە گران بەھاكەى!! ئەم لەگەل ھەمەى شاگردا گەلنى ھۆگرى يەكتر بوون، ھەمە زەحمەتكيشيكي ئازار چەشتوى ئەم ژيانە نالەبارە بوو، وە يەكپىك بوو لەو مەزقە زۆر لى كراوانەى ئەم سەر زەمىنە كە لە چارەيان نووسرابوو كە ئازار تىكەلنى ھەر ساتىكى ژيانيان بى!! لەبەر ئەو زۆر جار چاخانەكە چۆل ئەبوو، ئەھاتە لای ئەم و لە تەكيا دائەنيشت، وە بەسەرھاتى ژيانى لە دەردو مەينەتى خۆى بۆ باس ئەكرد.

ئەفەنيیە سكۆبەكە تامى تىبا نەھيشت، بەلایەو مەشە بوو!! شەق و مشتەكۆلەى وەھای ئەگەيانە ھەمە كە مەگەر تەنھا لە فليمی سينەمادا بينرابى!! ھەمەى لاوى بى چارەش كە داىكىك و دوو خوشكى چاوەروانى رۆژانەكەى ئەو بوون، تەنھا سەر و سەكوتى خۆى ئەپاراست و بە ھىچ جۆرپىك لە ئاستيا دەستى نەئەكردەو. مشتەكۆلەيەك زەفەرى بە ناو دەمى برد، خوين چۆراوگەى بەستە لافاودى چاوەكانيشى پر بوون لە فرمىسكى زەليلى و بى دەسەلاتى!! ئەم لەلای خۆيەو بەرامبەر بەم ديمەنە خۆى پى رانەگيرا. سەربادانى كەمتەرخەمى و زەردەخەنەى گالتەى ھاتنەكەى لەبەرچوووەو لە ئاستى ئەم كارەساتە ستم كارەدا بايەخىكى نەما!! تەوژمىكى رەق و كينەى گەلپىك توندو تىژ بەرامبەر ئەفەنى سكۆبى بى بەزەبى زۆرى بۆ ھيئا، دنيای لەبەرچاو تارىك بوو!! ھەمەى ئازار چەشتوى زۆر لى كراو، پتوبىستى بە پشتگيرى كردن و سەرخستە ھەبوو.

زۆر لەسەرخۆ ھەلسايە سەر پى و رووى كردە ئەفەنى لاجانگ دريژ، وە لە ناكاوئىكا ھەتا ھيژى تىبا بوو ھەلمەتى بردە سەرى و كەوتە شلپ و ھۆر لى ھەلسانى. ئەفەنى ناودەمى پر بوو لە خوين، ئەميش دەلاقەيەك كەوتە سەرى و خوين چۆراوگەى تى بەست!! وەختىكىش شەرو ھەرا كۆتايى ھات و ئەم بە سەرو روخسارى خويناوويەو چوووەو سەر كورسييەكەى خۆى و دانيشتەو، ناسياوہەكەى لىبى نزيك بوووەو بە گالتەو گەپەو لىبى پرسى:

سەيرە!! لە خۆو تاييەتییەكەى خۆت لادا!!؟ بۆ!! ئەم جارە بەدەم قاقای پتەكەنيەو لە وەراميا وتى:

راست ئەكەى!! بەلام بۆ!! ئەوى راستى بى خۆشم تىبى ناگەم!!.

و دهههه له بهر نه وه شه که تووشی نه و خووه پوچه بی مانایه بووم!!...».

نیمه که نیوانی دوولاپه په هی هه ده سالتیک نه گرین به دهسته وه، مه به ست نه وه نیبه که له و ماوه دا هه نه وه نده نووسراو هاتوته ناووه که لیږده دا تو مار کراوه، به لکوو مه به ست نه وه یه که بیروباووه نه خشه ی روخساری دهقی نه و ماوه یه زوړتر له سه دهنگی نه و ته له چوون به رتوه. له و ماوه یه دا بیرورای خوینده واران- که ناوینه ی کومه نه کهن- زیاتر به لای چیدا رویشته وه؟ و چوون گوزارشتیان له مه فاهیمی نه و سه رده مه داووته وه؟. وه له و روژده دا قه لثم تا کوئ پری کردووه بو گوزارشت دانه وه؟. چه ند جوړه بابه ت له ناوا هه بووه؟. کام زوړتر بووه؟.

دیاره. ثم جوړه شتانه له وه وه پیدا نه بی که نه خشه ی ژیان په رده یه کی تری به سه را هاتووه. پتوهندی ولاتی کورده واری - که نیمه مه به ستمان له نمونه په خشانه کان هه نه وه - چوون بووه له گه ل یه کا؟. هاتوچوکردن چ کاریکی کردوته سه ریان؟. ثابا نزیک بوونه وه ی ریگاوبان به هزی زوړ بوونی شتیکی وه کوو ئوتو موبیله وه، توانیویه بکاته کاری که له دهردی یه بگه ن؟. توانیویه له جوړی دهردی نه ته وه کانی تر بگه ن؟. توانیویه ولاتانی تر- غهیری ولاته که ی خو یان- بیین بو نه وه به راوردیک له نیوانی رابواردنی کومه لایه تی ولاتی خو یان و غهیری ولاتی خو یان بگه ن؟. له مه وه بکه ونه سه ر ورده کاری و لیکو لینه وه له جوړی ژیان هندی له خه لکی ولاته که ی خو یان و به شایه نی ترازوویه کی سه رنه که بیکیشن!.

له نمونه دهقی په خشانی «خوویه کی پوچ» دا دوور نیبه گه لی له و شتانه مان بو روون بکاته وه؛ چیروکیکی وا به و شپوه یه که کابرا له سه ر کورسی سووچی چاخانه دا له گه ل دهروژه که ریکا که بو ژیان هه لکو ت هه لکو تیه تی، له گه ل دهو له مه ندیکا که نه ویش هه ر بو ژیان هه لپه یه تی، له گه ل کو ل هه لگریکا که له بهر ماندویتی به دهسته سه ر شه که ی عه دهقی ناوچه وانی پتی وشک نه کرده وه، دیسان نه ویش هه ر بو نه وه بوو که بژیت و به رتوه بچیت، له گه ل نه فیه نیبه کی سکویدا ده ست بده نه یه قه ی یه ک. له گه ل نه مانه دا بکه ویتته رازو نیازو له نه نجاما زه رده خه نه گالته نامیزه که ی به مانه بیته قاقای پتکه نیبی سه ر لی تیکچوون!!.

ناوهروکی ثم په خشانه ثم به سه رهاتانه مان بو نه گپرتته وه. به سه رهاته کانی ثم نمونه یه، نمونه یه که له هه زاران به سه رهاتی وا که رووی داوه؛ نه و به سه رهاتانه که وه کوو دیوجامه وانه و هه ر گولیکی نه و و نه وان له رهنگیکه، به لام رهنکه کان هه ر یه که هی

چینیکن!.. که ئەلێین: بیروباوەر پێستی گا نییه هەر له رەنگیکا بمینیتەوه، راستە نامینیتەوه؛ هەر رۆژە بە پێ ئەو رۆژە شتیکی تر دیتە پێشەوه. چەند دە سالی لەمەو پێشتر بیر لەم جوۆرە شتانە نەئەکرایەوه، ئەگەر بیریش بە لایا برۆیشتایە، هەر له دلی خاوەن بیرا ئەمایەوه! گۆرانی رەورەوه ئەمەشی گۆری..

روخساری پەخشانەکش بە تەواوی تابلۆی ناوەرۆکەکیە، وەکوو چۆن هەندێ گوزارشتی تێدایە که توانیویە لێواو لێوی چەمکە بە. هەر لەم نمونەوه ئەوەشمان بۆ دەرئەکەوێ: که لەو سالانەدا له بارەى چیرۆکی دەردی کۆمەڵایەتییهوه، خامە فرە کەوتۆتە کار بۆیه ئەم پەخشانەش بەو جوۆرە هاتۆتە ناوەوه، وەکوو پەندە کوردییە که ئەلێ: «مستی نمونەى خەوارێکە»..

«دوکتور مەرف خەزنەدار» له بەرگی سێ «دەفتەری کوردەواری» سالی «١٩٧٠»، له ژێر ناوی «هەندێ له شیرازەکانی دەفتەری رەخنەم» دا پەخشانیکی دروست ئەکاو ئەلێ:

«ئەم وتارە راپۆرتیکی زانستی نییه بەپێی بەرنامەیهکی تایبەتی نووسراوێتەوه، بەلکوو بریتی یە لە کۆمەڵە تێبینی یک لە بابەت هەندێ لەو بیرو رایانەى که له گۆوارو رۆژنامەکاندا نووسراونەتەوه، یا خود له دیوانی رۆشنبیرەکاندا قسەیان لێوە کراوه. وەکوو له ناوی وتارەدا دەرئەکەوێ تێبینی یکی ئەم لاو ئەولاییه ئەشێ زیاتر لێی بکۆلێتەوهو بپێتە باسیک هەندێ تەنگۆچەلمەى خۆیندەواریمان روون بکاتەوه. مەبەسمان له بالا کردنەوهی بۆ گفتوگۆ کردنە، بۆئەوهی بگەینە ئەنجامیکی باشتر..

بەلای ئێمەوه وشەى «رەخنە» وەکوو زاراوەییکی زانستی بەکارهێنانی بۆ کارى ئەدەبى هونەرى، له مێژووی ئەدەبى کوردیدا شتیکی هەیهو بەکار ئەهێنێ، بەلام ناویکی بێ ناوکه، لەبەر ئەوهیه ئەم وتارە له مێژووی رەخنەى ئەدەبى کوردی نادوێ، هەرۆهە ئەو بیروباوەرانی لێرەدا ئاشکرا ئەکەوێن وەرامی ئەو بیرو باوەرانی نێن که ئێمە بە رەخنەمان داناو، ئەوانە رەخنە نێن، بەلکوو قسەى سەرپێیین، بۆ ئامانجی سەرخستنی یەکیک و ژێر خستنی یەکیکی تر کەوتوونەتە ناوەوه، دەوری ئەم بیروباوەرانی تەنیا ئەوهیه ئێمەیان هان داوه که هەندێ زانیاری لەم لایەنەوه دەرپرین. دواکەوتوویی خەسیهتیکی نەمر نییه، نه بۆ ئێمە و نه بۆ خەلکی تریش. نووسەر و رەخنەگرەکانمان- ئەگەر رەخنەگری راستەقینەمان هەبێ وەکوو وتمان- وێنەى کۆمەڵەمان، چونکه کۆری ئەم کۆمەڵەو نوێنەری خۆیندەواریمان.

کۆمەلەئیکى سەيىرە! بەلام «دەستکرد» نىيە، بەلكو لەئەنجامى مېژووئىكى دوورو درېژ دروستبوو. ئەوپەرى خۆتەندەوارى كە لەگەڵ چەرخى ئىستادا ئەگونجى، ئەوپەرى دواكەوتوبى كە لە زۆر جىگەى سەر رووى ئەم زەويە دەمىكە ئەم قۇناغە نالەبارە بەرى كراو. دەرەگ و سەرمايەدار و بورجوازى بچووك و خۆتەندەوارى سەرلى شىواو و جووتيار و كرىكار و بى كار و هەژارى شارو لادى. سەرچاوى بنچىنەيى زورەي خۆتەندەوارەكانى كوردستانى عىراقمان، بە تايەتى لاوەكان، زمانى عارەبىيە! چى ئەخۆتەندەو؟ چىرۆكى مىسرى و لوئىيانى، چىرۆكى ئەوروپايى كە بەهەموو كەم و كوورپىيەكەو ئەگۆرپىتە سەر زمانى عارەبى، بىرو باوەرى ماوتسىتۇنگ و مېژووى ژيانى گىشارا، كامۆ و سارتەر و ئەدەبىياتى پەنجارەنگ سوسىيالىزم و شورشى جووتيار، پىرەمپىرد و گۆرانىش ئەناسن، چونكە دوئىنى پىرى مردوون!

ئەم هەموو زانبارىيانە بە وشكى و كالت و كرى وەرئەگرن، لەبەر ئەوئە زورەي ئەم خۆتەندەوارانە ناتوانن سوودىكى ئەوتۆى لى وەرگرن، بە تايەتى بۆ قۇناغى «كوردايەتى» ئىستامان هۆيكە تىرش پالېشتى ئەم ئازاودە ئەكا پىم وایە گەلى گرنە، ئەمە گرىپىكى سايكۆلۆجىيە، لە ئەنجامى پەيدا بوونى بۆشايىك دروست بوو. زرووفى نەتەوئە كورد و بوو كە زورەي لاو خۆتەندەوارەكان و نىمچە خۆتەندەوارەكان دلسۆزانە لە پارتە سىياسىيەكانا خەبات بكەن، بەلام ئەو ناسۆرو چەرمەسەريەي بە سەر نەتەوئە كوردا هاتوو بوو بە هۆى ئەوئە هەندى لەم لاوانە لە رىزى پارتىيەكانا دوور بكەونەو. جا هەر چۆنى بى ئەمانە لە كاتى لەرو نەبوونى ئەم پارتىيانە تووشى ئەم گرىپە سايكۆلۆجىيە نابن، بەلام ئەگەر هاتو ئەم لایە سىياسىيانە دەسلەتايان كەوتە دەست پەشيمانى دەست پى ئەكا.

بۆ كۆرەندەوئە ئەم گرىپە هەندىكيان دەست بە شىعر نووسىن ئەكەن بەبى ئەوئە توانای ئەم كارەيان هەبى، هەندىكى تر چىرۆك ئەنوسن بەبى ئەوئە لە چىرۆك گەشتەن، ياخود چەند چىرۆكىكى بەرزيان خۆتەندىتەو، هى واش هەن خۆيان ئەكەن بە رەخنەگرو نووسەر و مېژوونوس بە بى ئەوئە سامانى نەتەوايەتى خۆيان بزائن، تاقمىكى تىرش دەست لە هەموو ئەم كارانە ئەدەن، بۆيە شتى و بەرچا و ئەكەوئ، بۆ پىكەنەن نەبى بۆ هىچى تر دەست نادەن، وەكو «ئەدەبى نالى ئەدەبىكى كلاسىكىيە»، «ئەدەبى مەولەوى ئەدەبىكى رۆمانتىكىيە»، بەلام كلاسىكىيەت و رۆمانتىكىيەت چىن؟ ئەمەيان گرنە نىيە! وشەى ئەوروپايى قەلەويان گەرەكە بۆ ئەوئە بلىپىن ماموستا

شارەزايە!

کابرایەکی نەفامی نیمچە خۆتندەوار لیتی پرسیم:

- فلان کۆمەلە چیرۆکت خۆتندۆتەو؟

- بەلێ!

- چۆنە؟

- لەوانەیە گەیشتمە ئەنجامیکی وا کە کۆمەلە چیرۆکەکە لە خوارووی پلەى
هونەری چیرۆکی کوردی ئیستامان دابنیم.

- ئەمە زۆر باشە، با بینوسین، بیرو باوەری تۆ نرخیکی هەیە.

- راوەستە! راوەستە! ئەمە وەختی ئەوێ. دووبارەو سێ بارە، خۆتندنەوێ
گەرەکە، ئەگەر چاویشم بە خاوەنی کۆمەلە چیرۆکەکە بکەوێ باشتەر، بەلکۆو
هەندێ شتم بۆ روون بکاتەو!

- دیارە تۆ ئەترسی!

- من ناترسم، ئەگەر بشتەرسم تەنیا لە راستی ئەترسم، وە نامەوێ ببم
بازرگانیکی بەدەفەری خۆتندەواری نەتەواییمان.

.....

لەو سەردەمەدا وەکوو لەم پەخشانەدا دەرئەکەوێ باری خۆتندەواری کوردی تۆزێ
گۆراوەو جم و جوولێکی زیاتری تێ کەوتوو، لەم جم و جوولە ئەبێ هەموو جۆرە هەناسە،
و هیا هەناسەپرکیەک بێتە مەیدانەو. هەر قەلەم بە دەستیەک لەناو چوارچێوەی
بیروباوەرەکی خۆیا تا بتوانی قەلەمەکی خۆی ئەخاتە کار؛ ئەیخاتە کار بۆ ئەو پشوو
دەروونی خۆی بەو دەرکات، لەمەو ئەو دیتە کایەو کە مەیدانی رەخنەو رەخنەکاری لە
بارەى ئەدەبەو بەلاوتر بێتەو؛ ئەوەمان بۆ ئەگێریتەو کە وەکوو لە مەیدانەکانی تراشت
پەرەى سەندوو، لەم مەیدانەشا ئەو هەنگاوەى هاویشتوو. دیارە ئەمەش یەکیکە لە
پەردەکانی گۆران.

لەسەردەمەکانی پێشووتر رەخنەکاری لەم رووەو لە ناو کوردو ئەدەبی کورددا کەم و
زیادێک هەر هەبوو، بەلام لە سەردەمی خاوەنی ئەم پەخشانەدا وا دیارە بە دیمەنیکی تر
هاتۆتە ناوەو. وەکوو ئەمە هەیه ئەوەش هەر هەیه: کە هەر کەسیک و هەر خاوەن
قەلەمیەک چەشەیهک و بیرو باوەرێکی تایبەتی هەیه: ئەمە وەنەبێ زادهی ئەم رۆژە بێت،
بەلکۆو هەر کۆن و زۆر کۆنەو هەر وا بوو، ئەوەندە هەیه ئەم جۆرە رێبازەو بەم ئاشکراییه

به چاو كوردده وه وه نه بئ مېژوويه كي زۆر كوڼي هه بېت. نهك هه به چاو كوردده وه بگره به چاو دراوسېكانى كوردېشه وه هه وا بووه. بۆيه ئه لېم به ئاشكرا، چونكه به جوړېكي لابه لايى به لئ! به چاو كوردو دراوسېكانېشه وه زووتر هه بووه، به لام له قه واره يه كي تاييه تى و بابه تېكي تاييه تيدا ئه توانم بلېم له زاده ي ئه م سده ي بېسته مه يه؛ له م سده يه دا بوو كه ورده ورده ده ستي پئ كرد و كه وته ته كاندان بۆ ئه وه خو ي بنوئې. ئه مه ش شتېكي ئاشكرايه هه شتېكي نو ي له وانه يه كال و كرچى رووى تئ كا، ئه بئ ماوه يه كي باش به سه ريا بړوا ئه وهخته خو ي ئه گرئ و ميوه كه پئ ئه گا. له سه ره تاي په يدا بوونى شته كه وه تا ئه گاته ئه وه رۆژه كه تاييه تى به ته بېعه ت ئه بئ له رېي بازگه ي ئه ويشه وه قسه هه بكرئ، چونكه ئه گه ر نه كرئ شته كه ناكاته ده وري پئ گه يشتن.

لېره دا خاوه نى ئه م په خشانه به په خشانه كه ي دېته سه ر ره خنه له رېبازى ئه وه ره خناه كه تا ئه وه رۆژه هه بووه، به ناوه رۆكى په خشانه كه ي ئه وه ده ر ئه بړئ كه رېگاي ره خنه گرتن له باره ي ئه ده بېدا ئه وېش رېگايه كي تاييه تيه، ئه بئ ئه وه كه سه ي ره خنه له شتېكي ئه ده بى ئه گرئ پېوېسته شه رزاي ئه وه رېبازه بئ، ئه گينا ئه گه ر هه روا به بئ سه رو به ر بكه وېته ناويه وه ره خنه كه ي پوچه ل ئه بئ، وه به لكوو زباد له مه ش وه خت له كېسى كه سانى تر ئه دا كه ناچار ئه بن به رهنگارى رېكخستنى ره خنه كه ي ئه وه بن، ئه گه ر ئه وه ره خنه پوچانه نه بن، ئه وه خاوه ن قه له مه وهخته كه ي له گه ل شتېكي ترا خه ريك ئه كا.

تېكراي په خشانه كه ئه م ئاموژگار ييه ئه كا، به لام منېش ئه لېم: ئه گه ر ره خنه له ره خنه نه گيرئ چۆن ئه م بابه ته به رز ئه بېته وه؟ و چۆن كاكتيه يه كه ئه كه وېته به رده ست؟!.. رېبازى ئه م په خشانه رېبازېك بوو - به لاي منه وه - بۆ ئه وه ئه وه ده روازه يه بكه وېته سه رگازى پشت، هه م خاوه ن ره خنه له خو ي بگا، هه م مه يدانىش فراوان بېته وه بۆ به ته واو پېگه ياندنى بابه ت.

بېينه سه ر روخسارى په خشانه كه ئه بېنېن جوړه وشه يه كه كه وتۆته ناو ئه ده بى زمانى كوردېيه وه كه ئه وشانه تا ئه وه ده ورانه بېگانه بوون و زمانى كوردى ئاگاي له و شتانه نه بووه. نزيك بوونه وه ي رېگاوبان ئه وانه ي هېناو خستنيه ناو زمانى كوردېيه وه. ئه وشانه له ره سه نا وه نه بئ كوردى بن، به لام بۆ گوزارشت دانه وه له چه مكه كه ي خو يان، زمانى كوردى ده ستي كېشا به سه ر ئه وانه شا. ئه مه يه كېكه له جم و جوولئ زمان. جا ئه م په خشانه نمونه يه كه بوو بۆ په خشانى ئه وه جوړه بابه ته له و رۆژه دا؛ نمونه هه م له ناوه رۆكا، هه م له روخسارا...

«دوکتور عیزه دین مستهفا ره سوول» له کتیبه که یا: «سهرنجی له زمانی ئه ده بی یه کگرتووی کوردی» که له بهرهمی چاپکراوی سالی «۱۹۷۱» ه، وینه په خشانیکمان ئه خاته بهر ده ست و ئه لی:

.....»

زمانی ئه ده بی یه کگرتووی کوردی له میژودا:

زمانی ئه ده بی یه کگرتووی کوردیش ته جروبیه کی ته و او تایبته تی خوی هه یه .

میژووی ئه ده بیاتی کوردی چهند ته جروبیه کی په یدابوونی زمانی ئه ده بی یه کگرتووی کوردیان بو ده گیتیتیه وه که چهند هه نگاو بهر و پیتشه وه چوه ، به لام ئه و کوسپ و ناسوزانه ی به سه ر نه ته وه ی کوردا هاتون ، بو نه ته هوی کزکردن ، یا مراندنی ئه و ته جروبیه ی که پاش ماو دیه ک ، یا سه ده یه ک له شویتیک تری ولاته وه سه ری هینا وه ته دهر وه . میژووی گه لان و مرؤفایه تی هه میسه بهر و پیتش ئه روات ، به لام هه ندیک رووداو له ژبانی نه ته وه یه کدا روو ئه دات که ماو دیه کی زور میژووی ئه و نه ته وه یه ده باته دوا وه ، به لام سروشتی ژبان و میژوو که گیانیکی کولنه ده رانه و خه باتکه رانه ی دا وه به گه لان ، وا ده کات که ئه و نه ته وه یه پاش ماو دیه ک له ژیر باری سه ختی کاره ساتدا سه ر بییتیه وه دهر وه و بهر و پیتشه وه پرواته وه .

نمونه ی ئه م راگرتن و بهر و دوا بردنانه ی میژوو ، هیرشه خوینا و بییه کانی مه غوولن «هولاکو و ته میووری له نگ و چه نگیزخان» به هه موو کاره سالی خوینین و کتیب و بهرهمی بیر سووتان دتیکیان وه ، ههروه ها دوو جه نگه جیهانییه که ی ئه م سه ده یه ش له و روودا وانه . بو کوردیش له م باره یه وه - خانیی مه زن - ئه و راستییه ی باش دهر پروه که وتویه تی:

ئه ف قه لزه می روم و به حری تاثیریک

هه ندی کو دکهن خروج و ته حریرک

کرمانج دبن و دخوین موله ته خ

وان ژیکشه میسالی بهرزه خ

به م جوړه چهند ته جروبیه ی په یدا بوونی زمانی ئه ده بی یه کگرتووی کوردی خلتانی خوین کرا . به لام پاش چهند سه ده یه ک ته جروبیه کی تازه له لایه کی

تەرە سەرى ھەلەدایەو، تا ئەم تەجروبیەیی ئیستا که له سەددی نۆزدەھەمەو دەستی پێ کردووە و تا ئیستا بەردەوامەو بەرەو پێشەو ئەرۆات ھاتە کایەو، تەجروبیەیی پەیدا بوونی زمانی ئەدەبی یەگرتووی کوردی، ھەر چەند بەستراوە بە دیمەنیک لە دیمەنەکانی گەشەسەندنی ئەدەبیاتی کوردییەو، بەلام ئەدەبیاتی کوردیش ھەمیشە بەرەو پێش چوونی پابەندی باری سیاسی و گەشەسەندنی دەسلاتی سیاسی کورد خۆی، یا بزوتنەوێ ئازادیخوازانەیی بوو. گەر لە پەنجەرەیی ئەو دیالیکتەو تەماشای مێژووی ئەدەبیاتمان بکەین که ئەو ئەدەبیاتی پێی نووسراوە، یا وردتر ئەوێە که بڵێین: زۆریەو بەرزترین ئەدەبیاتی سەردەمی پێی نووسراوە، ئەو چوار ھێلی روشن ئەبینن که چوار سنوورمان پیشان ئەدەن و ئەبە سنووری یەکی ئەو دیالیکتەوێ که لە سەردەمی کەدا بۆتە زمانی یەگرتووی ئەدەبیات و ھەولێ ئەوێ داوہ لە سنووری ئەو ناوچەو بچیتە دەرەو که بەو دیالیکتە قسەیی تیا دەکریت که ئەدەبیاتەکی پێ نووسراوە، بەلام ئەو پەل ھاویشتنە بەزەری دەسلاتی دوژمن و خلتانی خوین بوونی کورد گەراوێتەو دواو! گەشە سەندنی ئەدەبیات بە دیالیکتیک بەھێچ جۆریک لە دەسلاتی سیاسی کورد و بزوتنەوێ ئازادیخوازانەیی کورد جیا ناکریتەو. بۆ نمونە:

بەشیوەی لۆ: کۆنترین شاعیری کورد - که ئیستا کۆمەلە شیعریکی ئەوتۆمان لەبەر دەستا پێت- که ناوی «کۆنترین» ی پێ بەخشێ، ئەو بە تاییەری عۆریانی ھەمەدانییە، که دوو سالی «٩٣٥-١٠١٠» م بە سالی لە دایک بوون و کۆچی دانراو. شیعەرەکانی بابەتاییە بە دیالیکتی لۆی کوردییە، وە لەبەر ئەوێ مێژووی ئەدەبیاتمان لەو، بەرتر ناو بەرھەمی شاعیری تری تۆمار نەکردووە، بۆیە ئەبێ ئەو بەسەلمینن که دیالیکتی لۆی بەکەم دیالیکتی کوردییە، که پەلی بۆ ئەو ھاویشتنی که بێتە زمانی یەگرتووی ئەدەبیات لە کوردستاندا.

شیعری بابەتاییەو بە کوردی نووسینی ئەو سەردەمە لە کۆششی گەلانی تری موسولمان جیا ناکریتەو که پاش پەیدا بوونی میرنشینان و نەمانی دەولەتی یەگرتووی موسولمان ھەولێ ئەوێان دا که زمانە کۆنەکی خۆیان بکەنەو بە زمانی ئەدەبیات و زمانی رەسمی نووسین و کاروبار.. ھەر وەک پەیدا بوونی شاعیریکی کورد لە ناوچەو ھەمەدانا لە زرووفی مێژوویی کاتی خۆی و پەیدا بوون نەمانی میرنشین لۆستان جیا ناکریتەو.

کرمانجیی ژوووروو «بۆتان»:

وهكوو له گه لى شوينى ئەم كتيبه دا وتراوه: كه بابەت هه بوو شكڵ دیتە ناوهوه، وهكوو ئەوهش هەر وتراوه: كه رۆژ هه تا سنگ بنى بهم لاترهوه بابەتى تر پهيدا ئەبى بۆ فورم. قهله مى كوردى لهو رۆژانه داو پيش ئەو رۆژانهش گهلى بابەتى گرت به دهستهوه، رۆژهكانى پيشووتر زياتر هەر له مهيدانى ئەدهب و ميژوودا خوى نواندوه. له سالهكانى «١٩٧٠-١٩٨٠» دا ئالا به بالاي فرهبابهتى تروه. لهو رۆژانه داو چكى پيش ئەو رۆژانهش، وا ديار بوو گورى ئەبهستهوه بۆ شتى نویتى، لهمهوه ورده ئەو ئاوازيه، وهبا ئەو ویتە ویتە پيشهوه كه زمانى كوردى به چ شيوه، وهبا به چ پيتيک بنوسرى؟. له سالهكانى گۆفارى «گهلاويش» دا لهسەر لاپهركانى گهلاويش لهوانه بوو ئەوه ساغ كرايهوه كه نووسينى كوردى بهم پيتانه بنوسرى به كهلكتره بۆ كوردهكه تا به پيتى لاتينى، ئەو هويانهش تا ئەندازهيك ديارى كران كه لهبهرچى ئيستە ئەبى وايى؟. جگه له دهرپىنى بيروباوهكه به نووسين، تيكرايى باوهرى رۆشنيرانى كوردى ئەو رۆژه هەر ئەمه بوو، بهبى ئەوه يهكيكى زاخويى و سولهيمانى، يا ههوليرى و ئاميدى نارهزاييهك دهرپى. پاش ئەو ميژووه كهمه كهمه ئەوه هاته پيشهوه كه به چ شيوهيك ئەم زمانى كورديه بنوسريت؟. ئەمهش له كۆنگرهى ماموستايانى كورد له ئيلوولى سالى «١٩٥٩» له شەقلاوا دا گيرا، له ئەنجامى ورد بوونهوهيكى دوور و دريژدا، بهبى دوو دلى، بپيارى ههموو رۆشنيرەكان - كه نوينه رانى ههموو لايهكى كورد بوون- هاته سه ر ئەوه كه ئەم شيوه سۆرانييه بۆ نووسينى كوردى شيوهيكى رهسميهوه ئەمه مۆكرا.

سالانى «١٩٧٠» تا نزيكهى سالانى «١٩٨٠» قهله مى كوردى هه ناسهيهكى پشوو دريژى دا، دياره كه ئەمه هه بوو ئاسۆى بيرو باوهريش ليك ئەكشيتتهوه و ئەتوانى زۆر شت دهرپى؟ دهرى برى به قسه، يا به نووسين له بهينى دوو لاپهركى كتيبى «سهنجى له زمانى ئەدهيبى يهكگرتوى كوردى». به چه شنىكى لاريگه ئەوه مان پيشان ئەدا كه لهو رۆژانه دا ئەو بيرو رايه به واته واته پهيدا بووه كه به چ شيوهيك زمانى كوردى بنوسريت؟. وهچ شيوهيك ببى به شيوه سهرهكى؟. پهيدا بوونى ئەم بيرو باوهره له لايهكهوه سوود بهخشه، چونكه ئەوه پيشان ئەدا كه ئاسۆى فيكرى كوردى لهوانهيه بلاو ببیتتهوهوه دهست بۆ گهلى شتى نهتهوايهتى دريژ بكات. له لايهكى تریشهوه ئەمهى دیتە سهر كه پهنده كورديهكه ئەلى: «مال له خۆيا نهبوو، ميوانيش رووى تى كرد!». كوردهكه وهكوو «كهلا» ي ههلماتين بهيهكا ئەدرين و وهكوو توپى جليتين ئارام گرتنى بۆ نيهيه!

که چى لىم کاته ناسکه دا ئىو رازو نيازى لىي پىدا بىي ئىوئى تر پوچ ئىيئىو! ئىي لى پىشا مال بۆ ئازۆخى دروست بکرى، ئىمجا ئازۆخى بگوتىرئىو نوى. ناوهرۆكى ئىو كىيىه بابىيىكه كه به پىخشان نووسراوه، وه ئىم پارچه پىخشانى ئىره نمونىه كه لىو. جگه لىو كه ئىو دهرئىخا كه زمانى كوردى لى بارهيا هلىه هلىو شتىكى پىي بنووسرى، پىخشانى كه ئىوئى هلىو كىيىيىك پر بكاتهوه، گرى كوتىرى تىنگو چىلەمىه كى تازىه كوردى پىدا بوى كوردتەوه، ئىگەر كىيشه يىك بوو بىي، كىيشه كى به شىوئىه كى عىلمى چاره سەر كوردوه.

من داوهرنىم لى بابىيىه كه دا، چونكه تىنبا نمونى پىخشانى كان ئىخىمى پىش چا بۆ لاپىرى مىئو، به لىكوو من لىم رووهوه وهكوو گوئار، وىا خاوهن گوئارىكم، ئىو گوئاره چى ئىوئى، ئىوئى، بىرو باوهرى خوى جىايى، ملىنى وا نىيىه هلى شتىكى نووسى ئىتر بىرو باوهرى كه شى لىگىل ئىوئى. هلى كاتى هاتىه سىر نووسىنى بابىيىكى وا ئىو وهتە بىرو باوهرى ملىش به تىوئى دهئىه كىوئى!..

ئىستا لىره دا به رانىهر بهم پىخشانى ئىيىم: ئىمى نمونى پىخشانى بابىيىكى وىه كه لىو رۆژى دا دىنگىكى وا لىناوا هلىو، ئىم پىخشانى ئىو دىنگى لى كىيىه وه به نووسىن بهر كوردتەوه. روخسارى پىخشانى كه سادىه، قورتى تى دا نىيىه، بابىيىكى عىلمى وهكوو ئوى رهوان باسكردوه، گرژى تىدا نابىرى، توانىرىه ملىم به تىوئى دهبرىيى؛ دىرى برىو به جوتىكى وا كه ناواخن و روخسار بىن به تابلوىيىك، وهكوو ئىمى هلىه ئىوئى هلىه كه كوردو كوشى ئىو سالانى وشى لاتىنى جاروبار تىكلاوى تانوىيى زمانى كوردى بىي.

«گىرىدە- كىرىم رىند» لى ژىر ناوى «ئىيىن و باوهر لى كوردستاندا»، بهرهمىيىكى هلىناى بهر لى سالى «۱۹۷۰» دا دىستى چاپى گىشتى. ئىمى خواروه نمونىه كه لى بابىيى يىكى لى پىخشانى كه و ئىيى:

«يىزىدى:

يىزىدى وشىيىكى كوردىيىه، لى يىزدانى و خودا پىرسىيىه وه هاتوه، پاشماوى زىر دىشتى. پىيشىه واكىيان «ئادى» كورى مولىور كورى ئىمىدى تىراهىيىه. تىراهى باوهرىيىكى زىر دىشتىيىه. ئادى كورى ژاقر لى دىيى ئىرن لى هلىكارى لى دىك بووه، لىتاو زۆردارى و سىتم رى كوردوه بۆ سوورىه لى دىيى

«فار» نژیکی به‌عله‌به‌ک نیشته‌جی بووه، داوای یارمه‌تی له جی نشینی عه‌بیاسی کردووه که فه‌رمانداری موسل بووه. تیره‌که‌ی بانگ کردووه بۆ رزگاری و گرتنی ریبازی ناشتی، هه‌لبه‌ستیشی بووه. تیره‌که‌ی تیراهی له هاوین دا ئه‌چوون بۆ «زۆزان» و سنووری یه‌زیدی که ئه‌وانیش دانیشتیووی زۆزان بوون، خویشه‌کانی ئادی له کۆچیان دا دیارییان ئه‌برد. ئارامگای ئیستای ئادی دیر بووه. مار یوحنه‌نا ئه‌شووع جران دروستیان کردووه له سه‌ده‌ی هه‌فته‌می زاینیدا. ئه‌و دێیه‌ پارسا تیا دانه‌نیشته، ۳۰ دێی و «۱۵۰۰» مه‌ری بووه ئادی کوری ژاقر شوانی ئه‌وان بسووه. به‌پیتی نووسینی رامشۆع، خاوه‌رناسی فه‌ره‌نسی

F.N av لایه‌نگیری ئه‌مه‌ ئه‌کاو به‌ فه‌ره‌نسی بلاوی کردۆته‌وه سالی ۱۹۱۸ و پێیان ئه‌لێ «داسنی»، به‌بۆنه‌ی چیا «داسنی» باکوژی موسله‌وه ته‌نیشته‌ی ده‌جله‌ی خاوه‌ر، گه‌لێ تیره‌ی تیا هه‌یه‌ پێیان ئه‌لێ «داسنی». داسنی - موعجه‌م ی بولدان لێی دواوه، ئه‌مه‌ به‌گوێره‌ی باوه‌ره‌وه نه‌بووه له دوایدا به‌ یه‌زدی و تراوه داسنه‌کان!

له دێ کانیا له شه‌نگار، به‌رده‌حلی، مانیاکه‌رس، جه‌داله، رۆژیه‌یان ره‌ش ئه‌پۆشن، وه له دێی ته‌رف و کويس، دادیکه‌ نیوه ره‌وه‌ندن و خیلێ سمۆکه له سامۆکه‌و هه‌یا به‌ نژیکی شه‌نگار، مه‌ندکان له مه‌ندکان و به‌ باشۆک ناو ئه‌برێن. له دێی حاته‌می و ته‌ل قه‌سه‌ب و ئه‌ین مه‌نجی و قیران و سه‌کینه و مه‌حنوته و هه‌سکان و سنون، ته‌هل. وه دووخمای و ئاشوی سه‌رۆکیان نیشته‌جی که‌رسین، مالا خالته‌ی له عاله‌نیاو به‌کران و یوسفان و مه‌هرکان و دێی هاوسی کانیا: دلکان له بزال ته‌په‌ر، ژماره‌یان له شه‌نگار «۵۹» هه‌زار ئه‌بی.

وه دێی کانی یه‌زیدی له شێخان: با ئه‌زری، ئه‌ین سفنی، باشیقه‌و نێوانی هه‌رتووش و رووباری گۆمه‌ل و چیا مه‌قلوب و ته‌ل ئه‌سقه‌ف و له شه‌نگار قه‌فره و سه‌رۆکیان «خدیده‌ خه‌مو شرۆ» یه. له‌به‌ر ده‌حلی ئادی کوری ژاقر له چیاکانی هه‌کاری خۆی قایم کردووه له دۆلی «لالش» دا گۆشه‌یه‌کی بۆ خۆی ساز کردووه، ژیانی ته‌رخان کردووه بۆ شێوه باوه‌ره‌که‌ی خۆی و په‌یوه‌نده‌کانی. سالی «۵۵۰» کۆچی له لالش له ته‌مه‌نی «۸۰» ساله‌دا کۆچی دوا‌ی کردووه بێ ئه‌وه‌ی ژن به‌یێن. برازاکه‌ی شوێنی گرتۆته‌وه، که ئادی دووه‌می کوری ئه‌بێ به‌ره‌کات بووه باوه‌ری تا ئه‌نه‌دۆل بلاو بووه‌ته‌وه هه‌ر ناوچه‌یه‌ فه‌رمانداریکی داناوه له‌گه‌ل ئه‌ماده‌دینی زه‌نگی له جه‌نگا بوون.

ئارامگای شیخ ئادی له دۆلی لالشه، ئاوی زەمزمەمی لییه و پروایان وایه که شیخ ئادی به گۆچانهکە هەلیکەندوووه له کابەوه هاتوو، له دۆلهدا چپای ئەرەفات و چالای کەوسەر و چاوگی سپی و بەردەرەش که نیشانهی چوێهکی کابەیه. فریشتە تاووس سەرۆکی هەموو فریشتەکانەو پاسەوانی دەستپاکی بوونە، کړنووشی بۆ ئادەم نەبرد، وه لەسەر زەوی سنجاق نوێنەری ئەوه، هەر ناوچەیهی سنجاقیکی تایبەتی هەیه، پێش بارو باروو و دارایی و سامانی پێ کۆ ئەکەنەوه به گێرانی به ناو باوەر پێ کراوه کانییا، هەموو سالتی بهرەوێکی ئایینی زاناکانی ئایینی و گۆیندەکان پیشیان ئەکەون به خوێندنەوی ستایشی ئایینی و قوربانی سەر ئەبرن و پێش باری پێشکەش ئەکەن.

له نووسراوه پیرۆزه کانیانا «نووسراوی رهش» له سەر پیتستی ئاسک. به خامەیی شیخ ئادی نووسراوه و دووهمیان نووسراوی «جەلوه» یه، لیكدەرەوی نووسراوی رهشه، به خامەیی شیخ حەسەنی کوری ئەدی دووهمه. نووسراوی رهش ئیستە له موزەخانە کۆپه له جەرمانیا، به لام جەلوه دوو روو نووسه، به کیکیان له شەنگاره و ئەوێتر له شێخانه.

.....«.....»

ئەگەر تا ئەندازەیهک سەر به سستی نووسین هەبوو قەلەم ئەتوانی هەموو جوهر وینهیهک بکێشی. ئەم کۆردە ئەتوانم بلیتم تا سەرەتای ئەم چەرخێ بیستەمه هەر کارەسات و به سەر هات و میژوو به کی بوو بیت، یا له لایەن غەیری خۆیهوه به زمانی ئەو غەیره سەرپۆرتیک شتیک نووسراوه، ئەویش نیوهو نیوهو چل بووه، وه یا ئەگەر له لایەن خودی خۆشیهوه شت نووسرابی، ئەویش هەر به زمانی خۆی نەبووه مەگەر به دەگمەن. له سەرەتای چەرخێ ناوبراودا وردە وردە ئەو هەستە جوولاً که ئەگوئجی به زمانی خۆی هەموو چەشنه به سەر هاتیک به پەخشان بنووسری. دیاره ئەمەش وەنەبی کوتوپر له یهک رۆژو له یهک سەر دهما بیگاتی، به لکۆو ئەبی به دەستووری پلهی سەرکەوتن و ژێرکەوتن بهر بهر بیتە پێشەوه، که شتیک هاته پێشەوه، له ووه بیر ئەچی بۆ شتی تر، واهات تا له سالتەکانی «١٩٧٠» دا وای لێ هات که قەلەم ئەتوانی په نجه راکیشی بۆ ئەو بیروباوهره ئایینیانه که له ناو کۆرددا هەبوون و هەن، وه به زمانی کۆردی و به پەخشانی کۆردی پیشانی کۆردەکه بدری. کهریم زەند هەندی له م ئەرکهی خستە ئەستۆی خۆی.

بیرو باوهر و رێبازگهی ئایینی، له هەموو چەرخیکا له ناو هەموو نەتەوهیه کدا هەر هەبووه، ئەوەنده هەبووه له پاش ماوهیهکی درێژ به پیتی ژیری ئەو چینه ئادەمی زادانه

باوه‌پێکی تر هاتۆته پێشه‌وه‌و ئه‌وی پێشوی س‌په‌وه‌ته‌وه‌. لێره‌دا دوو جۆره‌ میژوو ئه‌بێ بێته‌ ئاراوه‌؛ یه‌کێ چۆن ئه‌و باوه‌پانه‌ په‌یدا بوون و؟ چۆن ک‌ز بوون و تیا چوون؟. یه‌کێ ریزکردنی ئه‌و باوه‌پانه‌ و ناو و نیشانیکی له‌وان. ئه‌وه‌ی یه‌که‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ دراسه‌و لێکۆڵینه‌وه‌یه‌کی قوولێ و یه‌ستوه‌و ئه‌یه‌وێ، هێشتا نه‌که‌وتۆته‌ سه‌ر نه‌خشه‌ی زمانی کوردی. ئه‌وه‌ی دووه‌م وا ورده‌ ورده‌ ده‌ستی پێ کردووه‌و هه‌ندیک له‌و ر‌یازگانه‌ هاتونه‌ته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ په‌خشانی کوردی پ‌یشانیان بدات. ئه‌م په‌خشانه‌ی ئێره‌ گوزارشتیکی له‌و باوه‌په‌وه‌ له‌و ر‌یازه‌ ئایینیانه‌ ئه‌داته‌وه‌ که‌ له‌ ناو کورددا هه‌بوون هه‌ن.

ئه‌م نمونه‌ په‌خشانه‌ ر‌ئ به‌ دییمان ئه‌کا بۆ دووشت؛ یه‌کێ ئه‌وه‌ که‌ زمانی کوردی له‌ دوا‌ی سالانی ١٩٧٠ له‌به‌ر ئه‌وه‌ وچانیکی هه‌بووه‌ توانیویه‌ به‌ په‌خشان له‌ بابه‌تیکی واوه‌ قسه‌ بکا، که‌ ئه‌لێم له‌ بابه‌تیکی واوه‌، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ که‌ هۆش و بیر بچیت بۆ ئه‌و شوێنه‌ که‌ جۆره‌ شتی وا به‌ زمانی کوردی بنووس‌ری، ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ ئه‌گه‌یه‌نی که‌ خ‌وێنده‌وارانی نه‌ته‌وه‌که‌ سل ناکه‌نه‌وه‌ له‌ خ‌وێنده‌وه‌ی شتی وا وه‌کوو سه‌د سالیکی له‌مه‌و پ‌یشت‌ر که‌ ئه‌و سه‌له‌یان ئه‌کرده‌وه‌ ئه‌گه‌ر به‌ زمانه‌که‌ی خ‌ویان شتی وایان بخ‌وێندایه‌ته‌وه‌! دووه‌میان نمونه‌یه‌ک بۆ چه‌شه‌ی یه‌کێ له‌ قه‌له‌م به‌ده‌ستانی ئه‌و رۆژه‌ که‌ چۆن گوزارشتی له‌ شت داوه‌ته‌وه‌و؟ چۆن ئه‌م په‌خشانه‌ جیا‌یه‌ له‌ په‌خشانی تر؟.. به‌لێ! راسته‌ که‌ بابته‌ جیا بوو ئه‌بێ روخساریش جیا‌بێ، به‌لام ئه‌م روخساره‌ش هه‌ر ئه‌بێ جیا‌بێ له‌ روخساری په‌خشانی یه‌کیکی تر که‌ ئه‌ویش هه‌ر چه‌شنی بابته‌ بگرێ به‌ ده‌سته‌وه‌.

له‌ هه‌ر دوو باره‌که‌دا ئه‌م په‌خشانی خاوه‌ن په‌خشانه‌ جۆره‌ نمونه‌یه‌که‌ بۆ په‌خشانی ئه‌و رۆژه‌، چ له‌ ناوه‌رۆکا، چ له‌ روخسارا. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ روخساره‌که‌ی چه‌شنه‌ دارش‌تنیکه‌ که‌ زۆر جیا‌یه‌ له‌ دارش‌تن و ر‌یختی په‌خشانی ئه‌و رۆژه‌ له‌ پ‌یش‌که‌وتنی روخساری په‌خشاند. ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ناوه‌رۆکه‌که‌ نه‌بوا‌یه‌، روخساری ئه‌م په‌خشانه‌ له‌وه‌ ئه‌چوو که‌ تازه‌ په‌خشان داها‌ت‌بیت!

«هه‌ژار - عبدالرحمن» له‌ ژماره‌ «٣» ی سالی یه‌ک «١٩٧١» ی «نوسه‌ری کورد» دا - که‌ گو‌فاری یه‌کی‌تی نوسه‌رانی کورد - بووه‌، په‌خشانیکی له‌ ژیر ناوی «حالی‌ی عه‌رزم بووی؟» دا، پ‌یکه‌وه‌ ئه‌نی، ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ نمونه‌یه‌که‌ له‌و په‌خشانه‌و ئه‌لێ:

«- کو‌رم.. برام! کوردایه‌تی گالته‌ی منالان نییه‌، هه‌ر ده‌م رووتیک راسته‌وه‌ بێ، حالی‌ی عه‌رزم بووی، سینگ داچه‌قی‌تی و بل‌تی ش‌یله‌ واو ب‌یله‌ وا. ئه‌وه‌

کوردستانه کوردستان، ئەو کوردستانه دابه شکر اوو، حالیی عەرزەم بووی، داگیر
 کراوه پیاوی دەوئ، خۆینی دەوئ، هەزاران گەنجی وای دەوئ - حالیی عەرزەم
 بووی - کفن هەلگرت و خۆی نەزری ئازادی کوردستان بکا، هەتا کوردستان
 بە یەکیجاری لە ژێر باری، حالیی عەرزەم بووی، دیلیتی دەر ئەچێ، کەس نابێ
 ئاووێ لە خۆی بداتەوه، وەک فەیلەسووفەکە - حالیی عەرزەم بووی - دەلێ:
 پیاو دەبێ وەک مۆم بسووتێ و تاریکی لەسەر هەزاران بڕەوینێ. ئەم
 ماموستایە خۆت کە لەبەر چاوتە - مەدحی خۆشم ناکەم - بە سەری تۆنا،
 بەو سەرهی خۆم ئەوێ بۆ کۆردم کردووه، حالیی عەرزەم بووی، بە لەشکرێک
 ناکرێ. ماموستا بوم، چنگێک مەعاشم وەر ئەگرت - بۆ خۆشت دەزانی ئەو
 دەم چەند هەرزانی بوو - گوتیان لەو سەرە، حالیی عەرزەم بووی، کۆمەڵە
 پەیدا بوو، شەقم لە وەزیفە هەلدا، ئیلتحاقم کرد، پێشمەرگە بووم، برسیتی،
 تینۆیتی.. مەلێ سەرخۆشە، سەرخۆش نیم.. حالیی عەرزەم بووی، شەر،
 هەرا، بەراو بەرکردن، سەرما، گەرما.. بۆ کێم دەکرد؟. بۆ مەیلەتی خۆم!
 چەند جار من بە چلکی پێشمەرگەوه دیوه. کەچی نازانم نیازت لەوێ چیبە کە
 دەلێی لە بیرم نەماوه!. قەیدی نییە، رۆژێک هەر بە بیرت دیتەوه. ئاخ، سەد
 ئاخ!. بەخوا ئەگەر کۆردەکە خەیانەتی نەکردبا، خوا ئەیزانی ئیستە، حالیی
 عەرزەم بووی، بە شتیکی دیکە دەبووین، بەلام داخەکەم کۆردەلە هێشتا وای
 لێ نەهاتووه قەدری ئازادی بزانی. رۆژێک هەر دێ کۆرد رێگە خۆی بزانی،
 ئەوسا چاوت لە ماموستا تەو فیتق بێ بزانه چۆن، حالیی عەرزەم بووی، خۆی
 دەرەخا!. هەر چەندە هیندیک کەسی تی نەگەیشتوو لایان وا بوو ماموستا
 پیاویکی خەیاڵاوییهو هەرگیز لە قوون تەندووور وەلا نەکەوتوووه دەستی بە
 کلاوی خۆیدا گرتوووه با نەپیاو وەک توولە نەمام دەگەڵ هەموو بایەکدا
 دەلەریتەوهو لە قسە زل بەولاهو چی لە باراندا نییە!. بەلام بە ئیمە چی؟.
 پێشینه نەیانگوتوووه: ئامۆژگاری لە دیواریش نووسرا بێ هەر باشە؟. من زۆرم
 بەهره لەو فەرماشتانەیهوه پێ گەیشتوووه و بەو ئەمەکارێهەش لە پاش ئەو
 چەند سالە، وا هاتووم دیدەنی بکەم.

- ماموستا گیان! تەندروستیت لە چی دایە؟.

- تەندروستی چی و تەرەمەشی چی؟! لەسایە ئەم منالانە کە دەستیان پێ
 کردووهو کوردیمان، حالیی عەرزەم بووی، لێ دەگوێن، ئەوی دەشمانزانی لە
 بیرمان چوووهو!. بۆ نالێی: ماموستا نەخۆشی، یان ساغی؟! ئەمە پێ
 ناو، تۆ پێم بلێ: ئەم بەینە لە کوێ بووی؟. بیستوووه ببوویە پێشمەرگە.

باوكم! ببوره، من كه باسى هينديك پيشمه رگه كرم، نيازم له تۆنه بوو، من ناليم، حالتي عه رزم بوو، پيشمه رگه دريغيان كردوو، قه دريان له سهر سهرم. به لام من ده ليم: پيشمه رگه خاوه ني ناوتيكي به رزو پيروزه، به نيازي، حالتي عه رزم بوو، نازادي ئه و گه له لي قه وماودي گياني خوي له سهره ري ده ست، داناوه، حه يفه خوي نه ناسي، حه يفه نه بيتته نمونه ي دلنه رمي و گه ل دوستي، حه يفه، حالتي عه رزم بوو، كاري وا بكا خه لكي گله يي لي بكن. ناو تيرم ده نگ بكم، به لام بۆ خوست ده يزاني هينديكي واتان هه يه هيچ ئه و ناوه ي لي ناوه شيته وه! يه كيكتان لي ده ناسم چهن سال، حالتي عه رزم بوو، لاي خوي خويندوويه، چهن رۆژتيك له و سهره ماوه ته وه و ئيستا هاتوته وه، به سهرى تو نا، به سهرى خۆم، جوابي سالاوم ناسيته وه! قه ت باوه ر ناكم، حالتي عه رزم بوو، فيرعه ونيش ئه م فيزو له خويايي بوونه ي بوو بيت! من ده ليم ئه مه باش نيه. ئيمه هه موومان كوري ئه م ئاوو خاكه ين، له سهرمانه خزمه ت به فه قير و بي ده سلا تان بكه ين، خۆ فس كرده وه و كه شخه لي دان، حالتي عه رزم بوو، بۆ پيشمه رگه شتيكي جوان نيه، توش لات وا نيه؟ ئه وسا كه ئيمه پيشمه رگه بووين خوت ده يزاني چۆن خۆمان به خزمه تكاري گه ل ده زاني. له جياتي ئه وه خانوو بۆ خۆمان بكه ين، قۆلمان هه لكرد بوو خانوومان بۆ بيتوه زن و هه تيوان ده كرد.

ئهرى باسى چم ده كرد؟ .. ها.. جا ئه وانه به ئيمه ده لين: چيتان كردوو؟! بۆ نه هاتن بۆ چيا؟ باوكم چۆن بيتم؟ كوشتيك منالي رهش و رووتم، حالتي عه رزم بوو، به ريشه وه بووه، گوشت گرانه، پيواز، کوتال پهرپه وه ته پشتي شيران، ته ماته، ته ماته ي سه گباب، حالتي عه رزم بوو، ههر باسى نه كه ين باشته ر. ئيجار، ليمون دۆزي، سابوون، ههرچي ده ستى بۆ ده به ي وهك مار پيته وه ده د!.. ده بيني ئه و شتانه مان بۆ هه رزان كه ن ئه وسا چي بلين هه قتانه.

- ماموستاي به ريز! من نه هاتووم باسى سياسه ت بكه ين، ده مه وي بزائم چووني و له وه تا ته قاعود كراوى ههر به دۆمينه وه خه ريكى، يان ئيشيكي تريش ده كه ي؟.

- ئيش! ئيشي چي؟ ئه وي راست بي جگه له دۆمينه كه يفم له خويندنه وه ي مه جه لله ي كورديش هه يه، به لام، حالتي عه رزم بوو، ئه ويش بۆ من مه سره فيكه، كه س نيه بلتي: ها به خورايي بيخوتنه وه! قسه ي خوشمان بي جار جار له ده ستى خه لكي وه ر ده گرم، به لام قه ت نا يكرم!.. باوكم! تو حسابي

بکه، هەر وردهو پردهی مال، هه‌مام، ئوتی، بنیشت، ئاوو کاره‌با، ده‌زی و ده‌زویش پاره‌ی تی ئه‌چی! له‌ کوی بیتم؟ چیم له‌ خۆم زیاده تا بیده‌م به‌ مه‌جه‌لله‌؟ مه‌سه‌ره‌فی نادى و چاخانه‌م هه‌ر له‌ بیرنه‌بوو! مانگی چوار پینچ، حالیی عه‌رزم بوو، دینارم هه‌ر له‌وانه‌ ده‌روا! تو دیتیته لام ساردیک، ئه‌م دى، چایه‌ک و ویریک، حالیی عه‌رزم بوو، بۆ فلان و ده‌عه‌تیک بۆ فیسار.. ئیتر تاقه‌ چل دینار له‌م رۆژه‌دا به‌شى چم ده‌کا؟..

ئیس‌تا ده‌زانم له‌ دلێ خۆتا ده‌لێ واز له‌و دۆمینیه‌ به‌ینه‌و ئه‌و پاره‌یه‌ی له‌وى سه‌رف ده‌که‌ی بیده‌ به‌ کتیب و مه‌جه‌لله‌ و بیخوتنه‌وه‌. به‌ سه‌رى من وا نییه‌؟! ئه‌گه‌ر وه‌ک تو ده‌لێ، حالێ عه‌رزم بوو، وا بکه‌م ئه‌وسا وه‌ختی بى کاریم به‌ چی رابویرم؟ حالیی عه‌رزم بوو؟!

به‌لێ! ماموستا گیان حالیی عه‌رزت بووم، به‌لام تو رینگه‌ت نه‌دام که حالیی عه‌رزم بى! خوا حافیز..).

شێوه‌ی ئه‌م په‌خشانه‌ جوړه‌ شێوه‌یه‌که‌ له‌ گالت‌ه‌و گه‌پ ئه‌چی به‌لام له‌ راستیدا وانیه‌، به‌لکوو با به‌تیکه‌ گه‌لێ جوړه‌ ره‌وشتی هه‌ندێ که‌سی ئه‌و رۆژه‌ وه‌کوو وینه‌ی ناو ئاوینه‌ پیشان ئه‌دا.

ئه‌مه‌ کارساتی میژوه‌؛ هه‌ر پیاویکی گه‌وره‌ له‌ رۆژیکا که‌ ئه‌ستیره‌ی به‌رز ئه‌بیته‌وه‌، دۆست و ناسراو و خزم و هاویرێ منالێ و هاوولاتی و درواسی بۆ په‌یدا ئه‌بێ. یه‌کێ ئه‌لێ: ئیمه‌ له‌ سه‌رده‌می منالیدا پیکه‌وه‌ یاریمان ئه‌کرد، یه‌کێ ئه‌لێ: ئیمه‌ خزمین و دایکمان پوور زازای یه‌کن. یه‌کیک ئه‌لێ: مالم‌ان له‌ گه‌ره‌کیکا بوو پیکه‌وه‌ دائه‌نیشتین. له‌ سه‌ر ئه‌م با به‌ته‌ هه‌ر یه‌که‌ خۆی ئه‌کا به‌ دۆست و خزمیکی ته‌واو له‌گه‌ل کابرای هه‌لکه‌وتوودا! به‌لام ئه‌گه‌ر رۆژێ له‌ رۆژان ئه‌و کابرایه‌ سا، یا زه‌مان پشتی تی کردو گولۆله‌ی که‌وته‌ لیژی، وه‌ یا له‌ به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بوو ئه‌و رۆژه‌ی نه‌ما، ئه‌و عاله‌مه‌ لیی ئه‌ته‌کیته‌وه‌و به‌لکوو ئه‌گه‌ر خه‌به‌ریکی ئه‌و پیاوه‌ له‌ هه‌ر یه‌ک له‌و خزمه‌ درۆزان‌ه‌و له‌و دۆسته‌ بى بارانه‌ بپرسیت، ئه‌لێ: برۆ با به‌! من که‌ی ئه‌و پیاوه‌م ناسیوه‌؟ به‌حه‌و گوربس ئیمه‌ پیکه‌وه‌ نابه‌سترتین!.. له‌ وینه‌ی ئه‌مه‌ش ئه‌گه‌ر رۆژێ له‌ رۆژان شتیکی باوی هه‌بوو؛ ئه‌و شته‌ شوڕشیکی بیت، یا بازاری پاله‌وانیه‌ک بیت، یا زهره‌کی داو به‌سه‌تیکی بیت، یا...هتد. دیسانه‌وه‌ لی‌ره‌شا زۆر که‌س سه‌ر به‌رز ئه‌که‌نه‌وه‌و ئه‌لێن ئیمه‌ له‌و مه‌یدانه‌دا وا بووین و وامان کرد و وامان به‌سه‌ره‌ات و وا بریندار بووین و وا و.ا، که‌ ئه‌و رۆژه‌ش به‌سه‌ره‌چى کونه‌ مشکیک بۆ خۆی ئه‌دۆزیت‌ه‌وه‌و هه‌ناسه‌ له‌ خۆی ئه‌برێ نه‌وه‌ک یه‌کیک

ناوی بێنیت و تووشی گۆبه‌ندیک بێت!

جا ئەمه زاهره‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کی دواکه‌وتوو. ئەگەر بێت: ئەمه سیاسه‌ته‌و سیاسه‌ت وای ئه‌و، من ئه‌لیم: ئەمه سیاسه‌ت نییه‌، به‌لکوو ئەمه به‌ر مه‌فه‌وومی ئه‌و په‌نده کوردیه‌یه‌ ئه‌که‌وێ که ئه‌لێ: «له هه‌ر لایه‌که‌وه بای بێت شه‌ن ئه‌کا!»..

خاوه‌نی ئەم په‌خشانه که ئه‌وه‌ی نووسیوه له نووسینه‌که‌یا ئه‌وه بۆ ئیمه‌و بۆ میژوو ده‌رئه‌که‌وێ که له‌و رۆژدا ئه‌و جوژه ره‌وشتانه له ئارادا هه‌بووه و زۆر که‌س کردوویه‌انه به کراسی‌ک و کردوویه‌انه ته‌ به‌ریان، که ئه‌چیته‌ بنج و بناوانه‌که‌شییه‌وه له‌ گۆزی پوچه‌ل پوچه‌لتر بوون! مه‌به‌سته‌که ئه‌وه نییه‌ که ته‌وفیق وای بوو - دوور نییه‌ ماموستا ته‌وفیق ئینسانیه‌کی وه‌همی بوو بێت - به‌لکوو مه‌به‌سته‌که ئه‌وه‌یه که زاهره‌یه‌کی وای له‌و رۆژدا هه‌بووه. میژووی داها‌توو میژوو رابوردوو ئه‌هینیه‌ته‌وه به‌رچاو، له‌وه‌وه ئه‌گۆنجی چاره‌سه‌ری کاروباری ئه‌و رۆژه‌ی خۆی بکا.

ناوه‌روکی ئەم په‌خشانه له‌ رواله‌تا ره‌خنه‌یه، به‌لام له‌ راستیدا چهند واقعه‌یه‌ک پیشان ئه‌دا؛ یه‌کی‌ک ئه‌وه که ده‌سته‌یه‌ک هه‌بوون گوايه به‌ناو خزمه‌تی نه‌ته‌وه ئه‌که‌ن، که‌چی دوورن له‌و خزمه‌ته‌وه به‌ ناوی خزمه‌ته‌وه گیرفانی خۆیان پر ئه‌که‌ن! یه‌کێ نه‌فسیه‌تی ده‌سته‌یه‌کی تر باس ئه‌کا که له‌ مه‌یدانی قسه‌کردنا له‌ باری نه‌ته‌وايه‌تییه‌ زۆر دهم بلاون، به‌لام که‌ هاته‌ باری خزمه‌تکردن به‌ تاقه‌ پوولی‌ک ده‌ست قوچا‌ون! یه‌کێ سنگ ده‌رپه‌راندنی هه‌ندێ که‌س بۆ خزمه‌ت کردنی نه‌ته‌وه به‌ قسه‌وه له‌ کاتی شینه‌یی‌دا، به‌لام که‌ شیره‌که تیر بوو له‌ تکی چی و په‌تکی چی!

له‌و رۆژدا فیکره‌و کرده‌وه‌یه‌کی به‌ هیزی نه‌ته‌وايه‌تی له‌ بلیسه‌دا بووه، به‌لام زۆر که‌سیش له‌ ناو ئه‌و جغه‌زدا هه‌بوون و یه‌کی‌ک یا دوو له‌و ره‌وشتانه - که باسکران - تیایانا هه‌بووه. به‌لێ! نه‌ته‌وه وه‌کوو باخی‌کی به‌ ده‌ماخی ئاوه‌دانه؛ میوه‌ی جوان و گۆله‌باخی بۆن خوشی تیدا، میوه‌ی تال و ژاله‌شی هه‌ر تیدا. نه‌ته‌وه‌ش ئه‌بێ هه‌موو جوژه شتی‌کی تیدا هه‌بێ، له‌ چاک و خراپ، ئەگەر وانه‌بوو نابێ ناوی نه‌ته‌وه له‌ خۆی بنێ.

روخساره‌که‌شی کوردیه‌یه‌کی سافی ره‌وانه، به‌بێ ئه‌وه هیچ گرانبه‌ک و ئالوزاویه‌کی تیدا هه‌بێ، وشه‌و رسته هه‌ریه‌که له‌ جیگای خۆیانا شوینی خۆیان گرتوو.

«محەمەد ئەمین ئوسمان» لە ژمارە «٣» ی سالی «١٩٧١» ی گوڤاری «نوسەری کورد» دا
لە ژێر ناوی «ئیکیتیا نفیسە فانییت کورد» دا، بەشیوەی بادینی دەقه پەخشانی کمان
پیشان ئەدا و ئەلێ:

«ئیکیتیا نفیسە فانییت کورد رێبه کا درێژ و باره کی گرانە.

گەلەک دەوروو سال بورین و مللەتی کورد دنالی لهن نیرکی زورداریا
درونوانه یا بیانیایا دوژمنیت دادی و مروڤتی. مللەتی مە بهزاران هاتنه
قه کوشتن لسه ریا ویا بئاستهنگ و ستري و گوڤان و دهرده سهري، هاته
قه براندن و پارێ نانی ژ دهقی دهاته دزین و ستاندن و دهستیت ویا دگریدای
بەلبەتیت دههبا. ما برسی و رويس، بن دهست و نهزان و هه می ریکیت خاندن
و زانینی لیه هاتیونه داخست. چی ژ بنیات و نهژاد و رهوشه نییریا خو
نه دزانی، تشتی پێ ناگه دار ئەو بو، کو کورده، ئەویش ئەگەر دایک و بابیت
خو نه دیتبانه و بکوردی نه ئاخفتیا و بیانیایا پێ لسطوی وی دانه نایا نه دزانی کا
کورده ئان ژ مللەته کی دییه. لگهل هندی ژي هه ر سه ری خو ده لینا و شوڤشیت
خو دگێران و چهند مروڤه ک هه بوون بمللهت و خه بات و چه له نگي و هندەک ژ
میژویا خو دگوت و هه تا ئەڤرو به ییتیت وان یی لسه ر ئەزمانی کوردا و چیروک
و لاوک بروژیت که فن بییت مللەتی مە پێ تینه گوتن. ئەم ژ نفیسین و نقشتا
د دهست شویشتی بوین هه تا ده مه کی نیتزیک. مروڤیت بیانی ژ مە پیر
به حسی میژوو و زمان و کومهل و بنیاتی کوردا یی کری گه له ک ژوا خرابی و
دروون بته نشتا مە ئەناین.

ئەڤرو حالێ مە یی زانی و نفیسینی و کاری ئیکیتیا نفیسە فانا دی بته
چی؟. تیتته گوتن، ئەو مروڤیت خو قژ دکه ن و هنکییت خو پف دده ن و به حسی
باب و باپیرا بییت و ئەو بخود دهست دا هیلا ی بن، ئەو مروڤیت هو دمیرنه و
باب و باپیریت وا دساخن، دزندی نه. ئەم کورد بسه ر بلندی به حسی چه له نگي
و جانفیداییا باب و بابکا لکیت خو دکه یین، و ئەڤ چه نده بومه کیماسی نینه،
راسته و دره و نینه ژ به ر کو مللەتی کورد هندی خو دیتی هه ر شوڤش ییت
گێراین و قوربانیبییت داین و هه تا روژا یازده ی ئادارا بورین. بقی چه ندی
حالێ مە بحالی باب و باپیریت مە هه ر وه کی دکوتن: میڤرێ کورد خودی دده ت
رابیتته کوشتن، نه لسه ر جهی خو بحریت، ژ لایه کی دی قه، ژ لای زانی و
خاندن و نفیسینی قه، ئەگەر ئەم خو پیک بگرین لگهل وان، مین ئەو ژمه
چاکتر بون هه ر چه نده زهمانی مە هه ردوا نه وه ک ئیکه ژي.

وا تهرموکی و همدانی و خانی و جزیری و کوی هه بون، بهلی بهرهه مبه ر
 وهختی مه هژماره کا هند نینه بگه هه بالا و و هکی مروث هزرت خو دکهت
 براستی جهی شهرمزارییه. ئەف ساله هه می بورین و مه چی نه کر دریا زانین و
 نقیسین و تیگه هشتنی دا هه تا ئەفروکه بسه رمه دا هاتی، و هکی من گوتی ئەم
 دده ست شویشتی و باره کی گران لسه ر ستوی مه، ژ هزارا ئیک ئان دی هه بیت
 ئان نه، تشته کی ژ میژووا خو بزانی و خاندن و نقیسین مروث شهرم دکهت
 لدور بناخفت، فولکلور، شعر، کومه ل و زور لاییت دی، تشتی لدور هاتییه
 نقیسین گه له کی کیمه بحسیبا من هه ر نه شیپین بیژینی هه بون.

ئه گه ر هیهجه تا مه چی بیت ژ نه بونا فاششتا و به حسا، چی ترس ئان
 کیماسیا زانا، ئان خاندنه واری، ئان ژی زورداریا حاکمیت کهفن، ئەفرو ئەفه
 هه می بی لسه ر ستوی مه نقیسه فانا و ئیکیتی برهنگه کی تایه تی دهکفته
 بن باره کی ئیکجار گران و بهر پسیاربا میژوو و ملله تی مه بی ژار. ئیک
 ژماقیت ملله تی مه خاستین و خودایه کوشتن، و خه بات کری، هه قیت زانین و
 ره شه نبیری بو، نه ژ مه ئەو هه ق وەرگرت، ئەفجاره ما دبیت ئەم سور و سور
 خو به ئەردی دا دهین و ناڤا دخو بدهین و کهس نه شیت طه رازیا مه دروست
 کهت، کو چیه ؟ ئەم ئەدی و نقیسه بانین، ناقت مه بی لسه ر بهر په ریت
 روژناما و ئەندامین د ئیکتیا نقیسه فانا دا و کاری مه بیته ئاههنگ گیران و
 خوطبه خاندن و هتد! ئەفروکه ریه کا دویرو درێژیا بهر مه و دقتی ئەم بی
 راوهستیان بچین و ژ دهر هه قی باری گران و بهر پرسیار دهرکه ئین و
 بدلسۆزی ده ست بها قیژین کار کردنه کا ب و ج. میژووا خو قه کولین و دویر و
 درێژ لدور میژوو و نه ژادی کوردا بنقیسین. ژیان و خه بات و ئەده بی خو بینینه
 پیش چاڤ، ئەزمانی خو یی شیرین بکهینه ئیک و نه خاندنه واری قه مالین ژ
 ناڤ ملله تی.

.....»

به سه رهاتی هه موو زمانیکه، که ئەبی گه لی شیوه قسه کردن و ئاخاقتنیکی تیدا
 هه بیت، له ئەنجامی لی کۆلینه وه و دراسه و نووسیندا له پاش سالتهای دوورو درێژیه کییک
 لهو شیوانه بنجی خۆی توند ئەکا و ئەبی به شیویه کی سه ره کی. ئەم بنج داکوتانهش، یا به
 هۆی پهیدا بوونی کاربه دهستیکی گه و دهی رۆحی، یا دنیایی، یا به هۆی کۆبوونه وهی
 زمانپاروان و نووسه ران، یا به هۆی چاوکراوهیی و پال پتوهنانی دهسته یه کی تره وه ئەبی.
 ئەمهش مه رج نییه که راویژکه رانی ئەو شیوه سه ره کیه، به هه ژمار له وانیت زۆتر بن،

چونکه هۆ باسکراوه‌کانی پیتشوو که میه‌که‌ی ئەماندا ئەپۆشی. زۆر له به‌شه زمانه‌کانی ئەم‌پۆ که هەر یه‌که له شوێنی خۆبانا بوون به شیتوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی، سه‌یر ئەکه‌ی قسه‌که‌رانی ئەو شیتوه سه‌ره‌کییه به هه‌ژمار گه‌لی که‌مترن له قسه‌که‌رانی ئەو زمانه، له‌گه‌ڵ ئەمه‌شا ئەو که‌مه شوێنی خۆی گرتوووه‌و بووه به به‌ردی بناغه. ئەمه‌ش مه‌عنای وا نییه که شیتوه‌کانی تر ئەبێ له بیر بچنه‌وه؛ مه‌عنای ئەوه نییه، چونکه ئەگه‌ر ئەوان له بیرچونه‌وه ورده ورده کار ئەکاته سه‌ر له بیرچونه‌وه‌ی ئەمیش. هەر له‌به‌ر ئەمه‌یه بۆیه گه‌لی له نه‌ته‌وه‌کان جگه له شیتوه سه‌ره‌کیه‌که‌یان زۆر جار شیتوه‌کانی تر به نووسین و به‌غماش پيشان ئەده‌ن. ئەم هه‌م بۆ پاراستنی شیتوه سه‌ره‌کیه‌که‌یه، هه‌م بۆ تێ گه‌یشتنی ئەو ره‌مه‌کییه زۆره‌یه که به ته‌واوی له شیتوه سه‌ره‌کیه‌که‌ تێ ناگا، بۆ تێ گه‌یشتنه‌که‌یان ئەو شیتوانه‌ش ئەخه‌نه‌وه به‌رچاو. زۆر زمانیش هه‌بووه له لاپه‌رده‌ی رابوردووی می‌ژوودا، له‌به‌ر ئەوه که، یه‌کێ له هۆیه‌کانی پیتشوی تیدا نه‌بووه پووکاوه‌ته‌وه‌و چو‌ته‌ گۆرستانی تاریکی می‌ژووه‌وه!

له زمانی کوردیدا وه‌کوو زمانه‌کانی تر گه‌لی شیتوه‌ی تیدا هه‌یه. له‌رووی په‌خشانه‌وه ئیمه‌ توانیمان نمونه‌کانیان له‌م کتێبه‌دا پيشان بده‌ین. یه‌کێ له‌و شیتوه به‌ بایه‌خانه‌ی زمانی کوردی شیتوه‌ی بادینه‌نه - که ئیمه‌ وای ناو ئەنین - وه‌کوو ناویردنی به شیتوه‌ی کرمانجی خواروو زیاتر له‌گه‌ڵیا ئەگۆنچێ. له به‌رگی په‌خشانا یه‌که‌مجار که‌وته سه‌ر لاپه‌رده‌ی چاپ به‌هۆی رۆژنامه‌ی «کردستان» له ئەسته‌موول، له‌لایه‌ن به‌رده‌ی به‌درخانیه‌کانه‌وه، ئەمه‌ش له ده‌مه‌ ده‌می دوایی هاتنی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا بوو، به‌لام پيش ئەم می‌ژووه په‌خشانی مه‌ولوودنامه‌که‌ی شیخ حسیینی قازی بوو له ولاتی سۆران، وه‌لی ئەو چاپی به‌خۆیه‌وه نه‌دی تا سه‌ده‌ی بیستم به‌ سه‌را هات.

لێره‌دا محمه‌د ئەمین ئوسمان نمونه‌ شیتوه‌یه‌کی پر به‌های بادینیمان پيشان ئەداته‌وه. ناوه‌رۆکی ئەم په‌خشانه باسی ئەوه ئەکا که ئەم کورده له گه‌لی له لاپه‌رده‌ی می‌ژوویا به ته‌واوی بۆ نه‌لواوه که به زمانی خۆی بنووسیت و بخوینیته‌وه. ره‌وره‌ی می‌ژوو هه‌موو ده‌م بۆ پيشه‌وه ئەپوا، یانزه‌ی مارتی سالی «١٩٧٠»ی بۆ هه‌ڵکه‌وت، که ئەمه هه‌بوو نووسه‌رانی کورد ئەتوانن به هه‌موو جو‌ر که‌لکی لی وه‌ریگرن و هه‌ل له ده‌ست به‌ر نه‌ده‌ن بۆ نووسین و خویندنه‌وه به زمانی کوردی، ئەبێ بێن به‌ یه‌ک و پشتی یه‌ک بگرن، چه‌ک ئەمه‌ی هینایه‌ ناوه‌وه، ئەوان باوه‌شی پیاکه‌ن، تا پيشان ئەکرێ کۆشش بکه‌ن بۆ پيشخستنی زمانه‌که، ئەگه‌ر ئەرکه‌که‌ش گران بێ ئەبێ به هه‌موویانه‌وه شان بده‌نه به‌ری،

بکەنە کارێ کە بە تەواوی ببوژیتەووە و رەنگی سیسیی لە سەر نەمیتێ. روخسارەکەشی شێوەیەکی رووتی بادینییه، گێروگرفتێ لەو رووەوە تێدا نییه، دوورە لە وشەێ تازەکوورە، بەو شێوەیە مەفھوومەکەێ بە تەواوی داوہ بە دەستەوہ، رەوانی چارەێ روخسارەکەێ ھاندەرە بۆ باوہش بۆ گرتنەوہ بۆ. جا ئەم پەخشانە نمونەییەکی تر بوو لە نمونە پەخشانەکانی شێوەی بادینی و بۆ بابەتیکێ تری ئەو رۆژە، ھەم لە رووی ھەستی ناوەرۆکەوہ، ھەم لە رووی رێختی روخسارەوہ.

«محەمەدی مەلا کەریم» لە ژمارە یەکی گۆڤاری «شمس کردستان - رۆژی کردستان»ی سالی ١٩٧١ لە ژێر ناوی «پاشا گەردانی لە نووسینی کوردیدا» پەخشانیکی دیاری ئەکاو ئەلی:

.....»

ورده ورده ئەم وەچەێ تازەێ بێ بناغەییە بوو بە شۆرە سواری مەیدانی کوردی نووسین. بەلام چۆن جۆرە کوردی نووسینیک؟

کوردی نووسینیک کە ھەر کەس پشتی تێدا بە خۆی و بە بەھردی خۆی قایمە، ھەرگیز گۆی نادا بە تێکلاو بوون لەگەڵ خەلک و فێر بوونی زمانی خەلک و کۆکردنەوہی وشەێ خێلەکان و لادێ کان و بەلکوو ھەر پیتی ناکی. گۆی نادا بە خۆتندنەوہی نووسراوی وەچەکانی پێشوومان و ھەول نادا فێری ئەدەبی کلاسیکیمان بێ و لە مەعنای شیعری «نالی» و «سالم» و «مەحوی» و ئەوانیتر بگا و بەلکوو بۆ نالۆی! باوہری بەوہ نییە کە کوردییە ساکارەکەێ خەلک قسەێ پێ ئەکەن رێزمانیکێ ھەییە و ئەبێ ئەو رێزمانە لە سەر بنچینەێ بەراورد کردنی جۆری دارشتنی رستەکان لە ھەر ناوچەو زاراوہیەکدا بدۆزیتەوہو بخریتە سەر کاغەز، تا ئەوہی لە خۆیەوہ ئەو رێزمانە نازانی فێری بێ و لە سەری برۆا.

ناحەزانی کوردیش وا دیارە زۆر باش لەمە گەیشتون و ویستوویانە تا ئەو پەری توانا کەلکی لێ وەرگرن بۆ تێکشکاندنی زمانەکەیان و ئالۆزکردنی و بۆ ئەوہی کارێکی لێ بکەن منالی کورد لێی تێ نەگا و خوا خواێ بێ بە عەرەبی بخوینێ. ئەو ناحەزانی ئەزانن کە زمان بر پر پشتی نەتەوہییە و بۆیە ویستوویانە بر پر پشتی نەتەوہکان بشکێنن و ئیفلجی بکەن! گۆییەک بۆ

رادییۆ به‌غدا راگره، چاوێک به‌ زۆر له‌ کتێبه‌کانی قوتابخانه‌کانی کوردستاندا بگێڕن و له‌گه‌ڵ ئه‌و کتێبه‌خانه‌ی که‌ نووسه‌ره‌کانی سالانی ۱۹۴۰ - ۱۹۵۰ ئه‌یانکردن به‌ کوردی به‌راوردیان بکه‌ن، جا ئه‌زانن ئه‌مڕۆ چۆن کوردییه‌ک پێشکەش نه‌ت‌وه‌ی کورد ئه‌کری؟! لێره‌دا زۆر له‌ جی‌ی خۆیا‌یه‌تی دیه‌نیکی ته‌سکیی بیرو می‌شکی هه‌ندێ له‌و نووسه‌رانه‌مان بخه‌ینه‌ به‌رچاو، که‌ من له‌ دڵسۆزییان بۆ کورد بێ گومانم، به‌لام له‌وه‌ش بێ گومانم که‌وا بیرێکی چه‌وت چووه‌ته‌ می‌شکیانه‌وه‌و ئه‌یا‌نه‌وێ تا راده‌یه‌کی‌ش توانیویه‌تی ئه‌و بیره‌ چه‌وته‌یان بخه‌نه‌ می‌شکی خه‌لکه‌وه‌. ئه‌وه‌ش مه‌سه‌له‌ی پاک کردنه‌وه‌ی زمانی کوردییه‌ به‌ وشه‌ی بێگانه‌.

پێش‌ه‌کی ئه‌بێ ب‌لێن ئه‌توانین بریار بده‌ین له‌ ناو هه‌موو گه‌له‌ موسوڵمانه‌کاندا کورد یه‌کیه‌که‌ له‌و گه‌لانه‌ که‌ توانیویه‌تی تا راده‌یه‌کی باش زمانه‌که‌ی خۆیان بپاریژن و نه‌یه‌لن وشه‌ی بێگانه‌ بچێته‌ تان و پۆیه‌وه‌، به‌لام ئه‌مه‌ نابێ وا بگه‌یه‌نی که‌ کوردی، یا هه‌ر زمانێکی تر ئه‌توانێ هه‌میشه‌و به‌ ته‌واوی خۆی له‌ زمانانی تر دوور بگرێ. دراوسێیه‌تی هه‌ر نه‌ته‌ویه‌ک له‌گه‌ڵ نه‌ته‌ویه‌کی تر په‌یوه‌ندی ئابووری و جه‌نگ و داگیرکردن و خۆتندن و گۆڕانی کۆمه‌لایه‌تی، ئه‌مانه‌ هه‌موو هۆن بۆ ئه‌وه‌ که‌ وشه‌و رسته‌ی زمانیک بچیه‌ته‌ ناو زمانێکی تره‌وه‌و خۆی تیا بچه‌سپێنێ. به‌ره‌هه‌ستی کردنی ئه‌م دیاردیه‌ کاریکی هه‌یج و پوچه‌و هه‌ر وشه‌یه‌کی زمانیک ها‌ته‌ ناو زمانی ره‌شه‌ خه‌لکی نه‌ته‌ویه‌کی تره‌وه‌و قه‌لبی زمانی ئه‌مانی وەرگرت، ئه‌بێ به‌هی ئه‌مان و، بیرکردنه‌وه‌ له‌ لابردنی شتیکی بێ که‌لکه‌و، ئه‌گه‌ر ده‌یان ئه‌کادییه‌ش بریاری لابردنی بده‌ن و، له‌ چه‌ند نووسراودا جێنشینی بۆ دابنێن، به‌وه‌ له‌ زمانی خه‌لک ده‌رناچێ و هه‌ر تیا ئه‌می‌نێته‌وه‌.

زمانی هه‌رگه‌لیک به‌پێی پێربستی ژبانی ئه‌و گه‌له‌ وشه‌ی تیا‌دا‌یه‌و، هه‌یج شو‌ره‌یی نییه‌و به‌که‌می و سووکی دانانێ ئه‌گه‌ر گه‌لی مه‌عنا هه‌بێ ئیمه‌ وشه‌ی خۆمالێمان نه‌بێ بۆیان. که‌واته‌ هه‌یج ناشیرین نییه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و مه‌عنا‌یا‌نه‌ ها‌تنه‌ ژبا‌نه‌وه‌، بێن وشه‌یان له‌ زمانێکی تره‌وه‌ بۆ بخوا‌زین و، ئه‌مه‌ شتیکه‌ هه‌موو گه‌لیک کردوویه‌تی و ئێستا له‌ جارێ گه‌لی زیاتر ئه‌کری و هه‌یج پێویست نییه‌ به‌ دوا‌ی دا‌نا‌شینی وشه‌ی به‌ ناو کوردیدا بگه‌ڕێن بۆ ئه‌و مه‌عنا‌یا‌نه‌. ته‌له‌فزیۆن و رادیۆ و مێکرۆب و سینه‌ما و سه‌دان وشه‌ی تر ئه‌م‌ڕۆ له‌ کوردیدا بلاو بوونه‌ته‌وه‌، چونکه‌ ئه‌و مه‌عنا‌یا‌نه‌ که‌ ئه‌م وشانه‌یان له‌ زمانه‌کانی ترا بۆ دانراوه‌، له‌ کوردیدا نه‌بوون و ئێستا پێویست نا‌کا ئیمه‌ خۆمان

ماندوو بکهین و سهری خۆمان بێشپین به گهراڤهوه به دواى داتاشینی وشهى كوردی دا بۆ ئەم مهعنايانه. بۆ نموونه ئوتۆمۆبیل ههزار ورده پارچهى تىبايه، ههر يهكێ ناویكى جيهانی ههيه، ئيمه ئهين سهرههجمان به كوێ بگا ئهگهر بهانهوێ بگهڕێن به دواى وشهى كوردیدا بۆ ئەم ههسوو پارچانه؟! و ئاخۆ سبهينى حالمان چۆن ئهين كه كوردستان بوو به كۆمه‌لگایهكى پيشكهوتوى خاوهن پيشه‌سازييهكى قورس و فراوان؟. ئاخۆ ئهوان كاتهش ئەم گیانی وشكه نه‌تهوه په‌روه‌ريه‌مان ههر تيا ئه‌مێنى كه خۆمان خه‌ريك بکهين به گهراڤهوه به دواى داتاشینی وشهى كوردیدا بۆ ههسوو ئهوان شته تازانهى كه دینه ژيانمانهوه؟.

ههر بهم پێيه به‌لامهوه نابه‌جیيه هه‌ندێ وشه‌ى عه‌ره‌بى كه ده‌مێكه كه‌وتونه‌ته زمانه‌كه‌مانه‌وه، له‌و كاته‌دا كه وه‌رمان گرتوون وشه‌ى كوردیان نه‌بووه له به‌رانبه‌ریاندا، يا بوومانه‌وه‌وه‌وه، ئیستا ئه‌مان جیتی خۆیان به ته‌واوی گرتوه‌وه كه‌وتونه‌ته سه‌ر زمانى گه‌وره‌وه‌وه‌وه‌وه - ئيمه ئیستا بێن وشه‌ى داتاشراو دروست بکهين به نيازى لا‌بردى ئه‌وه وشه‌ى عه‌ره‌بىانه. بۆ نموونه «کتیب» كه له «كتاب» ی عه‌ره‌بىيه‌وه هاتۆته كوردیيه‌وه و بووه به هى خۆمان و هه‌سوو خۆنده‌وارو نه‌خۆنده‌وارتيك مه‌عناى ئه‌زانى و، به پێچه‌وانه‌وه عه‌ره‌ب هيجى لێ تى ناگا، چونكه شپه‌وه عه‌ره‌بىيه‌كه‌ى گۆراوه، يه‌كێك «په‌راو» ی بۆ دۆزیه‌ته‌وه كه هیشتا به ته‌واوى ساغ نه‌گه‌راوه‌وه ئاخۆ «په‌راو» ه يان «په‌راو». يه‌كێكى تريش «په‌رتوك» ی بۆ داناوه كه ئه‌ميش ساغ نه‌بوته‌وه ئاخۆ «په‌رتوك» ه، يا «په‌رتوك» ه، يا «په‌رتوك» ه، يا «په‌رتوك» ه كه‌سێ به جۆريكى ئه‌نوسێ و قسه‌ى كه‌سېش بۆ ئه‌وه ناشی له قسه‌ى كه‌سېكى تر به راسته‌ر دا‌برئ، ماده‌م قسه‌ى هه‌موان بێ به‌لگه‌يه په‌يوه‌ندى ئەم دوو وشه‌يه به كتيبه‌وه له‌وه زياتر نيه‌يه كه تيبی «پ» و «ر» يان تيبا به‌له «په‌ره» يشدا هه‌ن و، كتيبيش په‌ره په‌ريه! ئه‌ی «ا» و «و» كه‌ى يه‌كه‌م و «ت» و «و» و «ك» كه‌ى دووه‌م له چيه‌وه هاتوون؟. خوا خۆى ئه‌زانئ! هه‌روه‌ها ده‌يان وشه‌ى تر كه هيج بنچينه‌وه به‌لگه‌يه‌كيان نيه‌يه لام وايه تاوانتيكى گه‌وره‌يه به‌رامبه‌ر به زمانه‌كه‌مان و گه‌له‌كه‌مان و به تايبه‌تى به‌رامبه‌ر به نه‌وى دوا‌ژمان له خۆرايى به‌ريارى كوردايه‌تيا به‌دين!

له‌م سالانه‌ى دوايیدا بلاو كردنه‌وى چاپه‌مه‌نى بووه به‌باو، ههر كه‌س ئه‌گرى خولياى ئه‌وى له سه‌ردايه شتيك بلاو بكاته‌وه. بێ گومان من نامه‌وى بلييم و له بېروباوه‌يمه‌وه دووره بلييم له چاپدان ته‌نها مافى كۆمه‌ليكه‌وه ده‌ك

چەرخەکانی رابوردوو رەشە خەلک مافی نووسین و لە چاپدانیان نییە، بەلام بێ گومان نووسین و بلاوکردنەوه چونکە تەنها بۆ ئەو کەسە نین کە ئەنوسێ و بلاو ئەکاتەوه، نووسراو بەر لە هەرچ بۆ خەلک ئەنوسرێ و بە زمانی خەلک ئەنوسرێ، کۆمەڵ مافی ئەوەی هەیە بزانی ناخۆ ئەو نووسراوه سوودی خەلکی تیا یە یان زیانیان، وە بە زمانی راستەقینە خەلک نووسراوه یا پرە لە هەڵە؟، وە بۆشی هەیە نەهێڵێ نووسەر شتیک بلاو بکاتەوه کە زمانی بۆ سوودی گشتیی خەلک هەبێ و هەڵەو چەوتی بخاتە ناو زمانەوه. زۆر لەم فەریکە نووسەرانی ئەم سەردەمە تیگەبشتوون کە گوڤارو روژنامەکاغان تا رادەیهکی باش ئەرکی جێ نشینی کۆمەڵیان لە ئەستۆ گرتووه و رێگا نادەن شتی بێ کەلک و هەڵەیان تیا بلاو بکێتەوه، لەبەر ئەوە دێن نووسراوەکانیان بە نامیلکە لە چاپ ئەدەن و ئەیخەنە بازارەوه، بێ گومان ئەم دیاریە زبانیکی تریشی هەیە کە لام وایە زبانیکی زۆر قورسە؛ ئەگەر بێگانەیهکی کوردی زان هەندێ لەم شیعر و نامیلکانە بەرچاو بکەوێ، ناخۆ ئەبێ چۆن پریار بدا بە سەر روژننیرانی کوردداو، بلێ کورد چۆن نەتەوهیهکەو، پلە ی خۆتەندەواریی گەیشتۆتە کوێ؟.

ئەمە ی کە وەم هەمووی سەرتیکی پاشاگەردانیی کوردی نووسینی ئەمڕۆ بوو، پاشاگەردانیی کوردی نووسین چەند سەری تریشی هەیە، وەک نەبوونی زمانی یەگرتووی نووسینی کوردی کە هەندیک ئەیانەوێ بێ بە کۆسیی رێگای پیکهاتنی و، نەتەوهکەمان بەپیتی زارەوه دابەش بکەن و چەند زمانی بۆ دروست بکەن!، وە وەک بەکارهێنانی تیپ بۆ دەنگە کوردییەکان کە هێشتا دوو کەسمان نییە لەم رووهوه بە تەواوی هاودەنگ و هاوکار بێن.

هێوام وایە لە دەرفەتێکی ترا بۆم بلوێ لەم بابەتە تەنەشەوه چەند دێرێک بنوسم».

لە دوا ی سالا نی ١٩٧٠ خۆتەندەواری و نووسینی کوردی لەبەر بنجی سالا کانی پیشووی بەرە بەرە ئەو بنجە ی قائمتر ئەکردهوه، لەمەوه دیارە نووسین و خاوەن قەلەم زیاتر ئەبێ، هەر کەسە لە عاستی خۆی، خۆی بە خاوەن هەست و بە خاوەن برۆ ئەزانی لە بارە ی نووسینی کوردییەوه، ئەمەش کەوا ئەزانی هەمووی لەبەر خۆشەویستی زمانەکە ی و نەتەوهکەیهتی. وای دیاربووه ئەم خۆشەویستییه کردوویەتە کاری کە شارێگە بنەرەتیەکە بزر ببێ، کە ئەو لەبەر چاوەنما هەر کەسە توولە رێگایە ک ئەگری و پیا یا ئەروا!، بەلام ئایا ئەم توولە رێگانه ئەیانگەیهننە قوئاغ، یا هەر وایە وێلێ ئەمێننەوه؟. ئەمە دیارە

وردبوونه وهیه کی ئەوی:

هه موو نه ته وهیه ک له هه موو چه رخیکا، سه رته تا که، پیتی ئەخاته مهیدانی که وه گه لێ کۆسپی دیته ری، به تایبه تی مهیدانی خویندن و نووسین، کۆسپی ئەم مهیدانه له کۆسپی مهیدانه کانی تر زیاتره، چونکه ئەم بۆ گوزارشت دانه وه له مهعانی پێویستی کی زۆری ئەبیت به وشه، مهعانی پێش وشه پهیدا ئەبێ، که مهعنایه ک پهیدا بوو ئەو وهخته وشهیه کی بۆ دانه نری، مهعانی کانی وێکی بێ بنه، هه تا لیتی هه لێنجیت هه ر له دواپی هاتن نایه، وشه له دواپی هاتن دیت، مهعانی هیشتا له کۆتیه تی. که وابوو ئەرکیکی زۆر زل تووشی ئەو نه ته وهیه ئەبێ بۆ وشه دانان بۆ ئەو هه موو مهعانییه زۆر زۆرانه. هه ر له بهر ئەمهیه که ئەرکی مهیدانی خویندن و نووسین گه لێ قورستره له ئەرکی مهیدانه کانی تر. به تایبه تی نه ته وهیه کی وه کوو کورد نووسینی هه ر کۆنه وه به زمانیکی غهیری زمانه که ی خۆی بووه، تا بکه ویتته سه ر رێبازێکی رێک و پێک بۆ نووسینی زمانه که ی خۆی گه لێ سه رده می ئەوی. ئەمه و ئەگه ر هاته سه ر دانانی وشه بۆ مهعنایه ک، ئەمه ش نابێ ئیشی تاقه که سیکی بیت، چونکه ئەو که سه با زۆر زاناش بێ ناتوانی، وه یا هه قی ئەوه ی نییه ئەو وشه یه دابنی، به لکوو ئەمه ئەرکیکه ئەکه ویتته ئەستۆی «ئهرسه نی زانیاری»، ئەبێ کۆرپک ئەمه دروست بکا، چونکه ئەو «ئهرسه نه» به هه موویانه وه که سیه تیه کی مهعنه وی دروست ئەکه ن و ئەو مافه یان ئەبیت که وشه که دابنن.

له رۆژێکی وه کوو ئەو رۆژهدا وا دهر ئەکه وی که قه لهم به دهسته تازده کانی ئەو رۆژه هه ر یه که یان به ئاره زووی خۆیان که وتونه ته سه ر ئەوه بۆ هه ر گوزاره یه ک - که نه یان زانیوه - وشه یه کی بۆ دابنن، دیاره نه ته وه که له زمانه ره سه نیه که ی خۆی دوور ئەخاته وه. زمانی خاوینی پوختی هه موو نه ته وه یه ک - که کوردیش یه کیکه له وان - ئاخاوتنی به ره ی نه خوینده وار و لادییه، خوینده واره که - شاری بێ یا لادییی - ئەبێ ئەو رێچکه یه ی ئەوان هه لێگرێ، خزمه ته که له وه دایه که ئەو زمانه خاوینه ی ئەوان بپاریزێ و بیخاته سه ر کاغه ز بۆ ئەوه ئەگه ر رۆژێک زمانه که به هۆی تیکالای له گه ل زمانانی ترا ئەو ره سه نیه ی نه ما، ئەوه ی سه ر کاغه زه که بۆیان بیه ته وه به شارپێگا و به سه ریا برۆن و بیه ژیننه وه.

ناوه رۆکی ئەم پهخشانه به جوړێکی رێک و پێک ئەوه مان پیشان ئەدا که له و رۆژهدا ئەم بوخچه به گهردانییه هه بووه. هه ر چهنده وه کوو وترا ئەگه ر سه رته تا جوړه شتی وا نه یه ته مهیدانه وه، ئەنجام دروست نابیت. نیشانه بۆ ئەمه ئەوه یه که ئەگه ر پاشا گهردانیه کی وا له ئارادا نه بوایه، نووسینیکی وه کوو ئەم پهخشانه نه ئەهاته ناوه وه که

خه لکه که وریا بکاته وه بۆ گرتنی ریگایه کی تر. که ووا بوو جوړه شتی و او جوړه وریاکردنه وه و ا ئه بی به به ردی بناغه بۆ ئه وه که ورده ورده ئه و زمانه به ته وای پئ بگا و بگا به حقه خوی، ئه مه کاره ساتی هه موو نه ته ویه که بوو که دهستی داوه ته قه لئم و خزمه تی زمانی خوی کردووه. روخساری په خشانه کهش روخسار پیکه دووره له وشه ی تازه کووره. به بی گپوگرفتی نیاز ئه دا به دهسته وه، گرئ و گۆلی تیدا نییه. که و ابوو ئه م په خشانه به خوی و به ناوه روکیه وه بوو به نمونه په خشان و بابه تیکی ئه و روژه بۆ ئه وه میژوو له پاشه روژا چاوی پیا بخشین.

«دکتور عبدالرحمن عبدالله» له ژیر ناوی «ته ندروستی گشتی» کتیبیکي به په خشان - که له سالی ۱۹۷۲ دا دهستی چاپی گه یشتی - داناوه، ئه مه ی خواره وه نمونه یه که له و په خشانه :

.....»

ته ندروستی ناوچه!

له ته ندروستی ناوچه مه به ستمان ئه ویه هه ر جوړیک بیت ریگه ی بلاو بوونه وه نه خوشی نه دریت و ئه و نه خوشیانه ی له و ناوچه یه دا هه ن نه هیلرین و ئه و ناوچه یه له و نه خوشیانه پاک بکرتیه وه، ئه و که سانه ی له و ناوچه یه دا ده ژین هه ر که سه به پتی توانا و زانیاری خوی ته قه لا بدا ئه و ناوچه یه له نه خوشی پاک بکاته وه و یارمه تی ده وائی ته ندروستی بدا بۆ که م کردنه وه نه هیشتنی نه خوشی. ته ندروستی ناوچه ئاسان نییه، هه موو گه لانی جیهان هه همیشه ته قه لایانه بۆ پیکه پینانی ئه م ته ندروستییه، چونکه ئه و ناوچه یه نه خوشی که م تیدابی و ته ندروستی دانیشتوانی باش بیت به ری ئیش و کار پتر ده بی، چونکه ئه و که سانه له شیان ساغه و به هیزو توانای ئیشیان به و پتیه پتر ده بی، له بهر ئه وه ده بین هه تا ته ندروستی باشر بی ئه و گه له پیشکه ووترو به توانا تر ده بی.. هه رچه نده ئه م ته ندروستییه گه لیک زۆری تی ده چی و زۆری پئ ده ویت، به لام له رووی وه لامیه وه؛ له وه هه رزانتره نه خوش بکه ون و چار بکرتین و له ئیش و کاریان بئ، له بهر ئه وه ده بین گه له پیشکه ووتووه کان پتر بایه خ به ته ندروستی پارێزگاری خوی و ناوچه ده دن، به لام له بهر نه خوتنده واری و که م زانیاری له گه له دواکه ووتووه کاند ته ندروستی پارێزگاری ئه و بایه خه ی پئ نه دراوه؛ بۆ پاراستنی ته ندروستی و که م کردنه وه نه خوشی له ناوچه یه کدا پیوسته ئه م په یره وانه ی خواره وه به جی به یریت و بایه خی پئ بدریت:

۱- ئاۋ:

ئاۋ يەككىچە لە ھەرە پىتويستىيەكانى ژيان، بىن ئاۋ ھېچ گيانلەبەرىك ناۋى، بىتچىگە لەۋە پىتويستىيەكى ژيانە بۆ زۆر شتى تر بەكار دىنرېت، بەلام ئىمە لىرەدا مەبەستمان ئەۋ ئاۋانەيە بۆ خواردنەۋە و پىتويستى ناۋمال بەكار دىنرېن. ئاۋى خواردنەۋە زۆر چەشنى ھەيە، ۋەكوۋ ئاۋى كانى و ئاۋى چەم و رووبار، ۋەئاۋى زى و گۆمەكان بىتچىگە لە ئاۋى كانى و كارىز، ئەۋانى تر چونكە ھەمىۋى بە دەرەۋەن زۆر تر پىس ئەبن و مىكرۇبىيان تى ئەچى. ئەۋ ئاۋى بەسەر خەلقدا دابەش دەكرېت و پىتويستە زۆر خاۋىن و بىن مىكرۇب بى، دەبى ھەمىشە چاۋدېرى بىكرېت و ھەمىۋى جارېك نمونەى بىنرېت بۆ پشكىنىنى باكتېرېئولوگى و كىمىياۋى. ئەۋ ئاۋەى بەسەر شارو دېھتەكاندا دابەش دەكرېت پىتويستە لە كۆگای «مخزن» گەرەدا كۆبىكرېتەۋە، خاۋىن بىكرېت، پشكىنىنى باكتېرېئولوگى و كىمىياۋى بۆ بىكرېت.

ئەگەر سەرچاۋەى ئاۋەكە كانى و كارىز بىت، خاۋىن كىردى زۆر ئاسانە، بەلام ئاۋى زى و جۆگە و چەم پاش كۆكردنەۋەى لە كۆگای گەرە گەرەدا پىتويستە ھەتاۋىكى باشى لى بدا، چونكە ھەتاۋ تىشكى سەرۋو بىنەۋشەيى تىدايە «أشعة الفوق البنفسجية» كە مىكروب دەكرېت، لە پاشا زاخى تى بىكرېت بۆ ئەۋەى ھەر شتىكى تىدايە بىششيت، دواى ئەۋە كۆۋرى تى بىكرېت بۆ ئەۋە ھەر مىكروبىكى تىدا ماۋە بىكۆۋىت، ۋەھا بە باش دەزانرېت نەختى فلورىشى تى بىكرېت بۆ ئەۋەى ئەۋانەى دەپخۇنەۋە دانىان كلور نەبى.

دواى ئەۋانە ھەمىۋى ئىنجا دابەش بىكرېت بۆ خواردنەۋە بەكارھىتان. ئەمە لە شارە گەرەكاندا، بەلام لەۋ دېھتەتەۋە پىرۆژەى ئاۋيان نىبە ئەگەر كانى و كارىزىان تىدا بىت دەبى دەمى ئەۋ كانى و كارىزە بە چىمەنتۆ ھەلبەستىرېت و لەبەر دەمىا ئەستىلەكى چىمەنتۆ بۆ بىكرېت و بە لولەكە ئاۋەكە لەۋ ئەستىلە بىتە دەرى بە مەرجى ئەستىلەكە لە كۆنى لولەكە بەۋلاۋە ھېچ كۆنى تى تىدا نەبى. بەۋ چەشە ئەۋ ئاۋە لە پىس بوون دەپارېزىرېت.

بەلام ئەگەر ھاتو ئاۋى دىيەكە لە رووبارو چەم ۋەرگىرېت، دەبى پىش بەكارھىتانى، بە زاخ و كلۆرىن خاۋىن بىكرېتەۋە ئىنجا بەكار بىنرېت و ئەگەر زاخ و كلۆرىن دەست نەكەۋت، ۋەيا نەيانزانى چۆنى بەكار بىن پىتويستە پىش خواردنەۋە بەكارھىتانى بىكۆلىنرېت. ئاۋ لەگەل ئەۋەدا يەككىچە لە ھەرە بە بايەخترىن پىتويستى ژيان و ھېچ گيانلەبەرىك بىن ئاۋ ناۋى، دىسان ھەر ئاۋە دەبى بە ھۆى بلاۋبونەۋەى گەلى نەخۆشى كوشندە، لەبەر ئەۋە پىتويستە زۆر

سادانه ههروا به ئاسانی چاری ئەم هه‌موو دهرده زۆرو گرانانه ناکه‌ن، ئەبێ بگه‌ری به دواى ئەوه‌دا که شتی تریان بۆ بدۆزیته‌وه، ئەو شته‌ش زیادکردنی دهرمان و کۆشش کردنه بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئەو هۆیانە که چاری ئەم نه‌خۆشییانە ئەکهن. نه‌ته‌وه‌کان ئەمه ئیشیان بوو، وه به‌م جۆره پیا هاتوونه‌ته‌ خواره‌وه، له‌گه‌ڵ ئەمه‌شا ئەوه‌شیان بۆ روون بووه‌ته‌وه که دهردی ولات به‌ دهرمانی ولات چار بکری چاکترو به‌که‌لکتره.

ئهمجا کورد؛ کوردیش هه‌ر له‌به‌ره‌به‌یانی میژوووه‌ به‌ گومان وه‌کوو ئاده‌میزاده‌کانی تر نه‌خۆشی تیدا هه‌ر هه‌بووه، ئەم نه‌خۆشیانە‌ی به‌ داوه‌دهرمانی خۆمالی ولاته‌که‌ی خۆی چارکردوه، به‌لام نه‌خۆشی له‌ وزه‌ دهرچوو. هیشتا ئەوه‌ی بۆ دهرنه‌که‌وتوه که دهرمانه‌ خۆمالییە‌کانی ولاته‌که‌ی خۆی چاری ئەو نه‌خۆشیانە ئەکا، که نه‌خۆشییه‌کی لی پەیدا ئەبێ ناچاره‌ په‌نا به‌رپته‌ به‌ر پزیشکه‌کانی دهره‌وه‌ی، به‌ نووسراویش له‌م باب‌ه‌ته‌وه‌ شتیکی به‌ زمانی خۆی بۆ به‌جێ نه‌ماوه‌ تا بیخوینیته‌وه‌ که‌لکی لی وه‌ریگری وه‌کوو نه‌ته‌وه‌کانی تر که به‌ زمانی خۆیان شتیان هه‌یه. له‌م رووه‌وه‌ ناو به‌ ناو هه‌ر له‌ سه‌رده‌می گوڤاری «گه‌لاوێژ» و «نزار» وه‌ پزیشکه‌ کورده‌کان وتاریان به‌ زمانی کوردی له‌ گوڤاره‌کانا بلاو کردۆته‌وه، ئەوه‌یان کردوه‌ تا گه‌یشتۆته‌ کتیب، کتیب به‌ زمانی کوردی. به‌م جۆره‌ هات تا که‌وته‌ دواى سالانی «١٩٧٠»، لی‌رده‌ا وه‌کوو باب‌ه‌ته‌کانی تر، باب‌ه‌تی پزیشکی‌ش به‌ په‌خشانی ته‌واو بۆی پەیدا بوو.

خاوه‌نی ئەم په‌خشانه‌ دوکتور «عبدالرحمن» باب‌ه‌تیکی پزیشکی و باسکردنی هه‌ندێ له‌و نه‌خۆشیانه‌و چارکردنیان له‌ به‌ینی دوو لاپه‌ره‌ی کتیبیکا به‌ زمانی کوردی ئەخاته‌ به‌رده‌ستمان. په‌خشانی ئەم کتیبه‌ گه‌لی شت بۆ ئیمه‌ روون ئەکاته‌وه؛ یه‌کێ ئەوه‌ که‌ وا کورده‌که‌ له‌ ماوه‌ی سێ چاره‌که‌ سه‌ده‌ی ئەم چه‌رخه‌ بیسته‌مه، وه‌ به‌ تاییه‌تی تر له‌ دواى جه‌نگی جیهانیی یه‌که‌م وه‌کوو ده‌ستی داوه‌ به‌ نووسینی گه‌لی باب‌ه‌تی تروه‌ به‌ په‌خشان توانیویه‌ ده‌ست بدا به‌ نووسینی باب‌ه‌تیکی گرنگی وه‌کوو چاره‌سه‌ر کردنی نه‌خۆشی بێ به‌دهرمان، ئەمه‌ش به‌ زمانی کوردی. من لام وایه‌ ئەم هه‌نگاوه‌ له‌م ماوه‌ که‌مه‌دا گه‌لی به‌ گوپتره‌ له‌ هه‌نگاوی دراوسێکانی له‌و رۆژه‌وه‌ که‌ جه‌نگی یه‌که‌م دوا‌یی هاتوه‌، چونکه‌ ئەوان به‌ هۆی سه‌ربه‌خۆیییه‌که‌ی خۆیان‌وه‌ په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ڵ ئەوروپادا گه‌لی زیاتر بوو له‌ ئیمه، له‌گه‌ڵ ئەمه‌شا به‌ وینه‌ عه‌ره‌ب له‌ که‌له‌پووری ئیسلامیدا کتیبیکی زۆری به‌ زمانی عه‌ره‌بی که‌وته‌ به‌رده‌ست، ئیمه‌ چی؟!.

یه‌کێ به‌ کتیبه‌که‌ی ئەوه‌ی چه‌سپاند که ئەتوانی باب‌ه‌تیکی وه‌کوو پزیشکی‌ش - له‌گه‌ڵ

ئەو شا كە ناوى زۆرتى دەرمانەكان ئەوپوپىيە - ئەتوانى بە زمانى كوردى بنوسرى،
 يەكى شكاندى رچەيە بۆ لەمەودوا بۆ بابەتتىكى وا.
 كەوا بوو پەخشانى كىتەبى «تەندروستى» بە ناوەرۆك و روخسارىەو نمونەيەكى
 بابەت و پەخشانى دەرمانكردنى سالى «١٩٧٢» ە، كە لەم رووشەو زمانى كوردى
 بەلگەى خۆى پيشانى رۆژانى داهاىوى مېژوو ئەدا.

«حەسەنى قەلجى» لەو داستانانەيا كە لە كىتەبى «پىكەنىنى گەدا» دا كۆى كردوونەتەو
 كىتەبە كە لە سالى ١٩٧٢ دا دەستى چاپى گەيشتوتى پەخشانىكمان پيشان ئەداو ئەلى:
 «بەهتە ئەما ناوى مەبە!»

كۆشكى ئاغای وەكوو كوندەبەبووى گەپۆل بە بەر بەرۆچكى دىيى
 «سەرکەل» دەو هەلنىشتبوو، لە هەندى جى پارسارەى بانەكان كەوتبوونە
 خوارەو، لە هەندى جىش داچۆرا بوون، دەتگوت دەمى گزىرى پىرە لەبەر
 كرووساندنەوئى ئىسقانى پاشخوان و چەقەى زۆرى چەند سالى لەگەل
 بىگارىيەكان ددانى تاق و وازكەوتوو و ئوى ماويشەتەو خوارو خىچ
 بوو. لە مېژ بوو پلوسكەكان بەر بىوونەو چايبان پى لى نرا بوو،
 شۆلاوگەى باران كەندى خستبوو دىوارەكان و دەمیان لە گوندى «سەرکەل»
 دا پچرى بوو، دەتگوت قەستيانە ئەو چەند مالى رەعبەتەش كە لە دىيىلادا
 ماون بە گاو گوپرو شىناوئەردەو قووت بەن! ددانىان لە رىچەو بەرەو لەو
 دەچو نىازيان وابى خۆيان لە بەندى دىوارەكان رزگار بكەن.

بەشى دەردەو قەلا، دىواخان و پىشخانە، تەويلەو كادىن هەشتا هەر بە
 پىو بوون، دىواريان بە دەردەو بانىان بە سەرەو ماو، بەلام نە لە تەويلە
 حىلەى ئەسپ و ماين دەهات، نە لە كادىن سپايى كای تىدا ديار بوو. لە بن
 مېچ سىسرە دەيانخوتند و لە خواريشەو قالىنچە رىمازىيان دەكرد. سالىك
 بوو فەرشى دىواخانەكە فرۆشرا بوو، بەركانى پىشخانەى لى راخراوون.
 هەموو شتىك لە مالى مەجىد خان بەردەو سووك و چرووكى ئەرۆشت، ئەم
 بەرەنە بى رىزو حورمەتيان پەيدا كرد بوو، لە پىشخانەو هاتبوونە دىواخان و
 جىگای قالىيان گرتبوو! تاقە حەسىرىكىش لە مزگەوت پەروازە بىو
 هاتبوو قوژنىكى پىشخانەكە. دەزگای دەردەو مەجىد بەگ بە سى شتەو
 دەگەر! فەرەجى فەراش، هەلۆى تانجى، ئىستەرە بۆز، شەوانە ئىستەرە بۆز
 فەرمانەواى شەشدانگى تەويلە بوو، سەرەخۆ دەيزەپاند، هەلۆ لەسەر كۆنە

حه سیره که ی پیتسخانه و فهره جیش له مزگهوت دهخهوتن! تازه تاو له ناو
 ئاواپی کهوتبوو، فهره ج له مزگهوت هاته دهرهوه. نۆره ی مالی سۆفی ره حیم
 بوو، چوو سه وه ته یه ک کاو جامی ماستی لی ئهستاندن، کایه که ی کرده بهر
 ئیستره بۆز و ماسته که ی برده ژووره وه بۆ بهرچایی ئاغا، هاته وه له بهر
 گوئیسوانه ی کادینه که پینچ شهش لقی دار دهرهیناو کووره ی دیواخانه که ی
 داخست، هه لۆی له سه ر هه سیره که دهرکرد و له جیگای دانیشته. تاوئیکی پین
 چوو مه جید به گ پهیدا بوو، به کاوه خۆ ههنگاوی هه لدههینا، له گه ل هه مسو
 ههنگاوئیک که وشه کانی قاچیان ده قۆسته وه. ههردوو دهستی نابوو که له که ی،
 ره سمی ئاغایه تی به جی دههیناو له شنه بای ساردیش شاردهوونیه وه. مه جید
 به گ هاته ژووره وه له په نا کووره که دانیشته. فهره ج وهک دهست بۆ ژیرک
 بهرئ، سه رینئیکی گه وهری چلکن که بهرگه که ی له دوو سئ جی دریا بوو، لای
 په نجه ره که وه له جیگای دوئین ئیواره ی ئاغا دانرا بوو، به ئه سپایی هه لئیکرت
 و هینای له پشت ئاغایه وه داینا. مه جید به گ پالی داوه و گوتی: به جۆز نان
 بینه. فهره ج تاوئیکی پین چوو سینه کی گه وهری هینا، دوو نان و پیاله یه ک
 ماست و سئ ئیستکان چای له سه ر بوو، له بهر ده می ئاغا دایناو چوو وه
 پیتسخانه.

مه جید به گ به دهم و تووئیه وه چه ند پارووی نان و ماستی خواردو دوو
 ئیستکانی چا خوارد وه، چاوی بریسه وه سینه که وه که وتبووه دهر بای
 خه یالاته وه. دهستی شاره زای بهر پشتینه که ی بوو، له خۆیه وه قوتوه
 سیغاره که ی دهرهینا، سیغاریکی پیتچایه وه و به ئاگری کووره که دایگرساند.
 پزیسکیک ئاگر په ریه پشتی دهستی، وریا بووه وه بانگی کرد وهره لاییه.
 فهره ج هات سینه که ی لابرده، مه جید به گ ناو به ناو مژیککی له سیغاره که ی
 ده داو به وردی ده پروانیه میچی دیواخانه که، تۆپو رایه لئ جالجالۆکه ی
 نه ده دی، فیکری دوورتر روئیشتبوو. له بهر خۆیه وه ده بیژارد: یه ک. دوو.
 سئ.. تا گه یشته «۳۰». فهره ج وای ده زانی ماله روئیشته وه کان ده ژمیترئ، له
 پیتسخانه وه هه لیدایه وتی: نه خیر، ئاغا «۲۵»! مه جید به گ ئه وهنده نوقمی
 خه یالات بوو، گوئ له فهره ج نه بوو. مژیککی دیکه ی له سیغاره که دا، دوو که ل
 نه هاته ده می، قونچه که سیغاره که ی فت کرد، دارجگه ره که ی چه قانده بهر
 پشتینی و هاته دهره وه. بۆره وه هۆری گاو گوئر وریای کرده وه، ته ماشای کرد
 ئه و مالئیکی دیکه ج خه ربکی کۆچ کردنه، تاوئ لووتی داژهندو، له پاشان
 له بهر خۆیه وه گوتی: به گۆزی بابیه وه با پروا، داری خانوه که ی به شی

مانگیکی کوورده که دهکات. مهجید بهگ رویشته مائهوه، سینییه که به سئ ئیستکان و پیالهیه کی خالییهوه لهوئ دانرا بوو، خه یالاته که دیواخان سه ری لئ دایه وه. گوتی: ئه ر ئ خانم! تو پیم نالئی ئه م سینییه بوچی وایه؟. زارا خانم گوتی: سینی چیه تی؟ چۆنه؟

- کچی ئه وه ده لئی چی؟ پروانه ئه وه نده گه ورده یه گیره ی له سه ر بگیتره. له دیواخان ته ماشام ده کرد نانه کانیش به حال له قوژنیکیدا دیار بوون. دیواخانه کهش ده لئی وشترخانه ئه وه نده به رزو گه ورده یه، سی نالو داری تیدایه. - جا بۆ نالئی ئه ویش له به ریه ک ره ویه ته وه.

- به لئ، به لئ. ئه سلنه هه موو شتییک له به ریه ک ره ویه ته وه. که وشه کانیشم ئه و به حال به پیمه وه گیر ده بن. پروانه که واکه ی به رم، ده لئی عه بایه، دوانی وه ک منی تیدا جئ ده بیته وه ... کوره قسه ی چاک بکه، ئابرومان ده چی... چۆن بروا ناکه ی؟. توش هه روائ، ده لئی کیژۆله ی کراسی دایکت له به ر کردووه. زارا خانم هه ناسه یه کی هه لکیشاو گوتی: ئه و ره عیه ته بئ وه فاو ناپیاوانه به جتیان هیشته ی له دتیه کی چۆل و هۆلدا، هه ر چاکه شیتیش نابین، سه یدی زه مبیله ئاور له عه مرو مالتیان به رداد.

میمکه پیروژ، ژنی لالۆ ره حمان، که بۆ خوا حافیزی هاتبوه لای خانم گوتی: ئه یرو، خانم گیان! تۆ خوا بۆ دوعای شه ر له هاوماله کان ده که ی، ئه وانیش وه ک تۆ رۆله ی شیرینیان هه یه .. میمکه پیروژ، ئه ی تۆ خوا ئه وه پیاهه تییه له گه ل ئیمه ی ده که ن، ئه وه وه فاو ئه مه که، دتیه که تان چۆل کردو ئیمه تان به تاقی ته نیا به جئ هیشته؟!.

- خان گیان، بلتین چی؟ ئه وه ی لای خوا وه بئ خوشه. ئاخو چی بکه ی به خوا ئه رکتان زۆر قورسه، تا پیمان کرا خزمه تمان کردن، ئیستاش له په رو پۆ که وتووین، ناشکوری نه بی دتیه که نه گبه ت گرتویه تی، ده لتین به شکم خوا له جتییه کی دیکه ده روویه کی به خیرمان لئ بکاته وه نه گبه ت به رمان دا. خانم، له قسه کانی میمکه پیروژ: خوا، نه گبه ت، ده رووی خیر ... فیکریکی به دلدا هات و گوتی: میمکه پیروژ به دلیه وه مه گره، له گه ل تۆم نه بوو، ئیه وه ره عیه تیکی باش بوون، تا توانیتان له گه لمان مانه وه، به خیر چن، خیرتان بیته ری ...

خانم گیان دهم خوش، قهت دوعای شه ر له خه لک مه که ن، ئیه نه جیم زاده ن، ودمی باش نییه .. به خیرچی، میمکه پیروژ به خیرچی، کارتانه راست

بئی.

میمکە پیروژ رویش، زارا خانم قیزاندی بەسەر مەجید بەگدا. عەمرت نەمیتێ. سەر سەپۆلە بئی دەم و پل و دەستەوسانە. تۆکە ی پیاوی، منیش نەگبەت گرتی، چارەم لە چارە تۆ نووسرا. دیواخان وەک و شترخان وایەو سینی بۆ گەورەیه؟ ئاقل لە میتشکندا نەماوە، بە دیار ئەو پیرەژنە رەعیەتەو ئەم قەسەنە دەکە، ئەوانە بە خۆتینی سەرمان تینوون، هەر دەرواو دەیلێ، ئاخیریەکە بۆمان دەکاتە بەیت و باوێک و ئابروومان دەچی. جاری جارنە سینی نانی گەمە سەرداری شانەوشان دایبۆشی، شەش حەوت قاپ و دەوری لەسەر بئی؟ دوو نانی وەک بەلە میتشولە سینی لە کوێ پر دەکاتەو، ئاقلت بەو ناشکی لە برساناو لەبەر خەم و خەفەت وەک چیلکە و شک هەلاتووبن، کراس و کەوامان لێ بووەتە عەبا، دیواخان چۆل و هۆل و روت و قووت و شترخانە ئەو چیبیه؟. تازە بۆم دەبیتەو ئەغاو لە دیواخانە نان دەخوا؟! چاکە دێبەکە چوولەو کەسی تێدا نییه، دەنا دەبووینە پەندو مەخسەرە!.

مەجید بەگ وەک قەلەموونە لووتی بەسەر لچیدا شوو بوو بووەو چاوی بریووە عەرزەکە، بەکزیبەکەو گوتی: بلیتم چی؟ منیش دەزانم دیواخان و مېواخان وەختی بەسەرچوو. گوتم بەرە جیژنانه، جارێ باوایی، بەلکوو رەعیەتەکان روژی جیژن جەژنانه مان بۆ بیتن، جا لە پاشا بەرەو مەردکان کۆدەکەینهو... جیژنی چی، تازە بە تەمای جیژنانهی؟ ئەوا ئەمڕۆش مالتیکی دیکەیان رویش، ماوەتەو چوار مالت، ناگاتە جیژنە ئەوانیش بار دەکەن. بەتەمای جیژنانه خۆت لە سەرمانا دەکوژی؟ هەستە برۆ بۆ «زەمبیل» بەلکوو سەید هیمەتیکمان بۆ بکا، خوا دەروویەکی بەخیرمان لێ بکاتەو نەگبەت بەرمان بدا.

مەجید بەگ سواری ئیستەرە بۆز بوو، فەرەج کەوتە پێشی و چوونە زەمبیل. نەوێک جارن بارگەو بنە ی پێ بوو، نەدیاری و سەوقات، کەس خۆی تێ نەگەیاندا! شەو لێفەکەیان بۆ هینا لە خانەقا چوو ناو دوو تۆی لێفەکەو. لە خەویدا لای وای بوو جاری جارنە سەردەمی دەس رویشتنبیهتی. خەبەری بووەو، بەدەم خەووە بانگی کرد کێ لەوێیه؟. فەرەج گوتی: بەلێ ئەغا. شتیکم پێ دایە ساردە. هیچ نییه، جلی ئیستەرەکە نەبێ... بئی دەنگ بە سەگباب. تاوێکی دیکە ی پێ چوو، سەرما زۆری بۆ هینا، بانگی کرد: فەرەج شتیکم پێ دایە زۆرم سەرما یە. فەرەج گوتی: هەر جلە ئیستەرەکە هەیه، هیچی دیکە نییه. مەجید بەگ گوتی: وس بە کەرە.

چاوی چووه خه و له خه ویدا زارا خانم لبتی به دهمدا هاتووه، گه زاره ده کیشی و
 نهوی به سهر زاری دا دئ پیتی ده لئی. داچله کا، له سهرمانا ده لهرزی گوتی:
 فهره ج زۆرم سهرمایه عیلاجم بکه. فهره ج گوتی: ئاغا بهم شه وه کئی چاوی
 لییه، قه ی چی ئه کا، باجلی ئیستره که ت پی دادهم. مه جید به گ گوتی: باشه
 بیهینه ئه ما ناوی مه به!..» ..

بۆ چی تۆ لات وایه گه دا ههر ئیمرو هه بووه؟. ئه گهر لات وایی وانیه، به لکوو له و
 رۆژه وه که دنیا دنیا بووه، گه دا ههر هه بووه. به رانه به بهم گه دایه خاوه ن ده سه لانیش ههر
 هه بووه. نهوی نه بوو بیت «هه ست» بووه که نه بووه، راسته هه ست نه بووه، ئه گهر ببوایه
 نه و گه دایه نه ده بوو، وه کوو سته مکاره کهش ههر نه ده بوو. نه ی چی نه بوو؟. نه و نه بوو که
 نه شیش بسووتی نه که باب!. ئه هرامه گه وره کانی میسر نه وده مان پیشان نه دهن که گه دا ههر
 هه بووه، ئه گهر گه دا نه بوایه نه و نه هرامانه به خوئی کوئی نه وان نه ده کران. گه دا ههر نه و
 نییه که ده ست پان بکاته وه بۆ نه و نه و پوولیکی بدهیتی، به لکوو نه وده ش ههر گه دایه که
 ئیشیکی به سوخره پی بکری و ده سه لاتی نه و نه ی بلتی نایکه م، جنتیوکی به ناحقه ی
 پی بدری و نه توانی بلتی: بۆچی جنتیوم نه دهیتی. ههر وه خت نه و نه په یدا بوو که نیزامیکی
 کۆمه لایه تی ریک و پیک هاته ناوه وه، نه و وه خته گه دا نامینیت، نه وده ش ههر نابیت،
 که واته گه دا ههر نه بیت!. لام وایه له هه موو ده ورکا نه م نیزامه ریک و پیکه ش به قسه
 ههر هه بووه، به لام ته تبیتی نه بووه، که ته تبیتی له قسه و کرده وده نا نه بوو گه دا ههر نه بیت.
 یاساکانی کوورش و حامورابی و چه نگیز خانی مه غوولی و ده ستووره ئاسمانیه کان
 هه موویان باش بوون به لام ته تبیتی نه بوو، له بهر نه و نه بوو که گه دا هه بوو، ههر له بهر نه وده شه
 که گه دا ههر نه بیت. میژوو خوئی ده وری خوئی نه کاته وه، مه رج نییه ئیمه لیتی تی بگه یین!.

له بهر نه و نه که گه دا له ناو هه موو نه ته وه یه کا ههر هه بووه، دوور نییه هه موویان له و
 بابه ته وه شتیان و تبیت و شتیان نووسیبت، وه کوو فارسیش ههر نووسیویه تی، نه و
 کوردیش لیتی نووسی، جا فارسییه که ی دیبی یا نه یدی بی نه و لیتی نووسی. نه وده نده هه یه
 نووسینی له جهرگه ی کۆمه لایه تییه وه زیاتر ده رها تووه تا نه وانیت، چونکه کۆل هه لگر ههر
 گه دایه، کپیاری بازرگانه کان ههر گه دایه، مسکینی لادییکان ههر گه دایه، ژیر دهستی
 زه فتییه و میریه کان ههر گه دایه، فیل لئ کراو ههر گه دایه ... هتد. نه م داستانانه به
 جوړیکی تامدارو بۆندار له شیوه یه کی نیوه موکریانی و به زمانی کوردیه کی په تی

ئەكەۋىتتە بەر دەست، ھېچ دەم چەورانەى تېدا نىيە، لە واقى كوردەۋارىيەۋە قسە ئەكا . بەلئى! ئەم جۆرە قسانەۋ ئەم جۆرە فىكرانە كەۋتە ناۋ فىكىرى كوردىيەۋە . ئىمە سەيرى ئەۋە ناكەين كە تۆ باۋەرت بە بىرو راى خاۋەن پەخشان چۆنە، بەلئكو سەيرى ئەۋە ئەكەين كە ئەم پەخشانە لەم رۆژەدا لە واقىكى كوردەۋارىيەۋە قسەى كوردوۋە؛ لەۋەۋە قسەى كوردوۋە كە ھەر دەستەيەك تەلەيەكى ناۋەتەۋە بۆ پىتوۋەۋونى دەستەيەكى تر، ئەمانە ھەر لە زوۋەۋە ئەم تەلەكارىيەيان كوردوۋە، بەلام ھەموۋى لە ژىر پەردەدا بوۋە، ئەو رۆژە بەھۆى ھەر ھۆيەكەۋە بوو، بىرى ھەندى كەس رووناك بوۋەۋە و ئەو پەردەيە ھەلدايەۋە، ئەو دىۋى پەردە بە تەۋاۋى دەرگەۋت . جا ئەم پەخشانە نمونەيەكە بۆ پەخشان و بۆ بىرى ئەو سالانە . لەگەل ئەمانەشا ئەبى ئەۋەش ھەر بزەين كە گەداكەى ئەو رۆژە بوو بە خاۋەن دەسلەت و ساماندار و ئاگاكە بوو بە گەدا . كەۋا بوو «ھىز»ە گەدا ئەكا بە ئاغاۋ ئاغا ئەكا بە گەدا! .

«دوكتور ئىحسان فۋاد» لە ژىر ناۋى «لۆرد بايرۆن» لە ژمارە «۵»ى گۆڧارى «نوسەرى كورد» سالى «۱۹۷۲»دا وىنە پەخشانىكمان ئەخاتە بەردەست و ئەلئى:

«بەرھەمەكانى بايرۆن تىكرا ئەتوانىت بىرئىت بە سى بەشەۋە؛ سەردەمى يەكەم «۱۸۰۷-۱۸۰۹» كە ھىشتا لە ژىر دەسلەلەتى شىعەرى كلاسكى ئىنگلىزىدايە . ئەم سەردەمە سەرتەۋى تەقىنەۋەى بەھرى شاعىرە، بۆيە ھىشتا رەۋىشتى تاييەتى و جىاكەرەۋەى شىۋازى بايرۆنى بە شىۋەيەكى رووت پىتوۋە دىار نىيە . سەردەمى دوۋەم «۱۸۰۹-۱۸۱۷» كە بايرۆن ۋەك شاعىرىكى رەسەنى رۆمانتىكى خۆى ئەنۋىنى و ناۋبانگى ۋلاتەكانى ئەۋروپا ئەگرىتەۋە . سەردەمى سىتھەم «۱۸۱۸-۱۸۲۴» لەم سەردەمەدا، شاعىر سۆزى رۆمانتىكى خۆى تىكەل ئەكات بە سەرنجىكى رەخنەگرانە و نىگار كىشانىكى رىالىستانە . سۆزى رۆمانتىكى لە ھۆنراۋەكانى بايرۆندا گەلئى پەلۋىزى رەنگىنى لى ئەبىتەۋە كە لە ژمارەى پىشۋودا لە باسكردنى «چايلد ھارۋلد»دا بە شىۋەيەكى گىشتى ھىندى لايەنىمان روونكرەۋە . بايرۆن گەلئى ھونراۋى كەى ھەيە كە بەشىكى گەۋرەى ياداشت نامەيەكى دلدارى و يادگارى سەردەمى لاۋى شاعىرە . بەشى لەم ھونراۋانە برىتىيە لە گف و گۆيىكى گەرم لەگەل دۆست و خۆشەۋىستەكانىدا . ناۋەرۋكى بەشىكى بەجىتى ئەم بەرھەمانە ، بىزارى و خەمگىنى و بەرچاۋ تارىكى شاعىر دەر ئەخا . تاۋىك ئاۋارەيە ، دەمىك بى كەسە ، دەمى دلگوشراۋ و چاۋ پىر لە ئەسرىنە .

.....
لەم بابەتە بايرون گەلێك ھۆنراوی تری ھەبە کە تاوێك تیايا باسی ئەو قژە ئالتوونییە ئەكات کە بە پەنجەکانی یاری پێ کردووە. یا ئەو سنگە نەرم و سپییە دەستی پێ گەرم کردۆتەو. یا ئەو لیوانە ی بەبێ دەنگی بە ھەناسە ی خۆشەویستی و ھەزو ئارەزوو گولبارانیان کردووە.

ئەمە وای لە ھەندێ رەخنەگر کردووە، کە وێنە ی شاعیر تەنھا بەم رەنگانە بکێشن و بازدێکی گەورە بدن بەسەر لایەنە گەشەکانی کە ی بەرھەمەکانیا، بە زۆر و کەم باسی نەکەن، لە کاتێکدا بايرون زۆر لەو بەرھەدارترو مەزنتەرە کە تەنھا لەم چوارچێوەیەدا بخەیتە بەرچاو. بايرون شاعیریکی دڵسۆزی سەردەمەکەبەتێ، شارەزاییکی گەورە ی بەسەرھات و کارەساتەکانی، مەزەنەتێ خۆش ئەوێ و ئازادی خەوێکی کۆل نەدەرە کە نەک ھەر بە ھۆنراوە، بەلکۆ لەکاتی دەرەدەری و ئاوارەیی، ھاوبەشی بەشیکی لەم جوولانەوانە بوو، چ لە ئیتالیاو چ لە یۆناندا.

لەم ئارەق رشتن و رەنج کێشانەدا، شاعیر گەشتەترین گۆلی تەمەنی بەخت کردووە، کارەساتەکانی شۆرش فەرەنسای مەزن - کە لە سەرەتایدا پەنای ھیوای ئازادی گەلان و قەلای ئالای سووری شۆرش و براپەتی و یەكسانی و ئازادی بوو - ھاتنی ناپلیون و خۆکردنی بە ئیمپراتۆر، لادانی لە دروشمەکانی شۆرش، تێك شکانی ھیوای میللەتانی کە ... ئەمانە ھەمووی لە دەروون و دەمارو خۆینی شاعیردا سەردەمێک ژیاون و لەگەڵ تێكشکانیان ھەستیای پێ شێل کردووە و رێی ئازادییان لێ بەستۆتەو، لەگەڵ ئەمەشدا لەو پەری ئائۆمێدیدا، مەسەلە ی ئازادی گەلان ھەستی مەزەنەتێ لە بايرون جیا نەبۆتەووە ھەرگیز نا ئۆمێدی وای لێ نەکردووە وەک ھیندێ شاعیری تر بێ بە لایەنگری تەخت و تاجی قەرال و قەرالیچەکانی نوێنەری بەرە ی تاریکی و کۆنەپرەستی.

.....
لە سالی «١٨١٦»دا بايرون لەگەڵ شیللی ھاوڕێیدا ئەچیت بۆ سەیری کۆشکی «شیلۆن» لەوێ چیرۆکی لاوێکی شۆرشگێڕ ئەبیسستی کە «بۆنی قادر» ی ناو. ئەم لاو بەپێی ئەو چیرۆکە، چوار سال لە ژوورێکی ژێر زەمینە ی ئەو کۆشکەدا ھەپس کراوە بە ھۆی بیروباوەری ئازادی خەزانەییەو. ئەم رووداوە بايرون ئەجووتینی و بۆ گیانی لاوی خەباتگێڕ، ھۆنراویکی رێک ئەخا

که تیا ئەلێ:.....

«بلینسکی» رەخنەگری ھەرە گەورە سەدەدی نۆزدەھەم لە ڕووسیا، دەربارەدی ئەو رەخنەگرانە یەک ھۆنراوەی بایرۆنیان تەنھا بەخەم و ھەلچوون و ھەوێسکارییەکی یەک تەنی - فەردی - لێک ئەدەنەو ڕایەکی پەسەند دەرنەپێت، کاتیەک ئەلێ:

ھەر بەوێ لە مێژووی ژبانی ھونەر مەندیکەو ئەوێ دەندە بزانی کە ئەو ھونەر مەندە خەمبار بوو، ئەم رەخنەگرانە وا ئەزانن گواھە کلیلی نەپێی خەم و پەژاردی ئەو کەسەیان دۆزیوەتەو! ھەروا بەم ئاسانیەش ئەوانێرێ ھەرگی خەماویی ھۆنراوەکانی بایرۆن لێک بدریتەو. وەختیکی زۆربشی ناوی و رەخنەکەش پەسەند ئەکرێت. بەلام ئەو ھۆیانە چێن کە گیانیکی وا گەرم و بە ھەردی شاعیریکی وەک بایرۆنی وا لێ کردوو لە خەمدا نەقۆم بێت؟ شتیکی کە بەلایا ناچن و ھەوالێکی کۆنە. لە کاتیکی ئەمە یە ئەو پرسیارە یەک پێوستە وەرانی بدریتەو. بەشتیک لەم رەخنەگرانە، ئەمە ئەخەنە پال ئەوێ کە بایرۆن لە دەروونیا نەخۆش بوو، یا مەرۆقیکی دوو دل و رارا بوو، یا نەخۆشی «قورحە» ی بوو... ھتد. ئەم رەخنەگرانە کە ئەم را ساکارانە ئێوان، زۆرتەر لە ناو ورگیانەو سەر دەرئەکات، زۆر بێ باوەخترو تەنگە بەر ترن لەوێ رووداویکی وا مەزنی وەک ھۆنراوەکانی بایرۆنی پێ لێک بدریتەو. ھیچ شاعیریکی لە خۆیەو نابیست بە شاعیریکی مەزن، نەبە خەفەتی تەنھایی، نەبە بەھەدی تابیستەتی خۆی. شاعیر وەختی ئەبێ بە شاعیریکی مەزن کە رەگ و ریشە ی خەم و پەژاردی، قوول بکشیستە جیھانی کۆمەلایەتی و مێژووی سەردەمە کە یەو. ھەر لەبەر ئەمەش ئەو شاعیرە ئەبێت بە ئەندام و نوێنەری کۆمەل و وەخت و مەرۆقایەتی. کەواتە پۆ ئەو بەشیوەیەکی راست لە خەم و خەفەتی شاعیریکی وا گەورە تی بگەین، ئەبێت یەکەمجار سەیری نەیتییەکانی سەردەمی بکەین کە لە بەرھەمەکانیا دەری بپوین.

بەلێ! ھۆنراوەکانی بایرۆن سەرچاوەیەکی نازار و خەمە. لاوانە یە.. بەلام لاوانەو یەکی پێ لە شانازی. زۆرتەر بەخشینی تیا دایە وەک لە پارانەو. «پرومیشوس» یکی بەستراوە یە بە لووتکە ی قەفقاسەو. بەسەر بەرزییەو ئەجەنگێ بەرامبەر ھەموو شتیکی نالەبار. لە دەورو پشستی ئیستایداو ئەروانیستە پاشەپوژ. لەم ھەلچوون و شوێنەیدا، پشتی بە خۆی بەستوو، لەم لووتکە گەشەو ئەروانیستە سبەینی مەرۆقایەتی. لە سنگیا خەم و نازاری ملیۆنەھای ھەلگرتوو. مەرۆقایەتی خۆش ئەوێ. بەلام بە چاوی سووکی و

کینهوه سهیری ئه و خه لکانه ئەکات که له ناویانا ئهژی، چونکه له نێوانیانان
تهنهاو زۆر لی کراوه. به خه باتی پر له شانازییهوه و به نازارو خهفه تی بن
پایانییهوه.

له ئیتالیا، بایرۆن تووشی خۆشه و یستی ییکی به تین بوو له گه ل
«کۆنتیساتیریزا» دا که له بنه ماله یه کی ده ل مه ندو به ناوبانگ بووه، وه له
رتی پیناسینی ئه مه وه توانی هاو به شیی ییکی گه رمی جوو لانه وه ی
نازادیخوازانه ی میلی ئیتالیا بکا.

..... «.....» .

له م کتیه به دا نمونه ی ئه و په خشانانه که له زمانی بێگانه وه خرابوونه سه ر زمانی
کوردی، له ساله کانی گو قاری گه لا وێژدا خرا نه به ر چاو. به لام وه کوو له گه ل ره وره وه ی
رۆژدا بیرو باوه ر په ر ده یه کی تری به سه را دیت، قه له می کوردی-ش به هۆی چوونه ناوه وه ی
ئه و خۆینده واران ه وه که به ره به ره په یدا ئه بن و سه ر ئه به نه ناو کوناو رۆژنه ی زمانه کانی
تره وه، ئه ویش به و جو ره په ر ده ی دی به سه راو زاخاوی خۆی ئه داته وه؛ ئه وه ی بۆ په یدا
ئه بی که وه کوو چۆن سه ر ئه کیشی ته ناو میژووی گه لانه وه به و جو ره ش سه ر به ریت ه ناو
ده روازه ی ئه ده ییاتیانه وه؛ فیری ئه وه ئه بی که ئایا ئه ده ییاتی گه له کانی تر قسه له چ
جو ره بابه تیکه وه ئه که ن؟ و چۆن ئه چنه ناخی ئه و شتانه وه که کۆسپن له ریگی
بووژاندنه وه ی گه له که یانا؟. بابه تیکی وه ک ناوه رۆکی ئه م په خشانه گومانی تیدا نییه که
له پیش شه ست، هفتا سال له مه و پیشتر نه گه یشتو ته کورده واری، چونکه هیشتا فیری
ئه و زمانه نه بوو بوون که له بابه تی وا بگهن. کردو کۆشی زه مان ئه وه ی هینایه پیتشه وه که،
له، کورد بچیت ه ولاتانی ده ره وه ببینی و له جو ری ژیانیان بگاوه له وه بگا که خاوه ن
قه له مه کانی ئه و ولاته له چ ته قه لایه کدان بۆ قه لاچۆ کردنی ئه و شتانه که نازاری گه ل
ئه دن. له مه وه ئه وه ی به بیرا دیت که ئه و چه شنه نازارانه ش له ولاته که ی ئه ویشا هه یه.
ئه م ههسته ئه یخاته سه ر ئه وه که راسته و راست که م و کووری ولاته که ی بخاته به رچاو، وه
یا له جو ری ههستی ئه و ولاته وه یا په خشانیان بیتی، بیکا به په خشانانی زمانه که ی خۆی
و بیدا به هاو خۆینه کانی. دیاره ئه م جو ره کرده وانه هه نگاو یکه له م هه نگا وانه که نه ته وه
به تیکرایی و نه ته وه وه ی کورد به تایبه تی ئه ینی.

ئه م په خشانه ژیان و به سه رهاتی هۆنه ریکی هه لکه وتوو له بنه ماله یه کی به رزی
ئینگلیز ئه گیت ته وه که نزیکه ی دوو سه ده له مه و پیشتر ژیاوه. مه به ست ئه وه نییه که ئه م

هۆنەر لهو میژوویدا ژیاوه، چونکه ههر وخت ژیا بێ ههر بۆ نه تهوه که ی خۆی ژیاوه، به لکوو مه بهست ئه وهیه: که کابرایه کی وا به دهسه لات له سامانی دنیا ییدا چون که وتۆته سه ره ئه وه که بۆ بێ دهسه لات و کرێکاران بکرۆزیتته وه! تو بلیتی ناته وای له شه که ی - که به «شه ل» ی هاتۆته دنیا وه - بوو بێت به گرێ بیک له دلیا و ئه وه سهسته پێ پهیدا کردبێ! دیسان ئه مهش ههر مه بهست نییه، به لام ئه مه مه بهسته که له پێش دوو سه ده دا له ولاتیکی سه رمایه داریدا هی وا هه بووه لایه نی بێ دهسه لاتان بگریت، که چی ئیمه نه مانزانیوه شتی وا هه بووه تا که وتۆته ئه م ده وه یه ئه وه خته ئیمه به مه مان زانی!

که واته ئه مه ئه وه مان پێشان ئه دا که به ره ره کانی له نیوانی دهسه لاتدارو بێ دهسه لاتا، ساماندارو بێ سامانا، له هه موو چه رخیکاو له هه موو ولاتیکی پاشکه وتوو و پێشکه وتوو دا ههر هه بووه جا با ئیمهش نه مانزانی بێ. ئه مه نا وه روکی په خشانه که. رو خسه ره که شی گوزارشت و وشه ی و امان ئه خاته به رچاو که تا ئه وه میژوو وه به و جو ره ریخته که متر که وتۆته به رچاو مان، له گه ل ئه وه شا وشه و رسته هه مووی کوردی خۆمالییه، مه گه ره نه دی تاکه تاکه نه بێ. که وا بوو ئه م په خشانه بوو به نمونه یه کی په خسانی کوردی سه رده می خۆی له باب ته یکه وه که به سه رهات و بیر پیا و یکی بیگانه بووه.

«ره مزى قه زان» له ژماره «۲» ی سالی «۱۹۷۲» ی گوڤاری «شمس کردستان - رۆژی کوردستان» له ژیر ناوی «سه لاحه دین شیاوی شانازییه بۆ کورد» دهقی په خشانیک پیک دینی و ئه لی:

«به داخه وه ئه لیم: زۆر نا په وایه به صلاح الدینی ئه یوبی بوت ریت ...! ره خنه ئه بی له جیی خۆیا بێت. جنیو و ناوو ناتۆرهش هه ره ها!»

له میژووی هه موو نه ته وه یه کی سه ره زمینا که له پیا و پێشه وای گه وه و ناودارو لیته اتوی وا هه لکه وتوو که نه ته وه کانیان له لاپه ره کانی میژوو یاندا شانازییان پێوه کردوون، وه کرده وه کرداری نه ته وه که یان که له لاپه ره کانی میژووی نه ته وه کانی تریشا تۆمار کراوه، ئه زانین بۆ هه موو کرده وه کاره سات و کرداریک شوین و کات و زرووف پێویسته، که بگۆنجین له گه ل ئه وه کرده وه کرداره داو له گه ل مه بهست و مه رامه ئاشکراو نه یینییه کانیان و کردنی ئه وه کرده وه کرداره که ده کریت. و هه ره ها باری سیاسی ئه وه کات و زرووفه و ئه وه ولاته ی که ئه وه کرده وانه ی تیا ده نوێنریت و تیا روو ئه دات. ئایا ئه وه ولاته ی ئه وه پێشه وایه کارگێری ئه وه کاروباره ی تیا گرتۆته ده ست و سه رکرده یی ده کات

ولاتی خۆیه تی و نیشتمانیه تی؟.

وه ئه و نه ته وه یه که ئه و ئیستا پێشه وایه تی ئه کا له خا کا هیا سه رکردایه تی ئه کا، به دڵ له گه ل بیرو با وه ری ئه م پێشه وایه دایه که خۆی له و نه ته وه یه نییه و بێگانه یه پێ؟. ئایا ئه و نه ته وه یه قایل ده بی به وه ی که ئه و پێشه و بێگانه یه له و خا که دا هوکمرانیه ک پێک بینیت به ناوی نه ته وه ی خۆیه وه که زۆر دووره له و خا که وه؟.

ئایا ئه و پێشه وایه که داگیرکه ر نه بووه هێزو سوپایه کی تاییه تی وای هه بووه که بتوانی ئه و هوکمرانیه ی دایده مه زرتنی له و ولاته بێگانه یه دا به ناوی نه ته وه کی خۆیه وه بپارێزیت له فه وتان؟.

بێ گومان نه! چونکه ئه و پێشه و بێگانه یه وه ک داگیرکه ریک به له شکریکی گه و ره وه نه ها تووه ئه و ولاته نه داگیر بکا تا که س نه توانی ده ست بێنیه به ری، به لکو وه ک کو مه لپکی په نا به ر له ولاتیکی دووره وه ها توون، وه به هۆی ره وشت و خوی جوان و نازایی و دلیری و سوارچاکی و خانه دانی خۆیا نه وه جێیان بوته وه و رێزبان لی گیرا وه گه یشتو نه ته به رزترین پله ی سه رکردایه تی ده و لته، وه ک صلاح الدینی ئه یوی. له زرووف و کاتی هوکمرانی صلاح الدین دا زرووف و کاتی نه ته وایه تی و ته قه د دو مییه تی ئیستا نه بووه ناویشی نه بووه، براهه تی دینی له ناوا بوو، وه سیاسه ت له سه ر سیاسه تی به هێزکردنی دینی ئیسلام و پاراستنی ده سو وایه وه، هه رچی ده کرا به ناوی ئیسلامیه ته وه ده کرا، جیا وازی نه بوو له نیوه ند صلاح الدین که کوردیکه و له نیوه ند سه رکرده یه کی تورک و سه رکرده یه کی فارس و به کیکی عه ره بدا، بزوتنه وه هه مووی به ناوی ئایینه وه بوو. له و میژو وه دا زهنگی بزوتنه وه ی نه ته وایه تی و دموکراتیه ته هیشتا دهنگی نه دا بووه له ناوچه کانی رۆژهه لاتنی نزیک و له رۆژهه لاتنی ناوه راس تاو له ئاسیاشا. صلاح الدین له کوردستانه وه گه یشته قا هه، به هۆی ره وشت و خوی جوان و دلیری و چالاکی و نازایی خۆیه وه بوو به شاه و سولتان، هه موو هیزی دیا نه کانی ئه وروپای به زاند، وه ولاتی رۆژهه لاتنی ناوه راس تی رزگار کرد له ده ست هێرشه گه و ره ی له شکری «اهلی صلیب، وه شوینیکی گه و ره ی بۆ ناوی خۆی ته رخان کرد له لاپه ره کانی میژووی عه ره ب و ئیسلامدا که به شانازییه وه ئه م کرده وه جوانه ی بۆ تۆمار کرا که قاره مانیکی کورده.

له بهر ئه وه نابێ ئه مرۆ له م چه ر خه دا که ئیمه تیا ده ژین که چه رخی رزگاری نه ته وه دوا که و تووه کانه، وه چه رخی ئه تۆم و چوونی ئاسمان و مانگی

دروستکراوو چوونه ناو مانگه، نابې ئېمه بهم پارسه ننگانه ی ئه مړوی خومان و زرووفمان، کات و زرووفی صلاح الدین له تهرارزوویهکا پارسه ننگ بکړین و بهراورد بکړین، ئه بې به تهرارزوو سهنگی ئه و زرووف و کاته ی ئه وی تیا بووه پارسه ننگ بکړین و له گه ل ئیستاماندا بهراوردی کهن. نابې رهخه له صلاح الدینی ئه یوی بکړین، چونکه رهخه که مان ناروا ئه بې لای پیاوی راست و تنی گه یشتوو.

زدهنگی نه ته وایه تی و دیموکراتی له سالی «۱۹۰۸» زاینیدا له کاتی بلاوکرده وی ده ستورا له ئه سته موول حوکمه تی عوسمانی ئه م زدهنگه لی درا و زدهنگه ی به هم موو ناوچه کانی رژه ه لاتی ناوهراست و رژه ه لاتی نریکا بلاو بووه و ئه فسه ره لاهه کانی تورک که وتنه بلاو کرده وی جیاوازی تورک و ره گه زه کانی تر، ئه وانه ی که ره گه زیان تورک نه بوو تنگیان پی ه لچنرا هم موو که وتنه خویان و هه ر یه که له لایه که وه که وته خوی.

نه عه ری نه ته وایه تی له کاتی حوکمی صلاح الدین دا هه ر ناوی نه بووه و هه ستیشی پی نه کراوه. له بهر ئه وه نابې ئېمه سه ره نه شتی صلاح الدین بکهن و بلتین که هیچی بۆ کورد نه کردوه، ئیتر بۆچی شانازی پیوه بکهن؟! صلاح الدین له ولایتیکی بیگانه دا وهک میسر، له ناو ملله تیکی تیکه لاو له عه ره ب و تورک و فرس و نه ته وه ی ترا بووه سولتان، زرووف و سیاسه تی ئه و وه خته ری نه ئه دا که حوکمه تیکی کوردی دروست بکاو له ری بی ئیسلامیه ت لایدا، چونکه له و کاته دا ته نیا به ناوی ئیسلامه وه حوکمرانی ده کرا، وه به ناوی نه ته وه کانی تره وه نه بوو. له بهر ئه وه ئه و هیرشه ی که ئیستا له لایه ن هه ندی له لاهه خوینده واره کانه وه ده کرتیه سه ر صلاح الدینی ئه یوی، لام وایه زور ناروا وه له جیتی خویدا نییه و له رووی خوینده واری و رۆشنییرییه وه نییه، ئه گینا قاره مانیکی وهک صلاح الدینی ئه یوی ئه بې شانازی پیوه بکرت، چونکه له هه ر میژوویهک له میژووی نه ته وه کانی جیهاندا ناوی بیریت، به ناوی قاره مانیکی کورده وه ناو ده بریت: که رۆله یه کی کوردی وهک صلاح الدین له کوردستانه وه گه یشته میسر، له وی له بهر خۆشه ویستی و نازایی و چالاکی بی به سولتان، وه هه لسی به و کرده وه گه وره یه که میژو و شانازی پیوه ده کا. جا پیاویکی وا، رۆله یه کی وا قاره مان ئه بې شانازی پیوه بکرت، یان پیی بوتریت ... وجیتی پی بدریت؟! .. ئه مه ره وایه توخوا کاکه!!» ..

منالیک که ئیسته دیته دنیا وه له گه ل پیاویکی هه شتا سالی دا ئه قلّه که یان به ئه ندازه ی یه که، چونکه هه ردوکیان وه کوو یه که ئه و هیزی ژیری و هیزی ناتقییه ته یان

تیدا ههیه، ئەوەندە ههیه پیاو ههشتا سالییه که، کهشت زۆرتەر ئەزانێ لەبەر ئەوهیه که تاکی کردنهوهی زۆرتەر بووه و تاکی کردنهوه که کردویه بهو پیاوه. منالە که هیچی نه دیوه، ئەویش که گهوه بهو وهکوو ئەوی لێ دیت.

پیاو له سهردهمی گهنجی و له دهمهدهمی ههراشیدا به لایهوه وایه کهشت ههه ئەوهیه لهبەر چاویه و ههه سهیری ئەو بهرچاوه ئەکا، ناچیتته ناخی شته کهوه تا دیوی ناوهوهشی ببینی، چی بیستنی و چی ببینی به لایهوه ههه ئەوهیه. که تاکی کردنهوهی دی و دیوجامهی رۆژگاری چاوپێ کهوت ئەو وهخته خه بهری ئەبیتتهوه!

وهکوو له گهه لێ شوینی ئەم کتیبه دا و تراوه: قسه و باسیک که له ناوا هه بهو ئەو قسه و باسه ئەبێ به بابتهی نووسینی نووسهریک. له سهردهمی خاوهنی پهخشانی «سه لاهه دین شیاوی شانازییه بۆ کورد» وایه دياره ئەو قسهیه له ناو دهستهیه کی تایبه تیدا هه بهوه - که هه ندێ گه نجه خوتنده واره کان بوون - که صلاح الدین هیچی بۆ کورد نه کردوه و هیچ نه بهوه! خاوهنی پهخشان به ده میانا چوه ده ته وه و دهنگی خۆی داوه ته وه به روویانا. بێ گومانم ئەو گه نهجانهی ئەو سهردهمه و خاوهنی ئەو جۆره قسانه ی ئەو وهخته، ئەگه دهقی خاوهن پهخشانی شیان نه دیبێ، تاکی کردنهوه ئیسته هینا و نیه سهه ئەو باوه ره که صلاح الدین ئەو صلاح الدینه نییه که ئەوان بهو جۆره ی لێی تی گه یشتبوون.

یوسف صلاح الدینی ئەییوبی «١١٣٧-١١٩٣» م.

هوکومه ته ئیسلامیه کانی ئەو سهردهمه له باریکا بوون که ئەو رووپا به ناوی دینه وه کهوت بهوه سهه ئەو نیازه که ئەم هوکومه تانه نه یه لێ و ولاتی ئیسلام داگیرکا، به هه موویانه وه «جهنگی خاج» یان دروست کرد، بهم ناوه وه عیلاجاریک له ئیسلام کرا. له رۆژیکێ وایه ناژکا صلاح الدینی ئەییوبی هه لکه وه، جهنگی خاجی هه پروون به هه پروون کرد، قودسی داگیرکرد، بوو به خاوهنی رۆژی «حطین»، له «نوبه» وه تا ئەرمه ن، تا ولاتی جزیره و موسل، تا ته بهرییه و عه کاو یافاو بیروت که وه ته ژیر دهستی، سهه ی به سی پادشای ئەله مانیا و فه ره نسه و ئنگلیز - فه ردریک، فیلیب و رتشارد - دانه واند، ولاتی میسری دامرکانده وه، جامعی ئەزههه هه ره چهنده پێشتر بناغه ی دانرا بوو، کردی بهو ئەزهه ره که زیاتره له هه زار سال دهنگی عیلمی له رۆژهه لات و رۆژاوا دا دهنگ ئەداته وه. صلاح الدین لهو رۆژانه دا ئەمانه ی کرد و بوو به قاره مانیکێ زۆر گه وه له میژووی ئیسلام و کوردا. لهو رۆژه وه صلاح الدین ناوی کوردی له مهیدانی سهه ریا زیدا له خۆرنشین و خۆئاوا دا بلاو کرده وه. له دوا ی صلاح الدین چ سهه ره که وتنی که شایان بێ بۆ

ئىسلام پەيدا بو؟. من گومانم نىيە، تۆش گومانى نەبى ئەو كەسانەى كە بوونە ھۆى
 بربىندار كوردنى دلى خاوەنى پەخشانى «سەلاحەدىن شىاوى شانازىيە بۆ كورد» ئەو
 پەخشانىيان پىتى دروست كرد، ئەگەر لە رۆژو سەردەمى صلاح الدين دا بوونايە لە
 ئىسلامەتى بەولاولە داواى ھىچى تریان نەئەكرد!

ئەو ريسە كە ئەورووپاى ئەو سەردەمە نايەووە صلاح الدين ھەلىوھشانەووە كوردیەو
 بە خورى، ئەو ريسە ئىستە سەرى ھەلدايەووە. ئەو وەختە جەنگ جەنگى خاچ بو،
 ئەورووپا بۆى دەرکەوت تا ئىسلام، ئىسلام و يەك بىرو باوەرو يەك پارچە بى ئەوان
 ناتوانن بە سەريا زال بن. لە داواى صلاح الدينى ئەبىبوى تەون ئەنیتەووە! صلاح الدين
 نەما، وەرە چاوت لە ئىستە بى؛ ولاتانى ئىسلاميان چۆن پارچە پارچە كرد، لە ولاتى
 عەرەبیدا ميسر جياكرایەووە، نەزەعاتە درۆزنەى مەزھەبى وەكوو مەجووس و شتەيان زیندو
 كردهو، فارس و عەرەبيان ھىنايە ناووە بە جۆرى كە شیر لە يەك بسوون، عورووبەيەكى
 زۆر بى تاميان دروست كرد، ئەوھى كە ماوھى زياتر لە ھەشت سەدەيە لە مېشكيانا بو،
 ئيمرو ھەموويان جى بەجى كرد!

پروات بى ئەگەر صلاح الدين لەم رۆژەدا ببوايە و عالەمى ئىسلامى و عەرەبى وا
 بەرچا و بکەوتايە، قارەمانىيەكەى ئەو لەوانە بو لە ناو ئەم گىژاوى تىكچوونەدا بە چوار
 رۆژ ئالای كوردى بۆ ھەلئەكردى. كەواتە منیش لەگەل خاوەن پەخشانا ئەو تەكايەم ھەيە
 كە ئەبى پياو بەپىتى زەمان بناسرى بۆ ئەو ھوكمى ناھەقى بەسەرا نەدرى!

«ئىبراھىم ئەحمەد» لە كىتەبەكەيا: «ژانى گەل» كە لە سالى «١٩٧٢» دا مۆرى چاپى كرا،
 نمونە پەخشانىكى كوردى ئەخاتە بەر دەست و ئەلى:

(.....)

جوامىر بە پەلە لە مال ھاتە دەرئ، خۆى كرد بە مالى مامە رەشەدا كە ھەروا
 دىوارىكيان بەين بو. نە پياو، نە كچەكەى لە مال نەبوون. بە تەنبا ژنى
 خاوەن مال لەوئ بو، تەكاي لى كرد كە بچىتە لای كالىنى ژنى كەوا ژان
 ئەيگرى تاكوو مامانى بۆ دىنى چاوى لىوھ بى. ژنە بە روويەكى خۆشەو
 دلنباى كرد لە چوون و ئاگادارى كالى كوردنى.

ئەویش بە لۆقە كۆلانە تەنگەبەرەكەى خۆيانى برى. لە دلپا پەژارەو خۆشى
 پىكەوھە قوئىيان ئەدا. ئەويان بۆ ژان و ئازارى كالى، ئەمىشيان بۆ ئەو

منالهی که ئەیانێ. بێ گومان مەسرەفییکی باشیشم ئەبێ بە توشەوه!

بە تاییهتی خو ئەگەر کوڕ بێ ئەبێ ئاهەنگی بۆ بکا.. وای که خو رزگارکردن لە دەست بیرو باوەری کۆن گرانە! هەر ئیستا ئەم گالتە بە ئەقڵی کالێ ئەکرد که کوڕی پێ خوشترە لە کچ، کهچی و خوشی بێر لەوە ئەکاتەوه که ئەگەر کوڕ بێ ئاهەنگی بۆ ئەکا! رەنگە ژن ئەوەندە گلهیی لێ نەکرێ که حەز بە کوڕ زیاتر بکا لە کچ، چونکه خوێ چێشتووێتی، ئەزانێ ئافەت، بە تاییهتی لای ئیمە، چەند بە شخواروو زۆر لیکراو و چەوسینراوەن. بۆیە هەستیکی ئاسایییه که پیتی خوش نەبێ کزە جەرگەهە لە بەشە زۆر لیکراوە چەوسینراوەکی مەرقایهتی بێ. بەلام ئەم پیاوی خۆیندەواری تێ گەیشتوو، بۆچی؟ سەرتیکی باداو لەبەر خۆیهوه وتی:

کەرانهی ئەم رەئییە بێ جێیهەم شەرت بێ ئەگەر کچم بێ ئاهەنگییکی لە هی کوڕان خوشتری بۆ بکەم! لە پر هەناسەیهکی هەلکێشاو چاویکی، بۆ یەکهەمجار، بە دەرویهری خۆیا گێرا. سەری سوڕما لە چۆلی شەقامەکه، ئەو شەقامە ی ئیوارانی تر خەلک رێچکەیان تیا ئەبەست. سەیرتر لە هەمووش ئەوە بوو که ئەو خەلکە تاکەو تەراش تێ ئەپەڕین، لەباتی ئەودی بەرەو مال بێنەوه هەموو بە گورگە لۆقه روو بەر دەرکی سەرا ئەرۆشتن، بە چەشنێ که ئەم لەگەڵ خێرا رۆیین و پەلە کردنیشیا پێیان نەئەگەیشت. یەکیک دەرکەوت بەرەو ژوور ئەکشا. هەر لە دوورەوه بەسەرە رووتاوو کورتە بنهیی و قەلەوییەکه یا ناسییەوه. خوا چاکی کات تۆفیتقه خەدی جاسووس بەم تەنگی بانگی شێوانە بۆ کوێ ئەیکوتی؟ ناخۆ وەکوو سەگی راو دووی چ نیچیریکیان خستوو؟ بەلام کەس دیار نییه تا نیچیر بێ بێ گومان ئەچی بۆ ئەودی بە دیار مالتیکەوه راوەستێ تا نیوەشەو ژەندرمە ئەدەن بە سەربانا. دەی چیهتی بە سەریهوه!! سەری بە گۆزی بابی خوێ و ئاغاشی. ئەوه چیهتی رێگاکە هەر لەبەر ناچێ.

- ئیوارەت باش کاک جوامێر. زووکه رەنگە پیا نەگە!

- بەچیا نەگەم؟

تۆفیتقه خە به زەرەخەنەیهکی ناشیرین دانە خوارو خێچ و بە جگەرە زەرد هەلگەراوەکانی پیشان داو بە دەنگییکی بەرز وتی:

- بە پلاو خواردنا گیانەکەم!

زۆر پیتی گران بوو ئەم ئیسک قورسە پیسە هاتە رێ. وەکوو شتی بە

نیشانەیه کی باش لیک نه دایه وه. به دبینهیه کی سهیر دایگرت! دهنگه دهنگ و گرمه گرم تهات له لای سهراوه. نهختیکی تر پیتی هه لگرت، گرمه ی بژی و بروخی هه زاران دهنگی، وهک هه رهسی کیوان تهاته گوی. به راستی ئهم ژانگرتنه ی کالتی ده بهنگی کردوه! چۆن بییری نه مابوو کهوا ئهم ئیواره یه له بهر ده رکی سهرا یه کی لهو کوپونه وهو خویشاندانانه هه یه که له ژیر سه رکرده ی «پارتی رزگاری» دا له چهند مانگی دوایی دا ریک ته خران؟! بۆ گه یشتنه مائی مامانه که نزیکترین ریکا شه قامیک بوو که به بهر ده رکی سهرا دا تنی ته پهری. به لام تا نزیکتر ته بووه وه لهو شه قامه، پهنگاوی خه لک له سهری کۆلانه کانا باشتی تی ته گه یاند که له وهی که سا نییه بتوانی در بهو شه قامه بدات و به زوویی و ئاسانی بگاته تهو شوینه ی ئهم بۆی ته چیت. ئیستیکی کردو چاوکی به شه پوولی خه لکه که ی بهرده میا گیترا. دی لهو مهیدانه زله دا خه لکی وهک نه مام چه قیون، هه ره ئه و نه ده ش ته جوو لینه وه که نه مام به بای شه مال ته شنبته وه. به هاره هاری چه پله لیدانی خه لکه که دا بۆی ده رکه وت کهوا یه کییک قسه یان بۆ ته کات بی ته وهی بزانی چی ته لیت. له گه ل ته وه شا ته و نه ده به ته نگه وه نه بوو که گویی بۆ هه لخات. زۆری په له بوو.

هه تا ته هات پاله په ستۆی خه لکی له دهوری پتر ته بوو، نهختیکی که ی پین ناچی ته ویش ته بی به نه مامی وه کوو ته وانیتتر.. به لام نه. نابین ئهم وای لینی بی! کالتی به ده دم ژانه وه ته تلپته وه چاوه روانی گه رانه وهی ئهمه، ئای چهند سهیر ته بی تا ته مان ته گه رینه وه کوپیکی جوانکه له ی بوو بی! چیه؟ هیچ سهیر نییه! زۆر ژنی کوچه ره هه به رتیه منالیان ته بی! هه ره چی چۆنی بی ئهم به چی به دووی مامانه که دا و به زوویی بگه رینه وه مالتی.

پاشه و پاش گه رایه وه هه رچی چۆنی بوو به هه زار حال توانیی سه ده ههنگاو یک بیتته دواوه و خۆی بگه یه نیته ته نکاو. شادی و هیواو بی نارامی وهک په لکه زترین ته له ئاسمانی دلایا دیاریان ته دا، به لام چاوه ترووکانیک زیاتر پیوهی نه مایه وه.. بهر له وهی چهند ههنگاو به سه ره سستی هه لینی شریخ و هۆری شه ست تیر هه موو گیانی هینایه له رزین، نهک هه ره له ترسا، زۆرتی له شیریه ی و ناچاریدا. جهسته ی کالتی هاته وه بهرچاوه چۆن له ژووره که دا گه وز ته دات، گرنگی فرمانه که ی و تاریکیی ته نجامی دواکه وتنی، سه دان ته و نه ده له لا زلترو ئاشکراتر بوو. به هه موو هیزی خۆی که وته راگردن به رهو سهری تهو کۆلانه ی که تهیتوانی به چهند دهقیقه یه ک لیوهی پیچ بکاته وه بۆ هاته وه سه ره تهو شه قامه ی ته چی بۆ مائی مامانه که، له وانه یه ته ویش جمه ی بی! باشه بۆ

نه چي به دووی مامانیکی ترا به لām کي نه ناسي؟ کهي نیستا کاتي به شوي
خه لکا گه رانه، نه گه ر ناچاری نه بی؟ دوور نیسه بهم ناخوړان و بخوړانه باجي
پیروژیش له گه لکي نه یهت، کهوا ناسیاوی چهند ساله ی بنه مالهی خه زوورانی
بووه، بهرله وه رۆژگار دهریه دهریان کا. بی گومان هیچ مامانیکی نه ناسیاو ههر
دهرگاشی بۆ ناقلیشینیته وه لهم رۆژه دا.

ده ستریتی تازه ی شه سستیرو تفهنگ زنجیره ی بییر کردنه و دیان پساند.
نه و نه دی نه خایاند ههستی به ترپه ی پیسه کی زۆر کرد له دوایه وه دی، که
ئاوړی دایه وه دی به شی له جه ماوهری بلاوه پی کراوی کووونه وه که به دوویا
رانه کهن، چهند ههنگاو پکیان نه ماوه بیگه نی و لیشی تی په رین و نه م تاقه
رینگایه شی لی بگیري. چاوی برپه نه رزه که وه هه موو گورو هیزی لاویتی دایه
لاقی، به لām ههستی نه کرد خه لکه که ههر لی نزیک نه بوونه وه. نه و نه ترسی
لی نیشتبوو به چه شنی رای نه کرد نه توت خه لکه که بۆ گرتن یا بۆ کوشتنی نه و
دووی که ووتون. به لām ههر بی هووده بوو، به تیلاهی چاو سهیری نه کرد، دی
وا هه ندی که به شسته سهری و خه ریکن لیشی تی په رین. له پر شریخه ی
شه ستریتی نزیک سهله مانده وه، پیاو پکیش دهم به هاواره وه له ته نیشتی وه
که و ته زهوی، نه خیر زامار له یهک و دوو تی په ری کرد، سهری به رز کرده وه بۆ
نه و شوتنه بگه ری که شه ستره که ی لی دامه زاینرا بوو، روانی له په نجه ربه کی
ژیرخانی کتیبخانه یه کی گشتیدا، کهوا به چه قی کۆلانه که دا نه پروانی سهری
ژه ندرمه یهک دیاره، بی ترس لوله ی شه ستره که ی به رده می به خه لکا نه گپری
و جاروبار گولله پرتی کی شه قامه که نه کا، سا کي بهر که ووت خو ی و به ختی!
ژنیک له ولای نه مه وه په لی منالکی رائه کیشا زیرکانی و که و ته زهوی.
شه ستره که کپ بوو، کابرای ژه ندرمه سه ریشی به سه ریا شوړ کرد بووه که چی
نه یسه ته قاندا! تو بلسی کوشتنی ژنه بی تاوانه که وه هاواری مناله که
شله ژانده بی تی؟ یا مشتومر له نیوانی ویزدان و په نجه یا دهستی پی کرد بوو، وا
دوو دل دهر نه که ووت!.. وای که نزیکه لیوه ی نیسته ده مانچه یه کی پی بوايه
کاسه ی سهری هه لته گرت، نه یزانی نه م دوزمنایه تیبه توندو رقه زۆره کوتوپره ی
له بهر نه و زۆرداریسه بی نه ندازه و ئاشکرایه بوو که نه بیسینی، یا بۆ خو
رزگار کردن بوو له و مه ترسیسه ی که هه ره شه ی له ژیانی خو ی و نه نجامی
فرمانه که ی نه کرد!

ههر چونی بی کاتي لی کۆلینه وه نه بوو. هه لی له دهست ته قه راگرتنی
ژه ندرمه که قوسته وه به دوو قه له مبارزی کارئاسکانه خو ی گه یانده پال نه و

دیواره‌ی شه‌ستیری کابرا نه‌یته‌گرت‌ه‌وه، به‌لام هیتشتا ئەم نه‌په‌رژابووه سەر
 ئەوه‌ش که تهنانه‌ت به‌خۆشیی رزگار بوون شاد بێ، دیی ژەندرمه‌یه‌کی تر له
 په‌نا کۆمه‌لی گونیه‌لمه‌که له سهربانی مزگه‌وتی به‌رامبه‌ر به‌کتیبخانه‌که ریز کرا
 بوو مله‌قوتی پۆ ئەکات، هه‌روا نزیکه‌ی بیست هه‌نگاوێ به‌ به‌ریه‌وه‌یه، چه‌په‌سا
 نه‌یزانی چی بکا. ئەچووه‌وه ئەو به‌ری شه‌قامه‌که ئەکه‌وته به‌ر نیشانی
 ژەندرمه‌ی په‌نجهره‌ی کتیبخانه‌که، پاشه‌وپاش ئەگه‌رایه‌وه لیشاوی خه‌لکه‌که‌ و
 په‌نگی خواردبووه‌وه ماوه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌ما بوو، به‌ ترسه‌وه سهرێکی هه‌لپری
 پۆ سهربانه‌که‌ی به‌رامبه‌ری. دی کابرای ژەندرمه‌ لووله‌ی تفه‌نگی ئاراسته‌ی ئەم
 کردووه! هه‌موو له‌شی بوو به‌ چاو و ئەویشی بریه‌ تفه‌نگه‌که‌ی کابرا که مه‌رگ
 له‌ کونی لووله‌که‌یه‌وه سهره‌تاکتی لێ ئەکرد، نه‌یته‌زانی چی بکا. دانیشی؟
 رابکا؟ نه‌ء ماوه‌ی هه‌یچ نه‌ما.. هه‌ر هه‌یچ.. هه‌ر ئەوه‌نده‌ی پێ کرا ده‌ستیکێ
 به‌ره‌و لووله‌ی تفه‌نگه‌که‌ به‌رز کرده‌وه وه‌کوو ئەوه‌ی بیه‌وی له‌ خۆی لابدا. یاترس
 ئەوه‌نده‌ی لێ نزیک کردبووه‌وه لای وای ده‌ستی ئەیگات، یا هه‌ر له‌ شله‌ژان و
 شه‌په‌رزه‌ییدا بێ هۆش وای کرد. ته‌قه‌یه‌ هاته‌ گوتی کپ بووی، هه‌ستی
 گه‌رماییه‌کی کرد له‌ ئەشکنجیا، لاقی قورس بوو قورس بوو.. ئەوه‌نده‌ قورس
 بوو هه‌رچێ گورپه‌یه‌ دایه‌ خۆی پۆ نه‌جسولا. دنبای ده‌وروپشتی دیارو
 نادیار، له‌ناو ته‌م و مرثیکا وه‌ک لووله‌ی تفه‌نگیکێ یه‌گجار گه‌وره‌ هاته‌ پێش
 چاوی، که‌ هه‌تا ئەهات، به‌خیرایی برووسکه‌ پچووک ئەبووه‌وه، که‌ ئەو نه‌ما
 ئەمیش به‌ته‌واوی له‌ هۆش خۆی چوو. ته‌نیا شتی که‌ به‌ مێشکیا تی په‌ری،
 شێوه‌ی کالێ و تاقه‌ داخی له‌ دلێ ده‌رنه‌چوو تاسه‌ی پێ گه‌یشتنه‌وه‌ی بوو

.....»

بۆیه‌ بیروباوه‌ری هه‌ندێ له‌ زانایان له‌سه‌ر ئەوه‌یه که‌ مرۆقه‌که‌ی ئەمرۆ کوتومت ئەوه‌ی
 دوینی نییه‌، چونکه‌ له‌ دوینی وه‌ تا ئەمرۆ چرکه‌ی زه‌مان زۆر شتی وا دینیته‌ پێشه‌وه‌ که‌
 ئەمرۆ هه‌یه‌و دوینی نه‌بووه‌، وه‌یا سه‌به‌ینی ئەبێ و ئیمرو نییه‌! ئەوشتانه‌ که‌ ئەبن و دینه‌
 ناوه‌وه‌، بیرو باوه‌ر خۆی له‌وانه‌ هه‌لئه‌سوێ و ئەمجا به‌ زمان و به‌ قه‌له‌م گوزارشتیان لێ
 ئەداته‌وه‌.

ئەگه‌ر ته‌ماشای میژووی په‌خشان بکه‌ین ئەبیین هه‌ر سه‌رده‌می‌ک و هه‌ر
 که‌سی‌ک جیا یه‌ له‌ هه‌ی سه‌رده‌مه‌که‌ی پێشوو که‌سه‌که‌ی پێشوو. ئەم جیاوازییه‌ له‌به‌ر ئەوه‌یه
 که‌ رۆژکه‌ گۆراوه‌، که‌ ئەمه‌ هه‌بوو به‌ سروشت ئەبێ گوزارشته‌که‌ش گۆرانی به‌سه‌را بیت.
 سه‌رده‌مه‌کانی پێشوو گوزارشت له‌ شت ئەدرایه‌وه‌، به‌لام مه‌رج نه‌بوو ئەو شته‌ په‌یوه‌ندی به‌

زوربهی خه لکه وه هه بئ، ئەمه مه رچ نه بوو چونکه وه کوو وترا ئەو باوه رپه ی که پاش ئەو رۆژه داها، ئەو باوه رپه ئەو رۆژه له ئارادا نه بوو، به لکوو ته نها هه ر ئەو هه بوو که به لای ده سته یه کی تایبه تیدا برۆا. ئاوی هه وز شه قایه وه، له رینه وه که وته ناو هه موو ئاوه که. ئیمرو وایه، ئایا سبه ینی چۆن ئەبێ؟! ئەوه کاره ساتی سبه ینی پیشانی ئەدا.

ناوه رۆکی په خسانی کتییی «ژانی گهل» گه لاله که ی له پیش سالانی «۱۹۷۰» دا بووه، ئەوه نده هه یه وه کوو «سه مه نی» یه کی به له زه ت له زستانا ئەکرێ و له به هارا ئەخوړی، ئەمیش وا بووه. خاوه نی ئەم په خشانه له زانا نایاب و قه لاهم به ده سته کانی گوشاری گه لاویژ بووه. نمونه په خشانه که ی ئەم بۆیه لیڤه دا هاتۆته وه یه که م چونکه به ری چاپی نووسینه که ی له سالی «۱۹۷۲» دا بووه، دووهم بۆ ئەوه هه م بیرده که وه هه م قه لاهمه که له و رۆژه دا ئەوه پیشان بدا که هاله اتنی ئەم بیرو باوه رپه هه له اتنی ته نیا ئەو رۆژه نییه، به لکوو وه کوو که ره سته ی شووشه واتی رووسیای پیتشو به چوارده سال پوخته ئەبوو، وه ئەبوو به «ئامان» و ئەکه وته به رده سته ی خه لکی. ئەمیش ئەوه پیشان بدا: که ئەمه هه ویری شانزه ساله و له سالی «۱۹۷۲» دا هه لاتووه!.

تییکرای ناوه رۆکی ئەم په خشانه له چه وسانه وه ی ده سته یه کی زۆر زۆری نه ته وه ی کورده وه ئەدوێ به ده ست ده سته یه کی تایبه تییه وه یه کی که له چیرۆکه درێژکان که ئاشنایه تی به ره مه کی خه لکه وه هه بیته. جم و جوولێ زه مان کردوو یه ته کاری که بیری خاوه ن په خشان له گه ل ئەو جم و جووله دا بچی به رتیه.

ته نگوچه له مه ی کۆمه لایه تی به درێژایی زه مان هه ر هه بووه، به لام گرانیه که له وه دا بووه که چۆن هه سته ی پێ بکری؟ وه ئەگه ر پیشی کرا چۆن ده ر بیری! که ده ربرا چۆن په یوه ند بکری؟! ئەمانه لام وایه ورد بوونه وه یان ئەوێ بۆیه به به ره هه م هینانی ئەمانه ئەبێ ئەو که سه بیرکی تیژی هه بێ و سهیری ئەم لاو ئەولای خوێ بکا و بزانی گه لان چی ئەکه ن له ژیانیا و چۆن هه نگاوی ورد و زل ئەنێن؟ ئەمجا ئەو که سه به راوردی نه ته وه که ی خوێو نه ته وه کانی تر بکا بزانی ئایا نه ته وه که ی ئەمیش ئەو ئالۆزیه ی تیدا هه یه؟ که هه بوو بویری ده ربیری، وه ئەبێ بزانی چۆن ده ری ئەبری؟ ئەبێ به جوړیک بێ که له گه ل خوړده ی ولاته که ی خوێا ری که وێ.

ئەم شتانه هه موو ئەم په خشانه داو له خاوه نی ئەم په خشانه دا به دیی ئەکرێن. که سهیری روخساره که ش ئەکرێ هه موو ئەو وشه و رستانه ن که به سه ر زاری ره مه کی مه ردمه که وه ن و هه یچی له گه ل زمانی خوێنده واریکا موتوریه نه کراون؛ ره وانه وه کوو ئاوی

رهوان، دهوانه وهکوو بای بهری بهیان، کارهسات دهر ئهبرئ بهبی خشپه، ههندی جار بهبی کسپه وههندی جار لهژیر پهردی چرپه دا به کسپه! جا ئه م پهخشانه به ناوهروک و روخساریه وه نمونهیه که بۆ ئه و رۆژانه، بۆ ئه وه میژوو له پاشا ئاوری لی بداته وه.

«دکتور ئه وه رحمانی حاجی مارف» له ژماره «٦» ی گوڤاری «پهروهرده و زانست»، سالی «١٩٧٣» له ژیر ناوی «بنچینه ی دانانی فرههنگی کی کوردی - عه ره بی بۆ قوتابخانه» دا، له م باره وه پهخشانیکی دینیتته ناوه ئه لی:

.....»

هه لێژاردنی وشه!

له سه ره تای نووسینی هه موو فرههنگی کیدا کیشه ی هه لێژاردنی وشه دپته پیشه وه. بنچینه ی هه لێژاردنی وشه په یوهنده به جوړو بابهت و مه به سستی فرههنگه وه. تا کو ئیستا کیشه ی هه لێژاردنی وشه بۆ فرههنگ له هه یج ولاتیکی جیهاندا شتوازیکی زانستی ته وای وهرنه گرتوه وه هه ندی رووی ئه م مه سه له یه هه ر به ئالۆزی ماوه ته وه وه هه ر وه ک زانای گه وهره فرههنگ نووسی ناسراو و به ناوبانگی رووس ئه کادیی ل. ف. شتیریا ده لی: «کیشه ی هه لێژاردنی وشه بۆ فرههنگ یه کی که له کیشه هه ره زه حمه ته کانی فرههنگ نووسین» به لām له گه ل ئه وه شدا پتیویسته ئه وه له بیر نه که ین که له تیۆری فرههنگ نووسیدا هه نگاوی گه وهره نراوه گه لیک کاری ئالۆز خا و کراوه ته وه و رتیره و یکی وه ها دانراوه که فرههنگ نووسه کان په یه وه ی بکه ن و له و رتیره یه وه له گه لیک کۆسپ رزگاریان بییت. هه وهره ها دانانی ژماره یه کی زۆر له فرههنگ، واته له ئه نجامی هه ول و کۆشش و زانین و ته جروبه ی فرههنگ نووسه کانداسه ر مه شقی هاتۆته کایه وه. هه رچهنده مه سه له ی هه لێژاردنی وشه کاریکی زه حمه ته، به لām ئه و رتیره و تیۆری و پراکتیکه ی که تا ئه مپۆ هاتۆته کایه وه ئه م کاره مان بۆ ئاسان ده کات.

وه ک ئاشکرا به مه به سستی زانستی دانانی فرههنگی کی کوردی - عه ره بی بۆ قوتابخانه بریتیی به له یارمه تیدانی قوتابیانی کورد بۆ تیگه یشتنی ده رسه کانیان. بی گومان فرههنگی کی وه ها به ر له هه موو شتیک ده بی گرنگی به به جی هینانی پتیویستی قوتابیانی بدات له تیگه شتنی گشت ده رسه کانیاندا به تیکرایی، که به سه ر ئه ده بی و عیلمیدا دابهش ده بن. هه رچی وشه و زاراوه ی ده رسه ئه ده بییه کانن تا راده یه ک له زمانی کوردیدا کیشه یان خا و کراوه ته وه

سەرچاوه زۆره بۆ تۆمارکردن و لیکۆلێنهوهیان (وهک: زۆریه ی ئه و
 فهرههنگانه ی له پێشهکی دا ناومان بردن، ئه و هه موو چاپه مه نه یه کوردییانه ی له
 باره ی ئه ده ب و زمان و مێژوو ... وه نووسراون، سامانی فولکلۆری کوردی ...
 ...). له بهر ئه وه له دانانی فهرههنگه که دا به نیسه به ت ئه و جۆره وشه و
 زاراوانه وه گه یروگرفتی گه وه نایه ته ی. به لام ئه وه ی په یوه ندی هه بیته به
 زاراوه ی ده رسه عیلمیه کانه وه تا بلیتی کارتیکی وردو زه حمه ته، چونکه له م
 رووه وه هێشتا که م و کورتی و جیاوازی باوه ... زۆره. له گه ل ئه وه شدا نابێ
 ئه وه له بهر بکه ی که له م مه یدانده چهنده ههنگاوێک نراوه کۆمه لێک کاری
 به نرخ نووسراون. (وهک: ئه و زاراوه زانستییه نه ی له لایه چهنده لیژنه یه کی
 تاییه تی جیاوازه وه دانراون و دارێژراون و له چهنده ژماره یه کی گۆقاری «رۆژی
 نوێ» ی سالی «١٩٦٠» دا بلاوکراونه ته وه؛ هه ر له سالی ١٩٦٠ دا ماموستا
 جه مال نه به ز له ژێر ناوی «هه ندیک زاراوه ی زانستی» دا فهرههنگۆکیکی له
 چاپ دا. له ژماره «٤» ی سالی «١٩٧٦» ی گۆقاری «په روهرده و زانست» دا
 ژماره یه ک زاراوه ی زانستی دانراون و داتا شراون؛ ماوه یه کی درێژه که ماموستا
 که مال جه لال غه رب به م کاره پیرۆزه وه خه ریکه و فهرههنگیکه گه وره ی
 زانستی بۆ چاپ ئاماده کردوه، له کۆری زانیاری کورد په شێوه یه کی زانستی
 و فراوان گرنگی به م مه سه له یه دراوه... هتد). بێ گو مان له دانانی فهرههنگی
 کوردی و عه ره بی بۆ قوتابخانه پێویسته که لک له و کارانه ی ناومان بردن
 وه ریگیرین و ئه مه ش تارا ده یه ک ئه رکی سه رشانی دانه رانی فهرههنگه که
 ئاسان ده کات. به لام به داخه وه وهک وتم: ئه مه کارتیکی زۆر زه حمه ته، جگه
 له وه کات و کۆششیکه ی بێ شوماری ده وێ. جا بۆ ئه وه ماوه یه کی درێژ
 قوتابیانی کورد بێ فهرههنگ نه ی و چاوه رووان نه ی، به رای من وهک له زۆر
 ولات له سه ره تادا کراوه، لای ئیمه ش به و شێوه یه ده ستی بدریتی؛ ئه ویش
 ئه وه یه که ئه و فهرههنگه بکریته به دوو. یه ک ده رسه ئه ده بیسه کان، دوو،
 عیلمیه کان. هه رچه فه رههنگی یه که مه ماوه و ره نجی زۆر ناوی و تارا ده یه ک
 پێویستی قوتابییه یان جێ به جێ ده کات، به تاییه تی ئه گه ره هه ول بدریت له م
 به شه یاندا ئه و زاراوه زانستییه نه ی زۆر به کار ده یێنرین و ئاشکران و به ته واوی
 چه سپاون تۆمار بکرین و بخرینه ناوه وه. هه روها نابێ ئه وه ش له بهر بکه ی
 که گه لیک زاراوه ی عیلمی وهک: هه لامه ت، ئالو، سیل، پوک، گۆپکه،
 تیشک، ته م، مژ، مس، ئاسن... و سه دانی تر هینده له سه ر زارن که شێوه ی
 زاراوه یان تیدا ونه و که وتونه ته ریزی ئه و وشانه ی له هه موو کات و شوێنیکه

به کار بهیترین.

هه‌رچی فه‌ره‌ه‌نگی دووهمیانه کاریکی زه‌حمه‌ت و وردو پیتوبستی به‌کۆش و کات هه‌یه ، بێ شک باشته‌که ئهم ئه‌رکه به‌خه‌رتنه سه‌رشانی لیژنه‌یه‌ک، به مه‌رجێک ئه‌ندامانی لیژنه‌که‌ش ته‌نها ئه‌و که‌سانه نه‌بن که له‌ده‌سه عیلمیه‌کاندا شاره‌زاییان هه‌یه ، یاخود ته‌نها کوردی زان بن ، چونکه هه‌یج ده‌سته‌یه‌ک له‌و دوو ده‌سته‌یه‌ به‌ ته‌نها ئهم کاره‌یان به‌باشی بۆ هه‌لناسووی ، شاره‌زای ده‌سه عیلمیه‌کان له‌ واتا و مانای زاراوه‌کان باشته ده‌گات وه‌ک له‌ کوردی زان. هه‌روه‌ها کوردی زانیش باشته وشه‌ی هاوواتا بۆ زاراوه‌کان ده‌دۆزێته‌وه . ئهم شێوازه‌ش ئه‌وه‌یه که ئیستا کۆری زانیاری کورد له‌سه‌ری ده‌روات . به‌وێنه له‌لیژنه‌ی «طبی» دا جگه له‌ دوکتوری ناسراو شاره‌زا « جه‌مال ره‌شید و عه‌بدوره‌حمان عه‌بدولله‌» دوو کوردی زانی به‌ناویانگ « هه‌زارو هه‌یمن » هاوبه‌شن. بێ شک به‌م جۆره ئهم کاره گه‌لیک پوخته‌ترو سه‌رکه‌وتووتر نه‌بێت. هه‌روه‌ها نابێ ئه‌وه‌ش له‌ به‌ر بکه‌ین که کوردی زانیش پیتوبسته شاره‌زای دیالیکته‌کانی کوردی بێت ، یاخود چه‌ند که‌سیک بن که هه‌ر یه‌که‌یان شاره‌زاییان له‌ دیالیکته‌کاندا هه‌بێت. به‌ رای من گرنگیدان به‌یه‌ک شێوه‌و فه‌رامۆشکردنی ئه‌وانیتر ، نه‌ک هه‌ر راست نییه ، به‌لکۆو ده‌بێ به‌هۆی بوونی که‌م و کورتی. لیژنه‌دا ئه‌وه‌ش دێنمه‌وه یاد که به‌کاره‌یتانی هه‌ندێ زاراوه‌ی لاتینی له‌ باتی عه‌ره‌بی پیتوبست به‌ سل کردنه‌وه ناکات ، چونکه ئه‌مه نه‌ک هه‌ر له‌گه‌ل بنچینه‌ی زمانه‌که‌ماندا به‌ تایبه‌تی و پێشکه‌وتنی زماندا به‌ گشتی ده‌گونجی ، به‌لکۆو بۆ وه‌زعی کوردستانی دابه‌شکراومان سوودمه‌نتره ..

ئهو پێشنیاری له‌ دابه‌شکردنی فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌دا کردوومه نابێ به‌هۆی ئه‌وه‌ی تاسه‌ر دوو فه‌ره‌ه‌نگی قوتابخانه هه‌بن ، به‌لکۆو ئه‌مه بۆ سه‌ره‌تایه‌و چۆن زۆر فه‌ره‌ه‌نگ ۱۰-۱۵ جار له‌ چاپ ده‌درێنه‌وه ، ئه‌مانیش له‌کاتی له‌ چاپدانه‌وه‌دا ده‌توانی لێک بدرێن و بکڕین به‌یه‌ک فه‌ره‌ه‌نگ ، به‌لام گرنگی ئهم شێوازه ئه‌وه‌یه که کاره‌که ئاسان ده‌کا و رێگا که نزیک ده‌خاته‌وه . به‌پیری من له‌ تۆمارکردنی وشه‌دا بۆ فه‌ره‌ه‌نگی کوردی و عه‌ره‌بی قوتابخانه باشته‌ترین رێگا ئه‌وه‌یه که وشه له‌ناو کتیب و وتوویزی قوتابخانه‌دا کۆ بکړینه‌وه هه‌لبرێن ، پاش ئه‌وه کۆ ده‌کړینه‌وه ، ئینجا ده‌بێ بژار بکړی؛ واته ئه‌و وشانه‌ی بۆ ئهم مه‌به‌سته زۆر پیتوبست نین لا به‌رین و ئه‌و وشانه‌ی پیتوبست نین ، یاخود په‌رتراون به‌یترینه‌وه . بۆ ئهم مه‌به‌سته چه‌ند شێوازیکی زانستی هه‌یه که وا به‌ کورتی له‌ هه‌ندیکیان ده‌دوێن:

۱- له هه موو زمانیکدا وشه هه ن که یه ک چاوگ و یه ک ریشه یان هه به و له یه ک وشه ده توانی هه ندی وشه ی تر دروست بکری، وه ک: «منال، منالی». نان، نانه وا. هونه ر، هونه رمه ند. شعر، شاعر... هتد. جا له م ریگه یه وه پاش کوکړدنه وه ی وشه پیویسته هه ر وشه یه ک به جیا ته ماشا بکری و له م باره یه وه گه ر نه و وشانه ی که ده توانی لی بیان دروست بکری و بخړینه بان وشه کان. بې گومان مه رج نییه که له هه موو وشه یه ک وشه ی تر دروست بکری و یاخود هه موو نه و وشانه بکه ونه ناو فرهه نکه وه، به لام ده بی نه وه له بیر نه کری که به که م و کورتیه کی گه وه ده ژمیږیت گه ر وشه ی «منال» و «منالی» نه بیټ، یاخود «شاعر» هه بیټ و «شعر» نه بیټ!

ب - نه و وشانه که کوکړانه وه ده بی به گوږه ی بابه ت لی بیان بکوړل یتنه وه وه هه ر پولیکیان به گوږه ی نیسبه تی که وتنه ناو فرهه نکه که وه ده ستکاری بکړین؛ واته نه وه ی به زیاده ده زانری لایبری و نه وه ی که میسه پر بکړیتنه وه. به رای من ده توانی وشه کانی فرهه نگی ناوبراو به م جوړه دابه ش بکری:

۱- نه و پوله وشانه ی که سه را پا بی په راندن و لایردنی هیچ وشه یه ک پیویسته تو مار بکړین، وه ک ناوی روژه کانی هه فته، مانگه کان، چوار وهرزی سال ... هتد. په راندنی هه ر وشه یه ک له وشه کانی نه و جوړه مه وزووعانه راست نییه و هیچ به لگه یه ک نییه بو سه لماندن لایردن و په راندن.

۲- نه و پوله وشانه ی که پیویسته به شیکي زوریان لی تو مار بکړین وه ک ناوی نه ندانه کانی له ش، ناوی که رهسته ی قوتا بخانه ... هتد.

۳- نه و پوله وشانه ی که پیویسته به شیکي که میان لی تو مار بکړین وه ک ناوی ده رمان، گژوگیا «هه لز، خه ربه نګ، کی شه، شنگ، بیخ ...» هتد. هه روه ها هه ندی له و وشانه ی که له زمانی کوردی به ره و سوان و کو ن بوون ده چن و به هو ی گوړانی ژبانی نابووری و کو مه لایه تییه وه که متر به کار ده ینرین. بو نمونه: ناوی نه و وشانه ی په یوه ندی بیان به ناشی ناوه وه هه یه، یاخود نه و وشانه ی له په یوه ندی خیزانیدا به کار دین وه ک: هه و، هیوهرژن، دش، هه نه زا ... هتد. به داخه وه هه ست ده کری نه و وشانه ی که ناومان بردن هه ندی ده سته واژه جیگایان ده گرنه وه، وه ک له جیگای «دش» خوشکی میږد!.

نه م جوړه وشانه که م به کار ده ینرین و بو نه م فرهه نکه ش پیویست نین.

جگه له وه ی باسما ن کرد بو کوکړدنه وه و بژاره ی وشه بو فرهه نګ هه ندی ریگای زانستی تریش هه یه، که به داخه وه لیږده دا توانای نه وه نییه له هه مووی

بدووئین، به لām ئه وهی که گرنګ بیت له مه سه لهی دانانی فرهه نگیکی کوردی و عه ره بی قوتا بخانه دا ئه وه یه که ئه وه فرهه نګه بهر له هه موو شتیکی ده بی پتویستی قوتا بیان جی جی بکات و کاریان ئاسان کات. بهرای من ژماره ی وشه کوردییه کانی فرهه نگی یه که م گهر دهو رو بهری بیست هه زار وشه یه ک بیت، به مه رجییک له کوکردنه وه هه لێژاردنی وشه دا ورده کاری بنوئینریت، که من له وه دا شکم نییه و باوه ریم به زاناکانمان به هیتزه، ئه وه ئه وه فرهه نګه چاره سه ری پتویستی قوتا بیانی کورد ده کات. ژماره ی وشه کوردییه کانی فرهه نگی دووه مییش به ستراره به ژماره ی ئه وه زاروا نه ی له ده سه عیلمییه کاندا هه ن و خه ملاندنیان شتیکی گرنګ نییه».

گومانی تیدا نییه هه تا خوئنده واری په ره بستینیت ئاسۆی بیرو باوه ر فراوانتر ئه بیتته وه. له م فراوانییه پهل بلاو ئه بیتته وه بو هه موو جوړه بابته تیکی نه و باوه ری زانیاری و ته جری. په خسانی کوردی سه ره تا که که وته سه رکاغه ز و پاشان چاپ له باری ئایینی و ئاموژگاری نه ته وایه تی، وریاکردنه وهی نه ته وه بو هه سترکردن به چۆنییه تی نه ته وایه تی، کاره سات و به سه ره اتی کورد له باره ی میژوو یه وه، ئه ده ب و گه لێ بابته تی ئه ده بییه وه، داستانه کانی چیروکی کوژ و نوێ. له مانه وه ئه دوا. هه ره وها فرهه نگی تیدا هه بوو، ده ستوو رو قه واعدی زمانی تیدا هه بوو. له مه وه بیر ئه چی بو ئه وه: وه کوو به شه کانی تر پتویسته به پوختی له میشکی تازه پیگه یشتوه کانا دابنرین، بابته تی فرهه نګه که شی ئه بی و بیت. زمانی کوردی هه ره له کوته وه به هو ئی ئایینه وه له گه ل زمانی عه ره بیدا به سه ره یه کیانه وه هه بوو. له م رووه شه وه پتویسته بنچینه ی فرهه نگییک به و دوو زمانه پهیدا بیت که به جوړیکی زانیاری له ره گ و ریشه ی به تاییه تی کوردییه که قسه بکاو قوتا بیانی قوتا بخانه کان له و به ره مه عیلمییه که لک وه رېگرن، بو ئه وه ورده واده ئه وانیش پاش ئه وه که سه رده می خوئندنیان ته و او کرد، ده ست بده ن به عیلمه وه و زیاتر بکوئنه وه له زمانه که و خزمه تی بکه ن، بچنه ناو ره گ و ریشه یه وه له ئه نجاما زمانه که له م لایه نه شه وه بگا به یه کی له زمانه خزمه تکراره کان.

به لێ! له م رووه وه وه کوو خاوه ن ده ق له سه ره تاو ناوه ندی کتیبه که ی خو یا ئه لێ: له لایه ن زانیانی کورد و غهیری کورده وه هه نګاو نراوه و دانراو هه یه، به لām دوو نییه به جوړیکی پر به پری واکه به پوختی بنچینه ی ره گ و ریشه ی وشه روون بکاته وه نه بوو بی. دیاره ئه مه ش له کرده وهی جم و جوو لێ گوړانه و خاوه ن په خسانی داگرتوته وه که وتوته سه ره ئه و فیکره یه، ئه گینا له پیتش چه رییک له مه و پیتش ترا ئه م جوړه فیکره که ئه م ئیستا

کردووێه تهوه، ئەو فیکره ئەو سەردەمه نەبوو له ئارادا. سروشت وایه هەموو شت له سەرەتادا کال و کەرچ ئەبێ، پاشان به تێپەر بوونی زەمان به تهواوی پێ ئەگا. لەم میژوویدا ئەم، ئەم هەنگاوهی ناوه، ئەگۆنجی له چەرخێ داها توودا لەم رووهوه جۆره باوهری تری وایه بێته ناوهوه ئەوهی چەرخێ پێشوو چۆنه به چاو ئیمپڕۆزهوه، ئەوهی ئیمپڕۆزیش به چاو چەرخێ دوا بیهوه ئاوا بێت! ئەبێ واش بێت چونکه ئەگەر وایه نەبێ هیچ شتێک له دەوری گەلە بیهوه ناگاته دەوری ئامادهیی.

خاوهنی ئەم پەخشانه تا ئەندازیهک ئەم رچهیه لەم رووهوه شکاند، ئەتوانین بڵێن ئەو رێگهیه که ئەو لەم بارهوه گرتووێه تی رێگایهکی نوێیه؛ رێگایهکی نوێیه بۆ فیکردنی قوتابیان و بۆ رێبه دی کردنی ئەوانه که ئەیانەوی له تەشکی بنچینهی وشە زمانی کوردی تی بگەن. جا ئەم پەخشانه به گوزارشت له ناوه رۆکیهوه و به ناوه رۆکه کهیهوه نمونهیهک بوو بۆ بابە تێکی و دهکوو زمانهوانی لەم میژووێ ئیمپڕۆزا.

«ئیسماعیل حقی شاوهیس» له ژماره ٣ ی سالی «١٩٧٣» ی گوڤاری «رۆژی کردستان» له ژێر نای «نامهیهک بۆ رۆشنیرو ئەدیبه لاوه کافمان» دا، جۆره پەخشانی کمان ئەخاته بهردهست و ئەلێ:

«ئەو ئەدیانی ئازیز!

ئیمه پیرین، میتشک و دل و هیزمان وەک هی ئێوهی گەنج و توانا نییه. داخه کهم ئیمه ده می رابردوو مان، ژبان و ژینمان زۆر به ناخۆشی و دل نازاری و ناسۆرییهوه رۆشت و تی پەری کرد! ئەو ئەدهب و رهوشت و رهفتاره ئیمه دیومانەو خۆتندوو مانە، مۆدهی پۆچ بووه، گهوههرو هیزی کۆنیان ئیتر باوی نه ماوه. داخه کهم رهوشت و رهفتاری چەند چەرخ له مهو بهر هیچ کهلک و نرخێکی بۆ مرۆ، خێرێکی بۆ ئینسان نه ماوه. ئەمرۆ پتویسته، مرۆیانه، میرانه بۆ پێشهوه برۆین به رهوپیتری تهکنۆلۆژی، سایه نس و زانیاری، ئەدهبیکی ئینسانی برۆین... به ئازادی، به سهرفرازی به خێرهاتنی چەرخ بیهست و یهک بکهین، به رهوپیتری سایه نس و زانستی برۆین، چونکه ئیمه له ناو قهرنی ئەله کترۆن - ئاتۆم دا ئەژین، نابێ خۆمان دواخهین. دهست و چاومان، زمانمان بیهستین، گوتمان له پێشه سازی، زانیاری، عیلمیهت واقعهیه تی قهرنی بیهست و یهک داخهین، چاومان بقووچینین، گوتمان کهرکهین. تهکنۆلۆژی ئەمرۆ له زانست و زانیاری، پێشه سازی ده می خه رکه و

تەشى و دىزەو ھېزەو سۆنەي كۆن، ھېزەو كەندوو، گلېنە، لەنگەرى، گۆزەو
كووپە، لوولېنە، مەكۆ، پېچاللى لوولەي جۇلاكان، دەسك و دىبەگى، دەستارى
دەمى كۆن ناچىت. داخەكەم ئەم دەستكردانەي باب و باپىرائمان ئەمىرۆ ھېچ
خىرىك، كەلكىكى بە بايەخى نىيە، بازارى ئەمانە نەماو. داخەكەم!
ئەكۆنۆمى، كۆمەلەيەتى، سىياسەت و رەوشت و رەفتارمان، سايكۆلۆژىمان، ژيان
و ژىنمان، بىروباوەرمان ھەمووى لەم دەزگا و حاجەتەنە پىكھاتو، ئەمىرۆ
ئەمانە ھېچ بەكەلكى كورد ناپەت. ئەمىرۆ دەور دەورى ئەلەكتروڭ و ئاتۆمە.
ئەبى ئايدۆلۆژىمان، ئەدەبى كورد لەگەل عالمى جىھاندا بەپىتى سايەنس
ئەلەكتروڭ بىت. ماترىالىزىمىيەنە بىت تاكو بتوانىن خۇمان بژىينىن، گەلمانى
پى راوەستاو كەين. بەم رەنگە كورد لەگەل عالەمدا سازو رىك و پىك
پىشخەين، خۇمان لە دىلى رزگار كەين.

ئەي رۆشنىبىرائى دىلسۆزى بەپىزى كورد!

بە پەرۆشەو لىتان ئەپارتمەو، لە روخان و نەمانى ئىمپىراتورى مەزنى
رۆما، بىزانس، ئىمپىراتورى پارس، ماد، ئىمپىراتورى ئاشورى، ئارامىيان،
خەلافەت و سەلتەنەتى عەرەب، عوسمانىيان دەرس و پەندىكى ئىنسانى
وەرگىن. ئاخۆ ئەمانە بۆچ روخان؟ نەمان، لەبەرچى ئادەمىزادىيان، خۇيان،
كۆمەلىيان، تەخت و تاجىيان خستە ناو كاۋلگەو گۆمى گەردەلوولى خووناو
نابوودى؟. لەبەرچى خۇيان، گەلىيان، ئادەمىزادىيان ئازادو رزگار نەكرد؟. ئەبى
ھۆي ئەمانە، ئەم رمان و نەمانە زۆر بە وردى لىك بدەنەو. ئىمە؛ كورد زۆر
چاك بزائىن لە كاروانى مەزىيەتى، شارستانى، تەكنۆلۆژى، زانستىدا زۆر
دواكەوتووين. ھېچ لە ھۆشيارى شۆرشەكانى قەرنى ھەژدەو نۆزدە بە تاييەتى
لە رووداۋەكانى جەنگى خويىنى يەك و دوو تىيىنەكى وردمان نەكردو،
لىي تى نەگەيشتووين، بە تاييەتى لە خەبات و راپەرېنەكانى گەلى روسىيا.
ئەدەبى تۆلىستوى مەزنى ئىنسانى، شۆرشى ئوكتۆبەرى مەزنى ئىنسانى. وانەو
پەندو ھۆشيارىيەكى مەزىيە ئەوتۆمان وەر نەگرتو، بۆزىيانى دوارۆژى كورد
ھېچ كەلكىكمان وەر نەگرتو. داخەكەم! عالەمى كورد گەرەكە لە شۆرشى
ئوكتۆبەرى مەزنى جىھانى، ئەم فەلسەفەي ئىنسانىيە ئەدەبىيەكى راست و
رەوان، واقعىيان لى وەرگىت، زۆر بە دوور بىنى لىي ورد بىتەو تاكوو خۆي
لە ئەفسانەو ئەفسوون، سىحرەكانى دەمى رابووردووى كۆن و دوور، خۆي لە
پروپوچ، ئەوھام و خەيالات رزگار كات، كوردى پى ئازاد و سەر فەراز كات.
لەگەل ئەمەش لە زانست و ئەدەبى پىشكەوتووانى عالەمى عەرەبى ئەمىرۆ،

فارس، هیندستان، زانست و پیشه‌سازیه‌کانی ئەورووپا، ئەنگلۆ - ئەمەریکی ریاڵیستان، لە تەکنۆلۆژی ئەدەبیات، ئایدیۆلۆژیایان، ژبانی راستی - واقعییان وانه و ینەیان لی وەرگرتن. بەم رەنگە ئەدەب و زمانی کوردی پێ جوان و شیرین، دەولەمەند کەین. ژبان و ژینی کورد لە پر و پوچ، ئەفسوون و ئەفسانەکانی کۆن و تازە جیهانی بۆژوازی، کۆنە پەرستانی دوورو نزیک، عەلەمی کوردی پێ ئازادو رزگار کەین. بەم رەنگە ئەدەب و زوبانیکی تازە و زیندووی کوردی، گەنج و توانا، ئەوەی دواژمانی پێ ئارایش و روشن و هوشیار کەین. بەگیانیکی شۆرشگێڕانە ماتریالزمی واقعی لەگەڵ عەلەمی بەشەر، ئینسانیدا بە هاوکاری، هاوژانی پیکەوه بژین. بێ جیاوازیی دین و رەسەن و ئایین، هاو دەم و یەک ئاهەنگ بپوین، بۆ عەلەمی دەرخی بە پێی مافی ژبانی ئینسانی حەقی ژبان، پێشکەوتنمان هەیه. کوردیش وەک ئەوان مرۆ و ئینسانە، توانای هونەری ژبانی هەیه، بەشداری شادی، لە ئازاری ئینسانیش تی ئەگەین، بایی و نرخێ مرۆ ئەزانین، وەک عەلەم ئادەم پەرست، ئارام و ناشتی خواز، شەیدای شارستانی، ئاوەدانی پەرستین.

بەرێزینە!

هێقیتم ئەو دێه ئەدەبی بەرزێ ئەحمەدی خانی مەزن خاوەنی مەم وزینی نەمر، حاجی قادر کۆبی، جەلی زاده، خەتیب محەمەدی گەورە خوالیی خۆشبوو، لەگەڵ شیخ نووری سەلح، یونس رۆوفی دلداری گیان بەرز، جگەرخیوین، قەدری جان، جەلادەت بەدرخان، خیزانی رەوشەن بەدرخان، نووسەرەکان، ئەدیباانی کورد.. جگە لەم ئەدیباانەش نەمر مەولانای مەزنان هەمیشە لەبەر چاوی بیت.. بە خوشی و شانازییه‌که‌وه یادیان کەینه‌وه. بە تاییه‌تی مەدرسه‌ی ئینسانیی ئەدەبی گۆزان، بێ کەس ناودارانی دڵسۆزان بژێنینه‌وه، بەره‌و شوێنی بیرو باوهری ئەم بەرێزانە بپوین.. خۆمان، گەلی کوردمان، گەنج و زیندوو توانا کەین.. لە ناو ئەم ئەدیباانەشدا خوالیی خۆشبوو بێخودی مەحموودی موفتی شاعری خۆشه‌ویست و قەشەنگ.. کاک زیوهری خەم ره‌وین و دڵسۆز.. پیره‌می‌رد .. شیخ ره‌زای دلیری تالەبانی.. عبدالخالقی ئەسیری نەمر.. قانعی بێندی بەرێز، دڵسۆزانی تریشمان لە بێر نەچیت، هەرگیز خۆمان بە کۆنە پەرستی گیر نەکەین، پێشڕه‌وی ماتریالزم بپن

...

ئەمە نامەى پىرىتک بوو بۆنەو جوانان، هیوام وایە سەرم نەیهەشاندىن ..

بىوورن» .

کە زەمان زەمان بوو سالىكى ئەرۋا سالىكى تر دىت بە شوتىنيا، لە رۆشتوودا پەندىک دروست ئەبى، لە داھاتوودا بىرىكى تر پىشان ئەدا. ئەمەش لەبەر ئەوئەھە کە ھەر رۆژە شتىک و ھەر ھەفتە باوەرپىک پەیدا ئەبى. تەنگى زەوى کە ھاتەو ھەک، باوەرپەکان-کە ھەریەکە ھى لایەکن- زیاتر لە ھەک نىزىک ئەبنەو. پىرى موغان؛ خاوەنى پەخشان مېژوویەکی رابوردو ئەگىرپەتەو کە بەسەر نەتەوکانا تىپەریو، بەرزى و نزمى نەتەوکانى پشت لە مېژوو ئەخاتە ناو چوار چىوئە رستەى زمانى کوردییەو و پىشانى ئەدا بۆ ئەو کە کوردە کە دەرزىک لەوانەو وەرپىگرت و بگا بە ئاواتى خۆى. جۆرە گوزارشتى واو جۆرە وشەىەکی وا ئەخاتە ناو پەخشانى کوردییەو کە دوور نییە ئەو گوزارشت و وشانە بەو پانەو پانییە تا ئەو رۆژە بەو چەشنە نەکەوتبىتە ناو پەخشانى ئىمەو. ئەمەش یەکیکە لە ئەنجامى گۆران کە بىرى تاکىک لەگەلئە ئەگۆرئ!

دیارە یەکیک کە کەوتە ناو سالىو ھەر ھەز ئەکا ئەو شتانە کە لەوختى خۆبا ئەو پىان نەگەشتو، دەستەى تازە پى گەشتو بىانگەنت، بەتایبەتى یەکیک کە بەتەنگ نەتەوئەھەو بىت. وا دیارە ئەم کوردە تەقەى لەگەلئە قاپى ھەلساندو و کەس دەرگای بۆ نەکردۆتەو! وەیا گەلئە رۆژگارى بەسەرا ھاتو و کەس ھىچى بۆ نەکردو و خۆشى ھىچى بۆ نەکراو. وادیارە لەھەموو چەرخىکا ھەزى بە ئازادى و سەر بەستى کردو، بەلام رىگای لئە گیراوە. خاوەنى ئەم پەخشانە بە باوەرپى خۆى رىگا پىشان ئەدا، جا ئەو رىگایە لەگەل واقعا یەک بگرت، وەیا نەگرت ئىمە کارىکمان بەوئەو نییە، بەلکو ئەلئین: ئەو باوەرپە کە ئەو دەرى بریو لەگەل واقعى نەفسى خۆیان یەکی گرتو و بۆیە وا بە دلسۆزى و بەسۆزەو دەرى ئەبى.

ئەمە لە لایەکەو، لە لایەکی تریشەو ئەوئەمان بۆ دەرئەکەوئ کە چەرخى رۆژگار ھەر رۆژە شتىک پەیدا ئەکات و ھەر ساتە بزوتنەوئەھەک پەیدا ئەبىت. ئەو رۆژە کە خاوەنى پەخشان لە پەخشانەکەیا ئەو باوەرپانەى دەرپىو، ئایا ئەو باوەرپانە تەشەنەى کردبى بۆ کوردەوارى، یا نەیکردبى، ئەو گوزارشتى لئە داوئەو بۆ ئەو -بەباوەرپى خۆى- لەو رىگاوە کوردە کە بگا بە ئارەزووى خۆى، ئەو ئارەزووى کە ئەویش ئەلھای بۆ کردو. ئەمە بە کورتى بىرى پىرى خاوەن پەخشانە کە لە پەخشانەکەیا دەرى بریو، ئەگونجى لەو رۆژەدا جۆرە باوەرپى وا لە ناو دەستەىەکا ھەبوو بىت بۆیە ئەمیش وا زیاتر لەگەلئە

گونجاوه. بهرامبهر بهمه منیش ئەلیم :

ئەم کوردە لە لاپەرە میژووی کۆن و تازەیا، ھەر رۆژ بە پێ رۆژ چەپلە ی بۆ یەکیک کوتاوه، لەم ھەموو دا ھیچی بە ھیچ نەبووه، چۆن چوو تە ناو ئەو چەپلە یەو ھەر بەو جوړەش بە دەستی خالی دەرچوو. تا ئیشیان پێ ئەبێت قسە ی خوشی بۆ ھەلئە پێژن، کە ئیشە کە یان تەواو کرد ئەلین «لەتکی چی و پەتکی چی؟!». ئەلیم بۆ تاقیکردنەو ھەر دەستێکی شەپلە بۆ خۆی لێ دا، بزانی ئەمەش ئەنجامی بە چی ئەبێ؟ ئەو ھەندە ئەزانم پیاو بە دەستی خۆی پشستی خۆی نەخوڕینی، دەستیکی تر ھیچ دادیکی ناداتی، مەگەر ئەو دەستە مەسلەحەتییکی تیدا ھەبێ بۆ خۆی، ئەو وەختە راستە کەلک بەخش ئەبێت. کەوا بوو کوردە کە، ئەگەر غەیری دەستی دایە بالی، ئەبێ بکەوێتە سەر ئەو کە ناوچە ی مەسلەحەتی غەیرە کە تەخت بکات، ئەو وەختە دڵنیا ئەبێ کە ئەبێ کە ئەو غەیرە بە راستی دەست ئەداتە بالی. ئەبێ ئەو ھەش بزانی کە: زیاترە لە چەرخێک ھەر ورده نەتەو یە کە لەم ماو یە دا دروست بوو ھەر بوو بە خاوەن -بە ناو- سەر یەستی، ھەر غەیری خۆی دەستی گرتوو بە بالیەو! ئیمپۆژ رۆژی رم و شیر نییە، رۆژی عیلم و سیاسەتە، ئەبێ بزانی گوشتی شان لە کوێو ئەخوری.

«زانا مەسعوود محەممەد» لە پێشەکی بەشی یە کەمی کتیبی «حاجی قادری کۆبی» کە دانراوی خۆیەو لە سالی «١٩٧٣» ی دەستی چاپ مۆری کردوو، نمونە پەخشانی کمان لە قالبی گوزارشتی کوردیدا ئەخاتە بەردەست و ئەلێ:

«لەو باوەردام تا ئیستا دیراسە یەکی ئەوتۆ لە بارە ی فەلسەفە و خەبات و ژبانی حاجی قادر بلاو نەکراوە تەو لە قوولی و فراوانیدا بگا بەرا دە ی گرنگی و پێویستی مەوزووع. تا ئەو ی لە سنووری ئاسۆی روشنبیری ئیستاکە ی کوردە واریش دیتە بەرچاوم ھیچ عەلامەتیکم لێو دیار نییە موژدە ی دیراسە یەکی لایق بە حاجی راگەینی. گوته ی کوردی ئەگەر راست کا کە دەلێ مانگەشەو سەر لە ئیوارەو دیارە، ئەو ئەرکە ی ناساندنی حاجی قادر بەتایبەتی کورد و تیکرای جیھان خەریکە لە ئەستۆی جیلی ئیمە دەتازێ و دەکەوێتە سەر شانی جیلی ئاینده. ئەوساش بە پێ دەرکەوتنەو ی رۆژگاری حاجی لە نیگای بینەرەن، کارە کە وەزحمەتتر دەکەوێ .. چەندین پەردە ی حەقیقەت پۆش تازە لە دەوری شوێنەواری حاجی دەنالی و تاریکایی لێ دەتەنێ. سەرەرای ئەو وەزحمەت کەوتنە مەترسبکی گەورە ی بزر بوونی

حه قیقهت له وهش په یدا ده بی له داهاتنی فلهسه فهی جیاجیا مهیل و تاره زووی هه مه چه شنه دادینی بۆ پیتوان و هه لسه نگانندی هه موو بابه تیکی عه لاقه دار له گه ل سیاست به کیش و ته رازو ټیک که خزمه تی ئامانجه سیاسیه کانی خاوه نی ته رازوه که بکا. ئه و هینده دهسکاری و گۆرینی ئانقه ست که به چاوی خۆمان دیومانه تا ئیستا بۆ خزمه تی مه به سی سیاسی له گپړانه وهی رووداوی کۆن و نویدا کراوه ئومید زۆر زه عیف دهکا به وه که له دواړو ژدا راستی و هه قیقهت له چنگ داخوازی سیاست به سه لامه تی ده رچی. بی گومان هانده ریکی یه کجار به هیز که پالی پتوه نام جوړنه ت بده مه بهر خۆم تا شهرم له حاجی بشکینم و گوزارشتی ژبانی بگپړمه وه، ترسی له ناوچوونی یه کجاره کی ئه و راستیا نه بو که من له باره ی حاجیه وه ده یان زانم و ده بینم له گه ل رهوتی زه مانا یه ک یه ک ده کوژینه وه و چرای تازه دروستکراو له شوینیان هه لده کړئ. له ماوه ی «۷۵» سال که به سه ر مه رگی حاجی دا تیسه پړوه، زوړیه ی گوزارشتی ژبانی له ناوچوه. به گویره ی راگه یانندی نووسینی بی شوپه ه زوړیه ی به ره مه نووسراوه کانیشی فه و تاوه. که م تا کورتیک له ئه حوالی حاجی وه هیما شیعه رکانی که و ا لای چنه د که سیک ماوه تا ئیستا تۆمار نه کراون.

جا ئه گه ر ئه و که مینه ی ئه حوال و هیما یهش نه نووسرین و له ناو بچن نووسه ریکی دواړو ژ بشپه وئ له عاست حاجی دا هه قپه رستی بکاو راستی ده رخا چی ئه و توی ده ست ناکه وئ له سه رچاوه ی بی فیل بیکا به چه کی هه لمه ت بردن بۆ سه ر دهسکاری وه یا دیفاع کردن له هه قیقهت. من له لای خۆمه وه، به پتی توانین، چی بۆم ساغ ده بیتسه وه ده باره ی حاجی و ژبان و شه خسیه ت و ئه ده بی له گه ل به لگه ی مادی و زیه نی که له ده ستندا بی به تۆمارخانه ی میژووی راده گه ینم. هه رچه ند پاناییه کی فراوان له هه موو رویکی ئه و باسانه به به تالی و بی رهنگی ده میتیتسه وه له بهر نه بوونی سه رچاوه ی مه علومات و ته سکی ده رفه ت، دیسانه وه ئه و هینده ی که بۆم رووپتو ده کړئ راستی ئه و توی تیدا ده بی یارمه تی تۆژه ره وه ی دواړو ژ بدا بۆ رووپتو کردن مه یدانیکی فراوانتر له باسی حاجی. ده لپن تابلوی نیگارکیش ده بی سه رانسه ری به رهنگ کراوی له بهر دهستی هونه رکار ده رچی، مانه وه ی هه ر جیگایه کی تابلۆکه به به تالی ده بیتسه عه بیی هونه رکار و به ره مه که ی. به داخه وه تابلوی ژبانی حاجی قادر مقدا ریکی ئه و ونده زوړی له تاریکایی دایه ئه گه ر نیگارکیش رهنگی دروژنی لئ نه دا به ناچاری بی رهنگ

دەمىننەتەو. بەلایى بىرورای مەنەو بەشېكى كەمى تابلۆكە بەرەنگى راستگۆ رەنگ بىكرى چاكتەرە، سەد جارانبىش چاكتەرە، لەوەى بۆ مەبەستى خۆ ھەلگىشان، وەيا روالەتى بىن عەببى، رەنگى درۆزن بەكار بەيىنرى با لە كۆتايى ئەو بەكار ھېنانەشدا تابلۆكە تىر رەنگ پىك بىن. پىيويستە لىرەدا ئەوەش بلىم :

نوسىنى درۆزن گەلى سەر شىيىنترە لە تابلۆى درۆزن، چونكە نوسىن راستەوخۆ دەبىتە سەرچاوەى لىكۆلىنەو و تۆژىنەو و بىبارى مېژووى. ئەو ھېندە خەلقەى كە نوسىن دەخویننەو دەبىتەى عاشقە تابلۆ پەيدا نابىن. لەفەرزى ئەو ژمارەى پەيداش بىن حىسابىكى كە بۆ واتا راگەياندى شتى نووسراو دەررى بۆ وىنە وەيا پەيكەر وەيا ھېچ بەرھەمىكى دىيەى ھونەرى ناكرى. وا دەبى شتى نووسراو بىتە كولانەى سەير كەردن نەك بۆ دىمەنىكى تەسك و مەحدود، بەلكو بۆ دىمەنىكى تۆوى باوەرو فەلسەفەى تىدا بروى: دەمەوى بلىم ھەندى نوسىن ھەلەى ئەوتۆيان تى دەكەوى كەخەلق فرىو دا بۆ باوەرى چەوت، يا بۆ ئىنكاركردنى شتى راست. دەگىرنەو جارەكەيان شىخ رەزاي تالەبانى لە زۆرانبازىدا ژىر دەكەوى كەچى بە چەند بەيتىكى تەرو پارا و رادەگەيتنى خۆى سەرگەوتووە و ھەماوەردەكەى نەك تەنھا ژىر كەوتووە بەلكو رىسواش بووە! لە وەرەمى گەلى و گازاندەدا شىخ رەزا دەلى: تازە من ئەمەم كەرد بە «تارىخ» بۆ خۆت ھەرچى دەلېلى بىلى .. بەشېكى زۆر لە شتى نووسراو، وەك بەيتەكانى شىخ رەزا، دەبىتە «تارىخ» ياخود بىروباوەرى. بەلام مەرج نىبە ھەموو ئەو نوسىنانە بە دلخوازى ناراستى بىن وەيا بۆ مەبەستى شارەندەو ھەقىقەت بىن. ھەندى لە نووسەران دۇچارى ھەلە دىن لەبەر ھەلەى سەرچاوەبىك كە مەعلومەتيان لى وەرگرتووە، ياخود بەھۆى سەھوى ناچارى وەيا بىن سەروشوونى مەوزوع، وەيا لەبەر گەلى ھۆى جۆرى دىكە كە نىگەى نووسەر لىل دەكەن و خامەى دەخلىسكىن. خۆپاراستن لە سەھو ھەلە ھەرچەند لىشيان كەم كاتەو بە جارى پاكىان ناكاتەو.

ھەلەى نووسەر كە لە نەزانىن وە يا بەسەھو چوونەو بىن نابىتە جىبى گەلى بە مەرجىك كە ھەستى بىن كەرد لىبى بكشيتەو: بىن داگرتن لە سەر ھەلە دواى روونبوونەو، لە خویندەوار ناوەشيتەو چ جايى ئەوەى بلىن رەوا نىبە. نووسەر ھەلە لە رووى لاىەنگىرى فەلسەفەىيەكەو، وە يا لەبەر نەويستنى يەكىكى دىكەو چا و لە راستى دەپۆشى ياخود تەرجىحى شتى زەعيف دەدا بەسەر ھى بەھىزدا: ئەم خووەى راستپۆشى كە لە جىبى پىيويست

به گوتیره ی باوه پری خۆم لیتی ددهویم، لای هه ندی کەس له هه موو سنوو ریکی عاده تی ویست و نه ویست تیده په پری و دهگا به راده ی روخاندن. خه ته ری راست پۆشی گه لیک زیاتره له وه که راستیمان له کیس ددها، به ولای دۆراندنی راستیه وه گونا هیکی گه وره تر دهکا: چونکه خۆینه ری عاده تی توانای نه پیتی و فکری نه و تۆی نییه نووسراو وه یا گوته به ته رازووی زانست و مه نتبیق هه لسه نگیننی بۆیه مومکنه هه لای نووسراو له میتشکدا جیگیر بی و لای بی به یاوه ر. جا نه گه ر که سیک له نووسیندا هه لای ددهوژیتته وه بۆی بلوی به نووسین راستی کاته وه به وه دا خزمه تیکی گه وره دهکا بۆ ئیستاو دواوژی میلله ته که ی، به لکوو هه موو ئاده میزاد: به سپینه وه ی هه ر هه لایه ک له میتشکی خه لقی په لای هه وریکی ره شی جه هاله ت ده ره ویتته وه و چراییکی حه ق ناسی هه لده کری ..

.....

ئه م کتیه به نمونه ی په خشانه کانی کوردی تا نه ندازه یه ک به پیی سال و سه رده م پیشان نه دا بۆ پاشه روژی میژوو. بابه ت زۆره، هه ر په خشانیک، وه یا چه ند په خشانیک له بابه تیکه وه قسه نه کا، نه وه ند هه یه چه شه ی نه و خاوه ن په خشانانه که له یه ک بابه ته وه قسه نه که ن جیا یه، هه ری که گوزارشتیکی هه یه وه هه ری که له بۆته شه خسییه تی خۆیان قسه نه کا. هه رگیز نه بووه و ری ناکه وئ که گوزارشتی دوو کهس بی به یه ک، چونکه نه گه ر دوو ده م ده ق نه وه ی یه که می وه رگرتوه نه وه نه بوو به دووشت، به لکوو هه ر یه که و یه که که ش نه وه ی یه که مه، نه گه ر جیا ی کرده و با بابه تیش یه ک بی، چه شه یه ک نابیت و هه ر یه که گوزارشتیکیان نه بیت. جا نه م گوزارشته نه بیتته هو ی نه وه که په خشان لقو پیو پیتی زۆری لای بیتته وه.

ئه مه مه به ست نییه که نه م په خشانه قسه ی له بابه تیکه وه کرده و که لیکۆلینه وه و به سه رهاتی هوئراوی حاجی قادری کوپی و کوپی خۆیه ته، نه مه مه به ست نییه چونکه دوو ر نییه گه لای له م رووه وه قسه ی کرد بی، به لکوو مه به ست که نه وه یه که ریختی نه م په خشانه چۆنه و؟ چ ده وریک له گه رووی پاشه روژی میژوودا دروست نه کا؟ به قوتدانی نمونه یه ک له جو ره په خشانیکی نه م چه رخی بیسته مه!

نه م په خشانه جو ره ریختیکمان پیشان نه دا که سووراو سوور جیا یه له و ریختانه که له روژیکی وه کوو ئیمروژدا هه ن. کوردیه وه کوو په خشانه کانی تر، شیوه ی موکرییه وه کوو نمونه کانی تر، خاوه نه که ی خه لکی کو یه وه کوو کو ییه کانی تر، به لام دارشته که ی هیج له وانی تر ناکا.

ئەمەش يەككە لە ھەنگاوەکانی گۆران کە لە يەك چەرخداو لە نێوانی دوو لاپەرەي
 سالانی « ۱۹۷۰-۱۹۸۰ » ئەم جۆرە رێخستە لەناو رۆشنییران و قەلەم بەدەستانی کورددا
 پەیدا ئەبێ. دیارە بە شیوەیەك ھاتۆنە ناووە کە پیاو ھەست ئەکا خاوەنەكەي لە ناو
 کتیبخانەيەكی گەورەي کۆندا بوو، نەك کتیبخانەي کوردی، بەلکۆو کتیبخانەي
 عەرەبی، دلی خۆي پر کردوو لە سەبکی مەفھوومی رێخت و بەلاغەي ئەو کتیبخانەيەو
 رژاندوو یەتە ناو قالبی زمانی کوردیەو. وێنە عیبارەتیکي تر کە ئەلێ:

«بە عادت کە يەكکە لە شوێنیکەو رادەگوتی بۆ شوێنیکي تر تا ماو یەكی دوورو
 درێژ قەپیلکی غەریبی لە بۆتەي رەوشت و نەريت و دەستووراتي ئەو شوێنە تازەيەدا
 ناتوێتەو و تۆزي غەریبی لێ ناتەکیتەو» ل ۱۶۸. سەیر ئەكەي ئەم داپشتنە بەھێچ جۆر
 لە داپشتنی پەخشانەکانی ھاوچەرخي ناچي، گومانیش لەو دا نییە کە لە يەكکي ترەو
 فێر نەبوو، چونکە وێنەي ئەمە لە پیشیەو نابیتری. بەلێ! سادەيەو خۆمالییە، وشەي
 غەیری کوردی کەم تیدا ھەيە، بەلکۆو ھەر ئەو نەدی تیدا کە بوون بە مالی کورد. بەلام
 بۆتەكەي بتەوێکی وایە کە بەگران رێختي کوردی تیدا ئەتوێتەو، مەگەر تەنیا بۆ
 خاوەنەكەي نەبێ. ھەرچەندە ئەمەش راستە کە چەشەي دووکەس نابێتە يەك، بەلام گریمان
 بووشن بە يەك ھەر لە خاوەنی ئەم پەخشانەدا نەبێ لە کەسي تر دروست نابێت.

ئەگەر ئەو راست بێت کە ئەلێن: «قسە رەوشت و خوی خاوەن قسە پیشان ئەدا»
 پەخشانی ئەم خاوەن پەخشانە ئەو پیشان ئەدا کە نەفسییەتي داوای ئەو ی لێی کردوو:
 پەخشانەكەي بەرز بێ بۆ ئەمە خۆي بەرز بێت! لەگەڵ ئەمانەشا من کاریکم بەمانەو نییە،
 بەلکۆو شت پیشان ئەدەم و وێنەي پەخشانی ئەم رۆژە ئەخەمە بەرچاو؛ ناوەرۆکی
 پەخشانەكە -کە ئەمە نمونەيەكی کتیبەكەيە- ئەم سەر تا ئەو سەر لیکۆلینەو دیراسەيە
 لە حاجی قادری کۆبی و لە ھۆنەری حاجی قادری کۆبی. روخسارەكەشي ئەو روخسارەيە
 کە لەبەر چاوتە. ئەمەش ھەموو بۆ ئەو یە کە میژووی دوارۆژ کاتی کە ئاوری دایەو بەلای
 رۆژانی پیش خۆیەو، ھەموو جۆرە وێنەيەك لە ھەموو بابەتیکەو بەھەموو جۆرە رێختیک
 ببینیت و تی ورد ببیتەو.

«دکتور نەسرین فەخري» لە ژمارەي يەكەمي گۆڤاري «کۆري زانیاری کورد» بەشي
 يەكەمي سالی ۱۹۷۳ لە ژیر ناوی «پاشگرو پیشگر: فە-یان-و» لە زمانی کوردیدا
 پەخشانی کمان ئەخاتە بەرچاو ئەلێ:

«زمانی کوردی یه کییکه لهو زمانه زیندووو سه ره خو یانه ی که تاییه تی نه ووتوی تیدایه سه ره خو یی نه م زمانه به وردی دهرده خات و به ئاسانی له زمانه دوور و نزیکه کان لیتیه وه جودای ده کاته وه، یه کییک لهو تاییه تی یانه «پاشگرو و پیشگرو» له م زمانه دا. نه م پیشگرو پاشگران له ژماره دا زۆرن و ده کرین به دوو به شه وه: به شیککی ده چیتته سه ر ناو، به شه که ی تری ده چیتته سه ر فرمان - فعل- . هه رچه نده هه ندیک له م پیشگرو پاشگران ده چنه سه ر فرمان و سه ر ناو له هه مان کاتدا، به لام ری و شوینی تاییه تی هه یه بۆ جودا کردنه وه ی نه م دوو به شه لهو شوینانه دا وله به شی تر، به رانه سه ر به مهش هه یه له هه مان کاتدا پیشگرو و اتا پیش بناغه ی وشه ی ده که ویت، وه له لایه کی تره وه پاشگرو و اتا پیش بناغه ی وشه ده که ویت و ده لکیت پیتوه وک: «قه-یان-وه» که له م وتاره دا ده یخه ی نه پیش چاو.

وه له بهر نه وه ی نه م «قه-وه» یه پیشگرو پاشگرو یی فرمانیه، و اتا له گه ل چاوگ و فرماندا به کار دیت، پیتویسته بزانی که له زمانی کوردیدا دوو پاشگری فرمانی هه یه، یه کییک له م دوو پاشگرو «قه-وه» یه ده وریکی گه وره و گرنگی هه یه وک زوریه ی پیشگرو کانی تری نه م زمانه، نه ویتریان پاشگری «ئاندن- Andin» ه، نه م «قه-یان-وه» یه هه روک له م باسه دا دهر ده که ویت، به لام جیی داخه که نه ک ته نیا نه م ده وره گرنگه و تاییه تی به کانی روون نه کراوه ته وه له لایه ن زمانه وان و نووسه رانه وه، به لکوو ته نانه ت له هه ندیک شویتندا له جیگه ی ساغ کردنه وه، رواله ته که شی تیکدراوه، له کاتیکدا نه گه ر بیتو به وردی نه ک لیکۆلینه وه، به لکوو نه گه ر به وردی گو ی رایه ل که ی بۆ زمانه که مان کاتی گفتوگو کردن پیتی ده بین هه ر یه که له ئیمه نه و تاییه تی یانه به کار ده ییت له قسه کردندا، وه رۆژ نییه نه م پاشگرو پیشگرو چه ند تاییه تی به کی به سه ر لیومانه وه نه بیت و پیتویستی ناچاری به کار هی نانی نه بین، که چی گشت نه و باسه ی له باره ی نه م پیشگرو پاشگرو وه نووسراون هه له و ناته واوی نه و تو یان تیدایه به جو ریک نه گه ر بیتو تیکراش وهربان بگرین و گه لاله یان بکه ین دوو باره نه نجامیکی ته واو ناده ن به ده سته وه!

ئیسنا له بهر گرنگی نه م باسه و نه و تاییه تی به وردانه ی له م «قه-وه» یه دا هه یه که ده بیتته هو ی پیشکesh کردنی ده یه ها و اتاو وشه ی نو ی به م زمانه، وه بۆ نه وه ی به ئاسانی تیی بگه ین وه لامی نه م پرسیارانه ی خواره وه ده ده ی نه وه به گو ی ره ی توانا:

۱- پیشگرو پاشگرو چین؟

۲- ئايا ئەم پېشگرو پاشگرە «و» يان «دو» يە؟

۳- واتاكانى چىيەو چەند لەگەڵ فرماندان؟

۴- نمونە بۆ خۆى و تاييەتايەكانى تىرى لەم زمانەدا.

۵- ئەنجامى باس.

۱- پېشگرو پاشگر چىن؟

بەلاتىنى بە پېشگر دەكوتريت «پرىفېكس-Prefixus» كە زاراوەيەكى گراماتىكىيە بەو بەشە دەكوتريت كە لە يەك «برگە»، يان زياتر پىك هاتوو دەكەوتيتە پيش بناغەى وشەو دەبىتە هۆى گۆرىنى روالەت و ناوەرۆكى وشە. وە ئەم پېشگرانە وەك هەموو بەشەكانى تىرى زمان لەپەر دەر نەكەوتوون، بەلكوو بەرە بەرەو بە گۆترەى پىتوبستى و لەسەر بناغەى زمانەكە خۆى و لە زمانەكەو هەلقولبىون، وە ئەو پىناسىنانەى كە لەسەرچاوەى جىياواز و زمانى جىياوازو وەرگىراون بۆمان دەردەخەن كە زورىەى ئەم پېشگرانە - پرىفېسكانە لە بنەرەتدا لەوشەى سەر بەخۆو هاتۆنەتە كايەو، واتا لە كۆندا واتاى سەرىخۆو تاييەتايەى هەبوو، بەلام بە تىپەر بوونى كات و بەهۆى زۆر بەكار هينانسانەو بەرە بەرە ئەم روالەتە «شكەل-فۆرم» تازەيان وەرگرتوو. وەك: خستى، را-خستى، دا-خستى، هەل-خستى، لى - خستى، پىن-خستى - هتد...

«پاشگر»: بەلاتىنى بە پاشگر دەكوتريت «سوفېكس-Su-Fixus»، ئەميش وەك پېشگر وايە، تەنبا ئەوئەندە هەيە كە ئەم بە پىچەوانەى پېشگر دەكەوتيتە كۆتايى بناغەى وشەو دەلكيت پىتو. بۆ نمونە: -خەوتن -خەو+ئاندن- خەواندن، خەوتنەو، خەوتنە... هتد لە زمانى كوردیدا.

۲- ئايا ئەم پېشگرو پاشگرە: «و» We يان «دو» EWE يە؟

هينانسانەتەو، بەبى ورد بوونەو لى كاتى بەكار هينانى، بەلكوو بە نووسىنەو يەك لە سەر يەك وازيان هينانەو، وە لەو شوتانەدا كە لە وينەى «دو» دا دەرکەوتوو لەگەڵ ئەو وشانەى كۆتايىيان بە پىتى دەنگدار دىت - حرف صحيح ساكن- وشەكەيان لەم پاشگرە جودا كەوتەو، ئەوئە ماوەتەو «دو-EWE» بوو، بۆيە نووسىيانە پاشگرى «دو-EWE». هەر ئەمەشە بۆتە هۆى ئەوئە ماموستا «شېخ محمدى خال» بلىت: «ئەم بەشە پەيوەستىە -لپەردا مەبەستى پاشگرە- كە دەكەوتيتە كۆتايى فرمانەو، هەميشە «و» دەكەوتيتە ما بەين دوو ها «ه-ه» واتا بەم شكە «ه وه» وەك:

هاتنهوه، چوونهوه، خواردنهوه».

ماموستا نووری عه‌لی ئەمەین دە‌لێت: «پاشگری «هوه» پاش ئەو وشانه دێت که کۆتاییبێان به پیتی ده‌نگدار ناییت» واته ئەوانه‌ی کۆتاییبێان به پیتی ده‌نگدار -حرف ساکن او صحیح-دێت- به‌بێ ئەوه‌ی هۆی ئەوه ده‌ربخات. له‌شونیتیکی تر دا و له ژێر ناوی پاشگری «وه-WE» دا ده‌لێت: «ئەم پاشگره له‌گه‌ڵ ئەو وشانه‌دا به‌کار دێت که کۆتاییبێان به پیتی ده‌نگدار دێت» بێ ئەوه‌ی هۆی ئەمه‌ش روون بکاته‌وه. زمانه‌وانی کورد دوکتور قه‌نات کوردۆییف هه‌مان شت ده‌لێت، بێ ئەوه‌ی هیچ کامیکیان هۆی ئەم که‌مه جیاوازییه به‌جوکه ده‌ریخه‌ن که له‌رواله‌تی ئەم پاشگره‌دا ده‌رده‌که‌وێت.

دوکتور: ن. ماکه‌نزی ده‌لێت: «ئەم پاشگری «هوه» به‌هه‌ندی جار له‌وینه‌ی «وه» دا ده‌رده‌که‌وێت، به‌بێ ئەوه‌ی ئەمیش هۆ شوێنی ده‌رکه‌وتنی ئەم پاشگره له‌م دوو رواله‌ته‌دا پیشان بدات».

زانای ئەمریکی: ل-ئۆ-فۆسوم ته‌نیا ئەوه‌نده ده‌لێت: «که به‌رانه‌به‌ر به پاشگری «وه» ی شێوه‌ی خواروو پێشگری «قه» هه‌یه له شێوه‌ی ژووروو دا «کرمانجی» و هه‌یچی تر»، واتا ئەم پاشگره له وینه‌ی «وه» دا باس ده‌کات ته‌نیا له شێوه‌ی خواروو دا هه‌روه‌ک «وه» پاشگریش نه‌بێت له شێوه‌ی ژووروو دا.

دوکتور که‌ریم -پ- ئەییووبی و دوکتور: ئی. ئا. سمیرنۆفا دووباره له شێوه‌ی «وه-EWE» دا وه‌ک پاشگر باسیان کردوه.

.....»

ده‌وری ئافره‌ت دێته‌وه پێشه‌وه، سه‌رده‌مه‌کانی پێشوو ئافره‌ت له ناو کورددا ئەگه‌ر له بنه‌ماله‌یه‌کی به سامان بوايه خۆیندنی پێ فی‌ر ئەکرا له قه‌رآن و نووسین و به ده‌گمه‌نیش زانیاری تر. می‌ژووێک به‌م جو‌ره رو‌یش‌ت، پاشان قه‌له‌م که‌وته ده‌ست هه‌موو جو‌ره چینی‌ک، توانی له باره‌ی ئەده‌ب و می‌ژوو و نه‌ته‌وايه‌تییه‌وه ئەو قه‌له‌مه‌ی خۆی بخاته‌کار. زه‌مان ورده ورده له‌گه‌ڵ گۆرانا سنگی به‌گۆری خۆی نا بۆ پێشه‌وه، ئافره‌ت پله‌ی تر سه‌رکه‌وت؛ که‌وته بینینی ولاتان و خۆیندن له ولاته دووره ده‌سته‌کانی ولاتی خۆیدا، که‌وته ئەو مه‌یدانه که‌بێ به‌خواه‌نی دوکتوراو بێ به‌پسپۆری تایبه‌تی له به‌شێ له به‌شه‌کانی زمانی خۆی، ئافره‌تی دوکتورا په‌یدا بوو له باری فولکلۆر و زمانه‌وانی و شته عیلمیه‌یه‌کانه‌وه، به تایبه‌تی زمانه‌وانی ده‌ورێکی گێرا. خاوه‌نی ئەم په‌خشانه یه‌کی‌ک بوو

لەو ئافەرتانە کە لەو مەیدانەدا لە رووی زمانەوانییەوە بتوانی خۆتێند و قەڵەمی خۆی بە زمانی کوردی لە لیکۆلینەوێ دەستووری زمانی کوردی بخاتە کارووبابەتی تا ئەندازەیک نوێ بپێتێتەو ناوێ.

نەتەوێ بریتییە لە ژن و لەپیاو، ئەم دوو رەگەزە پەرە بە نەتەوێکە ئەدەن. ئێمە قسە لە کوردەوێ ئەکەین. سەردەمەکانی پێشوو هەر لەبەرەبەیانێ میترووێ ئەم دوو رەگەزە لە ناو کورددا بە درێژایی ئەو میترووێ قۆلیان کردووە بەقۆڵی یەکاو بە جووتە هاتوونەتە خوارووە ئەو سەردەمە کە سەردەمی شەڕ و شۆڕ و راوو شکار بوو، پێکەوێ کردوویانە، ئازاداری و مالداری بوو پێکەوێ کردوویانە. پیاوێکە لە دەرەوێ خەریک بوو، ژنێکە لە مالدەوێ. جووتە گاو رەزەوانی و تووتنەوانی بوو پێکەوێ کردوویانە. ئافەرت منالی کۆرپەیی لە کۆلی خۆی توند کردووە و چووێتە دەرەوێ بۆ ئەوێ بە هاریکاری لەگەڵ میتردەکە یا ئیش و کار وگوزەرانیان جێ بەجێ بکەن. ئێمە شت بۆ میترووێ باس ئەکەین، ئەم رۆژە کە جووری گوزەران پەردەییەکی تری بەسەرا هاتووە، هەندێک لەو ژن و پیاوانە ئیش و فرمانی کاربەدەستی ئەگرن بەدەستەو، بە مووچەو دەرەوێ کایان پشتی یەک ئەگرن و بەهەر دوو لایانەوێ مالدەکانیان و مالدەکیان بە رێوێ ئەبەن. ئەمە دیارە گۆران ئەمەیی کردووە. لەمەش تێپەڕی ئەم دوو رەگەزە بە شوێن خۆتێندی ئەم سەردەمەدا پەرەوازی و لاتانی دوورە دەست بوون بۆ پەرەپێدانی خۆتێندیان و بۆ گەواهی نامەیی دوکتۆرا. جا ئەمە ئایا بۆ ژبواری خۆیان بێ، یا شتیکی تر بێ، رەوێوێ گۆران ئەم شتانەیی هێنایە پێشەو.

ئەلێم بۆ ژبواری خۆیان یا شتیکی تر. لێرەدا دەستوورێکی مەنتقی هەیە ئەلێ: مەرۆڤ لەسەر چوار جۆر، وە هەموو کەسیش خۆی لە هەموو شت و لە هەموو کەسیکی تر خۆشتر ئەوێ. ئەو کەسە فرمانێک ئەکا، فرمانەکی لەم چەند مەبەستانەیی خواروویە:

یا ئەلێ: من خۆم لەم فرمانەما مەبەست نییە، هەر خەڵکەکم مەبەستەو هیچ تر. یا ئەلێ: ئەم ئیشەیی من قازانجێکی گشتییە، کە گشتەکی سوودی لێ وەرگرت، منیش لە ناو گشتەکەدام بەشی منیشی تێدا ئەبێت. یا ئەلێ: من خۆم بەهەری خۆم وەرگیرم، خەڵکی تر وەریان گرت یا نەیانگرت مەبەست نییە. یا ئەلێ: مەسالحی خەڵک هەموو سەری تیا بجێ هەر بۆ ئەوێ کە من خۆم بگەمە بەهەرکە!

ئەم بەشەیان گەورەتر تاوانبارە لە کۆمەڵدا، چونکە کۆمەڵەکە لەناو ئەبا بۆ سوودی تاقە نەفسی خۆی. ئەو بەشەیان کە ئەلێ: من ئیشەکی هەر بۆ کۆمەڵ ئەکەم و خۆم هیچ

مه بهست نيبه، ئەمه شيان شيتته، چونكه يه كنى خوئى مه بهست نه بئى، خه لكيشى مه بهست نيبه، دياره ئيشى شيتيش بئى سه ره نجام و بئى كه لكه! ئەو به شه شيان كه ئەلئى: ئەم ئيشه م قازانجىكى گشتيه، كه گشته كه وهى گرت منيش له ناو جغزى گشته كه دام له قازانجه كه بهرم ئەكه وئى. ئەم دهسته يه له هه ر چوار به شه كه له پيشتر و خاوينتره. له دواى ئەم دهسته يه ئەوه ديت كه ئەلئى: من خۆم به هه ره وه بگرم خه لكى تر وهى ئەگرن يا نايگرن كه يفى خوئانه! بۆيه ئەلئىم ئەمه ديت چونكه سوودى خوئى نه بهستوه به زباني خه لكه وه. ئەم دهستوره بۆ تاكه ئەگه ر خۆ بپينه سه ر نه ته وه، زۆر نه ته وهى ميژوو سوودى خوئى له زيانگه ياندى به نه ته وه يه كى تر بينيوه، ئيمه قسه له وه وه ناكه ين، چونكه ئەو پلاوه، پلاوه له گه ل ساوه را هاوشانى يه ك نين! جا ئەوانه ي كه چاويان له سه ر كه وتنه -له هه ر مه يدانىكا بيت- ئەگه ر سوودى خوئان له زباني خه لكى بينى، ئەوه بئى فه پترو نه گريستر كه سن له كۆمه لدا.

مه يدانى خوئنده وارى و روشنبيري بئى گومان ئەو مه يدانه يه كه خوئى وه ته وه كه ي هه ر دوولايان سوودى لئى بينن، ئەوانه ي كه ئەم ريگايه ئەگرن به رزن، به كه لكى. ئافره تى كورد له م ميژوو ده دا گه يشته پله يه ك كه بتوانى دوكتورا وه ر بگرئى؛ گوماني تيدا نيبه كه به ره هه مى خوئنده وارييه كه ي سوودىكى گه وه ئەدا به نه ته وه كه ي. جا ئەم په خشانه نموونه په خشانيكى ناوه رووك و روخساره بۆ بابه تىكى وه كوو ئەم ناوه رووكه. ئەگه ر حسابى ريختى ئەده بى بكرئى دوور نيبه ريخت له م ريخته ريكتره هه بيت، به لام له شوئنيكا كه دهستوره كه ريزمان باس بكا هه ر ئەوه نده ي پئى ئەكرئ.

«رؤوف حه سه ن» له ژماره «١١» ي سالى «١٩٧٣» ي گوڤارى «به يان» له ژئير ناوى «ئەدهب و ره خنه ي ئەم سه رده مه» دا په خشانيك پيشان ئەداو ئەلئى:

«سه رومى گوڤان و تازه بوونه وه ئالۆزى ژيان سيماي ئەم سه رده مه يه كه تيايا ئەژين. وه ئەم سيمايه ش پهل و پۆي بۆ ئەدهب و هونه ريش هاويشتوه وه ك هه موو بواره كاني ژيان.

جه نجالى ژيان.. لانه وازيتى و ونبوونى مرۆڤ.. بۆنى بارووت.. ديمه نى خوئنى مرۆڤ.. دوو روويى له سه ر حسابى بيروباوه رو نرخی ئاده ميژاد.. له ناو گيژاوى ره وشت و قيمه مى په رپووتدا.. ئەمانه و تيكرا په يوه ندى به كۆمه لايه تى و دهروونيه كاني تر.. له م سه رده مه داو له سه رانه رى جيهانا

بزووتنه و دهیه کی روژشبییری ئەخولقێنی، بەلام بە زۆری ئەبێتە مایه ی نزیک بینی و تەسک کردنه و دهی بواری رەخنەگرتن، چونکە ئەدەبی ئەم سەردهمه زۆر کەمتر لە جاران ئەخړیتە پەنای رێبازێکی دیاری کراو یا فەلسەفەیک.. وەیان هەول بەدریت -هەر هیچ نەبێت- بۆ گونجاندنی لەگەڵ فەلسەفەیکەدا.. ئەمەش رێگە لە رەخنەگری ئەم سەردهمه ئەگریت لە دەرکردنی بریاری مۆتلەقانه بەسەر بەرھەمێکدا و هێمن تری ئەکاتەو لەو دهی بە پەلەپڕۆزی چەند لاپەرەیک رەش کاتەو بە چەند وشەیک وەک: مەبەسی پێکاوه -بێ پێزە- بزړکاوه- بەهێزە- بێ ئەنجامە- لاوازه.. بەلکوو ئەم بریارانە گشتی ئەداتە دەست خۆتە واران و ئەرکی رەخنەگر خۆی ئەبێتە شیتال کردنه وە و روونکردنه و دهی بەرھەمەکەو ئاسان کردن و تێگەیاندن و نزیک خستنه و دهی خۆتە واران.

رەخنەگری ئەمڕۆ گەشتوگۆ ئەکات لەگەڵ پالەوانەکان و کەل و پەلەکان و دێرو وشەو خالەکاندا.. رەخنەگری هاوچەرخ یاریده دەرێکی دڵسۆزی ئەدیبەکانە کە ناشایەتی لە نێوان وشەکانیان و خۆتە واراندا دروست ئەکات و دەرگای هامشۆکردنی نێوانی دەروون و بیری بێ ئارامی ئەدیب و خۆتە واران ئەخاتە سەر پشت.. وەهەر کاتی توانی ئەمە بکات ئەرکی خۆی بەجێ هێناوه و کۆتایی هاتوو، چونکە کاتی خۆتە واران ناشایەتییان پەیدا کرد لەگەڵ بەرھەمەکەدا و شارەزای تەواوی بوون، ئەو کاتە ئەوان -خۆتە واران- دەوری رەخنەگری جاران ئەبێن و بریاری کۆتایی خۆیان ئەدەن لەسەر لایەنە چاک و خراپەکانی بەرھەمەکەو بەگوێرە پلە ی روژشبییری خۆیان... ئەمەش ئەو ناگەیەنێ کە رەخنەگر نابێ هیچ باریکی سەرئەجی خۆی بخاتە روو، وەک هەلە ی زمانەوانی و هەندێ شتی تر، بەلام لە بیرمان نەچێ کە ئەمانە لەپلە ی دووهم دان ..».

راستە کە ئەلێ: پیاو ئەبێ سەیری ئەو بکا کە وتراوه، نەوێک سەیری خاوەن و تە. وە ئەوێش راستە کە هەر رۆژە گوزارشستییک پەیدا ئەبێ؛ ئەبێ ببێ، چونکە هەر رۆژە کاروباری خۆی لەناو خۆی دایەو شتی وا پەیدا ئەبێ کەبە چاو دۆیتێ وە تازەیه. ئەدەبی کوردی و پەخشانی کوردی سەردهمێک بە سادەیی دەستی پێ کرد، پاش ئەو، ئەو هاتە ناوێ و کە رەخنە پەیدا ببێ و ئەدەبەکە لەناو ئەو بازاردا هەریەکە دەستیکی بۆ بەرێ و هەر یەکە بە چاویکەو سەیری بکا. ماوێهە کیش بەم جۆرە رویشت، ئەمجا ئەو هاتە پێشەو: ئەو رەخنەیه کە ئەگیرێ ئەبێ چۆن بکەوێتە قسەکردن و پلار هاویشتن، بەلکوو ئەمە دەستوورێکی هەیه و ئەبێ ئەو قەڵەمە لەسەر رێبازی ئەو دەستوورە پروات بە رێو. پاش

ئەمەش ئەو ھاتە پېشەو: كە ئەو جۆرە رەخنانە تا ئېستە لە روالەتی وشەو رستە گیراوە ئەبێ وەكوو شتی تر چۆن گۆراوە ئەمیش ئەو كراسە لەبەریدا بوو دایكەنی و كراسیكى تری وا لەبەركا لەگەڵ گۆرانی ئەم گێجەدا بگونجی.

ئەبێ ئەو بزانین كە دەستووراتی ئاسمانی و ئەحكامەكانی ھەموو، قسەو رستە بوو و پاشان كەوتوونەتە سەر پیتست و كاغەز و ھەلگیراون. ئەدەبیش ھەر قسەو رستەییەو كەوتۆتە سەر كاغەز. دەستوورە ئاسمانییەكان دەقیكەو بە درێژایی زەمان ئەو دەقە بەو جۆرە و وەكوو خۆی ھەر ئەبێ بێنیتەو، ئەگەر وانەمایەو ئەو ئایینە كە سەر بەودەقەییە نەمیتەو، بەلام ئەدەبی ئینسانی و سەر زەوی وانییە، ئەو گۆرانی بەسەرا دیت. ھەموو دەم دەقی روالەتی رستەكە لەوانەییە بێنیتەو، بەلام مەفھومەكە دەقاودەق بەو جۆرە نامیتەو. ھەر لەبەر ئەمەییە بۆیە مێژووی پەخشان دروست ئەبێ و بە پیتی رۆژو سەردەم ئەو پەخشانە دیتە ناووە. لە دەقی پەخشان دوتینی ئەزانی باوەری دوتینی چۆن بوو، لە دەقی پەخشان ئەمڕۆ باوەری ئەمڕۆت بۆ دەر ئەكەوێ. دەقەكە ئەمیتەو بەلام ئەو باوەرە كە ئەو دەقە گوزارشتی لی داوەتەو ئەو باوەرە ئیمڕۆ شتیكى تر لەشوتین ھەوارەكە نیشوتەو، دەقی ئاسمانی وا نییە بە خۆی و بە باوەرپەو دوتینی و ئەمڕۆ ھەر وەكوو یەكن.

پەخشان ئەم خاوەن پەخشانە ھەستی بە سووچێك لەوە كردوو، بە جۆرە شێوەیەك دیتە ناووە كە گوزارشتەكانی راستەو راست ئەو دەرئەپری كە ئەبێ ئیمەش لە شێوەی ئەدەبی و رەخنەیی ئەدەبیدا رێبازیكى تر بگرن و جۆرە ھەنگاویكى تر ھەلیننەو. كەرەستەیی پېشەسازی رۆژانی رابوردووی ئیمە شتیكى تر بوو، گۆرانی دوو چەرخە ئیمڕۆ شتیكى تری ھیناوەتە پېشەو، ئیمەش ئەبێ دەست بە دەسكى ئەو رەوڕەوپیەو بگرن، لە ئەدەب و رەخنەشمانا ئەبێ ئەو گۆرانی پەیدا بكەین، ئەگەر نەیکەین لە كاروان بەجێ ئەمیتەن.

روخساری پەخشانەكە سووراو سوور دیارە كە جۆرە روخساریكى ھەییە جیاپە لەوانەیی پېشوو. بەلێ! روخسار گوزارشتە لە ناوەرۆك، كە ناوەرۆك جیا بوو، روخسار جیاپەك پەیدا ئەكات، بەلام ئەمە زیاتر پالێ ناو بەو شێوەییەو. لەرووی مێژووی پەخشانەو، پاشەرۆژ ئەو حسابە ئەكا: كە ئەمە گۆرانیكى كوتەپری سەردەمە كە بەسەر ناوەرۆك و روخساری ئەدەبی كوردیدا ھاتوو لەم رۆژەدا. ئەمەش راستە كە وشەیی غەیری كوردی تیدا ھەییە، بەلام لەگەڵ ئەو شا سەرانسەر پرە لەوشەو رستەیی خۆماتیش و روخسارەكە

توانیویه گوزارشت له ناوهرۆکه که بداتهوه بهبێ ئهوه ترنجاندنی تیدا ههبیته.

«أ.ب. ههوری - ئهبو بهکر شیخ جهلال» له کتیبه که یا «شیعری کۆن و نوێ» که له سالی «۱۹۷۴» دا چاپ دهستی پێ گهیشته، نمونه پهخشانیکی ئهوه سالهمان پیشان ئهداو ئهلی:

.....»

شیعری کۆن و نوێ!

بۆ ئهوهی ههندی روون و والا باسه که بخرهینه پیش چاو ئهبی چاوێک
بخشینین بهو خوله میژوو یانه دا که ژبانی مرۆقی پێدا تی پهریوه، چونکه
زانایانی تایبه تی لهو باوهردان که شیعری له پیش پهخشانی هونهری و
به شه کانی تری وێژه وه ههر له گهڵ پهیدا بوونی مرۆف له سههر زهوی هاتوته
کایه وه و پیشکه وتن و پاشکه وتن و کۆن و نوێیه کهش به ستراون به یاسای
شێوهی ژبانی مرۆقا یه تیه وه بۆیه ئه لێن: شیعری تهعبیره له ژبانی کۆمه له و
ناوچه و چهرخ شاعیره که. ئه مه له لایه که وه، له لایه که شه وه هه موو ئه زانین که
یه کێکه له هونهرو سهرحه دو سنوور کیشراوه کانی وێژه و جیاوازی ههیه له گهڵ
پهخشانی هونهری و پهخشانه کانی تر، ئه ی ئه گهر ئه مهیش ههروه کوو ئه وان
بریتی بی له وشه و رسته ی دیری بی کیش و دانین، ئه بی ئه وان واته
پهخشانه کان ناو بنین چی؟ دوا ی ئه م هۆ یانه و مادام روو له مان بیت، شیعری
ئه بیته ههر شیعری بیت و مومه ییزاتی تایبه تی و سههریه خۆی خۆی هه بیته و
پهخشانی ئه بیته ههر پهخشانی بیت و کۆن و نوێ کهش هاوملی کۆن و نوێ
یاسای ژبانی چهرخ و رۆژی مرۆقه و لیتی جیا نایسته وه و گۆرانه کهش پابهندی
ئه م خولانه بووه:

۱- خولی ژبانی سههره تایبی مرۆف: - له دارستان و ئهشکهوت و کیتو کهژدا.
گومان له وه دا نییه که جۆری ئه م سههرده مه سهخت و ساده و ساکار بووه،
شیعره کانیشیان که وینه ی شێوهی ژبانیانه ههروا بووه، باسی دلداری و کیتی
سهخت و وهیشوومه ی ناله بار و دیوو درنج و بیابانی چۆل و کاره ساتی
سروشتی و زۆری تر له م بابه ته.

۲- خولی دووه م: به دوا ی هاتنی ژبانی سههره تایبی ناو دارستان و بیابان
و کۆچه ریه تی و نیشته جی بوونی مرۆف له ناو گوندو شارداو پهیدا بوونی
فهрман رهوایی و یاسای ده ره به گ و پادشایه تی ده ست پێ ئه کات و درێژه

ئەبەستىت. لە ھەندى ولاتى پيشكەوتودا تا ناوەرەستى چەرخى نۆزدەھەم و لە ھەندى ولاتانى تردا تا جەنگى جىھانى يەكەم، بەلگەو تا دواىى جەنگەكەش.

تەنيا ئەوئەندە ھەيە ماوەى ئەم خولە چەند ھەزار سالى خاياندووە، بەلام يەكەم ھەزار سالى، رەنگە گەلى زياتریش دواى كۆتابوونى ژيانى سەرەتايى شىوہى شىعريان ئەوئەندە جياوازی نەبووە كە سەرنج راكيشيت لەگەل خولى پيش خۆى دا. وەلى لە كاتيكەو نووسين و خوتندن پەيدا بوو، ياسا دەرەبەگى و پاشايى ھاتنە كايەووە بىرى ئايىنى روو ناسينى خواى تاك و تەنيا تەشەنەى كرد، شىوہى ژيانى مرقاىەتى لە چا و پيشوودا بەرەو پيش روشت، بۆيە شىعريش روووە پيشكەوتن ھەنگاوى ناو لەبەر ساكارى شىوہى ژيان و كەمى ژىنەمەنى و كاتى بى فرمانى زۆر شاعيرەكان توانيان روووە ياساى ھىنانە بەرھەمى ديوان بۆن و ھۆنراوہ دانين كە دواينەى ھەموو پيشەكانى حونجە بكرتەو ھەر لە ئەلفەوہ تاكوو پيتى «ى» و چامەو چەكامەكانيان يەك كيش و يەك دواينەو بەگشتى ھۆنراوہكانيان بەركيشى ەرووزين و مەعناو گوزارەى دوورى زانراو بە بەلگەى نزيك و پر لە بابەتەكانى بەلاغەت. ھۆنراوہكانيش ھەموو برىتى لە ئەقین و دلدارى و ستايشى ئايىنى و مەدح و سەناو پيا ھەلدانى گەورە پياوان و پادشايان. بەم رەنگە رتەرەو شىعري كلاسيكى ئورستوقراتى ھاتە كايەووە كە لە چا و رى روہى شىعري پيش خۆيدا بە پيشكەوتو دادەنرا لەو كاتەدا. ئەدەبى كلاسيكى يەكەم قوتابخانەى شىعرو ئەدەبى ئەم خولە، كەلەپوورى ئىستە بە ھەلپژاردەو دانسقەو ناياب ئەزانيت، بە چاويكى بەرزو پيرۆز تەماشاي رابوردو و ئەكات. بەلای زانايانى ئەم جۆرە ئەدەبەو ئەدەبى كلاسيكى لە ئەدەبى يونانى كۆن و رۆمانى كۆندا گەيشتە بەرزترين پۆيەو دواى ئەوان ئيتەر بۆ ھيچ شاعيرو نووسەرەك ھەلناسووپت لەوان جوانترو بەرزترو نايابتر شىعرو پەخشان بىتتە كايەووە، بۆيە ئەبى شاعيرەكانى دواى ئەوان ھەر لاسايى ئەوان بکەنەووە بەس! بەم رەنگە ئەدەبى كلاسيكى بەستىكى لەبەردەم شاعيرو نووسەرەندا دروستكرد، كە نەتوانن بۆ پيششەو، بۆيە ئەدەبەكەش بوو بە ئەدەبىكى وشكى وەستاوى بى بايەخ. بەلام ئەدەبى رۆمانتيكى بەچا و پۆشين لە ھەندى ناتەواوى كە ھەر زادەى ئەم خولى ئەدەبىيەو سەبارەت بەكەم و كوورپى ئەدەبى كلاسيكى ھاتە كايەووە لە چا و ئەدەبەكەى پيش خۆيدا بوو بە ئەدەبىكى پيششەوہى. ئەم ئەدەبى رۆمانتيكىيە ئىستەى ئەوئەندە بەلاو مەبەستە كە

سوودی لی وەرگیریت بۆ سۆزی.

زانایانی ئەدەبی رۆمانتیکی ئەلین مادام شیوی ژيانی مروت و ھەست و
قەرەیحە بەرەو پێشکەوتن ئەروات، دیارە ئەگونجیت شیعرو ئەدەبیش بەرەو
پێشکەوتن بۆن بۆ ئەبێ زۆرتر گۆی بدەینە جوانی سروشت و داھێنانی تازەو
دوارۆژ، نەک خۆمان بە رابوردوی کۆنەو بە سوودو گیرۆدە بکەین. بەم
رەنگە ئەمان تەلیسمی وشکی ئەدەبی کلاسیکی کۆنیان شکان و خۆیان وا
سەپاند کە ئەدەبەکیان بوو بە ئەدەبێکی پێشەوایی نوێ. ئەوا وەک بەرەو دوا
ھاتنی دوو رۆژ رەو کە دوو نمونە شیعەر ئەنوسین. لە پێشەوایەتە نوێیە
ھۆنراوی کلاسیکی لە ھەلبەستە شاعیری ئازای رەوشت بەرز ئەحمەد بەگی
ساحب قەرا!

..... «.....» .

لەم سالانەدا دیسان قەلەمی کورد بای داہەو بەلای شیکردنەوای بابەتی ھۆنراوەوە.
بابەتی ھۆنراو یەکیکە لەو بابەتانە کە ھەر لە کۆنەو ھاتۆتە ناوەوە، نووسەرانی و
خوێندەواران پاش ئەوە کە قەلەمی پەخشانیان کەوتە دەست، بەرە بەرەو بەپیتی چەرخ
قسەیان لێوە کردووە، لەناو کوردیشا ئەم قسە لێوە کردنە زۆر بووە. کارساتەکانی تر
گەلێ جار دەستیان کێشا بەسەر ئەم بابەتەدا و پەخشان لەوانەو قسەئەکرد، کە کەوتە
ئەم رۆژە دیسان بای داہەو بەلای ئەو شتەو کە ماوە میژووێک بوو خۆی لێی
شاردبووەوە، لەم میژوووەدا دیسان سەری ھەلداہەو و بوو بە دیمەنیک کە نووسەرانی
بەرەوپیری بۆن. لام وایە ئەم بابەتە کە لە کتیبێکی وەکوو «شیعری کۆن و نوێ» دا پەیدا
بووە تەنیا زادە سالی «١٩٧٤» نییە، بەلکوو بناغەو سەرەتای ھی پێش ئەو
میژووویە، ئەوەندە ھەیە لەو میژوووەدا بووە کە دەستی چاپی گەیشتۆت. باوەری خاوەن
پەخشان لەو میژوووەشدا ھەر وەک باوەری پێشووی و ابووە بۆیە سوور بووە لە سەر چاپی
کتیبەکی. ھەرکەس ھەر شتێک ئەکا لەکاتی کردنەکیا بەچاکی ئەزانێ بۆیە ئەیکا، بەبێ
گومان ئەگەر بە خراپی بزانی نایکا.

خاوەنی ئەم پەخشانە ئاوری لە ھیچی تر نەداوەتەو تەنھا لەو سۆزە دەروونیە ئەبێ کە
ھۆنراو لەزەتێکی رۆحییە بۆ ھۆنەرەکی ژيانی ھەر بریتییبە لەوە کە ئارەزووی دلی خۆی لە
ریختی ھۆنراودا دەربری، ئەمە بۆ ئەو گەورەتر سامانیکی مادی و رۆحییە. خاوەنی ئەم
پەخشانە خۆی دەستی ھۆنراوی ھەبووە، لەمەو کەوتۆتە سەر ئەوە کە ھۆنراو ئەبێ دوو
بەش بێت؛ یەکی کۆن، یەکی نوێ لەم روووە و وردە وردە بەپەخشان قسەئەکردووەو

نمونه‌ی بۆ هەردوو لایان هیناوەتەو. ئێمە ئەمەمان مەبەست نییە، بەلکۆ مەبەستە کە ئەوێهە کە لە میژوویەکی وەکوو سالی ١٩٧٤ پەخشانی کوردی لەو رووەوە و لەو بابەتەوە چۆن بوو؟ چ جۆرە رسته و گوزارشتیک بەکار هینراوە بۆ ئەو بابەتە؟ ئیشیکمان بوووە نییە کە بابەتیک وەکوو ئەو بابەتە زووتر گەلێ کەس لێی دواوە، بەلکۆ مەبەستە کە ئێمە تەنها نمونە پەخشانیکی ئەو رۆژە لە بابەتیکەو کە قسەیه‌کی زۆری لەسەر کراوە. بەلێ! قسەکراوە، بەلام ئەم شتوێهەو ئەم ریختە کە لەم پەخشانه‌دا هەیه گومانی تێدا نییە کە جیا یە لە ریخت و شتوێه‌کانی تر، چونکە خاوەنه‌کی جیا یە، شتوێه‌ی دوو کەشیش نابێ بەیه‌ک. ئەوێه‌ هەیه روخساری پەخشانیکی وایا هیچ گری و گۆلیه‌کی تێدا نییە؟ وە یا هەیه! ئەمە میژووی پەخشان خۆی ساغی ئەکاتەو.

راسته گۆران هەیه‌و ئەبێ بی، بەلام ئەم گۆرانه‌ مەرج نییە بەلای چاک و چاکترەو برۆا، ئەگۆنجی بە لای خراب و خرابتریشەو برۆا. مەبەست - غایه - هەیه، بۆنه - وەسیله - هەیه، یه‌کیک ئەیه‌وئ بچی بۆ شوێنیک، مەبەستە کە گەیشتنه‌ بە شوێنه‌کە، جا با «بۆنه» کە ی بە پێیان بی، یا و لاخ بی، یا ئوتۆمۆبیل، یا تەیاره - فرۆکه‌ بی، مەبەست نییە، مەبەستی ئەساسی کە غایه‌کە گەیشتنه‌ بە شوێنه‌کە، ئەو پیکهات، «بۆنه» هەر بۆنه‌یه‌ک هەیه‌ مەبەست نییە. لەم گەردوونه‌یه‌شا گۆران هەیه، بەلام ئەم گۆرانه‌ بەلای چاکه‌ وە خراپه‌و برۆا مەبەست نییە، غایه‌ی ئەسلێ گۆرانه‌، ئەمە گومانی تێدا نییە کە هەیه. دەوری پەخشان لەم رۆژەدا - کە گۆرانه‌کەیه - هەیه، ئیتر بەلای به‌هیزی وەیا بێ هیزیه‌و بێ ئەمە مەبەست نییە. خاوەنی پەخشانیک لەسەر یه‌ک بابەت بە دوو جار پەخشانیک دانه‌نی، مەفرووز ئەوێه‌ ئەوێ دووێه‌ لە هی یه‌کەم باشترو بە پێتر بێ کەچی کاتی سەر ئەکە ی گەلێ جار ئەوێ یه‌کەم باشتەر لە هی دووێه‌! ئەمە ئەو پێشان ئەدا کە گۆرانه‌کە بوو و گومانی تێدا نییە، بەلام ئەو مەرج نییە کە بەلای چاکه‌و برۆا.

لە ژماره «١٥» ی گۆقاری «رۆژی کوردستان» سالی ١٩٧٤، لە ژێر ناوی «ئەدەبی کوردیت ئیزدی» «خدرئ سلیمان» بە شتوێه‌ی بادینی ده‌قه‌ پەخشانیکمان ئەخاته‌ بەرده‌ست و ئەلێ:

«دقی و تارئ دا من دقیت چەند سەرنجەکا لگەل پێناسینه‌کە ساده‌ ل سەر ئەدەبی ئیزیدییا بنقیسم پاشان نمویه‌کی ژوی ئەدەبی کە بۆ یه‌کەمجاره‌ تێته‌ نقیسین. چی دێ هنده‌ک پرسیار کەن و بیژن بۆچی لەژێر قی ناغی نقیسییه‌؟

ما ئەدەبىي ئىزدىيىيا نە ئەدەبىي كوردىيىيە ؟ خۆ ئىزدەي كوردن! مەن نەقشەت ل قى بايەتە ب كۆلم، ھەند دىيىژم كۆم كەرن و لىك دان و بلاڭ كرنا قى سامانى كئارەكى مەزن ژراستىيىا مەسەلە ديار دكەن. بەلەي ھاش مەن وە ئەف ئەدەبە برىتسىيە ژ ل گەل ناوەرۆكى قى ئەدەبىي چىتر دگۇنچىت، چونكە ئەف ئەدەبە برىتسىيە ژ دەرپرنا ھەست و نيازو بىرو باوەرپەت ئىزدىيىياتى ئ و ئەوئەت پچەكى شارەزاي ئىزدىيىياو مئىژووا وان بن ژمىرورە ھەتا قى دماھى ئ دزانن دچى بارەكى دا دژيان وە پەيوەندىيىا وان ل گەل يىت دۆرو بەرپەت وان نەخاسمە كوردپەت مسلمان بە چاوا بوو چى ژ بى چارەيا وان بۆ، يان مەسەلەكا دى بۆ، مەبەستا مەن ئەو دبارەكى تايىسەتى ھۆسادا دژيان كوو زۆر تىشتەنى وان نەھىتىى بت وھەولەكا بى دەرەفەت ددان كوو خەلكىت دۆرو بەرپەت وان ئاگادارى تۆرو تىبەت وناوەرۆكى دىنى وان نەبن..

ونھۆ دەمى تەناو تەسەلەيى.. و بەھراپەتر ژملەتا كوو ئىك ژوان ملەتنى مەيى كورد وئ گەھشتىيىە راستى و دان ب گەلەك خەلىتەت بەرپەت وئ ناي ئەفە ئىك و ژ لايى دىقە دقان سالىت دوماھى ئ دا ھەولەكا باش واپتە دان بۆ كۆم كەرن و بلاڭ كرنا ئەدەبىي كوردى، ھەر چەند ھەموو لايىت ئەدەبىي ناگرتە و ھەر وھا نە ل ھەموو ناوچىت كوردستانى، مەسەلە ناوچا بادىنا كوو وەكوو ھەندەك شارەزايىت ئەدەبىي دىيىژن مەلەندەئ ئەدەبىي فولكلورىيە. بەلەي ھىشتا تىشتەكى ھۆسا ل قى مەيدانى نەھاتىيە كرنە، مەخابن سەد مەخابن ئەف ئەدەبىي رەنگىن بىفەوتە. وەكوو سەيدا مەلا خەلىلى شىخانى دىيىژن ھەر مەگەفەتەكە ناوچا بادىنا بچىي كۆمەلەكا دەست نووسا و لى ھەي و گەلەكا ژئ تىژى ل سەر كۆز وئاخە خودى دزانن، ئەفە چەند بەدىلا رۆناھى نەدىتى دودەختى دا ناھى نەھ دەھ شاعىرەت كرمەنجىيىا ژۆر ب رىز كر ل گەل ھەندەك پارچە شىعەرەت وان.

قېچا ئەقشەت دەستىنوس مەين ھىشتا باشە، دى رۆژا وان ھىت. بەلەي ئەدەبىي نەي نقىس نەخاسمە ئەدەبىي ئىزدىيىيا كوو چوو ژئ نەي نقىسىيە ھەندە بە دىلەت سالا ژ دەف بۆ دەقى نىتە كرەن قېچا خەلك ب چاھەكى دى سەيرى دنيايى دكەن و تەكنىكا وەكوو رادىيو تەلەفون و مەسەجلا راھاتنا ژيانىيىا بەرپەت واگۇراندى ھەندە گوھ نادەنە قان مەسەلا.. وھەكە دەستا لى سست كەين ناگەھە دەھ. سالىت دى چوو ژ ئەدەبىي دىنى كە بەشەكى گەنگە ژ ئەدەبىي ئىزدە تەمىنەت، چونكە ئەف بى مەيى ھەندەك پىرەمىر، ژ شىخ و پىرو قەوالا دزانن. خورت ولاو وەكوو باب و باپىرا ھەول نادەنە بپارىژن، نە رىبەرا ژى رى

دایه بیتنه نقیسیښ و بلاڅ کرن. فان پینج شه ش سالا دهسته یه کی لاوا پی
 گه هشت و زانین قه درئ څی که له پووری دچی دایه و هه که هندابت زیانه کا
 گه له که مه زنه و دئ تاوان بار بین بهرام بهری میژووئ ... مه سه له نه نه وه
 ژنو و پاش ب ره خ دینا بکه څین کی ژوان باشه و کی ژوان باشتره، نه خیر به لی
 نه څ نه ده به بریتیبیه ژ بیرو رای و فله سفا به شه کی کوردا ب دارشته که
 هونه ری وب زمانن کوردی بهرام بهری که ون و کومه لی مروڅ و ژیانن، هه رچی
 سته میا زه مانیه ب سه رواندا در ژیا به د فرمانیت وان رابونه سه به رت
 پاراستنا څی که له پووری ژده ستنی خه لکی دؤر بهری وان، به لی وان هه ر
 پاراستییه، راسته گه له که ژئ فه وتایه و هندک پیڅه هاتییه زیده کرن ژنه
 نه نجامی میژوا پر کاره سات!

دبیزم ب څی چاڅی درتینه نه ده ب و که له پووری ئیزدییا پیوسته نه م خو
 بناسین بزاین مه چی هیه و چی ژئ ب کیر ژیا نا سه رده می تیت و باقی تر
 چاوا ته صرفئ پی بکه ین ن. بو څی مه به ستنی گه له که جار چوتنه نک بابن
 شیخ و هندک قه ول بیژا، څی هافینن هه ولدانا مه سه رگرت بلن شیخ دبیزت:
 «بو نه و که سپت ل دوو راستی ئ دکه پین هه ر پرسیاره ک بت دهر بهری ئیزدییا
 ناراستی مه بکه ن نه م دنه ره څین ب پتی زانینا خو په رستا وان بده ین و ژ
 نه ووا پاشقه دئ ده ست به کوم کرن وئمرن و بلاڅ کرن که له پووری خو که ین
 یا به ری چو». وری دانه مه ده ست ب نقیسینا که له پووری بکه ین. به لی هاش
 من و هره نه څه ب مروڅه کی تنی ناهیتنه کرن، دیان شاره زایی وه ستای دڅیت
 ..

.....»

مه به ست له م نمونه په خشانه نه وه نییه که باسی یه زیدی و ئایینی یه زیدی بکړئ.
 جاران له ناو کور ددا به م یه زیدی یانیه یان نه وت «داسنی»، داسن کیو ټکه له نزیکي
 موسله وه، زور به ی نه وان له دوو و نزیکي نه و کپوهه بوون و نیسبه ت دراونه ته لای نه و
 کپوه. له راستیدا نه مانه یه کیکن له هفتا و دوو تیره که ی ئیسلام و یه زدان په رستن.

هفتا و دوو فرقه ی دینی ئیسلامی
 که وتنه گپژاوی دهریای ئیعلامی
 به شیرو به تیر به ربوونه یه کتر
 بو دوزینه وه ی ریگایه کی هه قتر
 نه و نه لی منم له سه ر ریگای راست

ئەوئىتر ئەلنى رېڭاي منە راست!
رېڭاي حەقىقەت كامە لەمانە
فرقەى ناجىيە يەكە لەمانە!

هەرودەها ئەو دەمان مەبەست نىيە كە ئەم يەزىدىيانە پلەو پایەكانيان چىن وچى نىن؟
بەلنى! بابەشېخ، پىر، كوچك، قەووال، گویندە، هەژار و مىرى مىران. كە بە هەمووانەو
كاروبارى ئايىنى و دىيایی ئەبەن بەرپۆه. ئەمانەمان هېچ مەبەست نىيە. لەگەل ئەمەشا
ئەلن: نەتەو برىتییە لە كۆمەلە مەردمىك كە لە رەوشت و خاك و زمان و جوغرافىيای
ولادتایەك بن. جا نەتەو بەم مەفهوومە مەرج نىيە كە هەموویان پەپرەویكەری يەك
ئایىن بن. هەر بەو مەفهوومە زۆر نەتەو هەيە، كەچی لەبارى ئايىنەو چەند ئايىنىك
دەستى تىدا هەيە. يەزىدى هەر چەندە بوترى كە لە روالەتى ئايىنىيەو جىيان لەگەل
كوردەكانا، چونكە كوردەكان لەسەر رىيازى ئايىنى ئىسلامى، بەلام لە رووى رەگەزەو
يەكن و يەك بىخيان هەيە، وە لە رووى ئايىنىشەو ئەوان تا ئەندازەيەك ئەچنەو سەر
ئايىنى زەردەشتى كە ئەمە ئايىنى كۆنى كورد بوو.

وەكوو لە شوپنى تری ئەم كەتیبەدا وتراو: زمانى كوردی - وەكوو رەوشتى هەموو
زمانىك - چەند شىوێهەكى ئاخافتنى هەيە. تەبىئەت وایە كە ئەم شىوانەش تۆزە
جىاوازیەك لە بەینیانا پەیدا ئەبێت. پەیدا بوونی شىوێ ئەمە زانیاریەكى سەرەخۆیە و
ئەم شوپنە جىگای ئەو نىيە. شىوێ بادیان یەكێكە لە شىوێ سەرەکیەكانى زمانى
كوردی. ئەمیش بەپێى ناوچە جىاوازیەكى كەم لە نىوان وردە شىوێكانیا هەيە؛ شىوێ
شېخان و ژەنگار، هى ئامېدى، بۆتان، جزیرە، زازا، دەرسیم، بايەزید ... هتد. ئەمانە لە
ناو خۆیان وردە جىاوازییەکیان هەيە. پەخشانی ئەم خاوەن پەخشانی سەیر ئەكەین
جىاییەكى كەمى لەگەل ئەو پەخشانی بادىیانەدا هەيە كە ئیمە هینامانەو، كۆرى
زمانەكە هەست بەمە ئەكات. پەخشانیكە نمونەيە بۆ ئەو تۆزە جىاوازیە. وەكوو لەم
پەخشانیەدا ئەو هەيە، ئەو هەش هەر هەيە كە كۆرانی يەزىدى تا ئەم مېژوو كەمتر بەو شىوێ
زمانە قەلەمیان خستۆتە كار، جم و جوولتى زەمان ئەو هەشى دروست كرد كە ئەوانیش
بکەونە سەر ئەو هەستە بەبێ ترس بەشێوەزمانى خۆیان باسى ئەدەبى خۆیان بکەن و بەم
هەنگاوە تىكراى زمانى كوردی دەولەمەندیەك پەیدا بکات.

ناوەرۆكى پەخشانیكە ئەو دینیتە پێشەو كەباس لە ئەدەبى يەزىدیيەو بکات و
نمونهى بۆ بێنیتەو؛ ئەو نمونەيە چ هى كاروبارى ئايىنى بێ - كە بە دەرویشى ناوى

ئەبا- چ ھى دىرۆك و بەستەو بەسەرھات بىت. روخسارەكەش ئەو روخسارەيە كە لەبەر چاوتەو ھەستى پى ئەكەى كە تۆزە جياوازيبەكى ھەيە لەگەل شىوہى ئامىدى و دھۆك داو ديسان لەگەل شىوہى زاخو ئەولاتبەشەو.

«عەزىز گەردى» لە ژىر ناوى «ئەدەب ورەخنە» لە سالى «١٩٧٤» دا بەرھەمىيەكى سەرەخۆى گەياندە چاپخانەو خستىيە بەينى دوو لاپەرەى بەرگەو، نمونە پەخشانيكمان لەو بەرھەمە پيشان ئەداو ئەلئى:

..... رەخنە چىيە؟ ..

لە سەردەمى ئىمىرماندا كە بازاري چاپمەنى كوردى گرمەى دىت و يەك لەدواى يەك بەرھەمى ئەدەبى ھەمە جۆر لە كارگە دىتە دەرەو، ھەر وەھا چلئى ھەندى شاعىرو نووسەرى تازە، شكۆفە ئەكات؛ ھەست بەكەلەبەر و بۆشاييەكى زۆر فراوان ئەكەين لە رووى رەخنەو، رەخنەيەكى راست و دروست، رەخنەيەكى ئازاو نەترس؛ رەخنەيەكى ئەوتۆ بە چەكىيە بایەتى -موضوعى- قوول و پەلھاوتىر بىتە پيشەو ھەموو پەيوەنديەكى كۆمەلەيەتى و دۆستايەتى و برادەرايەتى بكا بە قوربانى رەخنەيەكى ئاراستەكەرو دۆزەدەو سەودەخەش لە پىناوى پيشخست و گەشەپيدانى ئەدەبەكەماندا.

بەراستى «ئىمە پىويستمان بە رەخنەگرێكە كە ھەول بەدات و تىبكۆشئى بۆ ئەوہى لەبەرھەمى راستەقىنەى ھونەرى، ورد بىتەو ھەو لە بنج و بناوانەو رۆشنى بكاتەو ھەو تيشكىيە رووناك باويتە سەر تاقىكردنەوہى شعورى - ھەستى- و پەيوەندى ئەو بەرھەمە دەرخا بە كۆمەلەكەى و بەتاقى كردنەوہى كۆمەلەيەتى و بزوتنەوہى داھىنانى ئەدەبى، بۆ ئەوہى كيشەى ئەدەبىيمان چىتر تەشەنە ئەكات». رەنگە لەگەل بىستنى وشەى «رەخنەو» چاوكەوتنمان بەسەر باسكىيە رەخنەگریدا راستەوخۆ تانوت و پەلامار ھاويشتنمان بە مېشكمانا تى بپەرئى! وەك بلىيى «رەخنە» لە فەرھەنگى ئىمەدا پەردە دامالين بىت لە رووى گەندى و خەوشدارى بەرھەمى ئەدەبى بەھىواى شكاندن و نرخ كەم كردنەوہى! خۆ ئەگەر يەكئى زۆر لە خۆى بكات و خۆى نەداتە دەست ئەم چەمكە پوچ و بى سەنگەو، ئەوا راستەو خۆ باوہش ئەكا بەمانا كلاسيكيەكى رەخنە كە ئەلئى: رەخنە لىك جياكردنەوہى رەش وسپى و دايراندى چاكەو خراپەو ھەلاواردنى جوانى و ناشىرينيە لە ھەر بەرھەمىيەكى ئەدەبىدا، ئەمەشيان ھەموو پاش لىك ھەلەشاندن و خستە

رووی بهرهمه که وه.

به لام پیشکه وتنی رۆژگارو تهکاندانی به گوری وێژدی جیهانی به
شیوهیهکی تیکراییی به زهبری سروشتی خۆیه وه چه مک و ماناو په یام و
رێچکهی رهخهی ئه ده بی گۆزی و خستییه بهردهم واقعیکی تره وه،
له کرده وهیهکی ساده و ساکاری ته نکاوپر کردیه کرده وهیهکی داهینهی خواره وه
نهینیهییهکانی بدۆزیته وه. ئه و باوهره گهندهل و کرمۆل و رزیوو بۆگهنهش
به ته وای توور دراو له ناوچوو که گوایه رهخه هیچ نرخ و نموودیکی نییه و
ته نها سک له وه پینه به سه ر بهرهمی ئه ده بیدا. بێ گومان «په یه وندی نیوانی
رهخه و بزوتنه وهی ئه ده بی و هونه ری، په یه وندی پیشرو و پاشرو - تابع
و متبوع - نییه. مەرچیش نییه ئه ده ب و هونه ر خه ملیو بن تاره خه نش بکه ویته
نهش و غا و رسکان. ئه بی رهخه ده وریکی رۆشنییری و هونه ری و جله وگیری
بگریت و رێگا خۆش که ر بێت بۆ بزوتنه وهیهکی هونه ری چالاک. رهخه خۆی
له خۆیه وه کرده وهیهکی داهینانهی به رزو پیروژه و سه نگی تایبه تی خۆی هه یه،
که هیچ که متر نییه له بزوتنه وهی هونه ری، ئه گه ر پتریش نه بی» ..

راسته رهخه ی راسته قینه کرده وهیهکی قوول و وردو ری نیشاندهره، هیچ
بزوتنه وهیهکی ئه ده بی و هونه ری ناتوانی به گور سنگ بنی بۆ پیشه وه به
په یژدی ئه ده بیکی نه مری جیهانییه وه سه ر بکه وئ، ئه گه ر بزوتنه وهیهکی
رهخه گرانه ی تیگه یشتوو و پێ گه یشتوو له گه لدا شان به شان نه پرا که
له ناخی ئه م بزوتنه وه ئه ده بییه وه به زهبری پیوستییه وه هه لقولا بێت و له گه لبا
تیکه ل بیی و تیدا بتا ویته وه بۆ ئه وهی بتوانی بالی پێ بگری و ته می سه ر
رێگای به تیشکی تیژی ئومیدی پیشکه وتن پروتینیسته وه و له هه له و
تیکه وتن ته پ و کۆ هوشیار که ره وهی بیت! ..

که ئه لێن: ئه رک و په یامی رهخه و رهخه کاری ئاراسته کردن و دۆزینه وهیه
- دۆزینه وهی نهینیهییهکانی - دوو تووی بهرهمی ئه ده بی، بۆ خۆینه ر پیوسته
له سه ری ری و شوینیکی دیارو له چوارچیه ی گشتی پروگرام و رێپه ویکی
پوخت و له جی بیت، ئه وه شیان هه رگیز نابێ بگاته ئه و ئاسته ی که وه کوو
کۆت و که له پچه و زنجیر په لویۆی رهخه به ند بکات، چونکه نابێ رهخه شتی
به زۆر داسه پینراو و شووره ی زلی به رز کراوه ی تیا بیت، به لکوو ئه و
پروگرامه ی که لایه نی گشتی رهچاو ئه کریت ئه بی ماوه ی جوولانه وهی
سه ره سستی رهخه گری هه ر تیا بمین، بۆ ئه وهی به هیزی به لگه و توانای
کیشیه یه کی دادپه روه رانه ی کاریگه ر بتوانی کار بکاته سه ر دل و دهروونی

نوسەر، یا هۆنەر به چه شتیکی وا له قوولایییه وه بیهه ژینن که بۆ جارتیکی تر
 تهگهر دووباره به نووسینه که ی دا هاته وه، یا شتیکی تری تازه بابه تی نووسی،
 به لگه و نامۆژگاریه کانی ره خه گری له بهرچاو بیت و چاو بیریتته تهو شوینه ی که
 ره خه گر که به گیانیکی بابه تی و دوور له هه موو «ئیهتبار» یکه وه دهستی بۆ
 له سه ر دانا بوو، وه بهو پهری هه وهس و سه ره ستهیه وه تیهینی سه ر نهجه کانی
 بکات. ئاشکرایه که سه ره ستهی بۆ شاعیر وه کوو ئاوو هه ناسه وایه بۆ
 گیاندار، بۆیه هه رگیز نابێ ره خه گر به زۆره ملی دهستور و ریه بازو پروگرامی
 تهسک و تریسکی تاییه تی خۆی به سه ر شاعیر نووسه ردا به سه پیتن، یا به
 رووی بزوتنه وی نوێخوازیدا بچن و ته گهری بخاته پیت، چونکه به سه وه
 نووسه ر، یا هۆنەر هیزو توانای داهینانی داته په ستهیه وه و لاقاوی ئاره زوو و
 هه وهس بزواو له دلایا په نگ ته داته وه! تهو حه له هۆنەر، یان نووسه ر ناچار نه بین
 به «تکلف» شت بنووسی، «تکلف» یش ژه رتیکی کوشنده یه و ته ژیتته کاسه ی
 به هره ی داهینان و دروستکردن و ته پرزینن، چونکه داهینان هیزتیکی شاره وی
 تندو تیژه له ته نهجامی وردبوونه وه یه کی خودی - ذاتی - پوخت و ریک و
 سه ر نهجانی قوول له دونیای دهر وه له ناخی شاعیره وه سه ره له ته دا. به مه وهش
 شوو ره کی شان بۆ ته ده ب، مه رجیکی هه ره گه وره ی ته ده بی نه مر پت په ست
 ته بین! ...

..... «.....» .

وا دیاره سالی ۱۹۷۴ سالی رنینی ره خه ی ته ده بی بووه!

ئیمه لیره دا هه موو باسه که مان هه ر بۆ نمونه په خشانه کانی کوردیه، بابه ت هه ر
 بابه تیک بیت. له پله ی یه که ما تهو به سه سته یکه تهو خاوه ن په خشانه به چ جوړیک و به
 چ شپوه یه ک و به چ گوزار شتیکی تهو بابه ته ی دهر پر یوه و هیناویه ته ناوه وه؟. به لگه بۆ ته م
 قسه یه ته وه یه که له گه لی شوینی ته م کتیه دا هه یه که یه ک بابه ت چه ند نووسه ر له
 سه ر یان نووسیوه و هه ر یه که به چه شتیکی گوزار شتی خۆی له و رووه وه دهر پر یوه. له هینانی
 ته م هه موو روخسارانه دا بۆ یه ک بابه ت میژووی په خشانمان له رووی گوزار شت و هه ست و
 روخساره وه بۆ دهر ته که وی، وه کوو ته مه مان بۆ دهر ته که وی ته وه شمان هه ر بۆ روو ته بیتته وه
 که بیرو باوه ر له گه ل ره وره وه ی رۆژدا به ری ته که وی. جا یا سه ره به خو، وه یا به
 ره دوو که وتن، هه ر کام له مانه بیت هه ر گۆرانه و هه ر داهینانه. که ته لیم: ره دوو که وتن،
 ته وهش هه ر یه کیکه له گۆرانه که، گوزار شت وای ته هینن که بلیم ره دوو که وتن، ته گینا له
 راستیدا ره دوو هه ر نییه و نه بووه! هه ر شتیکی که هه یه هه مووی داهینانی تهو کاته یه،

ئەگەر ئەو كاتە نەبوايە ئەو داھىتەنەش نەدەبوو. كە وابوو ھەموو شتېك لەم كەونەدا ھەر تازەيە ... بۆ مېژوو پېتويستە من شتېك بلېم:

بەلێ! بابەتەى رەخنە كۆنە، لەناو نەتەوەكانا ھەبوو لەناو كوردیشا ھەر ھەبوو، بەلام بەو جۆرە كە بە درېژى قسە لە ھەموو لقوپیپكەيەو بەكریت و بە تەواوی بېن بە باسكی سەرەكى و لەئەنجومەن و لە كۆر بەستەكانا قسەكردن لە رەخنەى ئەدەبى وە بېن بە باسكی سەرەكى، لام وایە ئەمە تا سالى ١٩٦٩ بەو فراوانییە نەكەوتە ناووە، نەكەوتە ناووە واتە لە ناو رۆشنبیرانى كورددا، لەو سالا لەم رۆووە كتیبی «نرخ شناسی» «سجادی» كەوتە بەردەستى خوێندەوارانى كورد، لە دواى دەرچوونی ئەو كتیبە بازاری رەخنەى ئەدەبى رەواجی پەیدا كرد و بوو بە بەشكی سەرەكى كە قەلەمى نووسەرانی كورد لە بارەیا بكەوێتە كار.

ئەم دەقە لە دوو لاو نمونەيە بۆ مېژووی ئەو رۆژەدا؛ یەكێ ناوەرۆكەو كە بابەتەكەى قسە لە ئەدەب و رەخنەى ئەدەبییەو ئەكات و گەلەلەى پێنج سال بوو، بەلام لەبەر ئەو كە كاكەكەى لە سالى ١٩٧٤دا بوو بە بەرھەمى ئەو رۆژە دائەنرێ. ئەمە لەم لایەنەو ئەو ھەمان پێشان ئەدا كە بابەت لە زمانى كوردیدا رۆژ بە رۆژ روووە پێشەو ئەروا ھەر جارە لقوپیپكی لێ ئەبێتەو. دیارە ئەمە ئەبێتە ھۆى ئەو كە ئەو بابەتە لە ئەنجاما بگاتە چلەپۆیە. لایەكەى تری روخساری پەخشەكەيە، لەم پەخشەدا گوزارشت دەستكی گەورەى ھەيە بۆ دەرپرینی گوزارەكە، جگە لەمە ھەندێ وشەى كوردی بۆ گوزارشت بەكار ھێنراو، ئەو وشانە ئەگەر ئەم پەخشە نەبوايە ھەروا بەشاراویى ئەمانەو ھەر لەسەر زارەو ئەبوون و ھېچی تر، كە كەوتە سەر كاغەزو بۆ شتی زانیاری بەكار ھێنران، تازە لەناوچوونیان نابێت. ئەمە یەكێكە لە پاراستنى زمان. وشەو رستەى ھەر زمانك، ھى ھەر ناوچەكەى ئەو زمانەو ھى ھەر شێوێكەى كە كەوتە سەر كاغەز ئێتر لەناوچوونی نابێت. قسەكەرانى شێوێكە بێن یا نەمێن شێوێكە ئەمێنێتەو، لە ئەنجاما بەو ھۆیەو زمانكی ئەدەبى یەكگرتوو بۆ تێكراى نەتەوێكە دروست ئەبێت. كە تەماشای مېژووی پەخشانی ئەم كتیبە بەكریت بە تەواوی ئەم قسانە دەر ئەكەوێ و پەند بەنددا وەرئەگیرێ. دیسان دەقی ئەم پەخشە باسكیشە بۆ كەمەكێ لە مېژووی چاپەمەنى كوردی لەم سەردەمەى دوایدا.

«دوكتور كەمال مەزھەر» لەبەرگی دووھەمى بەشى یەكەمى گۆڤارى «كۆری زانیاری كورد»

سالى «۱۹۷۴» له ژيړ ناوى «كوردستان له سالة كانى شهري يه كه مى جيهاندا»
په خشانىكى كورديمان بو پيڅكه وه ئه نى و ئه لى:

«بارى گشتيى كوردستان بهر له دهست پى كردنى شهري. لاوازي و
په ككه وتيتى ئيران و توركييا بهر له دهست پى كردنى شهري يه كه مى به چهند
سالىك گه يشتبوه راده يه ك، به ولاوه ي تنها كه وتن و روخان بوو. شهري
سالى ۱۹۱۱ى نيوان توركييا و ئيتالياو شهري سالى ۱۹۱۲ى توركييا له گه ل
ولا تانى ناوچه ي بالقانداو ناكوكى نيوان «ائتلاف»ى ئيتيحادىكانى له ناو
توركييا خويداو هه راو بگرى ئيران و توركييا له سهر سنوورى نيوان هه ر دوو
لايان و بارى ئالوز و سه ختى ژيانى ئابوورى و كوومه لايه تى ئه م دوو ولاته و
گه ليك هو ي تر به و ده رده ي بر دبوون كه له هه موو قوژنيكياندا هه ستى پى
ده كرا. له كوردستاندا ده سه لاتى ئه م دوو ده ولته تا راده يه كى ئاشكرا كز بوو
بوو وه له هه نديك له ناوچه سه خت و ناو هوژه به هيژه كانيدا ته نانه ت هه ست
به بوونى نه ده كرا. لاوانى ئه و جوړه ناوچانه به ئاشكراو بى ترس مل پيچيان
له سه ربازي ده كړدو جوتيارانى زور شوينيش باج و سه رانه يان نه ئه داو و ايان
لى هاتبوو زه بتيه و جاندرمه كانى ميريبان به هيچ ئه زانى؛ وه ك نو سه رى
عه رب سه ديق ده ملووجى ده يگيترته وه له و سه رده مه دا كار به ده ست و
زه بتيه كانى ميريبى تنها به گوندو لادى پچووكه كانى فه له كانيان ده ويرا و
توخنى زور به ي گوندى هوژه كورده كان نه ده كه وتن.

«سواره ي حه ميدي» ش كه له سه رده مى سولتان عه بدو لحه مييد دا بو
پاراستنى ده سه لاتى خو ي و لييدانى بزوتنه وه ي نازادى - نه ته وه ديتى گه له
ناتوركه كان له چه كدارانى هه نديك له هوژه كورده كان پيڅكه يئرا بوو بهر له
سالة كانى شهري ببه له شكريتكى بى گيان و تواناو به و جوړه به جاريك سه نكي
جه نكي خو ي له ده ست دا بوو و ئه وه نده ي تر له ناو كوومه لدا سووك و ريسوار
بوو بوو، بو يه كا هه موو هه ول و كو شى كار به ده ستانى توركييا بو ئه وه ي گيانى
بكه نه وه به به ردا به فيرو چوو وه له زور شوين بووه بار به سه ر كوومه لانى
خه لكى كوردستانه وه.

به لام له گه ل هه موو ئه مانه شدا فه رمانه و ايانى توركييا هه ر له هه ول و
كو ششدا بوون بو ئه وه ي كه لك له هيژو تواناى هوژه كورده كان وه ريگرن و
ده يانوسيت بو شهري داهاتوو ناماده يان بكه ن چونكه ده يانزانى بى نه وه
كه لينيكى ديار ده كه ويته ناو تواناى جه نكيانه وه. كار به ده ستانى توركييا
ده يانويست گه لى كورد بكه نه يه كيك له قه لا سه خته كانى به ربه ركه انى رووس

که له کاتهدا زۆر چا و چنۆکانه دهیانروانیه خاکی دهولته تی عوسمانی بۆیه کا تورکه کان دهیانویست زیاتر خۆیان له هه ندیک له سه رهک هۆزه دهسه لاتداره کانی کوردستان نزیک بخره نه وه و دژی رووسیا بیانجوولین و بۆ ئهم مه به سه ته بیان په یانی چه وریان ده دانی و به و جۆره ته نانه ت توانیان چه ند تیپیکی سواره ی حه میدی له سه ر سنووری ئهو ولاته ریز بکه ن.

له گه ل ئه وه شدا هه ول و ته قه لای تورکه کان له م مه یدانه دا ته و او که م ئه نجام و بی سوود بوو چونکه ته نه ا ژماره یه کی که م له سه رهک هۆزه کورده کان به ده نگیه نه وه چون، که چی له هه مانکا تدا هه ندیک سه رهک هۆزی تر به ئاشکرا و بی ترس بلاویان ده کرده وه که و له کاتی شه ردا دژی له شکری تورک ده وه ست و ده ده نه پال رووس. ئه وه ی له م باره یه وه شایانی باسه ئه وه ته که و ا ژماره یه ک له نیشتمان په روه ره داخ له ده کانی ش تارا ده یه کی زۆر پشتگیری ئهو بیهره یان ده کرد چونکه زو له م و زۆری عوسمانیه یان وای لی کرد بوون ته ماع و پیلانی چینه کار به ده سه ته کانی رووسیا نه بین.

به ره له شه ری باری ناله باری ژبانی ئابووری و کۆمه لایه تی کوردستان وه ک زۆریه ی هه ره زۆری ناوچه کانی تری ئیران و ده ولته تی عوسمانی گه یشت بو وه راده یه ک زیاتر له جاران کۆمه لانی خه لک بجوولین و هه سستی نه ته وایه تی بیان ببزوین. ئه مه و چه ند هۆیه کی تر کاریکی وایان کرد بوو رۆژ به رۆژ ژماره ی ئهو که سانه ی سه ره بخۆی، یان به لای که مه وه خودموختاری «ئۆتۆمی» کوردیان ده ویت له زیادبووندا بی و ئه مه له په ره سه ندنی هه ندیک چالاکی سیاسی و کۆمه لایه تیدا خۆی نواند، ئه وه بوو به ره له شه ر ژماره ی کۆمه ل و ریک خرا وه سیاسییه نه یینیکانی کوردستان زۆر بوو وه تا ده هات سه نگیان له ناو کۆمه لانی خه لک و به تایبه تی رۆشن بیراندا پتر ده بوو. ئه م کۆمه ل و ریک خرا وانه به هه ر چوار لادا که و تنه بلاو کرد نه وه ی به یان نامه و په خشه «نشره» ی ئهو تۆکه پر بوون له هه سستی نه ته وایه تی و رق و کینه ی ره و ا به رام به ر زۆر و زۆرداری میهری و کار به ده ستانی. یه کپیک له و په خشانه له ژیر ئه م ناوه پر مانایه دا بلاو ده کرایه وه: «ئه ف خۆله خۆلی ئه مه یه» که به ئاشکرا دژی ده سه لاتی تورک ده و ا و ده یگوت «تورک به هیچ جۆریک به رتیه بردنی کوردستانیان له باردانییه». وه ک کوردناسی سۆفیتی م. س لازه ریت باس ده کا ئه م په خشه یه له ناو خه لکا ده نگی دابۆوه ده گه یشته زۆر قوژبنی کوردستان. شایانی باسه زۆریه ی ئهو په خشه و به یان نامه له کوردستانی باکوور و هه ندیکیان له کوردستانی ئیران ده ره کرا ن، به لام ژماره یان لی ده گه یشته

کوردستانی باشووریش و بهشیوهیهکی تاییهتی دهنییرانه تهکیکانی بارزان و لهویوه بلاو دهکرانهوه.

هەر لهو سالانهشدا ههندیکی کۆمهڵ و ریکخراو که له کاتی سههرکهوتنی شۆرشێ تورکه لاوهکانهوه پهیدا بوو بوون به ناشکرا کاریان دهکرد و چاپههمنی خۆیان بلاو دهکردهوه و سهنگیان، به تاییهتی لهناو رۆشنییرانی کورد، تا دههات قورستر دهبوو. بهر له شهڕ «کورد طلبه هیهکی جمعیتهی» «کۆمهڵی هیهکی شاگردانی کورد» له ههموو ریکخراویکی تری کورد چالاکتر له کاردا بوو و تهنا تهتوانیسیووشی چهند لقیکی له ههندی شارێ ئهوپا دایه زرتنی. ئهم کۆمهڵه ئۆرگانیکێ تاییهتی خۆی به ناوی «رۆژا کورد» وه بلاو کردوه که دوایی ناوی گۆڕا به «ههتاڤا کورد» و ئینجا به «ژین». «هیهکی کورد» تا دهست پێ کردنی شهڕی یهکه می جیهان له کار نهکوت، بهلام دوا ئهوی به بوئهی ئهوه شهڕهوه زۆریه کادهرهکانی راپێچ کرانه ناو سوپاوه ئیتر وهک ههموو کۆمهڵ و ریکخراوانی تری ئهوه سههردهمه ی کوردستان توانای کارکردنی نهما.

کۆمهڵیکێ تری کاریگهری سیاسی ئهوه سههردهمه ی کوردستانی تورکیا «کورد تهعالی و ترقی جمعیتهی» «کۆمهڵی بهرزی و پێشکهوتنی کورد» بوو که یهکه م ریکخراوی سیاسی کوردستان بوو وه ژمارهیهک گهوره پیاوی ناوداری وهک ئهمین عالی بهدرخان و شهریف پاشا و شیخ عهبدولقادی شهزینی تیدا کۆبووه، بهلام سیاسهتی شوڤینی تورکه لاوهکان کاریکی وای کرد چالاکیی ئهم کۆمهڵه بهر له دهست پێ کردنی شهڕ له سنووریکێ تهسکی نهتیپێ تیپهڕ نهکا

رۆژانی رابوردوی کورد رۆژانیک بووه مهگه ر ههر کوردی بهدبهخت خۆی تیدا بووبیت، ئهگینا هیهچ نهتهوهیهک بهو جوژه و بهو جهزربهیه نهبووه و نابیت. ههر له کۆنهوه، زۆر کۆنهوه گیرێ خواردوو له بهر ئهوه خاکی تیایهتی و کهوتۆته نیوانی چهند حکومهتیکه وهو ئهم کراوه به پارسهنگ بوئوان! له پیش جهنگی جیهانی یهکه مدا کوردهکه لایهکی ئێران و لایهکی عوسمانی بووه، ئهوه دووه بهدریژایی تهمه نیکێ زۆر بهیهکا ههله زنانه و کورد لهو ناوه دا بوو بهو به قوچی قوربانی، ئهویان لایهکی داگیر کردبوو، ئهمیان لایهکی تری، تۆپی جلیت بازی ئهوه دووه کوردهکه بوو. ماوه میژوو ویک بهم جوژه کورد له ناو ئهوه گێژاوه دا رایبوار، پاش ئهوه رووسیای قهیسهری لهولاوه دهولهتیکێ ئهورووپی به تاییهتی ئینگلیز به جوړیکێ شاراوه دهستیان خسته که لاکێ عوسمانی و نابووتی ئێران هوه، پیاوهکانیان له «مابهین» ی عوسمانی و ولاتانی کوردی نزیک بهرووسیاه

دهستیان کرد به گهړان و کنه کردن. ورده ورده جهنگی جیهانیی یه کهم بۆن و بهرامه‌ی ده‌رکه‌وت، پیاوانی هه‌ر دوولا دهستیان کرد به گهړان و شت کوک‌کردنه‌وه و له‌باره‌ی کوردیشه‌وه شتیان نه‌نووسی، به‌لام نووسینه‌که له‌به‌ر چاوی کالی کورد نه‌بوو، به‌لکوو له‌به‌ر به‌پۆه چوونی مه‌سله‌حه‌تی خۆیان بوو.

سه‌رده‌مه‌کانی پێشو «رئ برکئ» هه‌ر له‌ نیتوانی عوسمانی و ئیتراندا بوو، ئه‌مجا ئه‌م ر ئ برکئیه‌ که‌وته به‌ینی رووسیای ئینگلیزه‌وه، ئه‌مه‌ بێجگه‌ له‌ ئیتران و عوسمانیه‌یه‌ که‌ خۆی. که‌ جه‌نگ له‌ بۆن و به‌رامه‌وه بوو به‌راسته‌قینه‌و ئاگره‌که‌ی کلپه‌ی سه‌ند، ئیمپراتۆره‌که‌ی عوسمانی سه‌ری تیا چوو، ئیترانیش هه‌ر نووزه‌یه‌کی تێدما، رووسیای قه‌یسه‌رییش پوکایه‌وه، رووسیایه‌کی تر بوو، پیاوانی ئه‌و دووه‌؛ واته‌ ئینگلیزی سه‌رمه‌لای سوپند خواران و رووسیای تازه‌کوورده‌ی بالشویک که‌وتنه‌ ولاتی کورده‌واری و دهستیان کرد به‌ پروپاگانده‌ بۆ راکێشانی کورده‌کان بۆ لای خۆیان هه‌ر یه‌که‌ به‌جیا و هه‌ر یه‌که‌ له‌و به‌شه‌ ولاته‌ی کورده‌دا که‌ به‌ریان که‌وتبوو، لێیان هه‌و شتیان نه‌نووسی و ده‌م چه‌ورانیه‌یان ئه‌دا، وه‌لئ جه‌مه‌سه‌ری هه‌موو نووسینه‌که‌ ئه‌بویه بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان بویه!

ئیتتر له‌و میژووه‌ به‌دواوه‌ روژنبیرانی کورد که‌وتنه‌ نووسینی کاره‌ساتی کورد، هی ئه‌و ماوانه‌، ئه‌و نووسینه‌ که‌ گه‌رۆکه‌کانی ئه‌وان ئه‌یان نووسی بوو به‌ به‌شیکێ فراوان بۆ سه‌رچاوه‌ی نووسینه‌کانی ئه‌مان. سووده‌که‌ لێره‌دا ئه‌وه‌ بوو که‌ روژنبیره‌کانی کورد ئه‌و هه‌سته‌یان بۆ په‌یدا بوو که‌ ئه‌مانیش با له‌به‌ر رووناکی قسه‌ی پیاوانی ئینگلیز و رووسیشدا بۆ چۆنیه‌تی روژانی خۆیان به‌خه‌نه‌ سه‌ر کاغه‌زو به‌ زمانی کوردی بیخه‌نه‌ به‌رده‌ستی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیان. ئه‌م پله‌یه‌ پله‌یه‌کی ئیجگار به‌ بایه‌خ بوو بۆ نه‌ته‌وه‌ی کورد. یه‌کیک له‌و روژنبیرانه‌ خاوه‌نی ئه‌و په‌خشانه‌ی سه‌ره‌وه‌ بوو که‌ په‌خشانه‌که‌ی به‌ زمانی کوردیه‌کی ره‌وان خسته‌ به‌ر ده‌ستان.

ناوه‌رۆکه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ گه‌لله‌یه‌ک دانه‌نی بۆ باسکردنی له‌ کورده‌که‌وه‌ له‌ پێش شه‌پاو له‌ دوا‌ی شه‌پ، روخساره‌که‌شی ئه‌و کوردیه‌یه‌ که‌ نمونه‌یه‌ بۆ په‌خشانیکی ره‌وانی کوردی له‌ ساڵه‌کانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ و به‌ تایبه‌تی له‌ ساڵی ۱۹۷۴دا که‌ بابه‌تیکێ وه‌کوو میژوو، وه‌یا له‌به‌رگی میژوودا گرتیبێته‌وه‌. ئه‌م هه‌نگاوه‌ له‌و روژهدا به‌یه‌که‌م هه‌نگاو دانه‌نری له‌ بابه‌تی خۆی دا. میژووی نمونه‌ په‌خشانه‌کانی کوردی ئه‌م بابه‌ته‌ی به‌روخسارو ناوه‌رۆکه‌وه‌ ده‌ست نیشان کرد بۆ ئه‌وه‌ ئه‌و میژووه‌ بزانی قه‌له‌می کورد چۆن له‌ جوژه‌ بابه‌تی وادا خه‌ریک بووه‌و چۆن گوێڕانیک به‌سه‌ر هه‌ستی روژنبیره‌کانیا هاتوه‌؟!..

«بورهان قانچ» له ژماره «۳۹» ی «روشنییری نو» سالی «۱۹۷۵»، له ژیر ناوی «چون له رهسەنپی گۆرانی کوردی ئەگەین» دا په خشانیک لهو بارهیهوه پیشان ئەداو ئەلئ:

«ژیان تەنیا پتووستی به خواردن و خواردنەوه و نۆشین و بینین و هەلمژین نییه، بەلکوو پتووستی به بیستنی ئاوازی خۆشیش ههیه. ئەو چێژەکی که ژیان له بیستنی وەر ئەگرێ له پتووستییهکانی ترا دەست ناکهوی. گۆرانی یهکیکه لهو پتووستییه گرنگانهی ژیانی ئادەمیزادو فەرهنگی ژیانی مرۆفدا له سەرەتای دروست بوونی کۆمه‌لگای مرۆفەوه په‌یدا‌بووه به‌پیتی بارێ له باری قوناغه‌کانی ژیانی ئادەمیزاد گۆراوه و پشکه‌وتوه.

گۆرانی ئەو کۆمه‌له ئاوازهیه به گۆی مرۆف ئەگه‌به‌نی که ئەگەر به قسه‌ی ساده و سه‌رپیتی بکرتن ئەم تام و چێژەکی نابێ. وه‌نه‌بی تەنیا ئادەمیزاد گۆرانی هه‌بی وه‌یان گۆرانی بلن، به‌لکوو بالندهو په‌له‌وه‌رو ته‌واوی گیانله‌به‌ره کیتی و مانییه‌کان به‌گه‌وره‌و بچووکبانه‌وه هه‌ر چه‌شنه‌ی گۆرانی تایه‌تی خۆی هه‌یه که له کاتی خۆشی و ناخۆشیدا هه‌ستی ده‌روونی خۆی پێ ده‌ر ئەبێ، یان بلتین له کاتی تەنگانه‌دا داوا یارمه‌تی پێ ئەکات. ئەگەر سه‌رنج له ژیانی بولبولیک بده‌ین به‌ زستاندا مات وخامۆش و بی نازه‌و ئەلنی خۆل و دۆت کردووه به‌سه‌را! به‌لام که به‌هار هات و زه‌وی ژیانی تازه‌ی کرده به‌رو دارو ده‌وه‌ن و ده‌شت و دۆل و چیاکان به‌رگی نوێیان پۆشی و کانیاه‌کان سه‌ر له‌نوێ ژیانه‌وه‌و گياو گولاله‌و چه‌پک سه‌وز بوون و به‌فراو بای واده و «وه‌عه‌ده» ده‌نگی شنه‌ی شه‌مالي سه‌ر رووی گه‌لای داره‌کان به‌ کۆمه‌ل هه‌ریه‌که‌یان ئاوازیکیان هه‌تایه‌ دی، ئەبینین که ئەو بولبوله خامۆشه‌ی زستانیش چون له ده‌وری چه‌پکه گولیک یان خونه‌یه‌ک ئەکه‌وتته سه‌ماو هه‌له‌سه‌وورێ و گۆرانی بۆ ئەلئ!! ئەمه بۆ نمونه، دیسان هه‌ندیک گیانله‌به‌ریش هه‌یه که هاوینان ئیلهامی گۆرانی وەر ئەگرن و هه‌ست و سۆزی ده‌روونیان ده‌ر ئەپرن؟ یان له کاتیکه‌دا که به‌سه‌ر ئاواتیکیان زāl ئەبن ئاوا به‌م جۆره.

لادی نشینه‌کامان به‌ده‌م ماندویتی فرمانکردنه‌وه که‌یه سه‌ر ئیش وکاره‌که‌یانا سه‌رئه‌که‌ون و دلخۆش ئەبن گۆرانی ئەلئین، وه‌ک چون وه‌رزیریک له‌سه‌ر په‌رتزه‌که‌ی و کریکاریک له‌سه‌ر ئیشه‌که‌ی، یان باخه‌وانیک که‌به‌رو بوومی باخه‌که‌ی به‌ پوختی و نایابی ئەبینی، وه‌یان هه‌رزه‌کاریکی دلداری شه‌یدای له‌نجه‌ی ورده ره‌وتی شۆخی ئاواپی که ئاگری دلداري و خۆشه‌ویستی له‌ ده‌روونییه‌وه سه‌ر هه‌ل ئەدات و خۆی پێ ناگیرێ و وینه‌ی دلخوازه‌که‌ی

دینیتته بهرچاو و بی پەروا چۆن تی ئەچریکینی!

لە کوردەواریدا گەلیک ئاواز ھەبە و بەتایبەتی لە ناوچە «ھەورامان» کە ناوچە یەکە دڵگیر و خواوەنی زەمینە یەکی ئاوو ھەوای پاک و چاو ئەندازی سروشتی و باخ و باخات و ھەزاران شتی دڵگیرە. جگە لەوێ کە ھەر لە کۆنەوێ جیگای سەر بەرزێ خێلە کە یانەو مل شۆڕ نەکردن و شەڕ و شۆڕ و ئازایەتی و پیشەسازی دەستی و خۆ ماندوو کردن بوو، گۆرانێ کانیان ئەوێ نیشان ئەدەن کە ولاتیکی پر لە باخ و ناوچە یەکی سەختی گەردن کەشە. شەڕ و شۆڕ مەسەلە ی ئایینی و دۆخی کۆمەلایەتی و ژبانی سەخت ھەویتی پیشکەوتنی گۆرانین و ئاوازی تازە رەسەن ئەخولقیین، گۆرانی روالەتی واقعی ناوچە کەو باری ژبانی دانیشتوان و پلە ی شارستانیەت و فەرھەنگ و نەرتی کۆمەلایەتی، ئەو رۆژگارە دەر ئەخا کە تیایا لە دایک بوو. گۆرانی رەسەن ھەمیشە بەندە بە ئیش و ئازاری زوریە دانیشتوانی ئەو کۆمەلەو کە تیایا ئەبێ. ئەگەر گوتمان لە سیپاچە مانە، یا بەستە یەکی دوو قۆلی ناوچە ھەورامان بیت ھەست بەو ئەکەین کە ئەم ئاوازی لە ناوچە یەکی کۆستان مام ناوەندو پر لە جیای سەخت و کەو بواری لەناو دەروونی کۆمەلە خەلکێکەو ھاتوو کە لەسەر ئەرکی ماندوو بوونی خۆیان ئەژین، چونکە گۆرانێ کانیان وشەو ئاوازی کانیان تەعبیر لە واقعی کۆمەلایەتی و ژبان و ئیش و ئازار و نەرتی ئەو کۆمەلە خەلکە ئەکات.

ئەگەر بە ناوچە ی شارەزووردا برۆین گوتمان لە ھۆرە ی جافە تی بیت بی ئەوێ بیسی لێ بکەینەو دیمەن و روالەتی رێچکە ی ران و مەرمان دیتە بەرچاو کە لە ناچار یا دەشتیکی پان و ئاوو ھەوای ناساز کە ھاوین و زستانی زیاد لە پیتویست پێچەوانە ی یەکن بەجی دێلن و بەرەو دەشتیکی فینک مل ئەنێن، یان کۆمەلە سواریکی فەقیانە بە شامان دیتە بەرچاو. گۆرانێ کانی ناوچە ی شارباژێر زۆرتر خەمناکی ئەبەخشن، وەکوو دلداریان لێ تۆرا بی وەیان شەڕی رۆژگاریان دۆرانیدی! یان داوا ی ئاشت بوونەو بکەن. گۆرانێ کانی ولاتی موکری خەمناکی و دەستە پاچەیی تیا بەدی ئەکری و زوریە یان سکالایە لە دەست دلداری نەرت و ریزم و مەینەتی خواپەرستی و مائە خەزووران! ناوچە ی مەریوان بە گۆرانی چیاکان و دەشتی مەریوان و «گۆلی» زریبارو ھەژاری خۆیان ئەلاویننەو ئەیانەوێ خۆیان لە بیربەرنەو.

مەلە عبدالرحیمی «وەفایی» گەلیک خەمەتی گۆرانی کوردی کردوو، ئاوازی بۆ شیعەرەکانی خۆی دانا بە فەقیکانی خۆی رەوان ئەکردو ئینجا گۆرانێ کە بە

ولایتا بلالو ئه‌بووه‌وه، وه‌کۆو «خاله‌ی ریتیوار» که چمکیکه له‌به‌ره‌می هونه‌ری
 ئه‌و شاعیره نه‌مه. مه‌رج نییه ته‌نیا خوێنه‌وارێکی ده‌رچووی په‌یمانگای هونه‌ری
 به‌رز ئاوازی گۆرانی داینی، چونکه گۆرانی روویه‌کی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی
 خه‌لکی ناوچه‌یه‌ک نیشان ئه‌دات. به‌رای من سه‌پانیک یان شوانیک یان... که
 له ناو ئیش و ئازاری خۆیا ئه‌ژی و چاوی له ده‌روونی خۆیه‌وه‌یه باشتتر ئه‌توانی
 هه‌ستی دواکه‌وتن و هه‌ژاری و مانده‌ییتی خۆی به‌گۆرانی ده‌پێی یان ئه‌و
 خۆشیه‌ی وا له ده‌روونیا به نه‌غمه‌یه‌کی ره‌وانی ده‌ری کاته ده‌ره‌وه.. تاکوو
 مامۆستایه‌ک له په‌یمانگای هونه‌ری دا بیت و به‌لام له سنووری شاره‌وانی
 شاره‌که‌ی به‌ده‌ر شاره‌زای هیچ ریگا و بان و جووری ژیان و نه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی
 میلله‌ته‌که‌ی خۆی نه‌پێ که‌وه‌کۆو غه‌ریبیک له ولایته‌که‌ی خۆیا ئه‌ژی. ئه‌گه‌ر
 شوانیک گۆرانیت بۆ بلی و ئاوازه‌که‌ی زاینده‌ی ده‌روونی خۆی بی و ئه‌و
 دۆخه‌ت بێنیه‌ به‌رچا و که تیا یا ئه‌ژی هه‌ست به ره‌سه‌نیه‌تی ئه‌و گۆرانیه ئه‌که‌ی
 که له‌کاتی سه‌رکه‌وتن وه‌یا نوشوستی دا و تراوه...».

گومانی تیدا نییه که گۆرانی خۆراکی گیانه، سۆزیکه له ده‌روونیکی شادومان وه‌یا
 ناکامه‌وه ده‌ر ئه‌چی. ئه‌مه‌ش تاییه‌تی نییه به‌نه‌ته‌وه‌یه‌که‌وه، به‌لکۆو هه‌موو ئاده‌میزاد تیا یا
 هاوبه‌شن. نه‌ته‌وه‌کانی تر هه‌ر له کۆنه‌وه ئه‌و هه‌سته‌یان کردو و که ئه‌م به‌هره نابێ «با»
 بیبا و به‌پێ قسه لێوه کردن بێنیه‌ته‌وه، قسه‌یان لێوه کردو و گه‌لێ به‌ره‌مه‌یان له سه‌ر
 داناوه، نه‌ته‌وه‌ی کوردیش ئه‌م ده‌نگه‌ی هه‌ر هه‌بووه له هه‌موو چه‌رخێکا به ده‌نگی گۆرانی
 خۆی زیندوو کردۆته‌وه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه که خوێنده‌واری کۆنیان پلکان به‌باسی تره‌وه
 نه‌یان به‌رژاوه‌ته سه‌ر ئه‌وه وه‌یا نه‌هاتووه به دلایان که ده‌ستیکی نووسینیش بۆ ئه‌م سووچه
 درێژ بکه‌ن، لۆمه‌ش ناکرێن چونکه وه‌کۆو له‌گه‌لێ شوێنی ئه‌م کتێبه‌دا و تراوه ئه‌و ماوه‌یه‌یان
 نه‌بووه که بتوانن به په‌خشان قه‌له‌می خۆیان بخه‌نه کار. هۆیه‌که هه‌ر ئه‌م نه‌توانینه بووه
 ئه‌گینا له هه‌موو کۆره ئایینییه‌کانا و له هه‌موو خه‌مه‌ی سۆفیانا و له هه‌موو به‌زمی ره‌والانا،
 گۆرانی سازو ئاوازی ئه‌و کۆر و خه‌مه‌ به‌زمه بوو. له گه‌وره‌تر شیخ و له به‌رزتر مه‌لا و له
 به‌سۆزتر گه‌نجه‌وه گۆرانییان به خۆراکی گیان داناوه به‌و ده‌نگه به‌پێ جیاوازی له نێوانی
 پیرو جانا که‌وتونه‌ته سه‌ما.

له‌م رووه‌وه زۆر به‌ره‌و دا ناپۆم؛ مه‌ولانا خالیدی مکایلی به‌نه‌وای جه‌زیه‌ی
 شاعبداللهی ده‌هله‌وی ئه‌گونچه‌که‌ی می‌زه‌ره‌که‌ی ئه‌له‌رایه‌وه. کاک مسته‌فای هیرانی به
 ده‌نگی نه‌واخوانه‌کان له ناو کۆلانه‌کانی شاری به‌غدادا به‌ریشی سپی و به می‌زه‌ری سپی

ترهوه به بی ئه وه سه ر بکاته وه ئه که وته سه ما . مه لا ئه بو به کری «مصنف» که له «چۆ» دا گۆرانیان بو ئه وت له شۆینه که ی خۆی راست ئه بو وه وه ئه که وته عاله میکی تره وه . سید عه لی ئه سغه ری کوردستانی که نه وای سی گاو یا غه زالی له هه ر دیواخانه کا و له قاوه خانه که ی «به رانه ر» له «ئاویده ر» ی «سنه» ئه وت ئه هلی دیواخانه کان و ئه هلی سنه به گه نج و پیرو ژن و پیاره وه بو ی بی هۆش ئه بوون و دنیا ی فانییان ئه برده لای دنیا ی باقی . سه ی ئاغا له ناو شاری سه قزو ئه حه ی ناسر له ناو شاری سوله یمانی و مه لا که ریم له سه ربانی مزگه وتی حاجی مه لا عه زیزی بالیکه دری و حه سه ن زیره ک له ناو شاری بۆکان و سابلاخ به ده نگه مه لائکه بییه که یان چ خرۆشیکیان ئه خسته ئه و عاله مه وه؟! توخوا ره شوول و عه لی مه ردان و حه سه ن جه زراوی وحه یده ر -حه یده ره که چه ل- بوچ مردن؟ خوا بتگرئ مردن!...

ئه مانه هه موو به لگه ن بو ئه وه که له کورده واریدا گوئ به کۆکردنه وه وه له سه ر نه نووسینی گۆرانی له به ر ئه وه نه بووه که به گوزارشتی شیخ و مه لاکان حه رام بوو بیت به لکوو هه ر به گوزارشتی ئه وان حه لالیک بووه له شیر ی به ری دایک حه لالتر، به لام ماوه یه نه بووه که بتوانن و بزانه به په خشان له سه ری بنووسن و بو پاشه روژ به یه یلنه وه . نه وای «شیرین ته شی ده ریسی» وه فایی -ئه و عاله گه وره یه- له وینه ی ئاریه لی دوو لقی سه ر ته له فزیو، ئه و ئاوازه ئه کشیته وه بو زه مان ی پیش وه فایی و بو گه ردوونی دوا ی وه فایی ، ئه وهنده هه یه کورد به داخه وه بو ی نه لواوه ده نگ ی خۆی به نووسین بدا به گوئ خۆی و عاله می ده ورو به ری خۆی دا!.

به لای منه وه ئه مه یه کیکه له پیشکه وتنی چرکه ی زه مان، که کورد بتوانی باس له نه واو گۆرانی ئیسته و رابوردوی خۆی به نووسین بکاو ئه و بابه ته زیندوو بکاته وه . خاوه نی په خشان ی «چۆن له ره سه نیی گۆرانی کوردی بگه یین» یه کیکه له و که سانه که به په خشانه که ی ئه و رچه یه شکاندو ئه و ترسه ی نه هیشت . ئه م په خشانه نمونه یه که بو ناوه روک و روخساری بابه تیکی وه کوو باسکردن له نه وای کوردیییه وه که له م روژانه دا ئه و ههسته له ناو کوردا په یدا بووه که بابه تیکی وه کوو ئه م بابه ته یه کیکه له به شیکی گه وه ی نه ته وایه تی، وه کوو به شانی تر ده ستیان بو درێژکراوه ئه میس ئه بی ئه و دهسته ی بو درێژ بکریت.

ساله کانی « ۱۹۷۰-۱۹۸۰ » نووسینی کوردی چ له لایه ن په خشانه وه و چ له لایه ن

هۆنراوهوه بووژاندنهوهیهکی گهشی بهخۆیهوه دی، بهتایبهتی له بارهی پهخشانهوه. ئەمهێ خوارهوه نمونهیهکه له پهخشانی ئەو سالانه.

«ئۆسکارمان» ئەلهمانی له ولاتی موکریان به شیوهی ئەو ولاته «بهیت» ه میژوویهکانی کوردی له سالانی «۱۹۰۱-۱۹۰۳» ی کو کردۆتهوه به ئەلهمانی له ۱۹۰۵ له بهرلین له ژێر ناوی «تحفه‌ی مظفریه» له چاپی داوه. «هێمن» موکریانی (*) گێڕایهوه سه‌ر شیوه‌ی رووتی موکری، له ۱۹۷۵ دا «کوێری زانیاری کورد» له به‌غدا له چاپی دایهوه. ئەمهێ خوارهوه نمونهیهکه له‌وده‌قه:

.....»

- ۵ -

ده‌گێڕنه‌وه رێبۆیک شه‌ویکی چوو بۆ مریشک خواردنی، چوه سه‌ربانی خمخانیکی له رۆچنی را ده‌خمتی کهوت، هه‌موو گیانی شین بوو، به‌ گونگه‌یدا وه‌ده‌ر کهوت، ته‌ماشای کرد هه‌موو گیانی شین بووه، چوه کن که‌له‌بابی. که‌له‌باب کوتی: «مام رێوی بۆ کوێ ده‌چی؟» کوتی: «مه‌لتی مام رێوی، بلی حاجی، تۆهم کردوه، ده‌چمه‌ هه‌جی، ئەتۆش ده‌گه‌ل خۆم ده‌به‌م». که‌له‌باب کوتی: «ئەمن هه‌جی لێ نه‌که‌وتوه، نایه‌م» رێوی کوتی: «خێر، ده‌بی، بیی؛ خه‌رجت بۆ خۆم ده‌کێشم». که‌له‌باب له ترسان نه‌یوێرا بلی نایه‌م، ره‌گه‌لی که‌وت. له‌ دڵ خۆیدا ددانی له که‌له‌باب تێژ کردبوو، به‌ زاهیری دوعای ده‌خوێند، زیکری ده‌کرد، تا که‌له‌باب بزانی، رێوی تۆیه‌ی کردوه. که‌له‌باب له ترسان هه‌ر پێ دزیکه‌ی بوو؛ رۆین هه‌تتا گه‌یشته‌ می‌شیک، ته‌ماشان کرد په‌پوسله‌مانکه‌یه‌ک له‌سه‌ر دارتیه‌. ماندوو نه‌بوونی له‌رێوی کرد، کوتی: «مام رێوی ئو‌غر بی؟»، که‌له‌باب کوتی: «مه‌لتی مام رێوی، بلی حاجی، رێوی تۆیه‌ی کردوه، ده‌چیت هه‌جی، ئەمنیش ده‌گه‌ل خۆی ده‌با، ئەتۆش وه‌ره‌ بچین». په‌پوو سه‌له‌مانکه‌ کوتی: «راوه‌ستن، ده‌چم خولا حافیزیی له‌ مالتی ده‌که‌م، زوو ده‌گه‌رێمه‌وه». له‌سه‌ری راوه‌ستان هه‌تتا دیته‌وه. رێوی له‌ دلی خۆیدا خۆشی خۆشی بوو، ده‌یگوت: «دوو نی‌چیرم وه‌ده‌ست که‌وتوه». په‌پوسله‌مانکه‌ زوو گه‌راوه؛ ملی رێیان گرت و رۆین، هه‌تا گه‌یشته‌ سه‌ر چۆمیک؛ ته‌ماشایان کرد مراوێک له‌ ئاوێ دا ها‌تو‌چووی ده‌کرد. ماندوو نه‌بوونی لێ کردن، کوتی: «به‌خێر! بۆ کوێ ده‌چن؟» رێوی کوتی: «تۆهم کردوه، ده‌چمه‌ هه‌جی». که‌له‌باب کوتی: «مراوی، ئەتۆش وه‌ره‌، نی‌زیک مردنه‌ تۆیه‌یه‌کی به‌ هه‌ق بکه‌، به‌لکی خولا بته‌به‌خشی». کوتی «زه‌ریفه‌

ئەمنىش دېم. لە ئاوى وەدەر كەوت رەگەلىيان كەوت. رۆين ھەتتا گەيشتنە دارىكى؛ قشقلەبەك لەسەر دارىكى بوو، ماندوو نەبوونى لى كەوتى: «بۇ كۆي دەچن؟» كوتيان: «دەخمەت رىوى دا دەچىنە ھەججى» كوتى: «مالئ شىوئ، ئەنگۆ شىت بوون؛ رىوى ھەمووتان دەخوا». گوتيان نا، مام رىوى تۆبەي كەردو؛ ھەموو رۆژى بە رۆژوو، لە ئاوى شەوئ پارىزى دەكا، دەچىتە ھەججى، زۆريان دەبەر قەلى ھەلخوتىند؛ ئاخىر ھاتە خوارى، رەگەلىيان كەوت. رىوى لەرتىيە ھەر لەبەر خولای دەپاراو.

شەوئ گەيشتنە كىيىكى؛ شەوئ لەوئ مەنلىيان گرت. رىوى كىيىكى دىو، ھەمووى دەوئ كەردن، بۆ خۆي لەزاركى كۆنەكەي دانىشت. نىو شەوئ زۆرى برسى بوو، چونكى ئەوى رۆژى ھىچى نەخواردبوو، زۆرىش ماندوو بىو. كوتى: «وئستا وادەي خواردنبا نە!» قشقلەبەك لە ژوورى دا پىي كوتن: «مال وئرانىنە، دىتان چلۆنو خۆ دەگىرخست؟. وئستا رىوى ھەموومان بانگ دەكا، يەك يەكى دەمانخوا، ھەركەس مەردە خۆي نەجات بد!»

رىوى ھەوئەلى كەلەبابى بانگ كەرد، كوتى: «وەرە، دوو سى قسان بکە، نەزىرىكم بۆ بگىرەو» كەلەباب لە ترسان ھاتە زاركى كۆنەكەي. رىوى كوتى: «كەلەباب! ئەتو بۆچى خەوت لە خەلكى ھەرام كەردو؛ نىو شەوئ دەس دەكەي بەقىرە قىرئ؟ مەگەر ئەتو چى وا دەكەي؟ مەگەر خولە ئەتوئ بۆبە دروس كەردو؟» كەلەباب كوتى: «حاجى رىوى، ئەمن قازانچ ھەيە بۆ خەلكى، بۆ نىزىيان وە خەبەر دېنم، بۆ كاسبىيان وە خەبەر دېنم». رىوى كوتى: «زەرىفە ئەو عوزرەت لى قەبوول دەكەم؛ ئەمما ئەتۆ زۆر بى شەرمى لە پىش چاوى بەنى ئادەمى سوارى مرىشكى دەبى، شەرمى لە شای ناكەي!» كەلەباب دەستى بەقسان كەرد؛ رىوى توند بە ئەستۆ دا نووسا، خنكاندى و خواردى، دەم ولووتى خۆي ئەستى، بانگى مراوى كەرد. مراوى لە ترسان ھاتە پىشى. رىوى كوتى: «مراوى بۆ لە بەحراندا ھەر چشتى خۆش دەخۆي، گوئ نادەيە كەس؟». مراوى لە ترسان لەرزى، لەسەرپا بە عەرزى كەوت. رىوى ئەویشى گرت خواردى. زارى كۆنەكەي گرتەو، نەيەلى ئەوانى دىكە بۆن. بانگى پەپووسلەمانكەي كەرد، كوتى: «وەرە سەرگوزەشتىكم لە ھىكايەتى سولەيمان پىغەمبەرى بۆ بگىرەو، ئەتۆ زۆر خزمەتى وىت كەردو». پەپووسلەمانكە لە ترسان ھاتە دەرى. رىوى كوتى: «ئەتو ئەو تاجە چىيە لە سەر خۆت ناو؛ مەگەر ئەتو پاتشای ياوەزىرى؟ درۆيان دەكەي؛ دەلىي ئەمن زۆرم خزمەتى سولەيمان پىغەمبەر كەردو». گورجىكى گرتى و خواردى!

بهري به يانی بوو، رتيوی زوړی برسی ببووه، بانگی قشقه لهی کرد کوتی: «وهره پيشی». قشقه له ترسان هاته پيشی. رتيوی کوتی: «ئه تو بوجی زهرعاتی خه لکی ده خوی، وهیلکه ی ئه وان ددزی؟ مه گهر خه لکی کاسی بو توو ده کا؟» قشقه له کوتی: «راستی گونا هم زوره ئه ما؛ له رتيی خزمه تیه وه شتیکت پي ده لیم، له پاشان که یفی خوته». رتيوی کوتی «بلی بزائم». قشقه له کوتی: «که له باب و مریشکیکم پي شک دی، ئه گهر ئیزم بدهی ده چم بوتیان دینم، له پيشدا ئه وان بخو، له پاشان منیش بخو». رتيوی کوتی: «زهریغه زوړم برسپیه، زوو وهره وه؛ ئه گهر بیی ئه و کاره ی بکه ی، ناتخوم» قه ل رۆی چوه دتیه کی. سبچه ی نه ی زوو بوو دوو سه گ له حه ساریکیدا گه پیان ده دا؛ خو ی به سه یه کان نیشاندا؛ سه یه کان ره دووی که وتن. به قهستی زور به قنده، قنده ده رۆی، هه تتا وه دووی که وتن، هینانی هه تتا گه یشتنه رتيوی؛ قه ل ئیشاره تی کرد له رتيوی، کوتی: «ئه وه تان». رتيوی که سه گه کانی دی، دهستی هه لوه شاندا، کوتی: «قبوله، مه یانه یته پيشی. قشقه له به قسه ی نه کرد، رتيوی به سه یه کان نیشاندا؛ سه یه کان وه دووی که وتن، رتيویان کوشت، توله ی ئه و ده عبایانه یان لی کرده وه ... بۆیه ویستا رتيوی ئه گهر سه گی تی به رده ن، دهستی هه لده وشینتی!.

.....»

ئه م ده قه شپوه یه کی رووتی موکریبه که به کیکه له شا لقه کانی شپوه ی سۆران. لیتره دا ئه وه مان بو دهر ئه که وی که زمانی کوردی له و سالانه دا زیاتر خو ی نزیک خستوته وه له وهرگیپران له زمانانی تره وه، خوینده واران ی خشان دووه به لای ئه و شتانه وه که تا ئه و سه رده مانه ههر له زمانه کانی ترا هه بوون، دیاره ئه مه شاهه نگاو یکه بو چوونه پيشه وه؛ له لایه که وه ئه وه روون ئه کاته وه که جگه له وه مه فاهیمی رووداوی رۆژی تو مار کردوه، ده ستیشی راکیشا وه بو زمانانی تر که له وانیشه وه چه مک گه ل بخاته ناو زمانی خو یه وه به وهرگیپران؛ جا ئه و مه فاهیمانه ههر له بناغه دا که له پووری خو ی بووبن؟ وه یا هی زمانی کی تر بووبن و ئه م هینابنیه سه ر زمانی خو ی. له لایه کی تریشه وه شپوه یه کی پوختی زمانی کوردی که جاران له سه ر زمانی هونه ران به هونرا وه دهر ئه پرا، ئیسته که وته ناو په خشانیشه وه و توانرا هه موو جوړه رووداویک له شه قلی ده قی په خشانایته بهر.

وه کوو له م ده قه ورد ئه بینه وه ناوهرۆکی ههر ناوهرۆکیک بیت روخساره که ساده یه، شپوه یه کی خومالی زمانی کوردی پیشان ئه دا؛ ئه و شپوه یه پیشان ئه دا که سه ره که بو شپوه ی بابان، به لکوو شپوه ی بابان ههر ئه و شپوه موکریبه که یه له لایه ن به شکر دنیه وه،

بابانه كان هاتنه سهركار و شيوه‌ی بابانيان كرد به‌ناو بۆ سووچيک له سووچه‌كاني شيوه‌ی موکری، وه‌کوو شيوه‌ی ئه‌رده‌لانیس ههر به‌شيک بوو له‌و شيوه‌ی موکرییه. ئه‌م به‌شکردانه به‌شی ناوخۆیی بوون ئه‌گینا هه‌موویان له‌ ژێر خێوته‌ گه‌وره‌که‌ی موکریدا چادریان هه‌لداوه.

ئه‌مه‌ نه‌خشی هه‌موو زمانیکی زیندوو، وه‌یا به‌ته‌مای زیندوو بوونه‌وه‌ بێ، ورده‌ شيوه‌ی ئه‌و زمانه‌ی یه‌ک خستوووه‌و شازمانیکی سهره‌کی لێی دروستکردوووه‌ و کردووێه به‌ بناغه‌ بۆ نووسینی خۆی و نه‌ته‌وه‌. ئه‌مه‌ش به‌و جوړه‌ بووه‌ که‌ شيوه‌كاني کۆکردۆته‌وه‌و به‌ره‌ به‌ره‌ له‌م رېگاوه‌ شيوه‌یه‌کی سهره‌کی کردوو به‌ بناغه‌. لام وایه‌ ئه‌گه‌ر زمانى کوردی له‌ وه‌ختی خۆیا بۆی بکرایه‌ زمانه‌که‌ی خۆی بدایه‌ به‌ ده‌ستاو خۆشه‌ی بکرایه‌ ئێسته‌ گه‌لێ ده‌وله‌مه‌ندتر ئه‌بوو له‌م پایه‌ی که‌ هه‌یه‌تی. به‌و بوونه‌وه‌ ئه‌لێم دوو لاپه‌ره‌ی به‌ینی سالانی « ۱۹۷۰-۱۹۸۰ » ئه‌و ئه‌رکه‌ی زیاتر خسته‌ سهر شانی خۆی که‌بتوانی له‌م رېگاوه‌ خزمه‌تی زمانى کوردی بکاو بناغه‌یه‌کی بته‌و دابنی بۆ ئه‌م ئامانجه‌.

شتیکی تر له‌م ده‌قه‌دا که‌ هه‌یه‌ ئه‌وه‌یه‌: که‌ هه‌م شيوه‌یه‌کی سهره‌کی له‌ شيوه‌كاني شتێکی کوردی ده‌رپرپوه‌ به‌ په‌خشان، هه‌م که‌له‌پوورو داستانیکی رابوردوی کوردی هێناوه‌ته‌وه‌ مه‌یدان به‌ یه‌کێ له‌ شيوه‌كاني خۆی که‌ دوور نییه‌ ناوه‌رۆکی داستانکه‌ له‌ چیرۆکی شيوه‌كاني تریشا هه‌بیته‌، به‌لام قسه‌ لێرده‌دا له‌ روخساره‌که‌یه‌، نه‌ک له‌ ناوه‌رۆکه‌که‌. هۆینه‌وه‌ی رسته‌کان و راگه‌یانندیان به‌ یه‌ک جوړه‌ رېختیکه‌ به‌ ته‌واوی ئاخاوتنی بۆکان و سابلاخمان پيشان ئه‌دا.

«محهمه‌د مه‌لا سالح شاره‌زووری» ریزه‌ په‌خشانیکی له‌ژێر ناوی «محهمه‌د ئیقبال فه‌یله‌سووف و ئه‌دیبی شوڤرگیڤ» له‌ سالی « ۱۹۷۵ » دا، دا به‌ ده‌ست چاپه‌وه‌ و له‌وێدا ئه‌لی:

.....»

ئقبال وه‌له‌سه‌فه‌که‌ی:

ههر بیرو رایه‌ک بکه‌وێته‌ میشکی ههر ئاده‌میزادیکه‌وه‌، پاله‌ په‌ستویه‌کی به‌ شوێنه‌وه‌یه‌. وه‌هه‌ر فه‌له‌سه‌فه‌یه‌ک هه‌لقولێ له‌ کانی میشکی ههر بلیمه‌تیکدا - عبقری- هۆیه‌کی تاییه‌تی هه‌یه‌. ئه‌گه‌ر نه‌ختیک سه‌یری ژبانی ههر داهینه‌ریک، یان فه‌یله‌سووفیک، یان چاک که‌ریک -مصلح- بکه‌ین ئه‌بینین

هۆیک و پالەپەستۆیهکی تایبەتی هەیه زۆری لێ ئەکات بۆ داھێنانی ئەو شتە تازەیه کە ئەبھێنێت. نموونە زۆر زۆرە لەم بارەو پێویست بە هێنانی نموونە ناکات.

جا ئێستا بازانین ئەو پالەپەستۆیهی زۆری لە دوکتور ئیقبال کرد بۆ دانانی فەلسەفەکەیی چی بوو؟ چی بوو بە هۆی هەلگیرساندنی ئەم بۆلێسەیه؟! کاتیەک ئیقبال سەیری دەورو بەری خۆی کرد چی دی؟ سەیری کرد موسڵمانەکان لە شەو و زەنگی نەزانی خۆیاندا هەنگاو ئەنێن. ئیسلام کە بریتی بێت لەو تاقە رژیمە گەلان، بەبێ ئەو تامی بەختیاری ناچێژن، ئێستا وای لێ هاتوووە بوو بەسەردێری ھۆنراوەکانی کەساسی و نەزانی و نەبوونی! بیرو باوەرە پیرۆزەکانی ئیسلام بە وتەیی پرو پووچی دوژمنەکانی چلەکن بوون، پاش ئەوەی خۆیان خاوەن فەریان بوون، بوون لەژێر چەپووکەیی ناحەزانی ئیسلام! کاتیەک ئیقبال ئەم رۆژە رەشەیی بە موسڵمانەکانەو دی بۆی دەرکەوت کە پاشەرۆژێکی رەشتر چاوەرێیان ئەکات. دوکتور ئیقبال جاری بیری لەو ئەکرەووە هۆی ئەم سەرلێ شێواوییه بزانی، جا لە دوااییدا هەولێ دانانی چارەسەری بدات. بەلێ! زانی ھۆکەیی چیسە، پاش لێکۆڵینەوەیەکی زۆر تەتەلە کردنی چۆنیەتی موسڵمانەکان بۆی دەرکەوت کە گەلانی ئیسلام شەش نەخۆشییان تووش بوو بە جاریک. نەخۆشییەکانیش:

۱- ئەم گەلانی زۆر لەکار بەدەستەکانیان ئەترسن، بەلکۆ لەپەلی ترسیش دەرچوووە گەشتۆتە پەلێ پەرستێ!

۲- لادانیان لە خواپەرستی راستی گەرانەو دیان بۆ بوت پەرستییه کەیی خۆیان، وە دەست دانیانە بە پەرستنی زمان و نەتەووە سنووری دەستکرد.

۳- کاتیەک موسڵمان سەیر ئەکات بەو جۆرە لاواز بوووە باریه تی و یەکیەتیە کەیی نەماوە ئەلێ: بۆلیم چی؟ ئەمە قەزاو قەدەرە دەسلانی خوام نییە!، ئیتر ئەو موسڵمانە نایەوێت هەلسیت و خۆی بته کێنێ وەکوو شیر راپەرێت و پەلامارێک بدات، خواش یارمەتی لە سەرە.

۴- موسڵمانەکان قایلن بە ژبانی دیلی و ژێر چەپۆکەیی، هەر لەبەر ئەوەی نەختیک ئازاریان تووش نەبێت!

۵- موسڵمانەکان مانای وشە «شەھید بوون» یان ون کردووە یان لە بیریان چوێتەو! زۆر ئەترسن لەوەی بمرن، هەر حەزبان لەم ژبانە دیلییەیه.

۶- خەلە تاندنیان بە بریق و باقی شارستانیەتیە کەیی رۆژ ئاوا وەرگرتنی

هه موو بیردۆزییه ک «نظریه» و قووتدانی به بی جوین.

کاتیکی ئیقبال ئەم نەخۆشیانە ی دۆزیو، ئەمیش ئەو ماموستا زاناو
فەیلەسووفە یە کە زۆریە ی ئەوروپا گەراوە و قوژینی زۆری زانکۆکانی دیو و
کۆری زانیارییای تیا دا بەستووە. ئەم خولە لە مێشکیدا ئەسووپا یە و هەر
بیری لەو ئەکرده وە چۆن رێگایە ک بدۆزیتە وە چاردی ئەم برینانە ی پێ بکات
... پاش گەرانیکێ زۆر لە جیهانی ئەندیشە ی باوەرو فەلسەفە دا بۆی دەرکەوت
کە ئەبێت لە خۆیە وە دەستی پێ بکات! ئەمە بوو هۆی دانانی فەلسەفە کە ی
ئقبال. ئیستاش بازانین کە مێک لەو فەلسەفە یە ی دوکتور ئقبال چیه و
چۆنە؟

لە راستیدا فەلسەفە کە ی ئقبال فەلسەفە یە کێ ئیسلامی رووتە و -
پروژتۆپلازم- ی گیانی گەلانی موسلمانە... هەندیک لە «سۆفییه کان» باوەریان
ههیه به یهکیه تی بوونه و «وحدة الوجود»، وه وا ئەزانن کە «تاک-فەرد»
ئەندیشە یە کێ لەخۆ بایی بوونە و ههچێ تیدا نییه جگە لە خۆ بایی بوون. وا
گومان ئەکەن کە دوا یی ئادەمیزادیش لکاندنە بە ئەو بوونە وەرەکانی تر، وەکوو
دلۆپیک ئاو بکە و پتە ناو دەر بایە کێ گەرە ی فراوانە وە، وە هەر لە سەر ئەم
بناغە یە فەلسەفە ی نەمان لە خوا یە رستیدا -الفناء فی الله- دانراوە. لە
لایە کێ ترە وە قوتابیانی قوتابخانە ی «هیتگل» زیاتر لە مان چوونە تە خوارە وە
بۆی، بەلام ئقبال لە نیوان هەردوو لادا وەستا و تی:

نابێت ئەمە گومانە و سەر لی شتواوییه و بناغە ی سستی و لاوازی و هۆی
نەخۆشییه کانێ گەلە کە مانە، بەلکوو هه موو ئادەمیزادیک خاوەنی بوونیکێ
تایبە تی و شەخسییه تیکێ تایبە تی خۆی ههیه... سەر بکە؛ ئەو خوا یە کە
دروستکەری هه موو بوونە وەرە... تاکە و جیاوازه لە هه موو دروستکراوە کانێ.
ئەم بوونە وەرە گەرە یە پیک هاتووە لە چەند تاکیک -فەرد- وە هەر تاکیک
خاوەنی «خصائصی-تایبە تی خۆیییه... ئەمانە روک، ئەوانە پەلە وەر،
ئەوانیتر بەرد. دیسان هەر روک: ئەو قوچ و هه لووژە، ئەوانە دانە و پلە،
ئەوانیش قەوزە و قامیشی شەکر... هتد. هەر سەیری ئادەمیزاد بکە؛ هەندیک
سپی، هەندیک رەش، هەندیک سوور، هەندیک زەرد. دیسان ئەمانە نەخۆش،
ئەوانیتر لەش ساغ. لەگەڵ ئەویشدا کە هه موو مروۆفیک خاوەنی «خۆبی-
زات» یان شەخسییه تیکێ تایبە تییه، بەلام لە هەندێ شتی تر دا سروشتیان
یە کە ئەکە و پت ئەوانیتر یە کسانێ بە سەریاندا بچە سپیتریت. وە ئیمە بەم
یە کسانییە و یەکیه تییه ههنگاو به ههنگاو بەرد و پێشکەوتن ئەروین و هەتا

بیت گروئی ئادەمیزاد زیاتر لەیەک نزیك ئەبنەوه.

ئەم ژيانەى ئادەمیزاد ھەمووی بریتییە لە یەک زنجیرە و ھەر نەوێ کاتیک «جیل» بریتییە لە ئەلقەیک لەم زنجیرە. کەوابوو بوونەوێ راستییەکی تەواو نەکراوە، ھەر نەوێیک کە دیت لەسەری زیاد ئەکات. من، تۆ، ئەو، یەکیکی تر ھەر یەكەمان خشتیکی ئەو دیواری ژیانین و ھەر خشتیک یارمەتی خستەکەى تەنیشتی ئەدات بۆ پتەوی خانووی ژیان و ئەوێ لە توانای ئەو خستەدا ھەبیت بەکاری ئەھیتنی بۆ ئەوێ دیواریکە لە حاستی ئەو پتەوترو قایم تر بیت ...

.....»

پەخشان کە وت پەخشان و کەوتە ناوێ ئەبێ لەھەموو لایەکەو بەدویتی و خوێ پیشان بەدات. پەخشانی کوردی وەکوو لە ناوخنێ ئەم کتیبەدا بەرچاو ئەکەوێ لەو رۆژووە کە دەست توانیویە بیگاتێ، بەئەندازەى دەسلالت لێ کۆکردۆتەو و نمونەى لێ پیشان داو، ئەمەش دەرکەوتووە کە لەبەر پیشەھاتی زەمان و نالەبارى بەسەرھاتی کورد پەخشانەکەى بۆ «تەدوین» کۆرپە، لەگەڵ ئەوێشا کتیبەکە کۆششی ئەوێ کردووە کە بەپیتی رۆژو سالت نمونەیان بخاتە بەرچاو، کە ئەو نمونەى بەیرو باوێرێ ئەگەر ھەموو ئەبێ بۆ گومان ھى دەستەى کە پششتیان پیتی ئەبەستری.

محەمەد ئیقبال «١٨٧٣-١٩٣٨» عەرەب نییە بەلام ئیسلامە. سامی نییە بەلام ئارییە. سەرەتا نەزان بوو پاشان بوو بە زانا. چەوساندنەوێ ژێر دەستەى وای لێ کرد بێ بەزانایەکی شورشگیر؛ زانا لە ئایینی ئیسلامیدا و لە زماناکانی غەیری عەرەبی دا. ھەموو کەس و ھەموو نەتەوێیک ئیسلامی قەدری ئیسلامی زانی زیاتر لەو ئیسلامانە کە بەناو بە زمانى ئیسلامى قسەیان ئەکرد، چونکە ئیسلام نە بریتی بوو لەقسەى بێ کردووە وەکوو ھەندێ نەتەوێ سامی گرتبوویان، وە نەبریتی بوو لەو روالەتە پوچەلانە کە ھەندێ نەتەوێ ئارى شوینی کەوتبوون و توێکڵەکیان گرتبوو و کاکلەکیان فرێدا بوو، بەلکوو ئیسلام؛ ئیسلامی راستی بریتی بوو، وە بریتییە لە دەستوورو قەوانینیکی بەرز کە رێگای راستی و پیشکەوتن رووناک ئەکاتەو بۆ ئەو کەسانە کە بە راستی شوینی ئەکەون و بەراستی ئەیانەوێ ئیسلام بن. غەیری ئیسلام ئەمەى بۆ دەرکەوتووە ئەمە ئەزانێ. ئەو غەیرە خویشی ئاینیکی ھەبە و تووشی بوو ناتوانێ لێی لادا، چونکە ئەلێ: باوایپیرم ھەر لەسەر ئەم رێگایە بوون، منیش ناچارم ھەر ئەو رێگایە بگرم، بەلام لەرێگایەکی ترەو کە ئەکا کە بەلکوو ئیسلام وای لێ بکا ئەو جەوھەردى نەمیتێ و چۆن

ئارەزوو بکا بەو جۆرە پەپرەوی کەرەکان بۆ ئامانجی خۆی ھەلسوورپێنێ. محەممەد ئیقبال وەکوو گەلیکی تر لە پیاوانی شۆرشگێڕی ئیسلامی ئەم ھەستەي کردبوو، بە عیلمەکەي بە فەلسەفەکەي و بە مووڤایەتییەکەي بوو بە پێشڕەویکی زانای شۆرشگێڕ لە ھیندداو بەزەینە تیزەکەي و بە عیلمە فراوانەکەي بە ھەزاران ھەزار کەسانی سەردەمی خۆي و دواي خۆي لە حەقیقەت و فەلسەفەي راستەقینەي ئیسلام تی گەياندو ری بەدی ئکردن بۆ ئەو لە ژێر باری گرانی ئینگلیز بچنە دەرەو.

«رابندرات-تاگور ۱۸۶۱-۱۹۴۱» و «گاندی ۱۸۶۹-۱۹۴۸» یش ئەو بانگەوازە کە ئەیانکرد بۆ رزگاربوونی ھیند، محەممەد ئیقبالیش ھەر ئەو بانگەوازی ئەکرد، ئەوئندە ھەبوو دووئەکەي تر ئەوی پالێ پێوئەنان بۆ ئەو ئامانجەیان تەنیا مووڤایەتی و خووشویستنی ولاتەکەیان بوو، محەممەد زیاد لەو عیلم و فەلسەفەي ئیسلامیش بوو بە پشتیوانی.

من نامەوئ لە شەخسییەتی محەممەد ئیقبال بدویم لە رووی رەگەزەو، ھەرچەئندە ئەگەر بینە سەر رەگەزیشی نەتەوئ ھیندو کورد لە یەک ریشەوئ؛ نامەوئ لەمە بدویم لەو رووئە ئەگینا پیاوی وەکوو ئەو زۆر بوو. «محەممەد عەبدە ۱۸۴۹-۱۹۰۵» لە میسر دیارە کورد بوو، بەلام ئەو لە میسرا مەشخەلێکی عیلمی بەھوئ تیشکی «جەمالەدین ئەسەدئابادییەو ۱۸۳۸-۱۸۹۷» شۆرشێکی فیکری نایەو. محەممەد ئیقبال عالم و فەیلەسووفێک بوو کە لە رێگای عیلمە ئیسلامی و فەلسەفەکەییەو ئەو شۆرشەي خستە ناوئە کە ئەبێ گەلی ھیند لە ژێر چنگالی بێگانە بیتە دەرەو. لە ئەنجاما بە ھۆی زەینەکەي و فیکرە ئیسلامییەکەي و فیکرە ئینسانییەکەي غەیری ئەوئە ھیند رزگاری بوو.

مەبەستەکەي من ئەوئە کە نموونە پەخشانیکی کوردی لە لایەن خاوەنی پەخشانی «محمد اقبال فەیلەسووف و ئەدیبی شۆرشگێڕ» ئەو بێخەمە بەرچاو بۆ ئەو ئەوانەي چاو بە میژووی پەخشانی کوردیدا ئەگێرن ئەوئەیان بۆ دەرکەوئ کە پەخشانی کوردی پیاوانی ئیسلامی غەیری کورد بە رێزەو سەیر کردوئەو لەم لایەنئەو ئیسلامی راستەقینەي کردوئە بەبیبیلەي چاوی، و ئەوئە دەرخوا کە ئیسلام لە راستیدا بریتییە لە گەوھەریکی شەوچرا کە رێگای راست بۆ ھەموو نەتەوئەیک رووناک ئەکاتەو؛ بریتییە لەو، نەک بریتی بێ لە قورپک کە ئەو گەوھەرەي داپۆشیی.

ناوەرۆکی تێکرای کتیبە کە ئەو بوو، روخسارەکەش ئەو کوردییە کە لەبەر چاوەو لە

زمانی عه‌ره‌بیبیه‌وه گیتراویه‌ته سه‌ر زمانی کوردی ...

«گۆفاری زانیاری کورد» له‌به‌رگی سیپه‌م به‌شی یه‌که‌می ساڵی ۱۹۷۵ و تارێکی «ئهمینی عه‌قدال» ی له‌ ژیر ناوی «نکتک دانین» دا بلاو کردۆته‌وه. ئهمه‌ی خواره‌وه نمونه‌یه‌که له‌و په‌خشانه:

«نیشانید پاره‌قه کردنی

زمانی مه‌دا نیشانید پاره‌قه‌کرنی ئه‌فید هانن: نکتکا پاشن (.)، نقتقیرگول (؛) قیرگول (،) و دوو نکتک (:). ئه‌فانا گشک نیشان ددن، وه‌کی جوملیدا گه‌ لۆل کێده‌ری سه‌کناندن دکه‌قه ئۆرتی، یانی خوه‌ندنی مه‌ری ل کێده‌ری، چ قه‌ده‌ر گه‌ره‌ک به‌سه‌کنه‌و پاشی دیسا ده‌ست پێ بکه‌، بخونه‌.

نکتکا پاشن

په‌ی هه‌ر جومله‌که‌ کو‌تبه‌ویرا تی دانیین (.) په‌ی نکتکا یاشنرا (ئی کو‌ دخوونه‌) گه‌ره‌ک حه‌قه‌کی ده‌ا زیده‌ بسکته‌، چمکی جومله‌ عه‌یان دکه‌ هه‌ر نیته‌که‌ کورت. ئه‌و نیت دکاره‌ باشقه‌ به‌، دکاره‌ ب جوملی تیکستییه‌ دنرا گرتدایه‌.

نقتقیرگول (؛) تی دانیین

أ- ئورتا جوملید کو‌قه‌واتا وانا وه‌که‌ه‌قه‌، ئید نیتا خوه‌یه‌ ته‌مامیفا هه‌قرا گرتدایینه‌، زۆر بوونا وانه‌ وه‌که‌ه‌قبوونی هه‌یه‌، هه‌لا دکارن باشقه‌ ژێ بێن نقیساندن و فه‌عمکرن، مه‌سه‌له‌: «سه‌به‌ سافیی بوو»؛ «چقیکاره‌ قیته‌- قیته‌»؛ «کو‌مباینقان پێ کو‌مباینی نان (قه‌سه‌ل) دچنی»؛ «قیزا دستران»؛ «مه‌رث هه‌وه‌سکار بوو له‌ زه‌قییا گه‌یشتی میزه‌کرا». ئهم هه‌ر دوو جومله‌ ئید نقتقیرگولینه‌، مه‌سه‌له‌: «رۆتی شه‌وق ددا ژ ئورتا عه‌زمین؛ سیامه‌ سه‌ر هه‌سپا نه‌دکه‌ت عه‌ردی» و ئیدمایێ.

ب- ل کو‌وتاسییا وئ جوملی، وه‌کی په‌ی ویرا ده‌شت ب شه‌قه‌ کرنی ده‌، مه‌سه‌له‌: «ده‌می شاش و مه‌عت مام؛ وانا زوودا منرا گۆت بوو، وه‌کی ئه‌وی کو‌ئهو کتیبیا ته‌رکی نا‌فا چه‌ند رۆژدا خوه‌ندییه‌» (ژکتیبیا ده‌رسی).

ج- په‌ی وان خه‌به‌راپا، ئید کو‌ کورت دبن، یانی کورت تین نقیساندن مه‌سه‌له‌: «هه‌ف؛ هه‌سو خه‌باتچی بێ کو‌لخۆزتییه‌»، «پروڤ؛ ئیقان ده‌رسداری ماتیماتیکییه‌». فان هه‌ر دوو جوملادا هاتنه‌ نقیساندن خه‌به‌رید «هه‌ف؛» و

«پرۆژ!» نەتەمام، پاش وان ھاتىبە دانىيىن نقتىڭىرگول. گەرەك ھەموو خەبەرئىد كورتكىرى ب نقتىڭىرگول بىن نقتىساندن.

ڭىرگول(،) تى نقتىساندن.

۱- ئورتا جوملىد سەرە دوو ئايىندا، مەسەلە: «وختا ئەم روونشتن دۇرا تەختە»، ئەوانا پاشدا ڭەكشان. «وختامە نان دخار، شەرم دكر». «ھەسۆ، وختا ئەم راستى قادىر ھاتىن، خوە دا پاش». (ڭكتىيىد دەرسا).

«بوو وقىنا ماشىنا مە، دوو ل پەى خوە كرە رىز، سۇقاق-سۇقاق فرقاس كر». ب- ئورتا وان جوملدا تى نقتىساندن، ئىد كو قەوختا وانا گۆتتىدا وەكھەڭن، لى ئورتا وانىدا پەڭگىرىدا نۆك توو نەنە، ئاوا: «ئەز ڭەگىرىام ھاتم مال، رى تىرى بەرف بوو بوو، من رى نەدېت».

«ئەز چووم گۆما كۆلخۆزى وى گۆما تەركىدا تىرى دەوار و پەز بوو». ياننى ڭى تەننى ھەنە پەڭگىرىدا نۆكىد «بۇنا»، «وەكى»، «كو» و «لى»، مەسەلە: «ئەز چووم مەكتەبى، بۇنا رند ھېيىن بم». «ئەوى دلەزاند، كو زوو بگھىيىرە مال»، تراكتۆرىت وى پلانا خوە بقەدىنە، وەكى جارنا تەمبەلى بى نەكە». مستۆ، ھەسۆ، ەلۆ، كارۆ، ئىقان چوونە دەشتى لى باقى وان ما لە مالى. «باسۆ چو مالى، ەلۆ چو ناڭ گوند، لى خوشكا وانا چو پىز بدۆشە. ھەسۆ، قەرۆ، كوورنە دەلالن، رند دخونن، لى ھەسەن، قاسۆ رند ناخونن». «كەسۆ دلىت، لى ھەسۆ ڭى شادبوو».

ج- جوملە يان ڭى خەبەرئىد كو دكەڭن ئورتا جوملا تام، بۇنا دھا فەرحكرنا نىتا جوملى، مەسەلە: شانىد مۆزىد ھەسۆبە ھنگڭف، راست گۆتى، ڭ شاننى ەدۆيى مەھمەد رندترن. ئەرى، لى چاوا، ئەز وى ناس دكم. ئەز و سمو ھلبەت، چوون بازارى مۆسكفايى، ئەز تو، راستى، مېنا برانە ب ھەڭرا. ئەگەر كەسۆ مېرەكى خەباتچىيە، لى چاوا، دە دۆ ڭى خۆرتەكى ڭ وى كىتم تر نىنە.

ح- پىش وان خەبەرا، ئىدكو گازى نىشان ددن، وەكى ئەوان ل کوتاسىيا جوملىنە، مەسەلە:

دىسا ھات بەرچەعقىد من، وان،

باقى من چوويە، ل پىستىرى نىشانە.

خ- ڭىرگول جوملىدا تى دانىن، يان ڭى نقتىساندن پەى خەبەرئىد كو جوملىدا

تەقل سەر ھەيە، ۋەختا پەڭگىرىدا نۇكا ھەم دكەڭە ئۆرتى، مەسەلە:

«خوشكا مەن ھەيىيى دېيىسە، ھەم ژى كۆرا چى دكە».

«خايلاز ھەم ھەيىن دېە، ھەم ژى كۆلخۆزىدا دىخەبىتە».

«بالوولى زانە ھەم ئاقل بوو، ھەم دلۆڭان، ھەم ژى ئالىكار»

دوو نقتىك تى دانىن

۱- ل كوتاسىيا خەبەرا ئاڧا جوملىدا كو تى شىرۆڭە كرن. مەسەلە:

«ئىرۆ بەعس مە بەلابوو:

«رىا تەزە وى دەرئ:

دلئ مە پىپرا شابوو،

سەر وى بەعس وخەبەرى».

ۋى جوملىدا، ياكو گەلەك يان ژى ھەندك خەبەرىد ھەژمارى بى تىدا ھەيىن،
مەسەلە:

«مىليۇن، مىليۇن غەدلاى حز،

دكەتن: ئەگەر كور، ئەگەر قىيز؛

مىليۇن، مىليۇن بەيراقىد سۆر،

ب دەستا دىن دۆر ب دۆر».

ھەڧالى مە شەمۆھات ئۇتاختى: حزكربى مەى لاقردچى و دەست ب ھەنەكا كر.
ب- دەوسا غوزڭەكى جوملى تى دانىيىن، ۋەكى مەرى دكارە نەنقىسە، لى دوو
نقتىك ددە ئازوروو كرن، مەسەلە: برى مەن دەرسدارە، ئەز: شاگرتىم.

ج- پىش خەبەرىد ھەژمارا، مەسەلە، ھەڧالىد مەن حزكربى ئەڧن: شىرۆ، ئىڧقان،
قاسۆ و غەگىد.

ح- پەى جوملا ھەژمارىرا، ۋەكى نىتتا وى ب جوملىدا پەى ھەڧرا، يان ژى ب
سەرئ تەمام تى غەيانكرن، مەسەلە، ھەر كۆلخۆز ڧانەك بۆرجدارە:

۱- رند بخەبىتە، پاكى ھەرە جڧاتا، ژ ھەڧالىد خوە پاشدا نەمىنە.

۲- ب سدق قەنج بىقەدىنە پىشدا نىننېد برىگادىر.

۳- ۋەختىدا بىقەدىنە خەباتا كۆلخۆزى، بۇنا قەداندا پلانا.

۴- پەى وان خەبەرا را، تىداكو ژمارى نىشان ددن،

پیا بخشیتن و دان به وەدا بنی که زمانی کوردی ئەگەر خزمەتی بیوايه گەلیک دەولەمەندتر ئەبوو. هەروەها بۆ رۆشنییریانی کوردی ئیمرۆژی که ئەگەر تۆزی بهوردی لیتی ورد ببنهوه، با خوشیان له بهشەکانی لوپو موکری بن زۆر به ئاسانی لیتی تێ ئەگەن. ئەگەر له رۆژانی رابوردوودا هاتوچۆ و بهسەریهکهوه بوونی کورد له ناو یهکا ههبايه ئیسته ئیمه وشەکانی بهوینه وهکوو: «پارقه کرن، پرنقتک، خهباتچی، حهقهکی، خورت، دلهزاند، گوڤه ندو» گەلیکی تر بهبی وردبوونهوه خیرا ئەمانزانی که مه بهست بهو وشانه «جیاکردنه وه بهشکردن، نوخته ی زۆر، پالە، هه ندیک، گهنج، په له کردن و په له ی ئەکرد، زهماوندو ئاههنگ». نه ئەچوهه بیری هه ندیکمانه وه که ئەمانه بیگانەن له زمانی ئیمه! ئەم جوړه جیاوازی شیوهیه له هه موو زمانیکا ههیه، بهلام زمانهکانی تر خزمهتکارون و خراونه ته سه ر کاغهز و لیکدراونه ته وه تا زمانیکی ئەدهبی یه کگرتوویان بۆ خویان دروست کردوه، ئیمه هه روا له ده ورویه ری سه ره تاییدا بۆ خۆمان هه روا ماوینه ته وه و ده رده که مان رۆژ به رۆژ گرانتەر ئەبی ...

له م رووه وه ئەگەر ته نه ها سه یری ئەوه بکهین که له هه موو زمانیکا به بار فه رههنگ دانراوه، ئەم فه رههنگه دیاره بۆ ئەوهیه که گوزاره ی ئەو وشهیه روون بکاته وه که له شیوهیه کی تری زمانه که دا ههیه و له شیوهیه کی نییه، ئەگەر ته نه ها سه یری ئەم لایه نه بکهین ئەزانین که له هه موو زمانیکا شیوه ی جیاوازهیه و به لام یه کخراون، زمانه که ی ئیمه هیشتا ماویه تی بگا به و پلهیه. هه ر چهنده خوا هه قه ئیمه ش له شیوه ی بۆتان و سوړانا دلسۆزانی کورد فه رههنگیان بۆ داناوین به لام له بهر دووریان له یه ک هیشتا قه دری ئەو فه رههنگانه نازانین؛ ئەوه نازانین که ئەوانه گه وهره تر خزمه تیکن به زمانه که مان.

«دوکتور پاکیزه ره فیق حیلمی» له بهرگی سییه م، بهشی یه که می گوڤاری «کوپی زانیاری کورد» ساڵی ١٩٧٥، له ژیر ناوی «بووژاندنه وه ی زمان» دا په خشانیک بلاو ئەکاته وه و ئەلی:

«زمان وه ک مرۆڤ گیانله به ره. ده زی، ده ئی، ده مرئ. له ماوه ی ژیا نیدا وه ک مرۆڤ ساغ و ناساغ ده بی. لاواز ده بی، به لکوو ده ردی گران گرانی ش ده گری، له ت له ت ده بی، زاری تازه و په راگه نده ی لی پهیدا ده بی، زاری سه رده می هه ل ده داو بهرز ده بیته وه ره گی پته و و چه سپاو ده بی و، ده بی به شا لقی ئەو

زمانه که لیتی دهکه ویتته وه، ولقه کانی تر له دهوری به مۆخ و مهغزی دهژین و له رهچه له کی دهرویتته وه.

ههروهک مرۆفیش زمان دهستوو رو ری وریچکه ی تاییه تی خۆی ههیه، که له مردن دهپاریزی و ناو به ناو گری ژبانی هه ل دهکاته وه دهیووژیتته وه، ئه گینا کۆسپی ئه وتۆی دیتته ری که ناوی له کایه دا ناهیتل و به ئاسانی ئه بههنگیوی. ئه م دهستوو رو ری بازو ریچکانه ی زمان، وهک چوار چینه به کی هه لکه وتوو که زۆر دووره له دهستکردو دهستکاری زمان له قالبیکی سه ره به خۆی تاییه تی دهگریت و ریگهی ئه وه دهگریت که له ری ئه کۆسپانه ی ری ژبانی لی دهگرن ره سه نی خۆی بدۆیتتی.

به سه ره نجیکی زانایانه ی زمان شوناس، ئاشکرا ده بی که زمانی کوردی به کی که له و زمانانه ی که قالبیکی فراوان و به پیزی بۆ ژبان و بووژاندنه وه ی خۆی ساز کردو که له تی هه لکیشی دوو قالبی ناسراوی زمان پهیدا ده بی، ئه ویش «قالبی لکنین-**AGGIUTIPNATIVE** الصاقی». «قالبی داریژ-**Anaiytie**» اشتقاقی پیک هاتوو، واته زمانی کوردی ده توانی بۆ سازکردنی دهستوو رو ری بازی ژبانی، و ههروه ها بووژاندنه وه له م قالبه زمانه دا به سووکی و ئاسانی و بی مه ترسی هه لسووی و بی و ببووژیتته وه.

ئینجا له کاتی که دا زمانیک وهک زمانی کوردی، له کۆری پیشکه وتن دوور بکه ویتته وه کرژ بی، و له کاربکه وی و له ناو خۆیدا بهجرووسی، زمان شناسانی ئه و زمانه دهکه ونه پشکنین و ئه و قالبی تیتیدا پهیدا بووه و دهژی و دهستوو رو ری بازه کانی به سه ره دهکه نه وه و ئه وه ی له گه ردا به ساریژی دهکن و ئه وی له کار که وتوو دهیووژیتته وه و ری ره وی روون دهکه نه وه. له م کاره دا وردی و چالاکی و دوور بینی و ده سه لاتی زانایانه ی بهرز له زمانه که دا زۆر پیویسته .. دلسۆزی و هه لپه و له خۆرا په رموون، زمانه که ده شیوتتی و له قالبه که ی خۆی ده ترازیتتی، و له ره سه نی خۆی لای ده دا، که ئه مه ش زۆر ترسناکه و له باتی ئه وه ی بی به هۆی بووژاندنه وه ی زمانه که رایه لی ده پچریتی و به لکوو ده بی به هۆی فه وتانی.

وهک وتمان زمانی کوردی زۆر به ئاسانی له دوو قالبی زمانی ناسراودا ده سووژیتته وه، واته دهستوو رو ری بازیکی زۆر بهرپان و به هیزی ههیه بۆ ئه وه ی هه ر له ناو خۆیدا به تییری هه موو پیویستیکی بیرو هۆش بگریته خۆی و باسی بکا، ته نها ئه وه به له بهر که مه تر خه می خاوه نده که ی چروو ساوه پیویستی به

بووژانهوهیه .. دهستووو ریبازی ئەم دوو قالبه زمانیهش زانراون و ئاشکران له نێو زمان شناساندا! واته ئەوانه‌ی له زانستی زماندا شارەزان. نەک ئەوانه‌ی شارەزای زمانی کوردین دەیزانن، هەر چەند بالاو بەرز بێ زانینی زمانی کوردی، بێ شارەزایی له زانستی زمان، هەڵەیه ئەو شارەزایه له کۆری بووژاندنهوه‌ی زماندا بکەوتیه رمبازی، چونکه هەر زمان شناسه نێوانی دهستووو ریبازی زمان بدۆزیته‌وه به‌پێ ئەو ریبازانه‌ی بۆ دانراوه نەک به‌پێی لێک دانه‌وه‌ی سه‌ره‌خۆی خۆی! به‌لێ .. ده‌شێ .. هەندێ ریباز به‌دی بکات، به‌لام به‌ وێنه‌یه‌کی تاریک و ناسازو بێ سه‌رو پێ و پچر پچر .. که‌ماوه‌یه‌کی دوورو درێژی پێ ده‌خایه‌نێ و ئەنجامیکی ئەوتۆ ناگه‌یه‌نێ، وه‌ده‌شێ به‌سه‌ر به‌شه‌و گێچه‌لێک بۆی که هەر سه‌ری لێ دەر نه‌کات!

زانستی زمان زانستیه‌که به‌ره‌می سه‌ده‌ها زانای زمانه و ته‌رخانی سه‌ده‌ها رۆژو شه‌وی لێک دانه‌وه و ئال و گۆر و به‌راوردو ده‌ستووو سازیه‌وه بووه به‌ رێه‌ویکی راست و ره‌وان، پێویسته بۆ ئەوانه‌ی ده‌ست درێژ ده‌کەنه نێو زمان و رمبازی تێدا ده‌کەن ئاگاداری ده‌ستووو رێه‌وی ئەو زانستیه‌ بن، نەک له‌ خۆبانه‌وه‌ خۆیان به‌هاوێژنه ئەم گۆمه‌ قووله‌و نقوم بن!

زمانی کوردی به‌پێی ئەو دوو قالبه زمانیه‌ی تیاياندا ده‌ژی ده‌ستوووری ژیان و بووژانه‌وه‌ی خۆی داناو زۆر به‌ ئاسانی زمان شناس ده‌توانێ هه‌موویان به‌سه‌رکاته‌وه‌و ئەوی له‌ گه‌ردا نه‌ماوه بیه‌خاته‌وه‌ گه‌رو به‌کاری به‌پێی بۆ بووژاندنه‌وه‌ی زمانه‌که. لێره‌دا زمان شناسی شارەزا ده‌زانێ له‌ کۆتیه‌ ده‌س به‌رێ و له‌ کۆی به‌هسته‌ی و چۆن بجوولیته‌وه، کۆترانه به‌م لاو ئەولادا سوو ناخوات و له‌به‌ر تیه‌شکی روونی زانستی زماندا به‌ دانایی و ژیری و پسپۆری ده‌جوولیته‌وه و هه‌نگاو به‌هه‌نگاو و پله به‌ پله کاری خۆی ده‌باته سه‌ر. به‌م جۆره‌ ماوه‌ی که‌متر ده‌خایه‌نێ و هه‌له‌ی که‌متر ده‌کاوه به‌ ئەنجامی راست و ساغتر ده‌گا. له‌ وانه‌ی بێ رێه‌وی زانستی زمان خۆیان له‌م گۆمه‌ ده‌هاوێژن.

زمان وه‌ک وتمان گه‌یانه‌به‌ره، هه‌موو زمانیک میژووی ژیانی خۆی هه‌یه که له‌ کاتی په‌یدا بوونه‌وه و ناسینه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات تا ئەو کاته باسی ده‌کریت تیا‌دا، له‌ ماوه‌ی ئەو میژوووه‌دا دیاره وه‌ک هه‌موو گه‌یانه‌به‌رێک هه‌موو جۆره به‌سه‌ره‌اتیکی ژیانی به‌سه‌ر دێ، وه‌ک نه‌خۆشی و ساغی، کزی و لاوازی زاری تازه‌ی لێ په‌یدا ده‌بێ، هێ کۆنی ده‌فه‌وتی، وشه‌ی بێگانه‌ی تێ ده‌که‌وی، خۆ مائی بزر ده‌بێ، گه‌ردانی له‌ رایه‌ل لاده‌دا، ده‌نگی ده‌گۆردی، ده‌نگی تازه‌ی تێدا په‌یدا ده‌بێ، له‌به‌ر ئەوه له‌ کاتی لێکه‌دانه‌وه‌و پشکنینی ده‌ستوووری

رێزمانه‌که‌ی، وه‌ تێکۆشین بۆ بووژاندنه‌وه‌ی، وه‌ گیانی تازه‌ی به‌تینی به‌ به‌رداکردن، پێیویسته‌ ئه‌و به‌سه‌ره‌هاتانه‌ی مێژووی ژبانی بزانرێت و روون بکریته‌وه‌.

زمان شناس لێره‌داو له‌کاتی لێکدانه‌وه‌ی رێزمانی زمانیکی وه‌ک کوردی، که‌ خاوه‌ندی مێژووییه‌کی دوورو درێژه، به‌لام لاپه‌ره‌کانی هه‌موو تاریک و لێل و په‌رش و بلاوه‌ پێیویستی به‌ ئه‌رکیکی زۆر گرانه، نه‌ک هه‌ر له‌ وردبوونه‌وه‌دا له‌ زمانه‌که‌ له‌ دیمه‌نی ئه‌مپۆیدا به‌لکوه‌ له‌ هه‌موو لاپه‌ره‌کانی مێژووی ئه‌و زمانه‌و هه‌موو زمانه‌کانی هاوهره‌گه‌زن له‌ گه‌لیدا، یا هاوسنوورن و له‌یه‌ک ره‌گه‌ز نین. هه‌روه‌ها پێیویستی به‌ ئه‌رکیکی گرانه له‌ لایه‌کی تهره‌وه‌ که‌ ده‌بی له‌ هه‌موو ئه‌و به‌ سه‌ره‌هات و گۆڕین و په‌یدا بوونی شێوه‌ تازانه‌ و فه‌وتانی شێوه‌ کۆنانه‌ نه‌بیته‌ که‌ روو ده‌دا له‌ مێژووی ئه‌و زمانه‌، وه‌هۆی به‌راورد کردنی لاپه‌ره‌کانی مێژوو و ده‌ستوور و رێبازی زمانه‌که‌ له‌و لاپه‌ره‌نه‌دا ده‌توانی بگاته‌ سه‌رچاوه‌ی روونی زمانه‌که‌ و رێزمانی ساغ و پته‌و، و په‌سندی بدۆزێته‌وه‌ ئینجا ریزی کا له‌ سه‌رکاغه‌ز.

.....»

هه‌ر له‌ کۆنێکی زۆر کۆنه‌وه‌ ژن و پیاو بۆ هه‌لسووړاندنی کاروباری بنه‌ماله‌ شان به‌شانی یه‌ک چوون به‌رێوه‌؛ له‌ شادی و له‌ شێونه‌ ناو به‌ش بوون، له‌ دروستکردنی خێزانا هاو ده‌رد بوون، له‌ ژیاواری ناو مالا هاو قسه‌ بوون، له‌ رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی مه‌ترسیدا هاو ده‌نگ بوون. ئه‌مه‌ بووه‌ کرده‌وه‌ی ژن و پیاو له‌ به‌ره‌به‌یانی مێژووییه‌وه‌ تا ئه‌مپۆ، ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ له‌ ناو کورددا زیاده‌ رێزێکی تری هه‌بووه‌ که‌ له‌ نه‌ته‌وه‌کانی ترا نه‌بووه‌، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ وه‌ختی وتندا هه‌موو ده‌م ژن پێش خراوه‌و هه‌موو ده‌م وتراوه‌: «ژن و پیاو» وه‌یا «ژن و مال». نه‌یوتوه‌ «پیاو ژن»، وه‌یا «پیاو و مال». ئه‌مه‌ ده‌ستوورێکی رێز لێ گرتنه‌؛ کاتی که‌ ده‌سته‌یه‌ک ئه‌چن، وه‌یا دێن بۆ شوێنێک به‌ پێی پله‌ی مه‌رکه‌زی ده‌سته‌که‌ ناو ئه‌برێن و ئه‌لێن: فلان و فلان و فلان هاتن، وه‌یا چوون. ده‌ستووری گوازرشتی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک وایه‌، هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م ده‌ستووره‌یه‌ بۆیه‌ ئه‌لێن «ژن و پیاو» نالێن «پیاو و ژن». ئه‌م گوازرشته‌ که‌ سه‌ره‌تا داهاوتوه‌ به‌لگه‌یه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ که‌ به‌ چاویکی رێزه‌وه‌ له‌ ناو ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌دا سه‌یری ژن کراوه‌.

ئه‌مه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ته‌بیعه‌ت نیشته‌جێ بوونی ئاده‌میزادی کرد به‌ دوو به‌شه‌وه‌؛ به‌شی رۆژاواو به‌شی رۆژه‌لات. رۆژاواو زووتر خه‌به‌ری بووه‌وه‌ که‌ ئه‌م دوو

وهچهیه - واته ژن و پیاو- وهکوو له مهیدانهکانی ترا هاوبهشن، له مهیدانی خویندهواری و پهلاماردان بوژیواریکی خوشتر دیسان هه هاوبهشن، له رووهوه دهستیان دایه و زووتر گهیشتن به و ئامانجه که ههیانوو، روژههلات دواکهوت، کورد که یهکیک بوو له نهتهوهکانی روژههلات دواتر کهوت، ههتا کهوته ئهه چهره. له چهرهکانی پیشوودا ئهگهر هه میرزا ههلبکهوتایه له ناو ئافرهتانی کورددا، ئیسته گهیشته ئهوه که دوکتورای تیدا ههلبکهوی خاوهنی پەخشانی «بووژاندنهوهی زمان» یهکیک بوو لهوانه.

ناوهروکی بابهتهکهی قسه له زمان و له لقوپویی زمان و له بناغهی زمانی کوردیهوه ئهکا، وهکوو ئهه قسهی لیوه کردوه، کهسانی تریش قسهیان هه لیوه کردوه. ئهه بهچاو کوردوه پیشکهوتنیکه که ئهندامیک له ئافرهتدا بگاته دوکتوراو به وردی بهجیته ناخی لیکوئینهوهی زمانهکهی خوویهوه. بهلام ئهوهی که سهرنج راتهکیشتی روخساری پەخشانهکهیه. ئهوانهی که دیراسه له میژووی پەخشانی کوردیهوه ئهکن. سووراو سوور ئهزانن که گوزارشتی ئهه پەخشانه گوزارشتیکه له عاتفهی عیلمی ئافرهتیکهوه سهری ههلداده. زور وشه و رستهی واهیه له پەخشانهکهدا، راسته کوردیهکی خومالییه، بهلام دارشتنی له رووی عاتفهوه به تهوای جیای کردوتهوه له نهخشهی پیاو!

ههموو دهم ئافرهت که دهستی دا به هونراوهوه، جیایی هونراوهکهی ئهه له هی پیاو ئهوه بوو که ئهه سۆزهی له هی هونراوهکهی ئهه ودا ههبوو له هی پیاوهکهدا نهبووه. ئههجا که دهستی گهیشته پەخشانی، چهشنی سههههه سۆزو عاتفه زال بوو بهسهه پەخشانهکهشیاو جیای کردوه له هی پیاو. لهه لایهنهوه ههرقیکیش نییه له نیوانی ئهه ودا که پەخشانهکه پەخشانیکی ئهدهبی بی، یا زانیاری، ئهههههیه له ئهدهبییهکهدا عاتفهکهی زیاتر ئهجووتی، له زانیارییهکهدا سۆزهکه بهش ئهبی بهسهه زانیارییهکهشاو بهسهه رستهکهشا. قسه قسه راتهکیشتی:

لیرههه منیش ئهههوی قسهیهک بکهه، جابا تویش بلیت قسهی کونه پهستی ئهکا!
من قسهی خوم ههه ئهکهه:

ئافرهت بو زانیاری و بو عیلم جیگای ئینکار نییه ئهگهر له پیاو پیشکهوتوتر نهبی، شان به شانی ئهه ههه ئههوا. که ئهلیم: عیلم، عیلمی بیرکردنهوه، بهلام بو کردوهی جسمی و بو پتهوی لهش ناگاته پیاو. ئههروپا پالی نا به ئافرهتهوه. ئههروپا له مهیدانی پیشهسازی دا پیشکهوت و گهیشته چلهپۆیه. لهه روژهوه که ئافرهت ویستی وهکوو پیاو له مهیدانی کردوهی جسمیدا قول ههلبکاو لیرهشا وهکوو پیاو بپوا، لهه

رۆژهوه ئیتر ئوروپا وهستاو زیاتریش ئه وهستی و ناشتوانی جلّهوی ئافره تیش بگریته وه، ئاوه که ی لیلی لیل بو! ئه مه ئاخر قوناغیکه که پین گه یشت؛ ئاخر قوناغیه تی له بهر دوو شت؛ له بهر ئه وه که له خۆی ده رچوو وه مادده زالّ بوو به سه ریا، وه له بهر ئه وهش که زیاد له ئه ندازه جلّهوی بۆ ئافره ت شل کرد، وای لّی کرد که سه ری لّی تیک بدا. من مردوو وتۆ زیندوو: ئه مه ی ئیمپوژ ئاخر قوناغی پشکه وتنی ئوروپایه، گومانی تیدا نییه ئه بی سه ره ولّیتر بیسته وه، ئه مجا نۆره ی رۆژه لات دیت، ئه ویش به مه رجیک که له هه له ی ئه وان، ئه مان په ند وهر بگرن.

«شوکور مسته فا» ئه فسانه ی چیا ی ئاگری «یه شار که مال» ی له تورکییه وه هینایه سه ر په خسانی کوردی، له سالی ۱۹۷۶ دهستی چاپ گه یشت به م په خسانه، ئه مه ی خواره وه نمونه یه که له و:

«گۆلیک به سه ر دوندی چیا ی ئاگرییه وه یه، چوار هه زارو دوو سه د مه تر بلنده. نیوه ی گۆلی کوویه یه، هه ر هینده ی شوین جووخینیک ده بی، تا بلّی قووله. گۆل نییه بیریکه بۆ خۆی. به ری سووری لووسی بریقه دار، رک، رژد، تیژ وه کوو ده می تیغ و سیکارد به هه ر چوار نکالیدا زه ق وزۆپ دهنه، دهنه، شمش، شمش هه لزه قیوه. خاکیکی نه رمی مس رهنگ له به رده کانه وه دار نیوه ته خوارّی و رچه رچه و رهگ رهگ تووله رّی باریک به ره و گه رووی گۆله که ده کشین و تا چاو هه ته ره دهکا هه ر دّی و باریکتر ده بنه وه.

جّی جّی ناسکه هه ریزی سه وز له سه ر ئه و خاکه سوورکانه مس رهنگه روواوه. ئه نجا له پاشان شینایی گۆله که ده ست پین دهکا، به لام هه یج شیناییه که ناچن. هه یج ئاوّ، هه یج شیناییه که له گوین ئه م شیناییه نییه. شیناییکی ئاسمانی تیری نه رمی مه خمه لّیه.

هه موو سالی که به هار له گه ل به فرچونه وه دا چاو هه لدینی و نه ورۆزیک به شان وشکۆو پر هه یه و هووت له چیا ی ئاگری ده ته قیسته وه ده ور به ری گۆله که، **جۆگه تی** باریک، پر ده بن له گۆلیکی کورته بنه و تیژ، رهنگیان تا خه یال برکا گهش و روونه. کامیان له هه مووان چکۆله تره، شین، سوور، زهرد، مۆر هه ریه که له رهنگی خۆی ده نوینن، له دووره وه ده لّی تیشکی رهنگه و ده چرِسکینه وه. بۆنیان زۆر تفت و تیژه. بۆن و به راهه یه کی هیند تیژ له نیو گۆله که و خۆله سووره ی مس رهنگ دّی ئیدی به جارّی پیاو گیت و مه ست دهکا.

ھەر كە بەھار لە چىيە چاۋ ھەلدىنى شوانە چاۋرەشە جوانە پىر خەمە
 تىكسىمراۋە قامك درىژو بارىكەكانى چىيە ئاگرىش لەگەل گوللىكان، لەگەل
 بۆنى تىژ، لەگەل رەنگان، لەگەل خاكى مس رەنگدا بلوئىرەكانىيان ھەلەدەگرن و
 دىنە سەر گۆلى كووپە. لەو بن زناڤە سوورانەدا لەسەر ئەو خۆلە مس رەنگە،
 لەسەر سىنگى ئەو بەھارە ھەزار سالانەيە كەپەنكەكانىيان رادەخەن و بە
 چاۋرەدورى گۆلەكەدا چوار مشقى لىيى دادەنىشن، بەر لە خۆر كەوتن لە ژىر
 ئەستىرە خەرمانكراۋەكانى ئاگرىيدا كە ھەمىشە كەپە كەلپ دەسووتىن،
 بلوئىرەكانىيان لەبەر پشتىنىيان دەر دىن و دەست بە بلوئىر لىدان دەكەن و تا رۆژ
 ئاۋا دەبى تووڤەيى ھەزاران سالى ئاگرى ھەلەدەپىژن. لە زەرەدە پەردا مەلىكى
 چكۆلەي سىيى ۋەكوو بەفر بە سەر گۆلەكەدا دەست بە فرىن دەكا. بالندەيەكى
 بەلە بارىكەى درىژكۆلەيە، ھەر دەلپى پەرسىلەكەيە، زۆر خىراۋ تىژ دى و
 دەچى، پەيتا پەيتا ئالغەى درىژ درىژو سىيى دەكىش، ئىدى ھەر ئالغەى
 سىيىيە وتال تال دەكەونە نىو شىنايىي گۆلەكەو، ئەوجا، كەبە تەۋاۋى رۆژ ئاۋا
 دەبى بلوئىر ژەنەكان دەست لە بلوئىر لىدان ھەلەدەگرن و بلوئىرەكانىيان لەبەر
 پشتىنىيان رادەكەنەو ھەلەدەستن. مەلەكەش لەو دەمى بە ھەموو ھىزو
 گورپىكەيەو، ۋەكوو تىرشقە دىتە خوارى و شابالىكى سى جارەن لە شىنايى
 ئاۋى گۆلەكە ۋەر دەداۋ بۆي ھەلەدەستىتەۋەو لى دەداۋ دەروا، لە چاۋ ون دەبى.
 شوانەكانىش لە پاش ۋى يەكە يەكەو دوو دوو لىك ھەلەدەپىژن و لەگەل
 تارىكايدا تىكەل دەبن و دەرۆن.

لە دوينى ئىۋارپوۋە ئەسپىكى كۆيت لەبەر دەرگەى مالى ئەحمەد ۋەستا
 بوو. مىلى درىژ كرد بوو، دەرگوت بە كۆنە لووتە ھەراۋەكانى بۆن بە تەختەى
 دەرگەو دەكا. لە پىشدا سۆفى ردىن سىيى ئەسپەكەى دىت، ئەسپەكە زىنىكى
 چەرگەسىانەى زىو دۆزى لى كرابوو. زەنگۆكەشى ھەر زىودۆز بوو. سۆفى بە
 كۆمەكۆم نىزىك بوو ۋە، لەۋلاۋە قەدەرئى تىيى راما. دەستە رەشمەكەى سورمە
 ھۆن بوو و بە كەلپۆسە زىرە سەدەف كوتەكەۋەى بەستراپوو. وىنەيەكى لە
 مېژىنەى زۆر كۆنى رۆژ، لەۋە دەچوو ھى سەردەمانى زۆر زوو بى، لە سەر ھەر
 دوو دىۋى نەرمە زىنەكە نەخش كرابوو.

رەنگى ترنجىيەكى تىر بوو، وىنەى دارىكى بلندى ژيانىش لە پشت وىنەى
 رۆژەكەو، سەوز سەوز، بەرەو ئاسمان ھەلچوو بوو. سۆفى ئەم رۆژەى، ئەم
 دارەى لە شۆننى دىتەبوو. خەيال بردىەو. ئەم وىنەو نەخش و دروشمانە وى
 دەچوو ھى ھۆزىكى بە ناۋبانگ و تىرەيەكى گرېنگ بى. سۆفى نەختى

سله ميبه وهو شله ژا. بگره تۆزىكيش ترسى رى نىشت و لهولاوه رهق راوه ستا: ده بى ئەم به ناويانگه كى بى. ئەم مېوانه گه وره به له كوئوه هاتى؟ وئيهى دروشمه كهى له مېشكىدا ديناو ده برد، هەر چه ندى ده كردو ده كوئا نه يدە زانى بېباته وه سەر فلانه هۆز، يا فېساره بهگ و پاشاو هيچ سهره ودهرى لى دهر نه ده كرد، تا پترى بېر لى ده كرده وه هېندهى ديكهى سام رى دهنىشت. ئەم جۆره دروشمانهى پى شووم و به دووم بوو. پى و قه ده ميان به خىر نه بوون و به ترسه وه ده هاتن و به ترسه وه ده زىشتن. لهو هەر تمانه دا كهس وا نه بوو ئەسپ بهو رهنكه برازىنېته وه، وپراى ئەوهش سۆفى دروشمى هه موو هۆزو تېره كانى ئەو هەر تمانهى به چاكى ده ناسيه وه و هېچيانى لى نامو نه بوو.

به هار بوو، به فرى چىاى ئاگرى روى له چوونه وه بوو. له خوارى، لووتكه و ترۆپكى ره وه ز و زناران زهق و زۆپ به ديار كه وتبوون. كوليلكى زهردى نىو به فران سهرىان ده رىنا بوو. له دووره وه قولىنگ دوا به دواى يهك، پۆل پۆل رىزبان به سستبوو و تى ده پهرين، به رهو گۆلى وان ده چوون.

ئهممه د ئاگای له هېچ نه بوو، بهو تارىك و روونه له ژووره وه دهنكى بلىتر ده هات. سۆفى ئەم ئاوازه بلىترهى له پىشسووانه وه زۆر بېستبوو. سولتان ئاغای باپىرى ئهممه دىش هەر بهو ئاوازه بلىترى ده ژهنى، ره سوولى بابىشى ههرواى ده ژهنى. تا ئىستا بلىتره نىكى ديكهى وا، مه گهر سۆفى، له هېچ بنه ماله يهكى ئاگرى دا، له سه ر رووى زهوى نه هاتبوه سهر ئەو دنيا به چونكه سۆفى به ناويانگترين بلىتره نى رۆژه لات و قه فقاس و ئىران و تووران بوو. سۆفى كه مى له ئەسپه كه نىكتر بۆوه، نۆرييه دروشمه كه. ئەسپى تاين وای گوئ بۆ دهنكى بلىتره كه راداشتبوو، ده تگوت گوئى لى گرتووه. ئهممه د گۆرانىيهك، تووره بى چىاى ئاگرى ده ژهنى. ئەم گۆرانىيه ش ته نيا سۆفى فېترى بلىتره نانى كر دبوون.

ئەسپه كه مى زۆر بۆ دهنكه كه درىژ كرد. سۆفى له مېژ بوو ئەو داستانەى نه ژهنى بوو، نه بېستبوو. له دللى خویدا ده يگوت چىا به كى وا گه وه و گران چۆن له دهنك و نالهى بلىترى كدا هېند تووره ده بى و بهو رهنكه دللى گر ده گرى؟! ئىدى ههروا به سه ر سامىبه وه بېرى ده كرده وه، ده يگوت؛ چ له مروف بلىمه تتره به راستى ئەقل برى پى ناك. تۆ ته ماشه ته ماشا چىا به كى وا گه وه و زه لام له كونى بلىترى كى هېند ته سك و بارىكه وه ده رده پهرىنى. ئەم مروفانه جلّه وى ئەقل و هۆش به رهو هه موو شتى شوپ ده كهن، له سى فرىنى شه هېن و باز ده گهن، پهى به په نامى هه لپهى ژيان و شارستانىتى مېروو ده بن. مه ته لى

مانگ و روژ هه‌لاتن و ئاوا بوون هه‌لدین. سڤی مردن و ژیانیش ئاشکرا ده‌کهن، په‌رده له رووی هه‌موو شتی هه‌لده‌مالن، ئه‌قلیان بر به تاریکی و رووناکی ده‌کا، بیریان بۆ هه‌موو شتی ده‌چن، به‌لام ته‌نیا له‌گه‌ل مرۆفدا هه‌یچیان پین ناکرێ و ئه‌قلیان به‌ هه‌یج سڤیدا ناشکی و ناگه‌نه رازو نیازی دلی.

.....»

ئه‌فسانه سه‌رگوزه‌شت و داستانیکه که به پیتی بیرو باوه‌ری دانیش‌توانی ئه‌و ناوچه‌یه دیته ناوه‌وه، ئه‌گونجی بناغه‌که‌ی هه‌ر له خه‌یال‌ه‌وه بیت، وه‌یا هه‌ندی جاریش چه‌که‌ریه‌کی هه‌بیت. هه‌ر ناوچه‌یه‌ک زرووفی‌کی هه‌یه، ئه‌و زرووفه ئه‌بیت هه‌ی دروست‌کردنی ئه‌فسانه‌که، که وابوو زرووفه‌که ئه‌فسانه‌که دروست ئه‌کات. جیایی ئه‌فسانه له‌گه‌ل چیرۆک دا ئه‌وه‌یه: که چیرۆکه‌که بناغه‌یه‌کی هه‌یه و گومان له بوونی ئه‌و بناغه‌یه‌دا نییه، ئه‌وه‌نده هه‌یه ئه‌گونجی درێژه‌ی له‌داستانه‌که‌دا پین بدری. ئه‌فسانه ئه‌شی بناغه‌ی هه‌بی، وه ئه‌شی نه‌شیبی. ئه‌مه له لایه‌که‌وه، له‌یه‌کی تریشه‌وه وادیاره ئالۆزی له‌کاروبارو به‌سه‌رهاتی ولاتی‌کا هه‌تا زۆرتر بیت ئاسۆی بیرو هه‌شی دانیش‌توانی ئه‌و ولاته زیاتر له به‌ریه‌ک ئه‌کشیته‌وه بۆ ئه‌وه ده‌ردو مه‌ینه‌تی ده‌روونیان به‌ریزکردنی ئه‌فسانه‌و چیرۆک بخه‌نه به‌رچاو. له‌مه‌وه ئه‌وه ده‌ر ئه‌که‌وی: ئه‌و مه‌ینه‌ته‌ی که له ناوچه‌یه‌ک‌دا به‌ دوور نییه له ناوچه‌یه‌کی ترا نه‌بیت، به‌ل‌کوو ناوچه‌که‌ی تر مه‌ینه‌تی‌کی تری هه‌یه که جیایه له‌وه‌ی ئه‌و. مه‌ینه‌ت و ده‌رد به‌تی‌کرا هه‌یه به‌لام هه‌یه‌کانی جیان؛ وه‌کوو ئه‌وه که ئه‌بینی مال نییه بێ ته‌نگو چه‌له‌مه‌ بێ به‌لام ته‌نگو چه‌له‌مه‌کان جیایی له نیتوانیانا هه‌یه، هه‌ر مالتی به‌شی خۆی هه‌یه وه‌لی له‌یه‌ک ناکهن!

«یه‌شار که‌مال» له ولاتی‌کی پانوی‌پری تورکیادا ژیاوه. ده‌ردو مه‌ینه‌تی تورکیای پیشوو له ئیسک و پرووسکی دانیش‌توانی ئه‌و ولاته‌دا کاری کردبوو. باو باپیری یه‌شار که‌مال -یش له‌و ده‌سته‌بوون که ئه‌و کاره‌ساتانه کاری تی کرد بوون. تورکیا گۆرا به‌ تورکیایه‌کی تر. یه‌شار که‌مال له بنه‌ماله‌ی پیشوو به‌ وه‌جاخ مایه‌وه بۆ ئه‌م سه‌رده‌مه، وا دیاره به‌ میراتی هه‌ندی له مه‌ینه‌تی باو باپیری‌شی وه‌رگرت، ئه‌و دوو ده‌رده له دل‌یا په‌نگی خواردوه، که‌وته رازو گله‌یی کردن، له ماوه‌ی ۱۵ سال‌دا، واته تاکه‌وته سالی «۱۹۷۴» به‌ قه‌له‌مه تی‌ژه‌که‌ی ئه‌و ده‌ردانه‌ی ده‌ر ئه‌پری، یه‌کی‌ک له‌و به‌سه‌رهاته‌ی که‌دای به‌ ده‌سته‌وه «ئه‌فسانه‌ی جیای ئاگری» بووه، شوکور مسته‌فا له سالی ۱۹۷۶ دا ئه‌و ئه‌فسانه‌یه به‌

کوردی دابه‌دهست کوردده‌وه.

مه‌به‌سته‌که لیڤه‌دا چیه؟ مه‌به‌سته‌که ئه‌وه نییه که ئه‌فسانه‌یه‌که هه‌بووه رویشته‌وه، به‌لکو مه‌به‌سته‌که ئه‌وه‌یه ناوه‌رۆکی ئه‌وه ئه‌فسانه‌یه بگا به‌ دانیشته‌ووی ولاتیکی تر بۆ ئه‌وه بزانه هه‌رچه‌نده ئه‌وه جو‌ره شتانه له لای ئه‌وان رووی نه‌داوه زرووفی ولاتیکی تر کردوویه‌ته کارێ که شتی وا رووبداو هه‌ندێ به‌ره مایه‌ی ئالۆزی به‌ره‌یه‌کی تر دروست بکه‌ن، له‌مه‌وه ئه‌وه بچیته‌ دلایانه‌وه که له‌هه‌ر شوێنێکا جو‌ره ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌ک هه‌یه جیا‌یه له‌ ته‌نگوچه‌له‌مه‌که‌ی ئه‌مان، له‌ تیکرای ئه‌م هه‌موو شتانه ئه‌وه بچیته‌ ناخی دلایانه‌وه که کورد له‌ هه‌موو لایه‌ک په‌نجه‌ ئه‌کرێ به‌چاویا، که ئه‌مه‌یان زانی هۆشیکیان به‌ به‌را دیته‌وه له‌ خه‌و خه‌به‌ریان ئه‌بیته‌وه.

ناوه‌رۆکی ئه‌فسانه‌که ناوی خۆی به‌ خۆیه‌وه‌یه، ئه‌فسانه‌یه‌کی خه‌یالییه به‌لام کاریگه‌ره‌وه دل بۆی رانه‌چهنی، خه‌یال، خه‌یالی ولاتی به‌ناو تورکیا و زمانی، زمانی تورکییه. بازی خه‌یالی یه‌شار که‌مال به‌سه‌ر بایه‌زیدو بتلیس و ئه‌رزورۆم هه‌موو ناوچه‌ی کورده‌واری ئه‌وه ولاته‌دا سووپاوه‌ته‌وه، لووتکه‌ی شاخه‌کانی پیتاوه، یادی ئه‌حمه‌دی خانی کردۆته‌وه، ئه‌حمه‌د و نه‌وبه‌هاری لاواندۆته‌وه، ئه‌مانه‌ی کردووه. ئه‌مجا به‌ کردو کۆشی خاوه‌نی په‌خشانی کوردیه‌که هاتۆته‌ سه‌ر زمانی کوردی که وه‌رگێرانییه که له‌ تورکییه‌وه بۆ کوردی. روخساری په‌خشانه کوردیه‌که سووراو سوور ئه‌وه پیشان ئه‌دا که ئه‌م کاره‌ساته دیاره له‌ زمانیکی تر وه‌رگێر-راوه- باخاوه‌نه‌که‌شی کورد بوو بیت- ریخته‌که‌ی جو‌ره ریخته‌یکه که قوولایی تیدا هه‌یه، وشه‌ی خۆمالي کوردی- هه‌رچه‌نده له‌ شیوه‌ی موکریدا که‌من- هیناونی و له‌ زنجیره‌ی رسته‌ی موکریدا هۆنیویه‌وه، له‌وانه‌یه وه‌کوو ئه‌فسانه‌وه داستانه فه‌ره‌ه‌نگیشه. ئه‌وه ده‌قه‌ی سه‌ره‌وه نمونه‌یه‌که له‌ هه‌موو په‌خشانه‌که.

گوڤقاری «رۆژی کوردستان» له‌ ژماره ٤٠ ی سالی ١٩٧٦ ی دا به‌ ناوی «شانۆ و هونه‌رمه‌ندانی کورد و رازو گله‌یی» یه‌وه په‌خشانیکی بلاو کردبووه‌وه. ئه‌مه‌ی خواره‌وه نمونه‌ی ناوه‌رۆک و روخساری ئه‌وه په‌خشانه‌یه:

«ده‌بارهی شانۆ و جه‌ماوهر و په‌یوه‌ندی لیک نه‌پچراویان هونه‌رمه‌ند جه‌لال ئه‌حمه‌د وتی:

جه‌ماوهر ئه‌وه باوه‌شه نازداره‌یه که شانۆ و هونه‌ری تیا گوڤه‌ ده‌کرێ و هه‌رکاتی نازو که‌رمایی ئه‌وه باوه‌شه له‌شانۆدا برا، کاره‌ساتی مه‌رگی شانۆ به‌

چاو ده‌بینن. شانۆ هه‌میشه رازو نیازی دلێ خۆی بۆ جه‌ماوهر هه‌لده‌پێژێ و به‌داکیکی دل‌سۆزی خۆی ده‌زانێ. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش ده‌بێته ئاوینه‌یه‌کی راسته‌قینه بۆ خستنه رووی ژان و ئه‌ندیشه‌و بزه‌و خه‌ونه‌کانی ئه‌و جه‌ماوهره‌ی که باوه‌ری به‌ بوونی خۆی هه‌یه‌و ده‌بسه‌لمینێ که هه‌ر ده‌بی بژی. شانۆی کوردی و جه‌ماوهره‌که‌ی تا راده‌یه‌ک به‌سه‌ر ئه‌و په‌یژه‌یه‌دا سه‌رکه‌وتوون که پیتی ده‌وتری «گه‌یشتن به‌ شانۆیه‌کی راسته‌قینه»، به‌لام هیشتا ماویه‌تی و ئه‌رک و ته‌قه‌لایه‌کی زۆرتری ده‌وی بۆ ئه‌وه‌ی بگاته ئه‌و فکهره‌ پێشکه‌وتنه‌خوازی که به‌رامبه‌ر شانۆ هه‌یه. چه‌ندانی وه‌ک «دستۆفیسکی و ستان‌سلافسکی و یربخت و گورکی و یوسف العانی و ئه‌حمه‌د سالار و... هتد» گرتویه‌نه‌ته ئه‌ستۆ. ئه‌مه‌ش واته‌ په‌په‌روی کردنی ئه‌و تهبوره‌ زانسته‌یه‌ پێشکه‌وتنه‌خوازانیه‌ی که سه‌رکه‌وتنی گه‌ل و ئاسووده‌گییان بۆ مسۆگه‌ر ده‌کا. ئه‌مه‌ش به‌ هاوکاری و هه‌ره‌ه‌ز کردنی رۆشنییرانی کورد دیته‌ دی و ئه‌و کاته‌ به‌راستی مه‌به‌ستی ئه‌و وته‌ گرنگه‌ی دیمترۆف ده‌چه‌سپی که ده‌لێ «شانۆ قوتا‌بخانه‌ی گه‌له».

ئه‌مجا خوشکه «ریتواس جاف»ی هونه‌رمه‌ند ده‌رباره‌ی ئافه‌رت و شانۆ و پڕوا بوونی به‌ ده‌وری بایه‌خداری ئافه‌رت له‌م بواره‌دا وتی:

شانۆگه‌ری کوردی له‌م قوناغه‌دا به‌ده‌ست چه‌نده‌ها گه‌روگرفته‌وه‌ ده‌نالینێ و قۆرتی گه‌وره‌ رینگای پێشکه‌وتن و گه‌شه‌ سه‌ندنێ لێ ده‌گرێ. یه‌کی له‌م چه‌له‌مانه‌ نه‌بوونی ئه‌کته‌ری ئافه‌رته‌.. هه‌ر ئه‌م لێکدانه‌وه‌شم بوو که‌ پالێ پێوه‌ نام بێمه‌ ئه‌م مه‌یدانه‌وه‌.. که بێ گومانم ئه‌م کاره‌م ده‌بێته‌ پال پێوه‌نه‌رو هانده‌ریک بۆ خوشکانی تریش تا تێکرا ئه‌م بۆشاییه‌ پڕ بکه‌ینه‌وه‌و شان به‌شانی برا هونه‌رمه‌نده‌کانمان ئێمه‌ش ده‌وری خۆمان له‌ پێش خستنی هونه‌ری کوردیدا به‌بینن. لێره‌دا ده‌مه‌وی ئه‌وه‌ش بخه‌مه‌ به‌رچاو که‌ مانه‌وه‌م له‌ بواری شانۆدا ره‌نگه‌ هه‌میشه‌یی نه‌بێ، چونکه‌ زیاتر په‌رۆشی ئه‌ده‌بم و به‌تاییه‌تی شیعر، به‌لام تا کۆسپی نه‌بوونی ئافه‌رت له‌ ئارادا بێ من ده‌ست هه‌لناگرم.

دوای ئه‌و هونه‌رمه‌ند «په‌یمان به‌گۆک» ده‌رباره‌ی به‌ره‌و پێشسه‌وه‌ بردنی شانۆی کوردی به‌ره‌و شانۆیه‌کی تری سه‌رکه‌وتووتر وتی:

باری رامیاری میلیه‌ت ده‌ست نیشانی ئه‌م لایه‌نه‌ ده‌کا و هه‌رکاتێ ئه‌م باره‌ ئالۆزو نا‌هه‌موار بوو، شانۆ و هه‌موو لایه‌نه‌کانی تری هونه‌رو ژبان دو‌اکه‌وتوو ده‌بی.. میلیه‌ته‌که‌ی ئێمه‌ش گه‌یڕۆده‌ی رۆژانیکی سه‌خت و دژوار بوو بوو. ئه‌مه‌ش کاریکی سه‌لبی کرده‌ سه‌ر ته‌واوی هونه‌ری کوردی، به‌تاییه‌تی شانۆ. به‌لام له‌م سالانه‌ی دوای هه‌فتاوه‌ ئه‌و هه‌یمنی و ئاسایشه‌ی هاته‌ کایه‌وه‌

تهكانتيكي باشى بهم لايه نه داو شانۆ خۆى به خه لکی ناسانده وه. هه رچه نه ده له مه وه به ريش شانۆى كوردی ده وری خۆى دیوه به لام نهك بهم شپوه گه لاله بوه ی ئیستای... ئه وه ی ئیمه چاوه پروانی دهكین ئه وه یه كه له لایه ن لی پسر اوانه وه وه كوو شانۆی میلله تیک سه یر بکری كه سیمای تاییه تی خۆی هه لگرتو وه ته عبیر له هه ست و نه ستی راسته قینه ی میلله ته كه مان دهكا... وه بو دا هیتانی به ره مه میکی پوخت و نایاب، وه سه ركه وتنی شانۆی كوردی و خاوتین كرده وه ی هونه رمه ند «فه یسه ل مه مه د» وتی:

دا هیتانی به ره مه میکی پوخت و سه ركه وتوانه ئه گه رپته وه سه ر چه ند هیلتيكي سه ركه ی بو ئه وه ی بتوانین له گه ل هیتانه به ره مه میش نه یه لین جارتیکی تر روخان به چاوی خۆی ببینی. ئه مه ش ئه و چه ند خاله یه بو ئه م مه به سته:

۱- ده رچوون له پيشكه شكردنی ئه و شانۆگه ریا نه ی دویتنی و پیتری به ده یان جار بلا و بوونه ته وه رۆژی هه زار جار له كۆری به زم و گالته بیلینه وه. هه روه ها ده رچوون له و لایه نه فۆلكلۆریا نه ی ئه مرۆ چه ند تیپیک له شپوه ی شانۆی له سه ر شاشه ی ته له فزیو ن بلاوی ده كه نه وه، و ایزانم ئه مه پێ نالین سه ركه وتنی شانۆی كوردی، به لكوو لاوازی و بێ هیزی شانۆی كوردی پيشان ئه دات. به لام له هه مان كات ئه گه ر ئیمه ته ماشای چه ند شانۆگه رییه کی كوردی بكه یین ده بیین ئیبداعی تیا به دی ده كری، هه ر چه ند پیتویست نییه ناویان به یتم چونكه «مانگی چواره پیتویستی به په نجه نییه».

۲- ده ست تیه و ردانی چه ند كه سانیکی نه زان له كاری ده رهیتان «اخراج» بێ ئه وه ی رۆژتیک له رۆژان ته نها موماره سه یه کی هه بی له و رووه وه، بێ گومان ئه مه ش ئه گه رپته وه سه ر ئه وه ی كه به ره مه كه به جيته قالیپکی کویرانه و ته مسیلیه ی لاكۆلان.

۳- نه بوونی هیه چ كۆرو موحازه ده یه ك له سه ر شانۆ، تا هونه رمه ند بگاته ئاستی ئه وه ی خۆی به ئه و كه سه بزانی به رامبه ر ئیشه كه ی شاره زایه، بێ گومان ئه مه ش له سه ر شانی ئه وانه یه كه له ده رچوانی په یمانگای هونه ره جوانه كانن و ئه و مامۆستایانه ن له رووی رۆشنیری شانۆگه رییه وه ده ستیکی بالا یان هه یه.

۴- تاكوو ئیستتا هاواری ئه وه مان بوو كه ئافره ت نابێ بو سه ر شانۆ به شداریمان له گه ل ناكات و خۆی دووره په رتیز گرتو وه، به لام به پیتچه وانه ی ئه مرۆ ئافره ت به خوین گه رمیه وه روو ده كاته تیپه كوردییه كان كه هیه چ نرخیك نییه له لایه ن ئه و هونه رمه ندانه ی كه له تیپه كانن به رامبه ریان، جا ناچار

ئەوانىش پاش گەز دەبنەو دەقەق خۆيانە .. بى گومان ئەم چەند خالە لە
 رۆژانەى خۆما كە لەناو كانگای ئەو دەردەسەریبە دەژیم و دەببینم، ئەگەر بىت
 و ئەو چەند خالەو چەند خالێكى تریش هەیه جى بەجى بکرى و وەك برىنىك
 سارىژ بکرى دلتیا بن بەرھەمىكى پىروۆزو سەرکەوتوانە دیتە کایەوہ ...» .

«شانۆ» وشەىەكى بىگانەىەو لەم دواىبەدا كەوتۆتە ناو زمانى كوردىبەوہ . ناوہ بۆ ئەو
 جىگایە كە لەژوورىكى گەورە، وە یا لە گۆرە پانىكا لە تەختەو دارو پەردوو دروست
 ئەكرى بەجۆرىكى وا كە ھەموو دانىشتوانى شوێنەكە چاویان لى بى، پەردەبەك بەپشتیا
 گىپراوہ، ئەوانەى كە یارى ئەكەن، وە یا گۆرانى ئەلین، وەیا ھەندى جار وتار ئەدەن، لەو
 دیوى پەردەكەوہ لە ناكاو دین و لەویدا دەست ئەكەن بە ئىشى خۆیان . شوێنەكە ئەبى بە
 نمايشگایەك بۆ دانىشتوان .. ئەم دیمەنە بەم جۆرە لە ناو كورددا نەبووہ لە دەردەوہ كەوتۆتە
 ناوى، بەلام لە وینەى ئەم یارىیانە بە جۆرىكى درىژتر لەناو كورددا ھەر لە كۆنەوہ ھەبووہ،
 ماوہى پىشاندانەكەى لەوانە بووہ تا چەند رۆژىك درىژەى كىشاوہ . بەوینە وەكوو «مىر
 مىرانى» ناو فەقیان، وە یا یارى قەساب و كاسبكارەكانى سولەيمانى كە ھەتا دنیا تىك
 نەچوو بوو بەم ھەیتو ھووتى شتى تازەوہ باوى ھەبوو لە ناویان .. ئەوانەى كە ئىستا
 لەسەر ئەم شانۆبە یارى ئەكەن بە ھونەرمنەند ناو ئەبرین، كە ناوہكەش ھەر تازەبە بەچاو
 كوردەوہ .

من و تو بمانەوئ یا نەمانەوئ رەوہوہى گۆران لە جم و جوولئى خۆى ناکەوئ . داھاتنى
 ئەم شانۆگەرەىش یەكێكە لەو رەوہوہى گۆرانە . لە سالاھەكانى پاش ١٩٥٠دا تا
 ئەندازەبەك ئەم یارىبە دەرگای بۆ كراىوہ، بەلام زۆر بە گۆر نەبوو، لە پاش سالانى
 ١٩٧٠دا گۆرى پەیدا كەوئ كۆرۆ دیواخانەكانا كەوتە برەو .. مەبەست لە ھىنانى
 ئەم پەخشانە روخسارەكەى نىبە، بەلكوو مەبەست ناوہرۆكەكەى؛ مەبەست ئەوہى كە چۆن
 لە لایەنەكانى ترەوہ، كورد دەستى گەشتوہ بەشتى تر، لەم رووہشەوہ ھەر ھەنگاوى ناوہو
 ئەپەوئ تەكان بەدا . نزىك بوونەوہى رى و بان و سونگەى ھاتوچۆ لە بەینى یەكا كەردىە
 كاری كە ئەم جۆرە ھونەرەش بكەوینتە ناو كوردەوہ . ئەوہندە ھەبە وەكوو كوردەكە لە
 كەردەوہو رەوشتى ولاتان و نەتەوہەكانى تر وەر ئەگرى ئایا نەتەوہو ولاتەكانى تریش لە
 كەردەوہو رەوشتى ئەم وەر ئەگرن؟ ئەمەیان من تىیا دوو دلم!

كورد نەتەوہىە، نەتەوہ پچووك بى یا گەورە، رەوشت و «وار»ى ھەبە كورد ئەمەى
 ھەبە بەلام سەرىخۆبى نىبە؛ ئەوہى نىبە كە بوونىەتبەكى سیاسى ھەبىت، ھەم خۆى لە

به‌ری بخوا، هه‌م غه‌یره‌ک‌ه‌ش ده‌وری لێ دهن له‌ره‌وشت و عاده‌تی وه‌ریگرن له‌
 نمايشگاكانيانا بياننوێن. به‌داخه‌وه‌ زيلله‌يه‌کي غه‌يري له‌ مه‌رحه‌بايه‌کي هاوخوێنی خوێ
 پێ خوشتره‌!. ئەزانی ئەمه‌ش بوچی وایه‌؟ ئەمه‌ش وه‌کوو به‌سه‌ره‌اتی پیرێژنه‌که‌يه‌ که‌ چووه‌
 لای هه‌کیمه‌که‌ وتی: پشتم ژان ئەکا، هه‌کیمه‌که‌ وتی: هی پیرییه‌. وتی: گویم گران بووه‌.
 وتی: هی پیرییه‌. وتی: چاوم کز بووه‌. وتی: هی پیرییه‌. هه‌ر شتییک ئەو وتی، هه‌کیم
 وتی هی پیرییه‌. پیرێژنه‌ تووره‌ بوو، ده‌ستی کرد به‌ لاسایی کردنه‌وه‌ی وتی: «یه‌، یه‌، یه‌!»
 هه‌کیمه‌که‌ وتی: ئەوه‌ش هه‌ر هی پیرییه‌ ..

هه‌ر ده‌ردێک و هه‌ر چه‌وسانه‌وه‌یه‌ک به‌سه‌ر کورددا بیت هه‌ر هی بێ سه‌ره‌خوێنییه‌. بریا
 ته‌نها ده‌ ساڵ سه‌ره‌خوێنی به‌خوێنه‌وه‌ ئەبینی، جا ئەو وه‌خته‌ ئەیزانی له‌ زه‌تی سه‌ره‌خوێنی چ
 له‌زه‌تییکه‌؟ ئەو وه‌خته‌ ئەیزانی هه‌ر پاشکه‌وتویتییه‌ک که‌ به‌سه‌ریا هاتوو هه‌مووی هی بێ
 سه‌ره‌خوێنی بووه‌؛ هه‌مووی هی بێ سه‌ره‌خوێنی بووه‌ که‌ ئێسته‌ ئیمه‌ شانازی ئەکه‌ین به‌
 ره‌وشتی بیگانه‌ - جا ئەو ره‌وشته‌ چاک بێ یا خراپ- به‌چاوێکی نزمیشه‌وه‌ سه‌یری
 ره‌وشته‌کانی خۆمان ئەکه‌ین!

بگه‌ڕێنه‌وه‌ سه‌ر په‌خشانی «شانۆ هونه‌رمه‌ندانی کورد»، وه‌کوو وترا مه‌به‌ست له‌م
 په‌خشانه‌ روخساره‌که‌ی نییه‌، به‌لکوو ئەو ناوه‌ڕۆکه‌یه‌ که‌ به‌م په‌خشانه‌ ده‌ربڕ -راوه‌.
 مه‌به‌ست ئەوه‌یه‌ که‌تێ بینه‌رانی میژووی په‌خشانی کوردی ئەوه‌یان بۆ ده‌رکه‌وتی که‌
 په‌خشانی کوردی جم و جووتی هه‌بووه‌ له‌گه‌ڵ رۆژدا هه‌نگاوی هه‌ڵێناوه‌.

«عوسمان هه‌ورامی» به‌ره‌مه‌ییکی به‌ ناوی «ژیان و به‌سه‌ره‌ات و هۆنراوه‌ی وه‌لی
 دێوانه‌» وه‌، که‌ له‌ساڵی ۱۹۷۶دا ده‌ستی چاپی گه‌یشتی، خسته‌ به‌ر ده‌ستمان و نمونه‌یه‌ک
 له‌و په‌خشانه‌ ئەلی:

.....»

ئێستاش.

پاش ئەوه‌ی به‌شێ له‌ ژیان و به‌سه‌ره‌ات و هۆنراوه‌ی دێوانه‌ی ده‌شت و کێو و
 شاخی کورد، دێوانه‌ی ئه‌وینی پاک و پوخت و بێ گه‌رد، دێوانه‌ی سه‌رمه‌شقی
 هه‌موو شه‌یدایانم، تا راده‌یه‌کی زۆر، به‌ روونی ده‌ست که‌وت؛ به‌ئه‌رکی
 سه‌رشانی ئەزانم به‌ پوختی پیشکه‌ش به‌ خوێنه‌رانی به‌ ریزی بکه‌م، به‌م
 هیوايه‌ی بۆشاییه‌ک له‌ ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌ماندا پێ بیتنه‌وه‌.

سەرچاوه‌ی داستانی و ده‌لی دێوانه‌و شه‌م:

به‌سه‌رهاتی «و ده‌لی دێوانه» له‌ ناو تیره‌ی «که‌ماله‌یی مورا‌دی» دا پش‌تاو پش‌ت هاتووه‌و، ئه‌و پش‌ت گه‌ی‌راو یه‌ته‌وه‌و به‌ ئه‌م پش‌ت. جگه‌ له‌ تیره‌ی «که‌ماله‌یی» پیاو و ژنه‌ به‌ ته‌مه‌نه‌کانی تری جاف. وه‌کوو «روغزایی، ته‌رخانی، هاروونی، شاتری...» ئه‌م به‌سه‌رهاته‌یان له‌ پش‌شوانی خۆیان بی‌ستوه‌و گه‌ی‌راو یانه‌ته‌وه‌.

داستانی «و ده‌لی و شه‌م» له‌ گه‌ل هۆنراوه‌کانی «و ده‌لی» دا له‌ لایه‌ن «مه‌لاسه‌مین» ده‌و، که‌ له‌ هۆزی «شاوه‌یس» ی تیره‌ی که‌ماله‌یه‌یه، کۆکراوه‌ته‌وه‌. به‌شی زۆری شیع‌ره‌کانی «و ده‌لی دێوانه» له‌ سالی «۱۳۱۰» ی کۆچیدا، به‌رام‌به‌ر به‌ سالی «۱۸۹۲» ی زایینی، له‌ سه‌ر ده‌سنووسه‌که‌ی «مه‌لاسه‌مین» ده‌و بلاو کراوه‌ته‌وه‌.. ئه‌وه‌ی شایانی باسه‌، ئه‌و به‌شه‌ی شیع‌ره‌کانی «و ده‌لی» که‌ له‌ که‌شکۆله‌که‌ی «مه‌حموود پاشای جاف و فه‌تاح به‌گ» ی براب‌دا نووسراوه‌ته‌وه‌، له‌و ده‌سنووسه‌ی «مه‌لاسه‌مین» وه‌ر گه‌راوه‌. ئه‌م «مه‌لاسه‌مین» ه‌ که‌ زۆر ئاره‌زووی له‌ سه‌ر کۆکردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌کانی «و ده‌لی دێوانه» بووه‌، له‌ گه‌ل «و ده‌لی» دا باپیریان برا بوون، دیاره‌ ئه‌مه‌ش زۆرتر پالی پێوه‌ ناوه‌ شوێنه‌وار و به‌سه‌رهاتی «و ده‌لی» ئامۆزای کۆبکاته‌وه‌.. جگه‌ له‌ ده‌سنووسه‌که‌ی «مه‌لاسه‌مین»، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ سه‌رده‌می «که‌یخه‌سره‌و به‌گ» دا عه‌یلی جاف هاوینان چوونه‌ته‌ ناوچه‌ی «هۆیه‌توو» و «سارال» ی کوردستانی ئه‌یران و بێ گومان «و ده‌لی دێوانه» ش به‌و سه‌ر چیاو دهمه‌نه‌ جوانانه‌دا گه‌راوه‌و هۆنراوه‌ی به‌ سۆزی خۆبندۆته‌وه‌، له‌ «سته‌، سه‌قز، مه‌ریوان، ده‌ره‌ویان و ناوچه‌کانی هه‌ورامانی ئه‌یران» دا هۆنراوه‌ی «و ده‌لی» نووسراوه‌ته‌وه‌و تا ئیستاش له‌ ده‌ست‌نوسه‌ کۆنه‌کاندا هه‌ر ماون.

سه‌رده‌می داستانی و ده‌لی و شه‌م:

ئه‌م داستانه‌ پر سۆزه‌ له‌ سه‌رده‌می «که‌یخه‌سره‌و به‌گی جاف» دا رووی داوه‌. ئه‌وه‌تا که‌ «و ده‌لی» هه‌یچ ده‌ره‌تانیکی نامی‌ن، سکالای خۆی ئه‌گه‌یه‌نیه‌ته «که‌یخه‌سره‌و به‌گ» و به‌ هۆنراوه‌ی «خه‌سره‌و خه‌یالی» ده‌ردی ده‌روونی هه‌لق‌رچاوی ده‌ر ئه‌پێ و ئه‌لێ:

خه‌سره‌و خه‌یالی، خه‌سره‌و خه‌یالی

ئاخ په‌ی خان خاسی، خه‌سره‌و خه‌یالی

ساحب سپاو سان، دارا ئه‌یقبالی

موهه بيا نه گهنج خه زينه و مالن ..

له کاتیکدا «عه بدول رحمان پاشای بابان» ته چن بؤراو، لهو چؤل و هه رده چاوی به لاویکی زهردو لاوازی شرو کولکن و چلکن نه که وی، بهو جۆره ناله ی دهر وونی کاریگه ری ناله و چه خماخه ی هه وری به هارانی داگردوه، نه چه په سی و لیبی نزیک نه بیته وه که هوی په شیتی جهسته ی خهسته ی لی نه پرسئ؛ کزه له جه رگه ی دهر وونی «دیوانه» وه بهرز نه بیته وه و بهم ناهی سووتینه ره وه ناله ی بهرز نه بیته وه و نه لی:

یاران سافیکم،

لیویا و لیوه ی لال سافیکم

شه یدای شوق شه م په ر شفافیکم

کوشته ی نیگای ناز شه خسی جافیکم ..

«عه بدول رحمان پاشا» ش گه لیک دلی به هؤنراوه کانی «وهلی» نه کریتته وه و له هه مان کاتیشدا زؤر دلی ته داته وه و به ته مای نه کا که تبیکوشن بؤ کردنه وه ی گری کویره ی پر له پیچ و په نای. له گه ل نه وه شدا، نهو هه موو ته قه لاو کوششه ی «عه بدول رحمان پاشای بابان» و «که یخه سره و به گی جاف» به رامیه ر به یاسا و دابی پر له زؤرو سته م و زؤری دهر به گی و خیله کی ناله بارو چاره سه ر نه کراوی نهو سه رده مه، به با چوو؛ تا ته هات دهر دی دیوانه ی سه ر شیت و پر سؤز گرانتر نه بوو.

نه ژادی وه لی:

له ناو عیلی «جافی مورادی» دا تیره ده که هیه به ناوی «که ماله یی». لهو سه رده مانده دا، که ژیان و به سه رهاتی پر له شؤرو نه وینی گهرمی «وهلی و شه م» هاته کایه وه، وارگه ی تیره ی که ماله یی ده شتی «گۆیان و شاکه ل و شیروانه» بوو. هه ر له م مه لبه نده شدا «وهلی» له دایک بووه. کویتستانی شیان ناوچه ی «هۆیه توو» له به یینی «دیوان دهره» و «سه قز» دا و «سارال» ی ناوچه ی «سنة» بووه. میانه ی کۆچی هه موو ساله ی گهر میان و کویتستانیان له هه زار کیلومه تر زیاتر بووه.

«حه مه سور»، یا بلتپین «کوینخا محه مده»، کوینخای هؤزیک بوو له تیره ی که ماله یی. تابلیتی، خوا دارایی و ده سه لات ی پی به خشیبوو. لیرو مه رو مالات و نه سپ و مایین و هیستری له ژماره نه ته هات. له سه ره تاوه، تا ماوه ده کی زؤر منالی نه بوو، بۆیه پاره و داراییه کی زؤری له رتی خوادا، به سه ر

ههژارو گه داو مزگهوت و خانه فاکاندا دابهش کردو به دلێکی پاکه وه له خوا پارایه وه، که کورێکی پێ به خشی، تادارایی بێ پایانی به سه ر مالا ندا بهش نه کریتته وه.. له ئه نجامدا خوا کورێکی پێ به خشی، ناوی نا «وهلی». ئه شکرێ ناوێکی تری بوو بێ و له بهر چاکی و راستی و له خواترسی پێیان وتی «وهلی».. پاشان دوا ی ئه وه ی به شۆری «شه م» سه ر شیت بوو، هه ر به «دیوانه» ناسرا.. ئه وه تا له م هۆنرا وه یه دا ده ر ئه که وێ، که ئه گه ر بێت و ناوێکی به رکه وێ، ناوی «دیوانه» یه:

هامسه ران نامم؛

من نامم گنۆ «دیوانه» ن نامم

جه وساو ه رسوا ی ده ور ئه ییامم

رووی نه گنێلا گه ردوون به کامم

مامۆستا «محمد مه لا صاحب» یش وتی، له ده سنووسێکی سه د سا ل له مه وه به ردا دی م نووسرا بوو: «مرزا ولید فرموده»: به مه دا ده ر ئه که وێ ناوی «وه لید» بوو بێ.

دوا ی «وهلی» «کوێخا حه مه سوور» کورێکی تریشی بوو ناوی نا «ره سوول».

نه ژادی شه م:

باوکی «شه مسه» ش «شه م» که ناوی «قادر شیروان» بوو، کوێخای هۆزێکی تر بوو له تیره ی «که ماله یی» له عێلی جافی مورادی. ئه مێش وه کوو «کوێخا حه مه سوور» زۆر ده وله مه ندو به ده سه لات بوو. واته هۆزی «وهلی» و هۆزی «شه م» هه ر له یه ک تیره ن، ئه و یش تیره ی که ماله ییه له عێلی جافی مورادی.. کچی گه رمیان و کوێستانیان، هه لدان و ران له وه رانیان هه ر پێکه وه بووه و، دراوسی بوون. بێ گومان ئه و ی نزیک به ئاگر بێ، نه ک ته نیا هه ر پریشکی به ر ئه که وێ، به لکوو سه رتا پای گری رووته، هه ر ئه م گره ش بوو، بووه مایه ی نه مریی و مانه وه ی ناوی «وهلی دیوانه ی کور ی کوێخا حه مه سوور» و «شه مسه ی - شه م- کچی قادر شیروان» له تیره ی که ماله یی جافی مورادی ..

..... «.....» .

نیوانی سالانی « ۱۹۷۰-۱۹۸۰ » لا په ره ی ئه ده ب و په خشان ی کوردی، لا په ره یه کی

برېقه دار بوو. له م سالانه دا قهله می کورد زیاد له جارن هه موو لایه کی گرتوته وه له هه موو بابه ټیک دهست نیشانیکی کردوه... من نامه وئ قسه له وه لی دیوانه وه بکه م، چونکه ریبازی ئه م کتیبه شتیکی تره؛ ریبازی ئه م کتیبه ته نها پیشاندانی نمونه ی په خشانه کانه، په خشانیش دیوی دهره وه ی بابه ته به په خشاننا بابه ت دهر ئه که وئ، چه شه ی ئه و خاوه ن په خشانه دهر ئه که وئ، جم و جووئ رۆژانه ی ئه و سهرده مه دهر ئه که وئ. وه کوو ئه مانه دهر ئه که وئ، باری سیاسی ئه و رۆژانه ش ههر دهر ئه که وئ.

خاوه نی کتیبی «ژیان و به سهرهاتی وه لی دیوانه» بیجگه له کو کردنه وه ی هونراوه کانی وه لی، خو ی به په خشان نمونه یه کی په خشان ی ئه و رۆژه که له بابه ټیکی وه کوو داستانی وه لی دیوانه وه بدو یت پیشانمان ئه دا، له م په خشانه وه ئه و ه مان بو دهر ئه که وئ که جم و جووئ ئه ده بی دهستیکی ته و او ی هه بووه؛ ئه و بیرو با وهره له ناو رۆشنییرانی کوردا به هیتر بووه که به شو ین که له پووری ئه ده بی رابوردوه کاغمانا بگه ر ین و زیندوویان بکه نه وه. ئه مه بیرو با وهر ټیکه که روت روو له دلسوژی نه ته وایه تی ئه کاته وه، بۆیه وائ ئه لیم له بهر ئه وه یه، چونکه ئه گهر ئه و که له پوران ه زیندو نه کړینه وه نه ته وه که ناتوانی بل ی من مه و جوو دییه تم هه بووه، مه و جوو دییه تی ئه و له سهرده مه کانی پیشوودا به و که له پوران ه وه بووه.

له رواله تا ئیمه رهنگی بل ین: جا ئه مه چییه وه لیه کی دیوانه دلی چوو بی له «شه» ټکی که ماله یی؟ ئه وان دلدارییان کردوه، چ ئاشنایه تیه کیان به بیرو با وهر ی نه ته وایه تییه وه هه یه؟ ئیمه بو ئه و دلداریه بۆچ بکه وینه په رۆشه وه؟!.. ئه مه ئه و ترئ، به لام ئایا ئه م قسه یه له هه موو روویه که وه راسته؟. نه، وائ نییه. ئه مه راسته که وه لی دیوانه هیچ با وهر ی نه ته وایه تی نه بووه، با وهر ی ههر ئه وه بووه که سوژی دهر وونی خو ی به ران بهر به نیگاری شه م به و زمانه که زانیویه تی دهر بیړئ، ئه و هنده هه یه ئه و زمانه ی ئه و بو ئیمه بوو به لامپایه ک که له ده وری کو ببینه وه. زمانه که ی ئه و زمان ی کوردی بوو، ئه و زمانه ی ئه و ئه وه یه که ئیسته ئیمه داوای ئه که ین. ئه گهر له وینه ی وه لی و جگه له وه لی شتیکیان بو نه ما بوو بیته وه، به چ ناو ټیکه وه بل ین رابوردووی زمانان هه یه و که له پووری پیشوومان به دهسته وه یه؟. نازانم «رۆمیو ژولیت» و «له یلاو مه جنون» ئایا له بهر گوزارشتی سوژه که یان به زمانه که یان بووه، که بوون به داستانی عالم؟ یا له بهر خودی ژولیت و له یلاو رۆمیو قه یس بووه! گومانی تیدا نییه ههر له بهر ئه و زمانه بووه که گوزارشتی له سوژی ئه وان داو ته وه. «وه لی» ش زمانه که یه تی که سوژی خو ی پی

دەرپرپوهو به میرات ماوه تهوه بۆ ئیتمه .

په خشانى خاوهن په خشان روخساره كهى به پوختى گوزارشتى له وهى كه ويستوو په تى داويه تهوه . له وانه يه سۆزى وهلى كارى كرد بېسته ئه ويش بۆيه گهلى جار عاتفه له روخساره كه دا ئه بېنرئ، ميژووى په خشان له دوا رۆژا ئه مه مان زياتر بۆ روون ئه كاته وه .

«كۆرى زانيارى كورد» له سالى «١٩٧٦» له ژير ناوى «رينووسى كوردى» دا به رهه ميكي له و باره وه هيتايه ناوه وه . ئه مهى خوا وه نمونه يه كه له دهقى ئه و په خشانه :

(ئنجومه نى «كۆرى زانيارى كورد» له رۆژى يه كه مى دامه زراندينه وه بايه خيكي يه كجار زۆرى داوه به دانانى رينووسيكي ديار كراو بۆ زمانى كوردى ، چونكه وهك ئاشكرايه نه بوونى رينووسيكي وه ها يه كي كه له گيرو گرفته هه ره گه وه كانى روشنبيرى ئه مړۆى گهلى كورد . ئه نجومه نى كۆر له چوارهم كۆبونونه ويدا ليژنه يه كي تاييه تى وهختى له شاره زايان دانا بۆ گه لاله كردنى راپۆرتيكيك له م باره يه وه وه له كۆبونونه وهى هه شته ميبه وه ئه نجومه نى به وردى كه وه لتيكۆلينه وه وه هه لسه نگاندى ئه و راپۆرتو گه ليكي بېرى زانيارى نوئ هاته ناوه وه وه به و جوړه توانرا سه ره تاي چاره سه ركردنى گيرو گرفته كانى ئه م مه سه له يه له لايهن كۆره وه دابنرئت .

پاش ماوه يه ك ئه نجومه نى هه ر بۆ ئه م مه به سته ليژنه يه كي دائمى داناو له كۆبونونه وهى سى و پيئنجيبه وه كه وه لتيكۆلينه وهى راپۆرتى ئه م ليژنه يه ش وه توانى له دوازه كۆبونونه ويدا رتيگه ي چاره سه ر كردنى به شيكي زۆر گرنگى كيشه كانى رينووسى زمانى كوردى ديارى بكات و ئه مه ش پوخته ي ئه و ئه نجامانه يه كه ئه نجومه نى كۆر پيئيان گه يشتوه و هيوامانه به زووترين كات بتوانين چاره سه رى ته واوى هه موو گيرو گرفته كانى ئه م كيشه گه وه يه ي زمانه كه مان بخه ينه به ر ده ست . به م بۆنه يه وه ئه نجومه نى كۆر تكا له هه موو زاناو شاره زايانى كوردو كوردناسانى بيتگانه ده كات به وردى له م بربارانه ي بكۆلنه وه وه له ماوه ي شه ش مانگدا بېرى خويان و هه ر پيئشنيارتيكيان له باره يه وه هه يه بۆمان بنيرن تا له به ر روشناييان دوا بپارى خۆى بدات .

-(ئه لف وبئ) كوردى- وهك ئاشكرايه ئاينى ئيسلام زۆر ده ميكيه كارى كردۆته سه ر هه موو لايه نتيكى زمانى زۆريه ي گه لانى رۆژه لالتى نزىك و ناوه راست كه يه كيكيان گهلى كوردى ئيتمه يه . روويه ك له روه گرنگه كانى ئه م كار تئ كردنه ئه وه يه كه وا له سه ره تاي بالاوبونونه وهى ئيسلام له كوردستاندا

خوێندهواری کورد، وەکوو خوێندهواری هەموو گەلە موسولمانەکانی تر، چاری بە ئەلف و بیی «هجا»ی عەرەبی کرایە و دەستی بە نووسینی ئەو ئەلف و بییە راها تەبۆیە هەرچی میراتی رۆشنییری زانراوی نەتەواوەتی کورد هەیه لە دواى موسولمان بوونیۆ بەم «ئەلف و بی»یە نووسراوەتە وەو تا ئیمپۆش پتر لە نیوێ خوێندهواری کورد هەر بەم «ئەلف و بی»یە دەنوسن. بەلام لەو کاتە وە کە هەستی نەتەواوەتی لە ناو کورددا پەیدا بوو نووسینی کوردی لە ناو خوێندهوارو نووسەراندرا برەوی بوو نووسەرە هەرە شارەزاکانی کورد هەستیان بەو کرد کە وا پتۆستە هەندیک دەستکاری ئەلف و بیی عەرەبی بکریت بۆ ئەوێ باشتەر لە گەل دەنگەکانی کوردیدا بگونجیت. ئەو بوو دەستکرا بە دانانی چەند پیتیکی نوێ بۆ ئەو دەنگانەى لە زمانى عەرەبی دا نەن (پ، چ، ژ، ث، گ) بۆ دیارکردنی «ل» و «ر»ى قەلەو لە گەل «و»ى کراوەدا. بی گومان ئەمە هەنگاویکی گەورە بوو بە نیسبەت رینووسی زمانى کوردییە وەو کاریکی دیاریشی کردە سەر رۆشنییری کورد بە شێوەیەکی گشتی. دواى لیکۆلینە وەیهکی زۆر ئەنجومەنى کۆر هاتە سەر بیی ئەوێ کە وا لە رینگەى فراوانکردنی ئەم هەنگاوە وە دەتوانریت هەندیک لە کیشەکانی تری رینووسی کوردی چار بکریت وە بۆ ئەم مەبەستە بریاری دا «و» و «ی» درێژ «تیی»یش بە چوکلە بەم جۆرە جیا بکریتە وە:

و، و، ی، ی، تی، ی.

بۆ هەلا وێردنی چوکلە لە سەر «و» و «ی» و نەهێلانی نووسینی دوو «و» و دوو «ی» بەلگەى زانستی و عەقلى زۆرن، لێرەدا دوان دەخەینە بەرچاو:

۱- «و» و «ی» درێژ کە هەندیک لە نووسەران بە دوو «واو» و دوو بی دەیان نووسن لە راستى دا هەر یەکیان یەک دەنگە. ئەوێ راستى بی لە پیتی گیراو «مشدد» بەولاو ئەوانیتر سەرپایان یەک پیتن ئیتر بۆ دەبی هەندیکیان بکریت بە دوو. مەنتیق داوا دەکا کە پیتییک بە دوو جۆر یا زیاتر لە دوو جۆر درکاندرا بە چوکلەو نیشانە لە یەکتەر جیا بکریتە وە نەک بە دوو جار نووسینە وە.

۲- دانانی چوکلە ئاسانترو خیراترە لە نووسینی پیتیکی سەر لە بەر.

بە دواى بریاری دانانی چوکلە وە ئەنجومەن بریاری ئەوێشى دا کە هەموو چوکلەکان لە سەرەوێ پیتەکان دابنرێن، نەک هەندیکیان لە خوارە وە هەندیکیان لە سەرە وە بن. مەبەسیش لەم بریارە ئەوێە هەموو چوکلەکان لە

هه‌بوو ئەمە نەئەگە‌یشتە هه‌موو لایەک، دوو‌هەم هه‌رکەسە بیروب‌اوە‌پێکی جیا جیای دەرئە‌ب‌ری و پارسە‌نگێک نە‌بوو کە رێکیان بخات. هه‌موو کەس، وە‌یا ب‌لێین هه‌موو مە‌نتقیک ئە‌یوت ئە‌م کێشە‌یە ئە‌بێ کۆ‌رپێکی زانیاری بی‌رپێتە‌وه، کۆ‌رپیش نە‌بوو.

یە‌کیک لە لاپه‌ره‌ درە‌خشانە‌کانی نی‌وانی سالانی ١٩٧٠-١٩٨٠ پە‌یدا بوونی کۆ‌ری زانیاری کورد بوو. کۆ‌ر ئە‌م ئە‌رکە‌ی خستە ئە‌ستۆ‌ی خۆ‌ی و ما‌وه‌ی ئە‌وه‌شیدا بە‌ رۆ‌شن‌بیرانی کورد کە‌ تا شە‌ش مانگ هه‌رکە‌ رە‌خنە‌ وە‌یا گ‌له‌یی وە‌یا پێ‌شنیاری‌پێکی هه‌یه‌ لە‌و ما‌وه‌یە‌دا دە‌ری برێ، پاش ئە‌وه ئە‌گەر هه‌یج دە‌نگ نە‌بوو، پێ‌شنیاریە‌کانی کۆ‌ر لە‌م ر‌وه‌وه‌ لە‌بەر ئە‌وه کۆ‌ره‌کە‌ بۆ کوردو کۆ‌رپێکی رە‌سمی‌یه جێ‌ خۆ‌ی ئە‌گرێ.

جا ئە‌و نمونە‌ پە‌خشانە‌ی سەر‌وه‌ بە‌شێ‌کە‌ لە‌و بیرو با‌وه‌رانه‌ کە‌ کۆ‌ری زانیاری کورد لە‌ بارە‌ی رێ‌نوسە‌وه دە‌ری بریوه. م‌ن ن‌ا‌ئێ‌م هه‌نگا‌وه‌کە‌ی کۆ‌ر شا هه‌نگا‌وه، بە‌لام ئە‌وه ئە‌لێ‌م کە‌ می‌ژ‌ووی پە‌خشان‌ی کوردی لە‌ بارە‌ی گۆ‌رانی شێ‌وه‌ی ئێ‌م‌لای پە‌خشان‌وه بە‌ هه‌نگا‌و‌پێکی گه‌ره‌ی دا‌ئە‌نێ؛ بە‌وه‌ی دا‌ئە‌نێ کە‌ ئە‌مە لاپه‌ره‌یه‌کی درە‌خشان بو‌وه کە‌ بە‌سەر دە‌ست‌ووری نو‌وسینی کوردیدا هات‌وه. بە‌لام کوردی بە‌دە‌خت لە‌بەر ئە‌وه کە‌ ج‌له‌وی ئێ‌ش و‌کاری لە‌ دە‌ست خۆ‌یا نی‌یه و سیاسە‌ت وە‌کوو تۆ‌پی م‌ندا‌لان هه‌لێ‌ان ئە‌سو‌رپێنێ ئێ‌ش لە‌مە چاک‌تر نابێ؛ سەر‌ه‌ت‌ای سالێ ١٩٧٠ سیاسە‌ت و‌ا بوو کە‌ رۆ‌شن‌بیرانی کورد ب‌گه‌ن بە‌و ئا‌واته‌یان کە‌ پە‌یدا بوونی کۆ‌رپێکی زانیاری بوو بۆ‌یان، ئا‌واته‌کە‌یان هاتە‌ دی بە‌لام زۆ‌ری پێ‌ نە‌چوو، و‌اته هه‌موو دە‌سالێ نە‌خایان سیاسە‌ت کرد‌ییه‌ کاری کە‌ ئە‌و کۆ‌رپه‌یه‌ جوانە‌ مەرگ‌ بی‌یت و ئە‌و ئا‌واته‌ دی‌سان سەر‌ بە‌رپێتە‌وه قولا‌خی خۆ‌ی.. کاکە‌ی کورد! ئە‌گەر کورد سەر‌به‌خۆ‌ییه‌کی هه‌بێ تووشی ئە‌م وا‌وه‌یلاو بو‌خچه‌ بە‌گه‌ردانی‌یه نابێت!!..

«دو‌کتور مو‌کە‌رە‌م ت‌الە‌بانی» لە‌ ژمارە‌ی ک‌ان‌و‌ونی دو‌وه‌می سالێ «١٩٧٧»ی گۆ‌قاری «رۆ‌ژی کوردستان» لە‌ ژێ‌ر ناوی: «کە‌و‌لۆ‌س و‌کە‌لکی بۆ نا‌وچه‌ی کوردستان» بە‌ پە‌خشان‌پێک ئە‌و بابە‌تە‌مان پێ‌شان ئە‌داو ئە‌لێ:

«بە‌ هۆ‌ی در‌وست‌کردنی بە‌ستی دە‌ربه‌ندی خان لە‌ سەر رووباری سی‌روان زه‌وی و زاری‌کی زۆ‌ر بوو بە‌ ژێ‌ر ئا‌وه‌وه و گ‌ه‌لێ‌ک لە‌ دانێ‌شت‌وانی ئە‌م نا‌وه ئا‌واره‌ بوون. لە‌بەر ئە‌وه بی‌ر لە‌وه کرایه‌وه کە‌ چە‌ند جێ‌گ‌ایه‌کی تری ئا‌وه‌دان ب‌کرێتە‌وه، یە‌کیک لە‌وانە‌ دە‌شتی «شانە‌ده‌ر» کە‌ لە‌ ناحیه‌ی خورمال و شارە‌زوور لە‌ قە‌زای هه‌لە‌ب‌جە. ئە‌و دە‌شته‌ کە‌ ئە‌کە‌وێتە‌ هەر دوو د‌ب‌وی چە‌می «چە‌قان» کە‌

بەككەكە لە پەلەكانى رووبارى سىروان.

لە نىسانى ۱۹۷۲ وەزارەتى ئاودارى لەگەل دەست و دايرەى «انركوبروجكتر» يوغوسلافى دەستيان كرد بە ليكۆلنەوہى ئەم كارە، و پريار درا بۆ ئاودانى دەشتى شانەدەر بەستىك لە دەربەندى «كەولۆس» لەسەر چەمى «چەقان» دروست بكرىت.

فرەوانى دەشتى شانەدەر ۲۳۲۲۸ دۆمە، ئىستا لەمە ۴۳۸۴ دۆمى ئاو ئەدرىت و ئەو دواى وشكانىيە، بەلام لەبەر ئەوہى ئەم ناوچەيە ئەكەويئە كوتستانەوہ كشت وکالى دەيمەرۆى بە چاكي ديتە بەرھەم. ئەو زەوى زارەى كە ئىستا دەكىلریت برىتييە لە ۹۸۹۲ دۆنم كە دانەويئەى زستانى و ئەمەيش ۸۱,۵٪ و ئەو دواييشى كە برىتييە لە ۱۹۸۰ دۆنم گولەبەرۆژە، كەتان، لووكە، تووتن، چەوہنەرە سەوژەى لى ئەچىنریت. بەلام وا دەر ئەكەويئە كە لە پاش دروستكردنى بەستى كەولۆس ۲۳۲۰۰ دۆمى ئەم دەشتە بكرىتە ئاوى و بەرھەمىكى كشت وکالى زۆرى لى دەستگير بىت. بەپىي ليكدانەوہى ئابوورى بەرھەمى سالانەى ئىستاي بە ۱۸۳۷۷۱ دینار دائەنریت، بەلام لە پاش تەواو بوونى ئەم پرۆژەيە ئەگاتە ۵,۱۱۱,۹۷۹ دینار. بى گومان ئەمەيش سوودىكى زۆرە بە تايبەتى بۆ ئەم ناوچەيەو ھەموو كوردستان.

ئەم پرۆژەيە برىتييە لە دوو بەش؛ يەكەميان دروستكردنى بەستىكى خۆل و خاك لە دەربەندى كەولۆس لەسەر چەمى چەقان كە ئەرژىتە رووبارى تانجەرۆوہ بۆ رووبارى سىروان. ئەم بەستە بەرزايى پەنجا مەترە ئەبىت و پىيشى بەستەكە ئەبىتە عەمارىكى ئاو ۷۵ ميليۆن م ۳ ئاو ئەگرىت. ئەم ئاوە كە لە لافاوى ئاوى بارانى زستان و بەھاردا كۆ ئەكرىتەوہ، بە درىژايى سال ئاوى ئەم چەمە رىك ئەخات و بەپىي پىيوستى كشت وکالى بۆ ئاودانى دەشتى شانەدەر ھەلئەبەستريت.

دووەم ھەلئەكەندى دەستە جۆگەو جۆگەلەيەكى زۆر كە بتوانریت ھەموو ئەم دەشتى شانەدەرە ئاو بدات، بەلام لەبەر ئەوہى بەشىكى دەشتى شانەدەر ھەردەو لاپالە، بە جۆگەلە ئاوى بۆ سوار ناكريت، پىيوستە بەھۆى ئاوپرژىنەوہ ئاو بدرىت. ئەمەيش تازەترىن ريگاي ئاودانە، كە بە ھۆى پامپ و بۆرى كشت وکالى ئەم ھەردو لاپالانە ئاوپرژىن ئەكرىت. ھەر چەنىك لە سالانى پىشودا وا دانرا بوو كە ھەموو ئەم كارانە بەشەش ميليۆن دینار بكرىت، بەلام پاش بەرزبونەوہى نرخی دروستكردنى ئەم جۆرە كارانە، ئىستا بە ۲۲,۵ ميليۆن

دینار ته و او بیټ. ئەمەش ئەگەر له گەڵ بهرهمی سالانهی، که له پینج ملیون دینار زۆرتره لیکى بدهیتوه له باری ئابورییهوه به سووده. له بهر ئهوه بپار دراوه له پروگرامی پینجهمی سالانی ۱۹۷۶-۱۹۸۰ جی به جی بکریت، وه ههر له بهر ئهوهش وهزارهتی ئاوداری بهرپوههاریکی به که لک، زانیای بۆ ئەم کاره تهرخان کرد.

له پاش ته و او کردنی پرۆژهی بهستی که و لۆس و ئاوه دانی دهشتی شانه ده، وا بپار دراوه له ۲۱۶۰۰ دۆمی ئەم دهشته کشت و کالیکى سفتی لی بکریت و ۶۰۰۰ دۆمیشی بکریته باغ و رهز که داریکى زۆر زهیتوون و گوێز و بادهم و ترئ و چهشنه میوهی تری لی بنریت. بیجگه له وهی که چه و ندهری شه کر بۆ کارگهی سلیمانی ئاماده ئەکات.

دروستکردنی ئەم بهسته سی سال ئه بات و پریونی عه ماراوه که بيشی سالتیکى پى ده چیت. که واته پاش چوار سال له کاتی دهست پى کردنییه وه سوودی لی وهر ئه گیریت. له پيش دارێزکردنی بهسته که بۆ گوپینی ئاوریتی چه مه که پتوبستی به کونکردنی چپای شانی دهر به نده که هیه، که ئه پى ۱۶۰ ههزار «متر مکعب» بهردو تاویر هه لکه ندریت و ۵۳۱۰ «متر مکعب» چه مه نتۆریت بکریت. بیجگه له هه لکه ندى ۴۹ ههزار م ۳ و ساریز کردنی ۴ ههزار م ۳ و چه مه نتۆریت کردنی ۵۸۷۳ «متر مکعب» چا و گهی بهسته که که ئاوریتی ریک ئه خات.

ئەمە یه کیکه لهو پرۆژانهی پروگرامی پینج سالی داها توو ۱۹۷۶-۱۹۸۰ که له کوردستانا پیک دیت.

شاره زوور کۆنه، هېچ نه بى ده ماری بن زوورگه کانی که رهگی داکوتا وه به پى با وه پى زانایان که متر نییه له «۱۵» ملیون سال. ئه پى له م ما وه یدا چى به سه ر هاتى؟ له م ما وه درێژدا ئاده میزاد تو بلتیت تیدا هه بوو بیت؟ ئه پى هه بوو بیت، چونکه له شوینه کانی تری لای ئه و ولاته دا ره چه لکه هه ر هه بووه. ئیمه لی ره دا ئاده میزاده که مان مه به ست نییه، به لکوو ئه و ئاوو خاکه مان مه به ست که ئەم روودا وانهی دیوه، بى گومان ده و رانی زۆر دیوه؛ زۆر جار ئاوه دان بووه و زۆر جاریش ویران. ئەمەى ئەگەر پتیه وه بۆ هۆش و زانیاری ئاده میزاده که و دانیش تو ه کانی. «۱۵» ملیون سال له حساب ئیمه دا نییه، له حسابی پاشه روژایه که زانایان بین و به پوختی وردی که نه وه و ته مه نی ئه و شتانه که له و یدا بوون بیدۆزنه وه...

شاره زووری پيش «۱۵۰۰» سال تا ئیسته - که ئەمە وه کوو دوینى وایه - ئاوه دان

بووه پاشان و پاشان ئاوه دان. رووباری سیروان و تانجه پۆو دواوان، ئه ویش مه گهر ههر خوا بیزانی له که یه وه له ویدا هه ن؟! ئه مانه هه موو هی پیش میژوون. شاره زوور له م ئاخردها وای لی هات به ده گمه ن دپیه کی تیدا هه بوو، هه مووی چقل و قامیش و زهل بوو، ورده ورده ئاوه دانیه که ی زۆر و ئاوه که ی سازگار بوو، وه کوو سه رده مه کانی ههره کوئی گوپانی تریش دهستی که وته ئه و، له سالی ۱۹۴۰ دا نیازی ئه وه کرا که ده ربه ندی خان دروست بکری، ئه مه ههر بریاریکی خه یال بوو، له سالی ۱۹۵۴ دا له خه یال ده رچوو بوو به کرده وه، له سالی ۱۹۵۹ دا ده ربه ندی خان ته واو بوو، به لام ناوچه یه کی زۆر له ده شتی شاره زوور بوو به ژیر ئاوه وه دانیشته وانی ئه و ناوچه یه شله ژان، په خسانی خاوه ن په خشان به سه رهاتی داها تووی ئه و ناوچه یه پیشان ئه دا.

«که ولس» له نزیکي «خورمال» ه له شاره زوور. «شانه ده ری» گوندیکه ههر له شاره زوور. ناوه که ی «شانه ده ری» یه، نه ک «شانه ده ر».

ئیمه په خسانی کوردی به پی ساله کان ئه خه یه به رچاو بو میژووی پاشه پۆژ، ههر په خسانیک میژوویه که بو ئه و باب ته ی که ئه و رۆژه له ناوه دا هه بووه. ره وپه و دی گوپان ئه و دی هینا وه ته پیشه وه که شاره زووری ملیونه ها سال له م ئاخردها بگاته پایه یه که ده لیایه کی ده سته کردی تیدا دروست بکری، ئه مه هیچ نه یکردوه ته نیا گوپان نه بیته، ههر ئه و گوپانه ئه وه شی هینایه پیشه وه: که چۆن ئه و په نگا و دی تیدا ئه کری ههر به و جوړه چاری ستارو ژبواری دانیشته وانی بکری؛ ئه و دانیشته وانه که شوینه کانیان بوو به ژیر ئاوه وه. به سه رهات و کاره ساتی وا له پیش چه رخیکا به میشکی که سدا نه ده هات، ئه و ی که بیری لی بکرایه ته وه ههر ئه و بوو که شاره زووری ده وری دوایی له باتی زۆنگا و قامیشه لان بکریته وه به جیگای ئاوه دانی به لکوو میژووی کوئی وه ر بگریته وه، ریبازی جاف نه ما تا شاره زوور هه روا چۆل بیت. وه کوو وتم دهستی گوپان ئه و دی هینایه پیشه وه که له شوینه واری وشکانی ده لیایه دروست ببی، له ده لیایه دیسان ئاوه دانی دروست بیته وه.

ئهم په خشانه وه کوو جم وجوولی گوپانمان پیشان ئه دا، ئه وه شمان ههر ئه خاته به رچاو که ههر چه نده باب ته ی جوړو جوړ بیتته ناوه وه، زمانی کوردی له باریا هه یه گوزارشت له و شتانه بداته وه و بتوانی تاکی ترازووی خوی له هه موو روویه که وه راست بکاته وه. شیوه ی دارشتنی روخساره که ی گوزارشت له چه شه یه که ئه داته وه که له و رۆژه دا به پارێزه وه که وتیته ناو قوولایی باب ته یکه وه که له ده رپینی باب ته که دا بکا بۆدانه و دی نیازی ده ورونی خوی

و بۆ دلتەنە وایی ئەو کەسانە کە لەو رۆژەدا بە ھۆی دەلیاچەپەکی واو زەبەنار بوون و ئەبن..

«مەحمود زامدار» لە ژمارە «٦٢» ی سالی «١٩٧٧» ی گۆڤاری «رۆشنبیری نوێ» لە ژێر ناوی «لە پەرەوێزی مێژوودا» نیگاری جوێر پەخشانی کمان ئەخاتە بەردەست و ئەلی:

.....»

دەوری شوێنکات لە پێشخستنی شارسانییە تا چییە؟

ئایا مێژوو هیچ جوێر فەلسەفەپەکی سەرپەختی ھەیە؟

مێژوونووسەکان کێین و سەر بە چ رێبازو چێن؟

بێ گومان ھەر گێروگرفتێ کە ئەمڕۆ دوچاری مەرقایەتی ئەبێتەو رەگی قوول و دێرنەیی خۆی ھەیە و دەوری دیاری خۆی.. بەردەوامیش لە نێو یادو دل و بیرو خەونی زیندووی میلەت و مەرقای زیندوویشا، ھەر سێ لایەنی «دوینی و ئەمڕۆ بەیانی» لەبەک ئالان و تێک چەرژان و ترشاون.. بۆیە لەسەر پشتی ئەم خاکە بێ ئارامی ئێمەدا. نەکەس وەکوو کەس، نە میلەت وەکوو میلەت ھەیە، بێتوانی ئەم سێ لایەنە مێژووە رزگاری بێت. ھەر بۆیە ئەوانە ئەیانەوێ ژبان لەبەک دابڕکەن بەتایبەتی بەشیکی باشی مێژوو نووسەکاڤان - یا بە مۆنتاجیکی گێرو گەوار لە مەرقای بدوین، ھەم سەر لە خەلک ئەشیوین و ھەم نەوکانی دوارژیش چەواشە ئەکەن و دەرمانی دەردی و راستیەکانی لێ ئەشارنەو! چونکە ناکرێ مەرقای بە پوختی لە کارەسات و ھەنگامەپەک بدوین، لە رووداوێ لە رووداوکانی ژبان بگات، گەر بە وردی لە سەرپاکی لایەنەکانی ئەو ژبانە نەگەشتبێ و بە وردیش تێکپای مێژووی مەرقایەتی لەبەرچاو نەگرتبێ!!..

بەراستی ئەگەر بێ و بەوردی چاو بە ھەندێ کتیبۆکی لە بارچووی مێژوویی بخشین، ھەر بە تەواوی رقیکی رەق و ئەستور داتەگرت و ھەزار نەفەرت لەو خامە لەرزەک و ناھەموارانە ئەکەیت کە بە ناحەق رووی راستی و مێژوو ئەشیوین و شەرەفی مەرقای ژانکردوو بە تاراج ئەبن! بێ گومان بەشیکی ھەرە زۆری مێژووی ئێمە، یا بەدەستی لە رزۆکی ترسۆکە گۆپارە ئەستورەکان، یا شەو کوێرو شیرمەرەکان، یا بە قەلەمی ناشی و سواوی ئەو بەناو مێژوونووسە مێشک پوتانە نووسراوەتەو.. بۆیە بەم چەشنە زریزەدی گەلی پلەو قوئاغی گرینگی مێژووەکەمان لەبەک ترازاوەو گەلی راستی خنکێنراوە و نوقمەسار کراوە! ئەمەو جگە لەمەش بەشیکی زۆری «مێژوو

نوسه‌كان!« هېچ جوړه بايه‌خېكيان به ميللته نهداوه به هه‌رچي و په‌رچي رووتله‌و گټل و گه‌وج و بې هوښ ناو زه‌ديان كړدوه. له‌لای ئەماندا، مېټروو ته‌نيا مېټرووي ميرزاده‌و به‌گزاده‌و سه‌يد زاده‌و خاتوون و ماتوون و ئاغاو شاو شېخ و شه‌يتان و سولتان و خواپېداو و گه‌له‌ گورگه‌كان بووه، ميلله‌تېش بۆ نيو ئاتووني دۆزه‌خه‌وه!!..

راسته! له‌ روژي ئەمړدا گه‌لې رېيازو راو سه‌رنج و توژينه‌وه بۆ تېگه‌شتني مېټروو له‌ كايه‌دايه. رېيازى مه‌ترياليزم، رېيازى ئاييني و ميستافيزيكي و رېيازى دياليكتيكي. هه‌ر يه‌كيكېش له‌و رېيازانه‌ له‌به‌ر روښناى سه‌رنجي خویدا له‌ مېټروو ئەگات و له‌ رووداوه‌كان ورد ئەبېته‌وه، هه‌ر بۆيه‌شه‌ ئەو هه‌موو بيرورا جياجيايانه‌ يه‌خه‌گيري يه‌كتري بوون! به‌لام ئايا بۆ ئېمه‌ كامه‌ رېياز ئەشي و له‌به‌ر چي؟ نه‌خوازه‌لا له‌ قوناغيكي ته‌نگه‌به‌ر و تېره‌وي ئاوادا!!.. ئي! ئەي چۆن كه‌مه‌ري پاشه‌روژ به‌سته‌ين و خويمان باشتي بناسين و گيان و تاسه‌و ده‌روغمان به‌سه‌ربه‌رزي و به‌ پاكي و به‌ گه‌وره‌يي زاخ بده‌ين و به‌ره‌و كۆمه‌ليكي تازه‌ترو زمانكي تازه‌تر هه‌نگاو هه‌لېنين!!.. ئايا ئەو مېټروونوسه‌ي هه‌ر ته‌نيا خه‌ريكي شت گټي‌رانه‌وه‌و ره‌خنه‌گرتني تاك و ته‌شه‌ر ليده‌ري مېټروو و رووداوه‌كاني مېټرووه، نه‌تواني بمانگه‌يه‌نيته‌ هېچ نه‌نجاميكي واكه‌ به‌رچاومان روښنتر بكات و گوښته‌و زوون به‌ تازه‌ زام و به‌ كۆنه‌ برينه‌كان به‌يتي؟. يا ئەو مېټروونوسه‌ي كه‌ به‌ چاوېكي زانسته‌يانه‌وه‌ سه‌يري مېټروو و مروژ ئه‌كات و به‌وردی له‌ كاكله‌و كرۆك و هه‌مه‌ لايه‌ني رووداوه‌كان ئەكۆليته‌وه‌و به‌ چوستي كرۆژه‌له‌ي شاني ئەخاته‌ به‌رباري ئەم مه‌سؤوليه‌ ته‌ مه‌زنه‌ي پر له‌ درامايه‌؟! كامه‌يان مېټروويه‌كي تازه‌مان بۆ ئەنوسنه‌وه، كامه‌يان راستي رووداوه‌كان به‌راستي ئەگي‌ر نه‌وه‌و ره‌خنه‌ي لي ئەگرن؟ بۆيه‌ ده‌بي له‌مه‌و دوا چاو له‌و مېټروونوسه‌ ساخته‌كارو بې زه‌وه‌رو نه‌زان و سايه‌ وشكانه‌ نه‌پوشين و به‌رووي رېيازو درۆو تاكتيكه‌كانيا هه‌لشاخيتين.. ده‌نا هه‌ر له‌ ژيتر ساي دروشمي دل‌فېيني «مېټروو» و «مېټرووبازي» دا، ده‌يه‌ها دتوجامه‌ي تري روا له‌تيازو ساخته‌و خاكي كه‌ش نه‌هاتووي پر له‌ قومام له‌به‌رده‌م كۆمه‌لاني خه‌لك هه‌له‌خري و شه‌واره‌ ئەكړي!! ميللته‌ و مېټرووي ميللته‌ ئەرپسي و له‌م لايه‌وه‌ش «مېټروونوسه‌!!» به‌رچاو ته‌نگ و گټل و گه‌لۆره‌كان ليتي ئەكه‌نه‌وه‌ به‌ خوري!!..

سه‌ريازي ئيمپرو قاره‌ماني سبه‌يني يه، كاره‌ساتي ئيمپرو مېټرووي سبه‌يني يه. سه‌ريازو كاره‌سات دوو نه‌مامي ئيمپرون، ئەويان سبه‌يني ئەبي به‌ قاره‌مان، ئەميان ئەبي به‌ مېټروو.

جیایی له نیوانی ئەم دوو نەمامەدا ئەوەیە کە سەرپازەکە ئەبێ ئیمپرۆ بناغە ی قارەمانیەکی دابنێ بۆ ئەوە سبەینێ بەراستی بێ بە قارەمان، کارەساتە کە هیچ زمانیکی نییە کە کەوتە سبەینێ ئەویش هەر ئەبێ بە میژوو بەلام چ جوۆر میژووێک؟ میژووی راستەقینە، یامیژوو درۆزنە! میژووی راستەقینە کارەساتە راستەقینە کە بوو، میژوو درۆزنە کارەساتیکە هەلبەستراوە دراوەتە پال میژوو، میژووی بەستەزمانیش زمانیکی نییە هاوار بکا بلیت ئەمە وای نییە بە دەمەو هەلبەستراوە، راست و ناراست ئەکەوێتە گۆرستانەو ئەنێژێت! نە راستە کە زمانی هەیه، نە ناراستە کە، ناراستە کەش وەکوو پیرێژنە کێپارەکی یوسف کە بەچەند پەتکیکەو چوو لە ریزی کێپارەکانی یوسف دا راوەستا؛ ئەو کێپارە کە هەموو بە باری جەواھیراتەو هاتبون، لە پیرێژنەیان پرسى: تۆ چۆن بەم پەتکانە یوسف ئەکەیت؟ لە کاتی کە خەلکی تر بە بارە زێو جەواھیراتەو راوەستاون! وتی: من ئەزانم کێینی یوسف لە وزی منا نییە بەلام هەر ئەوەندەم بەسە کە خەلک پەنجەم بۆ درێژکەن و بلیت ئەوەش لە ریزی کێپارەکانی یوسف دا راوەستاوە.

کارەساتی بێ بناغە کە، ئەویش ئەچێتە ریزی گۆرستانی میژوووە، ئەویش وادیارە هەر بۆ ئەوەیە کە خەلک پێی بلیت لە ریزی میژوو وادیارەو بەو دڵخۆش ئەبێ! بەلام پیرێژنە کە زمانی هەبوو قسە بکا، میژوو کە هیچ زمانیکی نییەو مەگەر لەو قوولایی گۆرستانەدا هەر پیش بخواتەو.

بەلێ! لە دێو جامە ی میژوودا هەموو رەنگێک ئەبینرێ، هەموو جوۆر کارەساتیک دیاردە ئەکەیت. ئەمەش راستە کە شایەن زۆر زۆر جار بەلای دەستداران رویشتوو، بەلام وە ئەبێ هەموو هەر ئەمە بوو بێت. میژوو ئەدەبی گێپراوەتەو، ئەدەب دەستدارو بێ دەستی تێدا نییە. میژوو باسی دلداری کردوو؛ باسی کردوون نەک زیاتر لەبەر دوو چینی دەسلالتدارو بێ دەسلالت، بەلکوو زیاتر هەر لەبەر دەربڕینی ئەو سۆزە بوو کە لە نیوانی ئەو دوو کەسەدا بوو. میژوو باسی چەوساوەی کردوو بەلام ئایا لەبەر خوشویستنی چەوسینەر بوو، یا هەر لەبەر بێ چارەیی چەوساوە کە بوو؟. بێ گومان گەلێ جار لەبەر بەزەیی بە چەوساوەدا بوو کە وابوو نابێ بە جوۆرێکی گشتی حوکمی ناردەو بەسەر میژوودا بدرێ، نابێ ئەو حوکمە بەسەر بدرێ لەبەر ئەوە چونکە لە گۆرستانی خاموشانایە..

بەکێ لە خامە ی پەخشانی سالا کانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ درکەندی ئەو گەلەییە بوو کە لە میژوو ئەکرا، ئەمەش یەکیکە لە جم و جوولێ گۆرانی ئەو سالانە کە بابەتێکی واهاتە

ناوهوه. په خشانى كوردى پيشووتر لىم بارهوه له وانه يه نه گهر دوا بىت به ده گمهن بووه. خاوه نى په خشانى «له پىراويزى ميژوودا» وه كوو ناوه روژكى بابه ته كهى جوړه ناوه روژكيكه ديوى دهره وهى نهو بابه تهى -كه روخساره كهيه- نهو يش جوړه روخساريكه كه گه لى جيايه له روخسارى په خشانه كانى تر. جياييه كه له بهر نهو نه ييه كه په خشانه كانى تر بابه تيان جيايه پيوسته روخساريشيان جيا بى، به لكوو جياييه كه له بهر نهو ييه كه رپختى رسته كان سفت كراونه ته وه به سهر يه كا، قوولن وه كوو بىرپكى قوول كه دولاكه و گوربسيكى دريژى نهو تا ناوى لى دهر بهيترى. له پشتى پىر ده وه نهو مان پيشان نهو دا كه وه نه بى «هركه ريشى سوور بى هه مزاعه بى» وه نه بى هه كه سه ده ستى قه له مى گرت ميژوونووس بى. دهرپىنى ناوه روژك و روخساريكى وا نه مه له پيشكه وتنى په خشانى كورد ييه له هى نه م سالانهى دواييه دا.

«ئيسماعيل ره سول» له ژماره «۱، ۲» ي گوڅارى «الحكم الذاتى» سالى ۱۹۷۷ له ژير ناوى «ديموكراسييه ت و رژيى بهرله مانى» په خشانىك له به شى كورد ييه كه يدا به كوردى پيشان نه داو نه لى:

-به شى دووهم-

وتووېژ له لاي نيمه وه له سهر لاپه ركه كانى روژنامه كانى ناوخو كراوه و بىرو راى هه مه جوړ دهر باره ي بابه تى ديموكراسييه تى لىبرالى و ديموكراسييه تى ميللى خراونه ته روو، له كاتيك كه هه نديك كه س داوايان كرد ماوهى گواستنه وه دوايى بىت و رژيى بهرله مانى دابه زريت، سهر به ستييه كانى سياسى بو گشت چينه كانى گهل و هپزه سياسيه كان بكرتته وه، هه نديك كه سى تر نارازى بوونى خويان دهر باره ي ديموكراسييه تى لىبرالى و رژيى بهرله مانى دهرپى و داواى ديموكراسييه تى ميللى كردو، هه نديكيان وايان زانى كه نه م ديموكراسييه ته ده شيت له سهر پشتيوانى ريكخراوه كانى پيشه يى وه كوو يه كيه تيه كانى كريكاران و قوتابيان ولاوان و نه وانيتىر، ياخود ريكخراوه كانى كوومه لايه تى ميللى تر دابه زريت و، ده شيت به شدارى كردنى نه م ريكخراوه كانى ناراسته كردنى ژبانى سياسى و كوومه لايه تيدا له باتى ده زگانى نواندى ده ستوور به كار بىن. كه ديموكراسييه تى ميللى له سهرى دامه زريت و، نه وانه ش -نه نجومه نه كانى ميللى- يه كه جه ماوه ران هه ليده بىترن. ليره ش تيكه لىبونىك په يدا ده بىت له نىوان سروشتى نه م ريكخراوه پيشه بىبانه و

سروشستی کارى ئه نجومه نه كانى ميلليدا، كه ويستى جه ماوه رو كارگه ران له ريگاي نوينه ره كان و جيگره كانيانه وه دهرده خات له دروست كردن و ئاراسته كردنى سياسه تى گشتى دهولت له مهيدانه كانى ئابوورى و سياسى و بهرته بهرته، له مهيدانى ياسا دانان و چاودپىرى كردنى جى بهجى كردنه كه پيدا.

ئوهى پيويسته دووباره بكرتته وه ئوهيه، كه رژيمى په رله مانى و ديموكراسيه تى ليبرالى، بهرهمي كه له بهرهمه كانى بورجوازيهت - ههر وهكوو پيشتر گوتوو مانه - و شتويه كه وهكوو چوارچينه كه پييك هاتوه بۆ رژيمى سه رمايه دار، بۆيه ئهم جوړه ديموكراسيه ته له دهولتانه رانايهت كه ريگاي شۆرشى سووشيا لستى دهگرته بهرو، له هامانكاندا وینهى بوونى ديموكراسيه تىكى ميللى تهواو ناكريت به بى ئه نجومه نى ميللى هه لياردهى وا كه هيزى شۆرشگير سووشيا لست و ئه وه جه ماوه رانه دهنووينت كه بهرزه وهندى ههيه له دامه زاندى ئهم جوړه رژيمه سياسيه.

به درپى ماوهى پيش شۆرشى «١٤» ته مووز دهستور پيكت له ولاته كه مان هه بو ناوى «ياساى سه رهكى» بو، ئهم دهستور له لايه نى ئه نجومه نى نوينه رانه وه دانرا بو. ئهم ئه نجومه نه ش فه رمانه وايى ياسا دانانى دهنواندو له ريگاي هه ليارده نه وه هاتبوو. به لام ئايا، ئهم په رله مانه گه ل و هيزه نيشتمانيه كانى دهنواند؟! يا خود ئايا، راسته ئهم په رله مانه له لايه ن گه له وه هه لده بژيردان؟ هه موو ئه وه كه سانهى كه هه ينى له كاروباريان دهكوليه وه ئهم راستيه دهزانن.. كه ئه نجومه نى نوينه ران ته نيا كورى به جاخ و ئاغاو گه وه كانى ده ره به گ و بورجوازى و نوينه ره كانيان بو، ياسا و رژيمه كانى كه به رده وام له ئه نجومه نانه وه دهرده چوون ههر بۆ زنجير كردنى دهسته كانى خه لك بو، قورسى وا بوون كه باريانى گران كردبو.. كارى په رله مانيشى ئه وه بو.. فه رمانه وايى سه ر به ئيمپرياليزمى نيمچه ده ره به گ به توپكلى دهستور و ياسا بپوشته وه.

ئوه دهشگوتريت كه دهسه لاتداريتى دابهش دهكرتته سه ر جى بهجى كردن و ياسا دانان و قه زائى و، سه ره خويى ههر يه كه له دهسه لاتداريانه لهوى تره وه له سايهى رژيمه كان ده ره به گايه تى كونه په رست و سه رمايه دار، هه مووى درۆيه كى رووته نوينه رو بيركه ره وه كانى ئهم رژيمانه بلاوى ده كه نه وه بۆ ئوهى زۆردارى كۆمه لايه تى وئيسستغالى چينايه تى پى بشارتته وه .. هه روه ها ئهم دهسه لاتداريانه ته نانه ت له و رژيمه سووشيا لستانه شدا ليك جيا نابنه وه كه له

گۆشەى بەرزەۋەندى چىنەكانى رەنچبەرەۋە تەماشاي مەسەلەكە دەكەن.. بە واتەيەكى تر، دەسلەتدارى قەزائى و جىن بەجىن كەردن و، ياسادانان، دەزگاي بەرزەۋەندى تىك بەستراۋە رووى زۆرى ھەيە و كارى ھەمە جۆر دەكات بۆ دەسلەتدارى چىنەك، يان دەسلەتدارى چەند چىنەك كە بەرزەۋەندىيەكانىان تىك بەستراۋن و دەولەت بەرتپە دەبەن..

دام و دەزگاكاني دەستورى و دەزگاكاني بەرتپەبردن و سياسى بىناى سەرەۋەى پەيۋەستىيەكانى ئابورى باۋى كۆمەلەكن و ھەمىشە بە گۆرەى گۆرانى ئەم پەيۋەستەنەۋە دەگۆرەن. پەيۋەستەكانى سەرمايەدارى لەبەرھەم ھېناندا، شىۋەيەكى تاييەتى ھەيە لە بىناى سەرەۋە كۆمەلەكانى نىمچە دەرەبەگى ھەمە جۆرەى ژىر دەست بەسەردا گرتنى ئىمپىريالىزم، بەشىۋەيەكى رىك كەوتوۋ لەگەل سۈرۈشتى پەيۋەستەكانى ... ھەرۋەھا ئەنجومەنەكانى نوپنەران - بۆنۋونە - ياسايان دادەنا بۆ چەسپاندنى گىيانى رۋىيى سياسى دامەزراۋ بەردەۋامى دەست بەسەرداگرتنى ئىمپىريالىزم، ۋەكو ياساى كۆمەلەۋ پارتەكان كە ناھىلەت ئەۋ پارتەى ياخود ئەۋ دەستەى بەرھەلستى رۋىيى فەرمانرەۋاى دەكات و سياسەتەكى دژى ئىمپىريالىزم و كۆنە پەرستى بەكار دىننى قەدەغە دەكات لە كارى سياسى و، ياساى سزاكان و كلەك ھەمە جۆرەكانى بۆ ئەۋەى رىي ھىزەكانى شۆرەگىر نىشتەمانپەرۋەرى ھەمە جۆر بگرت و، تۆقاندنى پۆلىسى و سياسەتى بگرو بگور و دەرکردن لە لاين دەزگاكاني دەسلەتدارى جىن بەجىن كەردنەۋە بە چوار چىۋەيەكى ياسايانە بېۋىتەۋە.

.....».

ھەر لە كۆنەۋە رەۋرەۋەى ئادەمىزاد لە بارى پېشكەۋتەۋە كە زىاتر سىنگى نا بۆ پېشەۋە دوو جۆرە ناويان دانا بۆ ئەۋسىستەمانە كە لە ناويانا پەيدا بوو؛ نىزامى دىكتاتورى، دەستورى دىموكراسى. دىكتاتورى ئەۋەيە كە تاقە كەسىك سۈارى ھوكم ئەبىت و جەلەۋى ھەموو شت ئەگرتە دەست و بە ئارەزوۋى خۆى ھوكمى ئەۋ ۋلا تە ئەكا. سەردەمى پېشۋو زىاتر ئەم جۆرە ھوكمە ھەبۋە. تەبىئەتى ئەم ھوكمە زۆرۋ سەمى تېدايە. ئەم سەم و ھوكمە بەم جۆرە مايەۋە تا دۋايى ھاتنى سەدەكانى ناۋەراست، زىاتر لە ئاورۋوپادا قەۋالەكانى لەم روۋەۋە ھەموو شت بوون. سەمىش كە زۆر بوو كاسە پىر ئەبى و ئەپرى، ھەر ئەم پىرۋونە بوو بەرە بەرە كەردىيە كارى كە رۆشنىرانى سەدەى ھەزەھەم كەۋتە سەر ئەۋە ئەۋ دەستۋرە ھوكمە نەمىننى و نىزامىكى تىرۋا بىتە پېشەۋە

که ئاشنایه‌تی له گه‌ڵ بیرو باوه‌ری گه‌له‌که‌دا هه‌بێ و ئه‌وانیش به‌شدار بن له‌ بئه‌پرکردنی ئه‌و چه‌وسانه‌وه‌دا که به‌ سه‌ریاننا هاتوه‌. ئه‌م جو‌ره‌ نیه‌مه‌ ناو‌نرایه‌ نیه‌مه‌ی دیموکراسی. وشه‌که‌ یۆنانیه‌، واته‌ ده‌سه‌لاتی خه‌ڵک. ئه‌مه‌ش به‌ کورتی ئه‌یڵێم:

هه‌موو تاکه‌ تاکه‌ی ئه‌و گه‌له‌ که گه‌یشته‌ ته‌مه‌نی قانونی -که‌ هه‌ژده‌ سالییه‌- باوه‌ری به‌ خۆی ئه‌بێت و ئه‌و مافه‌ی هه‌یه‌. به‌پێی که‌م و زۆری دانیه‌شتوانی وڵات، هه‌ر چه‌ند هه‌زار که‌سیک باوه‌ری خۆیان ئه‌ده‌ن به‌ یه‌کیکیان و ئه‌و یه‌که‌ ئه‌بێ به‌ نوێنه‌ری ئه‌و به‌شه‌. ئه‌م نوێنه‌رانه‌ هه‌موو له‌ شوێنیکه‌ کۆ ئه‌بنه‌وه‌ و قسه‌ له‌ کاروباری وڵاته‌که‌ یانه‌وه‌ ئه‌که‌ن. ئه‌م شوێنه‌ پێ ئه‌وترێ «پارله‌مان» وه‌ یا دیواخانه‌ی نوێنه‌ران، سیسته‌م و پێویسته‌کانی وڵات له‌مانه‌وه‌ ده‌ر ئه‌چێت، پاشان ده‌سته‌ی وه‌زیران لێ ئه‌کۆلنه‌وه‌و به‌ریاری له‌سه‌ر ئه‌ده‌ن، دوا‌ی ئه‌وه‌ ئه‌چێته‌ لای پادشا، وه‌یا سه‌رۆک کۆمار مۆری ئه‌کا و ئه‌بێ به‌ قانون و کارو باری وڵات له‌سه‌ر ئه‌و قانونه‌ ئه‌پوا. ئه‌و په‌خشانه‌ی سه‌ره‌وه‌ قسه‌ له‌و قانونه‌وه‌ ئه‌کا.

له‌ راستیدا ئی‌مه‌ ئه‌وه‌مان مه‌به‌ست نیه‌ که‌ می‌ژووی پارله‌مان و به‌سه‌ره‌اتی پارله‌مان بگێڕینه‌وه‌، به‌ڵکوو مه‌به‌سته‌که‌ی ئی‌مه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ جم و جوو‌لی په‌خشانی کوردی له‌ نیوانی سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ دا پالیدا به‌وه‌وه‌ که‌ قسه‌ له‌ کاروباری پارله‌مانه‌وه‌ بکات؛ ئه‌و پارله‌مانه‌ که‌ له‌ به‌شی خودم‌وختاری بۆ کورد له‌ عیراق دروستبوو، خاوه‌ن قه‌له‌میکی کورد بتوانی ئه‌م ناوه‌رۆکه‌ که‌ له‌ وڵاته‌که‌ی خۆیا په‌یدا بووه‌ بیخاته‌ ناو چوار چێوه‌ی په‌خشانی زمانی کوردیه‌وه‌. ئه‌شی ئه‌م مه‌فه‌وومه‌مانه‌ له‌ زمانیکه‌ی تروه‌ بگۆڕ-رێته‌ سه‌ر زمانی کوردی و هه‌ر له‌ ساله‌کانی ۱۹۴۰ به‌دواوه‌ ئه‌م جو‌ره‌ باسانه‌ کرابێ، وه‌ هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌شا پارله‌مان له‌ عیراقددا هه‌ر هه‌بووه‌، نه‌ک بۆ ته‌نیا کورد به‌ڵکوو بۆ هه‌موو گه‌لی عیراق، به‌لام ئه‌م خودم‌وختارییه‌ نه‌بووه‌. ئه‌م خودم‌وختاری، وه‌یا ئۆتۆنۆمیه‌ -ئای راست ئای درۆ- له‌به‌ره‌می بزوتنه‌وه‌ی ره‌وه‌یه‌ی نیوانی سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ یه‌، که‌ ئه‌مه‌ هه‌بوو دیاره‌ ئه‌بێ به‌ بابته‌ بۆ خاوه‌ن خامه‌کان.

خاوه‌نی په‌خشانی «دیموکراسیه‌ت و رژیمی په‌رله‌مان» به‌ په‌خشانیکی کوردی هاتۆته‌ ناوه‌وه‌. له‌ په‌خشانی ئه‌م بابته‌ ئی‌مه‌و پاشه‌روژی په‌خشانی کوردی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رکه‌وی که‌ چ جو‌ره‌ بیرو باوه‌ریک له‌و رۆژه‌دا له‌ ناوا هه‌بووه‌؟ چ جو‌ره‌ وشه‌یه‌ک و چ گوزارشتیک که‌وتۆته‌ ناو زمانی کوردیه‌وه‌؟ بیروباوه‌ری سیاسی چ جو‌ره‌ بیرو باوه‌ریک بووه‌؟. هه‌یزی گوزارشت چۆنه‌؟. له‌ بابته‌تیکه‌ی وادا ده‌سه‌لاتی په‌خشانه‌که‌ چۆنه‌ بۆ به‌ ده‌سته‌وه‌دانی

مه‌رامه‌که؟. ئایا هه‌یزی په‌خشانیکی وا که ئه‌وه بابه‌ته‌که‌ی بێ ئه‌گا به هه‌یزی په‌خشانیکی تری کوردی که بابه‌تیکی وه‌کوو ئه‌م بابه‌ته، بێگانه‌یه به چاو ئه‌وه‌وه؟.

له‌گه‌ڵ ئه‌مانه‌شدا ئه‌بێ ئه‌وه‌ش بزانی که خاوه‌نی ئه‌م په‌خشانه وادیاره بابه‌ته‌که‌ی به عه‌ره‌بی له به‌شی عه‌ره‌بی گو‌فاره‌که‌دا نووسیوه‌وه پاشان هه‌یناویه حه‌رف به حه‌رف وه‌ری گه‌ی‌پ‌راوه‌ته سهر زمانی کوردی. ئه‌گه‌ر بابه‌ته‌که له پێشدا به کوردی بنووسرایه و پاشان وه‌ری به‌گه‌ی‌پ‌رایه‌ته سهر عه‌ره‌بی چێره‌ی په‌خشانه‌که‌ی گه‌لی به رێخه‌تر ئه‌بوو له‌م چێره‌یه‌ی که ئێسته هه‌یه‌تی. هه‌ینانی ئه‌م ده‌قه بۆ روخسار نییه، به‌ل‌کوو بۆ ناوه‌رو‌که، که له‌و رو‌ژ‌ه‌دا شتی وه‌کوو ئه‌م ناوه‌رو‌که به‌و چه‌شنه گوزارشته‌وه له‌ناو هه‌بووه، ئه‌گه‌نا وه‌کوو وتمان له ساله‌کانی ۱۹۴۰-۱۹۵۰ جو‌زه بابه‌تی وا هه‌بووه که باسی به تایبه‌تی دیموکراسی بکا به‌لام به‌گوزارشتیکی تر. یه‌کیک له‌وانه قه‌له‌می «ف. هوشیار-فایق هوشیار» بووه که له ژماره «۱» ی سالی «۷» ی گو‌فاری گه‌لاویژ-۱۹۴۶- له ژێر ناوی «دیموکراسی» دا په‌خشانی‌کمان ئه‌خاته به‌ر ده‌ست و ئه‌لی:

(.....)

دیموکراسی-DEMOCRACY

ئێستا دوا‌ی ئه‌وه به کورتی له باسی حکومه‌ت و جو‌زه‌کانی بووینه‌وه دینه سهر ئه‌و باسه‌ی ئه‌مانه‌وێ لێت بدوین که ئه‌ویش «دیموکراسی» یه. زانی‌مان که دیموکراسی سێ به‌شه‌و هه‌ر چه‌ند هه‌ر به‌شه‌ی گه‌ر بێت و به‌جیا باس به‌که‌ین دوورو درێژه‌و لێره‌شدا به‌م ماوه که‌مییه جێ نابێته‌وه، به‌لام هه‌ر چۆنی بێ، بێ جیا‌کردنه‌وه که‌می له دیموکراسی و حوکمی دیموکراسی ئه‌دوین وچاکه‌و خراپه‌ی دینینه به‌رچاو و ناته‌واویه‌کانی چیه‌یه ده‌ری ئه‌خه‌ین. وشه‌ی دیموکراسی له سه‌رده‌تاوه وشه‌یه‌کی یۆنانییه‌و له دوو به‌ش پێکهاتوه:-

۱- DEMOS = به‌مانای گه‌ل یاخود خه‌لکه -People.

۲- Kratos = به‌مانای ده‌سه‌لات یاخود توانایه -Power.

مه‌به‌س له که‌لمه‌ی دیموکراسی له زه‌مانی هه‌یروودوتی می‌ژوو‌زانی به‌ناو بانگی یۆنانییه‌وه ئه‌مه بووه: «ئهو رهنگه حکومه‌ته که له ناو کۆمه‌لا ئی‌داره‌ی ئه‌هالی پێشان ئه‌دا کۆمه‌ل به فیکری هه‌موان ئی‌داره بکری‌ت و حوکم عاندی ئه‌کشری‌یت بێت».. که‌وا بوو حوکمی دیموکراسی ئه‌و حوکمه‌یه که گه‌ل خۆی ئه‌یکا. له سه‌رده‌تا‌دا ده‌سه‌لات هه‌ی گه‌له به‌لام گه‌ل به ئاره‌زووی خۆی له‌سه‌ر هه‌ندێ شه‌رت ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ی خۆی هه‌مووی، یا هه‌ندێکی ئه‌دا به سه‌ره‌ک وه‌یا شایه‌ک که

به پێ ئه و شهرتانه کاروباری ولات ههلسووپتی.

ئه م دیموکراسیه بهر له و دی بگاته ئه م پایه یه که ئیستا گه یه تی، بهر له و دی بهر یته دهستووری ولاتانه و ده حوکمی پێ بکری له پێشدا هه ر له بیردا بو، وه به بیرتیکی فلهسهفه و سیاسهت ئه زانراو له ده وری هوشیار بوونه و ده له ئه وروپا له ئه نجامی ئه و حوکمه زۆرداری پر جه و ده که قه راله کانی قوروونی وستا ئه یانکرد پهیدا بو، وه له ئاخرو ئۆخری سه ده ی هه ژده هه مدا که له شوێشی گه وری فه رده نسه دا گه وری و خاوهن ده سه لاتی گه ل بلاو کرایه و، ئه و حه له ئه میش سه لمینراو که و ته کایه و. وای بۆ به لگه و تینه یه کی ئه و به یاننامه تان نیشان ئه ده ی که مه جلسی میلی فله رده نسه بۆ بلاو کردنه و دی حقوقی ئینسان له سالی ۱۷۹۱ دا بلاوی کرده و:

«وه کوو یه ک هاتنه دنیا و وه کوو یه ک ژیان حه قی ئاده میزاده، ئامانجی کو مه لانی سیاسیش پاراستنی حقوقی ته بیعی و ئه ده بی ئاده میزاده. ئه م حه قانه ش: سه ری سه تی، وه کوو یه ک بوون، خاوهن ملک و مال بوون، بهر به سترکردنی زۆرو زه بر، هه موو سه رچاوه کانی هیزی سه رۆک و حوکم به ده ستان له میلیله ته وه دیته در، چ فه ردیک چ که سیک ناتوانی حوکمیک به کار بیینی که سه رچاوه که ی میلیله ت نه یی، هه موو هاوولاتییه ک خۆی راسته وخۆ، بان به هۆی وه کیل و نایبیکه وه له دروستکردنی قانونا حه قی هه یه، له بهر ئه وه که هه موو که س به رامبه ر به قانون و ده کوو یه کن و ده کوو یه ک ئه توان هه موو کاریکی هه موایی وه یا خزمه تیکی ده ولت به جی بیین، هیچ که سیک له بهر بر واو فیکر و عه قیده ی تایبه تی خۆی نابێ ته جزیه بکری». گه لاریش ۱۵ و سالی ۱۰۰.

به م جوړه ئه م بیر به بیر یی ده رچوو و که و ته کایه وه و خرایه ده ستووری ولاتانه وه و له سه ده ی نوژده هه مدا تا هات په ری سه ند، به جوړی به شی زۆری ده ستووری ولاته کانی گرته وه و ئه م شه ری گه وری دوو ده مه هه ر وه ک شه ری گه وری پیشوو بوو به هۆی سه رکه وتن و بلاو بوونه و دی. هه ر وه ک بینیمان که حوکومه ته دیکتاتۆریه گه و ده کان له شه ری گه وری پیشوودا و ده کوو «ئه له مان، نه مسه، مه جه ر، تورکیا و روسیا» و گه لی له حوکومه ته پچو که کانیس هه موو بوون به دیموکراسی. هه روا دوا ی ئه م شه ر ه له ئه له مانیا و ئیتالیادا دیکتاتۆریه ت نه ما.

به ئی! له گه ل ئه و ده که کاتی ئه م بیر به بیر -بیری دیموکراسی- بلاو بووه و له گه لی شوین دوشمنی بۆ پهیدا بوو و دوشمنه کانی به ربه رده کانییان له گه لا کردو

ئەيانگوت: «لە ئەنجامدا ديموکراسى نامىنىڭ ھەر ئەم پەيىرە تازەيە - فاشىستى و نازى- سەر ئەكەوئى» بەلام ئەو بوو دىيان كە بەراست نەگەپا..

.....»

تەماشە ئەكەين ئەم دەقە پەخشانە كە ھى نىزىكەى ۴۰ سال لەمە و پىشتەرە بە چ جۆرەك گوزارشتى لەو بابەتە داوئەتەو و چۆن بە بى گىرو گىرتى ھاتۆتە ناوئەو؟ رستەو عىبارەت رىك، مەفھوم ئاشكرا، كوردى كوردىيەكى بى سەرىشە، ھىچ ژان بە پىا و ناك!.. بەلئى! جم وجوئى پەخشانى كوردى لە سالانى ۱۹۷۰-۱۹۸۰ بەگورتر بوو؛ بەگور بوو لە بارەى بابەتەو، ئەگىنا گەلئى پەخشانى پىش ئەو مېژوو ھەيە بى گومان ئەو پتەوتر بوو.

ئەمەو جىايىيەكى تر كە لە نىوانى ئەم دوو وئىنە پەخشانەدا ھەيە: «ديموکراسى» و «ديموکراسىيەت و رژىمى پەرلەمان» ئەوئەيە كە لە سەردەمى پەخشانى «ديموکراسى»دا ھوكمى خود موختارى بۆ كورد لە عىراقدا نەبوو، لەمەى ئەمدا ئەو ھوكمە ھەبوو، بوونى ئەو ھوكمە بوو بە بابەتەك كە خاوەن پەخشانى «ديموکراسىيەت و رژىمى پەرلەمان» بىكا بە بابەت بۆ نووسىنەكەى و بە نىازى خۆى گوزارشتى لئى بداتەو. ھەر ھەا لە سەردەمى پەخشانەكەى ئەمدا جۆرە وشەو باوەرەك كەوتۆتە ناو پەخشانى كوردىيەو كە سەردەمەكەى پىشوو ئەم گوزارشتانە نەبوون و لەوانەيە لە دەرەو كەوتبە ناو پەخشانى كوردىيەو. نمونەى ھەر دوو پەخشانەكە نمونەى باوەرى ھەردوو سەردەمەكە پىشان ئەدات. دىسان ھىنانى دەقى « ديموکراسىيەت و رژىمى پەرلەمان» شتىكى تر جىاي كەردۆتەو لە پىشوو، ئەمەش ئەو بوو كە لە سەردەمى ئەمدا ئۆتۆنۆمى ھەبوو، لە سەردەمى ئەودا نەبوو. ئۆتۆنۆمىش گۆقارىكى نىوہ عەرەبى و ونىوہ كوردى بوو بۆ خودموختارىيەكە.

«سەعيد ناکام» لە بەرگى پىنجەمى گۆقارى كۆرى زانىارى كورد، سالى ۱۹۷۷، لە ژئير ناوى «تەبىنىەكانم لەسەر لىكدانەو كەى ديوانى نالى»دا پەخشانىكمان ئەخاتە بەردەست. ئەمەى خوارەو نمونەيەكە لەو پەخشانەو ئەلئى:

.....»

لەگەل ئەو ھەموو رەنج و تەقەلايەى لە لايەن لئى كۆلەرەو بەرئەزەكانەو بۆ يەكلاکردن و لىكدانەو شىعەرەكانى نالى دراو، دىسان ھەندئ شتىيان

به سهرا تی پهرپوه، چونکو خویندو وړدین دهگاته وشه، یا رسته ی وا که
پیوستی به راستکردنه و وړونکردنه و پتر هه یه. بویه به پیتی بۆ چوونی
خۆم تیبینییه کانم دهکمه سی بهش:

۱- ئه و پارچه شیعرا نه ی بهی نالیان نازانم.

۲- ئه و وشانه ی واکانیا ن ته و او نییه.

۳- ئه و شیعرا نه ی واتی تر هه لده گرن.

جا بیتو ئه م تی بینیا نه که لکیان پیوه بیت و که له بهر تک پر بکه نه وه، بی
ئوه ی ئازایه تیه کی منی تیدا بی، ئه ویش هه ر له سایه ی لی کۆله ره وه
به رتزه کانه که توانیوانه ئه م به ره مه به نرخه بخه نه به رده ستی خویندوان، داوا
بکه ن هه ر که س زیاتر له وه ی کراوه شتیکی به خه یالدا دی بابیخاته روو.
پیوسته ئه وه ش بلیم که چ ئه م تی بینیا نه ی من نووسیومن و چ هه ر تی
بینیه کی دیکه له پاشا روژدا ده کری بن یا نه بن، دیسان ئه م کتیه به م شتیه ی
ئیتستایه وه وکو هه یه، هه ر شیاوی ئافه رین و قه در گرته و هه یچی لی که م
نابیته وه.

کتیبیکی « ۷۵۰ » لایه رهی که پوخته ی گولپترو بژاره ی چه ندین به یازی
کۆن و ده فته ری پهرپووت و خه تی کۆلکه خویندوه و به شتیه ی فارسی و
رتنوس نه کوردی و نه فارسی بی، تیکسته کانی راست بکرتیه وه مانا
قوله کانی لیک بدرتیه وه رسته پر له داوه کانی نالی ئاسان و ره وان بکری و
بخرتیه سه ر باریک هه موو خویندو کورد بتوانی بیخوینتیه وه و تی بگا،
کاریکی هه روا سانا نییه. ته ماشای دوا به رگی دیوانه بکه ن، کلیشه ی
لایه ری یه کی له و چه ند ده فته رانه یه که دیوانه کی لی هه لپنجراوه، تازان
شیعه رکان چۆن ساخ کراونه ته وه و خراونه ته سه ر رتنوسی کوردی و مانایان لی
دراوه ته وه و تیکرای ئه م کتیه چ ره نجیکی له گه ل دراوه.

پیش ئه وه ی بیمه سه ر باسه که م، دهمه وئ له دیارده یه ک بدویم که له
شیعه رکانی نالی دا به رچا و ده که ویت و زۆر سه رنج راکیشه، ئه م دیارده یه
شیاوی لی کۆلینه وه ی پتره که لپره دا جیی نابیته وه، به لام سه رپیتی لپی
ده دویم، ئه ویش به کار هینانی زاروه ی موکریه له لایه ن نالییه وه.

وه کوو ده زانین نالی له بنه ماله یه کی جافی شاره زووریدا چاوی به دنیا
هه لپناوه و پاشان به هو ی فه قیتیه وه تیکه لاوی کۆری حوچه رکان بووه که
شتیه ی ئاخاوتنی جۆر به جۆریان له زازاو کرمانجی تورکیا و بگره تا بادینی و

بَلَباس و هه‌ورامی و زه‌نگنه تێدا بووه. ئه‌مه گوتیچکه‌ی نالی له‌گه‌ڵ هه‌ندێ زاراوه‌ی تازه‌دا ئاشنا کردووه، به‌لام به‌شی ئه‌وه‌ی نه‌کردووه وشه‌کانیان به‌ زۆری باوێته ناو شیعره‌کانیه‌وه. ئه‌وه‌تا سالم و کوردیش که هاوچه‌رخ و لێک نزیکی نالی بوون و چه‌شنی خۆتندنیان وه‌ک یه‌ک بووه، شێوه سوله‌پانیان نه‌گۆڕیوه ئه‌گه‌ر بَلَبین ئه‌مه ئه‌نجامی سه‌فه‌ری نالییه به‌ ناوچه‌کانی کوردستان. به‌ ناوچه‌ی موکریان نه‌چوووه، یا ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م ماوه‌ته‌وه، چونکه به‌لگه‌یه‌ک به‌ ده‌سته‌وه نییه باسی چوونی نالی به‌ سابلاخ بکا.. مامۆستا عه‌لئه‌دین سه‌جادی له «مێژووی ئه‌ده‌بی کوردی» دا له باره‌ی نالییه‌وه ده‌نوسێ: «ئهو شۆتانه‌ی که زۆر تیا‌یا‌نا ما‌بوو‌بێته‌وه سه‌و سابلاخ و زه‌ردیا‌وای قه‌ره‌داخ و هه‌له‌بجه‌و سوله‌پانی. له قه‌ره‌داخ لای شێخ موحه‌مه‌دی ئیبن‌ولخه‌بیات خۆتند‌وو‌یه‌تی، له ته‌کیه‌ی قه‌ره‌داخیش لای شێخ عه‌لی مه‌لای خۆتند‌وو‌وه، له سوله‌پانی له‌مزگه‌وتی سه‌ید حه‌سه‌ن لای مه‌لا عه‌بدوللای ره‌ش بوه، زۆرتر ده‌وری موسته‌عیدی له خانه‌قای مه‌ولانا خالید له سوله‌پانی رابارد‌وو‌وه، هه‌روه‌ها گه‌لێکی‌ش له هه‌له‌بجه‌و سوله‌پانی لای شێخ ئه‌ولای خه‌ره‌پانی خۆتند‌وو‌وه». مامۆستا مه‌سه‌عود محه‌مه‌د بێ ئه‌وه‌ی ناوی ئهو ناوچانه بێت که نالی پێیاندا گه‌راوه ده‌نوسێ:

«... خولاسه له‌م ئه‌وانه‌دا شاره‌زایی نالی به‌شێوه‌ی جۆر به‌جۆره‌کانی ئاخاوتنی کوردی ده‌ره‌وه‌ی سه‌لمانی ده‌رده‌که‌وت و هه‌ر وه‌ک له به‌کار هێنانی نیشانه‌ی کاری «موزاریع» ی ده‌ره‌وه‌ی بابان که «ده» یه له جیا‌تی «ئه» دیسانه‌وه ئه‌سه‌ری گه‌شت و گه‌رانی «نالی» به کوردستاندا په‌یدا ده‌بێت».

ئهم وشه‌ی «سابلاخ» ه که مامۆستا عه‌لئه‌دین ده‌یلێ و ئیتر باسی مزگه‌وت و مه‌لاکه‌ی تێدا نییه وه‌کوو له ته‌کیه و قه‌ره‌داخ و سه‌لمانی‌دا روونی کرد‌وته‌وه، ده‌مانخاته گومانیکه‌وه که نالی یا نه‌چۆته سابلاخ، یا ته‌نیا به‌ رێب‌واری پێیدا تێپه‌ریوه. که‌واته ئهم شێوه‌ی جیا‌واز له‌گه‌ڵ شێوه‌ی سه‌لمانی له کوێ وه‌گرت‌وو‌وه و به‌چی به‌کاری هێناوه؟ تو‌بَلێ له‌و رۆژه‌دا شێوه‌یه‌کی یه‌که‌گرت‌وی ئه‌ده‌بی له خه‌یا‌لدا بووبێ؟ ئه‌مه پێ‌ویستی به‌ لێک‌ۆ‌لینه‌وه‌و لێک‌دانه‌وه‌یه‌کی قوولتری زاناکامانه..

لێره‌دا ئهو پارچه شیعرانه‌ی ناو دیوانه‌که که من به‌هی نالیان نازانم له‌گه‌ڵ به‌لگه‌ی هه‌لا‌واردنه‌که‌یان ده‌س نیشان ده‌که‌م: ١، ل «٩٥»

روخم رهنگینی رهنگی روومه تی رهنگینته، باز
 قه دی سهروم کهمانینی قه دی شیرینته، باز
 غه ریب و بئ کهس و زارو فه قیری خانه دانی تو
 جگر سووتاو و مال ویرانی زولفی چینته باز
 مه عازه لالا که رهمیکت به حالی زاری مندا بئ
 که ناخر به ندهیی خاکی ده ری پیشینته باز
 ئه گهر خوینم ده ریژی تو، ئه وه تیغ و ئه میش گهر دن
 ئه گهر بنیادی په یمان، دهستی من دامینته باز
 له چاوانم هتا کهی قه تره قه تره خوین ده کهی ئهی دوست
 کوا ئه م عه هدهو په یمان و وه فا کابینته باز
 به نالی باوه رت نایی خه یالت بیت و بیبینی
 که چوئن مه شغوولی نه غمه ی گوشه ی نالینته باز

له فارسیدا دوو وشه ی «بازا» هه یه، یه که م لیک دراوی «باز» و «ئا» یه،
 که باز به مانا دیسان و ئا به وهره یه و تیکراکه واتا «وه ره وه» یه. «بازا» ی
 دوو دم واتا «دیسانیش». لیره دا واتی یه که م هه لده گری. له زور شوینی
 دیوانی نالیدا باسی غه ری بی خو ی و له یار دوو ره که و تنه ده کات و به په ژاره وه
 بو ی ده نالینتی، به لام تووشی شیعریککی و نا بئ که ده ری بخا یار رو یه و نالی
 به جئ هیشتوه و ئه م لئی بیار پته وه بلتی وهره وه. ئه مه له لایه ک، له لایه کی
 تره وه ئه م دار شتنه نا وه ستایانه و دهسته و سانیه له مهیدانی وشه هیناندا!!

له شیعر یه که مدا جگه له وهی رووی خو ی له به خاتری رهنگی روومه تی
 یار رهنگی هه لپناوه که ته عبیریککی ساویلکانه یه. وشه ی «که مانین» نه له
 کوردی و نه له فارسی دا به کار نه هاتوه. شیعر ی دوو دم زور لاوازه، وه کوو
 «غه ریب و زارو فه قیری خانه دانی تو»!! زارو فه قیری دلدار ی هه یه، لئ
 قه و ماو و په ریشانی دوو ری یار هه یه، به لام زارو فه قیری خانه دان شتیککی
 نه بیستراوه. نیوه شیعر ی چواره م «ئه گهر بنیادی په یمان» گوایا مه بهستی ئه وه یه
 بلتی ئه گهر بناخه ی په یمان داده نیتی، یا تازه ی ده که یه وه، یا قایمی ده که ی.. به لام
 رسته که به دهسته یه وه نه هاتوه و لئ گه راوه. ئیستا هه لده گری بشلتی ئه گهر
 بناخه ی په یمان ده رو خینی.. شیعر ی پینجه م: قه تره له چاوانم خوین ده که ی!؟
 مه بهستی چیه؟ ئا یا خوین ده که ی مه بهست «خوین تیده که ی»، یا «خوین

جاری دهکە؟ یا «خوێن دروست دهکە»؟، ئیتر چونکو نهیتوانیوه مه بهست به تهواوهتی دهبرێ، رینگای هیششتۆتهوه که هه رکهس به ئارهزوی خۆی لێکی داتهوه. نیوه شیعرێ دووه میس «عه هه دو وفا کابینه» مه ته لێکه هه له پێنانی هه روا سانا نییه.

ئه م پارچه شیعره ئه وه نده ساده و کال دياره به ئاسانی دهناسرێتهوه که جیگای ناو ئه م دیوانه نییه، له ده سنووسه کانی بهر دهستی لیکۆله وه کانی شدا نییه و پێیان وایه سادهیه که چی هه ر نووسیوانه چونکو گوايه شه قلی نالی پێته دیاره.

.....».

به ره هه می نووسراوی سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ له به ره هه می باخێکی خزمه تکراری ئه کرد که هه موو جوړه میوه یه کی تیدا هه بێ. له م سالانه دا گه لی بابه ت هاته ناوه وه؛ له سیاسی، کۆمه لایه تی، ئابووری، ئه ده ب، لیکۆلینه وه. به تایبه تی ئه ده ب و لیکۆلینه وه که جارانی هه ر هه بوو، به لام له لیکۆلینه وه که دا شیوه و بوو چونه که ی جیا بوو. به لی! له نیوانی ئه م سالانه دا گه لی به ره هه می و هاته ناو کتیبخانه ی کوردیی هه که جارانی شتی واکه م ئه هاته ناوه وه، ئه مانه بوون به سه رمایه بۆ نووسه ران بۆ دوو و قسه لیوه کردن. به وینه دیوانی «نالی» هه بووه، به لام «چم-شهرح» و لیکدانه وه و لیکۆلینه وه که ی نه بووه. ئه م لیکدانه وه یه له به ره هه می ئه م سالانه بووه، که شتی و هه بوو مه عنای وایه سه رمایه یه ک بۆ نووسه ران هاته ناوه وه. ئه مه دیسان له لاپه ره کانی په خسانی پێشوی کوردا ره خنه و لیکۆلینه وه هه بووه، که له پارچه یه ک وه یا له وتاریک کۆلیوبانه ته وه، به لام ئه مه نه بووه که له سه رپای کتیبکی گه وه ی «۷۵۰» لاپه ره یی بکۆلنه وه، ئه م کرده وه یه ش دیسان هه ر به ره هه می زێرینی ئه م میژوو وه یه.

ره خنه و لیکۆلینه وه وه نه بێ له داها توی کورد بوو بیته، له ناو نه ته وه کانی تریشا هه ر هه بووه. ره خنه زیاتر روو له ناته واوی و عه یب ده رخستن ئه کا، لیکۆلینه وه بۆ روونکردنه وه ی هه قایق و ده رخستنی راستیی هه، به بێ ئه و پلار وه یا ره خنه یه کی تیدا هه بێ. له سه له کانی ۱۹۴۰ به دووه دهستی ره خنه له ناو کوردا زیاتر باوی هه بووه؛ ئه و ره خنه یه له هۆنراو بوو بیته، وه یا هه ندێ جاریش له په خشان، به لام لیکۆلینه وه یه ک که له سه رتا پای کتیبکی گه وه دا بوو بیته، ئه مه به ره هه می سالانی دوای ۱۹۷۰ یه. خاوه نی په خسانی سه ره وه لام وایه یه که م کهس وه یا له ربزی ده سته ی یه که مایه له و رۆژهدا بۆ شکاندنێ ئه و شه قله که لیکۆلینه وه ی له سه رتا پای کتیبکا کرد بیته به بێ ئه و خۆی

وهيا خاوهن كتيبي شله ژاندي... .

ناوه روځي په خشانه كهي - كه نه مهی سهره وه نمونه يه كه لهو- له راست كړنه وهی هونراوه كانی نالی نه دوی، كه زانا مه لاه عبدالكریمی مدرس «چم» ی له سهر كړدو وه. روځيكي عیلمی و بڼ لایه نگرۍ دهستی له په خشانه كه یا هه یه. لام وایه نه گهر ئیمه ی كورد ههر جاره بۆ بهرهمی په خشانۍ زاناکامان به گیانیكي بڼ لایه نگرۍ وه له باتی رهنه به لیکولینه وه بهاتینا یه ناوه وه دوور نه بوو پایه ی ناوه روځي په خشانه كامان گه لی پيشكه وتوتر نه بوو. له مهیدانی زانیاری و گیانی زانستی نه گهر یه كيك نه فسی خوی روت بكاته وه له زیاده خوښوینتی خوی، بڼ گومان نهو زانیاری و زانستییه زیاتر پيش نه كهوئ و گیانی برایه تیش زیاتر پته و نه بیته وه.

روخساری په خشانۍ خاوهن په خشانه ككش روخساریكي ساده و خومالییه، قوولی تیدا نییه، وشه ی بیگانه ی زور كه م تیدایه، تا نه ندازه یه ك دووره له گوزارشتی دهست كړدی نه م روژه، له سهلیقه وه هه ستاوه. میژووی پاشه روژی په خشان هه والی نه م په خشانه له رووی ناوه روځ و چیره وه به تاسوخ نه بینی... .

گوڅاری «نوتونومی- الحكم الذاتی» له ژماره «۳» ی سالی «۲» ی -۱۹۷۷- له ژیر ناوی «چواره مین كویونه وهی نه نجومه ن» دا، به زمانی كوردی له باره ی بهرنامه كه یه وه په خشانیک بالاو نه كاته وهو نه لئ:

«سهعاتی دهی بهیانی روژی شه م ریکه وتی ۱۳/۱۱/۱۹۷۶ نه نجومه نی یاسادانانی ناوچه ی كوردستان چواره مین كویونه وهی خولی ئاسایی یه كه می سالی سپهه می به سهرؤكایه تی سهرؤكي نه نجومه نی یاسادانان بهریتز به كر مه محمود رهسوول و به ئاماده یی بهریتز ئیسماعیل رهسوول نه حمده نه مینداری نه نجومه ن پیک هینا. بهریتز سهرؤكي نه نجومه ن له گه ل بهریتز نه مینداردا سهرپهرشتی ته واو كړدی نیسابی قانونی كۆ بوونه و دیان كړد. سهرؤكي بهریتز به ناوی گه له وه كویونه وه كه ی كرده وهو پاشان رایگه یاند كه بهرنامه ی كاری نه م كویونه وه یه به م جوړه یه:-

- ۱- په سندر كړنی راپورتی كویونه وهی پيشوو.
- ۲- خویندنه وهی وهلامی نه مانه تی گشتی بهرپوه بردی كاروباری نیشته چی كړدن دهریاری پرسباری نه دام بهریتز نووری رهشید.
- ۳- خویندنه وهی وهلامی سهرؤكایه تی نه نجومه نی چی به چی كړدن دهریاری

پرسیاری ئەندام بەرێز نووری رهشید.

۴- خۆپێندنهوهی وهلامی ئەمانهتی گشتی به‌رێوه‌بردنی کاروباری ناوخۆ ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی له‌ راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری ناوخۆ و کۆمه‌ڵایه‌تی و چاوه‌دێری کاروباری ئافره‌تدا هاته‌وه‌.

۵- خۆپێندنهوه‌ی وهلامی ئەمانه‌تی گشتی به‌رێوه‌بردنی رۆشن‌بیری و لاوان ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی له‌ راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری په‌روه‌رده‌و رۆشن‌بیری و ئه‌وقاف دا هاته‌وه‌.

۶- خۆپێندنهوه‌ی وهلامی ئەمانه‌تی گشتی به‌رێوه‌ بردنی کشتوکال و چاک کردنی کشتوکال ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی له‌ راپۆرتی لیژنه‌ی کشتوکال و هه‌روه‌زه‌کاندا هاته‌وه‌.

۷- خۆپێندنهوه‌ی وهلامی ئەمانه‌تی گشتی به‌رێوه‌بردنی گواستنه‌وه‌و پۆسته‌و ته‌لگراف ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی له‌ راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری دارایی و ئابووری دا هاته‌وه‌.

۸- خۆپێندنهوه‌ی وهلامی ئەمانه‌ته‌ی گشتی به‌رێوه‌بردنی کاروباری ئابووری و دارایی ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی له‌ راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری دارایی و ئابووری دا هاته‌وه‌.

۹- خۆپێندنهوه‌ی وهلامی سه‌رۆکایه‌تی ئەنجومه‌نی جێ به‌جێ کردن ده‌رباره‌ی پرسیا‌ری ئەندام به‌رێز عبده‌لمنعم با‌دی محمد سه‌باره‌ت به‌زیاد کردنی « ۳۰ » ملیۆن دینار له‌ داها‌ته‌ پێش بینی کراوه‌کان بۆ به‌رنامه‌ی سه‌رمایه‌ دانانی سا‌لی ۱۹۷۶.

۱۰- خۆپێندنهوه‌ی وهلامی ئەمانه‌تی گشتی به‌رێوه‌بردنی کاروباری کۆمه‌ڵایه‌تی ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی له‌ راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری ناوخۆیی و کۆمه‌ڵایه‌تی و چاوه‌دێری کاروباری ئافره‌تدا هاته‌وه‌.

۱۱- خۆپێندنهوه‌ی وهلامی ئەمانه‌تی گشتی به‌رێوه‌بردنی کاروباری کۆمه‌ڵایه‌تی ده‌رباره‌ی پرسیا‌ری ئەندام به‌رێز ه‌دایت محمد عبده‌لرحمن.

۱۲- خۆپێندنهوه‌ی وهلامی ئەمانه‌تی گشتی به‌رێوه‌بردنی ئه‌وقاف ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی له‌ راپۆرتی لیژنه‌ی په‌روه‌رده‌و رۆشن‌بیری و ئه‌وقاف دا هاته‌وه‌.

۱۳- خۆپێندنهوه‌ی وهلامی ئەمانه‌تی گشتی به‌رێوه‌بردنی شاره‌وانی و هاوینه هه‌واره‌کان ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی راپۆرتی لیژنه‌ی شاره‌وانی و هاوینه هه‌واره‌کان و کاروباری نیشته‌جێ کردندا هاته‌وه‌.

١٤- خۆپندنهوهی وهلامی ئهمانهتی گشتی بهرتهبردنی کاروباری نیشتهجي کردن دهبارهی ئهوهی له راپۆرتی لیژنهی شارهوانی و هاوینه ههوارهکان و کاروبارو نیشتهجي کردندا هاتهوه.

١٥- خۆپندنهوهی وهلامی ئهمانهتی گشتی بهرتهبردنی پهروهردهو فیکرکردنی بهرز دهبارهی ئهوهی له راپۆرتی لیژنهی کاروباری پهروهردهو رۆشنییری و ئهوقاف دا هاتهوه.

ئهمجا بهرته سهرۆکی ئهنجومهن گوتی:

لهگهڵ سوپاسیکی زۆر بۆ کاک کهمال میرزا کهریم، له بهرتهزان شارراوه نییه که ئیمه له سهر خواستنی ئیوه لیپرسراوی سهرۆکایهتی ئهنجومهفان وهگرتهوه، ئیمه رته لهو خواسته دهگرین وله ژووروی ههموو ئیعتباریکیهوه دادهنیتین، بیجگه لهوهش که رهفتاری بیروقراوی لهم ئهنجومهفاندا جیگای نییه. بۆیه باشتتر وا بوو ئهم براهی لهگهڵ ئیمهوه لهگهڵ دهستهی سهرۆکایهتی بهئینسافتر بوایه. لهبارهی وهگرتهی بریارهکانی یاسادانانهوه سالی رابوردوو به روونی وهلامی ئهم پرسیارهمان دایهوهو گوتمان پیمان خوشه یهکهم بریاری یاسادانان که ئهنجومهن وهری دهگرێ به هیزو گرنگ بێ. وه بۆ چوونمان لهو بارهوه بهو جۆره بوو. ئهم براهی دهیتوانی له باری شکهلهوه رتگیایهک بۆ هینانه گۆری مه بهسته که ی بدۆزیتتهوه، بهو جۆره که له کاتی خۆیدا پیتیشیاره یاسادانانه که ی دابا به لیژنه ی تایبهتی بۆ ئهوهی رتیازی سروشتی خۆی وهبرگری، ئهوه قسهش که ئهمه «بیروقراوییه تهوه له بنه پتهوه رهفراوه» روونی دهکهینهوه که ئهم رهفراوه ته نیا رای کاک کهمال میرزا کهریم نییه، بهلکوو بهلای منیش وهلای ههموو ئهندامانی ئهنجومه نیشهوه رهفراوه ئیستاش لهگهڵ ئهوه په ری سوپاسم بۆ تۆ بینیهکانی، ئهگهر پرسیاریک هه بێ ئامادهین وهلامی بدهینهوه.

پاشان بهرته سهرۆکی ئهنجومهن گوتی: بریگی یهکهمی بهرنامه ی کاری ئهم کۆبونوهی په سند کردنی راپۆرتی کۆبونوهی پیتشوویه... کێ رهخنه ی ههیه؟

.....»

ئادهمیزاد به سروشت هزی به کۆمه لایهتی کردوه، له بهر ئهوه لهو رۆژهوه که دهستی داوه به ژبانی خیزانییه وه پیتوستی به دهستووریک هه بووه که ئهوه جۆره ژبانه ی خۆی پێ بهرته بهرێ. بهره بهره که پیتش کهوتوه سیسته مه کهشی لهگه لیا پیتش کهوتوه؛ له ژبانی خیزانییه وه گه یشته سهردهمی هۆیه، گه یشته گوند، گه یشته شار، گه یشته ولات.

ههتا ژيانی کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی زیاتر پێش‌که‌وت، نيزامه‌که‌ش له‌گه‌ڵیا زیاتر چه‌سپا، هه‌تا زیاتر ئالا به‌ بالای شارستانییه‌وه، نيزامه‌که‌ش زیاتر لق و پۆلی لێ بووه‌وه. له‌ ده‌وری ناوه‌راستی ژيانه‌که‌یا کړنووشی بۆ ئه‌جرامی ته‌بیعی وه‌کوو هه‌ورو برووسکه‌ ئه‌برد، ئه‌م کړنووشی هه‌ندێ جار بۆ ئه‌وه‌ بوو که‌ خێرو خوشی لێ ده‌ستکه‌وت، هه‌ندێ جاریش له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌لێ ئه‌ترسا بۆ ئه‌وه‌ بوو که‌ خۆی لێ بپاریزی نه‌وه‌ک تووشی چورقمیکی بکا.

که‌وابوو نيزام هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ هه‌بووه، ئاده‌میزاده‌که‌ زۆر به‌و چه‌شنه‌ رایبواردوو، له‌م رابواردنی به‌م جۆره‌ی دا ده‌سه‌لاتداری به‌هێز په‌یدا بووه‌ بۆ چه‌وساندنه‌وه‌ی بێ ده‌سه‌لاتان. له‌م کاته‌دا پێغه‌مبه‌ران په‌یدا بوون، به‌نيزامیکی دادپه‌رستی که‌ مافی هه‌موو که‌س بپاریزی هاته‌ ناوه‌وه، ئه‌و نيزامه‌ بوو به‌ قانونیکی دینی و ناوبرا به‌ قانونی ئاسمانی، ئه‌و قانونه‌ به‌ هێچ جۆر جێگای ده‌ستکاری وه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ نه‌بووه‌ مه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ریکی تر هاتبێت و قانونه‌ ئاسمانیه‌کی تری هێنابێ و ئه‌وی پێشوی لادابێ. هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک چووبێته‌ ژێر خێوه‌تی ئه‌و دینه‌وه‌ په‌یره‌وی ئه‌و قانونه‌ی کردوو.

قانونیکی تر هه‌یه‌ که‌ پێ ئه‌وتری قانونی دانراوی ئاده‌میزاد. ئه‌مه‌یان هه‌موو ده‌م جێگای ده‌ست لێ دانه‌و گۆڕانی به‌ سه‌رادیته‌، وه‌کوو قانونی حکومه‌ته‌کان، هه‌ر حکومه‌تیک به‌ پێ ئاوو هه‌وای ناوچه‌ی خۆی قانونیک دانه‌نی و له‌سه‌ری ئه‌روا، به‌ مه‌رجیک که‌ قانونه‌که‌ی پێچه‌وانه‌ی قانونی ئایینه‌که‌ی نه‌بێ. هه‌روه‌ها زرووفی ناوچه‌ی حکومه‌تیک ئیمڕۆ پێوستی به‌ قانونیک هه‌یه‌، ئه‌و قانونه‌ دانه‌نی، له‌ پاش ماوه‌یه‌کی تر ئه‌و شته‌ که‌ بوته‌ هۆی دانانی ئه‌و قانونه‌ ئه‌و شته‌ نامیتنی و شتی تر دیته‌ پێشه‌وه‌، ئه‌ویش ئه‌و قانونه‌ لئه‌باو قانونیکی تر دروست ئه‌کا.

زرووفی حکومه‌تی عێراق وای هێنایه‌ پێشه‌وه‌ که‌ له‌ رۆژی ۱۱ی مارتی ساڵی ۱۹۷۰ به‌یانیک بۆ خود موختاری کوردی عێراق ده‌ربکا، له‌و به‌یانده‌ دانای نا به‌ هه‌موو مافیکی کورددا. ماوه‌ی چوار ساڵ بۆ چه‌سپاندن و دامه‌زرانه‌که‌ی هێچ قسه‌ نه‌بوو، له‌پاش چوار ساڵه‌ ده‌ستکاریه‌کی تری به‌یانه‌که‌ کرا، له‌ ۱۱/۳/۱۹۷۴دا به‌ناوی قانونی خود موختاری ناوچه‌ی کوردستان، قانونیکی تازه‌تر ده‌رچوو بۆ دانانی «ئه‌نجومه‌نی یاسا دانان و ئه‌نجومه‌نی راپه‌راندن - مه‌جلسی ته‌شریعی و ته‌نفیذی»، بنکه‌که‌ی له‌شاری هه‌ولێر بێت، دوا به‌ دواي ئه‌مه‌ ئه‌ندامانی ئه‌نجومه‌نی یاسا دانان دانران، یه‌که‌م کۆبوونه‌وه‌یان له‌ یه‌که‌م شه‌ممهی تشرینی یه‌که‌می ۱۹۷۴دا بوو له‌ هه‌ولێر، له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا ئه‌ندامانی «راپه‌راندن» یش هه‌لبژێردان و ئیتر هه‌ر له‌و رۆژده‌دا ده‌ستکرا به‌ئیش. تا سێ ساڵیک-که‌

دورهی یه کهم بو- تا ئەندازەیک ئیش و کار ئەپوشت. لەو ماوەیەدا ئەنجومەنی یاساداران گۆڤاریکی دەرکرد کە ھالو ھەوالی ناوچە کوردستان و کاروباری ئەنجومەنی ئەنوسى. ئەو دەقەى سەرەو ھونەریە کە لە نووسینی ئەو گۆڤارە کە گوزارشت لە رەپەرەوێ پارلەمانیک ئەداتەو. ھینانی ئەو دەقە لێرەدا وەنەبێ ھەر بۆ روخسارە کە بێ بەلکوو بۆ ناوەرۆکە کە یە زیاتر.

ئەم کتیبە مێژوویە کە بۆ پەخشانی کوردی؛ بۆ ئەو یە کە مێژووی لەمەودا کاتێ کە ئاوپ ئەداتەو بەلای رابوردووی پەخشانی کوردییەو ئەم لاپەرەشیە بەر چا و بکەوێ کە رۆژێ لە رۆژان ئەو دەرورەش بەسەر کورددا ھاتووە کە بە پەخشانیکی وا گوزارشتی لێ بەداتەو.

من لە نووسینی ئەم کتیبەو ئەم باسەدا ئیستە لە سالی ١٩٨٢ دام، ئەو ئەنجومەنی یاسادارانەش ھەر ھەبە، ئەو ھەبە ھەبە بوونە کە ئیستە ھەر ناو. بەلێ! ئەندامەکانیش ھەر ھەن، کۆشکە کەش ھەر ھەبە، ھەولێریش ھەر ھەبە، بەلام ناوەرۆک و مەفھومە کە خوا ئەیزانی! لە دواى سێ سالی یە کەم ھەتا ئەم رۆژە ھەر لەکزییە. وەکوو لەسەرەو بەسەم کرد ئەو قانونانەى حکومەتان دایەنەن و پێ ئەلێن قانونی «وضعى» زرووفى ئەو رۆژە دروستى ئەکا، کە ئەو زرووفە نەما ئەو قانونەش نامینێ. ئەمەو شتیکی تریش: من خۆم یەکیکم لەو کەسانە کە گەلێ کارەساتم بە چاوی خۆم دیو، سیاسى و غەیری سیاسى، کارەساتە سیاسییەکان کاتێ کە گواپە کەوتونەتە سەر کاغەزو خراونەتە بەر چاوی خەلک سەیرم کردووە ئەم نووسراوەو کارەساتە ئەسلییە کە زۆر دوورن لە یەک. مەبەستە کە ئەو یە مەرج نییە لەم بابەتانە ھەر شتیکی بەرچا و کەوت، ئەو شتە تەبئیییشی لەگەڵابووە. ھەر لەبەر ئەمە یە کە مێژووی بەستە زمان گەلێ جار بە زمانى ھالى نەفرین ئەکا لە رۆژانی پێش خۆی!!.

«پروفیسۆر - قەناتی کوردۆ» لە بەرگی شەشەمى گۆڤاری کۆری زانیاری کورد، سالی ١٩٧٨، لەژێر ناوی «دەرھەقا شۆڤید مەم و زینا» بە شێوەی بادینی پەخشانی کمان ئەخاتە بەردەست و ئەلێ:

(دەرھەقا شۆڤید «مەم و زینا» زار گۆتی و شۆڤا «مەم و زینا» ئەحمەدی خانى
«ژ نھیسارا پەشەندیا فۆلکلۆرو لیتیرا نوورا کوردی».)

گەلەک بەیت و داستانید کوردی بیید ھێژا و ب نرھەنە. ژ وان بەیت و

داستانان داستان «مەم و زىنى» داستانا ھەرە ھەواسكارە، دلرەقىنە و دلخوۋەشە. ل ھەموو گۆشىد كوردستانى، ل ھەموو جى و واريد كورد تېدا دژين، ناڧ و دھنگى وى داستانى تى بھيستان، چىرۆكىيژو دھنگيژو وى ب دل و جان ب زار گلى دكن، دسترين، يان ژى ب كىفخوۋەشى و خوۋەشچالى ب نقيسارا ئەحمەد خانى دخونن و دلى خەلقى پى ھەيجان دكن. لى سەد ھەيف و مخابن، كوھەتا نكا كەسەكى دەست پى نەكرىيە ھەموو شۆقىد «شېقەيىد» «مەم و زىنا» زار گوتنى ژ زاريد چىرۆكىيژان و دھنگيژان نە نقيسارە، كۆم نەكرنە، ل بەر ھەقۇكە كيدا چاپ نەكرىنە. بەشى كوردناسىيا ئىنستىتوت رۆھەلاتناسىيا لىنىنگرادى ژ زوۋفا قرار كر بوو، كو شۆقىد «مەم و زىنا» زار گوتنى كۆم بكن و چاپ بكن، كولىگەرۆك «لىكۆلئىنەر» يد بەيت و داستانيد كورد ل پاشەرۆژى مژوولى قەرساندن و بشكافتنا وان بىن ل ناڧ چەند سالان خەباتكاريد پىشى كوردناسىيا مە سىزدە شۆقىد «مەم و زىنا» زار گوتنا نەتەۋەيى كۆم كرنە.. ئەو شۆڧ ئەڧن:

شۆڧا ژمارە «۱» ل سالا ۱۹۲۶دا لە گوندى گۆزەلدەرى نەحبىيا ئاپارانى كۆمارا ئەرمەنستانى ب دەستى ئەمىنى عەڧدال ھاتىيە نقيساندىنى، تىكستى وى ل سالا ۱۹۳۶دا ل ئىرىقانى ل بەر ھەقۇكا «فولكلۇرا كورمانچادا» چاپ بوويە. مە ئەڧا شۆڧا ژ وى كىتېي ھلچاندىيە.

شۆڧا ژمارە «۲» ب دەستى ئەلبىرت سۆسن ھاتىيە نقيساندىنى و ل سالا ۱۸۸۷دا ل پىتېربورگىدا چاپ بوويە. مە ئەڧا شۆڧا ژى ژ وى كىتېب «كوردىسچ سامملونگىن» ھلچاندىيە.

شۆڧا ژمارە «۳» ب دەستى ئەلىكساندر ژابا ل ئەرزرومى ھاتىيە نقيساندىنى. ئەڧا شۆڧا نەخشى ب زار گوتنا «مەم و زىنا» ئەحمەد خانىيە، نقيسارا وى شۆڧى نكا ل ئارخىڧا ئىنستىتوت روهلاتنا سىيى ل لىنىنگرادىدايە.

شۆڧا ژمارە «۴» ل گوندى كلىسى نەحبىيا ھەلەبى «سورىا» ب دەستى جەغفەر ئاغا ھاتىيە نقيساندىنى و ل بەر ھەقۇكا لىكۆك «كوردىسچ تىكسدا» ل پىرلىنى سالا ۱۹۰۳ چاپ بوويە. مە ئەڧا شۆڧا ژى ژ وى كىتېب ھلچاندىيە.

شۆڧا ژمارە «۵» ب دەستى ھۆگۆ ماكاش ژ زارى مەمەد ئەمىنى خەلقى مېردىنى ھاتىيە نقيساندىنى و ل سالا ۱۹۲۶دا ل لىنىنگرادىدا چاپ بوويە.

مە ئەفا شۇقا ژى ژى كىتېبا ھۆگۈماكاش «كوردېسچ - تېكىست» ھلچاندىيە.

شۇقا ژمارە «۶» ب دەستى ھارتمان ھاتىيە نقيساندىنى. ئەو تېكىست ب زارى كۆرمانجىد نەحييا تورابدىنى ھاتىيە نقيساندىنى، دەستىنقىساراي تېكىستى نكا ل ئارخىقا ئىنستىتوت رۆھلاتناسىيدا ل لىنىنگرادىدايە.

شۇقا ژمارە «۷» ب دەستى مەكسىمى خەمۇل سالا ۱۹۶۳دال ل لىنىنگرادىدا ژ زارى محمەدى سادقى بامەرنى نەحييا بەھدىنانا ئىراقى ھاتىيە نقيساندىنى. ئەفا شۇقا جارا ئەۋەل تى چاپكرنى.

شۇقا ژمارە «۸» ب دەستى ئەرداشى ئەمۆيى عەرەب ژ گوندى كارفانسەرايى نەحييا ئاپارانى كۆمارا ئەرمەنستانى ھاتىيە نقيساندىنى. ئەرداشى ئەمۇنكا ل رۆستاقلىدا دژى، ئەقى دەستىنقىساراي خە ژ قەناتى كوردۇرا شاند كو، چاپ بكة.

شۇقا را ژمارە «۹» ب دەستى ئوردىخاننى جەلىل ھاتىيە نقيساندىنى ژ زارى گوندى سىجانلوويىي، نەحييا تالىنى، كۆمارا ئەرمەنستانى.

شۇقا را ژمارە «۱۰» ب دەستى مەكسىمى خەمۇژ زارى حوسەينى عەلىيى خەمۇل گوندى جىياغەزى نەحييا ئاپارتى كۆمارا ئەرمەنستانى ھاتىيە نقيساندىنى.

شۇقا را ژمارە «۱۱» ب دەستى حاجىيى جندى ھاتىيە نقيساندىنى و ل بەرھەفۇكا فولكلۇرا كورمانجادا ل سالا ۱۹۳۶دال ل ئىرىشانى چاپ بوويە. مە ئەفا شۇقا ژ وئى كىتېبى ھلچاندىيە.

شۇقا ژمارە «۱۲» ب دەستى ئەمىنى عەقدال ل گوندى كارفانسەرايى ل زارى خەمۇيى قاسو ھاتىيە نقيساندىنى؛ گوندى كارفانسەرا سەر نەحييا ئاپارانى بوو. نكا ل يەر نەحييا ئەرتىكىيە «كۆمارا ئەرمەنستانى». ئەفا شۇقا ل سالا ۱۹۳۶دال ل بەرھەفۇكا فولكلۇرا كورمانجادا ھاتىيە چاپكرنى؛ مە ئەفا شۇقا ژ وئى كىتېبى ھلچاندىيە.

شۇقا ژمارە «۱۳» ب دەستى ئۆسكارمان ل ھەرىما ساوجبلاخى «مەھابادا نھا» ھاتىيە نقيساندىنى و ل سالا ۱۹۰۶دال ل بىرلىتىنى ل بەرھەفۇكا «كوردېسچ پىتر سچ قورسكۇنگاندا» چاپ بوويە. مە ئەفا شۇقا ژ وئى كىتېبى ھلچاندىيە.

پارا كوردناسىيا لىنىنگرادى ئەف ھەمۇو سىزدە شۇقىد «مەم و زىنا» زار گوتنى ب ئەلقابى لاتىنىى حازر كرىيە بۇنا چاپكرنى. ئەفا گوتارا من دەرھەقا

شوقىد «مەم و زىنا» زار گوتنى و شوقا «مەم و زىنا» ئەحمەدى خانى ھاتىيە
 نقيساندىنى كويى ل بەرە قوڭا وان شوقاندا چاپ بكن. لى چاپكرنا وان
 دەرەنگ دكەڭە. سەبەب وئ يەككى من قرار كر وئ گوتارا ل گۇڭارا كۇرا زانبارا
 كورددا چاپ بكم، جمكى نكا گەلەك زانبارىد كورد ب ليگەرىنا شوقىد «مەم
 و زىنا» فۆلكلورىڭا مژول دىن، دخوزن ھەقبەندى و عەلەقبەتتيا وان شوقان ب
 «مەم و زىنا» ئەحمەدى خانى قەرەسىن، بشكقىن يەككىتى و جوداتتيا وان و
 يا «مەم و زىنا» ئەحمەدى خانى قازى و ئاشكەرا بكن. ئەز دقنى گوتارا خوەدا
 ب قان پرسەقا مژول دىم. ب فركا من چاپكرنا وئ دى سودمەند بە.

ژوان سىزە شوقىد ل ژۆرى نافتى وان نقيساندى گەلەك شوقىد يىد كەڭن
 يىد كوژۇقا ھاتنە چاپكرنى، شوقى نالبىرت سۆسن ل پاشى نىقى قورنا ۱۹
 چاپ بوويە، يىد دن ل نىقى قورنا بىستاندا چاپ بوونە. ئەو شوق ئەڭن:

شوقى مەم و زىنا لىكۆك، يى مەم و زىنا ئۆسكارمان، يى مەم و زىنا
 س. ئايكونى، يى مەم و زىنا ھۆگۆ ماكاش، يى مەم و زىنا ئەمىنى عەڭدال،
 يى مەم و زىنا حاجىي جندى، يى مەم و زىنا. لىسكۆب مەعلومەتى يىد
 فولكلور زانى كورد حاجىي جندى ئەم دكاران بىژن، كو چەند شوقىد «مەم و
 زىنى» ژ زارى ئەرمەنىيان ھاتنە نقيساندىنى، لزارى وان ئەرمەنىيان ھاتنە
 نقيساندىنى، يىد كو بەرى شۆرپا ئاكتىبارى جىرانى كوردىد ئەرمەنىستانا
 رۇئاڭا بوون.

.....«.....»

داستانى مەم و زىن داستانى دوو دلارام بوو لە وولاتى - بە گوزارشتى من - بۆتان.
 ئەحمەدى خانى لە سەدەى حەڭدەھەمدا ئەم داستانەى لە دەم بە دەمەو ھىنايە سەر
 رىختى ھۆنراو بە درىژايى سالانى دواى ئەو مېژوو لە ھەموو كۆر دىواخانىكى ئەو
 وولاتەدا ئەخوينرايەو. داستانەكانى قەيس و لەيلى عامرى و شىرىنى ئەرمەن و خوسرەو
 پەروىز - كە فەرھادى كۆكەن بوو بەقۇچى قوربانى ئەو مەيدانە - لەبەر ئەو نەتەو كەى
 ئەوان بە درىژايى چەرخ خاوەنى حوكم و پاىەو مايە بوون، بوون بە داستانى عالەمى،
 داستانى مەم و زىن لەبەر ئەو كورد نە سەربەستىيەك و نە ئازادىيەكى ھەبوو، دەنگى ئەو
 داستانە ھەر لەناو چوار دىوارى وولاتەكەى خۇيانا بە كپى مايەو، تەنانەت نەگەيشە
 وولاتى «سۆران» يىش! تا لەم سالانەى سەدەى بىستەمدا «پىرەمىرد»ى سولەيمانى ئەو
 دەنگەى گەيانەدە وولاتى سۆرانىش.

ئەى ئىمە بزانىن كە بە سەدھاو بە ھەزاران ھەموو جوړە رووداوو داستانمان ھەبوو، بەلام لەبەر ئەو كە سەربەستى و ئازادى نەبوو ھەمويان لە شۆتىنى خۆيان پووكاونەتەو. ئەمە كە من ئەلىم وەنەبى لەبەر ئەو بى كە دەمار ئەمگري بۆ كورد، بەلكو شتيكى واقعيەو ئەلىم؛ ئەو ئەلىم كە نەتەو ئەبى ھەموو شتيكى ھەبىت، ئەبى سەربەستيشى ھەبىت، كە سەربەستى نەبوو ھەموو شتەكەى ئەروا. تەنانت ئەرمەن لەگەل ئەو ەش كە سەربەستى درىژى نەبوو ھەر توانى داستان و كەلەپوورى خۆى بپارىژى و نەيەلنى وەكوو خۆلەميشى ناو ئاگردانى لى بىت. ئىمە نازانم بۆ چى وا بووين؟ تۆ بلىت ھەر وا بىن؟!

ئوونەى دقە پەخشانى خاوەن پەخشان چەند شتيك بۆ ئىمە دەر ئەخا؛ يەكەم كۆشش كردن بۆ زىندوو كوردنەو كەلەپوورى كوردى لە شىوئى بادىنانا كە لە سەرەتاي ئەم سەددى بىستەمەو دەستى پى كروو. دوو ئەو دەر ئەخا ئەو بيانانە كە بە ناوى گەرەنەو - لەبەر ھەر مەبەستىك بوو بىت - خەرىك بوون بۆ ئەو ئەو شتانە كە داستانى نەتەو بى كورد ئەچەسپىنى لەگەلى خەرىك بىن و كۆى بكەنەو. سىيەم كوردى ولاتى بادىنان لەبەر نزىكى شىوئىيان بە كوردى ولاتى رووسياو تەوانىوانە پىشتەر بكەونە سەر بىرو باوئرى ئەلھاي ئەو شتانە كە بارى رۆشنىرى و كەلەپوورىان زياتر رووناك ئەكاتەو. لەبەر ئەو كە لە جەزەبەى ژىر دەستەبىدا لەگەل ئەرمەنەكانا ھاوبەش بوون، كۆششى ئەوان لەبارى داستانى نەتەوايەتيا نەو بوو بىت بە ھاندەرىك بۆ ئەمانىش.

ئەمەو لەرووى روخسارى پەخشانىشەو وەكوو لە ئوونەكانا بۆمان دەرئەكەوئ شىوئى ئاخاوتن و نووسىنى ھەر بەشە ھەرىمىكى ئەو ولاتە جوړە شىوئىيەكى ھەيە كە تا ئەندازەيەك ھەستى پى ئەكرى كە ھەندىكى قورستەر لە ھەندىكى ترى. لە پاش ١٩١٧ كوردە دانىشتوكانى ئەو ولاتى رووسيا تە، رۆشنىرەكانى زۆر ئازايانە تەوانىوانە بۆ زىندوو كوردنەو كەلەپوورى كوردى ھەنگاوى چالاكانە بەاوئىژن، بەلام لەبەر پەرزىنىك كە لە نيوانى كوردى سۆران و گەلىك لەوانا ئەو بەرھەمانە نەكەوتنە ولاتى سۆرانەو. كە لە دوا بە دواى سالانى ١٩٥٨ ئەو پەرزىنە نەماو بە تايبەتى لە ميانەى سالانى ١٩٧٠ - ١٩٨٠ لىشاوى بەرھەم و نووسراوى ئەوانىش كەوتە سۆرانىشەو.

ئوونە پەخشانى سەرەو يەكىكە لە وىنەى بەرھەمى رۆشنىرەنى كوردى ئەو ولاتە. مېژوو كە سەبرى چىرەى شىوئىكانى بادىنان ئەكا بە ئاشكرا بۆى دەر ئەكەوئ كە رىختى پەخشەكانىيان لەبارى شىوئى زانىارىيەو چ جوړە رىختىكى ھەيە؟ وە ئەوئ بۆ دەر ئەكەوئ كە تىكرپاى پەخشەكانى كوردى - بەھەر جوړە شىوئىيەك بى - كورد پىكەو

ئەبەستى . .

«حەممە بۆر - ھووشەنگ» لە ژمارە «٦» ى گۆڤارى «بەيان» ى سالى ١٩٧٨ لەژىر ناوى «شۆپنەوارى كوردى لە ژووروى ئەفەرىقادا» نمونەى پەخشانىكى ئەو رۆژەو ئەو گەشتەمان ئەخاتە بەر دەست و ئەلى:

«لە نزىكەى ٨٥٠ سال بەر لە ئىستىئاو خىلى ئەيىوبىيان بەھارىكارى دوا خەلىفەى «فاتمى» يەكان گەيشتە مىسر، تا كو «عاضىد» ى خەلىفە لەمەترسى «شاو» ى وەزىرى رزگار بكات، ئىتر ھەر لەو كاتەو ھەتا پراڤەو ھەرمەنرەواى و دەسلەتەى دوا نەو ھەى سەلاھەدىنى ئەيىوبى ئەم خىلە بە سوپاى كوردانەو ھەر دەستەلاتدارى سەر مىسرو ژۆر شۆپنى تى ناوچەكانى ژووروى ئەفەرىقاو عىراق و سوورباو فەلەستىن و لوپنان و جىگايانى تر بوون، بە رادەپەك سەرى ئىسلام و كوردو عەرەبىيان بەرز كەردۆتەو.

لەو ماو ھەو ھىزى سەركاھەتى كوردانى لە مەر ئەيىوبىيان دا كە ئەوسا بە ھىزى ئىسلام و عەرەبەو پىشەرەو شاسوارى ھەنگەكانى «سەلىبى» ھەر خۆيان بوون، ھەموو ئەورووپاشىيان ھىناپو ھەرزەو، ئەو كوردانە بە لىھاتووى خۆيان توانيان خۆيان بەسەپىتن بەسەر گەلانى ناوچەكەدا، بە رادەپەك كە شۆپنەوارى گەلىك لە شىو ھەو رەشت و خو و نەرىتى كوردانە لە جۆرى بەرگى كوردى و ئاوازو موسىقاو ھەلپەركى كوردى و شىو ھەو ئاودانى و فەلسەفەو برۆاى گەلى و ئايىنى و تەننەت گەلىك وشەو ناوى كوردى ھەر لەو ساو بەو ناوچانەدا بلاو پۆتەو، بەجۆرىك وەكوو كەرسەى خۆ جىيان لىھاتەو ھەتا ئىستەش ھەر بە كوردپىتى لەو شۆپنەوارە عەرەبىيانەدا ماونەتەو، لەو ناو بە بىگانەيان نازان تا خۆيانى لى رزگار بكن، سەرەراى ئەو ھەموو ئال و گۆرى ئەم چەند سەدان سالەى جۆرەھا فەرمەنرەواى جىا جىاى ئىسلامى و عوسمانى و عەرەبى و ئەوروپاى و بەتايىبەتى ئىستەمارى فەرنەساى و ئىسپانىاى و كى و كى . . نەيانتوانىو ئەو ناوچانە لەم كەلەپوورە كوردپىانەى پاشماو ھەى كوردانى سەرىنى ئەيىوبىيانى پاك بكنەو، ئەمە جگە لە كارىگەرى بلاو بوونەو ھەى رۆشنىبرى و وىژەى توركى و فارسى و ئىتالىاى و يونانى و چى و چى . . لە نىشتەمانى مەغرىب و جەزىرو توونس و لىبىا و مىسردا، واتا لەھەموو ژووروى ئەفەرىقادا، كە لە گەشتەكانى ئەمسالانەى دوايمدا پۆ ئەو ناوچانە پۆم دەرکەوتون و لەم

نووسینه دا له هه نديكيان نه دويم، به هيوای نه وهی كه جاريكي تريش له م
لايه نه بدویم.

نه وه تا هه موو گورانييه ميللييه كانی مه غريب و جه زايرو تونس و به
به ريه ريه كانيشيان وه رهگ و چيژي سازو ناوازي كوردبيان به ناشكرا تيايه،
وه هه مان سوزي ناوازي كوردیش نه دهن به گوڙگرو، نه وهی شاره زای گورانی
كوردی بيت به ته وای له م راستييه نه گات. نه مه جگه له نزيكايه تی موسيقاو
گورانی نه و ناوچه يه به هيني روژ نه وه نه وه به هی به ريه ري و نه فهر يقايی و شويتن
و گه لانی به نديواريان وه. خو كوره! سازو ناوازو به زمی هه لپه ركی و ناههنگ
و شايی و چه مه رو چوپيه كانيان زور رهگی شيوه كوردانه يان تيدا به رچاو
نه كه وئ، نه مه ش پتيوستی به ليكولينه وهی پسپورانی سازو ناوازي كوردی
هه يه كه له م شويتانه دا بكه ونه به راوردو شويتن هه لگرتن، پرواشم وایه نه و
كاره به نرخترين نه نجاميكي له موسيقاو ناوازو ناههنگدا لي به ره هه م ديت كه
كتيبخانه ی كوردی زور پتيوستی پتيانه.

كۆمه لايه تی:

له ره وشتی ميوانداری و دراوسيتی و به يه كه وه بوون و زور شتی كه ی
ميللی و نهریتی ناو ژنان و سه ريه سستی نافره تدا وهك نيتمهن. له هه ندي
فهل سه فه و بيرو را يه كي ميللی ثايینی و جنوكه و خيتو سه ر شيخ و مه زاران و
په رۆ به دارو شه خسه وه به ستنی و، له په يوه نديدا به شيخ عه بدولقادی
گه يلانی «غوڅ» وه زور له كورد نه چن. بو وینه له شاری «ميكناس» له
سه رووی مه غريبه وه مزگه وت و گه رما و يكي شويتنه واری «غه وس» ماوه و
به لايانه وه پيرۆزن و نه لپن گوايه غه وس زور دلی به و گه رما وه وه بووه زور
ژيانی له «ميكناس» له و گه رما وه دا به سه ر بردوه. له تونسيش هه مان پرواو
شويتنه واری غه وس و ئالاكه ی هه ر پاريزراو پيرۆزن و زور فاميلياش له وئ
به سه ر به رزييه وه خويان به نه وهی نه و نه زانن، كه نه ویش كوردی گه يلان بووه.

هه روه ها مه زاری ژنيكي خواناسی به ناوی «لالانه تی» وه له تونس دا
هه يه، كه نهك ناوه كه ی وهك كوردانه بي وایه، به لكوو نهریتی چوونه سه ر
مه زاره كه ی له روژانی هه ينی داو به ناوی «نياز» وه به خشينه وهی خواردن و
شيرینی «حه لوا» له هی كوردان نه كات و له دواترا نه گه رپمه وه سه ر
ليكدانه وهی ناوه كه ی.. به داخه وه مه زاره كه ی «فه قی قادری هه مه وه ندي» م له
ليبييا بو نه دۆزرايه وه كه وا هونه ريكي به رزی كوردو سه رۆكي تيره ی هه مه وه ندي
بووه، له به ده سه لاتي دا عوسمانيه كانی گيژ كرده و تا له هير شيكي خوتناويدا

تورکه کان به دهستییه سهری له گهڵ ناودارانێ خێله کهیدا ناریدیانه تهرابولوس و به نغازی که گوايه ئیستاش گۆره کهی مهزارگایه کی پیرۆزه. له هه لێکی کهدا به درێژی له مه ئه دویم به به لگهی هه لبه سستی ئه و سه رتینییه وه.

سروشته:

گه لێک روهک و بالنده و ناژه لێ کهوی و کێوی ئه وئ و ئیره وهک یهکن، ته نانه ته له باخچه ی ناژه لانی توونس «بیلی قی دیر» دا پۆله که ویکم چا و پین که و ته که که مێک له کهوی لای ئیمه بچوو کترن. جۆری «مه ری جافی» دووگ درێژو پانی کوردیم له توونس و مه غریب و جه زایرو میسر دا دیوه به زۆری که ئه شتی هه ندی له و جۆره ناژه ل و بالنده و روه کانه به هۆی کورده کانه وه لیره وه بۆ ئه وئ و له و یوه بۆ ئیره گوێزارینه وه. ئه وه ش ناکه م به ژیر لیره وه که سه روشتی هه لکه و تنی خاک و شاخا ویتی مه غریب و توونس و جه زایر زۆر به سه روشتی خاکی کورده ستان ئه کات، ئه وه نده هه یه ده سستی چا و دیری له و اندا یه که جار زۆره. به رگ و پۆشاک:

له شاری «حه لوان» ی خوار قاهیره دا سه ری پێچی ژنانه ئه بێنریت. له قاهره شدا سه ره پێچی جامانه ی پیاوانه و شه روا لێ پیاوان له زۆر شوێندا ئه بێنرێ، به تایبه تی له ناو چینه هه ژارو کریکاره کاند. له میسر و مه غریبیش ئاوه لکراسی ده ره لنگ فش و فۆلی پزوو تێخراوی ژنانه ی وهک هی کورده نه له بازا ره میلییه کاند ئه فرو شرت.

جا دوا و ته م ئه مه یه: که به لای مه وه گه ران به دووی ئه م شوێنه وارو که له پوره کورده یه ئا و یته و ئاواره یوانه ماندا نهک له و ناو چانه دا لێیان دوام، به لکو له هه موو ناوچه ئیسلامیه کاند او به تایبه تی له «یه مه ن» دا به ره ه می بناغه یی میژووی و وێه یی و زمانێ کۆمه لایه تی به نرخ به ده ست دێنیت، جگه له وه ی که له سه رچاوه چاپکرا وه میلی و فۆلکلۆرییه کانی ئه و شوێنا نه دا ئه م نزیکایه تییه ی من له په یکاری بووم له م نووسینه م دا ره چا و ئه کری، ئه مه ش چا وه روا نی ده سته چن و هه لپه ینجانی دلسۆزانه یه...».

له سالی ۱۹۵۶ دا به ناوی «گه شتییک له کورده ستانا» گه شتیکی نووسه ری ئه م کتێبه به زمانی کوردی چاپکرا. له لایه ن خاوه نی ئه م ده قه ی سه ره وه ش گه رانیکه که له ولاتیکی بیگانه کرا وه. گه لێ جار له گو قاری گه لا وێژدا له لایه ن نووسه رانی ئه و سه ره ده مه وه گه شتنامه ی کوردیک که چوو بیته ده ره وه هه ر بلا و کرا وه ته وه، به لام ئه مه ی ئیره گه شتیکه

که له سه‌لیقه‌ی یه‌کیک ده‌رچووبی به‌ریختی ئه‌و کوردییبه که له سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ باوی بووه هاتۆته به‌ره‌هم.

بیگانه‌کان که رییان که‌وتۆته ولاتان ئه‌وی به‌سه‌ریان هاتوه ئه‌وی دیویانه هه‌موویان تۆمار کردوه و هیشته‌ویانه‌ته‌وه ئه‌مه‌یان که کردوه بۆ ئه‌و رۆژه‌یان نه‌کردوه، به‌لکو بۆ رۆژانی پاش ئه‌و رۆژه‌یان کردوه که، به‌ره‌ی دوا‌ی ئه‌وان له‌به‌ر رووناکی چرای پیشینه‌کانیان ئه‌وی هه‌ردوولایان ئاره‌زوویان کردوه و ه‌ری بگرن. ه‌ر ئه‌مه بووه که بووه به‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه، ئه‌وان توانیان ورده ورده خه‌یرو بیری ولاتان و ه‌ریگرن و به‌لکو بوون به‌ داگیرکه‌ری شوینان. که‌وا بوو نووسین له‌ باره‌ی شتی ده‌ره‌وه - به‌تایبه‌تی - ته‌نیا خۆتندنه‌وه نییه بۆ وه‌خت رابواردن، به‌لکو ته‌زوێکه که به‌ میتشکیا دیت و ئه‌و ته‌زه‌وه و میتشکه رانه‌چهنی بۆ ئه‌وه بیر له‌ خۆی و له‌ رۆژی خۆبو له‌ رووداوی ولاتان بکاته‌وه، له‌ئه‌نجاما دیته‌ سه‌ر ئه‌وه که بلتییت: بۆچی ولاتانی تر گه‌یشته‌ونه‌ته ئه‌و ده‌سه‌لاته‌و بۆچی من هه‌روا وه‌کو ئاوی مه‌ند ماومه‌ته‌وه؟!

ئاگادار بوون له‌ چۆنیه‌تی رابواردنی ئه‌هلی ولاتان و شوین و جیگایان که‌لکیکی زۆری هه‌یه بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، به‌ تایبه‌تی بۆ نه‌ته‌وه‌ی کورد، چونکه ئه‌م له‌ماوه‌ی ژیا‌نیا به‌هۆی گه‌لی شته‌وه ه‌ر گۆشه‌گیر بووه و ه‌ر چاوی به‌ ئه‌ستیره‌ی ولاته‌که‌ی خۆی پشکووتوه، هه‌موو گه‌رانه‌که‌ی یا بۆ حه‌ج بووه، یا بۆ پایته‌حتی ئه‌و حکومه‌تانه بووه که ئه‌می تی‌کلاد بووه، ئه‌ویش که چووبی بۆ و ئه‌وه‌بوو که ئیشیک بدۆزیته‌وه که به‌ هۆیه‌وه نانیک‌ی ده‌ستکه‌وی، به‌ درێژایی می‌ژووی هه‌روابوو، مه‌گه‌ر له‌ ئاخرو ئۆخ‌ری سه‌ده‌ی نۆزه‌هه‌م به‌م لاوه نه‌بی که رۆش‌ن‌بیرانی کورد ری‌گیان که‌وته پایته‌خته‌کان و خه‌به‌ریان بووه که نه‌ته‌وه‌ی تر چۆن له‌ ژێر خه‌یه‌تی سه‌ربه‌خۆیدا ئه‌ژین و ئه‌مان ه‌ر به‌ کوێله‌یی ماونه‌ته‌وه.

دراسه‌ی ژیا‌ن یه‌کیکه له‌ هۆی پیشکه‌وتنی ئه‌و ژیا‌نه، ه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک توانی دراسه‌ی ژیا‌نی خۆی و نه‌ته‌وه‌کانی تر بکا، ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه ئه‌توانی - ئای زوو یا دره‌نگ - بگا به‌ کامه‌رانی، به‌ تایبه‌تی ئه‌م رۆژه که هه‌موو جۆره هۆیه‌ک په‌یدا بووه بۆ به‌ شوین گه‌رانی ئه‌و دراسه‌یه، تاقیکردنه‌وه مه‌ردمی ئه‌م رۆژه‌ی کردوه به «کرم» که بۆ نان و بۆ ژیا‌ن به‌ هه‌موو لایه‌کدا بسوورپه‌نه‌وه، له‌م سوورانه‌وه‌یا‌نا ره‌وشت و عاداتی دانیشته‌وی ولاتانیان بۆ ده‌ر ئه‌که‌وی، ئه‌وانه به‌ نووسراو به‌ دیاری ئه‌به‌نه‌وه بۆ ولاته‌کانی خۆیان، ئه‌مجا پسپۆرانی شاره‌زا، له‌وانه به‌ه‌ره و ه‌ر ئه‌گرن و له‌ ماوه‌یه‌کی نزیک یا دووردا ئه‌که‌ونه سه‌ر خه‌یرو بیری

ئەو شوپانە. ئەوروپا لە مېژ بوو ھەستى بەمە کردبوو بۆيە بوون بە خاوەنى رۆژھەلات!.

خاوەنە پەخشانی سەرەو ئەو گەشتەى كە کردوویە بە ئەفەریقادا بە پەخشانیك ناوەرۆكى گەشتەى داو بە ئیمە بۆ ئەو تى بگەین لە رەوشت و عادەتى ولاتیكى دوور لە ئیمە؟ چ پەيوەندیەك لەم روووە لە بەینی ئیمە و ئەوانا ھەيە؟. دوور رەگەزى ئەم دوو نەتەوہیە - واتە کوردو ئەفەریقى - زۆر دوورن لەیەك، بەلام گەلى لەرەوشتى كوردەكە بە سۆنگەى كۆچەو كەوتۆتە ئەو ولاتەو تا ئەندازەيەكیش كاری کردۆتە ئەوان. روخسارى پەخشانەكەش يەكێكە لە نموونە گوزارشتى پەخشانەكانى نیتوانى سالانى ۱۹۷۰ - ۱۹۸۰ كە لە گەشتیك دوا بیت و توانیبتى ئەوى نیازی بوو لەو روووە بیدا بە دەستەو.

«عومەر مەعروف بەرزنجى» لە ژێر ناوى «لێكۆلینەووەو بیلیۆگرافىای چیرۆكى كوردی ۱۹۲۵ - ۱۹۶۹» دا بەرھەمیكى پەخشانی ھیناوتە ناووە كە لە سالى ۱۹۷۸دا دەستى چاپى گەشتۆت. ئەمەى خوارەو نموونەيەكە لەو پەخشانە:

.....»

چووزەرەى چیرۆكى كوردی

ھەموو دیاردەيەكى سەروشت سەرەتايەكى تايبەتى ھەيە كە بەندە بە چەند ياسايەكى گۆزان و گەشەکردنەو. ئەمەيش بەلگە نەويستەو ھەويىنى فەلسەفەيىكى تاقى كراوہیە. ئەدەبىيش بە ھەموو بەشەكانیەو سەرەتاو كاتىكى دیارى كراوى ھەيە و لە خۆيەو ئەم پلەو دۆخەى ئیستای وەر نەگرتو، بەلام گەر قەلەمى لێكۆلینەووەو وردکردنەویدیكى زانستیانە بژەننە لاپەرەكانى ئەدەبى كوردی و تاوتووى بابەتەكانى بكەین و لە روانگەى ھەلسەنگاندن و تۆژینەوہى پراو پرى زانستیانەو بۆى پروانین دەگەینە ئەو ئەنجامەى كە بەرھەمى ئەدەبىمان تا كۆتايى جەنگى يەكەمى جیھانى تێكرا بریتى بوو لە شیعرو بابەتەكانى و بە چەشنى كالایىك بە بالایا براو، ئەم سیمایەش وەنەبى تەنھا مۆركىكى تايبەتى بى و بە ئەدەبى كوردییەو لکابی، بەلكو ئەدەبى عەرەبىش لە عىراقدا ھەمان دیاردە رووى تى کردبوو. لەم بارەيەشەو «چیرۆك نووسى عەرەب زەنون ئەيوب لەو باوەرەدايە كە چیرۆكى نووسراوى عەرەبى لەسەرەتای ئەم سەدەيەو دەركەوت و بە جۆرىكى رەخساو لەسەر لاپەرەى رۆژنامەو گۆڤارەكان كەوتە روو چونكە چیرۆك بە پێچەوانەى

بەشەکانی تری ئەدەبەو زياتر لەناو ئەو گەلانەدا بايەخی پيترادەو کە زووتر دۆستايەتییان پەيدا کرد لەگەڵ رۆژنامەو گۆڤارو هونەری چاپ و بلاو کردنەویدا، هەر نەتەوێکە کەش چاپەمەنی لەناویا گەشەي نەکردبێ و مەودای رۆشنبیری رێگایێکی نەپرسی ئەو شتیکی ئاشکرایە کە هونەری چیرۆک بە ساوایی لە ناویدا ژیاوێ و پێشکەوتنی بە دەست نەهێناو، ئەمەیش دەگەرێتەو بە سەرۆشتی هونەرە کە خۆی، چونکە چیرۆکی هونەری وەک شیعەر لەبەر ناكری و خولیاو تاسەییکی دەروونی پێ نادركینری و سەرتاپا پیتیستی بە نووسین و بلاوکردنەو هەبێ، جا ئەو نەتەوانە کە درەنگ روویان کردۆتە چاپەمەنی و بايەخ پێدان، هەر بەو رەوشەش چیرۆک لەگەڵ کاروانی ئەدەبدا بە رێ کەوتوێ.

نەتەوێ کوردیش لەم لایەنەو مێژووییکی دوورو بەرچاو روونی نییە. لە کوردستانی عێراقدا «یەكەم بلاو کراوێ کوردی گۆڤاری بانگی کورد بوێ کە لە دەورووبەری جەنگی یەكەمدا لەلایەن جەمالەددین بابانەو بلاو کرایەو بە هۆی تین سەندنی ئاگری جەنگیشەو دواي چەند ژمارەيەکی کەم پەکی کەوت» جا ئاگردانی نەتەوێک لە رووی خۆتندەواری و چاپەمەنیەو هێندە پێ تین پێ و ماوێیێکی درێژی تێ نەپەراندبێ لەم مەیانەدا چۆن چیرۆک لە زەویە کەیدا سەوز دەبێ و بە خەملاوی دێتە بەرچاو؟ ئەمە جگە لەوێ کە ئەم هونەرە بیرێکی فراوانی گەرەكەو ئەدەبی هەر میللەتیکیش پیتیستی پلەيەکی پێگەشتن بپێت و خۆتندەوارەکانیان رۆشنبیریەکی بەر بلاویان هەبێت تاكو چیرۆک بنجی داكویت و بە نەرمە بايێک هەلنەكێشێت، بەلام دواي جەنگی جیهانی و هەرەس هێنانی دەستگای عوسمانییەكان نووسەرانی کورد ئاشنايەتیەکی سادەیان دەستگیر بوو لەگەڵ نووسینی چیرۆکدا، ئەوێش زياتر زەمینیەییکی رەخسای ئامادە کردو تا رادەییکی سنوور کورتیش پەلی بەهاوێژیت جگە لە چاپەمەنی هەستی بە سۆزی رۆشنبیرانی ئەو سەردەمە بوو کە زوربەیان لە دەروەي وڵاتەو گەرابوونەو. بە دلێش دەیانویست کە خۆتندەواران بناسێن بەم هونەرە بەرزەي رۆژ ئاوا، لە لایەکی ترەو هەوینیکی پێ گەرد لە کایەدا بوو بۆ مەینی چیرۆک کە بریتی بوو لەو چیرۆکە فۆلكلۆری و پارچە پەخشان و نووسینە کورتانەي کە لەو سەردەمەدا بلاو دەرناوێو سۆزو جۆشێکی تايبەتییان گرتبوو. کە ئەمانە سەرچەم بە شکاندنی رێچکەيەکی لەباری دەزانم بۆ دەرکەوتنی چیرۆک، بە تايبەتی ئەو گەرەوێ کە لەسالی «١٩٢٠» دا «مێجەر سۆن» لە رێگای رۆژنامەي «پێشکەوتن» هەو

سازی کرد که له ئەنجام دا «چەند قەلەمییکی دەرکەوتووی ئەو سەردەمە بەشدارییان تیا کرد و پاداشی خۆیان وەرگرت» که بەم پێیە پەخشانی هونەری له بۆتە ئێدەبی کوردیدا مەیی و بە چەشنی سەرمەشقییک بوو بۆ هەڵدانی نۆیەری چیرۆک، ئەم هونەرە تازەیه له ئەدەبە کەماندا له شێوەی بێرکردنەوی کەسانی چیرۆکەکان و روخسارو شێوەی داریشتنیدا مۆزکیکی نەتەواوەتی پێتە لکاوه هەر چەند له بنەرەتدا بەگشتی هونەریکی بەرزی ئەورووپییە.

له لایەکی ترەوه کۆمەڵگای کوردەواری بەهۆی کارتیکردنی سیمای شارستانییهت و دیارده ئاشکراکانی وەک کارەباو رادیۆ تەلەگراف بەرنامەیی ژبانی بەرهو چری و ئالۆزی رویشت که پێویستی به هۆییکی تر بوو تا دەرەوی دەرروونی دەر بیری و له گیرۆفەکانی بکۆڵیتەوه که له وزە شیعردا نەبوو به تاییەتی کارتیکردنی ئابووری و به تینکردنی پەيوەندی به بازاری رۆژ ئاواوه. ئەم هۆیانە سەرجهەم له سەرەهەڵدانی چیرۆکدا دەورێکی بالایان بینیوه که له دوای جەنگی یەکەمی جیهانییەوه به ماوهی ده سالێک له زەوی ئەدەبدا سەری دەرەیتناو له باوەشی رۆژنامەو گۆقارە کوردیەکاندا دەستی کرد به دارە دارە و خەبەرە بوون، بەلام وەک راستییەکی مێژوویی پێویستە ئەوەیش له یاد نەکەین که ئەم هونەرە له پیش ئەو سەردەمەیشەوه سێبەری بوو له شێوەیەکی سادە پەندو ئەفسانەو حیکایەتی گۆی ئاگردان و بابەتە فۆلکلۆرییەکاندا خۆی نواندووه سەرەتایشی دەگەرێتەوه بۆ بەرهەبانی مێژووی ئەم نەتەوایەوه به چەشنی ئەدەب و کەلهپووریکی نەنووسراو دەرێتە قەلەم و هەموو نەتەواییکی زیندووی جیهانییش به چاویکی سەنگینەوه سەیری دەرکەن و له ئەرشیفی تاییەتی دا پەنجەیی بایەخی بۆ رادەکێشن و به سەرچاوهی یەکەمی ئەدەبی دەرزان، لەم بارەیه‌شەوه مەکسیم گۆرکی دەڵێ: «له رووی بەرهەمەوه یەکەم فەیلەسووف و شاعیر میللهت خۆیەتی، هەر ئەویش بەرهەم هێنەر و خۆلقینەری ئەو هەموو هۆنراو داستانهیه که له کەلچەری جیهاندا هەیه» که ئەم دەستگرتن به داوینی فۆلکلۆره‌وه ئەوەندە تر نەتەوکانی خستۆتە سەر بێرکردنەوه‌ی کی قوول و هۆشمەندانە بۆ کۆکردنەوه له سەر نووسین و سوود لێوەرگرتنیا بۆ به پێژ کردنی بەرهەمی ئەدەبی.

کورد خاوه‌نی سامانیکی به پیتی فۆلکلۆره، هەر چەندە تا ئیستا نووسەرانی خۆیان بۆ تەرخان نەکردووه دەستی کۆکردنەوه بۆ ئارو هەلسەنگاندنی کەمتر گەشتووتی، بەلام دەرزانێ که پەنجە بکێشێ بۆ چەند چیرۆکیکی فۆلکلۆری که لەسەر بنەرەتی ئازایی و دەررون پاکي و رەوشت بەرزی و

گەشتن بە ئاواتەو ریک خراون، وەک «بەختیارو بەدبەخت» و «بەرگەرد و فەرگەرد» و «کچی شای پەریان» و «مەمی و ئایش» و چەندانی تر کە وەک کەلەپووریکى نەتەوايەتی تۆمار کراون و خویندەوارانی بەو باوەرە گەشتۆن کە ئەم بەرەمانە رەنگدانەوێ ژبانی کۆمەلایەتی و کەرەستەى تاقیکردنەوێانە لە سەر دەمە دێرینەکانەو، هەر ئەم گەرنگی و بە پێربەش بوە کە نووسەر و رۆژەلەت ناسەکانی جیهان تا رادەپێک قەلەمی ساغ کردنەو لیکۆلینەوێان بۆ ئەم سامانەى کورد درێژ کردووە. یەکیکی وەکو مینۆرسکی دەلی کە «لای ناسووربەکانی چیا، گۆرانی کوردی و تن و چیرۆکی کوردی گێرانەوێ بۆتە عادەتیکى گشت لایى». لە لایەکی ترەو «نیکیتین» رای وایە کە «ئەدەبى کوردی لە پەلەى یەکەمدا فۆلکلۆرى کوردی، لەو فۆلکلۆردا هەر تەنیا پاشماوێ میراتی نەوێ پشەکانی پێشو و نابینى، بەلکو ئەمۆبەش ئەو فۆلکلۆرە بەلگەى بۆ بە توانایى لە ژباندو بۆ رەنگینی هێزى بەرەم هێنان». جا نووسەرانى کورد کە بیری نووسینی چیرۆکیان کردووە جگە لە هۆبەکانی پێشو، وەنەبى هیچ جۆرە بناخەو کەرەستەپێک لەناوێ نەبوو، بەلکو سامانی نەتەوايەتیمان و سەرتاپا فۆلکلۆر بە هەموو بەشەکانەو وەک سەرچاوەیەکی رۆشن یاری دەدەر بوون و سەرەتاییکى دیاری بە نەسبەت چیرۆکی کوردی، بەرە بەرەیش بەرەو پێشکەوتن و خەمڵاندن هەنگاوی ناوێ. لە ماوێ سەر هەلدانیشیەو «واتا یەکەم چیرۆکی هونەرى نووسراو» بە چەند قوناخیکى سەرەکیدا تێپەرپوێ کە هەر قوناخەیش ئاویەتی باری کۆمەلایەتی و ئابووری و مەترىالی سەر دەمەکە یەتی و سروشت و شێو و ناوێکی جیاوازیان هەبوو لە رووی هونەریشەو بە نوێ قەلەمیکى درشت دەتوانى لە یەکتەر جیا بکەنەو رادەى پێشکەوتنێان دەستینشان بکەیت، وەک لە لاپەرەکانى دوايیدا بە بەلگەو نمونەى چیرۆکەکانەو تیشکێکی رەخنەو لیکۆلینەوێان ئاراستە دەکەین.

.....

وەکوو بیرو باوەر گۆرانی بەسەرادیت، گوزارشتیش بەو چەشنە ئەو دیمەنە وەر ئەگریت. کە سالى ۱۹۷۸ گەزنگى دا بابەتی تر هاتە پەیدا بوون، پەیدا بوون و لەدایک بوونی بابەتی نوێ ئەکاتە کارى کە جۆرە گوزارشتى تر بێتە ناوێ، کە ئەو گوزارشتە لە پێشووتر نەبوو، وەیا دەگەن هەبوو، نەوێک هەر گوزارشت بەلکو «وشە» ش ئەو دەورە هەر ئەبێت. لە زمانیکى وەکوو زمانى کوردیدا - بە وێنە - وشەکە وشەى کوردی

خۆمالییە، بەلام بابەتییکی وا نەبوو کە ئەو وشەیە بەو جۆرە تیا یا بەکار بهێنرێت. .
 ناوەڕۆکی کتییی ناوبراو داستان و بەسەرھات و پەیدا بوونی. ھەندێ لەوچیرۆکانە کە لە
 نێوانی سالانی ۱۹۲۵ - ۱۹۶۲ دا ھەبوون باس ئەکا لەگەڵ ئەو گۆرانی دا بەسەرنا
 ھاتوو، دیارە گۆرانی کە لەو ھەروەرو داو کە گەلی ناتەواوی کۆمەلایەتی و تەنگو
 چەلەمە ی رۆژانە پەیدا بوو ئەو چیرۆکانە باسی ئەوانە ئەکا و خاوەن پەخشان خۆشی
 شیکردنەو ھەکیان ئەکات.

زەویە کە گەلە ئەکرێ بۆ ئەو شتی تیا یا بچینرێ، لە گەلە کردنیەو تا ھاتنە
 بەرھەمە کە ماوەیەکی ئەو، ئەگەر زەویە کە بە پیت بوو، وە خزمەتی باش کرا، بێ گومان
 بەرھەمە کە بەرھەمی تەواو ئەبێ، ئەگەر وانەبوو وانا بێ، نووسینیش چەشنی سەمەری
 ھەبە. گەلە یە کە لە دلا پەیدا ئەبێ بۆ بابەتییەک و پەنگ ئەخواتەو، لە ئەنجاما دیتە
 بەرھەم و بابەتە کە بە نووسین دیتە ناو ھەو، ئەمینیتەو سەر بە ھیزی و بێ ھیزی بابەتە کە،
 ئەگەر ئەو بە ھیزی بوو بەرھەمە کە -کە نووسینە کە- نوو دیککی دیاری ئەبێ، ئەگەر وا
 نەبوو ئەمیش وانا بێ، ھەموو کەسیکی کە دەست ئەدا بە شتی کەو لە باوەری خۆیا ئەو
 شتەو بەرھەمە شتیکی زۆر بەجیبە چونکە کەس بەدۆی خۆی نالێ ترش، بەلام مەرجی
 بناغەیی ئەو ھەبە: ئەگەر ئەو بابەتە چیرۆک بوو ئەبێ لەناو جەرگە ی کۆمەلە کەو
 دەرچووبێ، ئەگەر مێژوو بوو لە راستی مێژوو ھەو دەرچووبێ، ئەگەر عیلمیکی تر بوو لە ناخی
 ئەو عیلمەو ھەو دەرچووبێ. ئەمە قانونیکە بۆ ھەموو شت.

سالانی ۱۹۷۰ - ۱۹۸۰ ھەروەرو زمان زۆر شتی ھێنا بە پێشەو کەببیت بە
 سەرچاوەی خورپە بۆ رۆشنبیرانی کورد. یەکیەک لەوانە بەرھەمی ناوبراو بوو کە
 خاوەنە کە ی ئەو خورپە یە بۆ ھات بۆ ئەو ئەو بەرھەمە ی دروست بکا. ئەم پەخشانە ی
 سەر ھەو نمونە یە کە بوو لە جۆری پەخشانە کە ی کە گوزارشت لەو خورپە یە ئەداتەو،
 بەتایبەتی لەرووی روخسار ھەو کە لە روخساری بەرھەمی یکیکی تر ناکا؛ ئەبێ لێ نەکا
 چونکە جگە لەو کە بابەتی یەکیکی تر بابەتییکی تر، چەشە کە ی ئەمیش چەشە یە کە
 تر، ھەر ئەم چەشە یە کە گوزارشت دروست ئەکا و رستە پیکەو ئەبەستێ.

ئەم کتیبە نمونە ی پەخشانە کانی کوردییە بە پیتی بەروژوو بوونەو ی مێژوویان. لە ھەو
 ئەو ھەر ئەو کەو: کە لە رۆژی لەدایک بوونی ئەو نمونە یە چ جۆرە شتیکی باو ھەبوو؟
 چ جۆرە مەفکۆرە یە کە لە گۆرێ دا ھەبوو؟ لە چ سەردەمی کا ئەو پەخشانە خەمڵیو لە چ
 رۆژتیکیا سیس بوو؟ چی بوو بە ھۆی ئەو کە ئەو پەخشانە چوژەرە بکیشێ؟ ئەمانە مان

هه‌موو بۆ ئه‌وه‌یه که میژووی سبه‌ینی بزانی ئیمپۆی کورد چۆن بووه؟؛ ئه‌و کورده که خاوه‌نی په‌خشان و نمونه‌که یه‌کیکه له‌و. وه‌کوو ئه‌مه ئه‌لیم ئه‌وش هه‌ر ئه‌لیم، که له خولی سالیکا وه‌نه‌بی هه‌رئه‌وه‌نده په‌خشان له‌ناو کورددا بوویت، به‌لکوو گه‌لی زیاتر بووه، به‌لام ئه‌وه‌ی من هیناومن ئه‌بن به‌ نمونه بۆ هه‌موو ساله‌که، چونکه له‌و ساله، وه‌یا له‌و گێژده‌ا هه‌ر جوژه شتی وا له‌ ئارادا هه‌بووه، ئه‌مه‌ی ئیره نمونه‌ی ئه‌وانه‌یه، وه‌کوو ئه‌لی: «مستی نمونه‌ی خه‌رواریکه». که‌وا بوو ئه‌م نمونه‌یه نمونه‌یه‌که بۆ جوژی بیرو باوه‌رو گوزارشتی ئه‌و رۆژه که داستان و چیرۆکه‌کانی شی کردۆته‌وه.

«غه‌فووری میرزا که‌ریم» له ژماره «٤٦» ی گوڤاری «به‌یان» سالی ١٩٧٨ له‌ژیر ناوی «دیوانی سالم» دا په‌خشانیک له‌ باره‌ی ئه‌و دیوانه‌و «کوردی و مه‌ریوانی» یه‌وه پیشان ئه‌داو ئه‌لی؛

«پاش به‌ستنی په‌یمانی ١٩٣٠ به‌ندایه‌تی و دوا‌ی پیشیل کردن و داپلۆستنی بزوتنه‌وه‌ی کورد به‌ سه‌رۆکایه‌تی شیخ مه‌حمودی نه‌مر دام و ده‌زگای پرو پاگه‌نده‌و چاوورای ئیستعمارو نوکه‌ره‌کانی که‌وته‌نه‌دان و خه‌ره‌ک رستن تا گه‌ل پروای به‌هیزی خۆی نه‌میت، کراسی دۆش دامای و ناو‌میتدی به‌ به‌ردا بکات و تف و له‌عنه‌ت له‌ رابوردووی پر شانازی خۆی بکات که له‌ پیاو شاعیره به‌ناوبانگه‌کانی، سه‌ر گوزه‌شته‌ی رۆله دلسۆزه‌کانی بداته به‌ر توانج و پلار، له‌ دوا‌ییدا وای دابنیت که‌ خه‌بات و قوربانی دان بۆ گه‌ل، بۆ پیشکه‌وتن و سه‌رکه‌وتنی نیشتمان بی هووده‌یه‌و پولیتیکی قه‌لب ناهین.

له‌ناو ئه‌م گێژه‌لوکه‌ی سه‌ر لیشیوانه‌دا، هاشه‌و هووشه‌ی پیاوه‌کانی ئیستعمار ئه‌م به‌ندو بالۆزه‌یه‌یان کاوتیژ ئه‌کرده‌وه‌و ئه‌م ژه‌هره‌ پیه‌یه‌یان ئه‌رشت. گوایه ئه‌بیت دوو تفه‌نگه‌ شری شیخ و چه‌ند خوتنده‌وارتیکی خوتیری لات و لووت بی پشت و په‌نا، چی بن له‌عاست تۆپ و جبه‌خانه‌ی له‌شکری بی شوماری ئینگلیزه‌دا.. ئایا هیتز هه‌یه له‌به‌ر ده‌م ده‌سه‌لاتداریکی وه‌ک - ئه‌وسای- ئینگلیزه‌دا بکوکی؟ خوشمان بیت و ترشمان بیت ئیستعمارو پیاوه‌کانی هه‌موو شتیکن. هه‌رچی ئه‌مان نه‌یانه‌وی و به‌ په‌نجیه‌ی ئه‌مان نه‌کریت هه‌رگیزاو هه‌رگیز نارواو نابی، دنیای ئه‌و رۆژه بریتی بوو له‌ هیتزو ده‌سه‌لات و گه‌وره‌یی، گه‌ل ئه‌بیت هه‌میشه‌ رهنج بدات، شان بکوکی، بچه‌وسیتته‌وه، ژیر ده‌ست بیت، ئیستعمارو دام و ده‌زگاشی ئه‌بی هه‌ر له‌سه‌ره‌وه‌ فه‌رمانه‌وه‌او ئاغا بن. به‌م چه‌شنه‌ دنیایان کردبوو به‌ رۆژی خۆیان، به‌ پروپاگه‌نده‌و هاشه‌و هووشه

رابوردووی گهلپان ههموو رهش کردبوو، به سووک و نزمیه وه ئه یانروانییه ههموو قاره مانیتی و ئازایه تی و جوامیری گه لی کورد.

ئهم ئاوو ههوا ناسازه، ئهم بارو دۆخه ناهه مواره کاریکی جه رگبری ناره وایان کرده سهر جوولانه وهی نیشتمانی کورد تا رادهیهک شهل و گۆجیان کردبوو به چه شنی ناو هینانی رابوردووی پرشنگذاری به تاوان ئه ژمیردرا، یادکردنه وهی راهه پین و سه رکه وتنی سهرداره کانی به ئاژاوه نانه وه دوویه ره کی دروستکردن دژی نیشتمان له قه لهم ئه درا، ته نانه ت جه ژنی نه ورۆزی پیروزی کورد به ئاگر په رستی و بی دینی دائه نرا. ههروه ها نزیکترین یادگاری شان و بازوو راهه شانندن روو به رووی ئینگلیز دژی په یانی ۱۹۳۰، راهه پینی روژی شه شی ره شی ئه یلوول په رده ی به سه ردا درا بوو. ئهم رووداوه مه زنه نه به زه ی گه لی کورد بقه بوو، ههر که سی یان ههر دهسته یهک بیخاته وه بییری خه لکی. ئه وه بوو پاش شۆرشی ۱۴ی ته مووزی ۱۹۵۸ حیزیه نیشتمانیه کان که وتنه باس کردن و یادکردنه وه و نرخ پیدانی..

له بهر ئهم هۆبانه پیویسته به چاوکی گرنه و به نرخ پروانیه هه ول و کۆششی دهسته ی «کوردی و مه ریوانی» که له و روژه ره شه دا ده ستیان دایه چه کی خامه ی ره نگین و که وتنه ویزه ی چه رخی ناهه موار، به زمانی لوقمان مرواری میوانکه ی کورده وارییان ئه کرده گه ردنی به رزی بزوتنه وه ی گه ل، داخی دلپان ئه پشت، ئه رکی پیروزی سهر شانیان به رامبه ر نیشتمان جی به جی ئه کرد. ههر چه نده ئهم دهسته یه به ئاشکرا دژی ئه و روژه بانگیان رانه هیشته بوو، له کلاورۆژنه ی ئه دهب و ویزه و زیندووکردنه وه ی زمان و هونه ره وه هاتبوونه مه یدانی جه نگه وه، به لام خه لکی له قسه یان ئه گه یشتن و ئه یانزانی ئه مانه له کوپه سپخورمه ئه وه شین، چون دام و ده زگای رزیو دائه روختن و باله خانه ی نو ی بنیات ئه نین. جا بۆیه ئهم دهسته یه پشتیان لی به ست و که وتنه جم و جوول و چست و چالاکی بۆ زیندووکردنه وه بووژاندنه وه ی ناو و شوینه واری شاعیره کۆنه کان، وهک «سالم» که ئه و ده مه و ههموو هۆنراوه کانی وه کوو ئاردی ناو درک و ابووه به په راگه نده یی له کون و قوژینی مزگه وته کان و دهم و زمانی ئهم فه قی و ئه و مه لای ولاتدا ئه ژیا، له م دی و له و دی، له م مزگه وت و ئه و دیواخانه، له سنه و سابلاخ، له قه ردهاخ، له ههموو جیگا و مه لبه ندیکی خوینده واری و زانیندا.

.....»

دهوری دادپهروه ری له دهوری عوسمانیه کاندایه بوو به سه ته مکاری؛ کوشن و

برین، رزگاری و بهختیاری، رابواردنی ناو گولزارو دەم به پیکه‌نین بوو به گریان و شین و شه‌پۆر. بۆیه‌کا گردی سه‌پوان، کانیسکان و سه‌رچنار هه‌مووی بوو به مه‌لبه‌ندی لووره‌لووری گورگی رۆم و جیگا سمی و لاخی داگیرکه‌ران. لاشه‌ی له‌خوینا گلاوی کورد، ته‌نانه‌ت داوه‌که‌ی شیخ هه‌باس، پیرمه‌سوورو مزگه‌وتی مه‌ولانا خالد له‌ده‌ست درێژی و زۆرداری رۆمه‌کان رزگاربان نه‌بوو. ئەم دیوانه‌که‌ له‌سالی ١٩٣٣دا چاپکراوه‌ نزیکه‌ی «١٠٦» لاپه‌ڕه‌یه‌، به‌ سه‌ره‌تایه‌ک ده‌ست پێچ ئەکات:

(١) له‌ پاش زحمت و ازیتیکی زور «دیوانی سالم» پێک هات، نزیکه‌ی سالیکه‌ ایمه‌ هاوار ئەبه‌ینه‌ به‌ر حمیت و وجدانی هه‌مو کوردیکی پاک که‌ یاریه‌مان بده‌ن و له‌م خزمه‌ته‌ عمومیه‌دا هه‌م‌تیا درێغ نه‌که‌ن، که‌چی حیف زور که‌م یاریه‌مان ئەدن، و له‌یه‌ک‌دو جیگا زیاتر شعرو غزلمان بو‌ نه‌هاتوه‌و معاونتیا نه‌کردین.

(٢) هر و کوله‌ پێشه‌وه‌ عرضی خوینده‌وارانمان کردوه‌، ایمه‌ له‌م نشریاته‌ مقصده‌مان قازانج و تجارت نیه‌، و تا آیه‌سته‌ له‌ ضرر و زیان زیاتر قازانجمان نه‌کردوه‌، و ئمه‌ به‌ تۆزی لیک‌دانه‌وه‌ لای هه‌مو کسێ آشکرایه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ دیسانه‌وه‌ هاوارو تکا ئەکین له‌ هه‌مو کوردیکی به‌هه‌مت له‌ یاریه‌ دافان درێغی نه‌که‌ن. و هه‌رچی شعرو غزلیکی هه‌ر شاعریکی کوردیان لایه‌ بومان بنیرن. که‌ به‌ سایه‌ی هه‌م‌تی هه‌مو لایکه‌وه‌ ئەم اثره‌ قیমে‌دارانه‌ له‌ناو نه‌چی و خزمه‌تیکی زمان و قه‌ومیتمان بکه‌ین.

(٣) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ایمه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌مان پێ کوکرایه‌وه‌و له‌وه‌ زیاتر چاوه‌ڕوانی بی سود بو. وا دیوانی «سالم» له‌ چاپ درا. ئەگه‌ر ناته‌واوی و یا ناریکیه‌کی بی تاوانی ایمه‌ نیه‌. خوینده‌واران تاوانمان ببخشن. قباحتی ئەو کسانیه‌ که‌ معاونت و خزمه‌تیا پێ ئەکری و به‌لام نایکه‌ن.

(٤) وه‌کوله‌ نه‌هایتی دیوانه‌که‌دا نوسراوه‌ هه‌ندی آثاری ترمان به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌ بو چاپکردن. به‌لام له‌ نشر کردنا ته‌ماشای وه‌خت و وه‌ضعیت ئەکری له‌به‌ر ئه‌وه‌ ته‌ماشای ریز ناگری و ژماره‌کان مه‌عنای ئه‌وه‌ نیه‌ که‌ به‌و ترتیبه‌ له‌ چاپ ئەدرین.

(٥) هه‌ر که‌سی دیوانی و یا شعری بو ناردین به‌ ادره‌سی خواره‌وه‌ بی نی‌ری:

الی مه‌دی افندی التوتنجی و ثم الی ید مریوانی.

میدان شارع الرشید. بغداد

به‌غدا: مانگی نه‌ورۆز ١٩٣٣. کوردی مه‌ریوانی).

وه‌کوو له‌ سه‌ره‌تاکه‌دا ده‌ر ئه‌که‌وێ ده‌سته‌ی کوردی و مه‌ریوانی هه‌ول و
کۆششیکێ بێ هاوتایان داوه‌ تا ئه‌م به‌ره‌مه‌ بایه‌خداره‌ بخه‌نه‌ بازاری ئه‌ده‌ب و
وێژه‌ی کوردییه‌وه‌ به‌ دیارییه‌کی جوان پیشکەشی خۆینده‌وارانی به‌ریزی بکه‌ن،
به‌مه‌ جارتیکی تر ئه‌و راستیی به‌ ده‌ر ئه‌که‌وێته‌وه‌ که‌ کوردی و مه‌ریوانی هه‌ر
چه‌نده‌ دووکه‌س بوون و بوو بوونه‌ بنکه‌و لانه‌ی هاوار کردنی دڵسۆزان و
داواکردنی یارمه‌تیدان له‌ خۆینده‌واران تا هه‌موو لایه‌ک به‌ ده‌نگیانه‌وه‌ بێن و
ده‌ست بده‌نه‌ باری که‌وتووی ئه‌ده‌ب و زمانی کوردی تا له‌ قورۆ چلپاری
پاشکەوتن، په‌راکه‌نده‌و له‌ بیرچوونه‌وه‌ رزگاری بکه‌ن تا به‌ پشتگرتنی هه‌موو
لایه‌ک شاعیر و گه‌وره‌ی نه‌ناسراو هه‌نهر و ئه‌ده‌ب گوم بوو زیندوو بکه‌نه‌وه‌، تا
کاروانی رۆشنییری زمان و ئه‌ده‌ب و وێژه‌ بێ وچان به‌ره‌و پیش بره‌و جیگای
به‌رزی خۆی له‌ ناو کۆمه‌لگای کوردا وه‌رگرێ.

.....»

به‌شیکێ سه‌ره‌کی له‌ شێوه‌ی زمانی کوردی شێوه‌ی موکرییه‌، شێوه‌ی بابان - که‌
خه‌تیکێ ئه‌و شێوه‌یه‌یه‌ - به‌شی سوله‌یانی و ده‌ورو به‌ریه‌تی. ئه‌م به‌شه‌ی به‌هۆی ئه‌ماره‌تی
بابانه‌وه‌ - که‌ پایته‌خته‌که‌ی له‌ قه‌لاچوالان و پاشان له‌شاری سوله‌یانی بوو - به‌ناوی
شێوه‌ی بابانه‌وه‌ ناوی ده‌رکرد. تا ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ به‌شی بابان و ئه‌رده‌لاند هۆنراو
به‌شێوه‌ی هه‌ورامی ئه‌وترا. یه‌که‌م که‌س که‌ ئه‌م رچه‌یه‌ شکاند بۆ ئه‌وه‌ هۆنراو به‌ شێوه‌ی
موکرییه‌ش بوترێ «نالی» بوو. پاش ئه‌و هه‌ر له‌ به‌شی بابان «سالم» و «کوردی» و که‌سانی
تریش هاتن به‌ شوێنیا. ئایا بۆچی له‌م سه‌رده‌مه‌دا زمانی هۆنراو کوتوپر له‌ هه‌ورامییه‌وه‌
بوو به‌ موکری؟.

یه‌کێ له‌و شتانه‌ که‌ ئه‌م په‌رده‌یه‌ هه‌لگیرایه‌وه‌ حوکمی ئه‌ماره‌ت بوو. له‌ سوله‌یانی و
ولاتی سوله‌یانییدا ئه‌ماره‌تی بابان ئه‌ماره‌تیکێ خاوه‌ن حوکم و به‌ ده‌سه‌لات بوو. به‌لێ!
له‌سه‌رده‌می بابانه‌کانا قه‌واله‌و به‌راتنامه‌و فه‌رمان به‌زمانی فارسی بوو، به‌لام زمانی
دیواخان و کۆشک و له‌شکر زمانی کوردی بوو، ئه‌مه‌ که‌ره‌سته‌یه‌کی سه‌ره‌کی بوو که‌ بوو
به‌هۆی ئه‌وه‌ زمانی هۆنراو له‌ شێوه‌ی هه‌ورامییه‌وه‌ بکه‌وێته‌ سه‌ر شێوه‌ی بابان، هانه
هانه‌ی ئه‌وان و ره‌واجی حوکم، ره‌واجی به‌شێوه‌ی ئه‌ده‌بیدا.

دووور نییه‌ بووترێ: ئه‌گه‌ر زمانی کۆشکی ئه‌ماره‌تی بابان له‌یه‌که‌م هۆ بوو بۆ زمانی
هۆنهران، ئه‌ی بۆچ له‌ ئه‌ماره‌تی ئه‌رده‌لانیشا - که‌ پایته‌خته‌که‌یان هه‌سه‌ناواو سه‌نه‌بوو -

ئەو شېئەرى ئەردەلەنە نەبوو بە زمانى ھۆنەران لەگەڵ ئەو دەدا ئەوانىش زمانى كۆشكەكانيان زمانى كوردى بوو؟

ئەلەين: لەبەر زۆر نەزىك بوونى ئەردەلەن ھەر لە زەمانىكى كۆنەو بە فارسى و بە ئەدەبىياتى فارسىيەو تەيكاو بوونيان لەگەڵ يەكا، ھەر چەندە زمانى كۆشك كوردى بوو، بەلام فارسىيەكە زال بوو بەسەر زمانى ئەدەبىياتيانا. بە پىچەوانەى ئەمارەتى بابان؛ دوور بوونيان لە فارسەكەو بەسەر يەكەو بوونيان لەگەڵ ئىمپىراتۆرىيەتى عوسمانىدا و رىك نەكەوتنى دوو حكومەتەى عوسمانى و فارسى لە بارى سىياسەتەو كەوتنە ناوى ئەمارەتى بابان لە بەشە خاكى عوسمانىدا، ئەو دەست كەردبوو كە دەسلالتى زمانى فارسى لە قەوالەو فەرمان و نامە زياتر شتىكى تر نەبىت.

بەلە! ئەدەبىياتى فارسى بە خويندن رەواجى ھەبوو لە ناو دەستەى رۆشەنپىرانا، وەكوو ئەم رەواجەى ئەرۆشت ھەتا ئەگەيشتە ئەستەموول، بەلام حوكمى ئەمارەتەكە بەھىتر بوو لەو كە زمانى فارسى بتوانى كۆسپىك دروست بكا وەكوو لە بەشى ئەردەلەنا دروستى كەردبوو بۆ ئەو نەيەلەى زمانى كوردى بىي بە زمانى ئەدەبىياتى كورد.

خاوەنى پەخشانى «ديوانى سالم» ئەو ديوانەى كەردووە بە بابەتەىك و ئەو پەخشانى سەرەو دەى پى دروست كەردووە. رەنگى پەخشانى كە رەنگى پەخشانى سالانى ١٩٧٠- ١٩٨٠ يە؛ ئەو رەنگەى بەلام ھى چەشەى نووسەرەىكى تر. چ جۆرە دەردەلەك ھەبوو لەو رۆژانەدا، گوزارشتى لەو دەردەلەنە داوئەو، ئەنجامى ناسۆرى كۆن و نو پىكەو گرى داو. زمان ھەر يەك زمانە - كە زمانى كوردىيە - بەلام كۆتەرەو سالىنى «١٨٠٠- ١٨٦٦» و «١٩٣٣» و «١٩٧٨» يەك كۆتەرەو نەين، ئەو زمانە كوردىيە لەو سى مېتروو، ھەر يەك بە جۆر گوزارشتى لەو كۆتەرەو ريانە داوئەو؛ يەكەمىيان بە ھۆراو، دوو كەى تر بە پەخشان. بە تايبەتى ئىمە لېرەدا مەبەستمان پەخشانە. خاوەنى پەخشانى «١٩٧٨» نمونەيەكى پەخشانى ١٩٣٣ ھىناو و خستىوويەتە نيوانى دەقەكەى خويەو، كە ئەمە بەرامبەر بە مېترووى پەخشان شكاندى دوو نيشانە بە تىرىك. گوزارشتى ١٩٣٣ و گوزارشتى ١٩٧٨ سەير ئەكەين؛ دارشتنى عىبارەتى كوردى لە مېترووى يەكەمەو تا دوو گەلەى گۆرانى بەسەرا ھاتووە. ھەر چەندە بابەت جىايە بەلام گۆرانەكە ھەر زۆر زەقە. گرمان بابەت ھەر يەك بىت، وە نووسەرى ھەر دوو سەردەمەكەش ھەر يەك بىت، رەو پەوئەى گۆران ئەو گۆرانە ھەر پەيدا ئەكات.

«کهریمی حسامی» رۆمانی «ماکسیم گۆرکی» له فارسییهوه هیناوهته سهر زمانی کوردی، به دهستیایوی «کۆری زانیاری کورد» له ساڵی ۱۹۷۸ دهستی چاپی گه‌یشتی. ئهمه‌ی خواره‌وه نمونه‌یه‌که له‌و په‌خشانه‌ی:

.....))

نیکۆلای به‌نیگه‌رانی و به‌هاواره‌وه پێشوازی له‌ دایک کرد: - ده‌زانی یینگۆر
حالی خراپه‌! بردیانه‌ نه‌خۆشخانه. لیوودمیلا هاتبوو ده‌یگوت له‌ نه‌خۆشخانه
بچیه‌ لای.

- له‌ نه‌خۆشخانه‌؟!!

نیکۆلای پاش ئه‌وه‌ی به‌ توورپه‌یی چاویلکه‌کانی رێک کردن، چاکه‌تی بۆ
دایک راگرت که‌ بیکاته‌ به‌ری. به‌ قامکه‌ وشک و گهرمه‌کانی ده‌ستی دایکی
گوشی و به‌ ده‌نگیکێ له‌رزۆک به‌لێ! ئهم به‌سته‌یه‌ش له‌گه‌ڵ خۆت به‌ره.
فیسۆفشیکیۆف له‌ جیگایه‌کی ئه‌مینه‌... به‌لێ. وه‌زعی زۆر باشه‌.. منیش
ده‌چم سهر له‌ یینگۆر ده‌ده‌م.. دایک ئه‌وه‌نده‌ هه‌یلاک بوو سهری ده‌سوورا. له
نیگه‌رانی و په‌شۆکاوی نیکۆلایدا چاوه‌روانی کاره‌ساتیکێ ده‌کرد. له‌به‌ر
خۆیه‌وه‌ ده‌یگوت: ده‌مری.. ده‌مری. ئهم بیره‌ خه‌فه‌تاوییه‌ وه‌ک چه‌کوش
میشکی ده‌کوتا. کاتیک له‌ ژووری رووناک و خاوینی نه‌خۆشخانه
وه‌ژوورکه‌وت و دیتی که‌ یینگۆر له‌ نیتو کۆیه‌ک بالنجی سپی دانیشتووه‌ و بزه‌ی
له‌سهر لیوانه‌، جێ به‌جێ هاته‌وه‌ سهر خۆ. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ له‌به‌ر ده‌رگا
راوه‌ستاو گوتی لێ بوو که‌ نه‌خۆش به‌ دوکتۆر ده‌لێ: ده‌رمان هه‌ر جوهره‌ پینه‌و
په‌رۆیه‌که‌! دوکتۆر به‌ نیگه‌رانییه‌وه‌ گوتی: یینگۆر! قسه‌ی بێ جێ مه‌که‌. من
که‌ شۆرشیگێرم له‌ پینه‌و په‌رۆ بێزارم. دوکتۆر ده‌ستی نه‌خۆشی گرت و له‌ سهر
رانی خۆی دانا. پاشان هه‌ستاو ده‌ستی به‌پیشی خۆی داھێناو قامکی نایه
سهر ده‌م و چاوه‌ ئاوساوه‌که‌ی یینگۆر.

دایک دوکتۆری باش ده‌ناسی، هه‌فالتیکێ باشی نیکۆلای بوو. دایک له
یینگۆر وه‌ نزیک که‌وت. ئه‌ویش که‌ دایکی دیت زمانی خۆی ده‌ره‌ینا. دوکتۆر
ئاویری دایه‌وه‌: ئای ئه‌وه‌ تۆی?... رۆژ باش.. دانیشه‌!.. چت هیناوه‌?... لام
وايه‌ کتێبه‌.. نابێ هه‌یج بخوێنیته‌وه‌.. یینگۆر به‌ غه‌لبه‌ غه‌لبه‌ گوتی: ده‌یه‌وئ
هه‌ر نه‌زان بم!.. دوکتۆر ئه‌مری پێ کرد بێ دنگ بێ و چه‌ند وشه‌یه‌کی له
نامیلکه‌یه‌که‌دا نووسی.

هه‌ناسه‌یه‌کی کورت و خینه‌خینه‌کی شێدار له‌سینگی یینگۆر ده‌هاته‌ ده‌ر.

دلۆپەي وردى ئارەقە سەرو چاويان تەپ كىرد بوو. ھېندى جار دەستە گرانەكانى بەشلى ھەلدېتتاو نېتو چاوانى دەسپەو. نەيزووتنى روومەتە ئاوساۋەكانى، دەم و چاۋى مېھرىبانى كە ھەموو خەتەكانى لەژىر ماسكىتىكى مردوودا شاردراپوونەو، بى سام دەكرد. تەنبا چاۋەكانى كە، لەپەر ئاوسانى روومەتانى لە قىوئەو چوۋ بوون، دەرئووسكان و بە دل دانەو پىدەكەنن. لە دوكتورى پىرسى: ھا زانا، ماندوو بووم. دەتوانم راكشېم؟ دوكتور بە كورتى ۋەلامى داپەو: نا.. باشە، كە رۆشتى رادەكشېم!.. داپە مەھىلە. سەرىنەكانى بۆ چاك كە.. تكات لى دەكەم بە تايپەتى مەھىلە قسان بكا. قسە كىردن بۆ ئەو زۆر خراپە. داىك سەرى ھەلەكەند. دوكتور بە گورجى ۋەدەركەوت. يىگۇر سەرى بە پشتەو دەدا بەرداۋەو و چاۋى لە سەرىك دانان و ئىتر نەيزووت. تەنبا تۆزىك قامكى دەزاوتن لە دېۋارە سىپىيەكانى ئەو ژوورە پچوۋكەدا سەرمایەكى وشك و خەمىكى رەش ھەلدەستا. لە پەنجەرە گەورەكەو دارە بەرزەكانى «زىزەفون» دەبىران. لەنېوگەلا تارىك و تۆزاۋىيەكاندا پەلەي زەرد دەدرەوشان. سەرمای پايىزى داھاتوو ھەست پى دەكرا. يىگۇر بى ئەۋەي بىزۋى يا چاۋ ھەلېنى گوتى: مەرگ بە پەرۋشەۋە بەكاۋە خۆ بۆ لای من دى. وا ديارە ئەۋەندە كوپىكى باش و خوش ئەخلاقم سكى پىم دەسووتى.

داىك بە نەرمى دەستى دامالى و تكاى لى كىرد قسە نەكا.. راۋەستە، داپە گىيان، ئىستا بى دەنگ دەبم.. لە كاتىكدا زۆر بە زەھمەت قسەي بۆ دەھات و ھەناسەي سوار بوو، لەسەر ھەموو وشەيەك تاۋىك رادەۋەستا، قسەكانى دىرژە پى دان: داپە گىيان زۆر باشە كە لەگەل ئېمەي.. دىتنى سەرو چاۋت، چاۋە ورباكانت، ساكارىت بۆ من زۆر خوش و بەتامە. كە تۆ دەبىنم لە خۆم دەپىسم: «دوا رۆژ چۆن دەبى؟» كە بىرىش لەۋە دەكەمەۋە زىندان و دوور خستەۋە بەلاۋ كوپرەۋەرى چاۋەروانى تۆۋ كەسانى ۋەك تۆن، خەفەتبار دەبم. لە گىران ناترسى؟.. داىك بە ساكارى ۋەلامى داۋە: نا!.. ئاشكراپە. بەلام بەۋ حالەش زىندان پىاۋ جاز دەكا. زىندان منى كوست. ئەگەر راستىت دەۋى نامەۋى بىرم.. داىك دەبىست بلى: «لەۋانەيە نەمىرى»، بەلام روۋى لى ۋەرگىراۋ بى دەنگ بوو.

دەكرا دىسانىش بە قازانچى كۆمەل كار بىكەم، بەلام پىاۋ كە ئىتر ھىچى لە دەست نەيى، ژيانى كەلكى نىيە. نەفامىيە.. داىك لەپەر ئەم قسەي ئەندىيى ۋەبىر ھاتەۋە: «راستە بەلام بۆ دلخوشى نابى». ھەناسەيەكى ھەلكىشا. زۆر بىرسى و ھىلاك بوو. ورتە ورتى يەك ھەۋاى نەخوشى ژوورەكەي پى كىرد بوو و

بئی هیتز له دیواره لووسه‌کان ره‌خشا، گه‌لای داره‌کان پیاویان ده‌خسته بیری نه‌و هه‌ورانه‌وه که زۆر نه‌وی ده‌بن و به‌ره‌نگی لیتل، چاو ماندوو ده‌کهن. هه‌موو شت به‌بئ ده‌نگیه‌کی خه‌فه‌تاوی، به‌چه‌شنیکی زۆر سه‌یر وسته‌بوو و چاوه‌روانی مه‌رگی ده‌کرد. ییگۆر گوتی: چهند ناره‌حه‌تم! چاوی له‌سه‌ر یه‌ک دانان و مات بوو. دایک گوتی: بنوو، ره‌نگه‌ بۆت باش بئ. ده‌میک گوتی دا هه‌ناسه هه‌لکیتشانی نه‌خۆش و چاویکی له‌ده‌ورو به‌ری خۆی کرد. خه‌میکی سارد به‌سه‌ریدا زال بوو. وێژینگی ده‌هاتی.. خشه‌خشیک وریای کرده‌وه که دیتی ییگۆر چاوی هه‌لینان، هه‌ستایه سه‌ر پئ و به‌ئه‌سپایی گوتی:

خه‌وم لی که‌وت. بمبوره‌! له‌ژێر لیوانه‌وه وه‌لامی داوه: تۆش بمبه‌خشه‌! له‌ده‌ره‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌ ناسۆ زه‌رد ده‌بوو. سه‌رمایه‌ک وشک چاوی نازار ده‌دان. هه‌موو شت به‌سه‌یری لیتل ده‌بوو. ره‌نگ و رووی نه‌خۆش لیتل تریش بوو بوو. دیسان هه‌ستیک هات، ده‌نگی لیوود میتلا بوو.. له‌تاریکی دانیشتون و چهنه‌ لی ده‌دن.. دوگمه‌ی چراکه له‌کوئیه؟ له‌پژووره‌که رووناک بوو. لیوود میتلا که له‌سه‌رمان شین هه‌لگه‌را بوو، راست له‌وێ راوه‌ستا بوو. ییگۆر هه‌موو له‌شی ده‌له‌رزی، ده‌ستی بۆ سینگێ برد. لیوود میتلا غاری دایه‌و گوتی: چیه؟ ییگۆر چاویکی له‌دایک کرد. چاوه‌کانی زۆر گه‌وره ده‌هاتنه‌ به‌ر چاوو به‌گور ده‌ترووسکان. به‌ئه‌سپایی گوتی: راوه‌سته.. له‌کاتیکدا ده‌می کردبووه‌وه. سه‌ری هه‌لیناو باسکی بۆ پیتشه‌وه درێژ کرد. دایک به‌شینیه‌یی ده‌ستی گرت و هه‌ناسه‌ی خۆی راگرت و تبی فکری. ییگۆر سه‌ری به‌پیتشه‌وه‌دا به‌ردایه‌وه به‌ده‌نگیکی به‌رز گوتی:

ئیتتر هیتزم نه‌ماوه، ته‌واو بوو. له‌شی هه‌ر وه‌ک ریک بئ که‌میک جوولایه‌وه. سه‌ری به‌ئارامی که‌وته سه‌ر شانی. شوقی چرا به‌رووناکییه‌کی خه‌فه‌تباره‌وه. له‌چاوه‌کانیدا ده‌ترووسکان. دایک له‌ژێر لیویه‌وه گوتی: دۆستی من! لیوود میتلا له‌سه‌رخۆ له‌قه‌ره‌وتله‌که‌ی وه‌دوو که‌وت. له‌پیش په‌نجه‌ره راوه‌ستاو له‌کاتیکدا راست ته‌ماشای به‌رامبه‌ری خۆی ده‌کرد. به‌ده‌نگیکی سه‌یرو توند که دایک نه‌ییبستبوو گوتی:

مرد!.. ته‌واو بوو. خوار بووه‌وه. ئانیشکی وه‌سه‌ر لیوی په‌نجه‌ره‌ دان و به‌ده‌نگیکی له‌رزووک ده‌ستی به‌قسه‌کرد:

به‌هیدی و تازیی مرد. بئ نه‌وه‌ی بنالین. له‌پژ وه‌ک مستی له‌سه‌ری بده‌ن له‌خۆ چوو، که‌وته سه‌ر چۆکان و ده‌ستی به‌چاوان گرت و هه‌ناسه‌یه‌کی

هه‌لکیشا. دایک پاش ئه‌وه‌ی باسکه قورسه‌کانی بیگۆری وه‌ک خاچ خسته
 سه‌ر سینگی و سه‌ره‌گه‌رمه‌که‌ی خسته سه‌ر سه‌رین، له لیوود میتلا وه‌نێزیک
 که‌وت. چاوی سه‌پنه‌وه‌و ده‌ستی به‌ قه‌ره‌ نه‌رمه‌کانیدا هێنا. ئه‌و ژنه‌ به‌ ئارامی،
 چاوه‌کانی که‌ له‌ به‌ر گریان هه‌لمسا بوون، بۆ لای دایک وه‌رگێراو به‌ لیوی
 له‌رزووکه‌وه‌ گوتی:

ده‌مێک بوو ده‌مناسی، کاتێک دوور خرابوینه‌وه‌ پێکه‌وه‌ بووین. له
 زیندانیشدا پێکه‌وه‌ بووین. هێندێ جار شکه‌نجه‌ زۆر توندو له‌ توانا به‌ دهر بوو،
 زۆر له‌ هاوالان وه‌ره‌یان به‌ر دده‌ا، چه‌ند که‌س شیت بوون.

.....»

گێره‌و کێشه‌ له‌ به‌ینی دوو چینی ده‌ستدارو بێ ده‌ستدا، له‌ به‌ینی فه‌رمانه‌وه‌او
 فه‌رمانبه‌ردا، له‌ به‌ینی به‌هێزو بێ هێزدا له‌و رۆژه‌وه‌ که‌ خوا دنیای دروست کردووه‌ هه‌ر
 هه‌بووه‌، وه‌لام وایه‌ هه‌ر ئه‌میته‌یتیش، ئه‌مه‌ یه‌کێکه‌ له‌ فه‌لسه‌فه‌کانی که‌ون! به‌ تایبه‌تی
 هێز؛ هێزه‌که‌یه‌ که‌ چینه‌کان دروست ئه‌کا. ئه‌وه‌ش وه‌نه‌بێ تایبه‌تی بێ به‌ ئاده‌میزاده‌وه‌، له
 گیانله‌به‌ره‌کانی ترو رووه‌کیشا هه‌ر هه‌یه‌؟ دوو لقێ دارێک، یا دوو چله‌ گیایه‌ک له‌ قه‌فی
 داره‌که‌و له‌ بنجه‌که‌وه‌ سه‌ر هه‌له‌ده‌ن یه‌کیکیان هێز په‌یدا ئه‌کا ئه‌ویکه‌یان وشک ئه‌کا،
 گورگ هێزی هه‌یه‌ مه‌ر ئه‌خوا، شیر هێزی هه‌یه‌ ئاسک ئه‌خوا. تۆ به‌رخ ئه‌خۆی به‌لام هێزت
 به‌ سه‌ر شیرا ناشکی لێی هه‌لدیت!

که‌وا بوو چینه‌یه‌تی هێز دروستی کردو دروستی ئه‌کا. ئه‌بێ ئه‌وه‌ش بزانی: ئه‌و که‌سه
 که‌ سنگ بۆ چه‌وساوه‌ ئه‌کوته‌ و فرمێسکی بۆ ئه‌پێژێ، کاتێ له‌و رێگه‌یه‌وه‌ خۆی گه‌یشته
 به‌ حوکم و ده‌سه‌لاتی که‌وته‌ ده‌ست، خۆی له‌ چه‌وسینه‌ره‌وه‌که‌ی پێشوو خراتری لێ دیت
 به‌رانبه‌ر به‌ چه‌وساوه‌کان، خۆی زیاتر ئه‌بێ به‌ گورگ بۆ مێگه‌لی گه‌ل، هه‌ر بۆ مانه‌وه‌ی
 خۆی له‌ حوکما براو دۆست و تاوانبارو بێ تاوان هه‌پروون به‌ هه‌پرون ئه‌کا هه‌ر به‌و مه‌رجه
 خۆی بمینێته‌وه‌! «ستالین» پالیه‌ک بوو، دلی زۆر ئه‌سووتا به‌ شه‌عبی ئه‌رامه‌نده‌ی ولاتی
 رووسیا که‌ ئه‌یاننالاند له‌ ژێر سته‌می قه‌یسه‌ره‌کانی رووسیا دا. کاتێ که‌ خۆی گه‌یشته
 حوکم، خۆی له‌ قه‌یسه‌ره‌کان خراتری لێ هات به‌رانبه‌ر به‌ شه‌عبی سوڤیه‌تی و به‌رانبه‌ر به
 کۆنه‌ هاوێکانی که‌ خه‌باتیان پێکه‌وه‌ ئه‌کرد بۆ رزگار بوونی گه‌لی رووسیا. وا دیاره
 غه‌ریزه‌ هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م سیسته‌مه‌ رویشته‌وه‌ ئه‌پروا! ئه‌وی ئه‌م غه‌ریزه‌یه‌ کاری تێ نه‌کردووه
 ته‌نیا پێغه‌مبه‌ران بوون؛ ئه‌وانی له‌ ناو چینی بێ ده‌سه‌لاته‌کانا هه‌لکه‌وتن و پاشان
 خزمه‌ته‌که‌شیان هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌ گه‌لیانا. «داد» یان دانا، پاشان ده‌سه‌لاتدار په‌یدا بوو،

ئەو دادەیان بە رێوە نەبرد، ئۆبالی ناچیتە ئەستۆی ئەوان، بەلکوو ئەچیتە ئەستۆی دەسلەتدارەکان.

هەر ماکسیم گورکی «۱۸۶۸-۱۹۳۶» چاکی کرد کە نەبوو بە خاوەن حوکم، ئەگەر ببوایە بەرھەمی قەلەمەکە ی بەو جۆرە بە دنیا دا بۆ نەدەبوو، کە تا دوا ھەناسە ی قەلەمەکە ی پشتیوانی زەحمەت کێشان بێت. ئەم ناوە ی باشتەر بوو تا ئەو ببوایە بە خاوەن حوکمیکی وەکوو جۆزیف ستالین.

ئیمە لێرەدا مەبەستمان ناوەرۆکی داستانێ «دایک» ی مەکسیم گورکی نییە، مەبەستمان روخساری پەخشانیکی کوردییە کە کەرمی حسامی ئەو داستانێ خستۆتە سەر ریزە پەخشانیکی کوردی، کە ئەو ی سەرەو نمونە یە کە لە ھی سالانی ۱۹۷۰- ۱۹۸۰. ئەبێن شێو پەخشانیکی بە شێو ی زیاتر موکریانێ سابلان. دارشتنی رستەکانی گوندەییەکی تێدا یە، شێو ی قسەکردنی ئەو ولاتە چۆنە پەخشانیکی بەو جۆرە ھاتۆتە ناو. «دال» لە سەرەتاو دوا یی وشە دا قووت نەدراو وەکوو شێو ی بابان. لە رێختی عیبارەتا - بەوینە - لە باتی ئەو بۆ «چاویلکەکانی رێکخست و چاکەتەکە ی بۆ دایکی راگرت» ئەلی:

چاویلکەکانی رێک کردن و چاکەتی بۆ دایک راگرت. ئەم جۆرە گوزارشتە دیارە جیا یە لەو گوزارشتە کە لە ولاتی باباندا ھە یە. ھەر وەھا لە تاکە تاکە ی وشە دا وەکوو «وێژینگ، چرتە، بالنج، ماسک و ھەلمساو» لە باتی «وێژەوز، چرکە، پشتی، پەچەو ئاوسا» ئەمە دەوڵە مەندییە کە بۆ زمانی کوردی. جگە لەمە ئەگەر پەخشانیکی وەکوو ئەم پەخشانیکی نەبێت، کوردی ناوچە یەکی تر ئاگادار نابێ بەسەر شتی وادا. ھەر زمانیکی ئەگەر بە ھەموو شێوکانی شت نووسرا، زمانی ئەدەبیکی یە کگرتوو ئەو وێتە بەردەستی خاوەن زمان. زمانەکانی تر بەم جۆرە پیشکەوتوون و لە ئەنجاما زمانیکی یە کگرتوو یان بۆ ھاتۆتە مەیدان و ئەو زمانە بوو بە رەسمی گشتی بۆیان.

«کمال جلال غریب» لە سالی «۱۹۷۹» لە بەرگی دوو ھەمی کتیبە کە یا «فەرھەنگی زانیاری» عەرەبی-ئینگلیزی-کوردی، کە لە بەرھەمی چاپکراوەکانی «کۆری زانیاری کوردی» یە، پیشەکی ئەو کتیبە بە پەخشانیکی دەست پێ ئەکاو ئەلی:

«خوێندەوارە بەرێزەکان! بەناوی خودای بەخشندەو میھرەبانەو. پێ بە دل سوپاسی ئەو برا یانە دەکەم کە بە ھەمی، یان بە نووسین، بە نامە ی تاییەتی،

یان بلاقو کراوه له گۆڅارو روژنامه کاندای بیرورای خوځانیان دهرباره یی بهرگی یه که می ئهم فرههنگه - فرههنگی زانیاری- دهربریسو و هندیک تیتینی نایابیان خستبووه بهر چاوم. منیش به پیتی توانا لهم بهرگه دا ئهو تیتینیانه م په پړه وی کرد، وه هیوادارم که له بهرگه داهاتو کانیشتا ههر په پړه ویان بکه م.

(۱) له بهرگی یه که مدا وشه لاتینی، یان ئینگلیزی به کانم به پیتی کوردی نووسیوو چونکه فرههنگه که م له سلیمانی چاپ کردو به ته ما نه بووم که ئهو وشانه به ریک و پیک چاپ بکرتن. به لام پاش ئهو دی که کوری زانیاری کوردی به پرتز به لاتینی له چاپ دانی ئهم به شه ی ئیستای پیم دا هه موو وشه لاتینی و ئینگلیزی به کانم به پیتی تاییه تی خوځان نووسیویه وه.

(۲) ئه گهر وشه یه کی عهره بی بهرام به ره که ی به کوردی هه بیت ئهو کوردیه که م بۆ داناوه؛ بۆ نمونه «اجدل - صقر» له عهره پیدا، بهرام به ره که ی له کوردیدا «هه لۆ»، به لام ئه گهر وشه یه کی عهره بی بهرام به ره نه بیت له زمانی کوردیدا ئه واه به ناچاری عهره بیه که م بۆ په رچقه کرده؛ بۆ نمونه «جسم صنوبری» له عهره پیدا بهرام به ره که ی «ته نی کاژی» له کوردیدا.

(۳) هندیک وشه ی لاتینی، یان ئینگلیزی هه ن که له کوردیدا بهرام به ره یان نیه، به لکوو هه مان شتیان پی ده لیتن، له بهر ئه وه من ئهو وشانه م جگه له ئینگلیزی، یان لاتینی به پیتی کوردیش ههر نووسیویه ته وه، ئه ویش بۆ ئهو که سانه ی که ئینگلیزی نازانن؛ وه کوو:

رادیو «به عهره بی» Radio «به ئینگلیزی»، «رادیو» به «کوردی». نمونه یه کی تر: جادولینوم «به عهره بی» Gadolinum «به ئینگلیزی» گادولینوم «به کوردی».

(۴) هندیک جار ریک ده که ویت که وشه یه کی عهره بی دوو، یان زیاتر وشه ی کوردی بهرام به ره ی هه بیت، وه هه تا ئیستا ساغ نه بوته وه که کامیان راستره، یا باشته، له بهر ئه وه منیش وه کوو خوځان هیشته و منته وه، به هیوای ئه وه دی که له دواړوژدا سوودیان لی وهریگریت بۆ هه لېژاردنی باشرینیان، بۆ نمونه: حامض «به عهره بی» ئه سید، ترش، ترشه لۆک «به کوردی». حقیه «به عهره بی» ماوه، چاخ، روژگار «به کوردی». حشره «به عهره بی» میروو، میش و مه گز «به کوردی».

(۵) هندیک وشه ی عهره بی به شپوه ی زاراوه، یه که له دوا ی یه که هاتوون چونکه ئه مانه زاراو و ههر یه که یان بهرام به ره ی تاییه تی خو ی هه یه له

کورديدا؛ بۆ نمونه: خېز «به عهري» نان به «كوردي» خېز لىسفر «به عهري» نانى نۆردوو، نانى رىڭ فنگا به كوردى. نمونه يهكى تر: جېل به «عهري»، شاخ، چيا «به كوردى». جېل وعر «به عهري» گه وەر، ياسه «به كوردى». دووباره تكا له هه موو خوينه ره به ريزه كان ده كه م كه بېرو راى خويان دهباره ئه م بهرگه ش دهر بخه ن، به ده م، چ به نووسين به نامه، يا له گۆڤارو رۆژنامه دا بۆ مه به ستي چاك كردن و بهرز كردنه ودى راده ي فرههنگه كه. چونكه ئاشكرايه كه دانانى ئه م جۆره فرههنگانه كاريكي يه كجار گرنگه و پيويستي به يارمه تي گشت لايه ك هه يه.

له كۆتاييدا زۆر سوياسى كۆري زانيارى كوردى به ريز ده كه م بۆ ئه و يارمه تيبه به نرخه ي كه دهباره ي بهرگى يه كه م و ئه م بهرگه داويتى، ناواته خوازم كه هه ميشه هه ر بلند بيت له پيناوى راژه ي زانيارى و رۆشنيري و ويژه ي كورديدا. هه روه ها زۆر سوياسى براياني به ريز مامۆستايان سديق شيخ مه حمود به رزنجى و فه يسه ل مسته فا حاجى و يونس ئه حمه د عه بدولله و محمه د هوشيار حه مه عه لى ده كه م بۆ ئه و يارمه تيبه باشه ي داويانه، چى له باره ي ريخه ستنى وشه كان و چى له باره ي نووسينه ودى ره شه كه كانى بهرگه كانى ئه م فرههنگه دا، هيوام وايه كه هه ر له سهركه وتندا بن».

كورد له لايه ن فرههنگه وه ئه گه ر بهر وارد بكرى له گه ل زمانه كانى ترا ئه توانم بلنيم ئه م له چاو خويا ده ستي له وان دريتر بووه، چونكه ئه وان هه ر له زه مانىكي تا ئه ندازه يه ك زۆر زووه وه به هه موو جۆرو له لايه ن خويان و جگه له خويان خزمه ت كراون و فرههنگيان بۆ دانراوه، كورده كه ئه و ماوه دريژه و ئه و هه سته به پرشته ي نه بووه، كه ده ست بدا به فرههنگى زمانه كه ي خويه وه. يه كه م ههنگاو يي كه بۆ فرههنگ نيترابى له ناو كورددا «ئه حمه دى خانى» بووه كه له ژيتر ناوى «فرههنگى نه به وهار» دا ده ستي پى كردووه، ئه م ميژوو وه ش له چاو فرههنگى نه ته وه كانى تر دا وه نه بى ميژوو يه كى زۆر كۆن بيت. به ره به ره له م سه ده ي بيسته مه دا ده ست بۆ فرههنگ دريتر كرا و قه له مى رۆشنيريانى كورد بۆ كه وه ته كار، به تايبه تى له لايه ن هه نديكيانه وه فرههنگ له كورديه وه بۆ كوردى ها ته ناوه وه خزمه تىكى شايانى پى كرا. جا فرههنگى كوردى له م ماوه كه مه دا ئه گه ر بهر وارد بكرى له گه ل فرههنگى نه ته وه كانى تر دا؛ واته له گه ل دريژى زه مانىندا ئه توانم بلنيم نيسبه ته كه ي ئه م زياتره له نيسبه تى ئه وان؛ واته كورتى زه مانى ئه م و دريژى زه مانى ئه وان بهر وارد بكرى، ئه م له م ماوه كورته دا ريگاي زۆر تر پريوه تا ئه وان.

به «قه ناعهت و به لگه» وه ئه ليم ئه وهى كه من نووسيموه هيچ كهسيك نه يوتراوه بيليت، چونكه ئه گهر ئازايه تي «تووپه بوون و چوون به گش دوژمني داگيركه را!». بي، خو ئه گهر ئازايه تي «رسواكردني دوژمن بي» يا ئه گهر ئازايه تي «دهرخستني كرده وهى ناپه سهن و بي ره وشتي دوژمني داگيركه ر و ده سه لاتدار بي». يا ئه گهر ئازايه تي «وه ستانيكي بي سلنه مينه وه بي به رامبه ر به دوژمنيكي درنه!! و...». زور به شانازيمه وه ئه ليم: له چيروكه كانى «نان دؤ خوئل.. نه نكم.. و كاكا فرينه و...!» دا ئه وانهم نووسيموه كرده به رامبه ر دوژمن».

كاكه بورهان له شويينيكي كه دا ئه لي: با ئه وهش بزانيه كه ره مز بير كرده وهيه كي فراوان بؤ خوينه ر پهيدا ئه كاو راده ي روشنبيري خوينه ر به رز ئه كاته وه، ئه گهر وا نه بي هيچ جيا وازيبه ك نيبه له نيواني خوينه ريكي به ره مه مي شيركو بي كه س و حسين عارف له گه ل خوينه ري چيروكه كانى روسته م و زوراب دا.

كاكه بورهان گيان ئه مجاره ش گوئ بگره وه هه ر چوون بي ئه وه ئه ده به ي «روسته م و شيرين و فره اداو...» ي پي نووسراوه من به بناغه ي ئه ده به كه مانى دا ئه نيم، چونكه به گشتي هه موو نووسه راني كوتمان له وانده به به ي روشنبيري خو بيان په ره پي داوه.. مه وله وي ئه لي: جاريكيان به سه فه ر چووم بؤ قه لاي جوانرؤ له وي كتيبيكي «شيرين و فره ادا» ي ناته واوم دي، ويستم به شيعري خو م ته واوي بكه م، چه ند شيعريكم نووسي، كه به راورددم كرد هينه كانى خو م ئه وه نده به ناته واو ها ته به ر چاو شه رمه زار بووم و ده سم له نووسين و ته واو كردني كتيبه كه هه لگرت.. بپوانه (مه وله وي ماموسته مه لا عبدالكريي مدرس).

جا نازانم لاي به ريتزان مه وله وي به شاعير ئه زانن يا نه؟! چونكه مه وله وي كلاسيكي بوو، كوون بوو..! جا ئه وه ئه ده به واقيعي بووب ي يا خه يالي، ئه ده بيتكه هه بووه وهيه و ئيستاش خوينه ريان به ئه نازدي «شيركوو حسين» هه يه. ئينجا هه ر له وه ئه ده به دا هه موو جوړه زانياري و شتي پيويست و گرنگ به دي ئه كرى؛ وهك «زانياري، جه نكي، فه له كي، ئه ستيره ناسي، دللاري، وه فاداري، خو به خت كردن، باوه ر نه كردن به دوژمن، كوئرا نه شت نه كردن، پاله وان بازي - مصارعه - ملاكمه، كه ئه مه يان ئيستا يه كيكه له به شه گرنگه كانى جيهاني وه رزش، خو راگرتن له به رده م نازارو برسيتيدا، سوور بوون و كوئنه دان له پيناوي ئامانج و...!» سه ره راي ئه مانه كاكه بورهان! سوين

ئەخۆم بە خواو مارکس و مادی و وجودی نوێ خوازی...! ئەگەر ئیمتوانیایە
 رەوێوەی میژووم ئەگێرایەوه بۆ پێش رۆستەمیش! ئەزانی بۆ؟ دیارە
 نایزانی! لەبەر ئەوەی لەو کاتە لە سالتیکا بە ھەموو ئافاقەکانیەوه - جەنگی
 و سروشتی - سەدان کەس تیا ئەکوژان! بەلام ئیستا لە پال راستی و تقدیمی
 و... لە سالتیکا ھەزاران گیانلەبەر بێ گیان ئەکرتن! ھەر ئەوسا لە سالتیکا
 چەنان کەسێک ئەکران بە «دار»، یا ریشە کێش ئەکران بەلام ئیستا کە لە
 تەنیش «سەرپەستی» و مۆژ پەرەری ئامانجەوه! لە مانگیکا چەنان کەس
 لە بەندیخانە ی شارە دێرنەکانی فەلەستین، بەندیخانە ی نزیك ئاسک ئەکرتن
 بە پەتا! ھەر ئەوەتا ئەو فێر و درۆ و بەرتیل و مل کەچی بۆ دۆژمن و... ی
 کە ئیستا ھەبە ئەوسا نەبوو، ھەر ئەوسا زۆر کردن و چەوسانەوه و داگیر
 کردنی خاکی بێ دەسلەتان! ھەرگیز وەک ئیستا نەبوو.

دەربارە ی شیرکۆو حسین عارف بەلای منەوه ھێچیان بە نووسەر ناژانم،
 چونکە زۆر ترسۆک و راران! بەلکە کاک شیرکۆو بۆ کەسانی خاوەن دەسلەت
 ھەلەپەری و خۆشی ئەویست! کە دەسلەتیشی نەما بە پێچەوانەوه!
 دەربارە ی «گۆزان» چەن پرسیاریکم لێ کرد کەچی بە پێچ و پەنا و راکردن لە
 مەبەستی پرسیارەکان ئەو وەرمانە ی یامەتەوه کە لەم نامیلکە یەدان... ئەمە
 واو بۆ حسین عارفیش ئەو لە شیرکۆو راکردووتر! چونکە کاتی خۆی نامیلکە
 «نەنکم» بۆ نارد کە رەخنە ی لێ بگری کەچی نەبیوترا ھێچی لەسەر بنووسی!

لەوانە یە بڵێت: کە حسین عارف بە نووسەر نازانی ئە ی بۆچی
 بەرھەمە کەتت بۆ ناردووە کە رەخنە ی لێ بگری؟!... ئەمە راستە بەلام لەبەر
 ئەوە ی کە لای زوربەمان بە چیرۆک نووسیکی سەرکەوتوو ناسراوە بۆ ئەوم
 ناردو حسن قزلباش لای خۆم چیرۆک نووسیکی سەرکەوتوو، بەلام نەک لە
 رێگای نامیلکە کە یەوه - پێ کە نینی گەدا - بەشکوو لە رێگای ھەنێ
 چیرۆکیەوه کە لە رۆژنامە و گۆڤارەکانا بلاوی کردوونەتەوه، وەک چیرۆکی
 «ھەست کردن قەدەغە یە» لە بیبری نوێ و...

..... «.....»

ئەمە قسە یەکی دانسقە یە لە ناو ھەموو زانایانی کۆن و نویدا کە ئەلێ: «تۆ سەیری
 ئەوه بکە کە وتراوە و نووسراوە، سەیری ئەو مەکە کە کێ وتوویەتی!» لەم سالی ١٩٧٩
 دا لە گەلێ بابەتی پەخشانەوه قسە کراوە؛ یەکیک لەوانە پەخشانی ئەم خاوەن دەقە یە کە
 رێبازەکی بە تەواوی لەبارە ی ناوەرۆکەوه جیا یە لە رێبازی ئەو کەسانە کە لەم سووچەوه

دواون.

له پړوژه کې یا سهره تا «گوران» ی هونه ری گرتووه، هونراوه کانی هه لئه سه نگیښی؛ جوانی له هونراوه کانیدا، گونجانی ناوهر وکی هونراوه کان له گهل سهر له وحه ی پارچه کانی، وهسف له هونراوه کانی، هونراوه کان له گهل ریزمانی زماندا، له نگی له هونراوه کاند، رهخنه لی گرتن و هه لسه نگانندیان له باری لیکولینه ووه.

ئمه ناوهر وکی کتیبه که و ئم جوړه شتانه له هه موو ده ورو سهرده میکا هه بووه و هه یه که رهخنه له بهر هه میک بگیریټ و لیکولینه وده ی له سهر بکریټ. ئمه مه به ست نییه، به لکوو مه به سته که ئه وده یه که ئم ریځایه خاوهن دهق له بهر هه مه که ی خویا گرتووه تی بو شیکردنه وده ی بهر هه می یکیکی تر ئه وده یه که ههر که س به خوئی چیشت بیرو رایه کی بوو بیټ به رامبه ر به بهر هه می گوران، ئه و هیټا ونی و له ته ته لئی داون و ئه وانیسی شی کردو ته ووه، خستو نییه تاکی ته راز ووه و به باوهر ی خوی هه لیس ه نگاندون و روژی کون و نوی هیټا و نه ته بهر چا و! ئم جوړه ریچکه یه به م جوړه شیوه یه و به م گشتییه من نایه ته بهر چا و م که هه بوو بیټ مه گهر له م سالی ۱۹۷۹ د ا نه بی. به لئی! ئمه زور جار هه بووه که به هونرا و یه کیکی تری شور دو ته ووه، وه یا عه شره تیکی دامالیوه، به لام له په خشانان به م درټیبه دوور نییه نه وک له نا و کور ددا به لکوو پیټ شک نایه له نا و نه ته وده کانی تر بشا هه بوو بیټ، ئه گهر هه بوو بیټ له نا و کور ددا نه بووه!..

ئم دهقه ی سهره ووه که نمونه ی هه موو په خشانه که یه تی جم و جولیک له بییریا هه یه که له وه جاهی نانه و اخانه یه کا دروست بووه. جگه له روخساری په خشانه که ناوهر وکه که ئه ووه بو ئیمه دهر ئه خا: که گرتنی ئم جوړه ریځایه ریځایه کی تازه یه. به لئی! پیا و که دانه نیسی له گهل یه کیکی ترا ئه که ویتته ده مه ته قی و هه موو جوړه قسه یه ک ئه کا و لغاو بو ئه و مه یدانه شل ئه کا، به لام که دیتته سهر یاری نووسین له باب ته تیکی وادا ئه و لغاوه به و جوړه شل نه کراوه. ئم دهقه، وه یا ئم خاوهن په خشانه که ئم ریچکه یه گرتووه، ریچکه که ی وه کوو نانیک ی برژاوه که له ته نوو ریکی گهر مه ووه دهر هاتبی، بیړه که ی بووه به کول وه ژیک و ههر جاره ته نوو ره که ی پیټی تی کدا ووه بو گهر م بوون. قسه کانی له گهل واقعدا یه ک بگر نه ووه یا نه گر نه ووه شیوه په خشانیک ی له م رووه ووه بو ئم جوړه شتانه دروست کردووه. ئمه ش مهرج نییه که بوتری ههر چی په خشان هه یه ئه بی هه مووی چاک بی یا هه مووی خراب بی. په خشان شوین بابه ت ئه که و، بابه ت چون بوو په خشانه که به و جوړه دیتته ناووه. ئه وده نه هه یه میثرووی په خشان ئه بی ټاگادار بی به سهر هه موو جوړه نمونه یه کا و وه کوو دیو جامه

هه‌موو شت بخاته روو، ئه‌وه‌ی بۆ ده‌ر ئه‌که‌وێ که له‌سالی ١٩٧٩دا ئه‌م جۆره په‌خشانه‌ش له‌ بابه‌تیکی وادا دروست بووه.

وه‌کوو له‌ گه‌لی شوینی ئه‌م کتێبه‌دا وتراوه ئه‌مه‌ میژووی په‌خشانه‌ به‌ پیتی زنجیره‌ی رۆژ بۆ دروستبوونی ئه‌و بابته‌ که هه‌بووه، میژووی ئه‌وه‌ نییه‌ که من وه‌یا تۆ دلنیا بین له‌و په‌خشانه‌و له‌گه‌ل بیرو باوه‌ری ئیمه‌دا یه‌ک بگریت. وینه‌ی ئه‌مه‌ هه‌یه‌ که گه‌لی جار له‌ گۆقاریکا شتی که‌ک بلاق ئه‌کریته‌وه‌ که ئه‌و شته‌ له‌گه‌ل بیرو باوه‌ری خاوه‌ن گۆقاره‌که‌دا نییه‌، به‌لام له‌شوینیکی وه‌کوو ئه‌م کتێبه‌دا - که میژووی په‌خشانه‌ - که‌لکیکی زۆری هه‌یه‌ بۆ پاشه‌روژی ئه‌و میژووه، به‌ تایبه‌تی له‌ ناوه‌رۆکا ئه‌مجا له‌ روخسارا.

«عه‌بدولسه‌تار تاهیر شه‌ریف» له‌ کتێبه‌که‌یا که له‌ ژێر ناوی «حاجی قادر» له‌ سالی «١٩٧٩»دا له‌ژێر چاپ ده‌رچوووه، نمونه‌ په‌خشانیکی ئه‌و رۆژه‌مان پیشان ئه‌داو ئه‌لی:

.....»

نوسین و لیکۆلینه‌وه‌و دانانی کتیب کرده‌وه‌یه‌کی زۆر هاسانه‌و زۆریش گرانه‌؛ زۆر هاسانه‌ بۆ ئه‌و زه‌لامانه‌ی شه‌رمیان نییه‌و له‌به‌ر بێ ئیش و کاری خۆیان به‌ نووسینی پرو پوچ و بێ سه‌رو بێ شوین خه‌ریک ده‌که‌ن و سه‌ری خوینه‌ریش به‌ نووسینه‌کانیان قال ده‌که‌ن. ئه‌م جۆره‌ نووسینه‌ نه‌ له‌ بابته‌ زۆر هاسانه‌کانه‌. بابته‌ی زۆر گرانه‌که‌ش ئه‌و جۆره‌ نووسین و لیکۆلینه‌وه‌یه‌ که نووسه‌ر خۆی پێوه‌ ماندوو ده‌کا، شه‌وو رۆژو ساله‌ها له‌ دوای سه‌رچاوه‌ی زانستی و راست ده‌گه‌ڕێ بۆ ئه‌وه‌ی به‌لگه‌ی به‌هێز بێ و لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی بێ.

ئه‌م جۆره‌ نووسینه‌ ئیمه‌رۆ زۆر که‌من به‌ تایبه‌تی به‌ زمانێ کوردی، جگه‌ له‌وه‌ی خاوه‌نه‌کانیشی گومان له‌ پسپۆرییه‌تیان ناکرێ و له‌ ناوه‌رۆکی نووسینه‌کانیان ده‌رده‌که‌وێ، وه‌ ده‌ربه‌ستی ئه‌وه‌ش نین ئه‌م و ئه‌و پروپاگاندیه‌بان بۆ بکه‌ن، وه‌ک بابته‌ی یه‌که‌میان، چونکه‌ نووسینه‌کانیان باشتترین به‌لگه‌و پرو پاگاندیه‌ بۆ دیاری کردنی شوینی تایبه‌تیان له‌ ریزی کۆمه‌لدا.

به‌لام ئه‌وه‌ی جیگه‌ی داخه‌ ئیمه‌رۆ مۆده‌ی جۆری یه‌که‌میان له‌سه‌ر شانۆ، که ده‌لێن له‌سه‌ر شانۆ بۆ ئه‌وه‌ی خوینه‌ری به‌رێز نه‌یباته‌ سه‌ر خوینه‌ران، چونکه‌ ئاشکرایه‌ نووسینی بێ ناوه‌رۆک و تۆکل رازاوه‌ له‌به‌ر لاوازی نه‌یتوانیوه‌ جه‌ماوه‌ری خوینه‌ران رابکێشی، که‌واته‌ مۆده‌که‌ له‌ کۆریکی تر دا خۆی ده‌نوینێ، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ناگه‌ییته‌ که‌وا شه‌و دز رزگاری ده‌بی له‌ هه‌لاتنی هه‌تاو، که هه‌موو

شتیک درشت و وورد ئاشکراو روون دهکاتهوه.

سێ بهرگه کتیبهکهی نووسهر که به ناههق ناوی حاجی قادری لێ ناوه له ریزی بابهتی یهکهه دامان ناوه، تا ئیستاش ئهگهر دژی نووسرای، خۆ تهنیا یهک نووسهری کورد پهسندی نهکردوه، ئهههش وا بزانه دهگهڕێتهوه سههر ئهوهیانهی باسمان لێوه کرد له پێشسهوه، لهگهڵ دوو هۆی سههرهکی تریش: یهکه میان ئهگهر خوێنههره کوردهکه کۆنه پهڕستیش بێ و به بیرو باوهرو کۆنه پهڕستهکهی، بهلام به هیچ جوړیک رازی نابێ به باس نهکردنی ژیان و شیعی حاجی قادری کۆبی، له کتیبیکدا ناوو نیشانی ئهوی به سههرهوه بێ. دووه میان کتیبهکه بهگشتی له ههموو رووییهکهوه له لایه خۆینهریکی رۆشنییری ئاسایییهوه فری دهریته سههر زبڵدان، ئیمهش که خۆمان ماندوو کردوه به خوێندنهوهی ههر سێ بهرگی کتیبهکهوه تهنیا بۆ ئاشکرا کردنی ئهم جوژه نووسینهانه بووه بۆ خوێنهراوی بهریز. ئهههه له لاییک، له لایهکی ترهوه رزگارکردنی گیانی پاکی نهمری حاجی قادری کۆبی له شتواندن و ناساندنی به پێچهوانه راستیی حاجی وهکوو شاعیریکی کوردی نهتهوهپهڕست و شوڕشگیتری. بهلای کهههوه دهبوو نووسهر خۆی ماندوو بکردایه لهگهڵ شیعهکانی حاجی، به تایبهتی پارچه شیعهکهی دهبارهی شۆینهواری کورد، که پێشهکییهکهی بهم جوژه دهست بێ ئهکا:

کورده دهزانی له کوێ ساکنه خزمانی تو؟

گوێ گره بۆ تو بلێم مهسکهنی قهومانێ تو

وهیان تهنیا خۆی خهریک کردبایه به لیکۆلینهوهی بهیته شیعهکهانی حاجی دهبارهی ئهم گفتوگۆیهکی لهگهڵ کوردیکی کردبوو له ئهستهموول که پێشهکییهکهی ئهههیه:

له رهنگا تیگهیم کورده، به شێوهی کوردی کوردستان

که چوومه خزمهتی پرسیم: برادر خهڵکی کام جیگای

له کام لا هاتووی؟ گریاو گوتی بابان! گوتم! بابان!

دلم داوه گوتم: باوکه ههموومان بێ کهسین لێره

چ قهوماوه! گهلی حهیفه، مهگریی ههر وهکو باران

حاجی شاعیریکی نهتهوايهتی بووه له قوناغهکهی داو هاوتای کهم بووه، له کوردستان یهکێکه لهوانه به پهنجه دهژمیرین، له شاری کۆبهش بێ هاوتا بووه. ههروهها شاعیریکی شوڕشگیتری بووه، نووسهر بیهوێ یان نهیهوێ،

ئەمەيە راستى حاجى قادر، ئەم راستىبەش وەك تىشكى ھەتاو تىژو بە تىن و
رۆشنە، بە بېژنگە شەكەى مامۆستا جەلى زادە گل نادىتەو و دانا پۆشرى.

نوسىن لەسەر ژيانى حاجى قادر ئەوئەندە ھەلدەگرى كە نوسەر خۆى پىتو
ماندوو بكاو، بە دواى ھەموو سەرچاوەيىك بگەرپى كە ئەو شتە شاروانەى
ژيانى تىدا گوم بوو، گومان لەوئەدا نىيە كە بەشكى زۆر لەم سەر چاوانە لە
شارى ئەستەموول دەست دەكەوئ.

..... «.....»

ئەم سالى ١٩٧٩ يە زاتىكى وا ھاتە ناوئەو كە نوسەرانى كورد لە پەناى ئەو زاتەدا
رېچكەيەكى وايان گرت كە پىشسووتر ئەو رېچكەيە بەو پان و پۆريە تاپۆيەكى وا ديارى
نەبوو. ئەمەش لە كوردو كۆشى جم و جوولئى زمانە كە جوړە بايەتى وا دىنيئە ناوئەو بىي بە
مايەى نوسەران پۆقسە لەسەر كردن. مەسعوود محەمەد لە نيوانى سالانى ١٩٧٤ -
١٩٧٦ لەژىر ناوى «حاجى قادرى كوئى» دا بە سى بەرگ لە «حاجى» دواو، ئەم بايەتە
بوو بە مايەى نوسەريكى تر كە عەبدولستار تاهير شەريف بوو پۆ ئەو لىي بدوئ و لىي
بكوئىتەو، ديارە ئەگەر بەرھەمى يەكەم نەبوايە ھى دووھەمىش نەدەبوو؛ بەرھەمى يەكەم
ئەدوئ و لى ئەكوئىتەو. زووتر لىكوئىنەو لە ھۆنراو دا زۆر بوو بەلام بە پەخشان و لە
پەخشان بكوئىتەو ئەم كەم بوو. ئەم رېچكەيە زياتر لە زادەى سالانى «١٩٧٠ -
١٩٨٠» يە .. ئىمە لىرەدا مەبەستمان ئەو نىيە كە «ناوچى» لە نيوانى رەخنەگر و رەخنە
لى گىراو دا، چونكە ئەم كتيبە ميژووى پەخشانى كوردىيە كە لە ھەر بابەتتەو بىت
كارىكى بەسەر ناوچى كردنەو نىيە.

بەلئى ١٩٧٠ - ١٩٨٠ گەلئى بابەت ھاتە ناوئەو؛ يەكئى لەو بابەتانە ئەوئە كە بە
پەخشان رەخنە لە پەخشان بگيرىت، ئەمە بەچا و رەپرەوئى رۆژئەو ھەنگاويكى تازەيە.
خاوەنى ئەو پەخشانەى سەرئەو بە ھەوت بەش پەخشان لە كتيبيكى سى بەرگى پەخشان
كە تىكراى لاپەرەكانى «١١٧٠» لاپەرەيە ئەكوئىتەو، گەلئى دىپرى ئەو دىنى، شى
ئەكاتەوئەو رەخنە لە چەمكى ئەو دىپرانە ئەگرئ، واتە لە فلانە شوئنا واى وتوئەو كەچى لەم
شوئنەدا پىچەوانەى وتراوئەو خۆى وتوئەو، رەخنە وەنەبئى لەوئەدائى كە ئەو رستەيە
پىچەوانەى رىزمانە. كورتى بە رەنگارىيەكە ئەوئە كە ئەلئى باسيكى «١١٧٠» لاپەرەيى
بە پەخشان لەسەر ھۆنەريكى وەكوو حاجى قادرى كوئى بئى شتىكى باشەو حاجى قادر
لەو لاپەرەنە زياتر ھەلئەگرئ، بەلام نوسەرى سى بەرگە ھەر خەريكى شتىكى لاوئەكى

بووه و هاتنی ناوی حاجی قادر تهنیا بۆ تامه چیشته، ئەگینا درێژه پێ دانهکەى هیچ پەيوەندییەکی بە حاجییەو نییە!..

ئەم جوۆرە رێبازە کە پەخشانییک لە پەخشانییک بکۆلێتەووه و رەخنەى لێ بگرێ - رەخنە گرتن لە ناوەرۆک نەوێک بۆ رێزمان - رێبازیکی تازەییەو لاپەرەى ئەو سالانە دایهیناوه.

گەلێ جار و تراوه چەشەى دوو کەس هەرگیز یەک ناگرێ، گوزارشت دانهوه لە شتییک بەلای منەو بەشە، بەلای تۆو بەشە نییە، شتییک بەلای تۆو بەشە، بەلای یەکیکی ترەو بەشە نییە. بەردی مەحەک «واقع»ە بناغەییەکەیه، نەوێک گوزارشتەکەى من و تۆ. ئەفلاتوون و ئەرەستو یەک بوون و پاشان جیا بوونەووه و گوزارشتیان گۆرا، ئەبوو حەسەنى ئەشعەرى و جوبائى یەک بوون و پاشان جیا بوونەووه. مەبەستم ئەوێه «واقع» شتیکی ترەو دەرپرینی بیرو باوەر شتیکی ترە. دوو کەس زۆر دۆستێکە چى لە بیرو باوەرێ زۆر جیان، بۆ وێنە شیخ رەئوفى خانەقاو «گۆران».

ناوەرۆکی کتیبى حاجی قادر - کە پەخشانە - بە رەخنەو لێکۆلینەووه لە کتیبى حاجی قادری کۆبى ئەدوێ - کە ئەویش هەر پەخشانە - رستەکانى هەلئەسەنگینى و ئەمجا بەر پەرچى ئەداتەو، ئەم جوۆرە رێچکەیه لە باوەرێ منا سوود ئەگەیهنێ بە پەخشانی کوردی نەوێک زیان؛ مایه زیاد ئەکا، بابەتێ تر دروست ئەکا، لالغاوێ پەخشانی فراوان ئەکاتەو، رێگا بەرین ئەکاتەو بۆ ئەو کە پەخشانی بخرێتە بەر زەرەبێن و تەتەلەبکری و لە هەموو لایەکەو لێ بکۆلێتەو، لەم لێ کۆلینەووهیدا سەرەنجام و واقع دەر ئەکەوێ، دەرکەوتنى واقعیش نەک بۆ تهنیا زانیاری نەزەرى، بەلکۆو بۆ هەموو زانیارییەکی عیلمى و تەبئیى سوود بەخشە بۆ تێکرای نەتەو.

لە روخسارەکشیا هەندێ وشەى ناوچەیی تێدا هەیه و لەگەڵ رستەکانا جوۆشى داوه، ئەگەر پەخشانیکی وا نەبوايه، ئەو وشانە ئەبوون بە ژێر لیووه، نووسینی ئەو وشانەو وێنەى ئەوانە سامانیکی تر ئەدا بە زمانى کوردی.

هەر چەندە ئەمە جیگای ئەو نییە بەلام هەر ئەشیلییم: بەوێنە نووسەر لە گەلێ لاوه وشەى «رێز» ی بەکار هیناوه لە باتى «رێز». ریز بە مەعنا ئیحترامە، ریز بە مەعنا سەف و لە پال یەک بووندايه. دووریش نییە ئەمە هەلەى چاپ بیئت، نەک بەسەرچوونى نووسەر.

ئەمەو ئەبێ ئەوێش بزانی کە گۆرێ نووسینی کوردی و باوی لە سالێ ۱۹۷۹دا گەلێ

که متر بوو له سالة کانی پيشووی، هه روا بووه چونکه پارسه ننگ بو نووسینی زمانی کوردی هه شتیکی تر بووه نه وهک خوی بوویی!

«صادق بهاء الدین نامیدی» له کتیبه که یا که له ژیر ناوی «هۆزقانییت کورد» له سالی «۱۹۸۰» «دهسته ی کورد» ی کۆری زانیاری عیراق چاپی کردووه، نمونه په خشانیکمان نه خاته بهر دهست که نه مه ی خواره وه نمونه به که له و .

.....»

د جهه کی هندی ویران و بهر باتدا بئ گومان نه بوری بیت وئ ژی دی پاشکه فتنی بن، کرباری و فروتننا ناف خو ژ بهر نه بونا ته نایی دئ کیم بیت و دگهل میر گه هیت چار نکار وهکی دیار به کړی هه کاریبا ئو نامیدی ئو موبسلی دئ کیم تر بیت کو دگهل پایته ختی دهوله تی ستان بۆلی دئ ئیکجار کیم بت. هه وه سا ژی لایی رۆش بیری ئو زانستی ژی دئ پاش که فتی بت کو نه زانین دئ میر گه هی سه راسه ر گریت، ژبلی خویندنگه هیت جزیری پایته ختی میر گه هی، کو لسه ر ئالۆزی ئو ته نگا قییا جهی، پاکشه فتنا نه بوری ئو روشن بیری ژی ب چو رهنگان خوندکاریت جزیری چاف ژ مزگه فت و خویندنگه هیت پایته ختی ئو ژ ده رفه ل دوی دهسته اتنی نه هاتیه گرتن ژ بهر ژ خودی ترسی ئو ب نرخ گرتنا لایی ئۆلی و نایینی کول دوی چاخی ئو دمی دا ژ هه می لا ئو باریت دی ب کارترو پویته پی هاتیه کرن، دبه را چویی نه ئو چافی خو دایی، لاییت دیییت ژین و ژیاری وهکی له ش ساخی ئو نه بوری رهنگه کیم هاتینه هزار وان ژی.

دقی کۆمیونیستی ب ترس و له رزو کیم ته نابی و باوه ری دین ریژما ده له نه گی «دهر بهگ» یا خوکه را خوسه ر کول سه ریک بهر گوهورین و جه گوهرینا خوندکارا هه، ئه و کۆمیونیستی ژار و رویت و بهریات و نه بوری بیت خودا، پاشکه فتی ژ لایی رۆشه نبیری ئو له ش ساخی فه، دین باری گرانی ریژو ره وشت و تیتالییت ئۆلی، نایینی ئو بوسولمانه تییه فه، هافلی ئو شه نگستییت رونیسی بیت دجهی دا دئ ب خوندکار و کارگییران و زانا ئو ئۆلدارا هه دبهستی ئو کریدایی بن چو رهنگ و ناوایان نه شین ژ گوتنا وان ده رکه فن، کو دکۆمیونیسته کی هوسادا، بئ گومان دئ سۆفیاتی هیلنیت خود مه ژی ئو مه ژکو تکی رونیشتیباندا چیکه ت دئ ریکیت سۆفیاتی «ته ریه» وی کۆمیونیستی ب سه ر و بهر ئی خن و ریکیت ژیاری ل بهر روهن روهن کهن.

دقی کۆمپونیتی ھوسادا مەلایین جزیری لە جزیرا بۆتان و سەری سەدی پازدی زاینی ھەقیبەری نیفا یەکی د سەدی نەھنی مشەختی دا ژ دایین بویە و ژ بنەمالکا زانا ئو خوەندا کو بابین وی مەحمەد ژ زانا روشەنبیرو کەنکەنیت چاخ و دەمی خو بویە، ژ بەر ھندی فەرمانا سولتان عوسمانی بۆ دەر کەفت بۆ سەرۆکی قازیبان ل شامی «دەمشقی»، پاشی ھەیامەکی ل شامی مایی ب فەرمانەکا دیبا سولتان بۆ سەرۆکی قازیبان ل استانبولی ھەتاکو شەپو جەنگی ئەنقەرە ساڵا «١٤٠٢» ز. ل ناڤەرە بایەزیدی یەکی ئو تێموری لەنگ. پاشی بایەزید ھاتیە گرتن و دویر ئی خست، ب مال فە چۆ ئیرانی، کو ل وتری ژی دونیا روھن لی تارێ بو چۆ بەر دلوقانییا خودی. ئەف چیرۆکا مەلا مەحمەدی بابین جزیری، ھەر وەکی سەیدایی جەگەر خوین گێرایی دچو سەرۆکانی ئو ژێدەریت دی دا بەر چاف نەکەفت، ژ بلی ھندی چۆنا مەلا مەحمەدی بابین مەلایین جزیری، یی ل دوی گۆتتا وی سەرۆکی قازیبان بویە ل استانبولی، ژبەر چ دی چی تە ئیرانی؟!.

ھەکە گوت پاش شکەستن و دویر ئی خستنا سولتان عوسمانی «یلدرم بایزید» ئەو ژی ژ سەرۆکی قازیبانی ئی خست، ئان دا ھەر لە ستانبولی مینت، یان ژێ دا زفریتەفە جزیری ژبەر کو ئیران و دەولەتا عوسمانی کەفتنە بن دەستی تەتەرەن ھەیامەکی، ژیلی ھندی ل سەر دارخازا کی مەلا مەحمەد چۆ ئیرانی؟!.

نەمازە سەیدایی جەگەر خوین لە سەر گۆتتا خو دجیت دیبێت: پاش مردنا بابین ئەحمەدی جزیری ئانکو مەلا مەحمەدی ل ئیرانی ئەحمەدی جزیری کرە سەرۆکی قازیبان، بەلی ئەو بەر پسیاری پێ فە نەدھات، ژبەر کو سۆفیەکی نەقشبنەدی بو، دڤیا ورد کیشابا، ختم کرانا دگەل مریدا، ئینا دارخازا لی بورینی ژ سولتان خاست و مەحمەدی ب ناڤی بابین وی ب ناڤ کری کرە سەرۆکی قازیبان. ھەر وەسا سەیدایی جەگەر خوین دڤی گۆتتا خودا دیبێت: د شەپو جەنگی ئەنقەرە ناڤ بری مەلایین جزیری ھێژ بچوکیک بو. بەلی سەیدایی سجادی ل دوی دیوانا دەستنقیسا عەبدولقادر عەلی ئامیدی دیبێت:

جزیری د ساڵا «١٤٠٧» ئی زاینی ل جزیرا ژ دایین بویە. سەیدایی نەمر محمد علی عونی ل دوی دەستنقیسا دیوانا مەلایین جزیرییا کو ساڵا «١٣٢٢» ئی مشەختی نڤیسی گوتیبە: «مەلایین جزیری لە دویماییا سەدی نەھنی مشەختی ل سەر چاخ و دەمی محمد فاتحی بویە». نەمر جەلادەت

به درخان دگۆڤارا «هاوار» ئى دا هەر دېشكا يەكئى ژفى بابەتى پەسنا وئ
 گوتنى كرىيە. ژفى چەندى ژى ديارو خويا دبیت كو د جهنگى ئەنفەرى دا
 جزیری هەكە ژ داين بېت ژى، بەلنى گەلەكئى بچوبك بویه...

..... «.....» .

من نامەوئ قسە دووبارە بکەمەو، لەگەڵ ئەوێشا هەر ئەبى بېلیم کە شێوەى بادینى
 یەكێکە لە شێوە سەرەکییەکانى زمانى کوردی و شتى پى و تراو، بەلام زۆرتر هۆنراو؛ لە
 هۆنراو دا دەولەمەندە، لە پەخشانا لە ئاخو ئۆخى سەدەى نۆزدەهەمەو زیاتر کەوتە جم و
 جوول، رۆژنامەى «کوردستان» ی بەدرخانیهەکان کە لە «١٨٩٨» لە ئەستەموول یەكەم
 ژمارەى دەرکەوت دەستیکى بالای هەبوو بۆ ئەو ئەو مێژوو بە دواو پەخشانی شێوەى
 بادینى هەنگاوى گەورە گەورە بنی. لە ١٩١٧ بە دواو کوردە رۆشنبیرهەکانى ولاتى روسیا
 ئەوێندەى تر کەوتنە هانە هانەدانى. گەرۆکەکانى ئەلەمانیا و فەرەنسەو ئینگلیز کە لەناو
 کوردەکانى بەشى ولاتى عوسمانیدا ئەگەران، یادداشتەکانى ئەوانیش هەرچەندە بە زمانى
 خۆیان بوو بەلام ناوەرۆکەکەى بادینى بوو ئەوێندەى تر پەخشانی ئەو شێوەیە بتهو کردەو.
 لەم کتیبەدا گەلنى نمونە هینراو تەو بۆ پەخشانی شێوەى بادینان. پەخشان گوزارشت
 لە خەيالانى دەررون ئەداتەو، شێوەى هەر ناوچەیهەکیش - وەکوو و تراو - جیاییهەکی
 کەمى ئەبى لەگەڵ شێوەى ناوچەیهەکی تردا. ولاتیکى پان و فراوانى وەکوو بایەزید،
 دیاربهکر، بتلیس، وان، قارس، ئەرزورۆم، دەرسیم، جەزیرەى ئبن و عومەر، ماردین و
 گەلنى شوینی تر تا ئەگاتە ئازربيجانى رۆسیا کە هەموو ئەمانە ئاخاوتنیان بە شێوەى
 بادینیهە ئەبى چەند جۆرە وردە شێوە لەمانەدا هەبیت؟! لە ئاکرى و دهۆک و ئامیدى و
 زاخۆ دیسان وردە شێوەى تری بادینى هەیه. ئەبى ئەوێش بزانی لە ئامیدى بەسەر زاخۆدا
 کە ئەروا هەتا ئەچى بەولا ترەو، ئەم شێوەیهە قولتر ئەبیتەو، کەچى کاتى پیاو سەیری
 روخسارى ئەم نمونەیهە ئەکاو بەراوردی ئەکا لەگەڵ نمونەکانى تردا واتى ئەگا کە ئەم
 قولترە! بەرجى شێوەى ئاخاوتنى ئامیدى گەلنى سووکترە لە شێوەکانى زاخۆ و جزیرهو
 زازا!.

کەوا بوو ئەبى بلین: شێوەى ئەم دەقە شێوەى رووتى ئامیدى نییه، بەلکوو شێوەیهەکە
 چووێتە ناخى شێوەکانى تری بادینیهەو. هەموو دەم زمانى پەخشان سووکترە لە زمانى
 هۆنراو، چونکە پەخشان بۆ روونکردنەوێ شتە، لەگەڵ ئەوێدا کە سەیری هۆنراوێکانى
 فەقئ تەیران، مەلا باتى، مەلای جزیری و ئەحمەدى خانى ئەکەین ئەبیین ئەوان سووکترن

له گهڻ ٺهوهش ڪه هونراون. ڪه وا بوو بلين ٺم نمونه پهخشانه پهخشانپڪه ڪه ٽيڪلاوه
له گهڻ هه موو شپويهه ڪي بادينانا. ٺم نمونه پهخشانه سهرهوه به ٺاشڪرا به ٺيمه پيشان
ٺهه ڪه شپوهي باديني شپويهه ڪه زماني ٺهه وه و گوزارشته، ٺهه تواني باوهش بگريتهوه به
هه موو جوڙه زانياريهه؛ مووزيقاي ٽيڊا ههيه، گوندهيه له هه موو روويهه ڪهوه، له ٺاخوتنا
نرڪهيه ڪي ٽيڊا ههيه، سووراو سوور دهر ٺهه ڪهوي ڪه وشه گوزارشت له دهنگي مرؤقيڪي
بههيز ٺهه داتهوه، پهخشاني ٺالاي زمانيڪي زيندوو هه ٺهه ڪا.

له گهڻ ٺهه مانهشا له بير نهچيٽ ڪه ٺم دوو لقه گهوره سهرهڪيهي زماني ڪوردي -
باديني و سوران - له بهر نزيڪ بووني شپوهي باديني ههر له زهمانپڪي ڪونهوه به رومان
و به خه لافهتي عهبياسي و خه لافهتي عوسمانپيهوه ٺاڪه ٺاڪه روالهتي وشه
روخساره ڪه گورانپڪي بهسهره هاتوه زياتر لهو گوڙانه ڪه به سهر شپوهي سوراندا
هاتوه؛ واته شپوهي سوران زورتر ٺهه گاتهوه به پههلهوي ڪون و سانسڪريتي ٺا شپوهي
باديني، بهلام له گوندهيڊا بادينيپيههوهه ٺههزي گوزارشت دانهوه له ٺاياهتي زياتر ٽيڊايه.
ٺم دوو چيرهيه لهم دوو شپوهه گهورهيه ڪه ههيه ٺهه گهر دهستي خزمهت ببويه بههه دوو
لايان، ٺيسته زماني ڪوردي گهلي پيشڪهوتوتو ٺهه بوو لهم پلهيه ڪه ههيه تي..

«عيزالدين فيضي» له ژماره يه ڪي سالي «٤» ي گوڙاري «ٺاسوي زانڪوي» ڪه بهر
سالي «١٩٨٠» ڪهوت، له ژير ناوي «روژنامهي ههولپيرو ٺاقي ڪردنهوهم له روژنامهگهري
دا» پهخشانپڪي خويمان پيشان ٺهه داو ٺهه ٺي:

.....»

ٺيستهش با بيينه سهر ٺهوهي بزاني روژنامهي «ههولپير» ڪي دهري دهکرد؟
مههست له دهروچووني چي بوو؟ ناوهروڪه ڪي چي بوو؟ چون دهرددهچوو؟

دهرڪردني روژنامهي ههولپير يه ڪيڪ بوو له ڪردهوهڪاني ڪومهلهي
ماموستايان «جمعية المعلمين» ڪه له سالي ١٩٥٠ له ههولپير دامهزرا پاش
ٺهوهي ڪه بهريتهبهريڪي نوپي پهروهده هات بو پاريزگاي ههولپير وه
شارهڪاني تري عيراق ٺم ڪومهلهي تيا دامهزرااند، وه له روژي ١٩٥٠ / ٤ / ٥
دهستهيپڪ له ماموستايان ههولپيردران بو بهريتهبهري ٺم ڪومهلهي وه منپش
به سهرؤڪي ٺم دهستهيه ههولپيردرام.

ڪومهلهي ماموستايان - بهو پپيه ڪه نوپينهري چينيڪي روژشپيره - به

پیتوستی زانی دهوړیکي گرنګ له ناو ماموستایان به تاییه تی و له ناو خه لکی
 شار به گشتی ببینیت و بګیریت. بهم جوړه چوند هه نګاوېکی چاکی هاویش
 که تا راده یه ک کاریان کرده سهر باری کومه لایه تی و روښنیری له شاره که دا.
 کومه له بویه کهم جار له هه ولیر وهرزیکي روښنیری «موسم ثقافی» ریک
 خست که زیاتر له دوو مانگی خایاندو ههر هه فته ی جاریک له سینه مای
 «صلاح الدین» موحازره یه ک پتسکه ش دهکراو چوند ماموستا و روښنیرو
 دوکتورو نه دازیاریک به شدارییان تیدا کردو خه لکیکی زوری دانیشتوانی
 شاریش له نافرته و پیاو لهم کورانده دا ناماده دهوون.

له لایه کی ترده و ش کومه لکی هه ره و زیشمان پیک هینا بویه فروشتنی کهل
 و پهلې نیسته لاکي بویه ماموستایان که تا نیستاش ههر ماوه و به رده و امه.
 هه رده ها له رووی کومه لایه تیبه و ده ش له سالی «۱۹۵۱» که نیستعرازی
 وهرزنی سالانه ی قوتا بخانه کان کرا به هه ولدانی کومه له و قوتا بخانه کانی
 کچانیش به شدارییان تیدا کرد، به لام نه مه بوو به بابیه تیکی چاک بویه و
 کونه په رستانه ی که ههر دهم دهین به ته گه ره و خویان و خویان ده خه نه بهر ههر
 پتسکه و تنیک و گه شه کردنیک له کومه لکه دا به تاییه تی نه و سهرده می. بهم
 جوړه چوند که سیک لهم کونه په رستانه گازانده و به ره لستیه کی زوریان
 پیشاندا تا نه و راده یه کی که سکالانامه یان بویه مقاماتی به رزی ده ولت بنیرن
 به و هه نه ته ی که گوايه نیسه کچ و کوړ تیکه ل ده که یین و خو عاداتی
 کومه لایه تی تیک ده ده یین!.

جکه له مه ش کومه له توانی واکات که له کویونه و ده کانی ماموستایان بویه
 وانه نمونه کانیان بویه هه ره کی تر بوايه مناقشات و گفتوگو به کوردی
 بکریت و نافرته و پیاو پیکه و به شداری تیدا بکه ن و ده هه ولدایتک بویه
 نه هیشتنی جیاوازی نیوانی نافرته و پیاو و لبردنن نه م نه خوشیه
 کومه لایه تیپانه ی که دیواری نه ستور ده خه نه نیوان ژن و پیاو ده و. نه مانه له
 لایه ک و له لایه کی ترده و ش کومه له گه یسته نه و پرايه که ناتوانیت
 جوولانه و ده یه کی نه ده بی و روښنیری دروست بکات و نووسینه و به زمانی
 کوردی بلاو بکاته و له ناو شاره کاندایه بی نه و ده روژنامه یه کی به خویه و
 هه بیت.

بهم جوړه پاش چوند هه ول و ته قه لایه ک گرنګترین هیواو ده ست که و تی
 کومه له که مان هاته دی، نه ویش ره زامه ندی و هاره تی داخلیه بوو که له تشرینی
 یه که می ۱۹۵۰ دهرچوو و رتی به کومه له دا بویه دهره یانانی روژنامه یه کی

هه‌فتانه‌ی نیوه به کوردی و نیوه به عه‌ره‌بی، یه‌که‌م ژماره‌ش له ۱۹۵۰/۱۲/۱۶ دا ده‌رجوو، به‌رده‌وام‌شیش بوو تا ۱۹۵۳/۱۲/۲۸. به‌رپرسیاری رۆژنامه‌که‌ش مامۆستا جه‌میل ره‌شید ئامیدی بوو که ئه‌و کاته موده‌رسی سانه‌وی هه‌ولێر بوو. ده‌سته‌ی نووسه‌رانیش پێک هاتبوو له مامۆستا - عبدالمجید حسن - عیزه‌دین فه‌یزی، خوشکه ئه‌ستێر سه‌عید. مودی‌ری ئیداره‌ش مامۆستا جه‌مال جه‌میل بوو. له پاش ماوه‌یه‌ک که کاری مامۆستا عبدالمجید حسن له هه‌ولێره‌وه گۆتزاریه‌وه بۆ لایه‌کی تر حسین ره‌شوانی له جیگای داندرا تا وه‌ستانی رۆژنامه‌که.

مه‌به‌ستیش له هه‌لێاردنی خوشکه ئه‌ستێر سه‌عید - به‌رتیه‌ری قوتابخانه‌ی خانزادی کچانی ئه‌و کاتی - بۆ ده‌سته‌ی نووسینی رۆژنامه‌که ئه‌وه بوو که نرخیک بدرێت به ئافره‌ت، کۆمه‌له‌ش له‌و پروایه‌دا بوو که ئافره‌تیش توانای ئه‌وه‌ی هه‌یه که شان به‌شانی پیاوه‌وه به‌سه‌تێت له هه‌موو لایه‌نێکی ژياندا.

.....»

رۆژنامه‌ی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک زمانی ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌یه، چونکه ئه‌و که‌م و کووری، یا به‌رزى و نزمی، یا ژان و ده‌ردی سه‌ری، یا هه‌ر شتیکی تر هه‌بی ئه‌و رۆژنامه‌یه ئه‌بی به ئاوێنه‌و ئه‌و وێنانه پیشان ئه‌دا. سه‌رده‌مه‌کانی هه‌ره پێشوو که رۆژنامه له ناو نه‌ته‌وه‌کانا نه‌بووه، هه‌ندێ هۆ هه‌بوون به‌و هۆیانه نه‌ته‌وه‌کان شتی خۆبانیان ده‌رپویه. سۆمه‌ری، مادی، ئاشووری، فوریسی کۆن، میسری کۆن و یۆنانی کۆن که‌تیه‌و په‌یکه‌ره‌کانیان بۆ بووه به رۆژنامه‌و به‌هۆی ئه‌وانه‌وه کاره‌ساتیان ده‌رپویه هێشتوو یانه‌ته‌وه.

به‌لێ! ئه‌و په‌یکه‌رو که‌تیه‌بانه زۆرتر به‌ فه‌رمان و بۆ حوکمه‌داره‌کان کراون، به‌لام هێنانه به‌ره‌مه‌که‌و پیشاندانیان له ده‌ست ره‌نگینی هونه‌رمه‌ندانیکه‌وه بووه که ئه‌مانه له ره‌مه‌کی نه‌ته‌وه‌که بوون. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌م جۆره به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌کانا تێپه‌ریوه، پاشان هۆنه‌ران له‌ناو نه‌ته‌وه‌کانا په‌یدا بوون که ئه‌وانه بوون به‌ وه‌کوو رۆژنامه بۆ ده‌ربڕینی هه‌موو جۆره مراژیک، به‌ تایبه‌تی له ناو عه‌ره‌به‌کانا ده‌قاو ده‌ق له جیگای رۆژنامه‌ی ئێسته بوون. ورده ورده دنیا هات به‌م لاوه قه‌له‌می رۆژنامه له هه‌موو لایه‌ک په‌یدا بوو؛ له ئینگلیز، فه‌ره‌نسا، ئی탈یا، ئه‌مه‌ریکا، ئه‌سته‌موول و قاهیره، تا له‌ناو کورددا یه‌که‌م رۆژنامه‌ی کوردی به‌ ناوی «کوردستان» له لایه‌ن به‌درخانیه‌که‌نه‌وه له ئه‌سته‌موول له ۱۸۹۸ له‌باری ئه‌ده‌بییه‌وه ده‌ست پێ کرا، له ۱۹۴۸ دا گۆقاری «نزار» له به‌غدا له لایه‌ن علاءالدین

سجادییه وه له باری سیاسییه وه پیدای بو، له پاش سالی ۱۸۹۸ بهره بهره رۆژنامه و گۆقاری ئه دهبی له ناو کورددا په ره ی سه ند تا گه یشته ئه م رۆژه.

خاوه نی په خسانی سه ره وه به سه رهاتیکی خۆی له باری رۆژنامه گه رییه وه ئه گه ی پته وه. مه به ست له م دهقه ئه وه نییه که خاوه ن دهق به سه رهاتیکی ئه گه ی پته وه، به لکو مه به ست ئه وه یه که به زمانی کوردی ناوه رۆکیک باس ئه کا که ئه و ناوه رۆکه سه رگوزه شتیکیه بۆ با به تیک که دنیای رۆژنامه یه، گوزارشتیکه له و به سه رهاته. میژووی په خسانی کوردی ئه وه ی ئه و ی که له هه موو با به تیکه وه قسه کرا بیت. ئه سلی رۆژنامه که - هه ر رۆژ نامه یه ک بی - جیا یه، قسه له با به ته که یه وه جیا یه. خاوه نی دهق به شتییه که که له گه ل ئه و با به ته دا بگو ئجی ئه که و پته گف تو گو، په خسانیکی دروست ئه کا که گوزارشتی له هه ندی رسته دا قالبی تاییه تی خۆی هه یه، له تا که تا که ی وشه دا شی وه ی ناوچه یه کی تاییه تی گر تو وه. گومانی تیدا نییه ئه گه ر په خسانیکی چاپکراوی ئا ومان بۆ نه بوا یه زۆر وشه ی گه لی ناوچه به و ئاسانییه به رگو ئیمان نه ده که وت، وه کوو چۆن گومان له وه شا نییه که له ئه نجامی کردو کو شی نو سه ران و رۆشن بیرانه وه ئه ده بیکی ساکاری یه که گر تو ومان بۆ دروست ئه بی و ئا وات دپته دی.

به لئ! میژووی په خسانی هه ر زمانیکی به تاییه تی زمانیکی - که له باری خزمه تییه وه کۆرپه بی - روخساری ئه و زمانه ده ر ئه خا، به لام وه نه بی ته نیا روخساره که ده ر خا، به لکو به هۆی ناوه رۆکه که شییه وه را ده ی بیرو هۆشی خاوه ن زمانه که ش ده ر ئه خا که په لی بۆ چه ند با به ت و چه ند مه به ست ها ویش تو وه، تابلوی ئه م ده ست در یژ کرد نه به ته وا ی پله په لی هه موو رۆژو سه ر ده میکی ده ر ئه پر ی؛ ئه وه ده ر ئه پر ی که له و رۆژه دا چ جو ره هه ستیکی با وی هه بو وه وا ئه و په خشانه وینه ی کی شا وه؟. هه ر رۆژه وه هه ر حه فته وه هه ر سه ر ده میکی کاره ساتی تاییه تی خۆی هه یه، ئه گه ر په خشان نه بی ت، نه ته وه ی رۆژانی دوا ی ئه و رۆژه به هیه چ جو ر ئا گا دار نا بن به سه ر ناوه رۆکی ئه و ما وانه ی را بو رد وودا.

که ئه لئین میژوو، ئه مه یه میژوو، به لام به با وه ری من میژووی نمو نه ی په خشان له هه موو میژوو یکی بۆ مه به ست که به که لکتره، چونکه میژووی شته کانی تر هه ر له یه ک با به ته وه قسه ئه کا، به لام میژووی په خشان هه موو با به تیک ئه گه ی پته وه وه نه خشه ی هه موو به سه رهاتیکی ئه کی شی و ئه وه ده ر ئه خا که ئه و به سه رهاته واقعی ئه و رۆژه بو وه.

«سه لام محمد» له ژماره «۸۱» ی گۆقاری «رۆشن بیرى نوێ» سالی ۱۹۸۰ له ژیر

ناوی «زانست و تەکنەلۆژی ھاوچەرخ» دا پەخشانیکی پیشان ئەداو ئەلن:

«گومان لەوەدا نییە کە شۆرشى زانستى تەکنەلۆژی ھاوچەرخ بۆتە ھۆی دروست کردنى کۆمەلە گۆرینی چۆنەکی و شۆرشگێرانیە لە ھەموو لایەنەکانی ژياندا کە لە ئەنجاما چەند رێبازو تیوریکی تازەى وا دیتە ئاراوە کارێکی راستەوخۆ دەکەنە سەر پاشەرۆژی مەرۆف و دەبنە ھۆی گۆرینیکی بنەرەتى. بنچینە سەرەکییەکانی شارستانیەت و بواریکی لە بارو فراوان بۆ لە دایک بوونی کۆمەلە نوێ و مەرۆفی نوێ دەرەخسێن. پەيوەندى نیتوانى زانست و تەکنەلۆژی لەگەڵ کۆمەلدا پەيوەندییەکی تێھەلکێش و راستەوخۆیە، بەو بەلگەيەى رادەى زانست و تەکنەلۆژی ھەر کۆمەلگایەک خۆی لە خۆیدا قوناخە – کۆمەلایەتییە کە – دەست نیشان دەکات و بۆ روونکردنەوێ زیاتریش پێویستە ئاگاداری ئەو بێن کە شۆرشى زانستى تەکنەلۆژی ھاوچەرخ لەسەر چوار بنچینە و کۆلەکەى سەرەکی پێکھاتووە.

یەكەم: دارپشتنى کارى ئەقلی لە چوار چێوەى دەسکەوتى زانستیدا. یەكەمەین ھەنگاوى شۆرشى تەکنەلۆژی ھاوچەرخ رێكخستنى کاروبارى بەرھەم ھێنانى کۆمەلە نامێرى جۆر بەجۆر لە دەزگا بەرھەم ھێنەرەکاندا کە لە جیاتى مەرۆف لایەنى بەرپەرەرایەتى و رێكخستنى دەزگا کە دەگریتە ئەستۆ. بەم جۆرە ئەگەر شۆرشى پێشەسازى لە کۆتایى سەدەى ھەژدەو سەرتای سەدەى نۆزدەدا بوو ھۆی جێگیربوونی نامێر لە جێگای تواناو تەقلەلای مەرۆف، بەلام شۆرشى زانستى تەکنەلۆژی ھاوچەرخ بەمەند نەووستاو نامێرى بە شێوەیەک خستە کارەو تەنانەت جێگای کارە ئەقلییەکانى مەرۆفیشى گرتەو لە رێگای ئەقلی ئەلیکترۆنییەو کە بە زووترین کات زال بوو بەسەر سەرچەمی لایەنەکانى بەرھەم ھێناندا.

نابێ ئەو شەمان لە بێر بچیتەو کە ئەقلی ئەلیکترۆنى ناتوانى دەقاو دەق جێگای کارە ئەقلییەکانى مەرۆف بگریتەو بە درێژایى پێشکەوتن و گەشە سەندنى ئەقلە ئەلیکترۆنییە کە ھێشتا کارە ئەقلییەکانى مەرۆف بایەخى خۆیان دەمیتنى و زۆر وردە ئیشى وا جێ بەجێ دەکەن ئەقلە ئەلیکترۆنییە کە پەى پێ نابات.

دووەم: بە کارھێنانى نوێى کێبەر نەتیکا

بەکارھێنانى داھێنانە کێبار نەتیکەکان لە مەیدانى زانستى و تەکنەلۆژیدا دووەم کۆلەکەى شۆرشى تەکنەلۆژیای ھاوچەرخە، لەوانە: داھێنانى ئەقلی

ئەلیکترۆنى كە لەسەر بناغەى لە یەكچوونى -میشك و ئامپىر- لە وەرگرتن و رێكخستن و پاراستنى زانیارییهكاندا دامەزراوە، بە مەیش زۆریه‌ی گیرۆگرفته ئیدارى و هونەرییه‌كانى دەزگا بەرھەم ھێنەرەكان لەناوچوون. ئاشكراشە روژ لە دوای روژ بە كارھێنانى ئەقلى ئەلیکترۆنى لە گشت بواریه‌كانى ژياندا زیاتر پەرە دەستینى بە تاییه‌تى لە ولاتە پێشكەوتووەكاندا. ئەم -بە ئامپىر کردنى- ئەقلى مرقە ھەنگاویكى تازەیه لە میژووی زانست و ھىشتا لە سەرەتای پێگەیشتندایە، لە پاشە روژىكى نزیكدا دەبیتە ھۆى:

١- بەرزکردنەوێ رادەى خۆتندەواری و روژنیبیری لەو ولاتانەى بیری زانستى و تەکنەلۆژى رەچاوە دەکەن.

٢- زیاد کردنى باپەخدان بە زانستى ئەندازیارى.

٣- زیاد کردنى ژمارەى زانیان لە بواری ماتماتیک و تەکنەلۆژى و لیکۆلینەوێ كۆمەلایەتیدا.

٤- قوولکردنەوێ باپەخدان بە داھێنانى ئەلیکترۆنى. لەم بارەیه‌وێ زانا فەرەنسییەكان دەلێن لە ماویدیەكى ئیجگار كورتدا روژنامەى ئەلیکترۆنى - لە دایك دەبیت كە بێ گومان ئەمیش تەقینەویدیەكى گەورەیه لە دنیای زانست و تەکنەلۆژیدا.

سێیەم: بە كار ھێنانى ئاشتى خوازانەى ئەتۆم.

ئەگەرچى ئەتۆم و تیشكە «نەوہوى» یەكان سامناكترىن چەكى خاپوور کردنى شارستانىیەتن و ئەو ھێزە وێرانكەرەى لە ئەتۆمدا ھەبە ھەمیشە ھەرەشەیه‌كى توندو تیش لە شارستانىیەت و «ئاشتى جیھانى» دەكات، لەگەڵ ئەوێشدا ئەگەر بە نیازى بنیاتنان و ئاشتى بە كار بەھێزى ئەو دەبیتە ھۆى نەھىشتنى زۆریه‌ی گیرۆگرفته زانستى و كۆمەلایەتییەكان بێجگە لە دروست کردنى بە ھەشتىكى بێ سنوور لەم سەر زەمینەدا. بە درێژایى روژگار ولاتە گەورەكان خۆیان بەم مەسەلە گرنگەوێ خەرىك دەکەن و كۆنگرەو كۆنفراسى بالای پۆ دەبەستن، بەو ئومیدەى لایەنە وێرانكەرەكەى ئەتۆم و چەك و تیشكە نەوہوییه‌كان بگۆرنە سەر لایەنىكى بنیاتنەر و سوود بەخش.

چوارەم: گەشتەكانى ئاسمان و گەشە سەندنى زانستە گەردوونىیەكان.

باپەخدان بە زانستە ئاسمانى و گەردوونىیەكان نیشانەیه‌كى ئاشكراو گرنگى شوێشى تەکنەلۆژى ھاوچەرخە، لەو ئەنجامەى تا ئیستە و دەست ھێنراون: چوونە سەر مانگ و.. دابەزینی گەلێ كەشتى ئاسمانى لەسەر

ئەستىپەرە دوورەكان و.. بەكار ھېتانی مانگە دەستكردهكان و.. زۆرانبازی
 مرۆڤ لەگەڵ ئەو ئەستىپرانەى مەلپۆنەها سالى ھەتاوى لە زەوبىيەو دوورن..
 ئەمانە ھەموو چوارچىتۆبەھى فراوانى گەردوونى دەبەخشنە زانستى تەكنەلۆژى
 كە لە چوار چىتۆبەى سنوورى - زەوى - چوونە دەرەو بەرەو جىھانە دوورو
 نەبىنراوەكان ھەنگاو دەنیت».

پىشكەوتنى ئەم چەرخە لەوانەىيە رەورەو كەى چەند ئەوئەندەى چەرخەكانى پىشوو بە
 گورتر بى؛ بابەتتەك، پىشەىيەك، بەلاجهوئىك لەم ئىنسانە بەلاجهوئىيەو پەيدا ئەبەت
 ھىشتا پىاو لە سەبركردنى ئەو تىر نەبوو ھىشتا لە گۆمى سەر سېمانى ئەوا رزگارى
 نەبوو كەچى شتتەكى تر دىتە پىشەو ئەوئەندەى تر مرۆڤەكە لەو گىژاوەدا ئەخولتەتەو!
 لا بەلاى چىيەو ئەكەتەو؛ بەلاى مانگى دەستكردهو، بەلاى نىشتەتەو، بەسەر
 مانگەو، بەلاى پەلاماردانى بۆ ئەستىپەكانى تر، بەلاى ئەقلى ئەلەكترونىيەو، بەلاى
 بىرى قوولتەو كە ئەيەو شابالى بكتىشى بە سەر ھەموو ئەجرامى كەونىدا! بە مانەو
 واز ناھىتە بەلكو ئەيەو تاكى وا پى بگەيەننى كە لە رۆژاواو ئەو تاكە تىرى بىرى
 خۆى ئاراستەى دلى ھەركەسە بكا تى بگا كە ئەو دله چى تىدا ھەيە! ئىش داقىين
 ھەبوون لە پىشوو كە ئەم ئىشەيان بەھىزى رۆحى كردو، ئىستە ئادەمىزادەكە ئەيەو
 بە ھىزى ماددى ئەو دەورە بگىرەتەو. داخەكەم تا ئەگا بەو ئارەزوو خولخولەى كەون
 ئەگورپەت رىسى لى ئەبى بە خورى!

چونكە ئەمە يەكەمجار نىيە كە ئادەمىزاد ئەم خوليايەى لە سەرا بووبەت، زۆر جار
 بوو كە تا گەشتتۆتە نەزىكى چلەپۆيە سەرەو لىژ بووئەو دىسان لە نووكەو تى
 ھەلچەتەو!..

خو ھەقە ئادەمىزادەكەى ئىستە زىادە شاىستەىيەكى ھەيە، خۆزگا ئەو شاىستەىيە
 لەباتى ئەو كە لە رىگای وىران كردن و ئەتۆمى تۆقىنەرەو لە ناو بردنا بە كار ئەھىنا، لە
 خزمەتى ئاسايش و براىەتى دا بە كار بەھىناىە. ئەم ئاواتەى كەمن ئەيخوئەم وەكوو ئا و لە
 دنگا كوتان واىە، چونكە ئادەمىزاد ھەرگىز لە سروشتى درندەىيى جىا ناىتەو، با جلى
 لەبەرا ھەبەت و خواردن و خواردنەو رىك و پىكى ھەبەت و داواى شارستانىتى بكا،
 رەوشتى گورگ و پلنگەكەى ھەر لى جىا ناىتەو!.

جارى ئىستە دنيا ھەر لە پىشكەوتناىە، زۆر بابەت و زۆر پىشە كە ئىستە بەرچاومان
 ئەكەو، تەنانەت لە پىش پەنجا وەيا سەد سالى لەمەو پىشترا دوور نىيە بە بىرى ئىمەى

کوردا نەھاتەن. ئەو شتانەى كە لەم ماوەیەدا پەیدا بوون و كەوتوونەتە بەر گۆی ئیمە ئەبن بە بابەت بۆ دروستبوونی پەخشانى خاوەن پەخشانەكان. بەوینە پیشووتر دەزگای ئەلەكترونى نەبوو تا خاوەن قەلەمەكان باسیكى لێو بەكن، گۆرانى گەردوونە ئەو دەزگایە هیتا، وردە وردە نووسین لە سەرى پەیدا بوو، دەنگەكەى گەیشتە كوردیش، نووسەرى كورد توانى بىكا بە بابەتیک و لەسەرى بدوئ. خاوەنى پەخشانى سەرەو ئەوئ كەرد بە ناوەرۆك و روخسارى، پەخشانىكى لەسەر دروست كەرد، ئەمە ديارە بەچاو گۆرانى پەخشانى كوردییەو گۆرینیكى تازە بوو چونكە بابەتەكەى بابەتییكى تازە بوو.

ئایا ئەقلى ئەلەكترونى - ئەو وردە ئاسنانەو ئەو وردە تیلانە - ئەتوانى شان بەدا لە شانى ئەقلى ئینسانى؟. بى گومان ناتوانى چونكە ئەقلى ئینسانى گەیشتە پایەتیک كە ئەوى دروست كەرد، بەلام ئەو ناتوانى ئەقلى ئینسانییەكە دروست بكا، ئەمە راستیەكە ئاشكرايە كە وایە، بەلام كە دیتە سەر قسەكەردن لەووە ئەو شمان هەر بۆ ئاشكرا ئەبى كە هەر رۆژە حیسابى خۆى هەيەو پەردەيەكەى تر دیتە پیشەو، بەراستى راستە كە خوا ئەفەرموئ: «كل يوم هو فى شأن».

كورد تا ئەم ماوەیە ئەو بابەتەى بەرگۆئ نەكەوتووە تا قسەى لە سەر بكا، ئیستە رەوێوە ئەوئ هیتا پەشەو، ئەو بوو بە هۆئ ئەو كە لەم رووئەو پەخشانىك لە زمانى كوردیدا بە هۆیەو پەیدا ببیت. ئەتوانین بڵین وەكوو ناوەرۆكەكە تازەيە - كە مەبەستى زۆر ناوەرۆكە - پەخشانى ئەو ناوەرۆكەش هەر تازەيە. مێژووى پەخشان كە سەبرى پەخشانى ئەم خاوەن دەقە ئەكاو تەماشای پەخشانەكانى پیش ئەم مێژووە ئەكا، سوور او سوور بۆى دەر ئەكەوئ كە دارشتن و گوزارشت لى دانەو لەم پەخشانەدا گەلى گەلى جیایە لە پەخشانەكانى پیشو، نەك جیایە لەبەر ئەو كە بابەتیان جیایە، بەلكو جیاییەكە لە دارشتنى رستەكانایە كە خاوەن دەق خۆى پێو ماندوو كەردووە. ئەو دەر ئەكەوئ كە لەم رۆژەدا جم و جوولیک كە هەبیت بۆ گۆرینی شیوەى روخسارى عیبارەت زیاتر هەيە تا شتى تر!. گومانى تیدا نییە ئەگەر نووسەریكى پەنجا سال لەمەو پیشتر مەدبیت و ئیستە بێتەو دنیاو كوتوپر چاو بكاتەو نازانى چ بكا!. ئەوئەو هەيە گۆرانەكە لە روخساردا هەيە بەلام ئایا بەرەو دوا ئەگەر پێتەو، یا بۆ پیشەو ئەروا ئەمە مێژوو خۆى ئەو ناوجییه ئەكا!.

ئەبى ئەوئەو بزانین دوو لاپەرەى سالانى ۱۹۷۰-۱۹۸۰ هەندى وشەى بێگانەى زانیارى وەكوو: «تیۆر، تەكنەلۆژى، ئەلیكترونى، كیبهرنەتیک، ماتماتیک، ئەتۆم و

نەو دەوی خستە ناو عیبەرەتی کوردییەو کە ئەمانەش ھۆی زیادە دەستکەوتیک بوو بۆ زمانی کوردی، وەیا بۆ پاشەپۆژی دەولەمەند بوونی زمانی کوردی لە باری ئەو وشە بیگانانەو کە ئاوەدانیک ئەدەن بە زانیاری.

«دوکتور عەزیز ئیبراھیم عەزیز» لە ژمارە «٨١» گۆڤاری «ڕۆشنبیری نوێ» سالی ١٩٨٠ لە ژێر ناوی «تییینییک لە عاست نووسین بە دیالیکتی سۆرانی زمانی کوردی» پەخشانییک لەم روووە دروست ئەکا و ئەڵێ:

.....»

ئەم وتارەش رام دەکێشێتە سەر دەرخیستی ھەندیک تییبینی کە بەر چاو کەوتوون لە نووسینی کوردیدا وام لێ دەکەن کە بە گیانیکی دلسۆزییەو داوا لە نووسەرانی کوردی بەرێز یکەم چاو لە تییبینیەکانم نەقووچیتن و نەپۆشن بۆ ئەو دەی ئەو ھەلانە کە لە خوارەویدا باسیان دەکەم ئەگەر ھەلە چاوی بن یان ھی بەسەرچوونی خودی نووسەرە کە بن لە نووسینی نەمیتن.

لە زۆریی نووسینەکاندا دەبینم کە نیشانە «٧» ی سەر پیتەکانی «و، ی، ل، ر» کە پیتی «ۆ، ئ، ل، ڕ» دروست دەکات، فەرمانۆش دەکریت و ناخریتە سەر پیتەکان، ئەمەش واتای وشەکان دەگۆڕێ. بوو نمونە: گەر نیشانە «٧» لەسەر پیتی «و» ی وشە «بۆن» دا نەنووسریت، وشە «بون» دروست دەبێ، جا وشە «بۆن» واتای «بۆ = رائحە» دەگەینێ، بەلام وشە «بون» ئەمەیان فرمانیکی یارمەتی دەرە لە زمانی کوردیدا. زۆریی نووسەران ئەمە بە یک «و» دەنووسن کەچی دەبێ بە دوو «و» بنووسرێ. ھەروا گەر ھامان نیشانە لەسەر ھەمان پیت لەوشە «خۆ» کە راناوی خودییە لە زمانی کوردیدا دەبیتە وشە «خو» کە واتای رەوشت دەگەینێ، ھەروا لە وشە «کۆر» دا وانا دیارە بەبێ نیشانە دەبیتە «کو» کە واتاکە گەلێ لە واتای «کو» جیا یە. ھەمان شت لە وشە «بۆق» کە ئازەلێکی ئاویە، بەبێ نیشانە دەبیتە «بوق» کە ئامیتریکی موسیقاییە بە عەرەبی. ھەروا لە وشە «بۆز» کە واتای بە عەرەبی «اشمط، اشهب» دەگەینێ بە بێ نیشانە لەسەر پیتی «و» دەبیتە «بوز» کە واتای سەھۆل دەگەینێ لە ناوچە ھەولێردا.

ئەم نیشانە «٧» لەسەر پیتی «ئ» لا بیری کار دەکاتە سەر گۆرانی واتای وشە یان بەخشینی واتا. بۆ نمونە، گەر لەسەر وشە «رێز» کە واتای «احترام» دەگەینێت لا بیری وشە «رێز» دروست دەبێ کە واتای «صف»

دهگه يه نې. هه روا له سهر پيستی «ئ» ی وشه ی «خانوی» که واتای «خانویک» دهگه يه نې له حاله تی نادیاردا وشه ی «خانوی» دروست ده بی به واتای خانوی ئو. هه روا له وشه ی «زئ» روو باریکی گه وړه وشه ی «زی» دروست ئه بی، به واتای یه خه یان زیی کراس.

له وشه ی «پیزان» که ناوی گوندیکی ناوچه ی باله که له سهر جاده ی حاجی ئومه ران، وشه ی «پیزان» دروست ده بی که هیچ واتا نابه خشیست. هه روا له وشه ی «بی» که ناوی «به هی» یه له ناوچه ی هه ولیردا به کار ده هیترئ وشه ی «بی» دروست ده بی، که جوړه دره ختیکی بچکولانه یه له چه م و روو باران ده پوئ.

هه مان نیشانه گهر نه خریته ژیر پيستی «ر» له وشاندا هه روا کار ده کاته سهر وشه کان. بۆ نمونه: له وشه ی «گر» دا به واتای گری ئاگر وشه ی «گر» دروست ده بی به واتای خوئ له ناوچه ی هه ولیردا به کار ده هیترئ. له وشه ی «در» دا که واتای تووړه بی و درې دهگه يه نې وشه ی «در» په پيدا ده بی به واتای «دل» له زاراوهدی ناوچه ی هه ولیردا. له وشه ی «سوو» واتای «خول» دهگه يه نې وشه ی «سوو» په پيدا ده بی. له وشه ی «کوو» وشه ی «کوو» دروست ده بی، که واتای کوو، ئاو گهرم کردن بۆ جلی شوشتن، روخان دهگه يه نې له ناوچه ی هه ولیر و موکری دا. له وشه ی «تیر» دا که گونییکه ده دروئ و گل و چه قوو و زیخی پی ده کیشنه وه به ولاخ، وشه ی «تیر» دروست ده بی به واتای تیر بوون. هه روا لابر دنی هه مان نیشانه له سهر پيستی «ل» کار ده کاته سهر وشان. بۆ نمونه: لابر دنی له سهر پيستی «ل» له وشه ی «مال» دا وشه ی «مال» دروست ده بی که وشه یه کی عه ره بییه. له وشه ی «چل» که واتای چلی دار دهگه يه نې وشه ی «چل» دروست ده بی که ژماره یه. له وشه ی «به لا» وشه ی «به لا» دروست ده بی که هیچ واتا ناگه يه نې. هه روا لابر دنی نیشانه ی «۷» له سهر پیته کانی «ئ، ل» له وشه ی خیل وشه ی «خیل» دروست ئه بی که زوړ دووړه له وشه کوردییه که.

سهره پای ئه م تیبینیپانه ی که له سهره وه باسم کردن شتیکی تریش زوړ زوړ ده که ویتسه بهر چاوو ئه ویش ئه وده یه، که پيستی «وو» به «و» دنووسریت، ئه مهش هه له یه کی ئیمالایی و ریزمانی گه وړه یه. بۆ نمونه وشه کانی: بوون، چوون، دهروون، نووسین، سوون، شووتی. هتد، به م جوړه دنووسن: بون، چون، دهرون، نووسین، سون، شووتی. ئه مهش ئه وده ی بیه وی خوی فیتری زمانی کوردی بکات بۆ ئه م جوړه وشانه به هه له فیتر ده بی... .

قسەکردن لە نووسینی کوردی بە ھۆی ئەو نیشانانەوێ کە ھەن و لە سەریان دانراون وەنەبێ شتیکی تازەو دەستکردی ساڵەکانی ١٩٧٠-١٩٨٠ بێ، بەلکوو ئەو بابەتانە لە میژە کەوتۆتە ناوەوەو لە میژە دەقی خۆی گرتووە. لە سەرەتای داھاتنیا ھەر بە نووسینی دەستنوس ئەنوسراو پاشان کەوتە قالبی چاپەوێ ئیتر بە تەواوی بلأو بوووە. لە بارە ی چاپیوێ ئەوانم بلێم من بە یارمەتی بیرو رای مامۆستا توفیق وەھبی یەکەم کەس بووم بۆ دارشتنی قالبی چاپی. ئەو نیشانانەش وەکوو چیرە «٧» کە ئەخریتە سەر پیتەکانی «ر ، ل ، و ، ی» جا ئەم پیتانەش پیتی ناوەراست، وەیا دوایی وشە، وەیا تەنیا بن. ھەرچەندە من لە ھی «ر»ی دا لە سەر ئەو نیم و نەبووم کە لە ژێرەو دابنری، لەم روووە بە دوورو درێژی لە گوشارەکان و لە کۆلیجی ئاداب بۆ قوتابیێھەکان نووسین و قسەم ھەبوو.

ئەم بابەتە لە میژە ھەبوو ئەوەندە ھەیە نەخشە ی خاوەن پەخشانی سەرەوێ بۆیان ئەوێھە کە دابنرێن، چونکە لە نەنوسینیان ھەلە پەیدا ئەبێ و گوزارەو وشە لێک دوور ئەکەونەو، ئەمە راستە، وەکوو ئەوێش ھەر راستە کە ھەلە ی چاپ لە مانەدا وەیا غەیری ئەمانەدا بێ دیسان ئەو وشەو گوزاریە ھەر لە یەک دوور ئەکەونەو.

بۆ لە چاپدانی نووسراوی کوردی گەورەتر کۆسپێک بە باوەری من - کە لە ریگادا ھەبێ نەبوونی پیت رێکخەرە بە زمانی کوردی. بەلێ! زمانی کوردی ئێستە لە چاو پێشووێھە چاپکراو و چاپەمەنی زۆرتەر، بەلام ئەوانە ی کە ئەیخەنە سەر قالبی چاپە کە ھیچی کورد نین - ئەگەر کوردیش ھەبێت لە سەد یەک تا دوو ناگرتیتەو - ئەوانە ھەر روو نووس ئەکەن، بەبێ ئەوێ بزانی ئەو وشە، وەیا رستە یە چییە! ھەلە ئەوەندە زۆر ئەبێ لە وزە «مصحح» یشدا نامیێ، ھەر چەندە ئەو ھەلێژەرە کوردەش خۆی خەریک بکا جارێک و دوو جارو سی جار ھەلە ھەر پەیدا ئەبێ و بە سەر ئەویشا تی ئەپەرێ. بە داخەو! کورد لە گەلێ لاو ھەنگاوی چالاکانە ی تا ئەندازە یەک ھەلێناو، بەلام لەم سووچەو - کە پێگەیانندی پیت رێخەری کورد بێ - ھیشتا زۆر لە دواوێھە، ئەمەش لەبەر ئەوێھە کە خۆی قەوارە یەکی وای نییە خۆی بە خۆی بژیت، بەلکوو ژیا نی ھەر بە ھۆی خەلکەوێھە. چاپکراویکی ئینگلیزی، رووسی، عەرەبی، فارسی چونکە پیت رێکخەرە کەشیان ھەر بەو زمانانە یە ھەلە لە بەرھەمەکانیا نا زۆر بە دەگمەن پەیدا ئەبێ، بەلام لە کوردی دا وانییە، ھۆیە کەش ئەوێھە کە ئەوان قالبی سیاسی خۆیان ھە یەو کورد نییە تی.

سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ جم و جوولتیکی باش له نووسینی کوردیدا هه‌بوو، به‌لام ئەم جم و جوولە بۆ هێزو پێزی روخسارو بابەت نەگە‌یشتۆ به‌ سالانی ۱۹۴۰-۱۹۵۰، له‌ پروایه‌دام که‌ پێزی سالانی پیشوو زیاتر بووه‌ تا ئەم سالانه‌. ته‌ماشایه‌که‌ی یه‌ک بابەته‌، نووسه‌رانی سالانی پیشوو باسیان کردوو، نووسه‌رانی سالانی دوایی چه‌شنی شتیان باسکردوو- هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌وه‌ ئاشکرایه‌ که‌ دوو چه‌شه‌ نابن به‌ یه‌ک- به‌لام که‌ بێنه‌ سه‌ر رێختی ئه‌وه‌ی سالانی پیشوو ئه‌و سفتتیه‌! له‌ گه‌ڵ ئەمانه‌شا میژووی په‌خشان ئه‌بێ ئاوێ له‌ هه‌موو شت بداته‌وه‌.

ئەم په‌خشانه‌ی خاوه‌ن په‌خشان یه‌کیکه‌ له‌ نمونه‌ی په‌خشانی سالانی ئەم میژوو، دیاره‌ وشه‌کانی وه‌کوو دیالیکتی و گرافیکا له‌ ده‌ره‌وه‌ی زمانی کوردی هاتوووه‌ ئه‌و خستوونیه‌ ناویه‌وه‌، ئەمه‌ش وه‌نه‌بێ ئیشی ته‌نیا ئه‌و بێ، به‌لکوو زۆر له‌ نووسه‌رانی کورد که‌ که‌وتوونه‌ ده‌ره‌وه‌، یا نه‌که‌وتوون ئەم جووره‌ وشانه‌یان هێناوه‌ته‌وه‌و خستوونیا نه‌ ناو زمانه‌که‌یا نه‌وه‌. ئەمه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌ هه‌ر چه‌نده‌ سه‌ر مایه‌یه‌ک ئه‌بێ بۆ زمانه‌که‌ - نه‌ک سه‌رمایه‌ی ره‌سه‌نی - به‌لام له‌ لایه‌کی تروه‌ ئایا به‌رانبه‌ر به‌وانه‌ له‌ ره‌سه‌نی زمانه‌که‌دا وشه‌ نییه‌ که‌ به‌کار به‌یترین؟! به‌لێ هه‌یه‌ به‌لام نووسه‌ران بۆ چی وا ئه‌که‌ن؟ ئەمه‌ نازانم! هه‌ر زمانیک خۆی که‌سیه‌تیه‌کی هه‌یه‌، ئه‌بێ یه‌که‌مجار که‌سیه‌تیه‌که‌ی به‌کار به‌یترێ پاشان ده‌ست بۆ لاوه‌کی درێژ بکریته‌. هه‌ندێ وشه‌ له‌ زمانی کوردیدا هه‌یه‌و په‌یدا بووه‌ که‌ له‌ پێش په‌نجایه‌ سالانی ئه‌و رێخته‌ به‌و جووره‌ نه‌بووه‌، وه‌کوو به‌ وێنه‌: «نووسه‌ر، خوێنه‌ر، زمانه‌وان. هتد» ئەمه‌ داڕشتنه‌که‌ی به‌م جووره‌ هه‌ر له‌ ناو زمانه‌که‌ خویداوه‌و خۆی به‌ خۆی، خۆی ده‌وله‌مه‌ند کردوو. ئەمه‌ پێ ئه‌وتری سامانیکی زیاد کردوو، به‌لام وشه‌ لاوه‌کیه‌کان برۆ ناکه‌م بێن به‌ هۆی زیاد کردنی سامانی ره‌سه‌نی زمانه‌که‌، چونکه‌ وشه‌ی وا که‌ گوزاره‌که‌ بدا به‌ ده‌سته‌وه‌ له‌ ئه‌سلی زمانه‌که‌دا هه‌یه‌ ئیتر بۆج وشه‌ ره‌سه‌نیه‌که‌ بخریته‌ پشت که‌نو و شتیکی لاوه‌کی به‌یترێ؟!.

ئەبێ ئه‌وه‌ش بلێم که‌ خاوه‌ن ده‌قی په‌خشانی سه‌ره‌وه‌ ده‌ستووری بۆ نووسینه‌که‌ داناوه‌ که‌چی نووسینه‌که‌ی خۆی ئه‌وه‌ی تیدا نییه‌! جگه‌ له‌مه‌ روخساره‌که‌شی - هه‌ر چه‌نده‌ من مافی ئەمه‌م نییه‌- بێ هێزیه‌کی تیدا ئه‌بیرێ، به‌لام من میژووی په‌خشان باس ئەکه‌م ئه‌بێ ئه‌وه‌ش هه‌بیته‌.

دوايي

له پاش ماوه يه ک خه ریک بوون بهرگی به که می ئەم کتیبه هاته ئەنجام و ئەوی له دهسه لاتا بوو - له پەخشان - له نیوانی دوو توپیه که یا جی کرایه وه؛ واته دهقی پەخشانی کوردی له سهره تای هاتنه ناوه وه یه وه تا دوايي هاتنی سالی ١٩٨٠ به پیتی سال و به پیتی پله نمونه ی وه رگیراو که و ته به رده ست، ئەمه بۆ ئەوه بوو که میژوویه کی پەخشانی کوردی - مان به پیتی ئەو چاخانه بۆ روون بیته وه. من وه نه بی گولبێرم کردبێ و به شوین ئەوه دا گه رابم که نمونه وه هر ئەگرم ئەبی ئەم نمونه یه له هه موو لایه کی ره وانبیژی وه ده ستووری زاراوه ی زمانه وه ته واو بی، ئەمه م مه به ست نه بووه و میژووی پەخشانیش ئەمه ی مه به ست نییه، به لکوو مه به ست که ئەوه یه که پەخشانی رۆژانی پێشوو پیشان بدری، له مه و جوړی گوړان و بیرو باوه ری ئەو رۆژه دیتنه ده ست. له م کتیبه دا زۆر نمونه پەخشان ئەبینری که ئەگه ر بیته سه ر ریک و پیک عیباره ت و ریزمان و ریخته که ی گه لی ناته واوی تیدا هه یه، له م رووه وه نه من وه نه یه کیکی پسپوړ وه نه بی لی رازی بی، به لام که دیتنه سه ر میژووی ناوه رۆک و میژووی چۆنیه تی بیرو باوه ری ئەو رۆژه، وه یا ئەو رۆژانه به ته واوی شوینی خوی پر کردۆته وه.

وه کوو له ناوه ندی کتیبه که دا له گه لی لاهه باسم کردوه، من ناو جی نیم، واته هه که م نیم بلیم ئەو دهقه ئەو شوینه باشه و ئەو شوینه ی باش نییه، ئەو رسته یه له گه ل ریزمانا ری ئەکه وئ و ئەوه ی ری ناکه وئ، ئەو وشه یه ئەبوا له وئ دابنرایه و له وئ دانه نرایه. ئەوه هه قی من نییه، هه قه که م ته نیا گێرانه وه هینانی دهقه بۆ میژوو، ئەگینا له زۆر شوینا من ره خنم هه بووه هه یه، به لام ئەو زۆرانبازییه جیگایه کی تری ئەوئ، ئەم مه یدانه مه یدانی ئەوه نییه.

به لئ من به سه ر هه موو ده قیکیه وه نوو سراویکم هه یه، میژووی پەخشان له باوه ری منا پیوستی به و ته علیقانه هه یه، بۆ ئەوه بزانی که له و رۆژه دا چ جوړه بیرو باوه ری که له ئارادا بووه وا ئەو دهقه ی بۆ هاتۆته به ره م، دهقه که توانیویه تی بی به ئاوینه بۆ بیرو باوه ری که؟ - بیرو باوه ری رۆژه که - توانیویه تی وینه ی بداته وه؟ توانیویه تی هه ستی رۆژه که ده ربی؟. من ئەمانه م کردووه بۆ میژووی پەخشان ئەمانه م به لاهه به پیوست زانیوه له راستیشدا پیوسته، چونکه دهقه که میژووه که پیشان ئەدا، به لام ته علیقه که

ئاوى مېژووه كه رووناك ئەكاتەوه.

له ١٩٨١/٣/١ دەستم كرد به دانانى ئەم كتيبه، له ١٩٨٤/١/١٠، كه بهر ٧ى
رهبيعى دووهمى سالى ١٤٠٤ هيجرى ئەكهوئ له نووسىنى بهرگى بهكه مى بوومهوه. لهم
مېژووه دا مه بهستم ئەم بهرگه به كه تا دوايى هاتنى سالى ١٩٨٠ ئەگرتهوه، ئەگينا
بهرگى دووهميش كه له سه رهتاي سالى ١٩٨١ هوه دهست پي ئەكا، ههر دهست پي كراوه
ئەو يشم گه لاله كردوه، به لام ئايا خه زانى پايز گه لاي عومر به ته واي هه لئه وه ريني يان
نه؟ ئەمه نازانم، ئەوهنده ئەزانم له ماوهى رابوردوودا به هوي دهردوه دهروون بوو به كوي
زوخال!!..

شتيكي تر ماوه كه بيليم:

ئەو يش ئەوه به كه له زور لاوه ئيملا وهكوو بهك نيبه. ئەمه راسته، ئەوهنده هه به
ئەوهى كه من خوم نووسيومن لام وا به شيوه نووسىنى هه مووى وهكوو بهك وا به، به لام
ئەوانه به كه دهقه كانن، له پاش سالانى ١٩٥٠ به تايبه تى، وه له پاش سالانى ١٩٦٠ به
تايبه تى تر وهكوو خو يان نووسيومن. لهم رووه وه پروا ناكه م نه ره خنهم لي بگيري وه نه
گله م لي بكري، له پاش ئەو سالانه چون نووسراون وام نووسيون.

علاء الدين سجادی

١٩٨٤/١/١٨

ناواخن

پیشہ کی لاپہرہ

..... نادمیزادو تہ دہب

..... پەخشان لە پیش ئیسلام دا

..... پەخشانی کوردی و دھقەکانی

..... پەخشانی کوردی پاش ئیسلام

..... سروودی «یارسان»

..... دھقی مەولود نامەکی شیخ حسینی قازی

..... دھقی البانی و بارام

..... دھقی خالە مەحموو

نمونه پەخشانی کوردی نیوهی سه‌دهی نۆزدهههه

دهقی ئەمین فەییضی بەگ

دهقی رۆژنامه‌ی کوردستانی به‌درخانییه‌کان

نمونه پەخشانی نیتوانی سالانی ۱۹۰۰-۱۹۳۰

دهقی روژنامه‌ی پیشکه‌وتن

دهقی گوڤاری دیاری کوردستان

دهقی روژنامه‌ی روژی کوردستان

دهقی روژنامه‌ی بانگ کوردستان

دهقى رۆژنامەى ژيانەوه

دهقی گوٺاری زاری کرمانجی

نمونه پەخشانی نیتوانی سالانی ۱۹۳۰-۱۹۴۰

دهقی گوڤاری یادگاری لوان

دهقی په خشانې ئه مین زه کی به گ

دهقی په خشانې مه لا ره شید به گ

دهقی په خشانې ته وښيي ودهبی بهگ

دهقے سالانہ، ۱۹۴۰-۱۹۵۰

دهقی یداللهی رهزایی

دهقی بابہ علی

دهقی که نهوت و خه لّووز برایه وه

دهقی ناجی عہد بیاس

دەقى تاهير هاشمى
 دەقى حەسەن فەھمى جاف
 دەقى پەخشانى حاجى تەوفىقى پىرەمبىرد
 دەقى پەخشانى گوران
 دەقى پەخشانى شېخ محەممەدى خال
 دەقى پەخشانى رەشىد نەجىب
 دەقى پەخشانى حامد فەرەج
 دەقى پەخشانى سالىح قەفتان
 دەقى پەخشانى عبدالقادر قەرزاز
 دەقى پەخشانى حوزنى موكرىيانى
 دەقى پەخشانى محەممەد تەوفىق وردى
 دەقى پەخشانى ع. بىژەن
 دەقى پەخشانى مستەفا سەيد ئەحمەد
 دەقى پەخشانى كچە كورد «ن.س»
 دەقى پەخشانى گبوى موكرىيانى
 دەقى پەخشانى محەممەد سەئىد جاف
 دەقى پەخشانى ئەحمەد شالى
 دەقى پەخشانى سىتوئەنگ و مام رىوى

نمونه پەخشانى سالانى ۱۹۵۰-۱۹۶۰

دەقى پەخشانى رۆژنامەى «ژين»
 دەقى پەخشانى محەممەد عەلى كوردى
 دەقى پەخشانى شېخ محەممەدى مەردوخ
 دەقى پەخشانى موخەررەم محەممەد ئەمىن
 دەقى پەخشانى رەفىق حىلمى
 دەقى پەخشانى شاکر فەتتاح
 دەقى پەخشانى دايكى سۆلاڤ،
 دەقى پەخشانى مستەفا سالىح كەرىم

پەخشانى سالانى ۱۹۶۰-۱۹۷۰

دەقى پەخشانى محەممەد مستەفا كوردى
 دەقى پەخشانى «رۆژ»
 دەقى پەخشانى جەمال نەبەز
 دەقى پەخشانى پېش مەرگەى رەحىمى قازى
 دەقى پەخشانى مەم. محەممەد مەولوود
 دەقى پەخشانى جەمال عبدالقادر بابان

دهقى پەخشانى مامۇستا نجم الدين مەلا .

دهقى پەخشانى ساجد ئاوارە .

دهقى پەخشانى ئەحمەد خواجه .

نمونهى سالانى ۱۹۶۰-۱۹۷۰

دهقى پەخشانى ئەبو زەيد مستەفا سەدى .

دهقى پەخشانى مەلا جەمىل رۆژبەيانى .

دهقى پەخشانى نەقابەى مامۇستايانى سولەيمانى .

دهقى پەخشانى كامىل حەسن بەسىر .

دهقى پەخشانى كەرىم شارەزا .

دهقى پەخشانى ھىمىن - نەك موكرىيانى -

دهقى پەخشانى ئېسماعىل - لە بارى لەش جوانى -

دهقى پەخشانى تاهىر ئەحمەد ھەويىزى .

دهقى پەخشانى د . كاوس قەفتان .

دهقى پەخشانى نوورى عەلى ئەمىن .

دهقى پەخشانى محەممەد سالىح سەعید .

دهقى پەخشانى مەلا عبدالكرىم مودەرس .

دهقى پەخشانى كاكە مەم پوتانى .

دهقى پەخشانى خورشیدە بابان .

نمونهى سالانى ۱۹۷۰-۱۹۸۰

دهقى پەخشانى بەدرخان سەدى .

دهقى پەخشانى جەمال شالى .

دهقى پەخشانى حسين عارف .

دهقى پەخشانى د . مارف خەزەدار .

دهقى پەخشانى د . عىزەددىن مستەفا رەسوول .

دهقى پەخشانى كەرىم زەند .

دهقى پەخشانى ھەژر - عبدالرحمن -

دهقى پەخشانى محەممەد ئەمىن ئوسمان .

دهقى پەخشانى محەممەد مەلا كەرىم .

دهقى پەخشانى دوكتور عبدالرحمن عبداللە .

دهقى پەخشانى حەسەن - ى قزىلجى .

دهقى پەخشانى د . ئىحسان فواد .

دهقى پەخشانى رەمىزى قەرزاز .

دهقى پەخشانى ئىبراھىم ئەحمەد .

دهقى پەخشانى د . ئەورەحمان - ى حاجى مارف .

دهقى پەخشانى ئىسماعىل حەققى شاۋدەيس.
 دهقى پەخشانى مەسعوود مەممەد.
 دهقى پەخشانى د. نەسرین فەخرى.
 دهقى پەخشانى رەئوف حەسەن.
 دهقى پەخشانى أ.ب. ھەورى - ئەبو بەكر شېخ جەلال.
 دهقى پەخشانى خدرى سلېمان.
 دهقى پەخشانى عەزىز گەردى.
 دهقى پەخشانى د. كەمال مەزھەر.
 دهقى پەخشانى بورھان قانىع.
 دهقى پەخشانى «ھېمن» - موكرىانى -
 دهقى پەخشانى مەممەد مەلا سالىح شارەزوورى.
 دهقى پەخشانى ئەمىن عەقدال.
 دهقى پەخشانى د. پاكىزە رەفىق جىلمى.
 دهقى پەخشانى شوکور مستەفا.
 دهقى پەخشانى شانۆى ھونەر مەندانى كورد - ھى رۆژى كوردستان -
 دهقى پەخشانى عوسمان ھەورامى.
 دهقى پەخشانى كۆرى زانىبارى - رېنۋوسى كوردى -
 دهقى پەخشانى د. موكرەم تالەبانى.
 دهقى پەخشانى مەحمۇد زامدار.
 دهقى پەخشانى ئىسماعىل رەسوول.
 دهقى پەخشانى ف. ھوشيار: فايق ھوشيار - ديموكراسى -
 دهقى پەخشانى: سەعيد ناكام.
 دهقى پەخشانى گۆقارى ئوتتۆنۆمى - الحکم الذاتى -
 دهقى پەخشانى پروفېسسور قەناتى كوردۆ
 دهقى پەخشانى ھەمە پۆر - ھۆشەنگ -
 دهقى پەخشانى عومەر مەعرووف بەرزنجى.
 دهقى پەخشانى غەفوورى مىرزا كەرىم.
 دهقى پەخشانى كەرىمى حسامى.
 دهقى پەخشانى كەمال جەلال غەرىب.
 دهقى پەخشانى ھەمەى مام ئەورەحمان.
 دهقى پەخشانى عەبدىلستەتتار تاھىر شەرىف.
 دهقى پەخشانى سادق بەھادىن ئامېدى
 دهقى پەخشانى عېزەدەين فەيزى
 دهقى پەخشانى سەلام مەممەد

دهقى پەخشانی د. عزیز ئیبراهیم عزیز
دوایی